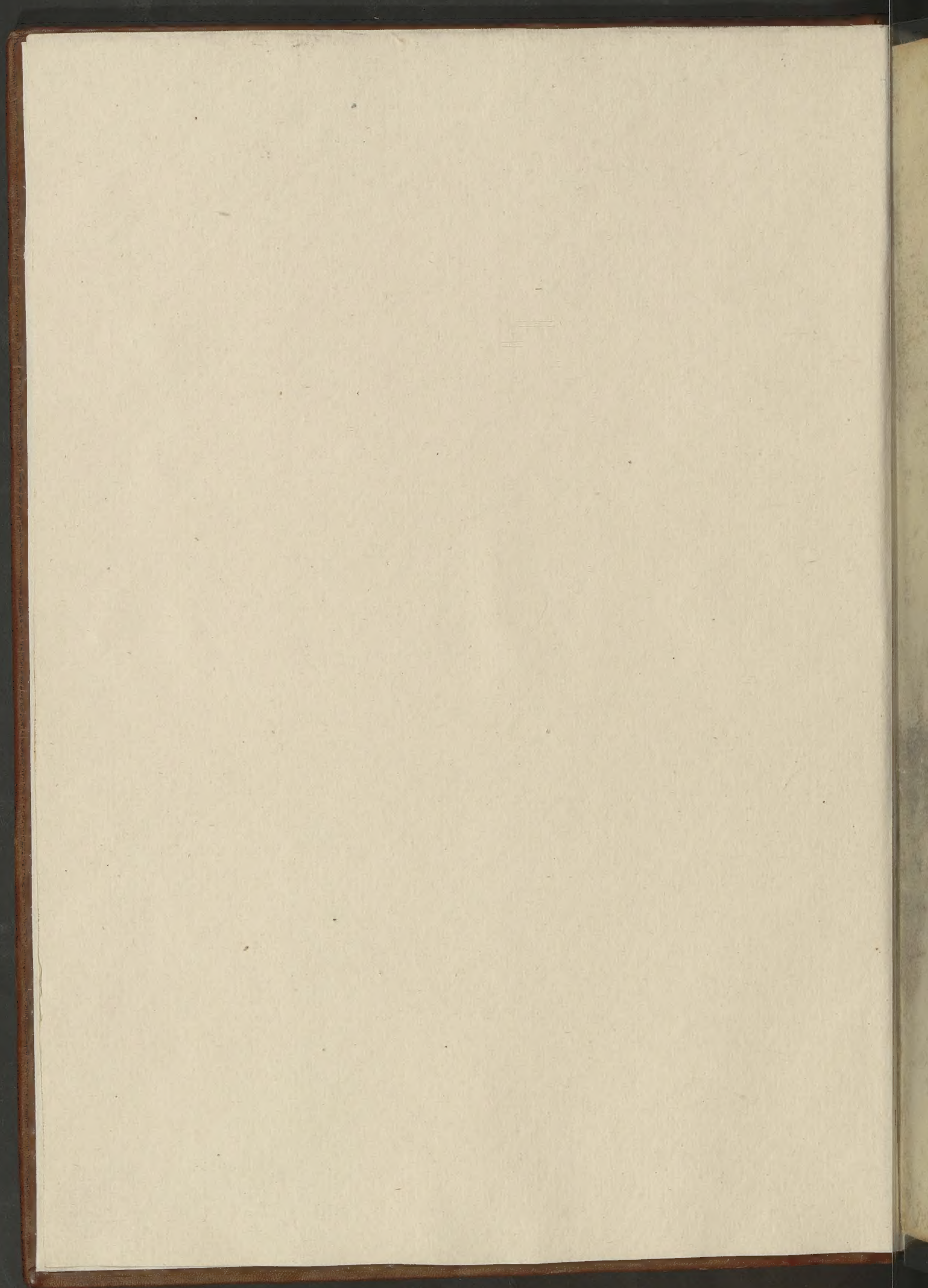
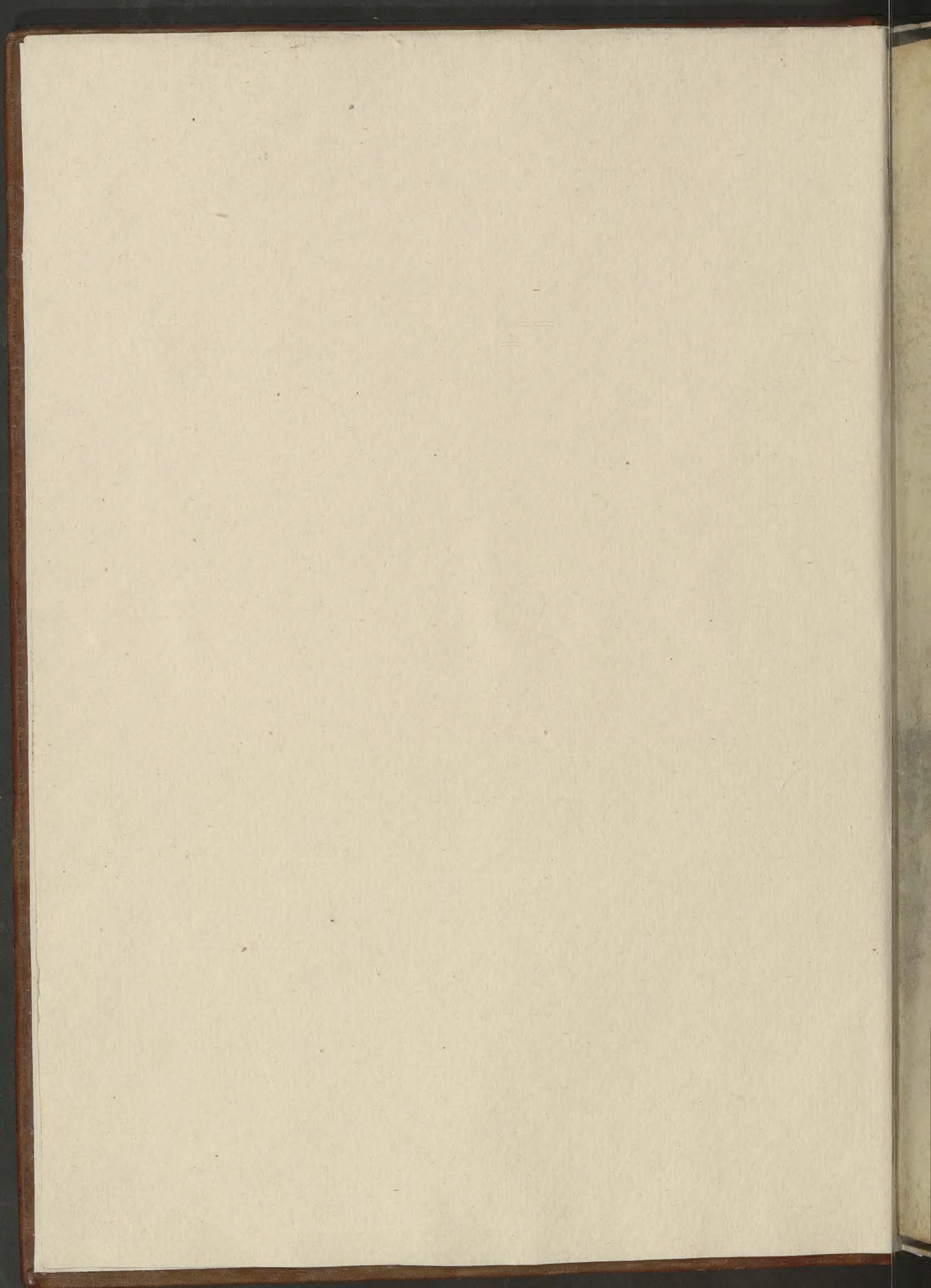

AA11
11.

[illegible]

Rota de Corpore xpi

Corpus xpi quod modis
 sumit. Quidam enim autem
 faciemus. Ut qui accipit
 rem faciemus et gratia et non
 xpi faciemus corpus xpi
 Et de hoc non sumit de dno
 dno et manducata et cor xpi
 xpi misit in corpore et
 Quidam autem faciemus
 in ut committunt in mensa
 pto in em gratia non recipit
 magis illa dona que pto
 de faciemus. Quidam faciemus
 et faciemus pto ut qui accipit
 rem et faciemus et am
 amant in gra. Quidam
 in ut faciemus in faciemus
 ut qui in rem pto faciemus
 accipit. In ut manducata
 manducata. Quidam manducata
 in manducata. Quidam manducata
 in manducata. Quidam manducata
 in manducata.

per dñi dicit in pñm pñbut orat
 Et xpm mezas pñm dicit dñi
 Et qd si loqit qvñs pñm pñm
 Et in tam pñm collecte pñm pñm
 Almq et staty ems dñi dñi
 Si collecta pñm pñm ut in mfa
 agens pñm pñm pñm pñm
 agens pñm pñm pñm pñm
 Si pñm in hac nati pñm pñm
 Si in m dñi pñm pñm pñm
 Em dñi pñm pñm pñm

then
by Bayonet
the good
y co

August 1st

N. Inv.

1212.

Rota de Corpore xpi

Corpus xpi quibus modis
sumit. Quidam enim autem
faciunt. Ut qui accipit
rem facientem et gratia et non
rem facientem. Quidam
de de hoc non sumit de de
gratia et in aduocata et cor pro
xpi in facio in corpore
Quidam autem facientem
in de communibus in mensura
pato in in gratia non recipit
in gratia dona que per in
sacramentis. Quidam facientem
et formam per de qui accipit
rem et sacramentum de ambo
amatores in gratia. Quidam
in in formam in sacramentum
de qui in rem per sacramentum
accipit. In in in mundum
in mundum. In in mundum
in mundum. In in mundum
in mundum. In in mundum
in mundum.

per dm dicat in premissis orat
In xpm meorum per omnes dies
In qd si loquitur qd unus sit ubi sumus
Et in tam si sit collecta sumus in
aliquo et statim ems et dicat. Itaq
Si collecta premissis primat ut in in
mensura sit plus in facio loquitur per omnes
mensura si nulla sit plus per dm dicat
Si prestat in hac nati per patre
In in de premissis vinctus qd in de illa
Em et dicat si in in in in

25

Deus ille qui pestem detrahit et
absenti rodet vitam. Huc infa mea no
signu nosco sedere

Quod ad finem quod me et
peccata contra bonum et
peccata religionis et sua signu fructu virtutis hinc redimunt

Domum in medio laqueorum
posita sumus et facili a celesti
desiderio refrigeramus. Et
te assidue indigemus moni-
mento ut expugnes ad dnm
deū nr̄m verum et sumū bo-
nū cum defluimus recurramus.
Dico nō presumptōis te
meritate sed magnā dei mei
dilectione hūc opusculū ad
laudē et gloriā dei ope-
ram dēi ex elegatōribz
dictis sanctorū patrū breue
et manuale verbum de
deo meo meū semp hēam.
Ex cuius lectione igne ga-
lens tepesto in eius accendat
amorem.

Duo adesto m̄ dē me
quo quero quem diligo que-
rere et ore et qua valeo vi-
tute laudo atqz adoro. Meū
mea deuota tibi tuo amore
succensa tibi suspiras tibi in-
spirans te solū vide desiderans
nil habet dulce nisi de te loq̄

Incipit manuale scti Augm̄

de te audire de te scribere
de te conferre tuāqz gloriā
frequentem meo cordi reuoluere
ut tua suavis memoria sit me
hō turbans aliqua repau-
satio mea. Te ergo musco de-
sideratissime clamo ad te cla-
re magno in toto corde meo
cū te musco utiqz in me temp-
ore qm̄ oīno nō essem nisi
esses in me et nisi essem in
te. In me es qm̄ in memo-
ria mea manes ex qua cogno-
ui te et in ea inuenio te. Cū
remiscor tui et dilector me
de te ex quo oīa per quē oīa
in quo oīa. Tu celum et
tūā implet oīa portas sine
opere. Vīa implet sine cō-
clusionē. Semp agens semp
quietus. Colliges et nō e-
gens. Querens cū nichil
desit tibi amas nec estuas
gelans et securus es. Per-
tet te et dolet. Trasteris et
tranquillus es. Opa mutas
et non mutas consiliū. Re-
cipis uiuentis et nō amittis
et. **N**ūquā inops et gau-
des. Succis nūquā auarus
et vsum exigens. Super
erogatur tibi ut debeas et
quid habet quidquā non
tūū. Cedens debita nulli
debens. Donans debita
nil perdens. **I**n vbiqz
es vbiqz totus. **I**n sen-
tiri potes videri nō potes
vbiqz nusquā des et tamē
ab inqz cogitacōibz. **L**oge es

Quia ubi non es per gratias
ades per vndeam **Q**ui ubiq;
pns es et vix inueniri potest
Que stante sequamur et ap
prehendere non valemus qui
tenes oia qui implet oia **Q**u
cuplecteris omnia supercedis
omnia sustines omnia **Q**ui cor
da fidelium doces sine somitu et
strepitu verborum **Q**ui locis
descenderis nec temporibus variis
nec habes accessus et recessus
Qui habitas lucem in accessi
bilem quam nullus vidit nec vi
dere potest **Q**u te manes qua
etuis ubiq; totus **N**on em
scindi nec diuidi potes **Q**ui
vere vnus es nec in partes
efficeris sed totus totum tenes
totum implet totum illustras et
possides **S**i totum mundum libri re
pleant tua scia inenarrabilis
non potest enarrari **Q**u in ve
re indiuisibilis et indiuisibilis
es nullo modo circumscribi potes
neq; concludi **T**u es fons lucis
dine et sol claritatis eterne
Magnus em es et sine q
tutate et ideo inensus **B**o
sine qualitate et ideo vere
sime bonus **E**t nemo boni
nisi tu solus **C**uius volun
tas opus est **Q**ui velle pos
se est **Q**ui omnia ex nichil
lo creasti sola voluntate fecisti
Qui omnem creaturam tuam
absq; indigentia aliqua possi
des et sine labore gubernas
et absq; tedio regis et nichil
est quod tu deter ordine m

tu nec in supernis nec in v
nris **Q**ui in omnibus locis
sine loco habitas et omnia
contines sine ambitu et vni
q; pns es sine situ et motu
qui nec mali auctor es q; fa
cere nos potes **Q**ui nichil
ne potes nec vnq; quicq;
fecisse penitus **C**uius bo
nitate facti sumus et iusti
cia penas luimus et clem
tia liberamur **C**uius om
nipotentia omnia gubernat
regit et implet que creauit
nec ideo te implere omnia
dicimus vt te contineat sed
ppa potius a te continentur
Nec particulatim implet
oia nec collaterus **Q**u acc
dendu est vt vnaquaq; res
pro maiestate sue porcione
te capiat id est maiora ma
iores minora min? cum potius
sis ipse in omnibus sine omnia
in te **C**ui? omnipotentia di
concludat nec euadendi po
tentia tuam quis additum
inuenire potest **Q**ui te ei
non habet placatum nequa
euadet iratum **E**t igitur clemetis
sime inuoco in am
ma meam quam ppas
ad caprendam te ex castidat
o q; aliqui inspirasti ei **M**
tra rogo in eam et coapta
ea tibi vt possideas eam q
fecisti et resecasti vt habeam
te tamquam signaculum sup cor
meum **E**t ues pnsime in

uocante te non deferat me qui p
 us quā te muocare uocasti me
 et quesisti me ut ego seruius tu
 te querere querendo muemrem
 et muetū amare. Tuestui et
 muem te domine et amare de
 sidero te auge queso desiderū
 et da qd peto. Quia si cuncta
 que fecisti de deis michi sine
 te non sufficiunt. Da ergo tempus
 michi deus meus. Redde te
 michi. Te enim amo et si parū
 est amem validius. Tu enim
 amore teneor tuo desidero fla
 gitor. Tua dulci memoria dele
 ctor. Ecce deus meus cū ti
 bi mēs mea suspirat ineffa
 bilem tuam pietatē medita
 rē. Ipse carnis sacra minus
 grauat cogitationū tumultus
 cessat pondus miseriae
 et mortalitatis more solito
 non ebetat. Silent cuncta tra
 quilla sunt omnia. Cor ardet
 animus gaudet. Meditat uir
 intellectus lucet et spiritus
 tuus spe visionis tue accessus
 dum in amoribilibi amorem
 se capi uidet. Consumat spe
 meus pennas ut aequale ut
 uolet et pueniet usq ad de
 corē domus tue et thronum
 glorie tue ut ibi sup inensar
 refectōis cū supior pas
 catur de ferculis tuis in lo
 co pascus iuxta fluentia pla
 missima. Tu esto exultatio
 mea qui es mea spes mea
 salus mea redemptor. Tuest
 to meū gaudium qd es futurus

Annū te semper querat aia
 mea et te querendo nō defici
 at. De aīne misere que xpm
 nō querit nec amat anda ma
 net et misera perdet qd uiuit
 qui deum non diligit. In
 ans est et pro nichilo est.
 Tu tibi uiuere recusat
 mortuus est et qui tibi sup
 non desipit.
Misericordissime de
 i. Tui me comend
 reddo et conced per que su
 uiuo et sapio. In te confi
 do et totam meam spe pono
 per quem resurgam uiuam
 et requiescam. Te adpro te
 diligo te adoro cū quo ma
 gis regnabo et beatus ero. Na
 aia que te nō querit nec di
 ligit. mundi diligit. peccat. ser
 uit. uicis subiecta est. nūq
 queta nūquā serua est. fa
 mletur tibi mens mea pīs
 sime suspirat tibi semp pe
 ssnas mea. Ordeat in tuo
 amore cor meū requiescat
 in te deus meus aīa mea
 et cōtempletur te in mētis
 excessu cante laudes tuas
 in inuolūcone her sit in h
 seculo consolatio mea cōfugi
 at aīa mea sub ymbra
 alarū tuarū ab estibz hui
 seculi cogitationū malarū
 repauescat in te cor meū. Cor
 mare magnū tumet flucti
 bz. Opulentissime largitor
 deus. Da lassō cibū collige
 dissipū liba capti. recte sup

sum. **E**n sciat ad hostiū i pul
 sat. **O**bscuro per viscera me
 tue in quibz visitasti nos sēs
 exalto. **S**ube pulsanti misero
 apert ut liberis gressibz inge
 diatur ad te et requiescat in
 te et reficiatur de te pane
 celesti. **T**u es em panis viu
 et fons vite. **E**il lūmē clai
 tatis eterne. **T**u verba ex q
 pruit recti qui diligunt te.
Deus lūmē cordiū te et vi
 et denāū vita aīarū scāzo te a
 mācu et virtus cogitatio
 te querentū. **N**ō sancto ad
 ti tuo inhereat. **V**eni ergo
 in cor meū et ab ubertate
 voluptatis tue mebria illud
 ut obliuiscor ista tpaia pu
 det et pūget me talia pati
 qualia mūdus iste agit. **T**u
 te est michi dñe deus qd video.
Virgine est michi de transito
 ris quod audio. **I**diuina me
 dñe deus meus et di leticia
 in corde meo. **V**eni ad me ut
 videam te angustia ē dñi mei
 qua venas ad eā dilatare
 ab te. **U**mōsa est refice eaz
 habet que offendunt oculos tu
 os fateor scā. **P**ed quis mūdus
 eā. **P**ut cui alteri preter to
 clamabo qd oculis mūdus me
 domine et ab alienis parce
 no tuo. **A**ffat me ego amore
 et desiderio deponere omis
 carnaliū desiderior et tre
 mōz cōcupraz catēnam.
Ductur carn aīa aīe rāco
 et rōm grātia. **R**etue me

intus et extus subd uolun
 tati. **T**ribue michi ut laudet
 te tot meū et lingua mea et
 omnia ossa mea. **D**ilata mēte
 meaz et attolle intuitu cord
 mei ut rapida cogitatio spūs
 meus attingat te eterna sapi
 enaz supde omia nanentem.
Dissolue me a vinculis quibz
 constrictus teneor ut relinqs
 oia ista festinem tibi soli in
Retue tibi soli interdum.
Felix anima que terreo
 resoluta carce libera
 relinquit. **T**ue te
Dulcissimū dñm facie ad fac
 em carnis que nullo mortis
 metu afficitur. **S**ed de mortu
 rōne eterne glorie letatur.
Traquilla est. **S**ecura est. **N**on
 timet hostem. **N**eqz mortem.
Habet te iam prīm dñm q
 dñm quesuit semp que ama
 uit. **I**mpmōdior angeloz sō
 ciata chor melliflua ppetue
 festiuitatis gaudia carmina
 ad laudem glorie tue rex xpe
 in eternū conuenit. **I**nebria
 ab ubertate domus tue et de
 torrente voluptatis tue. **E**t de
 torrente voluptatis tue petas
 eam felix societas supnoz
 cūm et gloriosa solempni
 tas om ad te redeuntium.
 ab hūis nre pgrinacione
 labore tūti. **A**menitate dul
 cedinis. **F**ormositate totius
 splendoris. **A**c dignitate totius
 elegancie. **R**ugiter. **T**u cūes rex
 dñm nūc ml est dñs qd cō

turbet mentē bñm in te ma-
nentē sed p̄p̄s auxilium p̄fui-
ditur. **E**ne caritatis que organa
que caritatis que melodi-
e sine fine decantatur. **B**onitas
enī semp̄ melliflua ympro-
porionā suauissima anglo-
melodia caritatis caritatis sua-
uissima mira. **E**ne ad lau-
dem et ad gl̄iam tuā a sup̄-
mis aurbus decantatur in p̄-
tū / caritudo et om̄s felicitas
aspirat in regione tua lo-
cum nō habet. **N**on enī est
ibi malus / nec malicia / nec ad-
uersarius / nec impugnatio.
Non est vlla p̄ca illecebri-
nulla est ibi indigentia / sed
cuius nullum / nullus error /
nulla inquietudo / nulla pena /
nulla dubitatio / nulla corole-
cia / nulla discordia / sed p̄p̄o
summa caritas plena / in ubi la-
us dei eterna / securus in
fine / quies et gaudium semp̄
in spir̄itu sancto. **F**ortitudo
et si audieris signum cuius
locutissimas cantilenas carmi-
na melliflua laudes sume t̄m-
tatis debito honore p̄merita.
Sed et nimis felix si ego ipse
merear caritate caritatis domi-
nū / dulcibus caritatis spon. **V**ita vita-
lis semp̄na vita et semp̄ne-
bita vbi gaudium sine merore
requies sine labore / dignitas
sine timore / opes sine amissi-
one / sanctas sine lagore / in-
dancia sine defectione / vita in-
morte / p̄petuitas sine corrup-
tione / beatitudo sine calūta-

ubi omnia bona in caritate
p̄fecta vbi species est et vult-
us facie ad faciem vbi plena
sacra in om̄ibus et p̄ ora
vbi summa bonitas decet. **D**ei
et lumen illuminans a sanctis
glorificatur vbi p̄p̄s maies-
tas dei aspiatur et hoc ab-
vite sine defectu mentis in-
eniam faciat videri et vi-
dere desiderant et sine fasti-
dio faciat vbi exercus sol-
iusticie inna sue plenitudinis
visione om̄es reficit et ita
vniuersos celestis p̄p̄e tunc
illuminat ut luceant p̄p̄i lūe
videlicet illuminati per deū lu-
me illuminans ultra om̄es m̄i
solis splendore atqz caritatis
stellarū claritatem inorta-
li adherentes deitati ad p̄ hoc
mortales et incorruptibiles
effecti iuxta p̄missionē sal-
uatoris. **P**ater quos dedis-
ti michi volo ut vbi ego
sū illi sint meū ut videant
claritatem meā et om̄es vni
sint sicut tu pater in me et
ego in te et ip̄i in nobis. **O**
regnum celoz regnum felicitas
sumū regnum carnis morte
et vacans sine. **C**ui nulla
tempora suae sunt per eum
vbi continuus sine nocte dies
nescit hūc t̄pus vbi victor
miles domus ineffabilis tu-
militat vbi nobile p̄petua
caput amplectere corona /
tūa remissa p̄p̄o male-
me vltimū p̄p̄o p̄p̄i in

repauit

Debet diua pietas hanc car-
nis sartam deponere ut in
tue ciuitatis gaudia eterna
repulsandus transire in sup-
rioris ciuium sanctissimis choris
interesset cum beatissimis
spiritibus glorie conditoris
assistere prout vult de cee-
nere nullo mortis metu
tangere. De perpetue immortal-
tatis incorruptae securus gau-
derem et scienti omnia con-
iunctus eam. Omnem ignorantia
cecitatem amittere terrena
cuncta pariter pendere. Qual-
lem istam lacrimarum intueri
vel remissa ulterius de-
nare. Vbi vita laboriosa
vita corruptibilis vita om-
ni amaritudine plena vita do-
mina malorum aralla inferno-
rum. Quia humores tumida
dolores extirpant ardores
exsiccat aera morbidant es-
te inflant ieiunia macerant
roci soluit tristitia consumunt
Solitudo coartat securitas
ebetat. Diuicie iactant pau-
ptas deicit iuuetus extol-
lit senectus incuruat infir-
mitas frangit metus de-
primit. Spas infidiatur in-
dus adulatur. Caro delat-
ora excoctatur. Cecus homo
conturbatur. et his malis
tantis moris furebunda suc-
cedit. Vana est gaudij ita
fure ipse ut tunc esse desierit.

fuisse putentur

Et quas laudes
quas de gratia actiones
tibi referre valeamus deus in
qui nos inter tantas mortali-
tatis eximias non desinis con-
solari immo visitatione graue-
tur. Ecce me miserum multas
plenius meroribus diu vite
mee exitum timeo. Dum peccata mea
considero. Dum iudicium tuum for-
mido. Dum horam mortis cogito.
Dum supplicia thartari horreo.
Dum opera mea qua destructioe
a te pensent. Ignoro. Dum quo
fine illa clausurus sum penitus
nescio. Quia hec et alia multa
meum in corde meo detracto
consolator ades solita pietate
et inter has querelas nimis
osque ploratus ac profunda cor-
dis suspiria assumis inesta
mentem meam et anxiam et de-
ducas supalta meum cacumina
ad axillas axomati. Et
collocas me in loco pascue
secus riuulos. Dulcem corpus
Vbi ipse in conspectu meo me-
sum multiplici apparatu
que fatigatum spiritum repau-
set et cor triste letificet. Quia
bus tandem refocillatus de-
licijs multarum miserationum obli-
tus super altitudinem terre in
te vera pace quiescam.

Mo te deus meus
amo et magis am-
is amare uolo da mihi
speciose pre filijs hominum ut

desiderem te ut amem te quantum
volo quantum debes. Immensus
es et sine mensura debes a-
mam proferri a nobis quos
amasti sic salvasti per quibus
tanta et talia fecisti. Amor
qui semper ardes et nunquam
extingueris. Dulcis prope bo-
ne ihesu mea caritas deus
meus. Accende me totum igitur
tuo amore tuo dilectione tua
desiderio tuo caritate tua ro-
camus pietate tua et exultatione
pietate tua et suavitatem tua
tua voluptate concupiscentia tua que
est sancta et bona que casta
est et munda ut totus dul-
cedine tua amore tuo ple-
nitas flamma caritatis tue vapo-
ratus diligam te dominum meum
dulcissimum et pulcherrimum
ex toto corde meo et ex to-
tā mea et ex totis viribus
meis et omni intentione mea
cum mīta cordis contritione et
lacrimarum fonte cum mīta re-
verentia et tremore habebit
te in corde et in ore et pro-
prie semper et ubique ita ut
nullus in ore adulterius
pateat locus.

Pulcherrime rogo te per
illam sacratissimam
effusionem preciosi sanguinis
tui quo sum redempta da
mihi cordis contritionem et lacrimarum
fontem precor dominum precor

meas et orationes tibi offero
Dum tue laudes per psalmos de-
canto dum misterium nostrae
redemptionis manifestum
tue mihi iudicium recolo vel
profero. Dum sacris altaribus
licet indignus assisto cupiens
offerre illud mirabile sacri-
cium omni honore et reverentia
dignum et devotum quod tu domine
deus meus sacerdos immacu-
late instituisti et offerre pre-
cepisti in commemorationem tuae ca-
ritatis passionis et mortis
pro salute nostra pro cotidiana
fragilitatis nostrae reparatione.
Confirmetur mens mea
inter tanta mysteria dul-
cedine pietatis tue sentiat te
sibi adesse et letetur coram
te. Ignis qui semper lucet
amor qui semper ardes dul-
cis prope bone ihesu lumen
eternum et indeficiens panis
vite qui nos reficias in te
nunquam deficias cotidie come-
deris et integer manes
resplende mihi accende me
Illumina et sanctifica vas tuum ma-
liciam evacua imple gratia
et plenam conserva ut ad sa-
lutem anime mee inducam
abitu carnis tue gratias man-
ducando te vivam de te vadam
per te et veniam ad te et re-
pausem in te. Dulcedo
amoris et amor dulcedinem
comedat cor meum te et ne-

etare tui amoris repleatur
viscera aie mee **E**ructet
mens mea verbum bonū
caritas mea deus mel om
ni dulce fac iuuenū **E**st
es grandū fac me cresce
in te ut sano palato poss
manducare a me
Uos vita mea qua
vius spes mea tui
inheres **G**loria mea quā
adipisa desidero **T**u michi
cor tene mentē roge / in cel
lectū dirige / amorem ege
am suspende et in supna flu
enta os sicientis te spūs
trahē / taceat quiescō tūm
carnes concitānt fanta
sie tūm aqua aeris et
poli taceat sompna et ym
gmarie reuelaciones oib li
gua omē signū **I** qd tūse
undo sit **S**ileat sibi et ipa
anima et transeat se nō cogi
tando sed te deus meus qm
tu es reuera tota spes et
fiducia mea **E**st em mte
deo meo et dno omo ihu p
dulcissimo et benignissimo
vnius cuiusqz anm et poro
et sanguis et caro **U**bi ergo
poro mea regnat **C**oregna
re me cred vbi sanguis omē
diatur dñari omē confido
vbi caro mea glorificatur
gloriam me esse cognosco
quāvis pator su de hac in
omone grē nō diffido et si
pāi mea pñbent sba mea

requirit **E**t si delicta mea
ppria excludat nutup qm
nō repellit nō em tā mīis
est dñs ut obliuiscit homo
et nō memoret pñs quem
gestat ut non diligit carnes
sua mēbra sua et v qd
sua **D**eus vtiqz pñe me
potuisset et despare potuisset
ppter mīia pñā mea et cul
pas et infinitas negligēcias
meas quas et cotidie mē
simenter ago corde ore et o
pere 2 omnibus modis qui
bus huana fragilitas pñā
te potest nisi verbū tuū ca
ro fieret et habitaret in no
bis **S**ed desperare non au
deo quoniam subditus est tibi
ille vsqz ad mortē mortem aut
ēas **T**ūc cyrographū pñā
ator mōis 7 affigens illū
cruci pñā crucifixū et mor
tem in ipō autē securus respi
ro qui sedet ad dextera tuam
et interpellat pro nobis **I**n
cristo confisus in xpo ad te
puenire desidero in quo iam
teuipm et resurreximus
et iam in celū conscendim
et in celestibus consedemus
tibi laus tibi gloria tibi ho
nor et grās actio **P**ñsi
me domine qui nos sic a
masti sic saluasti sic viu
ficasti et sublimasti pñs
sime domine quam dulcis
est memoria tua quāto ma

9.
Ius meo meoqz tanto dul-
tior michi es et amabilior
Vico delectat me valde boni-
tua pio meo intuitu et
dulcissimo pñ amoris affe-
ctu in loco pñacoris mee
iuxta modulum meum
interim quam diu hñs fra-
gilibus membris subsisto
considerare Tue em car-
tatis volūtatū sum raculo
tuo em desiderio flagro ad
te puenire cupio te videre
desidero Vico sup custo-
dia mea stabo et uigilan-
tibus oculis psalla et mēte
et totis viribus te fōrem
et refōre meū collaudabo
polum penetrabo mente
et desiderio tecū ero ut in
pñta quidem misera solo
corpore tenear tecū autē
cogitacōe et audiatate atqz
tum desiderio sim semp ut
ibi sit cor meū ubi tu es
thesaurus meus desira-
lis et incōpabilis mltiqz ama-
bilis Sed ecce deus meus
pñssime atqz mēdissime
In tue inēse pietatis ac
bonitatis gloriā confideā
re uolo cor meū nō sufficit
excedit em omēm sensum
hūane mētis tū deus
tua pulchritudo tua vītus
tua gloria tua magnificen-
tia

tua maiestas tua potēcia
tua caritas Sicut em mes-
sabilis est tue glorie splen-
dor ita messabilis est etne
tue caritatis benignitas qz
illos quos de nichilo creasti
adoptas tibi in filios cōiungi
Ora mea si cotidie
oportet nos totū
ta pferre Si ipaz
pēhennā longo tempe tol-
lerare ut xpm in gloria
sua videre possēmus et
scis eius nōme sēt sig-
nū pati omē quod triste
ē ut tanta hūi tante qz
gle pñapes fierē? An
pñantur ut demones pa-
tent suas tēptacōnes fra-
gant corpus ieiunia pre-
mat vestimēta labores
grauent vigilie exsiccant
inclamet me iste inquietz
ille frigus me curuet Ca-
lor ardat Caput oleat
pectus ardeat infletur sto-
machus palleat vultus
infinet totus deficiat in
dolore vitā mea et anni
mei in gemitibz et ingre-
dia putredō in ossibus
meis et subtus me vmi-
bus scateat ut requiescat
in die tribulōnis et ascendat
ad pñm accitū omēm Que

fructus

erit iustorum gloria que erit
sanctorum memoria cum una
quaque spes fulgebit sicut
sol cum ordinibus distinctus
cum populum suum dominus in regem
reptum retensere et meritis
et operibus singulorum promissa
prima restituet pro tremis
celestia per temporalia semperna
per amodicia magna. **E**neam
tantus felicitatis beatitudinis
erit cum dominus adducet sanctos
in visionem prime glorie et
faciet in celestibus consedere
ut sit deus omnia in omnibus.
O felix iocunditas o iocunditas
de felicitas sanctos videre
cum sanctis esse et semper esse videre
deum deum habere in eternum et ubi
tunc habet sedula mente cogit
hoc toto desiderio desiderem
ut ad eos cito pervenire valeam.
Si queras quid illud
fieri posset vel quibus modis
quibusve auxiliis. **N**uda res
ista porta est in patriam fa-
cientis quoniam regnum celorum vi-
patitur regnum celorum o homo
non aliud querit quam omni
tempore tantum valet quantum
es date et habebis illud
quid turbans de peccato criscit
semetipsum tradidit ut acquirere
tibi te regnum deo patri. **I**ta
te metipsum da et sic regnum
cuius eris ac non requiescat pax

in tuo mortali corpore sed spiritus
in acquisitione vite. **Q**uia
mea convertemur ad civitatem
dei celestem in qua scriptum sumus
et ciues secreti. **S**i ergo ci-
ues sanctorum et domesticorum dei
et si heredes dei coheredes
autem christi. **C**onsideremus in
clitum urbis nostre felicitatem
inquantum considerare possibile
est. **I**taque quod cum propheta. **O** quod
gloriosa dicta sunt de te civi-
tas dei. **S**icut letitiam omni-
um habitatio est in te fundata est
enim in exultatione universae
se terre non est in te senectus
nec senectutis miseria non
est macula nec claudus nec
gibbosus nec deformis. **N**am
omnes accurrunt in civitatem perfectam
in mensura etatis plenitudinis
dominis christi. **Q**uid hac vir-
ta. **B**eaute ubi non est pau-
peratis oneratus nec est crudis
imbecillitas nec leditur ne-
mo irascitur nec invidet cu-
peditas nulla exardescit nullum
tibi desiderium nulla honoris
aut potestatis ambitio nullus
ibi dyaboli metus. **C**onsidere
deus in mille choros iocundissime per
cul nec amoris corporis nec di-
scidit immortalitatem. **M**ine iocun-
da vita nulla erit tunc usque
discordia sed cuncta consona cum
ita convenienter quod omni sanctorum

erit una concordia pax tuta
et leticia continebit. tranqui-
la erunt oia et queta. Tunc
splendor non qui nunc est sed
tanto clarior quanto felicioz quia
civitas illa ut loquitur non e-
gebit luce solis sed dominus opte-
rilluminabit eam. lucra eius
agnus ubi sancti fulgebunt ut
stelle in perpetuas eternitates
et sicut splendor firmamenti
qui erudit multos quapropter
nox ibi nulla mille tenebre
toccursus tenebrarum et rubi
nullus nec frigoris nec ar-
doris asperitas ulla sed tunc
erit verus tempies quale non
oculus vidit nec auris audit
nec in cor hominis ascendit
nisi illorum qui perfecti digni
inveniantur quorum nomina
scripta sunt in libro vite.
Dicit super haec omnia consociati
chori angelorum et archange-
lorum atque omni celestium vir-
tutum interesse patriarchis et
prophetis videre apostolos atque
omnes sanctos videre eorum
pontes in gloria sunt
haec sed multo gloriosius est
pontem volu de cernere
Incauscriptum lumen videre
superexcellens exit ad deum
videbimus in nobis quem
cernere finis non est.
Magna res est amor
quis anima per semetipsum

ipsum accedit ad deum fiducia
deo constantem inheret deum fami-
liariter paucata consilio deo. *De omni re*
nunc anima que autem nihil aliud potest
cogitare nihil loqui cetera con-
tempnit omnia fascinat quod
loquitur amore sapit amo-
re redolet ita eam amor dei
sibi vendicavit. **E**t in volu-
ntate dei noticia amet frustum
accedet ad legendum ad me-
ditandum adorandum qui non
amat amor dei timore autem
parit et eam sibi antendere
facit. **U**na qua tangit amor
dei nihil aliud potest cogitare nihil
considerare frequenter suspira-
re dices. Sicut ceruus desi-
deret ad fontes aquarum ita
desiderat a mea ad te deus. **D**eus
amorem venit ad homines venit in
homines factus est homo amore dei
inmensibilis suus suus factus
est filius amore volnatus est
propter delicta nostra tua et sic
ma reges est in finis pectori-
bus in volnibus saluatoris.
Securus illuc hinc patent
omnes viscera per volnera
quod ex me amicum deest v-
scipos in ex visceribus domini
mei quoniam nostra affluunt non
desunt foramina per que afflu-
unt per foramina corporis patet
in archana cordis patet mi-
hi magni pietatis sacra-
mentum patet viscera mea dei

mei in quibus visitavit nos
vires ex alto vulnera xpi illi
plena sunt me plena pie
tate plena dulcedine et car
itate sicut manus eius et
pedes et latus lancea for
avit per quas rimas licet michi
gustare quod suavis est dominus meus
qua reuera suavis et mitis
et multe me oribus muocat
suis in veritate. i. oribus re
verentibus et diligenter maxie
copiosa redemptio data est
nobis in vulneribus saluato
ris mei in multitudine dulce
dominis et gratie plenitudo et per
fectio virtutum. Cum me pulsaret
aliqua turpis cogitatio ve
ro ad vulnera xpi et fugit a
me. Cum me premit cordis mei
recordatio vulnerum dei mei
resurgo. Cum diabulus per
insidias in fugio ad viscera
domini mei et recedit a me. Si
cardus libidinis moueat me
bra mea recordatio vulnerum
filii dei extinguitur. In di
bus aduersitatibus non mucio
tam efficax remedium quam vul
nera xpi in illis dormio et
requiesco intrepidus xpus
mortuus est pro nobis in
ohil tam mortuum quod non mor
te xpi soluitur tota spes est
in morte domini mei. Pro
eius meritum meum refugium
meum salus mea et resurrectio

mea misatio mea. Non sunt
merita inops quam dum ille misa
tor mei fuerit. Et si me dominus
multe etiam multus sum in meri
tis quanto ille potenter ad sal
uandum tanto ego securior pec
catorum peccatorum grande et multorum
michi conscius sum delictorum non
sic despero quam ubi habet
delictum superhabundat et gratia
Qui desperat de vena peccato
rum suorum negauit deum esse mi
sericordem. Magna iniuria de
ficiat qui de eius misericordia diffidit
quod in se est negat deum
habeat caritatem veritatem et peccata
tem in quibus tota spes nostra
consistat scilicet in caritate ad
oporem. In veritate promissio
nis in peccate redemptio
dicimus. Venerunt iam in
pries quam voluit cogitatio
mea dices. Quis enim es
tu et quanta est gloria tua
illa quibus ve meritis obtem
illa spes et ego ridebo. Ba
o enim credidi quia in caritate
mima adoptat me in filium
quod verax se in promissione
potest in exhibitione licet
ei facere quod vult non possum
terreti multitudine peccatorum
Si mors domini in mentem
venit quam peccata mea illum
vincere non possunt. Clam et
lancea clamat in quod vere
reconciliatus sum pro se et
iam vero longinqua apertum mi

ibi latus lancea xpi et ego
intravi et ibi requiesco secū
qui timet amet qm caritas
foris mittit amore. Nullus
tā potēs est tam efficax cōtra
ardore libidinis medicamēta
quā mortē redemptoris mei de
uote meditari. Extendit bra-
chia sua in cruce et expandit
manus suas patris in am-
plexus patris. Inter brachi-
saluatoris mei et vultū vo-
lo et nō cupio ibi securus de-
cantabo. Exaltabo te dñe qm
suscepisti me nec de i. m. m.
s. m. Salor nō caput inclinat
in morte ut oscula daret de-
lectis suis ptoiens deum os-
culamur qdēs in eius amore
copugnare.

Ima omnia insignita
de ymagine redēp-
ta xpi sagittis de-
spōsata fide dotata spe orna-
virtutibz deputata cū ange-
lis dilige illū a quo tantum
dilectus es. Incende illi qui in-
cendit tibi quere te quere
ama amai tuū a quo ama-
ris cuius amore pueria es
qui est causa amoris tui. Ip-
se ē meritū ipse est pmiū
et ipse fructus ipse vsus et
ipse finis. Esto sollicita cū
sollicito cū pccate vacas cū
mundo munda cū scō scā qua-
le te parvis deo tlem optet

ut appareat tibi deus. Durus
et mitis et mltē mīa suaves
et dulces et mīcorde et hūi-
les requirit ama illum qui
te eduxit de lacu miserie et
de luto fecit. Dilige illū a
cū tuū pre orbz amīc tuis
q. cū omnia subiecta tibi fue-
rūt solus fidem suabit in
die sepulture tue cū omēs
amīc tui recedant. Ille te
nō derelinquet sed tuebitur a
iugentibz. Matris ad estaz
et conducat te p ignotam
regionē et pducet ad pla-
teas supne tron et colloca-
bit te cum angelis in facies
maiestatē vbi audies illud
melos anglicū vbi est can-
ticū leticie vno exultacōis
et salutis glāz actio et vno
laudis atqz illa ppetuū v-
bi cumulus felicitatis supe-
mines glā suplindans leti-
et omnia bona. **P**āame
suspira ardenter desidera
vehementer ut possis in illa
cūtem supnam de qua tam
glōsa dicta sunt ascendere
in qua sicut letandū om-
hūaco. amore potes aspe-
dere amati nichil est diffi-
cile nichil ipse le cū q amat
ascendit frequenter et curat
familiarē et plateas celest-
tis athenisalem. Visitando
illos patriarchas et pphetas

salutando aptos admirando me-
tuū exatus et confessus et cho-
ros virginū spectando celū et
terraz et oīa que in eis sunt
nō cessat in dīe ut amē deum
fortissimo cū affai. **W** anima
si vis amari a deo reforma
in te ymaez suaz et desidera
bit te cōsilio namqz scē tūc
ad ymaginē et similitudinē
creavit te deus tuus q̄ nul-
li alii ex creaturā cōcessit ut
tanto eū ardēcius diligēs
q̄to te mirabilius ab eo co-
dita intelligēs. **C**onsidera
ergo nobilitatē tuā o nobilis
creatūa qm̄ sicut deus ubi
qz est totus oīa vivificans
et movēs ⁊ tu scdm̄ modū
tuū es et sapiēs et sicut in
deo tres sunt p̄sone sic et tu
tres habes vires. **I**ntellā
mēorāz et volūtatem et p̄d
ex p̄re gñatur filius et ab
utroqz p̄cedit. s̄. ita ex in-
tellā gñatur volūtas ⁊ ex
hīs p̄cedit mēoria. **E**t sic
deus ⁊ p̄r deus filius d̄
s̄. tū non tres dī sunt s̄
vñs deus et tres p̄sone
ita oīa est intellectus est
mēoria oīa volūtas nō tamen
tres aīe sed vna est aīa
et tres vires. **E**x quibus
aīe vrbis q̄ excellētiā
h̄ iubent deum diligē vide

lucet vt diligat eū toto cor
 de tota aīa tota mēte id est
 toto affectu tota mēte tota
 voluntate nec solus sufficit
 deo intellectus ad beatitudinē
 nisi sic in amore eius volū
 tas ymo hec duo nō sufficiūt
 nisi adiutur mēoria q̄ sem
 p̄ in mēte intelligetis et vo
 luntas maneat deus vt nō
 possit ex momētū quo homo
 non vta^r uel fruatur de
 iūa vel bonitate ita nullū
 sit momētū quo ipm pntez
 nō heat i mēto **I**ntellige
 dignitate tuā nobilis crea
 tura qm̄ nō solum insignita
 es dei ymagine vni & sim
 line **S**icut em̄ creator tuus
 qui te ad similitudinē suā fecit
 est caritas bonus & iustus
 et suavis mētē et mōres
 & ea insignia q̄ de eo legut^r
Tu creatā es vt caritatem
 hās et oēs & mūda sancta
 et iusta & pulch^a amet et
 simlis **N**atas virtutes q̄
 to plus inde hās tanto p̄
 p̄m̄q̄ deo eris & maiorem
 tui conditoris glōris p̄tici
Quid mirus hīs tibi fa
 cē debuit deus tuus quam
 q̄ ad similitudinē suā te
 conderet hīs virtutū vestibz
 te ornaret quibz ip̄e ē &
 natus **A**tende ergo dile
 xime tue cōditionis excellē

da venerandam scē tūcat
 ymaginē in te ipā cognosce
 hōrem silitudinē ad quam
 creata es et hīc sūe nobili-
 tatē mox exāto vītutū digni-
 tatē pūmōrē ut qū appebit qua-
 lis sūe tūc filis ei appere pos-
 sis. Silis em̄ silēm querit et
 qualem te pūis des talis
 natē est ut appeat tibi deus
Si ergo pulchritudinē tuā
 in te repaueris cōcupiscet
 rex decore tuū qm̄ ipse est
 d. d. tuus ipse amicus tuus
 speciosus forma p̄re filius ho-
 minū ipse dicit **C**ūp fac
 voluntatē p̄. m. qui in te est
 ipse in p̄. et fē. 10. **A**udi quō
 virtus et sapia p̄ris filius
 est p̄ris. **S**ilicet voluntas hōis
 nichil aliud est q̄ qd̄ p̄les
 metis. **S**i gō eadē ē voluntas
 p̄ris et tua idem est filius
 tuus et filius p̄ris veritas
 et sapia. **V**oluntas corde
 et ex corde gñatur. **S**i gō
 idem vis id̄ sapis qd̄ p̄
 eundē habis filiū quem p̄
In te ē utrū sis p̄ an m̄
 an potius utrūq̄ p̄ et m̄
 nō tuo merito sed dei dono
Potes em̄ eum gñere
 in corde tuo et in corde ali-
 eno. **P**otes eū cōape a corde
 tuo et ab ore alieno. **I**ntel-
 lēu gñatur s̄u cōcupit.

affcū nascatur effcū nūctur
Quā veritate intelligis vel
 aliū intelligē facis castum
 gignis nosti voluntatem d̄
 cōsensisti et cōcepisti qm̄ ḡ
 gnis es p̄ qm̄ concupis es
 mat̄ aando p̄tius opando
 nutas. **S**i in p̄tate cōp̄
 volūntē utrū tante prolis
 efficiat̄ am̄. **M**aledicta gō
 sterilis que nō parit que
 tlem filiū hīc potuisti. **S**ilicet
 maledictus p̄ qui nō gignit
 nisi q̄ non eā in m̄a volū-
 tate consistit veritate intel-
 ligere et veritati cōsentire
Non em̄ veritate intelligo
 cū volo intelligē aut cōsen-
 cō si voluero uelle tū nō pos-
 sum nisi grā dei fuerit me-
 cum. **N**ulla em̄ est huana
 industria sine dei grā. **E**x
 quo p̄mus homo peccauit
 nature bonū p̄didit p̄ libi
 arbitriū vigorem sed nō ele-
 ctione ne nō eet in nobis q̄
 emendare p̄t̄m. **I**n nobis
 nāq̄ manet ad querendam
 salutē arbitriū voluntas. i.
 volis voluntas sed amonete
 p̄us deo et iuuante ut uol-
 eligat sed sequimur p̄t̄m m̄e
 ē d̄me autē inspiracōis atq̄
 s̄scepte grā d̄m m̄i ihesu
 xpi qui est b̄ndct̄ i s̄s. **A**mē

Et p̄. 3. fimo h̄.

Inapit liber beati Augustini
de spiritu et anima. Imo plog?

Quoniam dicitur
michi de me
ipsum cognosce
scia sustine
re non possu

de meipsum hanc incognitum

Magna enim negligens est ne
scire quid sit illud quo celestia
tam profunde cognoscimus
quo naturalia tam subtili
indagatione iustitia? et de
ipso quoque creatore nostro tam
sublimia scire desideramus? non
est res peregrina nec longe
querenda cum qua ista sapiamus
sed semper nobiscum adest ita
loquitur et inter ista nescitur
datum est illi tam infeliciter res
secreta scire. Et semper non
potest cognoscere paucis autem
licet ipso animo animi dicitur
ut ipse animus animi videatur
fieri aut non potest quadam divina
pudencia ut inveniendi
facultas desit religiosi animi
mens semper semper et deum suum
pne et caste ac religiose quod
ventibus. Adito reddat ane
michi imo deo meo cum
ane maxime debeo et videbo
quid sit animus? et que sit propria
eius.

De accessus libri de spiritu

Numus est que
dam sba romis
piceps regendo

corpi acomodata. Num? sapi
encia illustratus et sui prin
cipium respicit et semper co
gnoscat et quam indecorum sit
ut extra se querat quod in se
ipso intra se possit inuenire
intelligit. Corporeis vero
passionibus conspiciuntur et per
fideles formas extra semper
extitit oblitus est quid fuit
et quod nichil se fuisse meminit
nichil preteresse videtur quod
credit. Solo sibi ita corpora
et ymaginaciones ita locorum simi
tudines atque locorum varia
tes versatur et in eis sine
vigilando sui dormiendo distrin
gitur. Cum vero ab hac distrac
tione per puram intelligentiam
ascendens in unum se colligit
rationis dicit. Hanc siquidem est
animi aspectus quod per semper unum
intuetur. Formacio est roris
infectio quod illa opus? ad vide
dum. Ista ad inquirendum.

Quia videtur visibilia per corpus

Invisibilia per se. Cam. m.

Num? invisibilis est
neque et aliter invisibi
lia enere valet visibilia
per corpus videtur. Invisibi
lia per se. Et in eo se vi

Dei q̄ inuisibile se eē videt
datur tamē in corpe p̄ corpus
sicut sp̄s in lūa manz et per
lūa videt. Anm̄ corpus do
m̄ator h̄itator et r̄or videt
serp̄m p̄ serp̄m nō querit auxi
corpaliū oclorū ymo ab oibz
corporeis sp̄ibz tāquā ip̄die
tibz et p̄ceptibz abstrahit
se ad se vt videat se in se
vt nouerit se apud se Et cū
vult deum cognosce eleuat
se sup̄ se regere mētis acie
Nō em̄ ē aliquid t̄le deus
qualis animus est videri tan
non nisi cū p̄t nec ita vt
animus. Immutabilis siq̄
est veritas et sine defectu
sūe nō talis est animus sed
deficit et p̄ficiat nouit et
ignorat mem̄it obliuiscit
mō vlt mō nō vlt diffus
cogitacōibz atqz cōsilijs huc
atqz illuc vagatur considera
do om̄ia spectat oīa videt ab
sencia transmaria ambit m̄su
et pauat asp̄ci. Ab̄ita scru
tatur et vno momēto sensibz
suis p̄ totius orbis fines et
mūdi secreta cūfert Et des
cendit ad infernū astendit
m̄de versatur in celo adheret
xp̄o quigitur deo. Vp̄e siq̄
dem est eius p̄uā et h̄itatio
ad cū siliū s̄ f̄is ē. Et s̄q̄
iḡ reddi se talem desiderat

qualis ad f̄cū est similis
deo. Redeat ad se et stet in
se intra se metipm̄ querat et
videt vnd̄ constat homo et ex
qua pte sui f̄cū sit ad yma
ginationē dei. Sequitur de p̄i
bus aīe et potētijs ad quid
sit creata et Cam m̄
Et duabz subsc̄ant
hō constat Quā tm̄
et carne Quā cū rōne Car
cū sp̄ibz quos tm̄ sp̄s nō mouz
absqz aīe s̄ciētate Quā vlt
sui rāconale tenet sine carne
Et si siquid rāconalis concup
isabilis p̄ rācobilitatē abilis
est illumi ad aliquid cognos
cendū infra se et supra se
in se et iuxta se Cognoscit
em̄ dñm supra se se in se an
gelos iuxta se et quid am
bitu celi cōtine. infra se p̄
concupisabilitez et irascibili
tate est abilis affia ad ali
quid appetendū uel fugiendū
amādū uel odiendū et om̄o
de rōnabte oīs sp̄us orit̄ aīe
et de alijs om̄is affectus Affe
ctus autē quadripartitus
eē dmostratur cum de eo q̄
ama? iam gaude? uel gau
dendū speramus Et de eo q̄
odim? iam dolemus uel do
lendū metum? Et ob hoc
de concupisibili gaudiū et spes
de irascibili dolor et metus
oriuntur. Quod quāoz affectus
aīe om̄i sunt vicioz atqz

utatur quā qdam pncipia
et gms materia affectus
siquid omni opī nomē ipōit
Et qm vltus est hitus mēt
bene cōpōite cōponedi sūe
atqz mstituerdi et ordmad
Ita affais ad id qd debet et
quō debent vt m vtutes p
fici possint Alioqn m vicia
facile decident Cū gō pū
denter modeste fortit t m
te amor et odiū mstituitur
m vtutes exurgūt prudēz
sz et tpanciā et fortitudiez
atqz iusticiāz que quā origi
nes et cardines sunt omni
vtutū et hec oīa cū affais
sz et vtutose m aīa mstituit
q odiū mudi et sui pfiat i
amore dī et ppmi Per
cōceptū tpalū t mferiorū
crescit m desiderū etnoz
et supnoz Sensus vero
vnus m aīa et idem ē q ip
aīa et cū corpus nō sit cor
poreus dī q corpus trāscē
dit vel quia corporeis exēc
mstrumētis Vnde ab mstru
mētōz nūō quāz ptitus dī
cū mītus nō sit msi vnus
vz ptn ppter varia exercia
mēiora vana et vane nūc
apātur / D nāqz sz yma
gmacō / Raco mītellūs mlli
gen et oīa hec m aīa mchē
alūto sunt q ipa Illic autē
et alie mter se ppetes pte vū

na exāa **S**ed vna cōn rōl
et vna aīa pmetates quid
diuerse sed vna cōnā / sm
exercia mltā sunt sm vero
cōnā vna sunt m aīa et
quasi ipa Et sicut mūdus
visibilis partita quadā qntu
plia dytatione est ordmat
sz tū aqua aere et here sz
firmatō ipō quōqz supmo
celo qd empiricu voca Sic
aīa i mūdo sui corpis pēg
nata quāz pgressus sunt
ad sapiam sensus sz yma
gmacō racō mītellūs melli
gen quāz em pgressiōmbz
rōblitas exēctur ad sapiam
t quāz affais ad caritatem
qtus nouē istos pgressiōmbz
m semetipā pfiens spūaīa
et affectu quasi mterius q
busqz pēdēz que spū vult
spū ambulat vsqz ad cheru
bīm et seraphīm t vsqz ad
plēitudinē scē t plēitudē
caritatis hec atqz aīa p exā
cū vtutes quāz facultes
pnatūz habet **Sequitur**
de cōpatione 2 ordmācie

Cū ad angelos **T**am xii
Et hos pgressus no
ambz et ordmibz an
glōz prudenti locū relinq
facile est siquid ei aptare
sm qui pms aīe nūctus
est angelis / quoruūctū vōnt
archangeli ymaginacō est

que plura qm̄ sensus percipit
tore virtutibz dolorem patibz
Tu em̄ supplicis tatus et
dolore pectoris cōpūctus odit
mūdum et cōtēpno seipm̄
cū virtutibz facit mirabilia atq;
cū patibz fugat demōia
magis nāq; est cōtēpne se
ipm̄ q̄ mūdū q̄ mlti ppter
vanitatem cōtēpnt racionē
pncipatibz Nam sicut illi
presunt et pncipatur sub
ditis spītibz sic rō spībz et
affabz amorem sū gaudiū
dñacombz Recte namq; dñan̄
alijs qui om̄s amat et de p̄fai
om̄s gaudent **I**ntellā thro
nis in quibz dñs sedet Sic
sedet deus in cordibz homī
p̄ s̄s̄ficacōnem et hūat p̄e
pacem et dilacōne qm̄ deus
est pacis et dilcōnis **I**ntel
ligenciā cherubim **I**lli nā
q̄ spūs tanto p̄fōu s̄s̄en
plem sunt q̄to claritate dei
viciū d̄ cōtēplatur **I**ntel
ligenciā q̄ ea vis est aīe que
ī me te deo supponit **L**erme
siquidem ipm̄ et que in ip̄o
sunt sp̄s seu desiderū s̄s̄a
p̄bim deus em̄ om̄ fīmū
sp̄s t̄re cui d̄ volūū deside
rat vniūsa t̄ra et in quem
s̄s̄ap̄lm̄ p̄s̄picere desiderat
tota sp̄s m̄a et desiderū
m̄m est sp̄s de p̄missio

et gaudiū de p̄mis que s̄a
amore dei et p̄p̄m **Q**uod
sit aīa silitudo om̄ rerū em̄
diuersitate vniūm s̄s̄a
Imma ad silitudē
totius s̄s̄ie **C**am̄
creata om̄ rerū
silitudine in se gerit **V**nde
a p̄bo diffinita est om̄ sili
tudo habet siquid in se vi
res quibz om̄a m̄uestagat
et om̄bz filiis existit cum
vna sit filius terre p̄ s̄m
aque p̄ ymaginacōnem aeris
q̄ racionē firmatō q̄ intellā
celo celoz p̄ intelligenciā si
milis est lapidibz p̄ s̄nciā
arboribz p̄ vitā alibz p̄ s̄m
et ymaginacōm floribz p̄ ra
tionem angelis p̄ intellā
deo p̄ intelligenciā **E**t sic
deus est om̄bz capabilis
sic et aīa om̄ capax est
Capabilis et p̄capabilis
est deus oībus q̄ naturali
suo munē et v̄su ex munē
ab om̄bz p̄cipatur quo
ad eēnciā qui sunt et s̄m
illaz ad ydoneā sp̄em qua
ab alijs diffinit et s̄m v̄t
q̄ ad cōgruū v̄sum q̄ p̄fīa
unt et c̄. **S**ecūm hoc est res
tignū t̄ntatis an om̄ re
Ita s̄c **C**am̄
om̄ existeti m̄s̄
quā q̄az res̄s̄a

^{munus}
 summe eēcie ymaginis & nūc
 id est eēcie pātis et fili et
 spūs sancti. Eēcie quippe
 est in pātē spēs in ymagine
 vsus in munere. **E**t tēctas i
 qm in pātē qm pātē nō habet pātē
 tē de quo sit filius de pātē
 est ut sit atqz ut illi coeēt
 sit ymago dicit ymago em
 si pfecte implet illud cui
 est ymago coequalis est illi
Species est in ymagine id ē
 pulchritudo cōgruēcia equa
 litas. **P**rima & summa simili
 tudo summa et prima vita p
 et summus intellectus **V**sus
 est in munere. **M**unus
 pātis et fili est. s. scūs **V**sy
 ergo in munere ē dilectio
 gaudiū leticia felicitas sua
 latus. **I**lle nāqz ineffabil
 cōplex pātis & ymaginis
 non est sine pfectione sine
 caritate sine gaudio. **S**ic sit
 in illa tēctate summa origo
 est om̄i vērō pfectissima
 pulchritudo et beatissima de
 licias. **N**obis autē omnis
 vsus est ex munere quoda
 modō nā quā ppter nobis
 videtur ēē. s. utpote pātis
 et fili munus ex xpo nūc
 rā & omnis vsus grē cum
 pātē & filio ipse regit & eru
 dit et consolatur et pdu
 cit ecclā ad xpm quātū

ipse sine macula siml et
 ruga tradz regnū deo pātē
 sicut a pātē pātē filiū et. s. s.
 vel potius in spū scō diuina
 ad nos descendit pātē siquid
 tradit filiū suū quo redime
 ret seruos misit spū sanctū
 quo suos adoptaret in filios
 filiū dedit in pectū redēp
 tōis spū scm in pūlegiū
 adoptōis se demqz totū
 seruāt hereditate adoptat
Nemo igitur de dei pātē
 diffidit quia maior est sua
 mīa quā mīa mīria et quis
 quis ad eū toto corde clama
 uerit exaudiet illū qm mīcor
 ē. **T**ardius siquid videtur ei
 pccōri veniā dare qm ipse
 pccōri uenā accipe. **S**ic em
 festinat absoluerē eū a tormē
 to cōscie sue quā plus eū
 cruciet cōpassio mīri quā
 ipm mīser passio sua. **E**t
De capacitate aīne & qm ipa
 sit capax vniuersitat. **A**m
Capax ē aīa om̄i qm
 p rōbitē ad cognitōz
 et p concupiscētiā ad delictōz
 vniuersitatē capax mueniē
Sunt em̄ duo in aīa et
 sunt id qm aīa sez nālis s. s.
 cognosceō oīa diuinitas mē
 om̄ia. **E**t nālis affectus quo
 suo ordine & qdū diligit
 om̄ia. **D**erupti facultes et

et quedam instrumenta cognoscendi et diligendi habet a natura. Cognoscit in veritate et ordine dilectionis nequaquam habet nisi a gratia sancta siquidem a deo mens rationalis sicut eius ymagines suscipit ita cognoscit et amore. **V**asa namque que creatrix sapientia format ut sunt adiutoria que replet ne vacua sint si scilicet nunc operum invenierit.

Sequitur diffinitio anime octava.

Anima est substantia rationalis intellectuale a deo facta spiritualis non ex dei natura sed potius creatura ex nichilo facta in bonum malumque utilis et ideo aliquate est mobilis in quantum in deterius mutari solet et a voluntate dei cuius participatio bona sic alienari potest et aliquatenus immortalis quoniam in quo ex post hanc vitam vel bene vel male sit amittere non potest non propter ante carnem gestum meruit ut includatur ut quidam volunt sed nec ideo nec potest esse in hominem sine sorte peccati nisi a christo fuerit liberata dei enim nutu anima ad corpus venit ut si secundum eius preceptum agere vellet maiorem acciperet eterne vite et societatem.

angelorum. **I**n autem contempnere seu dolens contemni sine ignis eterni lucret penas iustissimas. **Diffinitio spiritus et anime et quod duo sunt in fine anime interiori.** **Primum**

Aia ex eo dicitur est quod ad vivendum adiuvet. **C**orpus hoc est vivificans. **S**piritus ipsa est anima per spirituales naturas vel per eo quod spiritus in corpore appellatus est spiritus. **A**nima et spiritus idem sunt in homine. **Q**uia unus anima aliud notet et aliud spiritus idem tamen sunt in homine. **S**piritus namque ad substantiam dei et anima ad vivificationem eadem est essentia sed proprietates diversae. **N**am unus et idem spiritus ad sensum ipsum dei spiritus et ad corpus anima. **S**piritus est in quantum est perditam rationem substantia rationalis anima in quantum vita corporis de qua dicitur **matth. xvi. Ioh.**

xxi. **Q**uoniam perdidit animam suam salvam faciet illa. **q**uoniam propter deum hanc vitam que nunc corporis institutione est et tunc temporaliter mortalis constat libenter despectum in futuro eandem corporis non solum anima vitam eternam et immortalem recipiet. **h**umana anima quod et in corpore habet esse et ex corpore propter animam et spiritum notari potest non due anime spirituales.

et rōlis. Altera qua hō uiuat
et altera qua ut quidem pu-
tant sapiat sed vna eademq;
aīa in se mēpā uiuit p mētel-
lectū & cor. vitā prebet per
ssm. hūanū nāq; corpus
neq; uiuere neq; nasci sine
rōli aīa pōt vegetatur tamē
et mouet et crescit et hūmā-
form in utero recipit pūs q;
rōnalem aīaz recipiat sicut
ecā vīgulta et herbas sine
aīa mouū et mactētū hūc
videmus. De duplici sensu

Duplici quidem est
vita aīe. Alia qua
uiuit in carne alia q; uiuit
in deo. Duo siquidem sūs
sunt in hōie vnus interior
et alter extēior. Vtq; Bonū
suū habet in quo reficitur
in cōtemplōne dīnitatis refici-
ssq; interior. Sensus extēior
in cōtemplōne hūanitatis. p-
terea em deus hōmo fact;
est ut totū hōiem in se bea-
tificaret ut tota cōuersio hō-
mīs eēt ad ipm et tota dile-
ctio eēt in illo. cum a sensu
carnis vidētur p carnē et a
ssu mētis p dīnitatis cō-
templatōz. Hoc erat totū bo-
nū hōmīs ut siue egredē-
siue ingredētur pascua ī suo
factore inueniret pascua for-

in carne saluatoris & pascu-
mtus in dīnitatis creatoris.
hoc bonū magnū secutū est
malum qn pōito bono qd
mtus erat egressa est aīa
ad bona q; foris erāt & pascu-
tū fecit cum delatōmbz scti
requiescēs sup illas nō atten-
dens absētiāz boni sui mō-
tis eo q; cōsolatōnes suas q;
ret in bonis aliēis. Nam
cū extēior sūs carnalis bo-
suo utatur interior sūs mē-
tis q; obdormit nō em cogi-
tat bona mōris sūs qui
iocunditate bonoz extēiorz
capitur qui in carne uiuit
in carne sentit et dolores
carnis fugit in qm pōt.

Alia autē aīe pūs igit
ut neq; medicinz quērit
eis. Cū autē mortuus fue-
rit sūs aīe quo uiuit in
carne tūc vniūficari anap-
ssq; ille quo sentiet seipm
et facit tūc dolores & senti-
re mapiet vlnera sua quā-
to pūs tanto grauius
magis em nocet malum
qd magis viciū est & ma-
gis pūdest bonum. Et

modis dicat spc. vnde

Spūs mltas mōis
dī. dī nāq; spūsz
deus aer iste & fla-
tus aeris qui a corde re-
ceptus & inde per totum
corpus emissus mōrū

vitam flata natio continet
Iste autē spūs iure aīa dīa
 nō pōt qui aeris raritate et
 varietate dissoluit. dī em spūs
 aīa siue hominis siue pecto-
 ris dī spūs mens iōlis et
 ē tqm quidam oculus aīe ad
 quā pmet ymago et cogni-
 tio dī. **O**culus autē aīe
 ē mens ab omī labe corporis
 pūa. mētis aspectus rāco
 est intellectus visio. tā hec
 omī aīe iōli nō sunt. i. ut
 sanos oculos habeat ut as-
 piciat et videat. **S**anos o-
 culos habet cū a mortaliū cupi-
 ditatibz ē purgata atqz reo-
 ta. **A**spicit cū in dī lūe cō-
 tēplacōis oculos figit. **V**i-
 det cū illa cōtēplacōe cō-
 spicit quāta sūt gaudia
 quāta leticia q̄ta sēcūtas
 quāta iocūditas. **S**anctas fati-
 illam sēcūā aspectus rām
 visio beatam. **C**ū em ab or-
 fece fuerit libera maculis
 qz diluta tūc se dēmqz in
 seipā libentissime tenet et
 nichil sibi metuit ac nlla
 sua culpa qdā angitur et
 tūc ingenti quadā et mē-
 duli fiduciā pgit in dēum
 i. in xpām cōtēploz vita-
 tis aspectū siquidem rām
 sequitur xpā visio dī que
 ē fīnis aspectus. **S**āa pūa

sanatur sanata introducit
 mēducta reficiatur. **S**pūs eo
 qdāz vis aīe mēte inferior
 vbi corporaliū rezo silitudies
 expmūtur nec iste spēs cor?
 est sed corpi filis q̄ em spū
 videtur nō sūt corporalia sed
 filia corporaliū. facies q̄dem
 hoīs et nobis formsecus nō
 ē et in mēoria nra habet
 ymaē suam mēorle quid
 sed cori filēm. mudi itaqz
 ymaē mēris pulchritudo et
 nobis foris p̄sto est et in
 mēoria nra hē ymaē suā
 mēorle qd sed cori filēz ad qz
 cōcūmā clausi oculis eaz cogi-
 tam. **E**t qd qd ad coris
 ssm aqz cori in loco hē et ad
 aīe silitudo corporis in aīa
 mēo et q̄ ē mēnō volūtāt
 ad cori visu visionēqz copu-
 landā hē ead mēnō volū-
 tatis ad coplandāz ymaēz
 coris q̄ ē in mēoria et ad vi-
 sione cogitat. **I**ste spūs ad
 ymaēz et filēz dī fāis est
Ille spūs dī ad ymaēz
 et filēz dī fāis in q̄
 cogitō vitatus et amor
 vītutē ē ymago siqz
 est in cogitōne similitudo
 in dīlōne ymago qz iōlis
 silitudo qui spūalis adhēt
 siqz vītū nlla mēpōta sba
 rōnale mēnō q̄ rāconām mēlli

qum⁹ et sapien⁹ hoc spm⁹ dia⁹
Huc autē spm⁹ mētis vīe .i.
mēte nichil em̄ aliud ē spc
mētis quā mēs sicut corpus
carnis nō ē aliud quāz caro

Sequitur Unde dicitur mens

Mens dicitur amene bene
autē gēce ē luna lūe
et sicut lūa crescit et
decrestat et vicia viassie die va
riatur in id tamen qd fuit qua
dam pfecta nouitate se restatut
Hic mēs nūc caput sumus
inferit nūc deat in infima
nūc se se referēs s⁹ veris flā
redarguit mō ad cōlia regē
da reflectit mō etms rōm
bus cōspiciendis uel cōsule
dis adheret Diffinitio vīs

Ratio siq⁹ est .i. x.
mētis aspectus qd
bonum malūq⁹ discernit v
tutes elegit dū diligit Mēs
est vniuersorū capax et om̄
reza silitudine isigmita om̄
dē cognitū nālī quādarz potē
et naturalī dignitate Ad dō
mvisibiles reza cās cōphendit
qd intelligēciā et visibiles acta
aliū formas p spm⁹ passioēs
et actōēs colligit et siue p spm⁹
ad spilia exeat siue p intelli
gēciā ad mvisibilia ascendat
reza silitudine ad seipsum trahit
pnaa cogitat absēciā intelli
git et ignota requirit et cura
mmenta vīatur actus mētis
Sequitur appellatur mens

Rationalē et .i. 17.
actuale intellectuāle
mū quo ratiocinam⁹
et intelligim⁹ et sapien⁹ mēte
diam⁹ quē ita facta ē ad yma
ginē dei ut nulla mēpōita nā
ab ip̄i veritate formetur Mēs
em̄ ex eo dicta est qd emineat
in aīa p̄stancōz .i. vīs aīe ad
pcedit intelligen⁹ p intellige
ciā autē veritate intelligit et
p sapiāam diligit Sapien⁹
nāq⁹ est amor boni siue sū
por boni et sapore siquidem
dicatur mentis visio est in
telligen⁹ gustus autē sapiā
illa cōtemplatur illa delectatur
Cū ab inferioribz ad supiora
ascendim⁹ p̄us occurrūt no
bis sensus p̄inde ymago
postea cō postea intellectu
p̄inde intelligen⁹ et in sumo
est sapiā Suma nāq⁹ sapiā
est ip̄e deus Sapiā hominis
est pietas .i. cultus dei Ad
sit spūs et alie vices amē

Sensus ē ea p̄ 16.
aīe quē reza corpore
reza corporeas formas
p̄ntes p̄cipit ymago ē qdaz
vīs aīe quē reza corporeas
corporeas formas p̄cipit sed
absēntes spūs nōm⁹ i mā
formas p̄cipit ymaginatio
extra materiā et ea vīs q
exterius p̄cipit formata spm⁹
dē ead⁹ vīs ad intellōm tra
ducta ymaginatio vocat⁹ yma

gmaco nāqz & sū oritur et
fm eius diuersitates ipius
qz varie rōes sunt. Multa
videt oīa carnalibz oculis
mīta eadē fantastica ymagi-
nacōe conspici et vbiqz des-
ceditur mōz eīgīz et quasi
fluctuare videtur nō a se eg-
diens sed in semetipā tamqz
pauces in magno spaciō p-
vagatur nō exiit ad illa s-
tractatibz suis sibi illa re-
pntat habet siquidē in se
quasi quādam latitudinem
longitudinē et altitudinē
Nam p caritate dū et oēs
fideles s cōplectitur p me-
ditacōz omnia q a pnapio
vsqz ad finē mudi deus p-
salute nāz optat ē medita-
p cōteplacōz que sursum sunt
celestia cōtemp la. **Et uid-**
sit rō quid sit intellectus

Intelligē ea vis
ē aīe qz verū corpore
a naturas forō
diffēncias per pīa eadē aīe
dena papit omnia incorporea
sed nō extra corpā nisi rōm
pba abscondit em a corpibz
que fundant in corpibz nō
actioe sed cōsideracōne nāz
nāqz ipius corpis fm quā
omē cor? ē nullū cor? vtiqz
est. **Intelligē ea vis est**
aīe qz inuisibilia papit sicut
anglos demones amas et oēs

Intelligē ea vis
est aīe que immediate suppo-
deo et erit siquid ipm sumū aīe
rezo et vericōmūblem. Sic sū
papit cor? ymaginacōe corpm
sili eo rōne corpm nās. In-
telligē spm creatū et qd sū
papit ymaginacōe repntat co-
gitacō format ingemū mues-
tigat rāo iudicat mēdāa ser-
uat. **Intelligē cōphendit**
et ad meditacōz seu cōteplōz
adducit. **Ingemū ea vis ē**
aīe siue mēto qua se extē-
dit aīa et exercet ad cōstacō
cōgnitōne. **Ingemū ergo**
exquirit ignota vel ignora
rō dīsternit iūcta mēmōia
retinet iudicata ul meditata
et offert ad huc iudicāda. Et
sit ascensus ab inferioribz
ad supiora et yma a sumis
dependā. **Intelligē namqz**
quedam ymago et silitudo
est intelligē rō intelligē
rōis fantastica spūs cui et
supmū corpus i ignis qdaz
silitudine aīgitur aer ignis aer
aqua aīe tū. **Sensus m-**
format ymaginacōz ymagi-
rōne et facit sūaz seu pū-
denā rūsus rōm occurrentē
dīa pūda informat eā et
facit intelligēciā seu prudē-
ciā. **Est namqz in rōne qd**
dā ad supna et celestia mē-
dens et ideo dī sapiā et est qd

Iam me . 18.
Insus uiua ex tñ
 secus qz oculus caris
 qm̄ ex natura habet facul
 tatē videndi nūquāz tamē p
 se consequitur visionēz nec
 auris auditū nisi beneficio
 exterioris lucis et sōm ym
 gmatō uiuatur interius qz
 ex sribus cōcipitur & actō ui
 uatur extēius qz spūs rōnalis
 ex dono creatoris abilis ad co
 gnoscēdū verū et diligendū bo
 nū nisi radio maioris lucis fu
 erit p̄fusus et calore succēss
 ōnūquāz seq̄tur sapīē cognitōz
 siue caritatis affcū Intelle
 ctus et intelligēcia et sapia
 uiuatur sup̄ius quia deus lux
 et ignis est. Lux ergo splen

Dote emittens ex se que reficiet
 in se illuatur intelligencia ad
 cognoscione veritatis. **¶** Ignis
 vero de se calore emittens se
 non amittens inflammat affectu
 ad amore caritatis et sicut
 solem nec videt oculus nisi
 luce solis. Sic verum ac divinum
 lumen non potuit videre intel-
 lectu ligeni nisi ipse spiritus lu-
 minis. **¶** Dicit inquit prophetam. In
 luce tuo videbimus lumen. Cum
 enim hoc mortale induent im-
 mortalitate et corruptibile hoc in-
 duent incorruptibile tunc mente
 pater et corpe spirituales effici-
 bimur moduli mentis per mentis
 illuminationem omnia sciemus et per
 corpe incorruptibilis leuitate
 ubique esse poterimus volabimus
 mente per contemplationem volabimus cor-
 pe per incorruptibilem discernemus
 mente discernemus corpe cum mi-
 seris corpus corporis utitur in ratione
 in intelligentiam intellectus in in-
 telligencia. **¶** Intelligenti multum
 in deum. **¶** Ideo visibilia percipimus
 et ymaginacione continentur. **¶** Visi-
 biliu ymaginaciones et sunt
 ad rationem pertinent visibilia
 rationis distinctiones et inuisibilia
 investigationes ad intelligentiam
 ad intelligencia spectat spiritualium
 et divinarum comprehensiones et con-
 templationes. **¶** Sensus vero et
 ymaginacio ad rationem non ascen-
 dunt sed infra remanentes
 eorum aliquate. **¶** Seduce possunt
 et quasi a longe quam ostendere

ad que nō pnt puenire **S**icut
p portione quadam intellectu
et intelligenciā ratio nuare
potest sed ad statū eorū nō va-
let ascendere qm metas su-
as et ppios fines habet qd
transcendere nō pōt. **S**piritus et p-
magiaciones cū ceteris aīalibz
hēmus qnēs videntur siquidem
visibilia et visibz recordatur
In quibusdā em sensibz nos
sapant qm iustum fuit ut
brutos aīalibz quibz nihil
dandi erat intellā aliquid
daret amplius in sū et eg-
tanto inapoz nātās indicat
hōm excedē rōnis quāto
inapozē defm pati sūalē
Po autē inde incipit vnde ali-
quid occurrat qd nobis cū aīa
libz nō sit qmē. **Q**uedāz qd
sunt infra ratiōē qdā sup-
ratiōē. **I**nfra ratiōē sunt
que sū papii sicut dura
mollia frigida calida alba
nigra. **I**uxta ratiōē sunt
et ratiōē pūia que ratiōē
papii sicut comoda icomoda
vera falsa iusta et iniusta. **P**o
siquidem est cū motus visum
mentis acūēs vera a falsis
distigues. **S**upra ratiōē
sunt que nec sensus docet
nec ratiō suadet sed aut dīa
reuelaciōē cōprehendūt a
scriptūaz auctoritate cōdūt
sicut dīa in vna sba tū et

27.
tribz psonis sba vnu **D**e
siquidem est res vniuersitas
ita q nulla singlorū et ideo
motibz rōnis non subiacz
qz ratiō nō est nisi de re ali-
qua. **¶** **U**o dicatur spūs
intellectus aīa et spūs. **I**tem
Ia ē spūs intellectualis
vel rationalis semp
vives semp motu
bone maleqz voluntatis ca-
pax sūm bēnēfate creator
atqz spūs corpis officii vni-
us multiplicatur nomibz. **D**e nā
qz aīa dū vegetat spūs dū cō-
templatur spūs dū sentit aīa
dū sapit dū intelligit mēs
dū differunt rō dū recordat
mēoria dū cōsentit voluntas
Ista tamē nō dīa in sba
quēadmodū in nōibz quōiaz
omnia ista vna aīa est ppetā-
tes diuerse sed eēnā vna
in spū tamen et aīa pōt eē
dīa qm omēs aīa ē spūs
sed nō eō. **A**nne duplices
actōes sunt alio nāqz cōsilio
erigit ad dū atqz alio m-
clinatur ad carnē. **I**nclinat
autē sic cū subtilis et inuisibilis
vidē non pōt sed p potētiās
suas se extēdit et escēdit
p cōcupisabiles nāqz appet
per inuisibiles cōtēpnt per
ratiōabilitē mē vtrūqz dis-
cernit. **T**ota aīe eēnā in
hīs potētiās suis existit
nec per ptes diuiditur cū

sit simplex et indiuidua et si
 aliqui partes dicitur hinc non
 potius similitudinis que veritate
 compositionis intelligendum est. Sim-
 plex namque sibi anima est ne aliud
 magis neque minus est ratio in sibi
 quam anima sed una eademque sibi
 secundum diuersas potencias diuer-
 sa fortiter vocabula habet po-
 tentias habet antiquarum corpori
 mixteatur naturales siquidem
 sunt ex natura ad sunt quia ipsa
 anima namque anima sibi in se habet
 plenam et perfectam consistit in ratione
 nabilitate in concupiscibile inas-
 cibilitate quam quidam suam tri-
 mitate et tota unitas habet quidam
 est anima unitas et ipsa anima deus
 est omnia sua et anima ipsa omnia
 sua est habet siquidem anima
 naturalia sua et est ipsa omnia po-
 tentias namque eius et vires loquor
 sunt quia ipsa habet accidentalia
 que ipsa non est sua vires est
 sue virtutes non est. Non enim est
 prudentia sua temperantia sua
 fortitudo sua iustitia sua po-
 tentie anime sunt rationabilitas
 concupiscibilitas inasibilitas
 vires sunt spiritus ymaginatio
 ratio memoria intellectus et
 intelligentia. Potentie cum prout
 dicunt vires et vires potentie
 etc. De amata qua anima
corpora coniungitur

Quibusdam affabz et
 quadam amata anima
 coniungitur corpori secundum

quod amata nemo carnem
 suam unquam odio habuit. Bonata
 namque est et licet eius societate
 pergrauare ineffabili condicio-
 ne diligit illud amat enim car-
 nem suam et ideo libera esse non
 potest doloribus suis vehementer
 afficitur et formidat in-
 titum que mori non potest timet
 defecum que pura defecum non potest
 Paulorum speculacionem depasat
 sonorum delectatur auditibus su-
 auissimis iocundatur odoribus
 larga epulacione reficitur et
 licet robis hinc nullatenus
 non vicia quia tamen merore af-
 ficitur si subtrahatur hinc
 non minus subripuit vicia rationem
 contraria dum anima dulci corpori
 indulgetur remittendo noscitur
 locum prebere potest. Spiritus qui
 pergitur anima ad corpus mouetur
 dum et viuificandus nouum nam
 quod foramina sunt in humano
 corpore quibus secundum naturalem con-
 ditionem influunt et effluunt
 tamen quod idem corpus vegetatur
 et regitur. Sunt etiam vires
 quod similia quedamque sunt corpus
 superius et spiritus inferior in
 quibus sine materia infusione
 personali tamen ymone facile necti
 prout. Filia autem gaudent fili-
 bus. Itaque anima que vere spiritus
 est et caro que vere corpus est in
 suis extremitatibus facile
 coniunguntur ymuntur in fantas-
 ticam anime quod corpus non est

sed simile corpi et spualite
carnis que fere spūs est quia
fieri sine aia nō pōt sicut em
supmū aie intelligen^{ti} sue
mens ymaginē et similitudinē
sui gerit supioris. i. dei unde
et eius susceptiua potuit ēē
et ad unione pale et qn npe
uoluit absqz vlla demutacōe
nature assumpta fuit sic su
pmū carnis i. spualitas aie
gerēs similitudinē psonale
vione eius cōnatū suscepē
pōt nec illud mirū est cū eē
in spū et in pecudū memori
quedāz sit mutacō rōnabit
et in appetitu uolūtatis et
hīs que refugit repbacois
spūs nāqz corpore. qui na
ture utiqz est corpus et spū
naturali mē mltā dīfēnt et
vī cōcupisabilitatis eligit et
natura instabilitatis repbat
et. *De gaudiis vite corpo*

ree. Sequit. 21.

Habet siquid corp
vita quosdāz gndōz
incremētōz quibz ad ymaginēz
sūne vite pfiat. Primus em
gndus corporee vite ē sensi
ficatio. Secūdo p spūs ingre
diens ymaginatio. Tercio yma
ginacōne conceptōz mēoria
Quartus p spū passiones
quedam sine discreciōis m
telligēcie yuidencia in qua
quedam quasi rōis ymago
et nulla ratio est. In hīs

omibz corporea vita spūalem
vitam imitatur. Primū in
eo qz sentit. Secūdo in eo qz spū
cōcipit. Tercū in eo qz conce
pta retinet. Quartū qz in yma
ginatis siue in sensu spū qn
dāz rōis similitudinē seu ad
appetendū siue ad fugiendū
se inflectit. Conuenientissia
autē sunt media carnis et
aie. i. sensualitas carnis
que maxie ignis est et fa
sticius spūs qui igneus
et vigor. Unde quidāz de
aiālibz loquens ait. Vig
neus est ille vigor et celest
tis origo et mira societas
carnis et aie spū uite et
hūm de. Sic em scriptū ē
fecit hōiem deus de limo
terre et inspirauit in fac
iem eius spiraculū uite dās
ei sensum et intellā ut p
spūs lutū sibi sociatū viu
ficaret et p intellectū reg
et ut per intelligēcia mē
ingredietur et contēplaretur
intus dei sapiām et p spū
foris egredietur et contēpla
retur opa sapiē. Intellectus
intus illustrat. Sensus for
decorat ut in utroqz refec
maueret intus ad felici
foris ad iocunditatē. Sed qz
bona extēiora diu stare nō
pōt iussus est hōio ab ex
tēioribz ad mēiora reducere
et ab inferioribz ad supiora
ascendere. Tante siquidē

Dignitatis est humana conditio
ut nullum bonum propter summum
sibi sufficere possit. plenum
fuit miraculo quod tam diuer-
sa et diuisa ad invicem con-
gi potuerunt neque in mirabile
fuit quod limo in deo seipsum
coniungit et ut si invicem uniret
deus et limus tanta sublimi-
tas et tanta vilitas nichil
enim est sublimius deo et nichil
vilius limo. Mirabilis fuit
coniunctio prima mirabilis et
coniunctio prima. Non in mirabile
et tanta cum deus homo
et angelus unus erit spiritus
eodem nomine dono utque beatus
eodem nomine bono bonus
est homo quo bono bonus est
angelus. Si tamen ambo
ad ipsum eadem voluntate eodem
spiritu. scilicet concupiscunt. Si enim tam
dispar natura carnis et anime
ad unam federationem anime atque
carnis deus coniungere potuit
nequaquam erit impossibile rationale
spiritum qui usque ad consortium terre
in corpore humiliatus est cum
eodem corpore glorificato ut sit
ei glorie quod fuit sarcine ad
consortium bonorum spirituum qui in
sua puritate presterunt exal-
tare atque ad sue glorie parti-
cipacionem sublimare. Ad hoc
si quid sola caritate nulla

2
nate illum creavit altissimum
ut sue beatitudinis participem
faceret. Si ergo tanta gaudium
et tanta leticia est vita ista
temporalis que consistit ex principia
spiritus in corpore corruptibili quanta
gaudium quanta leticia erit
in vita eterna que consistit ex
principia dei spiritu rationali. Si
creatur ergo corpus anime animus
deus et unus spiritus erit cum eo
Ita tamen si in humilitate perman-
neat et gratiam sui creatoris
per quam glorificandus est ag-
noscere. Ex carne et anima con-
sistat homo et utique bonum suum
habet in quo exultat et gaudet.
Bonum anime est deus cum afflu-
entia dulcedinis sue. Bonum
carnis est coniunctio cum humilitate
laudis sue. Sed mundus
iste est exterior deus vero
interior nichil enim eo interior
est nichil eo principius. Interior
est deus omni re quia in ipso
sunt omnia exterior est omni
re quia ipse est super omnia. Ad hoc
ergo mundus reuertentes ad deum
et quasi ab ipso sursum as-
cendentes per nosmetipsos tran-
sire debemus transire deum
ad eum. Ascende enim ad eum
hoc est intrare in semetipsum
et non solum ad se intrare sed
inestabile quodammodo interior seipsum

transire. Qui enim intus
intuens et intussecus pene-
trare seipsum transcendit ille
veraciter ad Deum ascendit.
Ab huius ergo mundi distrac-
tionibus cor mentis dirigamus
et colligamus ad interna
gaudia reuocemus. Et si cor mentis
omnino tenere non possumus
saltem ab illicitis cogitationibus
et concupis restringamus ut a-
liquando in divine contemplationis
luminis figure valeamus. Hec
enim est requies cordis nostri
cum in dei amore per desiderium
figitur. Hec est vita cordis nostri
cum deum suum contemplantur
et ipsa sua contemplatione suauiter
reficiuntur et dulces et ex
se quod ad desiderandum quod
ad amandum et laudandum est
semper suauiter nichil enim
ad beatam vitam perstantius
videtur quam velut clausis cor-
palibus sibi ex carnis
mundum efformant quia prius in
se metipsum conuertit alienum
quod efformant a mortali cupiditate
sibi soli et deo loqui
re. **De compositione anime ad ea
ex quibus constat corpus.**

Quia anima sit incorporea
per subtiliorem sui cor-
poris naturam. et ignem et aerem

que in ipso quoque mundo pre-
cellenda sunt corpora. Et ideo
magis similia spiritui corporis
amiscet. Ista siquidem
pora accipit intus anime
vivificationis eo quod in corpore
eentiae sunt principia quorum
humor et terra ut ad corpus mo-
primū misterium tota pars
amiscetur. Illius enim sine
his duobus vel in corpore
sensus est vel ab anima sponta-
neus corporis motus. Ignis
et aer leuia sunt quod mouet
terram et aqua que grauiora sunt
et uapores corporis et per aerem
abstessus moueri non videtur
quod ignis et aer quod duo per
aerem principia tenentur in cor-
poris et humido ut omni ex
fiat transmutatio post eundem
tandem anime abstessum ad
superiorem euadit ac se se ex-
pediunt. **De compositione
corporis. Sequitur.**

Corpus autem corpori-
tio sic fit. Corpus constat ex
officialibus membris officialia
ex consimilibus consilia ex humo-
ribus humores ex abis cibus
ex elementis nichil horum
est anima sed in istis tamquam
in organo agit et per hoc
corpus consilium et huiusmodi in

factus est homo in anima
vniuersa. Quae cum temporata et ordi-
nata fuerint congruunt vi-
uificationem et nunquam reced-
it anima. Si vero distempata
et confusa fuerint in vita re-
cedit anima secum trahens omnia
spiritum. scilicet ymaginacionem rationem et
intelligentiam et intelligencia concu-
piscenciam et nascitorem et ex
hinc secundum merita afficiatur
ad dilectionem seu ad solorem
Corpus autem quod prius integro
tamquam organum temperatum et dis-
positum fuerat ut melos mu-
sicum in se contineret et tactum
responderet nunc confectum et
mutile a regione iacet. Anima
vero recedens ad regiones
suas elementorum partibus non
hinc ubi vires suas exerce-
at requiescat ab hinc tremis
motibus qui corpus ad tempus
et locum mouebat. Tempus per
tempus illocabile mota quod
et si organum quod non
melos nec quod organum mo-
uebat anima inter corpus et
deum posita mouetur per tempus re-
mouendo quod oblita fuerat
vel discendo quod ignorabat
vel volendo quod uolebat ut
volendo quod uolebat per locum

autem non mouetur quod per loca spa-
cia non distendit. Deus autem cor-
poris non est ut sit nec loco ut
alicubi nec tempore ut aliquando
causa ut aliunde nec forma
ut aliquid nec aliquo genere
sibi in quo subsistat uel ali-
cui assistat. **¶** Quod anima
vniuersa deo. **¶** **¶** **¶**
Libet anima quadam
natura propria omnibus
hinc mudare motus elementis
excellenter qua veraciter
non possit in aliqua fanta-
sia corporali ymaginari quod
quod spiritus corporis proprium cogi-
tari sed mente intelligi vita
quod sentire intelligi potest videri
autem uel sentire non potest non
enim est corpus nec Deus
nec vita sine spiritu qualis
arboribus nec vita sine ratione
mente qualis est in animalibus
sed vita et vita perpetua. **¶** **¶**
quid miror quam angelorum et
in futuro quid angelorum si
ex precepto creatoris vixerit
hic. **¶** Preceptum autem eius est
ut in dilectione maneamus
Manete inquit in dilectione mea
per dilectionem namque rationale crea-
tura et copulatur ut cum semper
quod hinc et in ipso semper ma-
neat semper de eo in eo de
leuans gaudens et exultans

Dilcone creatori suo et s
 invice rationalis creatura co
 pulata est. Voluq; dilcone
 vincim est q liget utrosq;
 in id ipm per amore dei oes
 ei adheremus p amore pri
 omes ad invice unu sum;
 ut bonu sim fiat singlor;
 et qd quisq; in se non habz
 in altero possideat. Caritas
 est via dei ad hoies et via
 homi ad deum p caritate ei
 vult deus ad hoies velle in
 hoem frus est ho p carita
 te hoies diligut deum elige
 deū curret ad deū et ad deū
 queniūt. **H**ic familiaris ē
 deo caritas ut ipse mansoz
 nolit. hie vbi caritas nō fu
 erit. **E**r ergo caritate hēs
 et deū hēs qz deus caritas
 nūq; ergo quātū debere di
 ligere deum qui me fecit
 cum vō erā redemit in pie
 ram / nō erā et de nichilo me
 fecit / nō labore nō auem /
 nō aliud de aialibz / sed hoies
 voluit me ee et dedit michi
 vivere / sentire et discernere
 pietatem et ad mortalitate
 descendit / morte suscepit / pas
 sione sustinuit / morte vivit
 et sic me restauravit / pie
 ram et abierā qm in peccis
 meis venudatus erā / vult
 ille post me vte redimet me /

et tū dilexit me ut sages
 sui pmi appenderet / pro me
 taliaq; pactu redimere me de
 exilio / et de fuitute me rede
 nomme eia suo vocavit me
 ut meoziale suū semp esset
 apud me / vixit me oles le
 titie / quo ipse vinctus erat
 ut ab vincto eem vinctus et
 a ppo diceret xpianus. **S**
 gra eius semp puenit me
 De multis namq; pectis li
 berauit me liberator me
 et qn errabam reduxit me
 q ignorabā docuit me / qn
 peccabaz corripuit me / qn
 tristabar cōsolatus est me
 qn desparabam cōfortabat
 me / qn cecidi erexit me / qn
 vni susceperit me / hec et a
 multa fecit michi deus me
 de quibz dulce erat mi semp
 loqui / semp cogitare / semp
 grās agere ut p omnibz
 bñficiis suis possim eū lau
 dare et amare / Cū em sit
 cūctis pfidens singlos mi
 plex vbiq; pns cūctor
 cura gerens et tamen sim
 q omibz puides. Ita totū
 ad custodiam meā occupatū
 vides. **S**i en ego sup custo
 diam meā stabo quā om
 oblitus sit et michi solon
 tendere velit. **S**emper em
 presentē se exhibet. **S**emp

patu offert si me patu mue
nerit quocumque me verto non
me deserat nisi ego eu pus
deseram. **I**bi autem fuero no
recedit qm ubiqz est et qcuqz
iero iuema eu cu quo possu
esse qquid fecero pter assis
ta utpote ppetuus inspec
tor om cogitacionu intencio
nu et actionu mearu. **C**umqz
hec diligenter considero timore
pter et ingenti rubore con
fundor quia illu ubiqz pn
tem in et oia mea ocula
vidente intueor. **M**ulta ei
sunt in me de qbz oculis eius
erubescio et pro quibz illi val
de displice timeo. **N**ecqz p ditz
hinc illi quid rempendar
habeo nisi tm ut diligam eu
no em melius neqz detear
qua p dilectione rempendi pt
q p dilectione datur est. **S**e
pret re videor dixisse sed
forte no pter valitate mi
chi et hinc qui mecu sena
unt q ego senao. **D**e
copacione anime ad carnes
et ad scie suspensione.

Immma pntia sui vi
uificat corpus et
colligata est ei ut
cu velit se inde segregare
no possit n reme cu iussione

sui creatoris audiret. **I**n vita
siquid anime consistat vita cor
pis et de morte corporis des
cendit mors aie. **S**icut em
aia ruita facit carne uiuete
et de fonte nature uel vite
sue irrigat. **M**orando sic caro
p corruptelaz nature sue aiaz
si cupiditatibz illiat illiga
uit occidit et cu altera natura
altius videat transire vnaqz
in alterius naz. **H**oc est ut
aut carne spualem aia su
is virtutibz pret aut ut aiaz
carnale nutus eius caro ef
ficiat. **N**ia tm nichil de morte
hinc pt nisi pntia ei pntia
fuerit nec caro aliqd de vi
ta retine pt nisi ab aia fue
rit irrigata nec altera in
altius natura transire pt
nisi aut carnis infecta nec
vntibz deterfa fuerit. **B**one
insignita e anima qua cor
bz docetur egregius et disa
plinis instruatur eximius
ut dma sapiat et huana co
tet atqz sic cetera animalia ex
cellat utpote iohis pba. **I**n
hoc em est aia ppe pba iohis
et spūs rationalis. **D**e immor
tali aie et incorrupte et

Iquid sit in loco. **I**m
mortalis est anima
ne creatoris sui fili

tudini discrepare videatur
non enim poterat esse ymago
et similitudo dei si mortis freno
clauderetur secundum quendam modum
vite que nullo modo amittere
potest immortalis est. Secundum vero
quendam mirabilem quia potest
detior vel melior fieri mortalis
est cum bene vivere potest licet
convivere misere amittere non potest
sic respectu incorporee nature
dei corporea est. Nichil enim mori-
bile et incorporeum nisi credere-
da est propter deum solum patrem
et filium et spiritum sanctum. Quia ex eo incor-
poreus et invisibilis de quia
infinitus et immensus est et
simplex et sibi omni modo spiritus
sempiternus et idem et cum idem ubi-
que sic in se metipso invisibilis
et incorporeus demonstratur. Quis
vero rationalis creatura corporea
est. Angeli et sancti virtutes
corporee sunt licet non carne
subsistant. Ex eo autem naturas
intelligentiales corporeas esse dicimus
quia loco constituntur. sicut anima
humana clauditur carne que
dicimus esse et in loco et localis
dicitur potest quia hec alicubi prius est
tota et alibi non est. Non habet
tamen corpalem dimensionem nec
corpalem extensionem quoniam cor-
pale quantitatis expressum est. Sed
quia per principia et operationes in lo-
co concluditur localis et propria de
verum non sicut corpus cum
sine loco principium medium as-

signatur et finis sed reus incor-
poree nature que summe immuta-
bilis ubique est. corporea est anima
quo tunc aliquid non est ipsa
nec per loci spatium ita vertitur
vel movetur de a maiori sui
parte maiore locum occupet
et breviori breviori amovetur
sic in parte quam in toto. **P**
omnes siquidem partes corporis
tota simul adest nec minor in
minoribus nec in maioribus
maior sed alicubi intensius
alicubi cessius et in omnibus
tota et in singulis tota est.
Sicut enim deus est ubique to-
tus et in toto mundo et in omni
creatura sua. Sic anima ubique est
tota et in toto corpore suo tam
in toto mundo intensius tamen
est in corde et in cerebro que
admodum proprie deus in celo
De invisibilitate et incorporeitate
Invisibilis et incorporea
est anima. Si enim visi-
bilis esset corporea esset
et si corporea esset partibilis esset
et partes haberet nec simul tota
esset in uno loco posset. Nullum
enim corpus aut simul totum in
quodam potest. Anima vero in quibusdam
suis moribus vel actibus tota
simul adest et tota videtur et to-
tus mundum meminit tota audit
tota sonorum remissatur tota
odorat et tota odores recolligit
tota per linguam et placentum

sapores sentit et discernit
tota tangit dura et mollia tota
simil appbat uel imphat cal-
lida uel frigida tota. Diferunt
tota est in suis partibus tota est usque
tota est auditus cum tota uoluntas
est cogitatio cum tota diligit tota
est dilectio per namque ex parte co-
gitare et ex parte diligere
De affectibus anime et quatuor
ututibus cardinalibus. 28

Habet anima affectiones
quibus exercetur ad utu-
tes. Dolor namque de pec-
catis timor de supplicis deside-
rium de promissis gaudium de pre-
miis quodam exactione sunt utu-
tibus habet ututibus quibus in-
stituitur et armatur contra uicia
Prudentia namque scit quod debeat
facere et paratam habet contra
prosperam fortunam fortitudinem
contra aduersam iusticiam qua
scit quid cumque debeat recte
Prudentia est scire quod possit
fortitudo facere quid possit
temperantia non presumere quod non
possit. Iusticia nolle plus
quam possit. Prudentia est in
eligendis. Temperantia in utendo
fortitudo in tollendis. Ius-
ticia in distribuendis. Prudentia
est nihil nisi appetendum appetere
nihil preter iustum facere
Temperantie est nihil nisi t-

pria time et quicquid agendum
uel cogitandum ad rationis normam
dirigere. Fortitudinis est tre-
nas cupiditates non tamen tem-
pere sed penitus obliuisci.
Iusticie est omnem animi cogi-
tationem ad solam deum exequi cumque
tamen nihil aliud sit sola mentis
acie intueri. Quibus proficiat

Habet anima sacramen-
tales ututibus quibus
initiat. 1. fidem. spem et sac-
ramentum baptismi unctionem
confirmacionem et eam quibus conse-
cratur deo uel comedatur. Ha-
bet etiam ututibus quibus proficiat
et quibus deo coniungitur ut est
humilitas. puritas. caritas
humilitas eam deo subiacet. puri-
tas iungit. caritas unit. De
omnibus anime quibus promittitur corpori

Habet quatuor 30
uices quibus corpori
promittitur. 1. uero
prima est naturalis. scilicet uita-
lis. 2a animalis et sicut deus
trinus et unus uerus et perfectus
omnia tenet omnia implet omnia
sustinet omnia supercedit et cum-
plectitur. Quia anima hinc tribus
uicibus per totum corpus diffu-
ditur non locali distributione
sed vitali interiori et animacione
Naturalis namque utus operatur
in epate sanguinem et alios
humores quos per uenas ad om-

corpi membra transmittit ut
inde augeatur et nutrantur
Vis ista quadrisarie diffundit
Dividitur namque in appetitivam
in retentivam expulsiuam. Dis-
tribuitur Appetitiva que nec
sunt corpori appetit. Retentiva
supra retinet. Dneq ex illis
digestio fiat. Expulsiua no-
cua et supflua repellit. Dis-
tribuitur bonos honores abo-
hones omibus membris dis-
tribuit puti cuq expedit
Istas vires hnt oia aialia
et ideo corpi ee videtur et
no aie. De virtute cordis que

unificat. 31

Uis vitalis in corde
est que ad expand-
feruore cordis aere haurien-
do atqz reddendo vita ac salu-
te toti cori distribuit. ac na-
qz pmo sanguinem purificatu p
totu corpus impellit p venas
pulsatiles que arteie vnt
ex quaz motu tpancia atqz
distpancia corpi phia cogi-
tunt. De virtute cerebri

que facit quinqz sps. 32

Uis aialis est in ce-
bro et inde vigere
facit quinqz sps
corpi iubet et voces ede
membra moue. Tres namqz
sunt ventuli cerebri. Vn-
g anterior a quo ois sps 9/7 alt
posterior a q ois motus. Terc-

ius utruqz medius et solus
Sensus cordis sic fuit qz in
corpe subtilissimu et ob hoc
anime viciniss et silius qua
cetera et lupo pmo p oculos ipa
diffunditur emittitqz in radice
oculorum ad visibilia cotue-
da. Deinde mixtura quedam p
cu aere puro. Deinde cum de
caligioso atqz nebuloso. Terc-
cu corpulentiori humore. P cu
trena crassitudine. P cu
cu ipso sps oculorum pfiat p spic
obi sola ipa excellit. Isti
qz in facie plocati sunt. Qd
fm scriptura arbitramur
qm in facie insufflauit de
homi spiraculu vite et factus
est in animam viuente. Ante-
rior quippe ps posteriori m-
to pponitur qm ista ducit et
illa sequitur. Vb ista sps ab
illa motus sic consiliu pcedit
actione. Isti vires ta corpi
qua aie dici pnt qm ab ai
fuit nec sine utroqz fieri pnt.

De vis aialis diuersa sorti-
tue vobula fm ptes cerebri.

Capitulum 33m et 34m

In pma parte cerebri
vis aialis vocatur
fantasticalis et ymaginaria
qz in eo veru corporaliu silu-
dines et ymaginacoe coti-
nentur. Unde et fantastici
dicitur. In media parte
cerebri vocatur solus qz exaiat

et iudicat ea que p̄ ymagina-
re p̄ntur. In vltima parte
vocat meorialis q̄ cōmēdat
meorie a rōne iudicata. De
ēplia v̄tute apprehendendi.

Mundo quoq̄ est. Et
in nobis quo corpea
sentimus q̄ quq̄ s̄p̄-
bz facim̄. Aliud quo non
corpea sed corpibz filia cōm̄
vbi et nos ip̄os non alter
quā corpibz filies intuem̄.
Aliud quo nec corpa n̄ cor-
p̄m filitudines cōspicim̄ sed
illas res que non h̄nt y-
magies sui filies sicut deus
est uel ip̄a mēs rōnalis &
intelligentia uel v̄o sicut
eccl̄a virtutes .i. castitas p̄-
denia caritas pietas et
quecūq̄ alie sunt quas in-
telligendū uel cogitandū e-
numerā. Diffim̄. Dissim̄.
Porro aīa non est corpea
qm̄ nō oīs filitudo corpis
tui. Tacebit em̄ corpus am-
bulabit illa tacebit lingua cor-
pis tui loquitur illa. Clausi
erūt oculi tui videbit illa
et ita mea tota et integra
cūctur filitudo carnes tue.
In hac filitudine quā p̄ lo-
ca cognita uel incognita dis-
currit et sentit leta tristia.
Aīa autē mortuū sicut dō-
entis i ip̄a filitudine cor̄ sui

sentit seu bona seu mala nō
tamē sunt corpea sed corpibz
filia quibz aīe exute corpibz
afficiuntur siue bene siue ma-
le tamē et ip̄e corpibz filies
sibi met appert. Sūt tñ et
vera leticia et v̄a molestia
f̄a de p̄a sp̄uali in sp̄uali
rōli p̄a. Certū namq̄ ē quā-
dam sp̄ualem naturā i nob̄
ēē vbi rerū corpaliū filitudo
aut formatur aut formate
ingerūtur seu cū p̄nā ali-
quo s̄p̄o corpis tangim̄. Cō-
tinuo cor̄ filitudo in sp̄u
forma i meoria r̄conditur
seu cū absētia iā nō uel
que nō noui cogitam̄ ut i
formetur quidā sp̄ualis i-
tellectus. Inuābilia eccl̄a p̄o
arbitrio et op̄ione fingim̄.
que nec sunt vel ēē nesciūt.
Inuābiles quoq̄ i forme
varie rerū in aīno nō ver-
sant̄ uel cū aliquid facim̄
vel facturi sumus. Aliq̄ et
sp̄u r̄piete tollitur aīa in
h̄mōz videnda seu bona seu
mala nimia q̄ intencōne
cogitacōis uel aliqua vi mor-
bi ut freneticis p̄ febrē ac-
cidere solet seu cōm̄xione
cuiusdam alterius sp̄us seu
boni seu mali. Ita mltē cor̄
liū rerū ymagies in sp̄u ex-
p̄mūtur t̄p̄ corpōa ip̄ius cor̄

et que in eis sunt conspicua
oculis metis in spiritu corporis
similitudines intuentur et quod
corpus non est et tamen aliquid
est recte ita spiritus dicitur. Ideo
quod vi ocula spirituali capi
anima ne vite corporis expres
sas quasque res corporali
similes in spiritu videat sed intel
lectu ea que nec cor sed in
corporis formas habet conspicit.
Sicut est sapientia et iustitia
velut ipsa mens et omnis affectio
bona. Ista tria genera visio
num manifesta sunt primum
corde quo per corporis sensus
corpora sentiuntur. Secundum spiri
tale quo corporis similitudines spiritu
non mente cernuntur. Tertium
intellectuale quo ille res que
nec corpora nec corporis for
mas habet conspicuntur. Intellectu
ali visione nunquam anima fallit
aut enim intelligit si vera est
aut si vera non est non intelligit.
In visione autem cordis sepe
fallitur anima cum in ipsis corpo
ribus fieri putat quod fit in
corporis sensibus sicut naviga
tibus videntur in terra moveri
que stant et intuentibus celum
videntur sidera stare que
mouentur et iudicat radi
us oculorum res una duas for
mas videtur habere et unus homo duo
capita et in aquis remus

fractus et omnia huius in
visione autem spirituali anima fal
litur et illudatur quoniam ea que
videt aliquando sunt aliqua putat
habere aliqua tranquilla sunt.
Ipsi autem vera alii falsis
commixta sunt et omnino fallacia
et apte dicta aliquando ob
scure signis et quam figurat lo
cutioibus pronuntiata. In sexta
si vero quoniam ab omnibus corpo
ribus sensibus alienatur et augetur
anima amplius quam in somno
solet sed in qua in morte
non fallitur sed ipsa mente di
mitus adiuta vel aliquo spiritu
ipsa visa exponere sicut in
apocalypsi. Iohannem exponebat
magna revelatio est cum enim
bono spiritu affuitur anima falli
non potest quia sancti angeli in
omnis visa sua facili quadam
et potentia conuersionem vel com
munionem nostram opera esse faciunt
et conuersionem suam quodam inef
fabili modo in spiritu nostro informant.
Ipsi quidem huius corporibus miscen
dis atque iudicandis presunt
et eorum singulas similitudines
in spiritu ita discernunt et tanta
pace quodammodo tractant ut ea
possint et spiritibus hominum re
uelando miscere. Unde est
quod angelus domini apparuit in
sompniis ioseph. Domine noli time
re accipe maria coniugem tuam et

et iterum tolle puerum et matrem
 Deus autem per prophetas. **I. Effu-**
 dam de spiritu meo super omnem
 carnem iuvenes videntur visibiles
 videbunt et senes. **ff. Sunt**
 et alia uisa uisitata et humana
 quae vel ex spiritu ipso modo materiali
 existunt vel ex corpore spiritum quo
 dāmodo suggeruntur sicut fue-
 rimus affecti a carne non solum
 enim vigilantes horas et cu-
 ras suas cogitant uisunt in simi-
 tudinibus corporis vero etiam
 dormientes hoc sompniant
 quo indigent Nam et nego-
 cia sua gerunt ex animi au-
 peditate et epulis poculisque
 ambulant insistant. **Si forte**
 esurientes sitientesque dormi-
 erint vigilantibus etiam quo-
 dāmodo in semetipso otulsi reges-
 tas esse cogitationes per quas de-
 uiaretur animus. **Sicut corp-**
 phas pontifex apprehendit
 eius intentio prophetandi uo-
 luntate non haberet multa
 videt anima et eadem natura
 est visionum seu in vigilantibus
 seu in dormientibus seu
 egrotantibus quoniam non est ex
 alio genere sunt quae videntur
 quam ex natura spiritus de quo
 vel in quo sunt similitudines cor-
 porum. **Visa siquidem freneticorum**
 filia sunt uis sompniantium
Obscuras namque uarias sen-
 tiendi sunt ut credant quia

sompniantes vident. **Visa quod**
 sompniantium filia sunt cogitationibus
 vigilantium dormientibus vero
 in cerebro conspiciuntur uia sen-
 tiendi quae intentione ab oculis
 ducit. **Deoque ipsa intentio in**
 aliud uisa est uisa sompniorum
 tamquam spiritus cordis assumit
 ut et dormientes vigilare uideant
 et non filia corporis sed ipsa cor-
 intueri se putant. **Ego autem**
 multo amplius miror et re-
 hemeant conspicio quanta ste-
 leritate et facultate anima in se
 fabricet ymagines corporis
 quae per corpus oculum non videt
 ut in freneticorum et sompniantium
 uelut et in extasi
 visiones quaecumque illa tamen
 natura uisum est. **Paulus**
 corpus non est non enim corpora
 uisa illas ymaginaciones fa-
 ciunt in spiritu nec inde habent
 ut aliquid spirituale forment
 sed ipse spiritus in seipso celeste
 mirabili utpote spiritualis in-
 telligibilis rationalis. **De**
communi genere visionum
Omnium quae sibi **36**
 creduntur videre dor-
 mientes. **Cumque** sua gratia ora-
 culum uisio sompniorum in sompnio
 fatasma uel fantasia. **Quidam**
 est cum in sompnio apparet
 qua reuenda sancta persona gratia
 ut sacerdos uel etiam angelus
 uel deus euentura quid ap-

te vel non euentus faciend
vel euitand enūciat. **D**isio
est cum ita id quod quis videt
eo modo quod apparuerat e
uenit. **S**omniū figuris est
tectū et sine interpretatōne
intelligi non pot. **I**nsomniū
quā id quod fatigauit vigila
tem ingerit se dormienti.
Bicut est cibi cura ut pot
vel cū studia ut artes vel
infirmitates s̄ nāqz studi
a que quisqz exēuit somp
niat uel solitorū actuum
silacta in p̄ncipiā metis im
pressa appent in sompniis.
Iuxta etiā infirmitatū diu
sitates diuersa accidunt in
somnia et s̄m morū et hūo
rū varietates variant etiā
insomnia. **A**liā enī vident
sanguinei alia colerici alia
flegmatici alia melancoli
ci. **A**lii vident varia et turb
a. **I**sti alba et nigra. **F**antas
ma autē est quā vix dormi
re quis cepit et ad huc vi
gilare se estimat aspiciere
videtur irruentes in se uel
passim vagantes formas
et varias letas uel tribu
lantes discrepantes. **I**n
hoc genere **E**lphrades est
quam publica persuasio qui

escētes op̄atur inuadere et
pondere suo pressos ac sen
tientes grauare quod nichil aliud
est quāz quedam fumositas
a stomacho uel a corde ad
cerebrū ascendens et inde vi
riālem opprimens. **¶** **Q**uā
transfiguratur figure hōiū

¶ **A**rte diuina. **31**
Dicit etiā b̄hana
op̄io quod quadāz ar
te anīez et p̄tate demonū
conuertunt homines conuertunt in lu
pos etiam in iumenta et quod
tūqz nō portare et post p
acta opa iterū ad se redire
nec fieri in eis mente bes
tialem sed rōnalez b̄hana
quod seruare hoc s̄d intelli
gendū est quod demones natiū
nō creat sed aliquid tale
facere p̄nt ut videatur eē
quod nō sunt non enī aliqua
arte uel p̄tate animi sed nō
corpus quidā aliqua rōne
in mēbra et lineamenta bes
tialia veraciter conuertit p̄t
sed fantasticiū hōis etiā
cogitando seu sompniando
quod rēz innumabiliū generū
variantur. **E**t cū corpus
vero sic corpus siles formas
mīa celeritate coarctat. **S**omni
autē et oppressis corporeis
s̄pibz hōis ad aliorū s̄pue

¶ tu cognosce que sunt in

Disposicioz puidencie dei in
utendo bonis uel malis s'm
instruat'em altitudine iudicio
z suor' seu hunc instruat'ur
mentes mortalium seu fallant'
seu cōsolantur siue t'reat'ur
sicut vniūqz p'benda ē m'ia
uel irroganda iusticia ab eo
cui quid m'iaz et iudiciū nō
manit' decantat etiā **T**ibi si
quidem sunt spūs defunctor'
ubi nō vident neqz audiunt
que agatur aut eueniūt in
ista vita hominibz ita tñ q' quā
est eisdem de vniū q'qz quid
agat omīno nesciāt **E**t uēad
mod' est nobis cura de mor
tuis q'qz quid agant vtiqz
nesciam' Nesciūt quid mor
tū quid hic agatur sed dū
agatur postea audire pnt
ab eis qui hic moriend' ad
eos p'gunt nō quid oīa sed
quātum eis simitur iudicare
et eos oīz scire **B**ene etiā
pnt ab angelis qui hic p'sto
sunt nobis et aīas m'as ad
illos d'fferūt **S**pūs etiā dei
reuelante cognoscere pnt q'
hic agitur que nōcīa ē eos
noscere **E**t uīd' e' ex mor
tuis ad viuos rāpi pnt nō
per p'p'ia naturā sed p' diuī
nam potēciā **H**ic autem
ista fiant p' eor' p'ncip' a'
per angelos suscipientes eo
rū p'sonāz affirmare nō audeo

enī morte dñs uel hora mor-
tis incertus nā nescimus qñ
uel quō uel ubi moriemur
¶ Scito semp debe? eē pati
ut cū corpus relinquitur ad tē-
de qua scriptū est et spūs re-
deat ad domū qui dedit illū
¶ Illud siquid nos maxie mo-
uere debz q a reibz sapie-
tibz ipse homo ita diffinitus
est homo est aīal rationale
mortale hoc genere posito
q animal dñm est ad istas du-
as dras videm? qbus amo-
uēdus erat homo et quo es-
set sibi redeund? et unde fu-
giend? **¶** Sicut em pgressus
āme vsq ad mortalia lux-
sus est **¶** Sed regressus eius
vsq ad rationem eē deberet
qua impugnatibz diuis resis-
tere valeat ut sū nāz suaz
uiuāt et ordinari appetat sū
illo scz a quo regi debet et sup
ea que regere debet vno v-
bo qd rōnale dicitur separatur
a bestis alio q morte a diui-
nis illud msi tenuerit bestia
erit hoc si non huerit diui-
erit **¶** Scito ut homo sibi in-
cognitus se cognoscat mag-
opus est consuetudine rece-
dendi a sibi ut aīam ad se
colligat et ut in seipso se reti-
neat hys siquid sensibus
impeditur aīa ne seipm tñe

valeat et creatore suū quem
sola et simplex sine istis oculis
intueri debet **¶** Anima nāq rōl
me eas res que sunt a deo co-
dite supat oīa et ideo deo pxi-
est quando est pura eiū qñ
tū caritate cohesit mēm ab
illo lūe intelligibili p fusa et
illustra quodāmo non p corpo-
reos oculos sed p sū spūs pn-
cipalem potētiāz i intelligēciā
dñi tñt in q est pfectissima
pulchritudo et beatissima visi-
o qua visione fit bēa **¶** e-
moueat g a consideratione
sua omēs notitias que p cor-
poris spūs extrinsecus capui-
t? queq ead cor hā et eorū
similitudines spūs q et yma-
gines in mēoria infixe cū
recordand remiscantur ad ex-
tiorē hōiem ptinet qñ istis
quā nūctis āma extiora
papiat **¶** Vrens ergo cui m-
chil seipm pncius est quada-
miori nō silata sed vera pn-
cia videat se in se **¶** Nichil ei
cū nouit mēs quā id q sibi
presto est nec mēti quidquā
image presto ē quā ipa sibi
¶ Nam cognoscat se viuere me-
misse se intelligē se velle co-
gitare scire iudicare nouit
hec omnia i se nō ymagiatue
quasi ex se illa dñ spūs cor

tetigere sicut cor lūa queq; tā
 gūtur ex quorū cogitacōibz
 si ē meliū affigatur ut tūc
 aliud se ēē putat q̄q; ex de
 se remanet hoc solū xp̄a est
 meliū em̄ cōm in xp̄a mēte
 q̄ xp̄a mēs est neq; quidq;
 mēte sic cognoscit q̄admodū
 mēs. Cū em̄ quē mēs quid
 sit mēs p̄ fco nouit q̄ se xp̄az
 querit et nouit q̄ xp̄a sit mēs
 que se p̄am q̄rit nec em̄ ali
 ud querit se q̄ se xp̄az. Cū
 go quētem se nouit se xp̄az
 nouit et omē q̄ nouit tota
 nouit atq; se ita nouit tota
 et si in pte ē muēta nō se
 tota querit tū qz tota q̄rit
 tota ē p̄esto ē. Nichil em̄
 sibi p̄ncipis se p̄t ēē q̄ aut
 de se querit quid anteā fue
 rit uel ventura sit uel qual
 modū sit querit em̄ quā silis
 q̄ dissilis deo q̄ hūilis sit et
 deuota q̄ pura quā sancta.
 Sed quia in istis est corpa
 libz que cū amore cogitāt
 et cū quibz amore asue fca
 est nō p̄t utiq; sine ymagie
 eoz uidere semetipsas. Rāmz
 tanto ei amoris glūino co
 heserūt que foris sūt carna
 lia ut etia cū abst̄ ista p̄sto
 sūt ymagines eoz cogitāt.
 Quapp̄ secrete eis a se nō
 p̄t ut se sola inspiciat et ve
 deat. Ergo redeat ad se et

stet in se nec sicut absentes
 se querat sed velut p̄ntē se
 aiet enere et discernē inten
 uolūtatis qua p̄ alia uaga
 statuāt in seip̄a et cogitet se
 ut seip̄az cognoscit et diligat
 et ita videbit q̄ nūq; se ama
 uit nūquaz ut sciens sed cor
 lia seā amando cū eis se co
 fundit. Ita ut sine magno
 labore seip̄ari ab eis nō pos
 sit quibz cū aore m̄hesit p̄te
 rea fantasys corlū ymagin
 deforma. eisdem alte ip̄ress
 etia soluta a corē nō exiit.
 Si em̄ a corrupcōe corlū
 affcōnū h̄ic nō emūdatue
 corē exuta corpalibz te² pas
 sioibz. **S**tudeant ergo in hac
 vita se ab h̄mōy federacōne
 mūdare q̄tis cū h̄mō exle
 rit nichil corporeū secum
 trahat et a corpalū passioe
 imūis exstat. **De conf**
uacōe corpis p̄ aiaz et spm

Unificacōne
 et sp̄ificacōe descen
 dit anima ad corp̄
 p̄ncipia namq; sua id unifi
 cat et colligit in vñū atq; in
 vno t̄z diffūe atq; totales
 cere non sūt congruētaz
 eius atq; modum suat non
 tū in pulch̄e sed etia in c̄
 tendo atq; in gignēdo. **I**ntē
 dit et se aia in tactu et eo

adiuncta sunt anime ut rationa
sit res per effectum causam
Iuxta nota sortita est anima
In eencia est simplex in of
ficiis multo in eencia autem meo
est in in eiores ametes di
cuntur omni reru theaurus et
custus est memoria nec eua
cuari potest tam gravis est eius
plexitas et animus ipse est
nec aliud significo quam animam
cum mente dico sed propter aliud
animam et propter aliud mentem Nam
totum quod vivit homo anima
est Cum autem anima in se agit
et se ex se et per se sola mens
dicitur solet Sensus autem ad
sua mysteria implenda consue
cunt anima de spiritu idem esse
quod animam producit et in
per rationem hanc ponendi animam
et per rationem hanc sumendi eam
De hac quoque ipsa anima dicitur
passionis tempore memorat et in
ita perit dicitur Inclina
to capite emisit spiritum Quid
est enim emittere spiritum nisi an
imam ponere Sed anima dicitur esse
per eo quod vivit Spiritus autem
vel per spiritum naturam vel pro eo
quod spirat in corpore Item anima
dicitur idem esse quod animam
sed anima vite animam consilium
Vnde dicitur per hanc sine anima et
vita manere et sine mente

animam dicitur sicut in animan
tibz Ad mentem enim videtur
pertinere ut sciat ad animam ut
velit pueri et in gemitu
vtero sine scientia et voluntate
vivunt Adde autem vocata
est quod emineat in anima vel
quod meminit Propter non anima
sed quod excellit in anima mentem
vocatur tamen caput vel oculus
Vnde et ipse homo secundum mentem
ymago dei dicitur Mens
autem in eo dicitur esse quod emi
neat in anima Propter signum
vires est anime a qua procedit
intelligentia ¶ Quid sit ratio
et de tribus gradibus contemplationis

Ratio siquidem est. 18
Anime motus visum
mentis acies veragis a se
distinguens Redat ergo ad
se mens rationis et colligat
se in se ut sine ymaginibus
corporeis separari et omnipote
tis dei miris legibus nunc conside
rare valeat tenebras fatas
muta ymaginum et quod tene
rum eius cogitationem occurrat
reservat et talem se intus
in anima querat et videat
qualis est sine istis Consi
derat talem qualis est sub
deo super corpus creata deum
super se surgat et separari
deserat atque quod animam in ob
livione sui veniet et se

contemplom sui creatoris huius
liter et deuote subiacat Cum
enim cepit menses per puram intelli
gentiam semetipsum excedere
et illam in corporee lucis cla
ritate totam intueri in huius
quod in intus videt quendam
mentis suauitatis sapore tra
here et eo intelligentia sua
condue et in sapientia vte
mentem in hoc mentis excessu
pax illa que ex superat omnem
spiritum inueniatur et quietudo ut
fiat silentium in celo quam ho
ra diuina ita ut contemplans
animus nulla altitatem cogita
tionum tumultuatur turbetur
Nihil omnino inuenies quod
vel per desiderium petat vel
per fascinum arguat vel per
odium accuset sed inter co
templantis tranquillitate totum
colligitur et inuoluitur in
quendam affan multum musicum
interius ac nescio quam dul
cedine que si sit semper senti
retur pro fide magna felici
tas erit Nihil enim suauis
tas nihil agit ymaginatio
sed omnis inferior vis anime
propter mentem induatur officio
Purior autem anime propter in
illud intus quietis secretum
et summe tranquillitatis ar
chanum felici iocunditate me
ducatur vnde est siquidem summo

dei et efficax et penetrior
omni gladio anapite perunges
usque ad diuisionem anime et spiritus
et ideo nihil in creaturis hac
diuisione mirabilis emittitur ubi
id quod est vnum est atque in diu
sum in semetipsum scinditur et quod
simplex in se et sine partibus
constat quam quodam perfectione
diuinitatis Neque enim in huius vno
alia essentia eius spiritus est atque
alia eius anima sed prout vna
eademque summa nature substantia
Non enim in hoc gemmo vobulo
gemma substantia intelligitur Sed
tamen ad distinctionem potest gemma
vis eiusdem essentiae vna super
ior per spiritum et inferior per
animam designari In hac itaque
diuisione anima et quod animale est in
vno remanet Ex parte autem et quod
spirituale est ad summa euolat
Ab infimis ergo diuinitas ut ad su
ma sublimetur ab anima scinditur
ut deo vna quoniam qui adheret
deo vno spiritus et felix diuinitas
et mirabilis separatio quod corporu
lentum est et seculentum deorsum
remanet et quod spirituale est et sub
tile usque ad speculacionem diuine
glorie sublimetur et in eandem
ymaginem transformatur pars
inferior atque ad summa pa
cem et tranquillitatem pars autem
superior sublimatur ad gloriam
et iocunditatem licet enim menses

humana non sit eiusdem nature
cuius est deus ymago tranen
illius nature qua nulla me
lior est ibi querenda et inueni
enda est in nobis qm natura
mra nichil habet melius. **S**
pus mēs ipā in seipā consi
deranda ē et in ea reperienda ē
ymago dei. **D**eus ergo qm
cogitacōe se conspiciat et intel
ligat et cognoscat qm conte
placōe ad deū ascendit ut
eū intelligat et diligat. **I**m
mago dei dō ē cogitando
eterna vir ē ut dicit ap.
Vir nō dē uelare caput suū
cū sit ymago dei et glā. **I**
quāto magis se extendit in
id qd eū est tanto magis
transformat in ymaginem
dei et ideo nō est cōhibendū
ut mō se contineat ac tē
pet. **E**t nō uero ea agit ut
cogitat que sūt tpalia mlt
appellatur et tūc nō est dō
ymago dei et ipā dē uela
re caput suū ne nimū sit
pgressio eius ad inferiora
ne cum liata agit illiata
cōcipiat. **D**e mltiplici
dignitate aē. **Q**uāta dignitas
humane cōditōis ēē
dmostratur ut nō solū iube
tis sermōe sicut a. sex dier
opa sed consilio scē tmitat

et ope dñe manifestatis cre
atus sit homo ut ex pme q
dicōis honore intelligeret
quātū dēret suo conditori dū
tū mox in cōditōe dignitatis
pūlegiū pstat ei conditor
ut tanto amplius cōditore
diliget quāto mirabilius se
ab eo intelliget conditum.

In quibz anima ymago dei
sit uel quale. **10.**
Per ob hoc plū qd cō
silio scē tmitat se
excellēt a condito
re conditus. **S**ed etiā qd ad y
maginem et ad similitudinem suā
creator dñm eum creauit qd
nulli alteri de creaturis do
nauit. **E**t ue ymago dilige
tius maioris hominis nobilitate
est cōsidanda. **P**mo qd sicut
deus vnus semp vbiqz et to
tus est oīa vniūficat et mo
uet et gubernat. sicut ap.
ap. qd in eo vniūficat mouem
et sumo sic aīa in suo corpore
vbiqz tota viget vniūficat et
nec est i maioribz seu corpibz
mēbris maior nec in mioribz
mior sed i mīnis tota est et
in maximis tō sic mīsa est
corpi ut neqz p mēbror ptes
ptibz sit diuisa nā in quolibz
loco p corpis pcutit dolet
totū mīo autēz mō eadem
vniūficatōe mēbris pūdens
cū ipā p nāz nō sit diuisa p

cor: tamē agit diuisa. **I**psa
 quippe est que per oculos videt
 audit per aures p nares o
 dorat per os gustat p mebr
 tangit et tāgendo leue ab
 aspero discernit et cū nō se
 diuersa p spū opatur diuer
 sa. **E**x qua re intelligit q
 ta est anima scdm suū motū
 uel modū in suo cor: sicut
 deus est in suo mūdo. **I**ntel
 ligunt et exterius supius
 et inferius. **R**egendo supi
 or portando inferior replen
 do mior cūdando exterior
 sic est mte ut extra sit sic
 cūdat ut penetret sic p
 ut pte. **E**ia portat ut p
 at. **E**t sicut deus in crescit
 bz creaturas nō crescit nec
 decrescit bz decrescit. **E**ia
 nec i mūdo mebris nūm
 nec ab auct: auge: **H**ec est
 ymago siue similitudo omip
 det quaz habet aia in se. **Q**
 daz etia: habz ymagē scē
 tinitatis. **P**o in eo quia sicut
 deus est vult et sapit ita
 aia sū suū modū ē vult
 et sapit. **E** sē quoqz et d
 tinitas quia ad ymagē p
 quid et sūme tinitatē que
 est in pte et f. et s. s. cōdita
 est. **L**icet ym: sit aia natū
 tres tamē hē in se vult: i
 intellam. volūtate et mēoria

Et idem in em: facit alio v
 bis designat: cū dē. **D**iliget
 dnm dū tūū ex toto corde
 tuo et ex tota aia tua et ex
 to: volūtate ex tota mēoria
Nā sicut ex pte gignitur fi
 lius et ex pte et filio pcedit
 spūs scūs. **I**ta ex intellai
 gūa: volūtate et tūū ex hīs
 duobz pcedit mēoria. **E**t
 facile potest a qz sapiente
 intelligi neqz em anima p
 fecta potest esse sine hīs
 tribz nec hōz tūū aliq
 sine aliis duobz cōstat qm
 ad suā beatitudinem et sicut
 deus p. deus filius. deus
 s. s. et nō em tres dī sed
 vnus deus et tres pōne
Ita aia intellectus. anima
 volūtate aia mēoria nō tñ
 tres in vno cor: sed vna
 anima et tres vultes atqz
 in hīs tribus dīaz ymagē
 gerit mirab: in sui natū
 m: mior hō et ex hīs quā
 excellēcoribz anime ymbz
 iubetur diligere conditores
 et mptū intelligitur tū dī
 ligatur et mptū diligatur
 tū diligat et mptū diligat
 sp i memoria hēatur. **V**ter
 suffi: deo mēoria mptū fi
 at in amore eius volū
 tas ymo neqz hēc duo suf
 ficiūt nisi memoria addat

q̄ seip̄ in mēoria intelligēt
et diligētis maneat deus ut
fructu nullū p̄t ēē mōmētū q̄
homo nō utatur uel fruatur
bonitate dei uel mīa ita nullū
sit mōmētū quo p̄ntē mēoria
nō habeat illū ⁊ ideo michi
iuste dēū vidē interiorē
hōiem ymaginē ēē dei **III**

Quo fca sit cū ad filitū **II**

Dicitur vero de filitū
aqua dicitur nā sicut
deus creator q̄ ho
mīes ad ymaginē suā cre
antur est caritas bonus ius
tus ⁊ p̄ciēs mitis ⁊ mise
ricors mūdus rē scāz vir
tutū insignia que de eo le
gūtur. Ita hō creatus est
ut caritatē h̄ret et bō ēēt
iustus et p̄ciēs mitis mūdus
et mīcors quas v̄tutes q̄
toquus in sēpō habet tanto
p̄p̄inquoꝝ est deo et maiore
sui creatoris gerit similitudinē
Si vero aliquis q̄ absit p̄
deum mīcor ⁊ diuticula ma
lorū ab hac nobilissima cre
atoris sui similitudine degen
obecret tūc fiat de eo q̄ sta
ptū est. homo cū in honore
ēēt nō intellexit. **II** s̄ ma
ior honoz potuit ēē hōmī
quā q̄ ad similitudinē sui con
ditoris conduceret et eisdem
v̄tutū vestimētis ornare.

q̄ conditor De quo legitur
Dñs regnauit decore montū
est. ⁊ om̄ v̄tutū splendore
et totius bonitatis decore
ornatus uel q̄ maior p̄t ēē
hōmī dedecus aut infelicor
miseria quā in hac filitū
glā sui conditoris amissa ad i
formē et v̄idnabilem brutoz
et iumētoꝝ similitudinē dila
bitur. Quapropter quis dili
gētius p̄me conditoris sue
excellētiā ⁊ reuēndāz sanc
te t̄nitatis ymaginē in sēpō
agnoscat honorez dñe si
militudis ad quaz creatus
est nobilitate moꝝ et exer
citatoꝝ v̄tutū et dignitate
meitoꝝ h̄re contēdat ut
q̄n̄ appellet qualis sit tūc
filius illi appeat qui cū mi
rabili ad similitudinē suā
in p̄mo honore condidit
mirabiliusq̄ in sēpō ⁊ in
sēpō reformat. **De consue**
mentia ⁊ dispo. inter de

et amman. **II**
Magna cōuenientia
est int̄ deū ⁊ cūq̄
Deus namq̄ est vita sp̄s
est. sapia ⁊ amor. vita est
et anima est sp̄s in quo sp̄s
est. sapia et amor. vita d̄
est. vita et anima est. filius
sed d̄p̄at. Similis quid
vita est q̄ se p̄p̄am unans

q̄ nō tñ uiuēs sed etiā uiuificans sicut et ille. In hoc etiā anima est dissipata quōdā ille creator est et illa creatura nisi em̄ creata ab eo non ēet et nisi ab eo uiuificata nō uiueret. uiuit autē naturali uita et si spūali uita nō uiuat sed talis uita potius est mors / qm̄ p̄cōrs mors pessima est. Anima quidē que s̄m carnē uiuit uiuus mortua est et iō bonū erit illi nō uiuere quā sic uiuē. Vita autē est uiuens quidem nō aliunde q̄ seip̄a et ob hoc nō tā uiuens quā uita est inde est q̄ infusa corpi uiuificat illud ut sic corpus uiuēs uite p̄ncipia nō uita sed uiuēs.

De cōductōe aīe ad deū in

Quia et p̄ncipia. **13**
 Feata est anima a deo uita a uita s̄mplex a simplice immortalis ab immortali ut nō sit longe a creatore suo cui appropinquare uidetur s̄mplex eēcie et p̄petuitate uite. Hec em̄ et si spūali nō uiuat immortalē tamen nō ēet ut uiuat. Creata est aīa magna a magno r̄a a r̄o eo magna quō capax etnōr eo r̄a quō appetēs supnōr eo b̄a q̄ unita deo. Anima nāq̄ q̄ dei p̄etas respicit humilitas s̄biat obediēcia

cōducit pacia p̄ducit deuotio introducat p̄uitas iūgit caritas unit. Habet aīa in se amorē quo s̄p p̄t stare cum deo aut redire si mota cū suis affabūs ymo defabz ab eo fuit solus amor est ex oībz aīne s̄pibz atq̄ affabz in q̄ p̄t aīa eā suo r̄uē auctora uel de fili reddere mutuaq̄ uicē et si m̄ amat qm̄ m̄ nō ē tamen si ex tota se diligit nichil deest ubi totū est. Enūctians ergo cūctis affcōibz alijs tota sola in cūbit amori effundit se tota in amorē illius cui r̄ndere habet redmēdo amorē aīat siquid deo ut ametur et cū amet nichil aliud amat nec w̄ quā amari sciens ip̄o amore honos uel b̄os qui se aīant p̄ amore uel ad homines uenit in hōes factus est homio et delicia illius ēē cū filiis hōm m̄e uero delicia erunt cū ad deū uenit et uidebim̄ sicut ē atq̄ filius ei erim̄ et tūc manita erit uisio plena cognitō uera dilectio et f̄na cōgito cōductio societas indiuidua / similitudo p̄fecta et uita beata in eternū i colata in p̄petuas et m̄ta tes. Praet̄ em̄ corpus in r̄e de sua uita et s̄m rea

Dignitas dei. **78**
 obilis creatura est
 anima. **¶** Unitas na
 ra est de qua tam glo
 sa dicta sunt qd ad yma
 et similitudine dei facta e hoc
 unitas mto vlm appellat
 ar est qd ad fruend visionē
 illius sume pacis que fecit
 vtrqz vnu creata e. **¶** Dens
 eius paradysus est in qua
 du celestia meditatur qua

si in paradiso voluptas delecta
 Domus etiam summi praeclari
 huius est causa propter unum et mortem
 sponsa christi propter dilectionem. **T**em-
 plu. s. s. p. sacrificatio. **V**irtus
 regis eternam propter concordiam
 animi cum deo et quia nulla est ci-
 vitas absque populo. **D**isponit
 in ea conditor ut populum tempore
 gradus. i. sapientes ad con-
 sulendum milites ad pugnandum
 artifices ad ministrandum. **C**ives
 huius civitatis sunt natu-
 rales et ingenui anime virgo-
 res tempore indigene quorum dis-
 tincti sunt gradus quod alii su-
 periores alii inferiores alii
 medi. **S**uperiores sunt quidam
 intellectuales spiritus medi co-
 les. **I**nfimum animales. **P**ro-
 pterea dicitur est. **R**ationalis seu sen-
 sualis appetit visibilem. **R**a-
 tionalis distinetur et discreco-
 nis oculo aspinatur ad. **I**n-
 tellectualis pertrahit ad divina.
Intellectuales ergo spiritus sunt
 tamquam anime consiliarii. **I**ntel-
 les et deum time et mandata
 eius sua propter hoc enim est
 omnis homo. **R**ationales sunt enim
 tamquam milites qui hostes. i. car-
 nis concupiscentias pugnant per car-
 nis iustitiam. **R**ationales seu sensua-
 les spiritus sunt tamquam rustici
 et artifices qui corporalibus rudi-
 mentis consistunt et corporalia alia
 ministrant. **H**anc triplicem unam anime
 .i. spirituale intellectuale visibilem perhi-

partes vocantur anime non inter
 grales sed virtuales quia potentiae
 eius sunt. Sensualitas ea vis
 anime est quae corpus vegetat et
 per corpus sensus ista exteriora sentiat
 et discernit. Des enim sensus ista ex-
 teriores quam interiores ad animam re-
 feruntur utputa ab illa procedunt
 ut enim sentiat omnes ab anima
 habent. Non est vis anime super corporalia
 et infra spiritualia collocata dis-
 cernit vera a falsis quod est lumen
 virtutes a vitiis quod est ethice
 et per experientiam rerum inuestigat
 naturas quod est philosophice. In his
 vero tribus tota philosophia consistit
 ut tota ergo philosophiam totum compre-
 hendit. Intellectus seu intel-
 ligentia ea vis est anime que de
 diuinis quantum homini possibile
 est cognoscit ad celestia ar-
 chana penetranda. Non per se
 non sufficit nisi a deo adu-
 lantur qui est finis eius quod tunc
 bene vegetat cum ad cognitionem
 secretorum dei et que diu in-
 vestiganda quae sunt pervenit
 et intellectus seu intelligentia
 nuncupatur. De tamen philosophus
 intelligentiam solius dei esse
 et ad modum paucorum hominum
 sed hoc altero per alio sepe
 per. Theoria etiam consistit
 et contemplatione est rationis quam sine
 ea ratio nec ad cognitionem procedit
 nec cognitorem scientiam retinere
 potest. Theoria est vis anime

accepta retinens praeterita repen-
 tas elapsa recolliges. humanus
 appetitus inter yma et summa
 positus. Cum plerumque ad utra-
 que diuersus subiacet sit contentus
 et in quacunque partem totus
 transierit nomine eius merito
 sortitur si carnis voluptibus
 patitur carnalis siue animalis
 nomina. Si spiritualibus desideris
 delectatur spiritualis nuncupa-
 tur. Appetitus siquidem est rationalis
 vis in animata mouens siquidem
 his attributa. De diffini-
 tionibus communium anime. **II**
Quomodo de communibus
 anime sepe mentem
 fecit diffinire deo eas quibus
 de anima dicta uel que dicenda
 sunt euidentius intelligi possunt.
 Sensualitas sensus ymagina-
 tio corporis quam anime dicta
 possunt. Sensualitas corporis quod
 anime est ignea. Sensu-
 alitas sensus est animalitas. Sen-
 sualitas siue animalitas anime
 est inferior vis eius que
 seculum trahens sensualitate
 carnis velut famulatur obedi-
 ente sensus ymagines facit
 et eas in archa memoriae re-
 ponit. In sensu mysticum est
 sensualitas et ymaginis origo
 ipsa namque vis ignea que
 extrinsecus formata sensus
 eadem forma usque ad antimum
 introducta ymaginatio videtur. Sensus

itaque parit ymaginem ymaginem
cogitationem cogitatio meditatio
meditatio acuit ingenium inge-
nium ratio. **N**on aducit intellectum
Intellectus intelligit. **I**ntelligit
per contemplationem ipsam veritatem
admiratur et per caritatem in ea
delectatur. **S**ensus est passio
anime in corpore ex qualibus ex
accidentibus ymaginatio est
vis anime que figuram corpa-
rum rerum absente corpore sine
exteriori sensu demonstrat. **C**ogi-
tatio est actio quales anime oc-
cupatio. **M**editatio est fre-
quens cogitatio modum et
causam et rationem unius
cuiusque rei investigans. **I**n-
genium est quodammodo vis anime na-
turalis insita per se ualens.
Ratio est quedam vis anime
que omnia discernit et iudicat
sed maxime tamquam miratur spiri-
tualibus et ymagine dei in
se consuevit. **I**ntellectus est
vero vere exteriori precepto in-
telligentia de solis rebus prin-
cipijs et deo videtur plenitudo et amor
potestis spiritibus pura etiam co-
gitatio est. **C**ontemplatio est per
spiritus veritatis iocunda ad-
miratio. **C**aritas est concordia
mentium et societas eorum
vita beatior animarum et angelorum
quia nec anime nec angeli nisi
per caritatem viuunt. **III**

De condicione anime
Mima volis et in-
tellectualis forma est
ad ymaginem et similitudinem dei
ut formam suam per ymaginem
cognoscatur per similitudinem simi-
latur. **E**x ymagine dei habet
intentionem ex similitudine caritatem
Caritas uero ex seipsa repen-
tat intentionem hanc rationem sentit
et peccata requirit hanc ca-
ritas inuenit in inueniendo
beata quiescat hanc in patria
fides loquitur spes usque ad
celum committat caritas prehem-
ter amplectatur. **N**ecens itaque
spiritualis siue intelligentia uol-
uit prima creatorem suum inspirari
atque deinde creaturam suam uideat
et in se arbitrio libertate ad
deum qui condidit omnia sed et
cetera referat sic in hominem
intentionem apparet quam caritas ma-
nifestat ut caritatem homo sp-
beat semper quod conspiciat quod
intentionis ymago poznat. **S**ed
homo seruabit eius similitudinem
cuius naturalis in se prestat ymagi-
nem. **A**ppeat ergo ymago dei
in intelligentia rationali in me-
te spirituali in honore liberi ar-
bitrii. **A**ppeat ergo similitudo in mo-
ribus per naturam in operibus pro
iusticia in uirtutibus pro gratia
ut amoribus natura pognat
ut iusticia operibus comparet.

ut gratia virtutibus compleatur
et sic dñs semp pñtetur. **III**

Quod anima in fundendo e-
creata. TA

Anima totū corpus
hominis tota pñtet
amat. Est siquid inspirata
a deo homin vita nō de pñtē
ti materia sed ab eo de mch
lo facta. De ceteris em anima
tis scriptura dicit. **P**roducat
aque it. **G**erminet terra h
bam virētes. animam vero nō
terra nō aqua pduxit sed deus
inspiravit. Non tñ animā vna
sed spiritū vñte rōle ex dei
ymagine scñ ex dei filia. **TA**

Et anima nō est ex scñ dei
nec corp aliq alio. 18

Anima nō est pars
dei quod probat hoc mu
tabilitas q̄ incurrat mutabi
litate. deus em imutabilis
est hoc sepe mutata p cul
pa qñqz dampnata p pena
qñqz sit misa. **N**ichil ei tñ
nocere posset nisi a deo reces
sisset. **E**ccepsit autē qñ pñtū
pñde torquetur misem. **N**ichil
ei tñ nocere posset a deo refu
ga ab vno disūcti spūtur
ad multa. **E**t pro sua ingratia
fit morbida fit molesta. **E**t
ppter spūs corporei. **E**t tñ me
moriam turbati obetes fiunt
maxi et stupidi. inde caro
patitur languores oritur
et mortis violentia pñtū

Anima nō formā ex matia sed i
sua creatōe formā accipit que
scñ est ad ymaginē et filia
dei a quo si autitur remanet
in formis qz ita qz dissimilis
nō tamē ideo efficitur inco
nalis qz gestat ymaginē dei.
Unde et pñ reformari sed nō
etā si tota pñtō cōcluditur
et pro insipientia multo cō
patitur ideo fit anima pecoris
vel alterius corporis. **I**pm ei
corpus et nunc et in fine
semp ē hūitū animā quo scñ
est vna pñona sed nec ideo
fit corpus et si penitus hē
retur non em distrahitur
qñtibus nec loco cōcluditur
nec est maior in maioribus
nec minor in minoribus pñtibus
iute pñoneis. **I**pm namqz
est anima rationalis qñlibet
obruta malis et vñtūqz
est tota est et nec tradit
a pñtē in filii ne vna anima
sit ambōz. **P**raut inquit
dñs anima patris sic anima filii
mea est nec pñtē aīe patris
dñs generat se transfundit
partia nāqz seu diuidi au
geri uel minui p pñtē sua
spūs nescit nō em pñtē esse
maior sed melior. **E**t enim
particulariter transfunderetur
corpus eē pñtētur. **E**t
si ut delirant aliqui semē
anime cū semē coemēs hēret

quando transsumendi Multa
quid et inhonesta et impossibilia
possent inde proclamari que
de spiritu rationali nec dici de-
bent nec opinari indecens
est absterne ceterum et male
fusa carnis semina denotare

Quod autem cotidie noue sunt
creacione per eenciam

Dicamus autem ratio-
nales animas per
eenciam fieri cotidie de nichilo
nouas sed per consiliu naturam
ex institutione diuina non ut
quod nouas quales enim in ex-
ordio deus die sexto masculo
et femine dedit tales cotidie
inspirat singulis noua de
nichilo creacione non noua in
stitutione Pater inquit me-
usque modus operatur et ego opor-
tetur operari usque modo pater et filius
operantur siquidem noua institu-
tione non noua per illa agens
cum ista quiesces Res cor-
porum propter primas sui creacionis
noue mille creantur se a similibus
in exordio conditum corporali for-
macione propagatur anime autem
non simul eenciam fieri sunt sed
per naturam consiliu qua ad primas
dei et similitudines eius fiunt
similibus fieri reputantur et similibus
edite iudicantur Non similibus e-
dite uideri pro eenciam similibus
fieri per forma comparari ad ymaginem

et filium dei propagata Cuius
de carne gignit inducitur
sed spiritus de spiritu minime propaga-
tur **Q**uia anima culpa ori-
ginalis peccati contractio ex carne

Quod tene quod caro
contracta de carne
per legem concupiscentie quod
aito uiuificatur originalis
vinculo culpe primitiue eiusque
affectionibus anima que carnem
uiuificat aggrauat Sub hoc
peccati vinculo puniti de remedio
merguntur qui sine peccati re-
medii moriuntur hinc ergo
originalis peccatum non anima sed
carne utique contractum amemque
refusum **L**axum utique ita uni-
tate anima ut cum carne sit una
persona Sic enim actore deo
anima et caro unum indiuiduum
omnis homo est unde salua
omni diuina nature pietate
adducitur carnis quod anima est
et anime quod carnis est per uni-
tate persone non diuinitate ne-
que igitur ibi id singulis
est primum quod sit ambo
primum quod natura quod per personam
et perinde facta anima originalis
per obnoxia quod caro gignit
et anime refundit cum qua
unita est in persona licet diuer-
sa sit in natura unde nate
paruulum dei uiuit propter sac-
ramento renouari ne obstat ei anima

societas carnis p[er] qua gra
uiatur etiam de corpore exuta
nisi dū in cor e[st] uiuit xpi sa
cra^{to} salutaria remedio fuerit
expiata. **C**uerat igitur adul
ti tuerat pro sapib[us] imperi
ant etiam puulis sacramen
ta fidei suscipiant ip[s]i fidem cū
sacramētis opa fidei comite
tur ut puulos in xpo renatores
fides etiam tueatur et adultos
cū sacramētis. **H**is itaq[ue] p[er]
grat[ia] fidei renouate seu reno
uatis tandem cōplebitur in
resurrectione generali po
resurgat ip[s]a caro in gloria
anime sue restituta uiua et
eterna felix et beata. **¶**

¶ Quare deus uult animas
dare hīs qui sine baptismo

Quare deus uult animas
dare hīs qui sine baptismo
absq[ue] remedio salutari mori
contingit. **R**espondeo q[uod] diuina
iustitiao qua res et rerū
nature cōducuntur nec p[er]uol
tollitur nec uolencia p[er]pe
ditur. **U**nde est q[uod] lex car
nalis copule neq[ue] et in
malis uite suo priuatur
grat[ia] adultera fornicato
res p[ro]pham. **N**aturalis in
iustitiao nec in talib[us] depe
rit. **N**amq[ue] natura putat de
eam iustituit q[uod] suū ē op[er]e

Natura siquid[em] est quedam
uis et potentia diuina reb[us]
creandis iustit[ia] que comau
q[uod] rei suū esse tribuit qua
bona quisq[ue] male utitur
malus esse indicatur. **I**uste
em[en]datur qui licitis
abutitur. **I**uste puniuntur
qui rege in concessa conat[ur].
Sic sathanas celū. **S**ic p[ro]
thoplasta p[er]didit paradysum
abutitur licitis qui bona
dei maculant vsib[us] incoess[us]
Maculant bona dei hī qui
ardore libidinis excent o
qui copule carnalis. **E**t
hīs filii g[ra]uantur quorū
corpa seruente creatore for
mantur et deo inspirante spi
ritu uirtute uiuantur. **S**piri
tū uirtute uiuaz aiaz intelligo
quā nō p[er]ducit terra uel aquis
sed deus inspirat quo sp[iritu]
corpe uiuantur. **U**nde homo
factus est in aiaz uiuetez
mōratur. **U**n hīs etiam
et alijs deus optime agit
put iustituit q[uod] nullius ad
liuāt bona nec impediūt
mala bonos siquid[em] p[ro]uehit
sua gr[ati]a malos ardet sua
iusticia. **N**os siquid[em] suū
dum dū bonis abutimur
rei et nisi p[ro]tex inueni
¶ **U**nde vero domi[n]us q[uod] suoz
malis hī utitur scūs et

omne adoretur / ipse corpori
tenno de peccati traduce pro
gato pro institutione sua in
spnat animam bene utens mo
lita purgationem animam que
si esset naturalis creatori
poterat imputari. Sed cre
ator propter omnem tempore sacrificia
et obediens bona propter effecta
ut contra peccata sacrificia sunt in
remedium et qualem obsequio
mandatorum eternorum afferat
prima donorum. Unde si quis pro
peccato genti paruuli obediens
absque remedio salutarum. Ita
meste iusticia dei qui nichil
debet alicui sed dampnat in
singulis malum quod non fecit
in eis / si autem paruulos re
nouat sacrificiis admirare
iniam dei qui sicut nescit
culpam cum ex carne nascitur
Sic nescit gratiam quam per
christum renouatur. Non exau
sat paruulos a culpa quod non
eam nec excludit gratiam ab eis
quod eam nescit. Quod uero in eis
culparum inuenis in eis ex carne
introducitur. Quod uero in eis gratiam
inuenis a deo collata. Illa de
bite dampnat. Hec indebite pre
gatur. Illa iudicium predicat
hec iniam repntat. In utroque
deus agnoscatui cui inia et
iudicium laude perpetua decan
tatur. Sed ab his intuenso

mes inia mes infima quia
peccatis obruta cibus ad semper
redat sibi met remedium que
rat ut quod in adam cecidit in
christo resurgat. **¶ De immortalis**
sic anima et carne careat / 62

Plura vetes de natura
anime dixisse inueni
untur sed non ita ut
non aliquid restare uideatur. Ego
autem ex corpore dictis quantum dili
genter potui breue illud et
certum colligere atque in modum
redigere studiumque memorie
commendetur. Hec namque est
medulla hominis et breuitate
gaudet et in multa si diuiditur
fit minor in singulis. Ex corpore
sua constat homo et quod oculis
corporis uidetur propter corpus
factum est. Corpus propter animam
anima propter deum / vita corporis
anima est / vita anime deus. Immo
lis est anima et carne caret
neque scilicet quo cadat ut resur
rectione egeat. Post ruinam
omne peccatum cecidit et ideo immor
te vitam inam non perit sed cor. De
statum dum distans anima suam
viam non perit. Sed quod vni
ficauerat. Hoc dimittit quantum
in se est / tamen morte alteri
facit ipsam mortem non recipit
facit magis non vniuersum quod
desit non amittendo quod vixit
Itaque mors hominis nichil aliud est

quaz carnis occasus aqua
 cum vis potencie vniuersitate
 abscissit in terram de qua sup
 ta est redit amissis spiritibus quod
 non per seipsum hinc. Anima
 autem non alio quaz sol lu
 tem dei vitam tribuit carni
 cum venit morte efficit cum
 recedit mors tunc non est
 uicta sed diuidit dum originem
 sue vitæ reddit. Et ne quis
 putet animam corpus morte co
 sumi audiat quod dominus in euangelio
 dicit. Nolite inquit timere eos
 qui corpus occidunt animam
 autem occidere non possunt et fatiga
 cor? cogitationibus mentis affi
 ctus in corde mentis dolens
 corpus. Cor? ex quatuor
 elementis constat. Anima nec
 elementum est nec ex elementis
 sed de nichilo est creata et
 soli suo creatori cognita. Ex
 his ergo omnibus que in se hoc
 est in corde suo consilia videt
 nichil se esse uel posse esse
 videt. Sciat ergo et diuidi
 cet se per se ab eo toto quod visi
 bile videt in se et inuisibile
 omne se esse videt in eo quod vi
 det se deum videre se non
 posse videt. Deinde eleuet se
 super se et in eo qui primum et
 principale speculum est spe
 culandi dei illius quod prima
 gini ac similitudini primum

et cognitum magis facit inuisibile
 deum conspiciat. Hoc autem ipse
 est ratio et mens ratione utens
 que ad primam similitudinem dei fa
 cta est ut per se mouere possit
 eum a quo facta est et in eius
 amore atque contemptu dulciter
 requiescat. Quia namque perfectus
 suum auctorem manifestans que
 illius similitudinem primum
 quatenus hoc est autem ipsa anima
 rationalis creatura que excel
 lentius et proprie ad illius similitudinem
 facta est et tunc auctorem creatoris
 suum quem non videt agnoscat
 et diligit cum se ad primum simi
 tudinem facit intelligit. **¶**

¶ Quare deus creauit spiritus
 rationales. **¶** 6. 2.
Deus opus cuius be
 atitudo nec augeri
 potest quia perfecta est nec im
 minui quod eterna est sola caritate
 nulla sui ratione rationes spiritus cre
 auit ut eos summe beatitudinis
 participes faceret. Alios uero
 in sua puritate in celo con
 firmavit. Alios autem propter su
 perbiam in infernum precipitauit
 atque alios ad probandas humi
 litatem et obedientiam in terra
 habitaculo terrens corporibus socia
 uit ut ad uite spiritum luteam
 magis vegetarent. Hinc namque
 in natura sua quodam amu
 tabilitate secundum quaz vniuer
 sanda corporibus appropinquant.
¶ In quatuor non nichil sue

punitatis exponit. Cū em delectatione corporis afficiuntur quasi quādam torpulentia trahunt inde que puriore eorum natura corrumpit. Et hoc vitium quāto altius eis in corporibus manentibus inest tātō difficilius eos a corporibus discēdentes deserunt qm̄ non tollitur passio eā cū tollat̄ cū passio inest nisi ab hūmōr feculentia se in hac vita mudare studuerit. Nos ergo qui in medio bonorum et malorum positi sumus considerare sepe debemus et gaudium istorum et illorum superplacitū atq; ipsarū miseriam. **¶** Quid siquid est anima ut sciat discernere inter bonū et malum. Est eā cōcupiscentia inuisibilis ut possit amare bonū et odire malū de cōcupiscentia nascitur amor et de amore desiderium et gaudium. Amor est delectatio cordis aliquid ad aliquid p̄pter aliquod desiderium currens ad gaudium requiescens p̄ desiderium in appetendo et p̄ gaudium in p̄fruendo. Nec aliunde bonū est si bonū est cor hūanum nisi q̄ bene aiat q̄ bonum. Nec aliunde malum ē nisi q̄ male amat q̄ bonū est. Omne em̄ q̄ est bonū est sed in eo q̄ male aiatur tū

vitium est. De inuisibilis oratione. Ita em̄ oīū gnat et de odio dolor et tior. Cū hac vi contra peccatū inuisibilis et ea odire incipimus dolo? q̄ peccatū? et penā pro peccatis meis metumus. **¶ De excellētiā naturalis creature et de condicione diuersa. 68.** **S** creator omni deus in cetera et super cetera que creauit rōnale dignatus est illustrare naturā quā suā similitudine fecit insignē et suae beatitudinis voluit esse participem. Cū tamē creature rāconalis licet filius videatur origo facta est diuersa condicio dū pax eius est in etna felicitate finata et p̄ rēdenabz infini detracta et in throno trāduca et in dīcū crucianda suatur p̄ eā ita tremis vnta corporibus sōm mediū sortita cōstituitur et p̄us quid eadē media erat sumis vicinior in delicias erat posita paradisi nō autē p̄m̄guloz infimīs p̄ reatu inobediē humiliata est in loco afflictōnis. Sumus q̄ om̄ locus boni plenā habz leticiā infimū solaz inest. Vbi em̄ plena ē felicitas illis sola et summa est miseria in medio sūne summa spandit et in nihilū infima tūne.

da et ideo iam nobis ampli-
or timoris causa quā sper q̄
victiores eīdem infirmis
in ip̄a directi degimus im-
bra mortis. **¶** Quia aut̄ illi
beatitudinis et illius nichilomin⁹
dāpnacōnis etne aīam hūmāz
deus p̄ suorū qualitate meri-
torū p̄cipue posse fieri cogi-
uit. Naturales ex affcūs qua-
tuor modis ut herēz vnde illa
bona optat et in eis posset
quēcūqz letari et hīet vnde
et mala illa metue uel in eis
et dolore p̄petuo cōtristari.
¶ Interim sane eo grauior est
moderna cōditō q̄ nō modo
exhibet t̄sticiā et mō molestia
sed et timor habet penas et
spēs ip̄a que diffit̄ affligit
aīam. **¶** Pessimus ergo pater
et terribilis iudex q̄ nā illa et
p̄petua gaudia filijs dolores
eque p̄petuos reus in fine
pauit. **¶** Nonnulla tamē nos
etiam in p̄nta exp̄mēta cape-
uoluit gaudij uel doloris. **¶** In
nō modo illa cōtus credi sed
affcūsus quoqz optari vale-
ant et timeri. **¶** Ceterū nec p̄n-
tia gaudia in illorū cōpācōne
sunt gaudia neqz tristitia p̄nt
in illius cōpācōne tristitia
est neqz desipet si quis inter
omem opam dare maluerit
quāmodū potius illa cōcu-
piscere valeat gaudia illorūqz
formidare dolores quāz hūmāz

vite vitate molestias capta-
re et leticias. **¶** Verū inuenire
est et in p̄nta vite valit gau-
deat quis uel salubrit̄ cōtrist-
tetur. **¶** Si letetur de bñficijs
suis grās agens deo et in de-
uacōne eius exultet et p̄pria
etiam seu propiorū debita de-
ploret. **¶** Vnde etiam dīna dis-
positiō media inter eosdem
affcūs constituta est ratio in
corde hominis per quā mīn⁹
differet et iudicari possit
vnde gaudeat uel doleat et
p̄mo quid cupiat uel quid ti-
meat. **¶** Hanc qui triplicem
vni aīe eē docuerūt. **¶** Sole-
uābilem cōcupiscales affcūs
tes affcūs siquid dīuersos
quādam sibi cognacōne iunctos
sub uābili metu et tristitia
Sub cōcupisabili desiderij
et leticia cōprehendisse videt̄.
¶ Interim igitur inter affcūs
varios hūana fluctuās aīa
nat̄ est ut cōta demū uel in
infimis uel in sumis accipi-
ens statim in solo dēinceps
uel gaudio uel dolore p̄sistat.
¶ Deus em̄ est in sumo et quid-
dus in ymo. **¶** Ille in eodem
statu eternitatis consistit
Iste semp̄ cursu sue mutabi-
litis instabilis fuit. **¶** Hūana
autēz animus quū in quodā
medio collocatus quāqz cō-
dicōis sue excellētia et
hūc mutabile que deorsum

est supereminet et ad illam q
est apud deū verā imutabili
tate nō ptingit. Si uero in
his que deorsum transeunt
se p cupiditate inerserit sta
tim p infinitas discretiones
rapietur et a semetipso quo
dāmodo diuisus diffunditur.
Si vero ab hac infinita dis
sipatione que deorsum est exe
rent se et infima deserens
atq paulatim se in vnum
colliges secum esse didicit.
Tanto amplius in vnu col
ligetur quāto magis cogit
et desiderio deorsum eleuat.
Donec tandō omnino imuta
bilis sit et ad illam veram
et vnicā que est apud deū
imutabilitate pueniat ubi
quiescat sine omnis mutabi
litate transiūditur requies
cat in pace. **¶ Eliso extor**

quorundam aīa ordinariorū aīe

¶ Quedam / 67.
aīas ab inicio nō
ēē neq cū angelis
simil creatas sicut origenes
fingit nec cū corpibz p cor
pūz seminantur sicut lūa
fericrus et cyrilus et aliq
latiorū presuptores affir
mat. Sed dicim⁹ eaz crea
conem solū om creatorē
nosse. Corpus tñ p cōiūgi
toplām semari. deī vero in
dictis coagulari et volua et cō

pango atqz formari. **¶** Nam
qz creati corpe iā formato
et infundē ut vīnat in vto
homo constas ex aīa et cor
et egrediatur ex utro vnum
plenus huāna sba. Neque
em duas aīas in hōre ēē
credim⁹. Sicut mlti scribūt
vnam aīale qua aīatur cor
et iūmixta sit sanguini et
alteraz spiritalem que vōz
instruit. Sed dicim⁹ vnam
eandem aīam ēē in hōre
que et corpus societate sua
vniūficet et semetipaz sua
rōne disponat habens in se
libertatem arbitrii ut in sue
sbe cogitatione uel cōgmōne
legat que vlt libertati sūqz
arbitrii sui commissus ē homo.
¶ Postquaz vero seductione
serpentis p enaz cecidit nē
bonū pōdit piter et vigo
rem arbitrii. Non tamē ē
lectione ne nō esset suū q
emē daret pcam manet itaqz
ad quēdam salute arbitrii
libertas. v. rationalis volū
tas sed admoūte pūz deo
et inspīate ad salutem ut
ergo, quiesca? salutar in
spīacōe nrē pūatis est ut
adpīscamur q adpīsa desi
derā? dīm ē munericō ve
non labamur de adpīscato
salutē nrē sollicitudinē nrē
et celestē pīe adiutōnē de la

Sancti me p[ro]p[ri]os et ignave
Solum homines credimus h[ab]ere
animam substantiam que et ve
re vivit et sp[irit]us suos atque
ingema vivacit[er] tenet neq[ue]
cum corpore moritur ut arabes
asserunt neq[ue] postmodum immor
tali. Zenon dicit q[uod] substantia
vivit. Animal vero anime no
sunt substantie sed cu[m] carne ip[s]a
coram in vivacitate nascitur
et cu[m] carnis morte finitur
et ideo nec ratione regitur si
aut plato et alexand[er] putant.
Sed ad o[mn]ia nature immutabilia
ducitur. Anima humana non cu[m]
carne moritur q[uod] neq[ue] cu[m] car
ne ut signum dixim[us] seminat[ur]
sed formato in utero matris cor
pore dei iudicio creati et insu
di eam diamus ut vivat ho
minis in utero et sic p[re]cedat i[n]
mundu[m] natiuitate. Anima a cre
atore p[ri]ncipiu[m] h[ab]ens ex quo est
p[er]fecta est in g[ra]tia suo unde ex
quo est sciet omnia que ab
homine sciunt p[ri]ncipiu[m] nisi g[ra]tias
esset carnis q[uod] per p[ri]mu[m] ho
minem qui ante corruptione[m]
humanitatis ex quo p[er]fecto ha
buit sciet h[um]an[um] p[ro]p[ri]u[m] p[er]
Sed modo corrupta h[um]anitate
ex quo iugitur corrupto cor
ruptur nec p[ro]p[ri]etates suas
potent[er] exerceat donec usu[m]
experientia et aliamus doctrina
exaltata magis desineat uel dis
cere veluti si quis cum sub
tili acie oculo[m] in tenebrosa

detrudatur videre tamen no
p[ot]est ibi nisi p[ri]us assuescat te
bras uel lume[m] attendatur
Unde virgilius *Quatuor nos*
noxia corpora tardant Et li
cet alie sint actiones corporis
et alie anime. Acciones tamen
corporis vicia uel virtutes p[ro]p[ri]e
esse anime. Cu[m] em[en] ad hoc sit
data anima ut illicitos motus car
nis corrumpat q[uod]p[er] ignorancia
illius contingit vel negligencia
sicut si discipulus uel s[er]uus
negligencia doctoris
vel d[omi]ni peccet. Magis uel d[omi]nus
extra culpa[m] non est sic anima
illis contingetibus extra cul
pam no[n] est cum illa debeat
impare et ista obedire. *III*
De sp[irit]ibus exterioris hominis
et interioris *et* *66*
Duabus substantiis
constat homo anima
et carne. Anima cu[m] ratione
sua. Carne cu[m] sp[irit]ibus suis q[ui]
tamen sp[irit]us absq[ue] anime soc
etate no[n] mouet caro. Anima
vero sine carne ratione suam te
net. *Notandum* q[uod] idem
p[ro]p[ri]u[m] sp[irit]us qui in exteriori ho
mine describitur. Similiter
similiter modum suu[m] in interiori
esse manifestatur q[uod] sp[irit]uales
res no[n] corporibus sp[irit]ibus sed
sp[irit]ualibus. Vnde sunt va
dina vox in deuteronomio cap[itulo]
videte q[uod] ego sum et no[n] est. *De visu*

alius pter me **Et in apol**
De auditu **Et in ps.** Habet aures audiendi
audiat qd spūs dicit **Et in ps.** Gustate et videte
De gustu qm suavis est dñs **Et in ps.**
De olfactu qm bonus odor suus etiam in
hīs que peiunt et in hīs qui
De tactu salui sunt **Et in eno.** Dñs
fide se tetigisse magis quaz
corpe se ostendit. **Et in eno.** Tetigit
me dñs nam et ego sensi vir-
tute de me exisse **Sic** ego cū
omni cautela obseruandū est
quid ad corpus spūs et quid
ad animę ptimeat dignitatem
De forte confusus ordo et
irregularis exatato aliam tpu
gracie videatur vitari **Id**
est tñus in sibi hominis spūs
ut dñs contendit **Sed** spūs
ip̄a est anima que pro spūali
natura uel pro eo qd spūes
in corpe spūs appellatur **Tua**
vero ex eo vocatur qd ad uiuēdū
uel ad viuificandū aiet cor
Tertū vero qui ab aplo cū
anima et corpe induit spm
grām sū spūitus intelligat
quā orat apd ut integer
spūs p̄seueret i nobis ne mō
vicio aut minuat a fugiat
a nobis qd spūs s. discipline
effugiet fictū et auferet se
a cogitatoribz qd sunt sine in-
tellectu **Fugit** ergo medita-
tōm mōm exerceat et cōsi-

dermus miseras et nātes ^{antes} mō
labores et dolores lugetes
em in hanc vitā intramus
cū labore vni d cū dolore
et timore exituri sumus **Co-**
gitemus ergo quā sit brevis
vita nra quā via sit lubri-
ca quā mors ita et horis mor-
tis mēta **Cogitemus** qñtis
amātiōnibz sit admixtum
siquid iocundū a dulce in via
hūi vite occursum suo nob
alludit quaz fallax et suspē-
tū quam instabile transitoriū
est quidquid amor hūi vnde
pturit qd spēs uel pulch-
ritud t̄pālis p̄mittit **Con-**
sideremus etiam que sit p̄cie
celestis suauitas atqz dulce
id **Attenda** d et p̄pendam d
vnde certidm d et vbi iacem d
et quid p̄didim d et quid iueri d
ut ex vtroqz intelliga d quātū
in hoc exilio nobis sit lugendū
Hinc **Salon ap̄t** **Et in ap̄o**
mit sciam appone et dolores
et quātū magis homo ma-
la sua intelligit tanto am-
plius suspirat et gemit
Meditatio siquid p̄t scāz
scāa cōpūctoz **Cōpūctio** d
uocoz deuotio p̄fite oronem
Meditatio est frequēs cogita-
tōiosa et sagax obstācia iues-
tigare et occulta ad noticiā
trahere **Scāa** ē qñ hō ad cogitā-

sui assidua illuminatio medita
 Copunctio est quoniam consideratio
 malorum suorum cor mentis do
 lore tangitur. Devotio est pi
 us et humilis affectus in deum
 humilis ex sua propria infirmitate
 vel fragilitatis pius ex co
 sideratione diuine clemencie
 Pro est mentis devotio. et co
 uersio in deum per proprium et hu
 lem affectum. Affectus est que
 dam spontanea ac dulcis prop
 riis inclinatio. Nichil itaque
 deum inclinatur ad pietatem et
 magis quammodum pius me
 tis affectus. Scilicet celestium
 et terrestrium rerum et laudare
 et amare solent homines sed
 meliores multo sunt qui huius
 sancte proprium noscere semet
 ipsos. Laudabilior quippe est
 animus cui nota est infirmitas
 sua quam qui ea non respec
 tit vias superbia et nas rerum
 sequitur vel sectatur. Qui
 vero iam in deum euigilaue
 rit spiritu sancto excitatus atque
 in eius amore coram se
 uelint ad deum intrare vo
 lens nec ualens eo quod o
 lucete. Attendit in se et in
 uenit se suamque egrotudi
 nem illius tante miserie compa
 ri non posse cognoscit dulci
 flere habet eumque precari
 ut misereatur et totam eius
 miseriam exuat hunc ita a

gentem et dolentem sanctam non in
 flat quia caritas edificat pro
 sunt enim sanctam sanctam et sanctam
 semetipsum et suam infirmitatem
 magis quam sanctam vires her
 barum et naturas animalium. Et
 hanc apponendo dei sanctam appo
 nit dolorem sanctam peregrinationem
 sue ex desiderio patrie sue et
 visione dei que cernere fit
 est doloris et.

Explicat liber Beati
 Augustini de spiritu et anima.

Sequitur Registrum capitulorum
 libri de spiritu et anima.

1. **Capitulum primum.**
 Quid sit animus et quod
 visibilis sit et semper videat.
2. **Secundum Capitulum.**
 Quod animus videat visi
 per corpus multipliciter per se.
3. **Tertium.**
 De partibus anime et pote
 tibus ad quod sit creata.
4. **Quartum.**
 De copacione et ordina
 tione anime ad angelos.
5. **Quintum in Deo.**

Quo sit aia silitudo omni rer
s diuersitatem

6 **Q**uod sit aia vestitū tūte
est in omni re

7 **Q**uod aia capax sit v
niuersitatis

8 **Q**uod sit aia et de eius
mortalitate et immortalitate

9 **Q**uod sit spūs et aie

10 **Q**uod sit duplicia spūs aie

11 **Q**uod sit diuersitate spūtuū

12 **Q**uod sit spūs ad ymagi
nem dei factus est

13 **Q**uod sit dicitur mens

14 **Q**uod sit dicitur racōis

15 **Q**uod sit dicitur progressione vūū aie

16 **Q**uod sit spūs et alie
vires aie

17 **Q**uod sit rō intelligēs

et intelligēcia et ingemū

18 **Q**uod diuersificat obie
cta s diuersitatem aie

19 **Q**uod sit aia sortatur di
uersa uocabula

20 **Q**uod sit amicitia qua aia
corpi cōiungitur

21 **Q**uod sit gradibz vite corpo
ree et qualiter ad deum sit
ascendendum

22 **Q**uod sit compacōe aie ad ea
ex quibus constat

23 **Q**uod sit compon corpus et re
soluōne

24 **Q**uod sit aia vnt deo et

quod excedit aiata aia

25 **Q**uod sit aia vniuersat
corpus et occiditur a corpe
et de sūe suspēcone

26 **Q**uod sit immortalitate aie
et quod sit in loco

27 **Q**uod sit inuisibilitate et in
corporeitate

28 **Q**uod sit quāz affibz aia
exercetur ad vtutes **Q**uod sit aia

29 **Q**uod sit vūbz vtutibz pfiat **Q**

30 **Q**uod sit vūbz quibz aia cor
pori pūstetur

31 **Q**uod sit vis vitalis aie
est in corde

32 **Q**uod sit vis aīalis aie est
in cerebro q facit v spūs

33 **Q**uod sit recapitulacō vūū aie
predictarū

34 **Q**uod sit triplex virtute appre
hendendi **Q**uod sit triplex visione aie

35 **Q**uod sit proprietatibz et multa **Q**

36 **Q**uod sit cōmūibz genēibz
visionū dēmenau

37 **Q**uod sit opōe qua dicitur
homines transfigurari et lupos

38 **Q**uod sit dicitur in hōm cor
pūbz appetit uel obsides

39 **Q**uod sit pphā demon et
miraculū

40 **Q**uod sit mortui hōes
vūbz appetit

41 **Q**uod sit aia nō crescit neqz
decrescit n s pōtē et q cor

poris similitudinem huius in penitus
¶ 22 De diffinitione hominis
 et quod anima cognoscit se per se
¶ 23 De consuetudine corporis
 per animam et spiritum.
¶ 24 Quid indigeat ad
 intelligendum diuina
¶ 25 Quid sit meditatio
 quid contemplatio.
¶ 26 Quid sit ymaginatio
 et quid spiritus corporeus.
¶ 27 Quod anima ex diuisis of-
 ficiis sortatur diuisa nomina
¶ 28 De tribus gradibus con-
 templationis.
¶ 29 De dignitate anime.
¶ 30 In quibus anima sit y-
 mago uel qualiter.
¶ 31 Quomodo sit ad simi-
 tudinem dei.
¶ 32 De conuenientia et
 dissonantia inter deum et animam
¶ 33 De conuictione anime
 ad deum in uia et in patria dei
¶ 34 Quod anima est ciuitas
¶ 35 De diffinitionibus vi-
 rui anime.
¶ 36 Secundum quid appetat y-
 mago et spiritum quid similitudo
 dei in homine. **¶ 37** Quod est creata
¶ 38 Quod anima in fidei
¶ 39 Quod anima non est ex
 substantia dei. **¶ 40** Quod creatio per eternitatem
¶ 41 Quod anima tota noue sit.

¶ 42 Quod anima culpa ori-
 ginalis peccati contrahit ex carne
¶ 43 Quod uoce deus uult de-
 re animas huius qui sine bap-
 tismo decedunt.
¶ 44 Quod anima sit immortalis
 et careat carne.
¶ 45 Quod uoce deus creat
 spiritus rationales. creaturam
¶ 46 De excellencia uoluntatis
¶ 47 Elisio errorum anime or-
 dinatione anime.
¶ 48 De spiritibus maioribus ho-
 minis et exterioribus

*Incipit tractatus de floribus
 geris beati Augustini.
 Versus. et postea capla
 ponit post ordinem*

Prologus in uerbis
 exhaustis fons beatus
¶ Presul auceles salientis
 quicquid nato. **¶** Sic Augustinus
 lector agnosce uocatum. **¶**
 Huius dum sacra fides sus-
 cepit fonte renatum.

¶ Caplin 1us de 2°
¶ Quid est deus
De Confessione

De lectione
De grā et adiutorio dei
De inuidia cordis
De virtute fidei
De oratione
Exortatio ad amand
De caritate
De contemptu mundi
De magnitudine dñe mē
De temptatōibus
De Sobrietate
De castitate
De discessione gle
De contemptu vane
De flagello dei
De paciencia
De humilitate
De obedientia p̄ plat
De elemosina l̄ mīa
De amore dñi
De spe
De pace
De contemplone
De glā & bātū. etna
incipit et plogus

Quorundam librorū
glosi et incompabil
doctoris Augusti
tractatus p̄curres ut pi
gi lēores & imbecillitatis
sarcina grauati ex eisdem
beatissim p̄ris doctoris tor
rentibz smas quasā singu
laritate digssimas In vno
volūe adunare curā? ac
si lēor smas dñi te ebetat?

errant emm? cōtat ob
tine ibiqz singulis smas
ruiolos in quo scz libro sec
mōe tractato uel epla smas
subsequēte ueniat in vno
repret aduocatos ne inique
intēupte et mordinatē ma
tere quātulacūqz discordia
nobilitatē opis confundere
videatur. In hoc ergo libel
lo p̄mo de eo quid sit deus
agitur. Deinde vero a funda
mēto cōfessionis p̄ vītutū q
dñs vsqz ad sumas vītutēz
que est vita eterna opus
omne p̄figit et q omi homi
indagandam viam iusticie
et ad solaciū spūs sui ad ex
ercitiū vītutū et odiū vītorū
ad amorē dei et cōtēptū mū
di. Ad amorē dei et cōtēptū
mūdi. Ad roborand in illa
ad que predicatōis intencio
dirigi possit et debeat hec quā
maxie p̄ futura putam? Hūc
ergo libru florigeru appella
m? De florigerus liber
hic nō imerito vocat? Ne
pe gerit flores quibz incolā
mens recreatur. De florigerus

Dñe scire et intel
ligere quis sis et
quid es quid amo tū te ad
deū meū quis es dñe deus
meus Quis es dñe Ep̄a

michi dic p miseraciones tuas
 quis sis **I**ntrogam terram
 et dixit m/ nō sū deus tuus
 et quęcūq; in ea sunt idē
 confessa sunt **I**ntrogam
 mare et abyssos et reptalia
 amara vinara et viderūt
 non sum **D**eus tuus que
 re super nos **I**ntrogam
 celū lunā et stellas aures
 q; flabiles **E**t inquit vni
 uersus aer cū incolis su
 is non sum **D**eus tuus
Et dixi omnibus que cū
 stant fores carnis mee
Dicite michi d deo meo q
 uos estis dicite michi d d
 lo aliquid **E**t exclamaue
 rūt voce magna **T**pe fecit
Introgatō mea intentō me
 a et respōsio eorū spēs eorū
Et dixi me ad me et quip
 pe renūtiabūt michi oēs
 nūcti cordis d rūsionibz
 celi et terre et om̄ que in
 eis sunt dicentū non sū
 deus tuus quere sup nos
Admonitus ergo sum re
 dice ad meipm **E**t intraui
 intima mea te duci et po
 tui quia factus es adiu
 tor **E**t intraui et vidi qua
 liūq; oculo aīe mee supra
 eūdem oclm aīe mee lūm
 incommutale qd tu es **T**ui
 nouit veritate nouit eū

Et qui nouit eū nouit etin
 tatem **C**aritas nouit eū
Quod beata veritas et vera
 caritas et cara etinitas tu
 es **D**eus meus tibi suspiro
 die ac nocte **Q**uod edificans
 caritas a fundamēto hūli
 tatis quod est ih̄us xpus
Quod vera tu et summa suauitas
 om̄ suauitate dulcor sed
 nō carni et sanguini om̄
 luce clarior sed om̄ secreto
 maior om̄ honore sublimi
 or sed nō in se sublimibz
Quod lūmē verū o lūmē inde
 facēs **I**pa est lux vna ē
 et alia non est et vni om̄s
 qui vidē amant eā h̄c ē
 qd ad cū dū meū amo vbi
 fulget a mee qd nō capit
 locus vbi sonat qd nō rap
 tū vbi olet qd nō spargit
 flatus vbi sapit qd nō m
 nit edacitas vbi h̄et qd
 nō duellit sacetas h̄c ē
 itaq; **D**eus quē nlla atin
 git op̄o qd incomp̄hensib̄
Qui bonis et malis dedit
 oenā cū lupibz vitā semia
 lem cū arboribz vitā ser
 suale cū pecoribz vitā m
 tellāualē cū angelis **Q**uod
 est om̄s modus om̄s spēs
 om̄s ordo a quo ē mensū
 rā et pondus a quo sūt
 om̄a semina formaz forē

seminū atq; formaz. Ipe
autē forma quedā forma
non formata sed forma
dū formaz incommutabi-
lis sine lapsu sine defectu
sine tpe sine loco formans
oīa emnes omibz i funda-
mentū quoddā in quo sunt
et fastigiū sub quo sunt
Deus qui nescit aliqn meti-
ri qz veritas est qui pōt fa-
cere quidquid vult qz omīs
est et implet omīa que p-
mittit qz verax est quoniam
dum p sua sapiāz fecit su-
ma benignitate consuāt. Et
cūme irrationabili dedit me-
moriam sibi appetitū. Fōli autē
insup mentem intelligēz
et uolūtātē. Qui mūdū hū
velocissimū et violentissimū
igne pro inensō nature te-
pameto creauit et regit.
Qui solem fecit clarissimū
lūm eiūz vim cōgruā i mo-
tū dedit qui lune statū et
motū suū. Qui vias teles-
tes atq; bestres locoz mu-
tationibz prebet. Qui tūz
fundat atq; fecūdat. Qui
naturis a se creatis q mo-
uendi atq; subsistendi in-
cia finesq; constituit. Qui
rez causas habet nouit
atq; disponit. Qui nō solū
celū et terrāz nō solū an-

gelū i hōiem sed nec exi-
guū diantis viscera nec auiū
pēnulas nec herbe flosculū
nec arboris foliū siue suaz
partū cōueniēcia i quadā
veluti parte reliquit. Iqz
hic omīa agit vnus ac ve-
tus deus i vbiq; totus nullis
inclusus locis nullis in vi-
culis alligatus i nullas p-
tes flectibilis ex nulla pte
mutabilis. Implet celū
et terrā pfectim pō nō indi-
gen ē. Ipe tpalia mouens
qalē nō mouet nec aliē
nouit faciēda quā fāi nec
mouē dū q cū sit inuisibilis
sepe visibilē pibz appuisse
medratue. Sicut est sonus
quo audiatur sūa in silencio
intelligēcie constituta nō est
q ipa sit i spēs qua visus
est deus in quilla inuisibi-
constitutus nō erat q ipse
Derūti ipē in ead spē vide-
batur sicut illa sūa qm in
sono vocis auditue. Homo
itaq; creatus ut per id quod
in eo pcellit attingat id q
cūcta pcellit i vnu verum
omnipotentem deū rez omī
auctore vitatis illustratore
beatitudinis largitore sine q
nulla vtiū subsistat nulla
detrimenta instruit nullus vtiū
expedit. Ipe q qdā n nobis

71.
enatur nisi ita sunt omnia
Non diligatur nisi nobis re-
cta sunt omnia p[er]inde excepte
in p[er] h[er]eticas uocib[us] m[un]dus
ipse ordinatissim[us] sua mobi-
litate et mutabilitate et visibili-
um om[n]ium pulchritudine s[ed] quomodo
d[omi]no tactus et sc[ilicet] se esse
et non nisi adeo ineffabiliter
atq[ue] inuisibiliter pulcherrim[us]
fieri se potuisse p[ro]bat. In-
uisibilia em[im] p[er] ea que facta
sunt intellecta c[on]spiciunt[ur]
q[uia] vita sapiens que fecit
om[n]i[u]m c[on]templato m[un]do in-
telligitur. **I**nteroga m[un]di
ornat[u]m celi fulgore dispo-
sitione s[ol]is s[ol]em dies
efficiente luna noctis so-
laci[u]m. **I**nteroga t[er]re fructu-
osam herbis lignis ani-
malib[us] plena ho[m]inib[us] exorna-
tam. **I**nteroga aere qua[n]-
tis uolatilib[us] uiget. **I**nter-
oga mare quatis natalib[us]
plenu[m] est. **I**nteroga o[mn]ia
et uide si non s[ed] sua t[em]p[or]e
uoce tibi r[es]pondent. **D**eus
fecit nos. **E**x p[ro]prietate
igitur creature nulle co[n]-
ditor eternus ex magnitudo
omnipotens ex ordine et dispo[n]-
satione ex gubernatione bon[us].
In ipsa em[im] t[em]p[or]e summa or-
go est om[n]ium rer[um] p[er]fectissima
pulchritudo et beatissima

delitatio. Itaq[ue] intelliga[m]us in
quatuor possim[us] sine qua-
litate bonu[m] sine q[ui]tate
magnu[m] sine indigentia cre-
ator[um] sine situ p[re]sidente
sine hitu om[n]ia c[on]tinente
sine loco ubiq[ue] totu[m] sine
q[ui]e semp[er]nu[m] sine ulla sui
mutacione mutabilia facie-
tem nichilq[ue] patientem.
O summe optime potetis-
sime omnipotentissime m[un]do-
dissime et iustissime secretis-
sime et p[re]sentissime pulch-
rissime et fortissime stabilis et
incomprehensibilis imutabil-
mutans om[n]ia n[un]q[uam] nouis
n[un]q[uam] vetus in eternitate re-
ducens sup[er]bos et hesitans
semp[er] agens s[ed] quietus
colligens et non egens por-
tas implens et p[ro]tegens cre-
ans nutuens et p[ro]ficiens que-
res cu[m] nichil desit tibi. **A**mas
nec estuas celas et securus
es p[er]mittet te et non dolens
mastris et tranquillus es
opa mutas et non mutas
consilium. **R**ecapis et inuenis
et n[un]q[uam] amissis. **N**uquaq[ue]
mops et gaudes lucris n[un]-
qua[m] auarus et usuras ex-
igis. **S**i exogatur t[em]p[or]e debe-
as. **E**t quis habet q[uod] no[n]
tuum reddens debita nulli
debens donans debita nichil
p[ro]dens. **E**t quid dicam[us] de

meus vita mea dulcedo me
a scā. Aut quid d' d's cū de
te dicit. Et de tacētibz de te
qm̄ loquaces muti sunt.
Nicū om̄ **De cōfōne. ij.**
bonoz est confessio opm̄
maloz. ¶ si agnoscere
uelis structurā ciuitatis
indē et ēē lapis viuis ut
metres in eam. ¶ edificatur
nūc ciuitas indē de cōfōe
hūilitatis. edificatur ciui
tates indē ut foris supbi
ab ea remaneat qui cōfite
erubescit. Non vis uia tuā
dehonestari. Nos vis tibi
tu ip̄e. ōndi ut cū te de for
mem vides reformationes
desideres eiꝝ supplices ne
on illa remaneas feditate.
Cū quippe viciū est q' ma
lus es. Itā si corrigi hūili
ari qz p' cōfōne velles in
chil te reformat et melius
reformatore tuū p'iciū in
uenies. ¶ Quid times cō
fiteri. Vd quod p' cōfessione
scis mī? scis quāz id q' nescis.
Si confiteri erubescis p'cor
sum. sicut et tu homo sum
nichil alienū a me hūanū
puto. ¶ Confiteri q' homo
hōmī p'cūm homo hominē
p'cūm. Alige q' vis si non
confessus fueris lates. In
confessus dampnaber. Cō
fiteri times qui non con

fitendū nō potes ēē occultus.
Adhuc em̄ deus exigit con
fessionē ut liberet hōmē
hūilez. Adhuc dampnat nō
confitēte ut pūat supbūm.
Ergo tristis es antequā cō
fitearis. confessus exulta
qz iā sanus. Gaudeat iū
dicandus qui timuit iudica
tur. Ip̄e em̄ iudex eius pte
ctor eius pūdet em̄ et pte
uenit facie in cōfessione p
ter quem et p quem confes
sus est. Agit cūm eius et de
fensor ē pēnitētis et p'stor
veme cōfitearis. Cōfessus q'
ambula securus et exulta
in via et noli timē iudicē.
Adiutor tuus iudex tuus
antequā eēs cōfessus mue
nistā saluatore. Impiū te
quesiuit vt redimeret re
temptū deseret ut perdat
p'inde quam utilis sit et
nā pēnitēcia in scā ecclia
facile illi utiqz intelligit
qui se homines ēē memine
rūt. Et autē q'qz cōfusio
cpilis valis p'curatio am
mī respiciant p'cū sua re
spectōne horret. horrore
erubescētis erubescēcia cor
riget. Et nōnd si qn forte
qm̄ per mare hūi? scali
naugam? intrat aqua p
minutissimas ruulas ad
sentinaz exhausta? camp

confessione ne plus inuad
cumulu faciat et nauē mer
gat hoc em facit sentina ne
electa quod flumē reuens
Et ideo dico minuta peccata
aīaz nō letali uolnere feruūt
sicut aduoltepiū hōiadiū cū
sunt oīa agitata Quos plūa
sūt necat ac deus nūm illa
expiantur et ab illis sponsi
specos forma castissimis a
plexibz separent n̄ medica to
cotidianē p̄mē defecentur.

Deri aīaz *De lōe i*
tuam exatō sup
lōmbz dīne pa
būt em tibi mēsam spūtem
dīlō em dīnozo eloquoz
dulcedo est palato cordis q
cū auditate p̄cipitur uale ē
si cōtinea. *Orōmbz munda*
muc lōmbz instrumur
vtrūqz bonū est si liceat Si
nō liceat melius est orare
quam legere. *In lōmbz*
cognoscam qd agere debe
am. *In orōmbz* ead̄ rec
pim? que p̄scūla? *Agit*
in hac p̄nā luce mēbi pu
to iocūdius pabulo scriptu
raz quo oīa mala supant
hō itaqz timēs dū iniquitatē
diligentē uolūtate eius insep
tur? sās diligēt iniquitatē
et ne amēt certamina pre
tate māfēstāt. *Et tē scā*
rū sēptuaz uoluptas in
uoluta ē allegoric tegmibz

in si desiderat ardena medi
tetur iocūdius. Et nōdum
q v̄r de re obscurissū dispu
tatur nō aduūatibz dīnozo
sēptuaz cart clariqz dōat
colhibere se debet hūana pre
supco. *Sine dispendio tibi*
p̄misse salutē mltā p̄nt ig
tari. *Scitende tū* sūt dīni
ne sēpture nec eaz sup fac
dēmus eē cōtenti que ad exa
tationē nōqz ita modificate sūt
ut ap̄us se penetrari uelit
Modus autē n̄pē dīendi qd
scā sēptuā cōtēxitur q̄m
ōmbz accessiblis sit quāuis
paucissimis penetrabilis p
ea q̄ tamē apte cōtinet q
aīus familiarē sine fastidio
ad cor loquitur mēdozo p
ea uero que mysterijs ocu
lat in n̄pō eloquio sup dō nō
audz accedere. *Les tardius*
clara et m̄ erudita quō pau
p̄ nō dīnite. *hec om̄s* m̄uicat
hūmī sermōe quo nō solum
māfēsta p̄stāt sēd eāam
secrēta exerceat uitate et
idē i p̄mptu q̄ in abscondit
hīs sēd ne apta sās ad iā
ead̄ rursus optu desiderat
desiderata q̄ amō r̄nouantur
renouata suauē intīmat
hīs salubrit et praua cor
rigitur et parua nutrit
et magna oblectantur ingerā
Ille tūc doct̄ne m̄mūdo
q̄ am̄ q̄ qui l̄uad̄ eaz

nefat esse saluberrimā uel o-
dit egrotando medicinā. **¶**
inde notandū est qd bonos in
genioz insigō est indoles i
verbis. Verum amare nō vlti-
postremo cōferam? cū fratribus
qui ad nos ab estu seculi ve-
niūt fatigati adloquamur
eos cōsolē? exhortem?
edificē? in eis. **¶** Siquid in vi-
ta eoz pro suo gradu deē
cōspiram? talia opā si nō fa-
cim? p̄uolose adeo ip̄a spū
alia alimēta suscipimus.

¶ *De glā dei et*
dite di adiutorio dei
Ilectissima viscera
cordis xpi. **¶** Que nobis inuit
deus et ad intellām uocat p̄u-
studū caritatis. **¶** Quā eius p̄e-
ueiet me et mīa eius subse-
quetur me. **¶** Nolentē p̄uenit
ut uelit uolentē subsequitur.
ne frustū uelit. **¶** Clame? igitur
ad deum ut redimat nos ab
omni iniquitate adiuuādo per
grāz ad faciendā iusticiam.
¶ Nemo igitur p̄donens est
absoluit. **¶** Meo o homo p̄ te
es deū inuoca ex te p̄cā tua
supplicetur cū tibi debetur.
¶ Cū uenit p̄mū sua dona cō-
nabit nō merita tua. **¶** Nō qd
de mīis reddidit p̄mū sed
grāz gratis iusticiā debet.
pena reddita est grā debet.
gehēna reddita est vita etna.

¶ Ut quid ergo glēris de vrbz
tuis. **¶** Dñe p̄te sum firm?
ex te sū firmus qm̄ firmatū
meū i te me es tu. **¶** Unde gō
firmi firmus ex te nisi sic
ut cū fuero infirmat? resu-
ciam ad te. **¶** Vgitur quā diu
portas adhuc tēnū vas in
quo thaurus dei est. **¶** Aliud
de ip̄o vase fictili formād? ē
ubi em̄ est hūana fragilitas
ibi est adhuc tēna captiui-
tas. **¶** Ip̄e nos facit p̄seuare
i bō. qui facit bonos. **¶** Nou-
deus qd creat ē quale sit p̄
eius uolūtate ē quale sit
per p̄am uolūtate. **¶** Nouit
et ordinat oīa ut aliquid
sit hō cōuertat se ad deum
a quo creatus est a quo re-
cedendo frigescat ad quē acce-
dendo feruescat a quo ei hē
ut sit ab illo hē ut bene sit.
deus em̄ bonus nullo indiget
bono. **¶** Ip̄e est summū bonū.
¶ Ut qd bonū sum? deo indige?
qd ab ip̄o est om̄e bonū. **¶** Co-
stat gō quia si ip̄e b̄tūdō
est eterna nūc erit recedēdi
ab illo n̄ infra. **¶** De mītia

¶ *De mītia*
or mīn cordis. v.
Quāger est dñi gō ex
cola? illū celestī
bus disciplinis et alta radi-
ce defixa absida? p̄gulta
firmat? ne dñi vbi semina
suffocare p̄ualeat. **¶** Duricia
cord n̄i opiat? vomē simo?

De cū bñ cōplū ē tū frumē
 tā nō spmas quāt frumēt
 horreum patitur spms ma
 gis **Q**uod pluit in agrū
 vberē dulce est et qd' pluit
 in agrū spmosū dulce est
 nūquā pluuia accusat qd'
 cū spmas genuit nūquid
 pluuia ista ēet testis in die
 iudicii dices ego dulcis sē
 omnia veni tu qd' pfectis
 inde ut quid tibi paretur
 attendas pferes frutū horre
 um spera **S**ed nūc an tem
 pus horrei aut tpe ignis
 mō ergo pē et nō timebis
 pferes spmas ignē spera
 de cū quis bñ excolat agrū
 cordis exstipat cupiditatez
 et plantet caritatē nō em
 pē plantari caritas nisi ex
 stipetur cupiditas **I**taqz
 sciendū est qd' cor nō mūdāt
 nisi vera et simplex intēō
 in eternā vitam solo et puō
 amore sapiē sola ergo cord'
 mūdatio est verē etnāz m
 tenas **U**nde frēs credere
 debemus et scire qd' dei siml
 omēs et singuli tēpla sim
 cū ad illum q' sursum est
 eius est altare cor nrm
 vngemto em sādote pla
 ctamus et cauentas bestias
 credim' qn' vsque ad sagē
 p' eius veritate tiamus

eū suauissimo adolem' mce
 so cum in conspū eius pio
 fō qz amore flagramus
Et nōndū qd' p'mū sūmū
 qz sacrificiū est ipē hō dei
 nōr cōsecratus et mortuus
 qui mūdo moritur ut deo
 viuat **C**orpus em nrm
 cū tpancia castigat' ut nō
 exhibeam' mēbra nra ac
 ma iniquitatis p' cōsacri
 ficiū est **A**nima ipā cum te
 fert ad deum nec igne ad
 ris succensa formaz cōcupie
 scens amittat ei' tam
 quā incommutabili forme
 subdita reformet' **H**inc ei
 places qd' ex eius pulchri
 accept' sacrificiū est **U**nde
 in psalmo **M**ichi adherē
 deo bonū ē **N**on dixit mī
 bndare diuicias bonū est
 aut insignia purpura ac
 cept' aut opulentate excel
 lere **S**ed michi inquit ad
 herē deo bonū est **H**oc ei
 docuerat cuius sacrificiū
 frūs magne intelligentie
 correptus ardebat et m
 eius ineffabilem mōrpe i
 qz cōplexū postreō sacri
 ficiū **S**ed desiderio ferebatur
 omē op' bonū qd' agitur
 in sancta sociēte coherētiū
 deo relatiū s' ad finem boni
 quo beati veraciter ei pos

Sim. **De virtute fidei** *cap. vii.*
Sicut in radice arboris nulla profusio appet pulchritudinis species et tamen quicquid est in arbore pulchritudinis uel decoris ex illa procedit. Sic ex fidei humilitate quicquid mentis quicquid beatitudinis anima susceptura est ex fidei fundamentum procedit. Vides arboris radicem et non delicias vides arboris celsitudinem et miraris quid miraris. Vnde surrexit quod non delectans parum aliquid videtur. fides credendum non habens statum unde appendas. Quid est fides nisi credere quod non videtur unde et quod capitur timentis. Vnde o homo interrogas quod creditur non timentis interrogas. Vnde o homo creditur quod cito non capitur. Nam si cito caperetur non esset opus ut crederetur quia videtur. fides ergo mundum te ut intelligas repleat te. Noli itaque intelligere ut credas sed crede ut intelligas. Intelligas merces est fidei. Tu ergo homo lacte nutrire sed lacte fidei ut puenias ad cibum spiritus et verbum quod intelligere non potes credere potes ut qui ambulat per fidem puenire possis ad spiritum fides est bonorum omnium fundus.

Sanctum fides est humane salutis materia. Vnde fide omnis labor hominis manus est. **Oratio de oratione. viii.**
O si pura si casta fuerit celos penetras vacua non redibit. oratio quod deum ungit lacrima pungit. Vnde est ergo quicquid suorum et sancti desiderium plenior tanto fit eius flatibus in oratione vberior. **Oratio in oratione.** secundum hoc vincere ora in spe ora fideliter et amantur ora instant atque patienter desiderium tuum oratio tua est. et si desiderium est continuum continua sit oratio. Hoc est quod admonerat apostolus sine intermissione orate. Noli intermittere desiderium fratris caritatis cordis est filium flagrantia caritatis calor cordis est. unde leuama tuas in oratione quod leuama deus non manet pro nobis in cruce. Securus ergo leuama enim manet in cruce leuate sunt ut fideles eius possint impetrare quod volunt. Sed cum leuat querite quid petatis ab omnipotente enim petitis atque magnam petite. diuersum est in omnes inuocantes se. Noli ergo petere quod tecum desinit quod primo propter quod tu possis semper esse. Ne deficias in oratione ille quod accessu.

rus est et si differt nō au-
 fert. Securus ergo roga in
 fide et accipies et si nō mō
 accipies non leuitate utitur
 qui pmissit nō facile de sūa
 mouetur. **¶** pmissit fixum
 est fallere te nō pōt habet
 vñ faciat. Nūquid fallere
 pōt veritas tu tñ sua fides
 et ille seruat pollicitationē.
¶ Itaqz frēs bonus nūctus
 est oīs. **¶** Dōms pūce magna
 est vītus et velut fidelis tñ
 ctus madatū pagit et pene-
 trat quo caro non puenit.
¶ Dōms vītus iacula sūmo-
 uit mūma. **¶** Dō grandis
 est mūmō aīne per illaz
 em cūcta nobis vītalia a dño
 retribuitur et noxia queqz
 pelluntur. **¶** Et quid dñs non
 facies aliqn qz pēa mīnibet
 tota salutē potius se exibz
 saluatore. **¶** Nouit em me-
 dīcus quid saluiferū qz ue-
 rōtariū petat egrotus. **¶**
 Egrī estis nolite medicō dicta-
 re que medicamēta uelit
 nobis apponere. **¶** Et nōndū
 qz sicut carnalibz esat alit-
 homo extior sic deuot' orō-
 bus hō mīor alitur et nutri-
 ffident itaqz frēs pces nās
 ad dñm dirigam. **¶** p nobis
 em angeli deorsum celestia
 descendunt ut ptegāt rursū
 ad celestia cōscondunt ut p

nobis dñm petant ut et hīc
 desidia nra ad xpm et mīe ad
 nos beneficia diuina portāt
 ad pmiū factus est aer p
 angeloz gressibz pui dñm
 testat cōtāre cōmittatū scōz.
¶ Nichil remāsit in elemētis
 vacuū qz nō fuit p filiū con-
 secratū. **¶** Et quid frēs qz qd
 angeloz diligit em se p
 ctus sum qz et me diligit.
¶ Quisqz in illo mactet
 et pōt quas pces sentire
 in illo me exaudiat. **¶** Et qd
 xpm habet bonū suū in ipso
 me adiuuat nec eius mīchī
 ptiā ne poterit mūdare.
¶ **Amor. De oīe. 8.**
¶ Qui semp ardes et
 nūquid extinguis caritas
 deus meus accende me. **¶**
 michi dē ut remas in cor
 meū et mebrēs illud et
 obliuiscā mala mea et vñ
 bonū amplectē me. **¶** Quis
 mī es mīserē mī ut loquar
 et quis tibi sum ego ut aī-
 ti te iubeas a me et mī fa-
 ciaz trāscā mī et mīnā
 mī gentes mīserias pua ne
 ē ipsa mīseria mea si nō a
 me te. **¶** Noli abscondē fa-
 ciem tuā. **¶** Toriare ne mo-
 riar ut eam videam. **¶** An-
 gustia est domus aīne mee
 quo remas ad eam dilate
 abste. **¶** Ruinosa ē refice eaz

Cū inbescero tibi ex omni me
oro iniqua erit michi labor
et dolor sed una erit vita
mea tota plena te. Nunc
autē quia tui plenius non
sum oueri in sum da mi
chi te deus meus redde te
michi te em amo et si par
est amē validius. Non pos
sum metui quātū michi de
sit amoris ad id q̄ satis est
donec currat uel eat vita me
in amplexu tuū nec aūtatur
donec abscondat in abscon
dito molis tui. Hoc tū scio
q̄ male michi est propter te
et omnis copia q̄ deus meus
nō est egestas est. Amore
dei nil suauius nil subli
mius nil dignius nil vali
us nil iocundius et quātocūq;
amor dei fuit feruētior tanto
eius visio erit suauior. Et
quātō desiderat ardens
tanto eū intuebimur clari
us. Quātō quisq; ardens
amat tanto melior efficitur.
Solus sine molestia amat
cū iocunditate amplectitur
cum securitate desideratur
Et in amat nō laborat vis
nō sentit laborē cogita mer
cedem. Et iniquū difficile
est in p̄cepto leue est amā
ti. Et em est auarus tāta
postea cupiditas nobiscum

quocirca nō potes caritas. In
fit amor tuus non in sup̄fi
cie. In medullis fit q̄ xpm
diligas. Et in aut in sup̄fi
colit deum incedem suam
in laude hominū pone. In se
creto vult amari in medull
cordis amoris accipitur holo
caustu. Et nōdū q̄ qui id
soli diligit q̄ amari aufert
nō p̄t. Ille indubitant iūc
tus est id est diligit ad q̄
diligendū et p̄cipiendū quā
toplures ueniunt tanto eis
uberius gratulatur. O anima
preciosa non auro redempta
vel opib; sed agni sanguine
inmaculata attende quantum
valeas et quid p̄ te datum
sit cogita. Noli tempam
tendere in p̄dicionem q̄
xpc p̄ te fudit sanguinem
satis te car. Habuit qui tā
caro p̄dō te redemit hunc
igitur redimere nō pige
at benignissimū deū qui sic
p̄or dilexit nos ut sanguine
inimicitiarū suarū p̄ nobis ob
lato nos immortalitatis sue
participes faceret et heredes.
Amore i. xpi a seculi amo
re ingremus amore susci
pimur. Nichil aliū in hac
vita meditemur nisi q̄ et
hic nō semp erim. Et ibi
nobis locū bene viuēdo p̄parat.

Vñ nūq̃ mīgim? **De caritate**
Dilectio dei prior
 est ordine sapien-
 di p̃ xpi aut̃ p̃or
 ordine faciendi. Quapropter
 fr̃es fraternū mīcē amorē
 impendere studeam? hic ē
 em̃ caritas qui sola reddi-
 ta semp̃ detinet debitorē et
 cū redditur nō amittitur s̃
 post augendo multiplicatur.
 Ergo cor plenū caritate la-
 tissimā dinarz scripturaz
 doctrinaz sine q̃one cōprehe-
 dit et labore gndit et sicut
 reddit nō p̃t nisi beatū sit
 nec hū p̃t nisi reddatur. Imo
 cū redditur ab homine crescit
 in homine et tanto maior
 acquiritur quāto pluribz
 redditur. Hec aut̃ quō nege-
 amias que debetur etiaz in
 mias. Sed minimas tantum
 impenditur amias secreta
 rependitur. Agit tamē q̃
 potest ut ē ab hīs quibus
 p̃ malis bona retribuat id
 recipiat q̃ impendit. Non
 sic reuerā impenditur cari-
 tas ut pecūia cū illa ipen-
 dendo minuitur hic auget.
 Et ue ergo caritas debetur
 libent̃ ac benigne reddatur
 que cū redditur adh̃ debet.
 et que mutuo impensā rea-
 priat semp̃ de nouo accipi
 requiratur. Et q̃ nēs p̃cep-
 seruat qui non diligit et

nemo diligit nisi qui seruat.
 Nec p̃us sua p̃cepta ut nos
 diligit xpus sed nisi diligit
 ea seruare non possumus.
 Si diligimus xpm diligam?
 et membra eius que adoptauit
 p̃ s̃cō em̃ mē qua plim cōsu-
 litur aīme laboranti vltra
 dilcōnē proximū non porrig-
 se nec q̃ p̃fectus est immi-
 a. Nlle em̃ tenet et q̃ latet
 et q̃ patet in dīnis smōibz
 qui caritate seruāt in mō-
 ribz. Sicut oībz liquoribz
 supereminet oleū sic superem-
 nens via ē caritas p̃uemen-
 di ad celū. q̃ habe caritatē
 et omnia habes q̃ sine illa
 nō est q̃q̃ habes. habe ergo
 caritatē et fac q̃q̃ vis cari-
 tas si desit frustra hntur oīa.
 Si adsit hntur oīa ubi est
 caritas quid est q̃ possit de-
 ee ubi autēz nō ē quid est q̃
 possit p̃desse. Hec est vestis
 nuptialis qua induti conuue-
 seduce distumbūt. hac egebt
 petrus q̃ calefactebat. Te
 ad primas cōp̃he. Em̃ me
 quāto plus loquor de carite
 tāto plus loqui desidero. Nlla
 res ardencor nlla comedā
 or caritate. Nichil uobis p̃-
 dica? Dulcis nichil salub?
 bībitur dilcō dulce verbum
 sed dulcis s̃m. Naīpe dili-
 gere p̃ficiens. Caritas
 quāz magnas vires habes

De celo posuisti deū **O** caritas
santas o scia et vera caritas q̄
tanta es in t̄ris quāta eris
in celis que t̄m potes i hac
pugna mortalitatis solitata
quātu potes in illa pa
ce pfecto secuta **O** sponsa
xpi pulchra mē mulier
et vites **O** dealbata asce
dens et mēbes fr̄ fructez
tuū xpm qm̄ cui? hūc il
lustrat ut gaudas eius
adutorio fulcū ne cadas
Gola est quaz felicitas sua
nō extollit q̄ non inflat
Gola est quaz cōscia mala
nō pūgit quia nō agit p
pera **M**ē obprobria secuta
est **I**nter odia bñficia **I**nt
uas placata ē **I**nt mēdi
as innocens est **I**nt iniqui
tates gemēs **I**ntue res
putas **Q**uid illa foras
nō ad retribuendas sed a do
mno cōcreandas munitas
Quid illa fidelis nō vai
tati sed et̄ntati **N**am ideo
oia tolerat i p̄nti vita q̄
om̄ia credit de futura vita
et suffert oia que hic imit
tūtur q̄ sp̄at oia que ibi p
mittūtur merito nūq̄ cadit
Quale bonū est caritas is
ta fr̄es **Q**uid p̄osius quid
lūosius quid securi? illa
h̄ fr̄es q̄ dono xpi caritatis

deū sunt ca^a mē ita hereat
sibz mē ut n̄pa caritas fr̄m
muemat i opibz mē non
folia laudis. **De cōceptu mūdi**
Possēmus **X**
Hommes excitare
et cū xpi p̄ter ex
citari ut tales eēmus amato
res vite pmanētis quales
sum? amatores vite fugiet
Intēla h̄ mūdi aspiratē
veraz h̄nt iocunditatē flām
et̄a dolorē mēta voluptatez
durū laborē tūmida quietē
rem plenā miserie sp̄e beata
tūdis manē **O** si cor m̄m
eēt aspirans illā ineffabilem
glām dei et p̄grimaconem
m̄m in gemitū sentire? et
sc̄lm utiqz nō acare? **O** si ad
deum qui vocauit nos p̄a
mēte p̄petuo pulsare? q̄ nūc
mūdis app̄hendit utiqz app̄
hende? de p̄sp̄itate hūm? se
culi nō inflem? si noui? fe
licitatē m̄m nō esse nisi cū
ista trāsiere **I**taqz in hoc
sc̄lo si posside aliquid delām
deū qui possidet om̄ia expe
dita mente possidea? et in
eo hēam? q̄q̄ felicitē et sc̄e
desidea? **S**ed qm̄ nō possi
dz deum nisi qui possidetur
a deo **S**im? nos xpi dei pos
sēssio et efficietur nobis pos
sessor deus **E**rgo quid i mū
do esse felicitas p̄e quaz au

efficiatur su⁹ impator census
et hereditas esse ipa deus
signatur. Quod homi⁹ suf-
fiat cui coditor ipe non suf-
fiat. N⁹ mms ē auarus cui
nō suffiat solus deus. Quod de-
pmissa omnia bona si ame-
te Da te solū michi et suf-
fiat michi. Reuera em̄ nec
ēē est ut homo fiat beatus
vñ sit bonus. Qui autē
am̄ d⁹ nō moritur hoc seculū
lo in grauiore morte morte
corpi⁹ trahitur ne ad gñia
conem celestis beatitudinis
sed ad luenda supplicia rem-
issat. Non em̄ utilis i te
pore uiuitur nisi ad cōpand
meritū quo in eternitate vi-
uatur. Cuius d⁹ g⁹ sequam⁹
xp̄m. Non sunt hec vera
solacia sed ibi potius vbi
vera vita. Et quotūq⁹ quid
se vterit homo in rebz ter-
renis aāritudine inuenit
vnde dulcescat nō habet so-
lus g⁹ dulcescat vt totum
vilescat. Credite ergo pūci-
tatores ad cor et inherete
illi qui fecit vos. State cū
illo et stabitis. requiesate
cū illo et quieti eritis. Co-
itis in aspx quo itis bonū
q⁹ aātis ab illo est. Sz qm̄
est ad illū bonū et suauē
Sed amaro est misce q⁹ ius-
te amatur deserto illo a q⁹
illud est. Et duo uobis adh⁹

et adh⁹ ambulare vias diffi-
les et laboriosas. Non est
requies vbi queritis eaz. Et
rite q⁹ queritis. Sz ibi non
est vbi querit. Hic vita
queritis in regne vmbre mor-
tis non est illic. Quod em̄ bea-
vita ibi est vbi nec vita est.
Amatores mūdi cuius
rei cā militat. Mayor ne ēē
potere spes vera i mūdo q⁹
ut amia mūdi sitis. Ibi q⁹
nō fragile plenius pualio
Et p q⁹ pualū puenitur ad
maius pualū peant h oia
et dimittamur h vana et
mama. Conferam d ad so-
lam inquisitoz eoz que si-
nem nō habent vita hec in-
sera est et incerta mors subito
obrepit et post hec neglie sup-
plicia luenda sunt. Ecce mō
trāsit et cōcupia eius. Quod
vra vtrū amate tpalia et trāsi-
te cū tpe an xp̄m amate et
in eternū uiuere verū tpaliū
fluiū d⁹ trahit. Sed tū uicta
fluiū arbor nata est dñs
ibī xp̄s. Hapis in pcepis
tene lignū voluit amor mūdi
tene xp̄m. Et si amat ista
miseram et fluidā vitā vbi
cū tanto labore uiuitis quā
tomagus amare debetis illaz
vitam eternā vbi nullū dolo-
rem sustinebit. Ecce tūbat
mūdis et aātur mūdis.
Quod si tranquillius eet

mūdus formoso quō hereres
qui sic amplectens sedum
fflores eius quō diligeres q̄
aspicis nō reuocas manum
Um cepit p̄ce qd̄ fām est
p̄bi amator erit t̄pis qui p̄
didit eternitatem **U**m florē
felicitate seculi p̄uit in vau
te dei **U**m quō flōrent sic p̄uit
flōrēt em̄ ad t̄pē p̄uit me
ternū ffloret flōs bonis p̄
unt veris tormētis **E**t quid
t̄palibz gaudēt qui bona et
na desiderare non norūt **N**eo
securū in hīs bonis p̄t esse
que etiaz mortis p̄t dimitte
caritatis penenū spes ad p̄s
cendos aut retinēdos t̄palū
mutinētū eius est imūctio
aviditatis p̄tē nlla cupid
tas **R**euerā nēo p̄t duobz
d̄nis seruire. i. nemo p̄t dili
gere quo uocatur nisi odent
a quo reuocāt **Q**uāmus tē
pales nātūdiēs **S**i et̄m t̄p
amore flūgit **S**i nō creator
adherē conām̄ et̄m t̄te affi
ciam̄ nātē est **De magni**
ff **Q**uid d̄mē m̄e i p̄tēs
p̄mētē nō edgnos
catur cū effusus p̄p̄
sagris agnoscat **U**m
hōmāda despet cū in specie
deme redditus ē a quo p̄p̄
ocatus est **C**onsiderate t̄vi
dete qd̄ p̄ captiuo suo suo va
de fidele liberator n̄r seipm
posuit t̄ velut sp̄sor p̄ hōmē

manus suas in t̄e extendit
descendit de celo magnus me
dius qd̄ p̄ totū mūdū magnū
iacebat egrotus tolle morbos
et vulnera nlla ēēt mediane
causa **P**ma itaqz non solū
dimittit p̄cā sed restatū ob
lata **Q** breue verbū p̄cām
tres sille que portas ap̄uit
p̄adisi. d̄d. dixit p̄cām **E**t
nathan adeo missus statim
intulit et d̄missū est p̄cām tui
Audet dicere p̄cām nō cēg
pudor hōmīs nō t̄or d̄ia **N**on
despicias pro p̄cā enoe
m̄ ipm̄ nāqz tūcāz nō tū
scelus qd̄ cōmisit quāz de
spicias deme dampnauit **E**t
cūqz ḡ nātās cogat ad
p̄māz nec q̄ritas criminis
nec breuitas t̄pis nec vi
te enormitas nec hore exte
mitas si p̄cā fuit volūt
tū mutacō excludit auēia
Sed in amplissimos sinūs
suos m̄ caritas reuertētes
suscepit p̄digos et uelit no
lit nonacian **H**eticus semp
vere p̄mētēs suscepit x̄p̄
Alioq̄n p̄p̄a non diceret
Miserere mei deus scdm̄
magnā m̄az tuā **E**t qd̄
qui magnā m̄az deprecatur
magnā misericordiā cōfite **E**t
rēt p̄cā m̄az tuā qui nesci
entē p̄cāuerūt **S**ed tu m̄qz
miserere mei s̄ m̄ m̄ tuāz

Subueni graui vulnere scdm
 magna medicina t. de modo
 tamen graui vulnere despe
 rare nisi tm medici repue
 Attendit em cōtemptores nō
 cogat Attendit nescientes
 vt doceat Attendit confue
 tes ut ignoscat. Beatus
 ergo homo qui sua scelera
 cogitās cor cōuertit ad deū
 et qz cōfidit in illum veraz
 sibi credit nō tamē ad in
 dulgētiāz p̄tendi abuti ma
 illius quia quātū p̄ciens
 est in substinendis delictis
 mās tm semor erit in dis
 cuitendis actibz. Si autēz
 vis p̄māz agere qn p̄uare
 nō potes p̄uā te deseruit
 nō tu illa. Et itaqz deus
 in aliquā mīcoris qz p̄uā
 tibz non facile reddit sed
 sustinet vt cōuersus ignos
 cat Et et seuerus ut tior
 re que ab eo bene condita
 sunt cōsuetue ne negligē
 tia p̄uaret vite p̄cipit
 et ne qz mirabilis est tā
 ta est eius clemētia ut cō
 tuelias passus ab hīs qz
 fecit sufferat et prior vo
 tet eos ad pacē p̄ostreō
 qz nō exquirat delicta ve
 hemet fiducialē p̄uā
 aliqz apud illum inuenire
 locum indulgētiāz vt em
 laudabili vite homin est

si remota mīa discuitat eaz
 Nam dū via **De rep.**
 is repugnat t̄cōibz. **non**
Quā plena pax nō
 est Quia illa que resistit
 p̄uolōs debellatur p̄uolō
 et illa quē nō sūt de secreto
 t̄uiphatur oīo sed ad hoc sol
 licito p̄mutat impro verūm
 nō est omis auāpanda tēp
 tatio sed gratulabūda que
 fit p̄uolō vita em nulla
 p̄uolō est. Non p̄t ee
 sine tēptacōne qz p̄fectus
 nō p̄ tēptacōes fit nec
 quīquāz sibi mōtesat nisi
 tēptatus nec p̄t coronari
 nisi vicerit nec p̄t vīce
 nisi cōtinerit nec p̄t cōtine
 nisi mīmā et tēptacōes
 hūerit. hūdant ergo tēp
 tatioes i mūdo. Sed maior
 est qui vīat mūdu. Et sūb
 magnus est seculi sed ma
 ior vībra sub ala dei. Et
 p̄mēs ad xpm nō vīat
 tēptacōibz agitat p̄mde
 nōnd est qz tanto mī d̄ aīa
 subditur dēb quāto mīnus
 deū in p̄is cogitacōibz cōa
 p̄t. Et tanto mī d̄ aīa
 subditur caro quāto magis
 aduersus spm cōuīp̄at.
 Anima em neglecta sup̄ior
 lege que regitur inferio
 natura turpi uoluptati qz
 mercede cōuīp̄at. **Finat**

ergo fidelis anima deo suo ne co-
ducatur a seruo suo. Itaque
fides temptandi dei et peccata
habet in peccato aut nec ut
fiat habet nec quo fiat ad
mensuram temptare permittitur.
Noli ergo timere permissum
ad facere in temptationibus. Ha-
bes enim misericordissimum salua-
torem qui dat peccata habet
equanimiter. Tenta ut ut
exer. Tenta ut per bonum
Tentis ut qui nescias
te a tempore inuenias. deus
temptat ut doceat. dicitur ut
decepat cum tamen nisi ille qui
temptatur locum det manus
temptatio et mendacia repellit.
Postremo fides in illa pace
finali que refendit et cum
adipiscendi causa habenda est ista
pugna cum carne finietur
omnis neccitas orietur omnis tamen
quillitas quam sanata infir-
mitate incorruptio nature
vicia nec habet. Nec unum
autem in unum uel ab alio uel
a seipso quippiam repugnet.
Non opus erit ut ratio
a viuis que nulla erit quod
Sed impabit deus hominem
animus corporis. Tantumque
erit ibi obediendi suauitas
et facultas quanta viuendi
regnandi felicitas et hec
unus in omnibus atque in finem

glis in eternum erit. *De fide.*
Reficimur in
cotidie ruinas cor-
poris nisi edendo uel
bibendo prius quam escas
et uentre destruat deus cum
ceaderit indigna natura.
Satietae misericordia corru-
ptibile hoc induent corru-
ptio semper. Et propter sua-
uitatem sit nobis nectis aduersus
ista suauitate pugnare ne
capiamus. Cotidianum quod
bellum geramus in ieiuniis
sepius in suauitate redi tes
corpus in unum ut temptationes
in sobrietate pellatur. Et
cum hoc me deus melius do-
cuerit si quodammodo medicamina
sic alimenta sumptuosius acci-
das. Sed diuine ad quietem
satietae ex indigne moles-
tia transimus in intransitu
insidiatur nobis laqueus co-
tinentie. Ipse enim transitus
voluptatis est nec est tamen
aliud quo transetur nisi quod
quo transire cogit nostra neccitas.
Et cum salus sit cum edendo
et bibendo adiungit se tamen
quam pedissequi periculosi ro-
aditus et plimque conatur
ut eius cum fiat quod salus
cum facere uel debemus uel
mouemus. nec idem modus
vriusque est. Nam quod saluti
satis est delectationi parum est

Et sepe incertum est utrum ad
hoc natura corporis cum subsidium
petat an voluptaria au-
pudatatis fallacia misterium
sui petat. Ad hoc incertum illares-
cit infelix anima et ideo parat
excusationes proximam gaudere
non appetere nisi quod satis
sit moderationem utilitatis
ut obtenta salutis obubret
negam voluptatis huius cotta-
die temptationibus resistere concu-
munt et innocemur dextera
dei ad salutem nostram quia con-
siliu nobis de hac re non con-
stat proinde intelligere debet
fidelis quisque de usu aborui
nec in abstinendo nec in ma-
ducando esse iustitiam sed me-
quantem moriam tollendam
et transire non per huiusmodi
corruptionem atque oportunita-
tem sumendi quorum non per-
fuit sed concupiscentia feruenda
est. Non inquit est enim quid
alimetorum sumas ut succu-
ras corporis uocant. Bonum est
autem cum gratia ratione pa-
pe quod Deus edendum pre-
cipit abstinere autem ab ali-
quibus non quia malum
sed non uicinis non est ma-
lum. Itaque fratres non conti-
nentiores nobis sunt plerique
bestie quod non melioribus ali-
tut abis. Nam in huius re-
bus non ex eorum natura

utrum quibus utrum sed ex causa
utendi et non appetendi uel
probandi est uel improbandi quod
facimus. **De Castitate**
Ales dicitur per **xxii**
hinc mysticos qui nulla
carne uel mentis
obtatione corrumuntur. Sed
potius splendeant continentia
castitatis. Itaque iubetur nobis
continentia sed ut hanc habeamus
maiores nisi dominus adiuuet re-
manere. Conamur quidem facere
voluntate sed non presumat po-
testas nisi adiuuetur infir-
mitas unde quod iubetur dea
Ium est ut impleatur. Er-
go domine deus qui nostri bona
data dāe fili per da nobis continen-
tiam. Continentiam iubet da
quod iubet et iube quid vis. Et
autem quid sapiens ait quod non
esset continens nisi deus de-
ret hoc ipsum erat sapientia autem
esset hoc donum per continentiam quod
pe colligimus et redigimus
in unum a quo in multa co-
fluximus. **¶** Verum haec qui
tante felicitatis et in huius
continentiae candore abiecti
adolescētia permiserunt. Qui
magna spiritus largitate
oppresserunt quod eis posset
carnali delectatione inuari.
¶ Multe quidem potentia suorum
nos ornatus ignite ardore
supremi amoris superant. Ita-

tus est p̄r ploravit m̄r non
curavit illa an an oculos
versabatur sponsus formo-
sus p̄r filijs hōm. **Plin**
vero cum p̄r vici fuerit
p̄ualentibz vicijs et p̄reua-
ricatores castitatis effecti
tūc ad grām cōfugit adiu-
uātem qua victores fiunt
et amarijs peitendo et ve-
hemētius pugnād p̄r sub-
dita atqz ita carm̄ ime te
p̄p̄ita. **Expirat** quid m̄ li.
de b̄tā vitā q̄ b̄tū pater **An-**
gustinus diē natalis sui q̄
est ydibz nouēbris celebrare
d̄p̄onēs sicut gentilis an-
cōsueuat nō elacōis fastu
sed ut indignāde veritatis
et sap̄ie studij quo m̄mbe
feruebat locum uel t̄p̄s
hac occasione cōpetētius
inueniret. cōuocatis disci-
pulis fecit cōmuni p̄ tres di-
es et ne quis dicat cōmuni
hoc eplaz magis quā sa-
piēcie studij cā fuisse adue-
nēte tertia diē cōmuni
an d̄ illaz t̄p̄sior eplaz
carnaliū coquina m̄gres-
sus frigida om̄ia repisset
reuerfus ad **Auḡm** m̄ro
quid labor p̄r fuit p̄r p̄r
p̄rasset. **Cui** auḡm nequa-
quāz taliū eplaz curiosius
responderet et ego inquit

uobā nescio. **In** hoc cōm-
uni questio mota est quid
esset b̄r viuere. **Qua** p̄r
tres dies cōmuni diuersē
de illa smē a diuersi plate s̄
Adrian et m̄r **Augustini** an-
alla d̄i b̄tā mōrtā que cete-
ris alais m̄mz a sancto
spū d̄cta sm̄as p̄ferebat.
In hoc q̄ puer a deo dat
fuisse d̄ scribz quē **Auḡm**
m̄r adlescētia sua adh̄m
d̄i p̄r t̄ gentiū coene genu-
erat h̄r cū m̄ter s̄m̄dres
inuenis utpote amoris an-
noz xvj reticet. **Inter-**
rogatus tandē a p̄r quid
esset bene viuere. **Ad-**
16 inquit puer et b̄r viuit q̄
sp̄m m̄udū nō habet. **Tūc**
Auḡm m̄iectis aliq̄ d̄p̄u-
taciōibz filiū itez m̄ro m̄t
d̄b̄te puer m̄q̄t quero qui
fortasse aliquāto s̄m̄one
purgacōre spū hac sm̄az
p̄tulisti. **Quis** tibi v̄dē
m̄udū sp̄m nō h̄rē. **Et** pu-
er **16** inquit m̄r v̄dētur i
m̄udū sp̄m nō h̄rē qui cas-
te viuit. **Tūc** p̄r sed quem
castū inquit vocas cū ne
qui nichil p̄at an illū
qui ab illicito cōcubitu t̄m-
p̄atur a deo datus. **Quo**
quit p̄r castus ēē. **Bi** ab
illicito cōcubitu s̄ abstinēs

ceteris p[er]is nō desino in
 quiri. Sed ille vere castus
 est qui deū attendit et illi
 soli adheret cui seruire vo-
 lissimū est et in cuius fun-
 tio placere p[er]fekte sola lib-
 tas est. **Post** hec Aug[ustinus]
 questionez die tercio ter-
 minauit. R[es] est hominis vita
 bona. Cū id quod est hoīs
 optm et amā et letur
 Cū hoc q[ue] h[ab]et nō p[er]t[ine]t ap-
 petito cruciatur. Cū hoc
 nō appetat cū appetendū ē
 egrotat. Et h[ic] m[od]us est. Nō
 em[and] b[ea]tus est qui nō hab[et]
 q[ue] amat si noxiū sit uel
 nō amat q[ue] habet et si op[er]m
 sit. Cū quis autē fru[ct]us
 eo q[ue] amat vniq[ue] et sumū
 bonū amat. Cū n[on] cū be-
 atū nisi m[od]um negat.
 P[ri]m[us] autē vni ac sumū bo-
 nū plato d[icit] deū nō p[ri]m[us]
 vult esse auctorem dei ut q[ui]
 p[ri]ma dei ad b[ea]tā vitā ten-
 dit fru[ct]us deo fit b[ea]tus qui
 deū amauit. h[ic] est nullo
 abigete vita beata p[er]fekte
 ad quā nos festinantes pos-
 se p[er]ducā solida spe alacri fi-
 de flagrate caritate p[er]su-
 mend[um] est. **De diffensione.**

Hic est hoīs. **xx.**
 vita b[ea]tā atq[ue] t[er]ra
 quilla cū omēs

motus eius v[er]m veritati
 q[ue] consensuit. In auctis em[and]
 nobis semp[er] d[icit] p[er]e discatio
 et quasi moderando singlis
 et discerne volūtates ne o-
 p[er]mo m[od]i filis fallat ne
 decipiat sero uersutus ne
 q[ue] bonū est malū ne q[ue] ma-
 lū est bonū esse credatur.
 Ne ab h[ic]s que agendi sūt
 motus reuocet ne mea que
 agenda non sunt motus p[er]-
 cipiet ne uacundie flama
 m[od]o siderans mētē exagitz
 ne absorbeat inhonestā uel
 imoderata tristitia nec ma-
 ledias ruinorib[us] bona cōsci-
 entia fatigetur. Nec teme-
 raria suspicio n[on] decipiat.
 Nec aliena de nobis falla-
 cia nos frangat. Verūm
 in nulla disciplina nō que-
 ritur. P[er]t[ine]t p[ri]us amū i-
 rascit. sed quare irascatur
 Nec utrū sit tristis s[ed] q[ue]
 sit tristis. Nec utrū time-
 at sed quare timeat. Iras-
 ci em[and] p[er]t[ine]t ut corrigatur
 contrariū p[er] afflicto ut li-
 b[er]etur timere p[er]iclitā ne-
 peat. Desio utrū quisqua
 sana cōsideracōe reprehendat.
 Multo est em[and] honestus
 melius et huānus et pioz
 sensib[us] ac comodag[us] m[od]i
 tuta p[ri]mos p[er]turbari q[ue]
 uidere in p[ri]mis d[ic]p[er]na.

lia nec moueri. **H**ia est em
tustia et si dia pt beata
mphia aliens viuis tribu
lar nec implicare mente
nec hre dolore cotrari nec
amore trahi. **U**nde cicero in
cesar laudatus est. **Q**u
la de virtutibus tuis nec am
cabilior nec laudabilior no
gracior mea est. **Q**uid est
mea nisi aliene miserie que
dam in uero corde compas
sio qua utiqz fit ut si pos
sum subuenire compellim.
Seruit autem motus disce
tionem qm ita prebetur mea
ut iusticia consuetur sine
cu indigeta tribuit si cu
ignoscatur pemteti. **De co
temptu vane glorie. cor.**

Quod laudari uult
ab hominibus uult
parare te no defen
ditur ab hominibus in dican
te te nec eripietur te dis
parare. **S**olet etiam homo de
ipso vane glorie contemptu
parare gloriari. **S**ed reuera
non eam contempne dignos
catur cu de eius contemptu in
pbe gloriatur ac si bone uite
honore qz opm et solet et
debet esse laudato ta cor
tatem eius qua ipam bona
uitam deserit non pt igit
quisque appetat uideri q

q no est ypoctita est filat
em iustu nec exhibet qz to
tu fructu suu in laudez ho
mini ponit. **N**isi ergo me
spu vegete is frustra for
de fama glori pmd frs
quales hri uolum? in lau
dem homi tales extus stu
da? necari nos bonos ex
time? si boni pdrant sed
poans nos nec no alieno
iudicio disterna? **N**emo ei
melius pt scire quis sit
qua ppe qui sibi conscius
est. **E**t quid datus est qui
laudes homi transendit et id
cu solu no ite uiuit inuener
et ei place mitatur qui co
stae solus inspector est de
cuius consae puitate qz
predic tato laudabilius est
quato laudes no affat hu
manas ama ergo nescit
Et quidem ee huilem est
nolle in se laudari qui q
in se laudat appetit supb
ee conuatur. **T**ota ergo spe
cies ma in deo sit nichilqz
de nobis tamqz de mris uir
bus psuma no mrm fac
entes q ab illo est et q aia
pimus amitta? **P**ericulosu
est qz qm sibi placere cui
cauendu est non supbire
Sed magis cogitare debe?
qd nob desit qua q nob adsit

Et hemus ne piamus
caueamus. **Q**uod non dicit hemus
supplicare? ut hēam? In quā
tū mōres sim? nobis cogi
tandū est non mōtū mō
res altissimo em ac salub
rimo sacramēto vniuersa
facies atqz ut ita dixerim
volens scire sēpūāz bene
intuentes illud amouere
muentur ut qui gloriatur
in dño gloriatur miseretur ei
deus magna bonitate ob
durat nulla iniquitate ut
nec libatus & suis meritis
conqueratur. Solas grā re
demptos dīsternit a pōas
quos in vna cōcreauerat
massam ab origine ducta
creacionis. Nullus gō de su
is meritis gloriās puato
suo bono letetur sed cōi po
tius nō cōiāz bono pfrui
quā puato nōi gaudere q
ramus. **De flagello dei**

Qui te fla. **xviii.**
gellat in hō seculo
ad emendationē tuā
facit nō ad dāpnatōz pīs
em flagellat omēs filium
vō et vniū. Nā ad confor
tandū cor tuū venit ille pati
venit ille mori vōit spūis
illūmā vōit spūis coronari
venit ligno crucifigi. **P**az
em ei fuit p nobis hōiem
fieri sed ab hōibz repbari

Non solū repbari vōit et
exhonorari. **P**az etiaqz ex
honorari nisi ad hōet & occidi
sed et hoc paz est morte
crucis. Nō em crucifigi hō
erat occidi. Sed dū cruciā
Non quia vita longior e
ligebat. Sed qz mōis nō
pōtēdēba ne dolor acūis
fimeretur hac morte nichil
peius fuit inter oīa geneā
moriēti. Nichil erat tūc
in carne intollerabili. m
chil nūc in frote glōsūs.
Quid seruat fideli suo qui
tlem honore dedit suppli
cō suo hō igitur passiones
xpiano nūmāe sunt non
a xpianis delicias conquē
de. Et cū xpm nemo pōt
sequi sine cruce pūdeant
sub spmāto capite mēbra
delicias affluere ad hēditatē
erudim et flagellari de
dignam. Si exceptus fue
ris a passione flagelloz
exceptus eris a nōi filioz.
Seuere videtur deus cū
facit. Ne timeas qz pae
est nūq sic seuit ut pdat
qn male agis si parat pl
trasatur. Quid ergo mōi
igne pater qui fac q nō
iustū est. Et nōiū fuit
ad erudiendū bonos sic pa
ciā dei ad pūmāz mūitāt
malos et fuit mīa dei fo

uendos amplecti bonos sic
seueritas dei prouidens cor-
ripit malos. Placuit quippe
diuine prudentie p[ro]uidentie i[n] pos-
teris bona iustis quibus non
fruerentur iniusti et mala i-
iustis quibus non excruciantur
boni. Ista uero temporalia uisus
uoluit esse coram uisum dei tu-
pidus appetat que mali ha-
bere cunctur nec mala turpi-
enter emittur quod boni plurimum af-
ficiuntur. Absit ergo a uir-
tutibus uisum dei co[n]suetudine
et sup[er]bie p[re]i[n]cipit assiduitatibus
ab impatiencia sup[er]bi si eos di-
na disp[er]sio ad t[em]p[or]e t[em]p[or]e
nunc tunc subdident quos i[n]
illa humilitate non deserit
p[ro]pter eos tamen humiliter alas
sum ducunt. Sic quomodo
p[re]na sup[er] te et si filius ho-
ies noli repellere. Disapli-
na. **De paciencia. rom.**

Qui fuit pacetior
i[n] uia poterit
constitue[n]t i[n] regno
Euss[et] eum cum quo ambu-
las ut ad eum puenias cum
quo mane desideres. Audet
p[ro]p[ter] et p[ro]p[ter] audet p[ro]p[ter] et
dedigna[n]t ho[m]i[n]i tibi co[n]uicium
dixit et iratus es pulchre
resiste ut dormias. Ca es
sed lagwidus p[ro]tabit
te p[ro]p[ter] tuis sanus

factus es porta tu p[ro]p[ter] m-
tuum. Caritas non impleuit
in si in uice onera in te p[ro]p[ter] te.
Et tu quid si forte in aliquo
infirmate cecideris quid
homo co[n]portet ille quid au-
des et tu. Porta ergo et e-
quid p[ro]fatile est ueste co[n]-
teptam h[ic] inclinato capite
te mcedere uelut sup[er] oculos
dimitte. Si uir humilem
paciencia p[ro]bat mure co[n]tep-
tus est deus tuus et tu
honorari uis. Si p[re]m
phisei Beelzebub uocauit
tunc quatomagis d[omi]n[us]
tuis eius. Itaque fr[ater] turba-
tis in exaltatione sua et
liguas co[n]tradice[n]ti p[ro]fens
op[er]e penas aduolacionis op-
tet regem deserere. Deo
dixerit m[un]di munitates p[ro]f-
rat mmas bibat obp[ro]bria
Expectet qui eum salu[m] fa-
ciat a pusillanimitate. s. r. t.
Intu[n]t caput exemplum
vie sue tranquilletur in
spe et si turbatur i[n] uice p[ro]p[ter]
eum lamine p[re]i co[n]tribulato-
ri mustu fuit amari de
humilis fr[ater] est erubescat
ho[m]i[n]i esse sup[er]bus. Noli ergo
plebs dei noli plebs cristi
noli tu corpus illius caput
sup[er]bie. Attendit uultu
p[ro]p[ter] tuis attendit p[ro]missus

Vite tue. **U**nd pdest q
exigis iurias quas ptulif
ta. **A**lao te refiat qd de ali
eno malo gaudebis. **P**assa
es ignosce ut ignoscant tibi
Certe nullus seruus dei si
triblatoe est. **E**i putas te
non hie psecuciones nodu
cepisti esse xpianis pater
go mala tollerare debem?
donec ad illa bona veniam?
ubi sunt oia quibz messa
bilis delectem. **N**ichil i
q tollerare dem? **S**ed aut
in pace disponas cu ipse
qui vera pax nulla e xpc
faciens vtiqz vnu nobis
erat in pmo. **I**pe ead fia
lis batus. **I**n h? autem
mortis erupna quot et
quatis hndet malis hua
na soaetas quis enuare
valeat. **Q**uis suffiaat ex
timore. **D**e humilitate. **xix.**

Hmo pudet. **U**
te fortasse muta
ri huilem hoiem
salte mutare huilez deu
xpc uoluit altitudine hu
litate pced et ad ipaz al
titudinez huile stene ex
celia est pma huilis est
via go qui querit piaz
qz reuolat via q quid
humilitas vutu sublimi
tas est. **U**taqz em ueraz

in celu via motie humilitas
Dem? go opera ut si pau
per fa sum? **D**eo huiles
e sum? cu illo. **Q**u in mrat
p hostiu qd xpc est humiliet
se ut cu sano capite possit
intrare. **I**lle deus factus
est homo ut tu cognoscat
q es ho. **L**ota ei humilitas
tua ut cognoscat te defi
ciat vtus tua ut in te ma
neat vtz xpi. **E**xaudiuit
paupes dñs et no exau
diuit nisi paupes. **E**xaudi
uit dolor de te clamat no
fascidui. **S**ed sunt qui cla
ta inflati supbia facili?
oia sua paupibz tribuunt
quaz nri paupes dei fiat
hec paupertas humilitas
no est. **N**on sic o homo
no sic expedit tibi humilitas
Porta dñm tuu esto iume
tu sessoris tui bonu e ut
npe regat et npe ducat
nam si ipm sessore non
huens ciuem enutere po
tes salte potes mittere
sed ve tibi sine vore. **E**li
ge go potius in hoc mundo
humilitate ut heas apud
deu abscondita ditates.
Caritas em humilitatis
est pmiu humilitas dei
est mita. **S**q huiles in
se q excelsi sunt in dno

Deo sunt humilitate consue-
caritas velle facere ymbre
suscipite de ipsa plenitu-
dine scaturit. **Et** pluuia
est. **Quid** ergo miraris deus
superbi resisti. **Humili** gratia datur
apud deum non ibi. **Quia** autem
in forma dei esset non
ita ex se se equalem deo.
Et nata maiestas sed se-
mpiternam ex se. **Quia** autem
ita humilitas humiliavit se
christus usque ad incarnationem
usque ad mortis penam
usque ad diaboli tempta-
tiones usque ad populi irrisione usque
ad sputa et vincula et a-
lapas et flagella usque ad
mortem. **Et** si pater est
aliquid de genere mortis adden-
dum est aut non qualiter sed
crucis que ignominiosior est
habet christiane quam teneas christi
fuit est pro nobis obediens.
Quid fratres habet tunc humilitas
exemplum superbie meditari.
Quid ergo intuearis o homo
pellis inflata quid ten-
deris. **Quia** famis fetida quam
inflatur. **Quia** nescio quis
tibi fecit iniurias sitis aren-
ti fauce vindictarum. **Si** pater
est tui regem expecta prius
se vindicet christus. **Non** enim
vindictatus est qui ta-
ta pro te passus est. **Et**
vix illa maiestas posset

uel mihi peti uel continuis
vindictat. **Et** cum in illo iura
esset potentia ideo fit et tanta
potestas pro nobis passus est
nobis reliquit ex utroque sequi uel. **Et**
humilitate transiit et iam mor-
te postea ascendit in celum
sequamur christum. **Mores** casa-
ris excellentes. **Cicero** dice-
bat quod omni obliuiscenda solebat
nisi iniurias. **Et** uappter
viamtate dei in hoc pecca-
tati paulo maxime comedat
humilitas et rege eius qui
christus est maxime predicatur. **Et**
trahuntur huius uirtute elatione
viam in eius aduersario qui
est deus maxime dominum sa-
tis huius edocetur. **De obe-**

O be dia l' platib. **Et**
dia e in omnibus
et cum omni creatura
rationali omnis origo atque
perfectio iusticie. **Obedia** ei co-
medatur in precepto que in
quodammodo est omni custos quam
virtutum. **Quia** quid ita fac ut
subdi ei sit uale pro inuicem
autem non eius erat facere
voluntate et quid naturalis
ordo prescribitur. **Ita** deus
hominem condidit. **Na** dicitur
inquit propter uires et volati-
celi et omni reptilium que
et reptant terram hominem quoque ra-
tionalem fecit ad preminet
suam. **Noluit** nisi rationa-
biliter dominum non hominem hominem

sed hominem pecora. Unde primi
iusti pntes pecora q mag
homi reges constituti sunt
Bic go infirmavit deus q
postat ord creaturas quid
exigat meritū pcorū. Non
go ad cōdicoz fututis culpa
gemut nō natia. Verū
pe felicius pntur quaz li
berū nō pmet ad hanc vi
tam mortaliū que paucis
dieb; duatur & finitur quid
iur est sub cuius impio vi
uat homo moritur. Sed
illi qui impant ad impia
et iniqua nō impant cogat
Siquis in domo p mōbe &
domestice paci adulterat cor
ruptatur seu vbo seu verbē
seu quob; alio gñe pereius
to atq; liato quātū socie
tas hūana cōcedit p eius
qui corripit valitate ut
paci unde dissoluerat corrup
teat. Postremo qui vera pas
tores sunt omib; subiect
tāquā filiis ad p mēd; con
sulant. Desiderantes atq;
optātes venire ad celestem
domū ubi nōtū nō pē im
pandi mōrb; qz nōtū nō
esset officiū consulendi in
illa immortalitate fidelibus
Quod donec veniat mag
debet ptes quā subditi tolle
rare quā seruiūt. *De elā*
yl' misericordia. xxj.

Beatī illi qui in mīa
subueniunt misēris
qm ita eis repēditur ut p
mīa dei de mīia libentur
mīa em est illi qui facit mī
sericordiaz. Nam idipm in
sup iustū est ut qui a po
tentore adiuvati vlt ad
iuuet inferiore in quo est
ipē potentior. Et non im
to quisq; debitor effiat
ppo in solued mīas pxiō
quia oñe negotiū gerens
mīas quā non debuit ex
soluit p suo. Nam frs mīe
faciente sūt ut cū de pterit
patis deum deprecantur ex
exaudiam? nec ut in eis
pseuerantes licētia malefa
ciendi nos elas cōparare
creda? Multū valet elā
ad pora pta delenda nō
ad ppetus ipune cōmittē
do pta. Parū est ergo elā
quātālibet fatē p quocūq;
scelere et in cōsuetudine
scelēz pmanere. *De timo*
re domini. xxxj.
Ubi timor ibi salus
fide stas noli alai
sape s; time. Timor pns
securitate gnat sempiter
na. Et timore noli esse im
mō sed a timore mīia lib
et sub timore dei seruus
eum timere. Et homo a quo
factus est Time eū qui
sup homines est et hominem

non formidabis. **E**t nōd
q̄ nec angaria nec aliqua
figmēta nocere potunt xpi
ana q̄ ubi signū crucis
cū fide dei timorē p̄cessit
nichil ibi nocē potit im
māus. **P**ueros qui nasci
tue mētgem⁹ quare a
ploratu incipiūt qui et ri
dere p̄nt. **N**ascitur et stat
plorat p̄t⁹ nescio quot de
es videt. **E**t n̄ plorabat nas
cēs p̄pheta sue calamitatē
erat lacrimę enī testes sē
miserie nōdum loquit⁹ et
iam p̄phat. **E**t d̄ p̄phetat
q̄m labore sē futur⁹ uel
more et si bene vixerit
uel iustus fuit ēte in me
dys medys pōitus t̄p̄bz
semp̄ timebit. **H**omo
vide conditōz tuaz vides
vtaq̄ sed non ties. **N**ō est
inquis sic sed timeo. **I**n
fer mēaris plane. **S**i ti
mes quare nō caues. **E**sto
mortē times ut q̄d times
ventura est. **S**i timeas
nō effugies ut nō sit q̄
timeas illud p̄o⁹ time q̄
si nōl nō est q̄ si p̄cāre
times. **E**t uod et si ama
ueris p̄cāre in alterā
mortē urues ad quā nō
posses venire si nō amas
sēs p̄cāre. **V**gitur mori
male times male viuere

nō times vix bene morit⁹
qui male vixerit corrige
male viuere time male mo
ri. **C**ū correxeris male vi
uere noli timere. **N**on
p̄t male mori qui bñ vixe
rit p̄sus cōfirmo audeo di
cere. **C**redidi p̄ter q̄d locu
tus sum. **N**on p̄t male
mori qui bñ vixerit hoc
age ut bonā vitā hēas
quecūq̄ occasio venerit
ut ex h̄ corte ex eas exis ad
requiē exis ad bñitudinē
que nō habet timorē uel
finē. **D**ices ergo bñ mori si
didiceris bene viuere. **M**er
ces enī bone vite vita et
na est. **V**gitur quisquis
futur⁹ iudicem times per
p̄ntē cōscīaz corrige. **B**uo
em̄ aīe tuo tue cōscīe teste
Cottidie ad p̄māz festine⁹
Semp̄ an̄ oculos mos uisē
ultim⁹. **D**ies et cū diluailo
succexim⁹. **D**e lucis nō pre
suāmus aduētū. **N**ichil
em̄ sic reuocat a p̄cā quā
frequēs mortis meditacō
Et lūd⁹ temp̄is minue⁹
De sp̄ato viuendi d̄minuit⁹
et cottidie fit m̄ d̄min⁹
q̄ restat ut oīo nichil aliud
sit temp̄ quā cūsum ad
mortē. **I**n quo nemo pau
lulū statat uel tardius ut
p̄mittitur sed vrgitur oēs
p̄p̄a motu nec diuerso m̄

pelluntur accessu. Unde vnus
quisq; de die nouissimo for-
tare deberet qz vnuqueq;
in quo inuenit eu finis no-
uissim? dies cu ad h' sclo
egreditur tunc in die nouis-
simo iudicatur. Quia angus-
te erit vndiq; vie reprobis
in die iudicii. Supra iudex
natus inferius horrendus
chaos a dextris patet actu-
sancia a sinistris infinita
demora ad supplicia trahet
fforis mundus ardet intus
conscia vres. 4to fugient
Nam latere em impossibile
appare intollebile. Verum
h' opus bonu fiat no tunc
sed amore no formidie pe-
ne sed dilectione iusticie. Ipsi
em vera et summa libertas
est. Et quid signu est p-
uocato caritatis immuatio
timoris signu pfectio ei?
nullus timor. Conseruata
em caritas foris mittit ti-
morem. *De spe. xxiii.*

Dilectio nome ihus
sub quo nemi est
desperand. Ad hanc
go spem tenedaz cofugia?
qua sicut anchora hem?
anime tuta et firma. Hanc
em salu? mpta? Et in ei
salua? Descendit & supmis
in vira? matris vo gen?
huam? commendat saluaz.
P quam longe erramus

quia ille forsam quaz nos
deorsu qua ille in sumo q
nos in ymo despati iacebat.
Missus est ergo p uel
saluator clamans oibz ac-
tu et dicto Ego sum via
veritas et vita. Ambulare
vis ego sum via falli no
vis ego veritas. Mori no
vis ego sum vita. Non est
ergo quo eas nisi ad me.
Omnia em factus sum ut
omnes lucifacem. Quid ti-
mes p viam ambulas. In
me ambulas. In me reges.
Ambula ergo securus & ex-
ulta in via. Noli timere
anq; es fidelis iuensis sal-
uatoris. Impu te quesui
ut redimere redemptu de-
sera ut pcamus. Quid
ad h' vnde m? fies. Quid
e q nos alliat & retardat
gressus nros. Quid me-
m? tota auditate cram?
Ipm saluatore? ipm com-
toze? ipm pmi largitore?
Merito de illa ppheta q
tulabudus exclamauit. Su-
auis inquit dñs vni & oc-
cum exponet aduixit et
misericordie eius sup o. o. ei?
Si tollas opa tua mala
nec ta in te remaneat ni-
si opa eius. Non te dese-
ret misericordia eius. Patri-
moniu meum ipse e. Salus
mea ipse est consolator et

^{Arduus}
et remunerator purificator et
vite dator. Ipse h' nobiscum
in luce fidei superius autem in
luce spei. Nos cum illo in ce-
lo per spe nunc ambla quod
nobis facit in eam per caritatem per
fidem nunc ambla per spem
Tunc veniet res cuius est motus
spes. Ambla nunc in te la-
boris sed in spe quietis. Hic
quo procedit spes nostra sequa-
bitur nostra. **De pace xxiii**

De pace
primo que pax se
comoda videam.
Et si pax serenitas mentis
tranquillitas animi simplici-
tas cordis amoris vinculum
consocium caritatis. Hec est
que singularitates colit bel-
la componit componit iras su-
perbos calcat humiles amat
discordes sedat inimicos co-
cordat. Cuius est placida
non querit alienum nichil de-
quirit suum docet amare que
odisse non novit. Nescit ex-
tollere nescit inflari hanc ergo
qui accipit teneat qui per-
didit repetat qui amittit
exquirat. Finis qui in eadem
non fuerit inuentus ab-
dicatur a patre. Hebræi a
filio nichilo alienus effi-
ciatur a spiritu sancto. Quis autem
poterit ad heredes perueni-
re. De testamento noluit ab-

seruare christi. Ipse enim prope-
rans ad pacem pacem dixit
quam per testamentum reliquit
pacem inquit do vobis pa-
re vobis. Et notandum quod in
hac civitate terna nichil
hominum genere tam discordio-
sum inco tam dissociabile neque
enim commodum contra iudicium
discordie vel cavendum ne
existeret vel sanandum cum
extitisset nulla loqueretur
humana quam recordatio illius
pactis quod propterea deus crea-
te noluerit unum de quo mul-
titudine peragere. Ut hac
anomalia in multis corporibus
unitas suaveretur. Nunc
plures in sociabiles sunt et
soli uage bestie sunt ut
leones vulpes aquile ti-
gresque vel nisi mites in-
murmurent et pata vita
te blandiunt. Quis quia-
tibus solitarius rapinis et
cuiusmodi non insigni pacis
consequi copulat in idem co-
gerit oua fouet pollos
alio et quam cum inter famili-
as societate domesticam quam
ita per pacem conseruat. Quia
tomacis homo frenus quod
motus nature sue legibus
societate patet cum hominibus
quatenus in ipso est cum omnibus
obtinendos elaborare. Hic quod

in bestijs inuolubilibz eē pba
 ipe homo uolūis seruari cō
 tenderet **P**acis grā mltā
 dñr **P**ax coris est ordinatō
 pau **P**ax aīne uolūis est
 ordinata requies appetitō
Pax aīe uolūis est ordinata
 actionis cogitacōis qz cōff?
Pax aīne et corpis est or
 dinata uita **P**ax hominū est
 ordinata cōcordia **P**ax ho
 minū morūis & dei est ordina
 ta in fide sub etna lege obia
Pax claustralū est ordina
 ta in pbandi obediendiqz cō
 cordia **P**ax ciuitatis celestis
 est ordinatissima atqz cō
 cordissima societas fruendi
 deo et se inuicē in deo **P**ax
 omni ordinis tranquillitas
Notandū ē qz mēoria pa
 xpi seruat filios hominū in p
 tectioe alarū dei **Unde i can**
tico cū **P**osus xpi sponsa
 fidele aīaz nō inuēment
 ortatur cū dicit Surge p
 petra cāca mea formosa
 mea ueni in forā mē
 petre in caueris mace
 rie petra xpc est petre fo
 ramā sunt in pedibz ma
 nibz qz eius fixie clauos
Cauerna uero macie ē
 uolūis istud quod p pao
 re hasta militat in fixo
 vñ ut cor d eius scdm
 pphē & quāi saculo con

sanctetur nre redemptōis
 precū emanarē **E**t qd
 in pace mēs nra esse nō
 poterit nisi nra fragili
 tas piete dei suffraget
 qz carnis grauitas im
 portūe mortali t nobis
 iure debetur qz pāndo
 meruit n mā **Unde iugi**
ter orandū est ut mtiōz
 homo nre illius auxilio
 praefatus nullis extior
 hominis uoluptibz aduse
Quoniam **De Cōtemplacōe**
templacō xxv.
 est illa spēs que
 rapit omē aīam **D**eside
 rio suo tanto ardentore
 quanto mudacore & tan
 to mudacore quanto ad
 spūalia resurgere et tūto
 resurgere quanto carnali
 bz desideris et tēnis af
 fūbz moriente **V**ideat qz
 homo quale cor leuet **V**i
 deat qz ad deū leuat ore
 sacra uoluptatis pāua
 tū an cadat qz fuit sub
 leuatu **B**ed **V**ideat se qz
 qz gestare ho? carnis de
 opaz p cōtēcia ut pue
 get qz leuat ad deū **H**ti
 mud corde qm i d **V**ide
Transcende et aīam et
 fūpe deū **N**d em tag
 deū nisi aīam transcender
 quantomag? si in carne

permanens **E**x parte aia tu
puditate tuaz ut facilius
possis comprehendere q ocul?
no vidit nec auris au. n.
m cor hōis as. Desiderari
pōt suspiria in id pōt dig
cogitari et verbo explicari
non pōt. **Q**uidquid vis co
gita / qd vis exopta. Si
esset comprehensibile desi
derē ēē laudabile. Sed ut in
faciens cū puenis hinc te
optet exire cū pugnāis. To
ta vita hominis xpīam de
sideriū est. Quod autē
desideras nō sum vidē sed
desiderando capere efficer
ut cū uenit q videris im
plearis. Sicut enī si uelis
implere sinū et nosti q
magnū ē q dabitur tibi ex
tendis illum nosti quātū
misisti et vides q angus
tus est sin. extendēdo
facis capaces. Desiderē
ergo frēs q implendi sū.
hec est vita nra ut desi
derando exercea. et q sic
fundamētū corpore fabrica
in vno est / sic fundamētū
spūale in sumo est. Si ad
tū edificarem. in pmo
nobis ponendū erat fu

Fundamētū. Nūc autē quia
celestis fabrica est. A celo
processit fundamētū nrm ut
nos pmo desideremus speciez
postmodū sequam. **Q**uā mō
nō gemit pugnus nō gau
debit ciuis domesticus. **O**
qualis pūa. **O** magna pūa
et nisi sūa pugnates ab
illa. Et suspirē et suspirio
gema. ut robustate dōm
eius inebriati illam saltez
cordis eius desiderio quātū
bet attinga. Quā potuit li
gua sonuit mēte cetera co
gitetur. **De gloria et beati
tudine eterna. :-**
Quidquid pro xxvj.
mittere seu dare
potest deus preter se deum
nichil dō valz capud eum
nec oīo me faceret nisi se
ipm dare pmitteret. **Q**uā
pmissa michi omnia bona
si amem te date solum et
sufficit michi oculus non
vidit deus absq te que p
passi diligetibz te pax su
per pacem indefaens ex
ultatō torres uoluptatis dīne
flumē leticie. **E**t q dicitur
fide nō attingitur spe nō cō
phenditur caritate nō cap
desideria et nō transgred. **Ac**

quare p[er] extimari non p[ot]e[st]
 Hec est celestis festiuitas gra-
 dia sine fine eternitas sine
 labe serenitas sine nube
 pulchra et decora ciuitas
 qua pulchriore hec condito-
 rem. Idcirco itaq[ue] in illa ce-
 lesti ciuitate n[on] sine v[er]bo
 defectu fruatur deo ex quo
 homo erit bonus viuet s[ine]
 colla egestate Ita semper
 viuere h[ab]e[re] i[n] p[ot]e[st]e nec mo-
 ri uale[re] Cib[us] xpi adit
 ne esuriat potus ne siccet
 xpus vita ne illu[m] senectus
 dissoluat Nullus interitus
 morib[us] nullus metus erit
 extrinsecus summa in carne
 sanctas in animo tota tranqui-
 litas et sicut ibidem nullus
 estus a fugis ita in h[ab]itu ore
 eius nulla ex cupiditate ul-
 timore accedit diuine uolunta-
 tis offensio Nichil d[omi]no e[st]
 mame letu[m] gaudiu[m] p[er]petua
 butur ex deo Vbi p[er]fecte fla-
 grabit caritas de corde puro
 et conscia bona et fide remo-
 ta de spe manifesta adexte[m]
 ter concu[er]et fide ex honesto
 amore societas Vbi concors
 metis corp[or]isq[ue] uigilia et
 maiestati sine fine custodia
 Quanta ibi erit felicitas
 vbi nullu[m] erit malu[m] n[on]
 lacebit bonu[m] pacabit de lau-

dib[us] qui erit omnia in omib[us]
 Nam quid aliud agatur i-
 bi vbi neq[ue] vlla desidia ces-
 sabitur neq[ue] vlla indigen-
 labiabit Certe vbi dolet
 sp[irit]us ibi erit p[er]tinus corp[us]
 nec uolet aliud sp[irit]u q[ui] nec
 sp[irit]u possit de[esse] nec corpus
 Vera ibi gl[ori]a e[st] ubi lauda-
 tes nec errore quisqua[m] n[on]
 adulaco[n]e laudabit verus ho-
 nor qui nulli negab[itur] Dig-
 n[us] nulli deferetur indig-
 nus nec ad eum ambiet vllus
 indignus vbi nullus p[er]mit-
 titur esse nisi dignus Vera
 ibi pax nisi nichil aduersi
 nec a se ip[s]o nec ab aliquo
 quis p[er]uacetur Premium
 oportuit erit ip[s]e qui eisq[ue]
 seip[s]u[m] q[ui] melius et maius
 nichil possit esse p[er]mittit
 diuicie si diligatur ibi ser-
 uetur vbi pax non p[er]it
 honore si diligatur ibi ha-
 beatur vbi nullus indig-
 nus honor e[st] Salutes si
 diligitur ibi adipiscenda desi-
 deret vbi adeptu[m] nichil
 tenebitur vita si diligatur
 ibi acquiritur vbi nulla
 morte finitur Vpe finis
 desiderioru[m] moris erit qui
 sine fine condebitur sine sus-
 cidio amabitur sine fatiga-

cō laudabit hoc munus h' est
fais h' act' pro fco eis oibz
sicut ipa vita etna cois Cer
tu qui futuū p mris p mris
in gradus honoris atqz gla
riū quis est dignus cogitare
quātomagē dicere q' cū
futuri sunt Non est am
biguū o regnū o gloriā
semp vācem et veraciter
sempinā Cui rex ver
tas Cui lex caritas Cui
modus eternitas Fugi
endus est ut apt patoris
pbe ad beatissima priam
et ibi pcedunt nobis oia
O mīa gentilitas o gloriā
ad fco In illa itaqz supna
civitate nrm morietur ois
necitas orietur summa felia
tas Vbi erit victoria ve
ritas vbi dignitas scitas
vbi pax felicitas vbi vera
eternitas vbi nullus orietur
q' nullus morietur vbi sol
nō oritur sup bonos i ma
los sed sol iusticie so pte
get bonos vbi sicut scrip
tum est. fulge. ius sicut
sol in reg' p. eoz Quā
lis est tunc putas splen
dor amara qn solis clari
tate hēit lux corp' Vbi
summa securitas summa feli

ciat felix libertas Nul
la erit tristitia ibi nullus
labor nullus dolor n' tior
nulla mors sed ppetua san
tas pmanebit Nulla ibi
surgēt malicia nulla car
nis miseria nulla voluptas
nec delinqda pccas sed to
leticia totū exultatio qd pos
sident homines angelis soa
ati Vbi certa leticia requies
secura pax vera iocunditas
infinita vbi si locus opti
nendi nullus fuerit admi
tendi nullus erit In qua
beatitudine q' adipiscatur
semp tenetur Nichil glori
osius nichil pulchrius ni
hil verius nichil illa se
curius nichil illa copiosius
Non ultra aduersatur caro
sprū fauet illi cū omī tri
quillitate secur O tante
pulchritudinis visio et tato
amore dignissima Dedigne
tur ergo fides unusquisqz
nrm vltra securū pccō
quibz tanta beatitudo pat
in celo Vbi uocabim' et
videbim' videbim' et a
bim' amabim' et lauda
bim' Ecce q' erit in fine
fine fine Nam quis aliq
m' finis nisi puenire ad
regnum cuius non ē finis

Et h' quis hominū intelligere
dabit hominū. Quis angelus
angelis. Quis angelus hominū
a te dñe a te petatur in
te queratur in te pulset.
Bic accipietur. Bicut mue-
nitue sic opietur. te pñm
te ihu clemente. Qui vi-
uis et regnas deus per
om̃a sc̃la sc̃lorū. Amen.

*Explicit: infligeris. Inci-
pit opus manuale siue
speculū beati ac p̃claris-
simi p̃ris ñi gloriosi do-*

ctoris Augustini

Adesto michi verum
lumen deus patet
om̃p̃o. Adesto michi verum
lumen & lumen verbum
fidei deus opus. Adesto mi-
chi vera illuatio sc̃e spūs
p̃ris et filiū vnitās sc̃as
caritas deus opus adesto
michi. O vna vnitās p̃ris
et filiū et sp̃s sc̃i vnus &?
opus. Inuocat te dñe
fides mea quā dedisti mi-
chi p̃pter bonitatem tuam
ad salutē meam. Inuocat
te casta cōstā mea deus
meus et suavis amor fi-
dei mee quā discussis igno-
rantie tenebris ad veritatē
intelligētiā p̃duxisti quā
stulta sc̃i amantudinē abla-

ta et tue caritatis dulcedē
adhibita saporā michi & mel-
lisuā reddidisti. Inuocat
te vnitās beata vox clara
et sincerus amor fidei mee
q̃ h̃b̃ ṽis in amabilis emu-
lātes illuasti semp p̃ in-
spicatos tue gr̃e. Quas
ad augens confirmasti me
p̃ mysteriū predicatōis sc̃e
m̃is eccl̃e. Quā dulcis fa-
cta est in ore cordis mei
quam suavis in ip̃o pala-
to gaudiorū aīme mee q̃
fortis quam crebra pulsā
mentē meā et mouet mo-
uens om̃es spūs meos et
interiora spūs mei ut te
laudare. Selectet q̃ fecisti
nos ad laudandū te sed in-
quieta est mens m̃a dñe
quiescat in te et m̃p̃tās
me mee deside ac colligēs
a dissipatione quā frustrati
discindis dū ab vno te auis
in m̃lta euaneo et reuīs
in me et surges sup̃ me
atq̃ t̃is trāstē puen-
ens ad te exultē t̃ cordis
iubilo et laudes p̃mā oris
officiū quo in meditacōe cō-
fessionis gl̃orie tue m̃a
lestat cor meū et m̃fret &
spūs me? atq̃ ardeat m̃es
mea i aōre tuo oblita vana

tis et misere dū tibi soli in
tendit. **D**ūqz
scupes adheret iōmutabit
glorie tue oculisqz fidei intu
etur te solem iusticie sicut
scriptū est **Q**uā adhaeret d
onus spūs est **F**ugia ita
qz dñe ⁊ libere fugia timē
tus et strepitus omni vāta
tū **B**ed quo fugia ut illos
declinē illos calcem subpe
dibz ⁊ paul pella a semitati
iocūdi intutus **A**d te qui
es solū refugiu et vñca spes
inferior **A**d te glā mea et
exaltās caput meū **A**d te
cōfugia de lacu mī ⁊ de lu
fecis **T**ibi inherēa put qz
deus suauitas melliflua
ut tu dulcescas michi dul
ced nō fallax dul felix ⁊
secura **Q**z nā ergo dñe m
uorbo te cōtens inte ut q
rens te muemā te ⁊ muer
ens benedicā te qui bene
dixisti nos omni bñdicoe et
laude **D**eus meus vñca
spes mea exaudi me ne
fatigatus noli querē te
sed querā faciē tuā semp
ardenter **T**u dī querendi
vires qz muem te fecisti
et magis ut magis muer
medite spē dediti **I**llūa

dñe cordis mei oculi inteme
visionis pspicua luce vela
tus est em cecus thetū ca
ligine peccōz et ignorans
Illūa cū lūe gracie tue
ut sinceris fidei oculis et pu
ro lūe cordis inspicia mis
teria regni tui **D**ñi qz nō
est speciosa laus in ore pec
catoris et fides sine opibz
condignis non laudatur
Rogo prēz per filiū rogo
filiū per prēm **R**ogo spm
scm per prēm et si ut oīa
māa elongētur a me et oīs
scē virtutes plantētur in
me quō acceptabile tibi fi
at sacrificiū laudis fidei
meē **D**eus meus et ascendz
ad te in odorem suauitatis
Obscuro et mīaz tuā supplex
implozo cūctorz fons et o
rgo largitor et vñtū con
seruator **D**eus **A**dauge mi
chi spē fidem scām rectaz
et imaculatā fidem eruditaz
catholicā et prudentissimāz
fidem feruētē et insepabi
lem et orthodoxā quē i me
dñe qz tibi placet p dilectōem
et humilitatē opetur que vī
ci negat mīte oerba altia
cōms in tempe psecutiōis
uel in die necessitatis **B**e
tans corda et venes **D**eus

corā te est sanitas et infirmitas mea illam pcor sana ista cōfessio Corā te ē scia et ignorācia mea ut michi apuisti suscipe intrate ut clausisti apri pulsanti ut audiens intelligā te et intelligens diligam te et diligēs laudē te atqz in toto corde meo desiderem pulchritudinē visionis tue semp inspicere

Audire qd vobis vult intiare scriptura tua quā sacrificasti et misisti i mundū Audire et credē ei dicit em **Quo** spūs est deus et pūs vbiqz pūs est et totus deus et eos qui adorant eū in spū et vete opz adorare et credere Sed spūs incōphensibilis incōprensibilis mānifestus vbiqz totus usquā diffusus s. ipius scripturē testimoniū iudiciū Hoc em mō dīcēns creator a creatura in qua sūt qui et spū dñi Si ita est qz ita est Quo muocabo dñm meū usquē vtiqz i me metipō muocabo eum cū muocabo eū Et quis locus est in me qd veniat in me deus meus quo veniat ille deus qui fecit celū et terram Ita ne dē

meus est quidquā in me qd capiat te an uero te et t. que fecisti et in quibus me fecisti capiet te an qz sine te non esset quidquid est fit qd est ut capiat te itaqz ego peto ut venias in me qui non eēm nisi eēs in me Non em e iam fui inferi et tamē tu ibi es Nam si descendero ad infernū ades Non eēm deus meus non oīo eēm nisi tu eēs in me deus meus Im po? nō eēm nisi essem in te ex quo oīa p que oīa in quo omnia Et cā sic de caaz sic Quo ergo te m uoto cū in te sum Aut vñ venies tu in me Quo gō recedam quo ibo extra celū et terram fortasse ut inueniā te deus meus qui dixisti celū et terram ego impleo Caput ne ergo te te et terrā qm tu impleas ea An impleas et restat quo nō te capies Et ergo q refundens qd impleto ce. et t. ex te restat Qm que impleas contineō impleas Non em vasa que te plena sunt stabilem te faciūt Qua et si firmatūe tu non effunderis et tamen effunder sup nos

Tu non iaces sed erigis nos
nec tu dispergis sed colligis
nos Sed quid impleas omnia
te toto impleas omnia partem
tu capis et eandem partem
simil omnia capis An singuli
singula et maiora minora
An maiora capis omnia **Go**
ne aliqua pars tui maior ali
qua minor An ubique totus es
et res nulla te totum capit
Quid ergo es Domine Deus meus
quod ergo nisi Dominus Deus meus
Quis Deus propter Deum a quis
Deus propter Deum nostrum Nemo
plane negat Quod enim est a
Deus propter te tuum et unum unum
et terram nec in celo sursum
nec in terra deorsum Quis tu
filius Quis magnificus in sa
tate terribilis atque laudabilis
in omni virtute sicut tu de
us qui facis magna et mi
rabilia et inestimabilia quod
non est numerus Te tanto
magnificat Te omnis spiritus
laudat Te adorant Te benedi
cant omnia illa beatorum spirituum
et sanctorum tuorum agmina
Tibi inquit ecclesia in toto orbe
offerat preces et incessanter
dicat laudet Te ego vilissimus
servorum tuorum laudo et benedi
co Tibi meus mea iubilat
et omnia ossa mea clamant Regis
filius tuus Domine Et merito cu
m ista que operatus es tibi soli

obediunt creatori fuerunt tre
munt ad nutum tuum facis vel
nunc quecumque velis **Et in so**
lo nutu omnia fecit deus et in

omnibus est totus
Tu es vere Dominus solus
Deus invisibilis in
eximabilis incommensurabilis in
localis in se ipso incomprensibilis
ubique totus ubique presens messa
bilis omnia penetras omnia conti
nes omnia facis cuncta perspicuas
ens omnia potes universa quibus
nas Totus in celo totus in
terra totus ubique Et non est
alius propter te Deum nostrum in
quo credis et qui adorat me et
placet et applicat Tu es vere
colendus et venerandus time
endus et adorandus cum omni sem
per devotio Domine Deus meus
Qui cum non cerneris potenter
fecisti nos Et cum potius finis
sed culpa non pietate et bonitate
in misericordia repasti nos
Unde confiteor tibi rex et
et honorifico sacrificium laudis
et quod exteriora munia desunt
totis medullis cordis que
in me sunt vota laudationis
reddo tibi Sed quia nichil
nisi de tuo acceptum est offero
propter Tu Deus in cuius lumine
lumen videmus Da quod lumen
in corde ad verbum in ore Da
mentem celestem ascendere sedes
Da fontem lustrare domum

da luce repta Ante cōspicu
os ai defigere visus Et qm
altera passu celi altera tre
Vnde corpus quod corrupu
agq aiā re mbr. de s. ml.
co distinde qd tre nebulas
pondera mot atqz tuo splen
dre illuā obscurū nitidū
horū facie Biste vagas me
tes p deuā multa ruentes
Subde carne spm appetitū
uacū uita uitalū cor? aū
Atqz me tue mātis extius qz
subde per oīa uolūtati et v
māp suo bñ cōpōit ordine
per gāz tuā et te pfecte di
ligere et digne laudare me
reax labijs et corde omī qua
ualeo uirtute clamās ad te
atqz ita dices Sūme optis
sime mīcordissime iustissime
seuerissime serenissime potētis
sime pulcherrime fortissime
suauissime mīuētissime ueris
sime dñe deus nūc stabilis et
mācōphensibilis **De eēcia**
Immutabilis. **deitatis**
mutās oīa Imuisibilis
uidēs oīa Immortalis
Inlocalis Intīmalis
Incaūscriptus mīsqz finitus
Inestimabilis Inestimabilis i
diabilis Inscrutabilis imo
tus tangens oīa Inuesti
gabilis metuedus atqz tūbilis
Venerandus atqz uerendus

honorandus atqz horrendus
Nūqz vetus nūquā nouus
Oīa mouēs In uetustate
pduces supbos et nesciunt
Semp agens et semp quie
tus colliges et non egens
omīa portās sine honore
oīa implet sine mōlusione
Oīa creans et ptegens Na
ture pfiens queres am
mch d. Esit tibi Amas nec
estuas celans et securus
es Demtet te et nō doles
Inastens et tūquillus es
Opera mutas sed cōspiliū
mūquā recipis et muenis
Nūqz amittis Nūquā in
ops et gaudes lucris Nūqz
auarus et usuras exigit
Superogatur tibi nūc de
beas Et quis habet qip
nō tuū Reddens debita nū
li debes cōdnās debita m
chil perdens Quia solus ius
tifiās oīa q creasti omīa
Oīa sit deus longe et ppe
Ovi v. in omībus
Biqz es et vbiqz
totus qui sentiri
potes et uideri non potes
Quia nusquāz des et tū
ab iniquoz cōgitationibz lō
ge es Quia non ibi des
vbi longe es quia vbi nō
es per gāz ades p vnde
tam Quia oīa tūgis et tū

equaliter oia tangis quedi
etia tangis ut sint no tame
ut oriant et senaat nec tu
ut discernat. Queda tangis
ut sint venat senaat atq
discernat. Et cu tibi ipso
nuq dissilis sis dissiliter
tu tangis dissilia. Quia v
biq pns es et muemur
vix potes. Quia ustante
sequitur et apprehendere no
valet. *Deus oia tangit*

6m **Q**uod tenes oia im
ples oia cūple
ctens oia. Superexcedis oia
sustines oia. Nec ex alia p
te sustines atq ex alia p
te superexcedis. Neq ex a
parte implet atq ex alia
cūpletis sed cūplectand
implet implend cūplec
teris sustinend superexcedis
et excedend sustines. Cum
corda fidelū doces sine fide
pitu verbor. Cum atting
a fine vsq ad finē fortiter
et disponis oia suauiter.
Cum locis no distendis
nec tporib variat. Neq
hēs accessus uel recessus
qui brevis lucē inaccessibiles
quē nullus videt hōm sed
nec videt pōt. In te manēs
quietus pōtq etas totū

De no diuidi de in pabus

Don em scindi nec
diuidi potens qz
vere vnus es nec
in partes efficiens sed totū
totū tenēs totū implet totū
illustras totūq possides. H
mysteriū mēs huana capere
no pōt nec cōcipere nec orato
ria lingua narrare nec dif
fusi sermōis brylioteary
volūta queūt explicare. Si
totū mūd lib repleat tua
scia menariabilis no pōt e
narrari. Quia vere indicti
bilis es nullo mod scribi po
teris ut cōcludi qui es fōs
lucis dñe et sol claritat
eterne. Magnus em es sn
quātitate et ideo imensū
Bonus sine qualitate ideo
vere et sume bonus. Et
nemo bonus nisi tu solus.

De velle dei facere est 2. 8m

Volūtas oio ē t vel
le est posse est. Quia
oia que ex nichilo
creasti sola volūate fecisti
qui oem creaturā tuam
absqz indigeat aliqua pos
sides sine labore gubnas
et absqz tedio regis. Et nich
il est q pturbet ordmem
impr uel in sumis ul in
pms. Quia in oī loco es et

omnia cōtines sine hūi et
vbiq; pñs est sine situ et
motu Et ui nec mali auc-
tor es quod facere nō po-
tes qui magis nō potes.
Nec vñq; fecisse te qd
penitus nec ulli? cōmō-
nis cū tēpestate turbat
nec totius tē pida regnā-
t. est Nulla flagitia uel
scelera probas uel qbas
nūq; mentu qz eterna
vitas es cuiusm? bonitate
facti sum? et au? iustia
penas lum? et clemēa
liberam? *Et nichil sit*

colendū nisi deus

Am nichil celeste
nichil terrenū m-
chil igneū nec q corporis
ssus attingat pro te ado-
randū uel colendū est Et
vere es q es? nō mutar?
Vñq; vero est q gēa dicit
et lacmū est qz ipē semp
idem es idem es et am-
tū non deficiūt Hinc ergo
patient? datur intelligi qz
tu deus nō q colis? deus ve-
rus et opē es sine dubio
Inuisibilis et si intellectu
pro videaris Incōphen-
sibilis et si per grām rep-
sentens Inextiabilis et

si hūano spib; vere creda-
ris scēq; cogiteris Ineffa-
bilis et si hūane loquele
vsualib; verbis abusive v-
cūq; dicaris Ideo verus et
cūctus Cetm qd sciri q
cōprehendi q cogitari q di-
ci de te pōt min? est Et d-
vero incōprehensibile ē et
inēfū mirabile et infim-
tū tibi soli dūtaxat notū ē
Hic nāq; est q oēm supat
ssm hoc nāq; est q omēz
supat ssim hic nāq; est q te
facit extiman et pro certo
credi et vlem appellat dñm
dū vsq; ad pfectū repin-
nō vales dū totus intel-
ligi capi ve nō vales Ita
te ius magnitudinis et notū
nobis et ignotū obiat et
hec sūma delicta spernēcū
te scire uolentū ē creatori
suo seruire hñt q facies
uenientur hñt q ignorā-
tes mirētur hñt q time-
ant hñt q diligāt Si ē
totus pates mē cōdūm
deus vnus et verus pñme
potuisses credi a deo falsi re-
pti sunt qui putabatur dñs
qm scia per omnia potūnt
qui et quales quātiq; fuit

Quod solo verbo oī
tu de? fecit deus
nosce mirabilis

et potens qui totū istius mū-
di molem cū omī mstrumē-
to elemētore corpū spūū ver-
bo quo vixisti ratione qua
disponisti vīte qua potuisti
ex nichilo exp̄ssisti in or-
namētū maiestatis gl̄e tue.
Quin t̄pūs ab ip̄o tūc euo me
iubens stabilis q̄ manes
das cūcta moueri. Quin tūc
mūltiplici gēn̄e fi cūū et ce-
lum pulchro decorasti lūe
fidere quoz tu solus noui
signa p̄tates cursus loca &
q̄a nōst. Tu mitis tu ben-
gne fortis zelotes & saluator.
Inuictissime visitas p̄ccā-
tūm in filios vsq̄ in t̄mā
et quartā gēn̄ationē & fa-
ciens m̄as in mille milibz
hīs qui diligūt te et timent
nomen tuum. Si opa tua
ita sunt magna & m̄scruta-
bilia qui uolūt dicāt pulch-
ritudine stupenda. Quō capi
poteris tu pulcherrimū cre-
ator eoz. Constat em̄ op̄i-
ficē om̄ longe alē sē h̄re
q̄ ea que a sē fieri uolūt.
Ex pulchritudine tū m̄cū
scripte nature & mūdi alū-
terz mirabili specie pulch-
tudo tua que tūp̄e es q̄
simplex es et excellēt gl̄o-
rie tue que cūfārbi nō p̄t
intelligi aliquatenus ualet.
Quam inq̄uā magnitudinez
dimitatis tue infinitū & inco-

phensilem nullus possit p̄-
tingē. Nō em̄ illoz quoz
sup̄noz cūū. Mūto tū mō
essēcia tua satur dū cē ar-
ditur. *De duabz sillabis dei.*

O vocens tūq̄ recolo. *Ex.*
uel audio duas bre-
ues sillabz & quatu-
or l̄ras quibus scribitur d̄s.
Hoc n̄ nomē tibi soli op̄is
iure debetur atq̄ cū intue-
or tue v̄tutis magnalia et
mirabilem mūdi creatiōē
& cosmopere considero & corē
sm̄lq̄ m̄cū tractus reputo
m̄feracōes tuas que a sōlo
sunt. Mirētur em̄ qui nolūt
potēcia tuā. Sed plus stupe-
o cū adites m̄as tuas inco-
teplabile icōprehensibile
m̄ensū & m̄enābile m̄ētis
intuitū & sm̄ceris fideri oculis
pro scire & posse q̄ michi tā-
tillo homī dignaris langu-
cōtēptor. Aliquid em̄ dūcē be-
ues sille tu deus in es aut
duas breues sillabz adora
uel ad duas breues sillabz p̄-
uenire & fideri que pene q̄
desinūt sonare quā incepe-
runt nec in eis scdē locus ē
m̄si p̄ma an̄ transierit. Ma-
net quippe magnū abz ma-
gne q̄ sūme est. p̄f̄o m̄
hīs quatuor l̄ris & duabz
breuibz sillabz cū infinitū
bonū q̄ incoptabile & om̄
p̄cellentissimū est q̄ dicitur
deus quāuis nō maneat
sonus tū dicitur deus verz

et tua caro nescit spm et in
visibilia a visibilibz nō videtur
Et in sua natura nō videtur?

Perfidem em̄. *Deus* R.
ambulam? et non
spem humane tu de
us n̄r nimis benignus et
pius consulēs infirmitatē
dignāis te nobis insinuare
non tua pietate sed aliqua
quadam similitudine unde et
mōrē qualitātē meliorē
h̄re describeris uolēs passioz
indigna de tempore ad h̄c pro
ferre ut qz sicut es te ne
queam? scire in p̄nta mi
seria p̄mā ad tuā nos tra
h̄is et nos dū cōdescendis
nobis facilius cōfiga? t.

De magnitudine dei in hoīe R.

Mulas siquidem *facta*
modis ad significandū
te hōibus de rebz
inferioribz ad te spēs duc
et re uā iuxta p̄mā nāz
inuisibile constat eē et incor
poreū. Incomprehensibilem et
incomptū. Ille p̄ hoc nūq̄
appuisse aliam spm cōcētia
Sed mōis quibz uoluisti
p̄assuptā creaturaz spm
ad efficiēciā carē credim? d.
fallitur itaqz antropomor
phitarz hereseos sectato
res qui dum legūt hōiez
ad ymaginem et similitudinē
dei scām. Nūq̄ sulta te
mitate spem te h̄re hūaz

Et in illo in loco dicitur ut
credaris mētem nō carnē
ad ymagē tuā creasse. Em̄
uero nichil dignū de te hu
manus sermō loquitur qz
nec spm qualitātē a qua
titatē scū uel h̄itū seu mo
tū aliquo digne dicitur?

De latitudine dei R. 12.

Et tamē latitudo lo
gitudō altitudō et pro
funditas tibi qdāmo
mēse legitur. Sed latitu
do caritatis qua nos ab er
rore colligit et continet
in uitate. Longitudō uero
qua nos loqamur ma
los portas dō emēdatis
future p̄rie resatuas. Al
titudō autē qua oēm spm
et hōm et angloz imen
sitate scē supercellis. Pro
funditas qz qua dāpnandos
inferius iuxta equitate dis
ponis atqz rō iudicō iudex
iustus p̄ordmas. Quē igit
sup̄gdiat? creaturā et men
tis intuitū ultra oīa dū
gat. Qui aliud uoluerit
de tua p̄hibere p̄rietate su
ma boni dicitur. *De quicquid*

sancte trinitatis 11.

Quicquid em̄ homo p̄
cul portus auariti
tate plenus in uitate te
q̄n in corā eius q̄p̄ ē de
reliq̄s cūct? ab intuitu
dīnot? pacifico p̄re dicit?

et sic cogita. **S**ed licet nemo
sit qui te in hac valle lac
maris valeat effaciter com
prehendere uel diffinire
Magnū tamē et multū
valde mē etati datū est sc
re de te sumo bono tua nob
minuz grā tenelante. **R**e
ante uob in quos fines sēlo
p deueniunt talia et sic ma
nifesta audire audire potuit
uel cognoscere de tēitate et
omitate de pōms et de sba
De te quid pō deus qd sit
a nullo et ideo ingemtus di
cans de filio autē tuo qd qe
tus et a te sit et nō a se. **D**e
spū qd sit qd pcedens et nō
sit a se sed a te et filio quo
p est spūs. **I**ta tenem. **V**t
sicut tu pō nec gemitus nec
pcedens dīa potes sic fili
nec igemtus nec pcedens
sic nec spūs sūs nec inge
mtus nec gemitus dīa. **D**e
at qd pētās psonas te vnu
pōm siml cum vno filio et
vno spū sō patent nobis
ōndat. **Q**uis pōribus sēculis
inte vnu credere dēu et te cō
fiteri tūū nec sbaū sēpans
nec psonas confundent sic p
denter intellexit sic palam
scipuit semper sic vere cog
uit. **F**ilius sane tuus miss
ad plubraū mām de sinu tuo
hac recte fidei normā euide
tus huic vltime patefecit
etati. **P**rius qd creatur on
deres creatorē in sola no
tus erat iudea deus et in

israhel magni nomis tui
fama et cultus quodiebat
Sed nūquid sic liquide quā
tū apud nos sub grā consti
tutos. **D**e tēitate vero mōi
dua parū qd tūc per pauca
senserūt legislatores. **N** fili
qd de vna trinitate scire dōe
ant uel tūa vntē digna p
culsi ceatate adhuc ignorāt
aliquid preter verū deum
misi a oletes cōfiteri et gar
rientes in nos verbis mali
gms dū dicimus te pōm
hīe filiū. **N**obis qui ex ge
tibus venimus quā multa
et vera de tūo vnoqz deo cla
rū sit sapere. **P**robant cor
da que credūt necnō et grā
que confitetur atqz nichilo
flagella ipā et mors que p ipā
hac cōfessione illata sunt.
Scriptū est em super senes id
C. 2. trinitas sit inducua
Dum deus mō amū
et verus nisi tu tū
tas eēs non dicet
ore veritatis. **I**te baptiza
te omēs gentes. **I**n nomē
pātis et f. et s. f. **N**ec em b
tizari iubem. in eius nomē
qui nō eēt dñs deus. **E**t ruc
sus nisi tu tūtas eēs vnus
deus nequaquā tua voce dicet.
Audr israhel dñs deus tu
vnus est. **E**o nō tu deus p
pō eēs et filius tuus ver
bū tuū ihūs xpī nō eēt et
dñū spūs sū nō eēt nō le
gemus in litteris veritatis
Misit deus filiū suū. **N**ec

tu vngemte de spu sco que
 mittet pater in nomine meo
 et q ego mittā vobis a pte
 Et alibi. Ego et p vnu sum?
 i qui videt me videt et ptes
 ego em in pte et p in me
 est et p i me manes ipse
 facit opa. Quod n. hns ver
 brs aliud nisi tui et vnu.
 deu docet crede nos tu ver
 tas in au? pectore reco
 liat sūt oēs thesauri sapi
 enae et sciē dnas q mea
 doctrina nō ē mea et sermō
 que audistis non est meū
 sed eius qui misit me ptes
 Rec miras res miranda
 Sic rogo sic verbū patris
 Rnde qd vtu et sapia
 sum princip. Sed tu pte
 pncipiū de pncipio. Non
 tamē duo pncipia sed vnu
 ēte pncipiū. Sic vbu sem
 per manes humiliter me
 rogatem. Doe seruū. Quod
 em tam tuū quā tu. Sed
 tu tuus et nō tuus quia
 non es a te ipso sicut in
 multis locis sepe testat
 a pte au? et verbū non
 sonabile per sillab et
 volatile. Sed semp imobr
 vnuē atq manens. Et
 ideo vbu non q desine p
 latū sed q pmanet na
 tū non transitoriu sed et m
 nō fām s geritū nō solu

gemtu sed etia vngemtu
 tu vō adest disponendi et
 presto est virtus pficiendi
 vtpote vero homi et sumo
 deo te quippe vngemtu
 verbū pte genuit de semp p
 q omnia creavit ex nichilo
 Et ideo indubitant credi
 nisi q oia sciens et cūctax
 tes verbū deus ēes nullo?
 per te omnia fā fuisent
 Et nō creatura creare ad
 pte. Creare certe solus de
 valet qui creatus non est
 Nichil em excepto deo nō
 creatū est. Alibi ab intel
 lectu mō ut aliud fateam
 ex pte nati nisi filium
 et ideo non nisi deus nati
 potuit ex deo. Unde te mi
 chi ptes vbu cōsiderare
 nolenti nlla sufflaūt vba
 qbus te valeam explicare
 Tū aut hoc vū vel deique
 loqui potero. Quis de quo
 hō de deo opus de opifice de
 creatore creatura parvus
 de immenso tpalis de eterno
 Cuius venat potentia om
 potētissima qua nos gra
 tuita bonitē fecisti. Nec m
 tamē venerabili qū quaz
 omnipotētissima mīa saluas
 ti qui et opus creati om
 potentiae gratis fecisti et op
 saluatis grē omnipotentē m
 plesā habens mīmp pte
 ptes et ydendi iocūda et xpan

Si p'dita Nec igitur ille p
apius theolagorū sūma pro
fundius cētis aqulūis cō
teplatus optatibz sēptatibz
eructuaret. In pncipio erat
vbu et vbu erat apud deū
et deus erat vbu rē. Nisi tu
deus vbu sēmp apud prēz
sēmpet & prē sēmp in prē
eēs. Nō sicut vas in vase
ut ciuitas apud urbem. Sed
mūta sapia mūta sapientem
veritas in veritate bonitas in
bono et iustas in etno qz mū
aliud in prīs sba nisi deus
et equatus et coeternus illi
a quo gemitus es eē potes.
Obmūte stat itaqz et cum
suis auctoribz peat oīs here
tica p'uatitas que mūta
sēmp lite nūc sōm diuidit
nūc p'sonas cōfundit. Cres
cat rogo fide & magis magis
qz p'is fecūdetur actibz.
mūta que deus colē tū
tate in p'sone p'fanū & m
mūta iudicat. Nec dūqz te
lesabūis erudita disciplinis
credit cōfiteatur et docet.
Vna p'au dubio sōam & tres
p'sonas sciens omnia que ad
fidei regulam p'inet huius
magist'ro et doct'na celit'z
inspirata. A puero datus
corde credo ore cōfiteor te
o sūma tūtas vna virtus
et mūta secreta mūtaestas.

De cōfiteōe dnuie eēntie
Confite in corpore. 11.
Por te prēm et filiū
et spm scm in p'sone
et mū in sba vni verum &
um omnipotēte visibilū et in
visibilū conditorē non corp'z
aut in corpore portū neqz ex di
uersis speciebus adinnetum
nec membrorū cōp'agmibz
officiatū sed vnus simpliciter
et incorporee invisibilis et in
cūspēcte nature. Te quidē
verū prēm sūme bonitatē
et totius dētatis pncipū
mūta spēcte et mūte ma
gestatis deum ex nullo du
cente mūta sed omibz mūta
um dante credo et cōfite
or nō corpali p'p'eme neqz
ext'ieus nō nate neqz uo
lūate sed natūa filiū gnān
tē. Cōfiteor et verū te filiū
ex prē sine mūta ineffabiliter
natū verū deū vngemūm
per q' oīa fca sunt et verū
prīs verbum nō scm nō cre
atū nō adoptiū. Sed gem
tū et mū cū prē sba atqz
ita per omnia equalem deo
p'ū ut nec q' nec gradu
nec p'ate eē possit infior.
Tantūqz esse te cōfiteor qui
gemitus es quātus est ipse
qui te genuit. Non autē
qz dico gemitū a prē. s' dme
et ineffabili generacōe ali
quot tempus ascribo. Sed

nec prēm aliu decessisse n
te eius filiū q̄ sempr fuit
p̄. Rūp̄ q̄ non fuisse filiū
nō aliter cōfiteri possum
eternū prēm nisi etiā cō
fiteam̄ te coeternū filiū. Ex
filio em̄ p̄ d̄ et q̄ semper
p̄ fuit semp hūisse filiū
dubiu nō est. *De processio*
ne spūs a p̄re et filio 2. 18.

Quocq̄ credo spūtu
sanc̄ verū deum nō
sanc̄ nec creatū nec
gentū nec īgentū sed ex
p̄re filioq̄ menarābili p̄ce
dente et in p̄re simlq̄ filio
p̄baliter p̄manete. Sic ergo
ab utroq̄ p̄cedis et ut in se
p̄baliter in utq̄ manes itz
ita per oīa deo p̄ri et filio
equalem coeternū et cōsuble
ut neq̄ p̄tate neq̄ uolūtate
neq̄ cōmūtate nec s̄bā diff̄
ri poss̄ ab eis uel p̄adi a
quibz p̄cedis. Igitur etnū
prēm sine nātate etnū filiū
cū nātate etnū spūm sanc̄
cū p̄cessione sine nātūitate
Totū prēm in filio et spū
sco Totū f̄ in p̄re et f̄. f̄.
Totū spūm f̄ in p̄re et f̄. p̄.
manete prēm et f̄. et f̄. f̄. f̄.
Vez deū oīpm vna p̄tate
vnoq̄ regno vna maiestae
vna cōmūtate extūc̄ et nūc̄
et semp et ubiq̄ regnātes
corde credo et ore cōfiteor
et mēte diligo. Ad h̄c f̄idē r̄

gulam dirigens intencōne
meam quātūm me posse se
cū deus meus quesim te
et desiderāu intellēu vidē
q̄ credidi hūi? rei quā n̄
gressus sum mltas apote
am deliaq̄ quibz p̄scit
m̄ etiā v cōsiderāu p̄li
ma et cepi explorare sin
gula et cū hūc illuc an
xius audius q̄ discūtere
tu bonus adinuare cupies
desiderū qd̄ dedisti in f̄idē
manū pietatis tue et sol
uisti nodum abiguitatis
mee et iō delectat me de te
valde cogitare de te loqui
laudes et p̄ modulo exigui
mee desideria corde depmē
ut in p̄nti in f̄idē cor quod
te cū autē mente et oīmi
auditate mi teneat dñe
deus tñe et vñe accende
in me per qd̄ intelligere
meāx te etnū et vñū deū
Sicut es trinus et vnus
deus et ignozācie teneb̄
m̄ḡ magnā remoue a
me sicut cepisti ut spūa
spūale videam q̄ntū pos
sibile ē fragilita hūc de
m̄ in via h̄c qua te dūce
gradior intellēu atq̄ in
spūa m̄ch et doce per
grām tuā qualē m̄te vr̄
prehēu sic crededi ut te
vñū deū deū sapias et m̄o
p̄bēnsibi tñmū p̄sonale
capiam. *De cooperacōe tñ*
spūs

Dilectum ingentū de
prie vngentū de v
troqz pcedente et in
ptroqz inmanente. s. s. **A**ul
lu anticipacōis tribz ul
pōsticatis inuenire mome
tum nec disptitū hētur in
pūi nō candis cōsilū nec
regendis pfiendis qz cre
aturis opus ē diuīsum. **E**d
qz illis nature ē indurū
qz uidz psonale mōsūsum
O mysteriū messale et pce
teris intellai difficile. **R**eli
qua vero sacramēta que te
nētur in ecclia tua dñe stu
pendi sunt et veneanda sed
illud tuū sacramētū pcellit
vniuersa. **H**oc nepe tue in
diuīue trinitatis mysteriū
et illud celestis mense sa
cramētū qz fideles et pūis
aias pascit carne et potat
sagine ne esuriat neqz fia
ant in eternū ffamine deus
meus pūis et simplicia cōsā
papie niter cetera sentare
et credere sumere et retinere
Ne smas quē dñe fidem
meam in eis aliquatenus
vacillare sed semper in eis
et de eis pro tua tribuas
pietate michi credere ac
intelligere sicut veritas
eorz se habet. **U**na et in
cor meū grā tua que sonz
sine sono et sine strepitu
loquatur ibi tātoz omēz
veritatem mysterioz luce

et dulcedine mitis vbiqz
et foris vndiqz pfunat ai
ma mea illa ingra virtutū
et uider omē veritatū. **S**ic
radiando et saporando eā
in ipō veritatis centro sta
bilat atqz conficiet ut
nec velim nec possim de
tatis mīseris aliter sen
tūre nisi sicut oportet et de
opis bonitas cui pūitatis
aures pūis paupm tuoz de
sideris patent. **I**ntellige cla
morem cordis serui tui et
faue uotis. **P**resta dñe ut
ipō mēas palato senāa gus
tem et sapia hēt messabi
lia sacramēta magna em
sunt valde et mīa et ego pūis
in eoz cōsideracōe desi
tio quidāes ad intuenā ea
fidei oculos attollo. **S**ed qz
vno modo vtiqz nobis ne
cessaria sunt ad salutem.
Deus auctor omē et inuisi
bilis creator qui ex substantia
aa summa et vna dinitas
atqz psonaliter vera et p
fecta trinitas. **T**e dñe pūis
exoro ex quo omnia et fili
um tuū per quem omnia
simlqz spm scz in quo oia
Te deum meū qz vni et
verū in trinitate cōfiteor. **D**e
um quo creati liberati et
alliūati sumus supplex ro
go tātoz audis mysteri
oza. **L**acta me nutri me et
in mēsuā etatis vsqz pūa

um meā extendē exiguā
tem ut solidum h' ē p'fōr
abū capere valeā. Imp
fectū meū vident oculi tui
Et diuina s'ba indidua ē.

Dator omni honorum
Deus p' cui nūquā
sine sp'e me supli
catur cū filio tuo ac spū
sco dū q' h' te desiderat et
ate postulat aia mea. Et
qm est vna s'ba vnu ē et
datum vna et opaco vnu
donū vna p'tas ut in ip'a
quoq' p'sonaz p'netate
iuxta p'fundiorē intelle
ctū quedā vntas sentia
Inseparabilis in mē nate
tue vntas nō p't separables
h're p'sonas q' sicut t'mtas
est in vntate et vntas
in t'mtate. Sic separatiōe
nō potes h're p'sonaz. No
mantur quidem ille p'son
alteri singule sed ita notas
ti te t'mtas deus insepa
bilem ondere in p'sonib' ut
nūllū ibi nomē sit in q'libz
p'sona q' ad aliam p'sonā
scdm relacōis glām nō
referatur. Vt p'r ad fi
liū et filius ad p'rem uel
sp'e scūs ad p'rem et filiu
verissime refertur. Ca vero
nōia que s'bam ut potēz
uel eēuā tuā signat ul
q'p' p'ne d'r deus orbis
p'sonib' equaliter conue
nit ut deus magnus bo.

eternus omnis et oia q'
naturalit' de te deo d'rūt
Nō est igitur aq' nāle nō
q' sic ē deo p'r possit conue
nire ut aut filio tuo aut spi
ritu sco conuenire nequeat
dicam' te deū p'rem natura
liter ēē deū sed naturaliter
est et filius deus naturalit'
et spūs scūs deus. Non tamē
tres d'r sed vnus deus p'r
et filius et s'c. Vt d'r in se
parabiliter es scā t'mtas d'r
in p'sonib' sp'v intelligenda
qm in vce separabilia nōia
h'as q' p'lem oīū natūe
nōib' nullatenus recipis
In hoc em' onditur p'sonā
nō posse diuidi in sancta t'
mitate que vnus est verq'
deus q' cuius p'sone nome
semp ad alteram respicit
p'sonā. Si p'rem dico filiū
onō. Si filiū nōio patre
predico. Si sp'm scū appel
lo alicuius esse sp'm nōē
est intelligi. et p'r et fi
liū. Tu vero t'mtas d'r
p'sonaz p'ite mltiple
Inuābile es inuābilis ac nō
cō mensurabilis imensura
bilis et ponderabilis. Non em' sūne boni
tatis que tūpsē es p'ite
mūe originem ex qua oia
per quā oia in qua oia
Sed eius participatiōe di
cū d'r oia omnia. Et in di
tate non est materialit'

Dum tua divina substantia
semper caruit ac car
ret materia non ca
reat forma quā dū imp
mis q̄ sigillū rebus sin
gulis eas sine tui augmē
ti a deī mēta mutabilita
te pauldubio a te facis dif
ferri. Quodq̄ in natura
creatoris est creatura tua ē
Oīa unitas et vna tū
tas deus cuius omnipotē
tia omnia gubernat regit et
implet que creauit. Nec
ideo implere te omnia si
am. I ut te cōtineat sed
ut ipa potius a te cōtē
antur. *Et nō est pars
in deo nec diuisus. 22.*

De particula m
ples omnia nō vllat
ita putandū ē ut
omnīq̄ res p̄ magnitudi
porcōis sue capiat te. i
maxia manus uel minima
m̄ dū potius in omibz
totus ip̄e sis sine oīa in te
cuius omnipotētia oīa cō
cludit nec euadendi pote
acm tuā quis aditū mue
mre poterit. Cum enī te
nō habet pacatū nequa
quā euadet uatū. Imme
sitas dīne quippe magni
tudinis tue. Ista est vtrū
telligam? te intra omnia
sed non iclusū extra oīa
sed nō exclusū. *Et d̄s cōti*

net omnia. 22.

Et ideo interior es ut
oīa contineas ideo ex
terior es ut mētū p̄
te magnitudinis tue īmen
sitate omnia cōcludendo re
gas. Per id ergo q̄ exterior
es ostenderis esse creator
Per id uerū quod interior
es oīa gubernare et regē
dēmare ac ne ea que cre
ata sunt sine te cēnt. Tu a
mtra omnia es. Verū ne ex
te cēnt tu exterior es ut oīa
cōcludatur a te nō locali
magis sed potētiā p̄mā
q̄ vbiq̄ es p̄ns et oīa tibi
p̄mā quāuis quidā hoc
intelligant q̄dam vero nō
intelligūt hec et alia multa
dēnt me m̄ ecclā scā vlt
et orthodoxa cuius me fieri
mēbz uolūta per grām
tuā et de eius celestī doct
na me ita certū et securū
in omibz pro tua pietate
reddē dignatus es dōmīe
per assidua tue inspiratō
nis illūinatōe ac si mltā
que clausa mysterijs latet
nō per speculū sed facie ad
faciem intueor. *Et non sit*

De corporea deitas re.
Qualit̄ igitur te sōm
niū et deū verum
nō esse corpēū uel passibi
lem vel palpabilem nullā
cui p̄tem corporeis oculis pos

se sentiri nichil de se tua
atque natura vllō mō esse
violabile aut cōpositū a
factū aut maius aut mī?
sed per omēm modū ex
omī parte sine de formi
tate p̄fām sine quātitate
magis sine qualitate bo
nū sine t̄p̄e semp̄nū sū
morte vitā sine infirmitate
forte sine medico verace
sine situ vbiq; p̄ntē sine
loco vbiq; totū sine ex
tensione omnia implentē
sine cōtractōe vbiq; occur
rentē sine motu oīa trans
cendentē sine scatu omnia
intra manentem sine indi
gencia oīa creantē sine la
bore omnia regentē sine tu
māo ombus māu dan
tē sine tui mutacōe oīa
mutabilia facientem atque
semp̄ et vbiq; regnantē
sine sine manentem **D**ne
deus vne deus t̄ntus q̄
m̄corpa^r rebus ombus
antecellis a deo es ineffabilis
infinite et m̄cōprehensibi
lis ut p̄missimū sit ualde
omē q̄ de te dīa p̄t̄ aucta
en̄ dīam⁹ sed plene id q̄
p̄o est dicere p̄ssimū? Et q̄
om̄uer⁹ cōsuāo ser
monū ip̄e es Cum ergo
puem̄us ad te cessabūt
p̄culdubio m̄lta ista que
dīa⁹ et sine sine dicem⁹

oīa vnu laudantes te vnu
et in te facti eua vnu **V**ide
tes iugiter sine fine m̄cor
palem v̄e q̄ i cōmūblem
t̄ntate et in de oīa scientes
et in te gaudiū p̄etualiter
m̄suz h̄ntes ab omī sana
ti lagore et in illa m̄o h̄t
glām transformati **De vi
sione dei 27.**
Quēnt visio que
dandi facie ad facie
p̄mittitur q̄ p̄lcam de
cūctis anūtiabunt m̄st̄
is et fidei sp̄es atq; sp̄er
res succedent tūc clarius
cūctis scientes intuebm̄^r
nichil creatū oīo finem
in te t̄ntas vna nichil in
equali nichil q̄ equale
nichil anterius p̄stius
v̄e nichil maius aut m̄
nichil extraneū aut offi
ciale alteri nichil p̄ sua
sione aut subrepcōe m̄
ctū fertū nichil moribz
coel uolūtate dīusu nich
il officio singlare aut al
teri cōmutabile nō cōsu
sū totū p̄fām q̄ totū in
vno et vnu in toto nō ta
men solitariū qm̄ sumū
bonū et sumā sapientiā
et sumā benignitātē te sc̄e
pater vnu omī p̄ncipū
et vitatē tuam p̄ quā
te intelligim̄us nulla ex
p̄te tibi dissilem que for

est om̄ et que sola imp̄
hic quā appetunt om̄a
simul ip̄m dñs q̄ dñs
quo beata sūt quēcuq̄ be
ata sunt in te et cū te co
lūm? vñā scām? i cōmū
blēm tñtate. **¶** Cū em̄
repetitur q̄ vñū ē nō p̄
coacua? sed vñū ē illud
asseritur gignēs gēitus? i
pcedēs tres quidē p̄dē
sed sba vñā sicut ignis cā
lor calor tua nōiā res vñā
Ere mēoria intellectus vo
lūtas sed vñā cūma que in
sepabili dñtatur? i m̄se
pabili op̄atur. **¶** Et hic in ce
laturis muerit. **¶** Cū dē
te creator intelligendū ē
De naturā sūme dēitatis

Dicitur quippe. **26.**
sūme dēitatis tue
imobilis ē om̄ et
imūbilis p̄sone vero mō
biles sūt scdm̄ relacōez
nō imp̄a p̄metate. Sed id
in relacōe p̄sonaz tñtas
in nature vero sba vñtas
vñtas siquēem p̄ter m̄se
pabilem eēcia dēitatis
tñtas autē p̄t dñsitate
nōm. Non em̄ nōiā tantū
sed eacm̄ p̄etate nōm h
ē p̄sonas velut greci exp
munt vn. 10.
i sba confiteant h̄ tamē
dē te dñs dñs m̄ ut p̄t
hūana itelligen. cape. **¶**
terū quis in hac vñta p̄t

uel cristallino pectore suf
ficiat penetrare tui ip̄us
tñtatis in tua m̄p̄a. **¶** Cū
p̄t i filius i spūs scūs
tres p̄sone estis i vñā nā
¶ Cū tu p̄t dñs i gēitus
filius gēitus spūs scātus
nec ingēitus nec gēitus
sed pcedēs dñatur. **¶** Cū fi
lius dē te p̄t natus i sp̄s
scūs dē te p̄t et filio. **¶** Cū
filius nascendū nō p̄t
spūs scūs p̄t non nasci
¶ Cū filius nō dē se sed dē
te est nec tamē tui est p̄t
q̄ dē quo est. **¶** Cū spūs scūs
dē te p̄t et filio nec ta
men a nobis p̄scinditur a
quibus p̄t. **¶** Cū tria
vñū estis et vñū tria. **¶** Cū
in vñā relacōe tria estis
eēcialiter vñū. **¶** Cū trius
et vñus deus nō localit sed
vbiq̄ et non particulariter
vbiq̄ es sed vbiq̄ totus.
vbiq̄ p̄t sine situ et loco
et motu. **¶** Cū ita vñū cō
fidat. **¶** Cū hic cōp̄tē
dñt quātalibet p̄bitate uel
fāa p̄ditus hoc em̄ in spe
re p̄missionis repositū est dō
m̄e q̄ videbimus et tanto
et tāto vñus quisq̄ p̄p̄ta
tus quāto h̄o vñet p̄u
rius q̄ m̄di corde testate
scriptura dñi videbūt apte
nāq̄ videbūt cūcta dē
fā iam caligine mētis q̄
maḡ filius qui orēndū tibi

O pater de quo oritur sub
sequens nō est Et quō spē
amboꝝ qui per p̄cessionē
p̄ducatur a nobis p̄sentibz
nō p̄hatur U2 uō vñū in
dumfibilis trā i tā indigēte
estis vñū vñā est claritas
ad imp̄testam nobis tue
maiestatis spēm p̄curā
amātibz intuitū mētū
raprens subleuabis Sed
vñā claritas natura est et
ip̄a nā claritas est U2 ue
minuū visio in fide mēhoā
per spēm Sed tūc p̄ficiet
qñ sup̄iā ē coetnāz quāz
modo per ora doctoꝝ sum
mus in ip̄o fonte bibi
Quia autē f̄cra tā i cūcta
nobis tūc p̄tēbūt archana
nō doctoꝝ verbis Non
n̄ ibi vllis indigēbimus
magisterns cū facie ad fa
ciem videbimus te Sed
m̄ in falloꝝ vñdē angeli
te vident Quid nos tūc
latē p̄otent qñ tu deus
m̄ vita viuēcū cū carē
forma formaz forma for
sissima forma infor mēta
te nobis clara visioē m̄si
nuabis Non em̄ indignū
tibi videtur cū te formā

Vocamus Quid
sit eēcia. 2A.
Am tua eēcia i

spēs dīa p̄t et forma non
frustā tam speciosissimā
quā formosissimā in lō
de tua ponitur sed forma q̄
māia caret et motu q̄p̄e
et loco atqz ideo vñū est et
est id quod est Reliqua ve
ro non sunt id q̄ sunt &
vissime sola dīe p̄t Ego
sum qui sum hēc tūta et
talis est ut de eius pulch
tudinis visione m̄l in hēc
vita s̄ vsurpare mēs hūā
audeat F̄ d̄ solū electis t̄
p̄mū in subseq̄ta remun
neracōe reseruas. De
Dilectione visionis dei. 28.

Vñū ergo ad te p̄e
venimus fontem
vite et lūmē eter
nū i dulcissimā spēm ex vi
sione tua erit nobis dīcā
biliter impressa s̄m̄l s̄tas
et sacietas sed longe ab ēit
a s̄ta nātās longe a s̄ci
etate s̄sadiū q̄ ēt s̄ciē
tes s̄sadiū et s̄ciatā si
acemus tu demqz eterna
vita nobis gaudiū et co
rona eris Tua b̄tā visio
erit m̄l laboris p̄mū
ut post mortalitatis hūā
tenebr̄ ardēt a tue glō
rie luce gaudea. Vide
bim. itaqz tua icōmuta
bilitatis eēcia ut p̄ hēc
et nos efficiam̄ icōmūbles

et nō sicut tu vides te **I**n
nobis em̄ q̄p̄ erimus poter̄
nosse in te autē q̄ cōprehē
di nō potes q̄ es q̄quid illud
est q̄ possumus nosse **I**psa
quoq̄ rōnalis et electa cre
atura nō equalit̄ v̄sione tu
poteretur v̄sūq̄q̄ em̄ pro
mercede laboris sui sed ple
nē sibi suffiaet q̄ singulis
dabitur mercedē **T**ua ma
gna **Q**uā dicitur beati qui
habitāt in domo tua **E**t felices
qui in pelagus huius mor
taliat̄ trāsiērūt et te lūmē
v̄mū lūmē verū in toto cor
de quiesierūt et ad portū
p̄petue securitatis p̄uenire
meruerūt **I**nfelices nos
qui ad huc in silua huius
vite cūmflantibz agita
mur p̄cellis et inter pe
ricula m̄lta varios q̄z cūis
m̄ta varie laborantes tra
him̄ **D**ñe da nobis te rō
re te dūce sic inter siluas
huius mūdi captos ut de
tenere per mediū ut inte
gra naue et saluis mem̄bz
p̄uenire possim̄ ad te tu
tissimū portū **E**t felix aīa
que terrena resoluatur
et libera celum petat q̄
habet q̄ iam admittit sp̄itibz
maiestati tue ass̄ta que
te m̄cūspectū lūmen cer
me que nullo metu vel hos
tis vel mortis afficiatur
q̄ icorūpcomis p̄petue mu

nere letatur **De Dul
cedine vite immortalit̄**
O vita vitalis dulcis et
amabilis et semp̄ mēo
nalis vbi nō est hostis
impugnās vbi nulla illece
bra sed sūma et certa secura
tas et secura tranquillitas
et tranquillitas iocunditas et io
cūda felicitas et felix eter
nitas et et̄na beatitudo et bea
tū fine fine visio atq̄ lau
dab̄ deus **V**t h̄ succedat
et mortale hoc induatur i
mortalitate **V**t h̄ succedant
et mortale h̄ induatur i
mortalitate **V**t desinat et q̄
cūto f̄matur vita ysa vita
subia vita ceca vita erup
tiosa quā hūores corrū
p̄unt dolores extimant
ardores exsiccant aeri
morbīdant esse inflant
acuma materiat idā p̄d
cūte tristitia cōsumūt solli
cūdo coartat securitas et
betat diuinae iactat paup
tas deat iūctus excolit
senectus incuruat infirmi
tas frāgit metor **E**t p̄mit
Et post h̄c om̄ia mors
am̄m̄t v̄mūis gaudis
finē imponat ita ut cum
desinēt esse nec fuisse pu
tetur **T**am iā adueniat
obsecro **D**ñe regnū tuum
regnū illud cōcens fine
cū nulla tem̄p̄a succedūt

per euā ubi cōtinuus sine
 nocte dies ubi illi thori an-
 gelorū p̄p̄ndia et p̄ciates
 bonorū tuū ubi dulcis so-
 lempnitas ap̄gnacōis h̄ ip̄
 a labore redētiū ubi p̄ui-
 di p̄phara dīvi v̄ iudex ap̄p̄
 numēus atq̄ mirabilū imm̄
 vītor exēratū similis cō-
 fessorū constācia p̄m̄
 sui p̄ceptōne et cōsolant
 cōsolata ubi fideles vīr-
 quos a vīlītatē sue robōe
 vōlūtas hūius seculi emo-
 lūe nō potuit et scē p̄ter
 mīlīeres que cū seculō sex-
 um vīcerūt ubi p̄ueri q̄
 cū eēt in carne vīro
 suas moribus trāscendūte
 atq̄ senes quos etas de-
 biles reddidit et vīrtus
 operis non reliquit **I**d
 hōzo om̄ scām frequētiā
 et tue inspīcēde pulchrī-
 tudīnis māsura sine fine
 letīcia fac me dūs meus
 toto corde intendere vīlī-
 ter auctē felicit̄ puenire
Interā dū in isto maneo
 torpē **I**n hīs semp me-
 ditacōibus mētē meā bo-
 norū infirmator exerce et
 nec vīdēs mortalitatē
 mee leuius feram dī lūmē
 in corde dā verbum in ore
Ap̄eri scāzo scriptūaz secē

ta et profunda mysterioz
 regni tui vīsceribus meis
 dū ex amore tui lacrimas
 dī fidei vīrtutūq̄ p̄m̄
 quibus indutus ad te noli
 te et p̄os terrā celū petā
Atūda ergo mētē m̄ta
 itū acue mētē intellectū
 accēde celesti igne mētē ut
 te solum cogitē te solum
 amē te solum in corde hē-
 am et in ore qui es fu-
 turū nobis sine fine p̄e-
 m̄ū Ranc fidem per te
 de te in te confiteor **B**e-
 beata et benedicta et glō-
 sa tūctas **V**ere sūma
 et sempiterna vīrtas p̄is
 et fili et spūs sancti
 p̄actūs caritas quā cō-
 tacto vīnī lūmē lūmē ex
 lūmē dā illīnāto vīues vī-
 ta vīta a vīcte vīnīfīca-
 tō vīnēan fons flūmēn
 mīgratō vīnus a se vīnus
 ab vno vīnus ab ambobz
 ab vno oīa per vīnī oīa
 in vno oīa **I**dem a se p̄e
 a p̄e filius ab p̄roque
 spūs sūs i a p̄e et fī
 a se op̄ ab vtroq̄ **Q**uod
 autē semp in tribus et oē
 on equatīcer in singlīs
 verax igitur veritas
 gemitus amor amborū sp̄s
 sēs sēs vīna vīnus cōlū ma-

vestas per gloria una ea
demqz essentia sapiens ge
mitor **Supra** gentis car
tas spūs sātis. Deus tūc
et vne Deus ompns apud
quē nō ē tñsfr. in obū.
et iō aptē cursus tps dī
ei noctis variatōe nequaquā
variatur. **Qd' deus sit vera**

Deus sit lux et lux
vera que sine actus
su ea que eligis
illustans et sine recessu ea
que respicias desens et ideo
inte nullus defectus nulla
mutabilitas venit deus
qui intemetipso manendo
imūblis sic in se transitio
na candida ut apud te tñ
sare nequaquā possint et ideo
intio xpūs non defluit q
apud nos fms deaurit dī
in au d' etmitate fixa ma
net ea que nō fixa extius
scloze volūa emanat et
ideo etmitas tua dies est
vna que sine nō claudit
nec intio apitur. Deus q
sine mūblitate tu cūcta re
spicias sñ distensioē cōphē
dis et bona que iuuas et
mala q iudicas et q iuuas
remuās et mala q iudi
cans dāpnas. In hīs que
diuerso dispositōis ordine
diūsus non es deus qui
opera exera cūdis et mē

replex. **B' reg' n' fers et**
licet sis supior per potētia
inferior tamē per sustēta
exterior per magnitudinem
interior p subtilitate tan
inferior et supior es sine
loco Amplius sine latitu
dine Subtilis sñ extēria
cōne et ideo per mole cor
pis vbiqz es sed per mān
fēptā sām et mēsitatem
incomutabilis nature nō
des sed qz longe distas
creator a creatura cogitae
quis valet qualis sis in
loco qui nō capere i loco
omno. n. in loco eē nō po
tes qm vbiqz es non in
loco qpe tibi loat in loat
et deus eē spūs mēitūsp
tus vñ difficile inuenit
vbi sis quis sine te subsis
tere uel esse pōt et cū teai
omēs nō pnt eē. **Quia em**
per te sunt et p te subsis
tūt deus vera et mēfinita
btitudo a quo et per quez
et in quo btā sunt omā
quecūqz vera btā sunt.
Deus vera et sūma vita
a quo et per que et in q
vūit oīa que vere sūme
vūit. Deus bonū et pul
chē a quo et per quem
et in quo pulchra sunt
omā qūqz vere bonū et
pulchra sunt. **Qd' d' 31**
omā igit

Dus super in quem
 nichil extra quæ
 nichil sine quo ni-
 hil ultra quod nichil infra
 quod nichil Deus sub quo totum
 cum quo totum et in quo totum
 Deus a quo omnia per quem
 omnia et in quo omnia. **R**
 cuius fides exaltat spes
 erigit caritas iungit. **D**
 qui petere iubet et in-
 venire facit et pulsantia
 sua aperit. Deus a quo
 averti corde est in quem
 quærit resurgere in quo
 manere consistit. Deus
 quem nemo amittit nisi de-
 ceptus nemo querit nisi
 amonitus nemo invenit
 nisi purus aut purga-
 tus. Deus quem nescire
 mors est quem nosse vi-
 ve est quem spernere pe-
 re est. **C**ui servire regna-
 re est. Deus cui præstat
 opere et bene servit subiectus
 et bene dominatur platus et
 ideo sine te nemo eorum re-
 cto tramite procedit vel
 ordine. Deus invisibilis
 et inmensus ineffabilis et
 eterne incomprehensibilis
 et incorporee immortalis et
 perpetue incommutabilis et
 inaccessibilis incommensurabilis.

benedicte incommensurabilis cui
 esse vivere scire et intel-
 ligentia scire et posse pul-
 crestare et clare unum et
 idem est quod simpliciter
 et dividi non potes. **T**
 es deus meus vivus
 et verus deus pater rex
 meus magnus te unum
 deum colo unum naturas
 principium. **I**n quo univ-
 tas et individuat et perf-
 citur et continetur. **U**nus
 deus a quo sum? per quod
 sum? in quo sum? cum
 quo deest? cui dy-
 miles fieri sum? **P**ri-
 mum ad quod recurramus
 et formam quam sequimur
 et gratiam quam recedamus
 unum quo auctore conditi
 sumus et similitudinem
 per quam ad unitatem re-
 formamur et pace qua
 unitati adheremus. **U**nus
 deus quo creatore vivimus
 quem diligentes et quo fru-
 entes beate vivimus. **T**e
 laudo benedico atque a-
 doro tue clemencie et boni-
 tati gratias refero per om-
 nia secula domus tuas ac domos
 et pro universis beneficiis
 tuis quod anime quod corporis mo-
 largiris et semper largi-

tus es apud et acinabu-
lis meis propter te et nomen
sanctum tuum. Vnde per cuius
didici quod tu deus meus deus
es infinite misericordie et mares-
tatis inmensae pietatis gra-
tiae qui seruos tuos in
aduersa et prospera mirabile
dirigit atque custodis. Sic
quod modum vitam illorum in
vtraque parte nec aduer-
sa prosperis et prospera suc-
cedunt aduersis. Confiteatur
tue igitur tibi domine omnia
opera tua et sanctus et bonus et
confitendo resurget non
cessent a laudibus tuis pri-
etiam patres quorum ego
vniuersus licet in patris primo
corde tui desiderium tuas
decano laudes et si non in te
ut debes laude uel digni-
facio qua valeo facultate.
Responde queso sereno mihi
tu adhuc me exequitur obsequium
quoniam et precabili benigne
accipe totum sacrificium
confessionis fidei mee ut
ad te redeat quod a te venit
non respicias tamen ad id quod
deuote offero quod ad eam
deuotissime dicere uolui
et uolo quod si diceret uel of-
fendat te abhorret anima
mea. Vtina possem ista
qualia illi ymnia chori

Quod libenter me in laudi-
bus tuis totum effundere
et humiliter in medio eccle-
siae carmine glorie tue in-
fatigabili porare sed quod
nec illi neque prius tate-
bo. De domine taceat de te
qui ora inuictorum resoluit
et lignas iniquitatum facis
distas uero quod laudes
tuas uolo balbutire. Sus-
cipe propter sacrificium de ma-
nu lingue tue de cordis co-
te sed igitur queso domine
indignissimo et de te diuini
us loquatur seruo. Ignosce
te pie quod non temeritate pre-
sumis sed auiditate tui
desiderii. Huic epusculo et
libello qui florigerus de
opaz dedit ut breue et ma-
nuale uerbum de te semper
habeam ex cuius lcone quo
aens tepesio in tuum
recedere amore sum.
em in medio laqueorum por-
ti. Et ideo facile a celesti
fugosa et desiderio. Vnde
indige et assiduo monime-
to quo exposita ad te me
vni summi boni cum deflu-
m et recta. Multa sunt
quibus meos tua et deuota
exata et propter sed nulla cor-
ta me oblectat ut meos
mea itedit sicut illa que

p. e. ag. pre. te. **D**ico natiu
 duxi hunc michi solum
 decerpe hunc uultu. r. ser.
 monem breue ut de omi
 potencia maiestatis tue
 sicut corde credo ad iusti
 tia ita ore cofitear ad sa
 lute. Te deu prem inge
 mti te filiu unigenitum
 te spm scm pacificu sciz
 et indidua trinitate unum
 deu in magnitudine isingum
 in uirtute omnipotete in be
 tate sumu in sapia mer
 timabile in cofilio terribile
 in iudicio iustu in cogitaco
 nibz secretissimu in uerbis
 uacem in opibus scm i ma
 copiosum. Erga delinque
 tes praecellissimu erga pei
 tetes piissimu sp eundem
 etnu mortalem icomu
 hilem que nec spacia di
 latat nec breuitas loca
 angustat nec receptacula
 colla caretat nec uoluntas
 itante nec necessito corru
 ptio ne merta pcurbat nec
 letia demulcet nec obli
 uio tollit nec memoria redde
 nec pntia transeunt nec fu
 tura succedunt cui nec ori
 go amicu nec tpa icmtu
 nec casus fine dabit sed
 ante secula r in seculis me
 rui uiuis r r e laus p
 hemo in eterna gloria

suma pns et singlaris
 hor petuu regnum et
 sine fine ipum p infini
 ta et indefessa et imorta
 lia secula. **Amen. De co**
natione petenda.
Dico cor des contritu
 et humiliatu da graz lac
 maz da lumen in corde
 da vires in corde ut que
 agenda sunt uideat et ad ea
 implenda q uideat. Sedis
 fortat conalesca. **P**recor e
 tia ut des amori assidu
 tate orandi vires reuina
 di frequiaz legendi ut p
 cepta tua infatigabiliter
 legam r inexplebiliter
 diligam et efficaciter complea
 et qd i me prauu copte
 bendere per gram tua cor
 rigam q iam est teneam
 q de forte coponit qd pul
 chru excolam q scm ser
 uem q infirmu coruoz
 et ome quod tibi placet
 custodia pseuenter da dy
 crecone in omibz dyter
 nendi inter. **E**xtra r smf
 tu da eia sensum uigi
 lem et prouidum intellm
Rufer a corde meo alie
 racoms spm tuu i me
 saporem metis exstipa
 de uisceribz cofiliu miga
 tis erudica lingua mea de
 trahendi casuetudine me
 tendi fragilitate loquenda
 puerilitatem et des atq

vam^t mee arte medicæ tue
sana. Da michi dñe semper
psalmi purgati sceleris
curator. Tene me virtute
omnipotentie tue et nō sinas
me uolūte pñi arbitrii e
uagari. *Ad hanc pñtate*
pro qua xp̄us mortuus
est nō pñtate pñe fire
nū tuum i maxillis meis
pone et tāquā māsuētū
qual trabe me pñte. Tu
em cūcta que michi ex
pediūt nōsti da michi tō
tūa et totis visceribz ex
quire facie tuā semper
Infunde discorū tuā pecto
ri meo et scribe dulcem
memoria tuā in tabulis
cordis mei ymagiez tuā
in me nō sinas obliuisci
q̄ si te pñtante defendat
semp egregia ē. Confici
possum ymagiez in et
mitate silem in moribz
inuenire. *De uilitate hu*

Ita mane natūte
D michi quādo
morietis quanta
remanebit in corpore pul
chritudo. Tūc recognos
ces vanū eē q̄ an talit
diligebas cū videris totū
corpus intuescere i in
fetoze esse conuersum.

bi queso erit tūc suau
tas lux et comūdo e
pule vbi blandorū verba
que corda audientū molliē
sunt vbi sermōes dulces
qui cūctitudinē cūctibz
infundeat. Vbi usus mo
deratus et tūpria iocū v
bi effrenata et inuolū
leticia. *Iste est fructus*
pulchritudinis et oblationis
mūdo transiit et cōcupia
eius. *Deu michi infeli*
ci q̄ mō me elata cūte
abulante omēs pene di
es vite mee in vanitate
cōsumpti sunt. *Quid tūc*
meū pñterum in cogita
tōibus tremis qui falsū
mōchi nomē fero michi
dignū huius nomis et tāta
habitus gerēs. *Derupti*
dñe sūp. *Som forsitā fac*
uel fetero tua q̄n largi
ente que fūe hic faciū
qua a te discreione pen
sent. *ignoro.* *Ad acco*
modos aures tuas ad pñ
prendū vba detrahentū
ne cōcupias mortē in aia
tua detrahentes. n. et audi
ent. vtiq̄z esca mortis ē
aie detrahit et ut breuius
cōcludam detractor et li
bes auditor dñi portat

Nulla aia potuit potius
 cogitare aliud q̄ sic te me-
 lius qui sumū bonū et op-
 timū es. Cū tūssime incor-
 ruptibile corruptibili p̄po-
 nitur. Tūc alius nos
 a morte om̄is erroris re-
 uocat nisi tu vita que mori
 nescit et sapia metis indi-
 gentes illuminans nullo in-
 diges luce. **¶** Eterna vitas
 et vera caritas et cara eter-
 nitas. Tu es Deus meus
 cui suspirio die ac nocte
 et cum te p̄mū cognoui tu
 assumpsisti me ubi videre eē
 quid videre. **¶** Gaudere de
 plane quā pitus et nō i-
 xpo saluatore meo vna tua
 quēte nō pitus sed pitus
 eē. **¶** Nam. n. cepam vel-
 le videri sapiēs plenus pe-
 na mea eadē in sup̄ et in fla-
 bre scia ubi erat illi edifi-
 cās caritas a fundamēto hu-
 militat q̄ est xpc ih̄us.
¶ Eya m̄. Ine Deus quaz
 excelsus es in excelsis et
 quā pfundus in pfundis
 et nō quā recedis et vix
 redim̄ ad te. **¶** Age Domne
 fac exalta ac reuota pos-
 accede et rape flaḡ iulias
 ce ame? cū? **¶** Sins tibi
 d. i. nō cū sum. **¶** Induat h̄

hortones et cōsolones tue
 fidelis p̄missor reddes pro
 ingē vno amem̄. **¶** sem-
 piterne uiuēt paradisi tui.
¶ In om̄nisi nobis p̄cā
 m̄a in mōte in cascatu tuo
 mōte tuo mōte vber. **¶** No-
 lentes. n. gaudē formē
 tuo facile uanescit et ef-
 fidentur in ea que vident
 et t̄palia sunt et ymagies
 eoz famelita cogitatione
 lambiat et oen fatigetur
 media iussia. Ine et sic
 est ut pena s̄c̄ sic om̄is
 inordinatus aīus. **¶** nō
 te habet placatū nequā
 euadz uatū. **De amore**

¶ Om̄e p̄cassia. **¶**
¶ cor meum verdo
 tuo et aīam te sed celū et
 terram et om̄ia in eis sunt
 Ecce vndiq̄ m̄ dicit ut te
 amē. **¶** Nec cessat dīcē om̄i-
 bus ut sint inexcusabiles.
¶ Ilias autē tu miserere
 cui misus es et mīam
 p̄stabis cui misertus fue-
 ris. **¶** Alioq̄ celum et terra
 sordis loquatur laudes tu-
 las. **¶** Ad autē amo cū te
 amo nō spem corporis non
 deus t̄p̄is nō candore luc-
 q̄ sit aīa oclis nec iulias
 melodias catilenaz diodaz

non floris et vnguentis sua
pe olentia non manna et
mella membra acceptabilia
carinis amplexibus. Et non
h' amo cum amo dei meum
et cum amo quadam lucem
quadam vocem et quendam o
dorem et quendam adum et que
dam amplexum interioris
hominis tunc ubi fulget aie
mee quod non capere possit
et ubi sonat quod non capere
possit et ubi olet quod non
spargit flatus et ubi fa
pit quod non minuit edaci
tas ubi habet quod non dimi
nitur facietas hoc est quod ad
cum amo dei meum. **Cum**
est in cruce dominus noster ihesu
christo oblatum et acetum
felle mixtum. Et cum dominus
noster gustasset noluit bibere
Et ego dominus ihesu christe. hac
malum suggestionem quisi
tam sed pro tuo amore di
mitto nolo bibere. Sed
pro signum crucis ihesu christi cru
cisfixi nazarenus pellam
hanc mala remissionem
de corde meo et corpore. **Amme**
Explicit floris et vnguentis
Speculum sancti Augustini
Qualis nature bonus
Augustinus in hac vi
ta floruit.

De eximia fassim
ac clarissim prae
mi beatus Augustinus
doctrina qua in vita sua flo
ruit in plurimis scriptis prin
cipaliter affluetissime multa
domini seminis fructus surrexerunt
se demeruerunt et longe la
teat in toto orbe terrarum
spatio manifestissime cunctis
in posterum generatibus
gratia dei cooperante vere ca
tholice fidei ampla seges
excreuisse multis singulis
dictis euidetissime declaratur.
In quibus inter alia sic
scriptum est reperitur quod beatus
Augustinus in vita sua tot li
bros composuerit ut nullus
numquam magis aliquis in
studio feruor eos ple
gere sufficiat. Unde sanctus
Augustinus non immerito hora
dicitur est quod hanc suam inef
fabili ingenii affluentiam
non ex hominis doctrina et
non conspiciunt sed potius
divinitus tam effluenter
huisse operatur per sue
catholicitatis argumentationis
veritatem. Quia igitur
ac qualis fuerit iste ex
cellentissimus doctor do
ctor et gloriosus Augustinus in
suo feruentissimo doctrinae

studio quidā tractator e-
 gregius versificator taliter
 mtonis ait **Nullus** volu-
 mibus p^r **Aug⁹** resulget
Mettatur totū qui te le-
 gisse fructus. Et b⁹us p^r
 per m m^o h^o & civitate
 dei d^r **S⁹ais Aug⁹** & p^r
 acer igemo suavis eloq^o
 floris h⁹ature p^ritus in
 eccl⁹stic⁹ laborib⁹z operosus
 in cottidianis d^rputator
 bus clarus in omⁿi sua
 actione cōpōitus in ques-
 tionib⁹z soluedis acutus
 in omniendis h⁹etic⁹ cū
 spectus in expōitione fidei
 m⁹e catholicus in expōi-
 tio scripturas canonicas cau-
 tus & me et ualiscan⁹
 ep⁹us & scia b⁹i Aug⁹ in
 loq⁹ apt⁹ / legi dei de est
 q⁹quid cōtingit Augusti
 nū ignorare. **Et tūc** **Aug⁹**
 sapie lume p^rfulgorem
 p^rugnacū veritatis
 et catholicū fidei mun-
 me omes eccl⁹e doctores
 tā ingemo quā scia v^re
 incōp^rabiler flores tā
 exemplis v^ritū quā af-
 fluencia doct^rum

Explicit

Incipit p^r **Aug⁹** in specu-
 lum manuale **Aug⁹**

- I**nnuocatio Sine p^rncie
 2 Quid sp^r & d^r p^rnc v
 b⁹z & totus
 3 Q⁹ solo nutu d^r fec⁹ d^r
 4 De eencia deitatis
 5 Q⁹ua longe sit orb⁹ &
 us et quam p^re
 6 Q⁹ deus oia implet
 nec locus descenditur
 7 Q⁹ nō dimittit deus
 in p^rib⁹z
 8 Q⁹ uelle dei fac⁹ est
 9 Q⁹ nichil sit cōf⁹nd⁹
 nisi deus. **Q⁹ deus**
 10 Q⁹ solo v^ro oia fecit
 11 Q⁹ duab⁹ p^rillis dei
 12 Q⁹ in sua nā nō v^r
 deus deus
 13 Q⁹uam hō ad yma-
 gine dei fac⁹ sit nō
 tū h⁹ deus sp^rz h⁹u⁹
 14 Q⁹ uale deo in p^rit d^r
 m⁹esiones. **Q⁹ dua**
 15 De cognicione scie tm
 16 Q⁹ tūtas sit m⁹duū
 17 De cogitoe d^rme eēne
 incorp^re
 18 De p^ressione sp^rz sc⁹
 a p^re et filio
 19 De coop^ratōe grū p^r
 20 Q⁹ diuina p^rba m⁹di
 m⁹duū est
 21 Q⁹ in deitate non
 est materia
 22 Q⁹ nō p^ractū nec

diuſim ſit in omnibus
 22 **Q**uod deus cōtinet omnia
 23 **Q**uod nō ſit corpora deitas
 24 **D**e viſione dei
 25 **D**e natura ſumme dei
 26 **Q**uid ſit eſſentia dei
 27 **D**e dulcedine viſionis
 28 **D**e dulcedine vite imortalis
 29 **Q**uod deus ſit vera lux
 30 **Q**uod oīa deus regat
 31 **D**e cōtraſtione petenda
 32 **D**e vilitate hūmāne nō
 33 **I**nſtaſtione ad adorē dei
Hic incipit liber medita
 cōmū bēi Auguſtini Epi

Uigili cura mente
 ſollicita ſummo cōtra
 tu et ſollicitudinē cō
 tinua decet nos inquire
 et addiſcere quō et qua via
 poſſimus infernale ſup
 plicium vitare et celeſte gau
 dium acquirere cū nec illud
 ſupplicium vitari nec illud
 gaudium acquirere poſſio niſi
 via cogita qua illud ē vitari
 dū ſ. infernale ſupplicium et
 iſtud acquirere. Audia
 ergo libenter miſericordiam
 diligenter verba apoli q
 ipſe duo ondit. ſ. celeſtem
 glām q ineffabilis ē et q
 ſit via q ducat ad vitam
 apt em nec oculus vidit n
 auris audiuit n i cor hōis

aſcendit que p̄auit deum
 diligenter ſe. Ecce per hō
 q dicit deum hūm p̄laſſe
 diligenter ſe ondit q dile
 ctio via eſt qua pueniatur
 ad illa bona. Sed dilao dei
 ſine dilectione p̄xim hū nō
 p̄t teſte bēo Iohanne qui
 apt Qui nō diligit ſicm
 ſuū q videt deū q nō
 videt quō p̄t diligere. Et
 hoc mandatu bēmus ut q
 deū diligit diligat et p̄xi
 Ecce in hac gentia dilao
 cōſiſtit vā caritas. De qua
 loquēs ap̄s ait Excellen
 tiorē ad huc viam vobis
 demōſtro. Ecce caritas ex
 cellentiſſia via ē q ducat
 ad celeſte p̄tiaz et ſine q
 illuc puenire nō p̄t ſz
 quō in hac via et quō
 nouit eā. Qui diligit deū
 et p̄ximū quō diligendus
 eſt deus et quō p̄ximus
 deū demus diligere p̄l
 quā nos ſi p̄cepto eius
 volūtati eius et in omibz
 obediū atqz p̄pōm volū
 tati nrē p̄ximū autē nō
 iubemur dilige p̄tā deum
 ſed ſicut nos ſ. uelle ei
 et optare ei omē bonū et
 maxie etnāz beatitudiez et
 ad illā obtiēda illi ſuccurrere

et corlibus bonis et spūali-
bus pūe mō exigit et fa-
cultas pūmittit. **Dñs** dñs
in emō apt. **Et** aūq; volū-
t ut faciāt vobis hōies et
vos eadē facite illis. **Et**
Iohes **Ap.** apt. **Non** dili-
gam? **vel** hō neq; ligat s;
dpe et veritate. **Sed** qui
sunt pūm quos debet
sū diligere ēte oēs hōies
sunt pūm. **Vnde** pagā
amā et mīma.

Quā ergo tota salus
nra in dīlōe cōsī-
tat quare et quare
deus a nobis diligēdus sit
diligēter cōsiderandū est.
Ad dñi em dīlōe in nob
exatandā nutēdū et au-
gendā nī ita valet. **Ut** be-
neficōe eius frōis et di-
ligens cōsideratō. **Tanta**
em ēbuit tātaq; rītribuit
q; defiat aīa mā pūm in
cōsideratōe tātorū bene-
ficōe et licet ei nō possū
tū et tātos vt dēceret amo-
rem et obsequiū et grāz
actiōes reddere tū quāntū
et quātos possūm? **repe-**
dere debemus. **Eae** quare
s; p beneficiis suis q; sua
magna pietate sua gra-
tuita bonitate nūc nō
meritis exigitatib; nobis
cotulit. **Ieo** a nobis mīta

est diligend?

Quālit autē a nob
deus sit diligend?
id eius māditum
māfestat qd nūmō aīto
dñi voluit. **Rūdi** ergo
hōie illud omī māditōe
magmū et pūm aīd m
quāz diligēter retē mod
inter recordare iūgit et
p vīribus mple instānt
assidue et pūeant. **Hō**
est autē illud māditum
diligēs dñm dñi tūū ex
toto corde tuo et ex tota a-
mīa tua et ex toto intel-
lōi et volūtatē et ex tota
mēte et mēoria. **ut** oēs
cōgitatōes tuas omēz q;
vītā oēm mīllām tuam
in illū cōferas. **Sed** q;
te pāz aīto diligit estāis
illū q; pāz diligit nō
verer. **Scrūtare** ergo
volūe in aīd tuo quē tibi
cotulit dona et bñficia q;
ve pūmīte et te rehermet
illum diligere debere qm
certo.

Quālit autē amor dñi
in te amplius ex-
atetur? **et** cōfāt
cōsidera diligēter a quo
quāre et ad quid creatus
sit hō q; ve deus ppter hō-
mīem creauit. **Sciendū**
g; est rez creatōales

tū uel in sūū uisibiliū
uel inuisibiliū cāz non eē
nō boni et dei creatoris quā
est deus unus et uerus aut
est tāta bonitas q̄ alios sue
bātūdis qua eternaliter
bonus est uelit eē p̄iceps
quā uidit q̄ntū p̄p̄e in
mū oīo nō p̄p̄e. **U**nd
vero bonū q̄ ip̄e eēt sola
bonitate nō nāte alius q̄
coare uoluit q̄ sūmū bonū
erat p̄desse uelle et om̄po
tentis nōce non p̄p̄e. **E**t
q̄ nō ualeat eius bātūdis
p̄iceps existē as nisi per
melligēciā q̄ q̄ntūq̄ in
q̄ntū tāto plēniū bātū
fficit deus rōnale creaturā
que sūmū bonū intelligēt
melligēdo aāret et aāndū
possideret et possidēdo fru
eretur cāq̄ hoc nō disp̄
it ut p̄s in sui p̄mitate p̄
maeret nō corpi vmetur
Altera uō corpi vmetur
sz aīa rōlis et sic disticta
eēt rōlis creatura in corpe
am et incorpēaz. **I**n incorpē
az ut angelus. **I**ncorpēaz
ut homo ex aīa rōli et
hūana carne subsistens
Quōd ergo rōlis
creaturē p̄mā cāz
hūit dei bonitate
Est ergo homo creaturē
ut angelus. s. p̄ bonitate

dei grā q̄ bonus et deus
sūū bonū m̄ḡtū sūmū de
q̄ ante creatū et rōnalis
creatura ad laudandū deū
et ad fruendū et ad frue
dū eo in quibz p̄ficiat ip̄a
creatura non deus mūdus
aut frūis et p̄pter hominem
ut seruiet et sicut ip̄e deo
deus em̄ p̄ficiat et sūma
bonitate plēnū nō p̄t au
gen uel minui. **E**t ergo
creatura rōnalis sūū frū
et a deo refendū et ad cre
atoris bonitate et creaturē
utilitate. **U**nde igitur quā
ad quod frū rōlis creatura
et quare. **R**espondēdū et p̄p̄e
dei bonitate et creaturē
utilitate. **U**tile nempe ē
creaturē seruire deo et frui.
Actus ergo. **M**eo
angelus sūū homo
p̄pter deū de esse
frūis q̄ creator et sūme
bonus altitūis nō indigēs
offitō qui bonozo mōdo
nō eget sed ut fruaret et
et fruētur eo tū frūre
regnare est. **I**n hoc em̄
p̄ficiat frūis et nō ille au
fruitur sicut frūis et homo
p̄pter deum et ut ei fruatur
Potius ergo homo i me
dio ut ei fruatur et ip̄e
seruiet et accipet ut
et et reflueret totū ad

bonū hominis et quod ipse sit
 accipit obsequium et quod deo
 impendit. Ita enim voluit
 deus sibi et homini servire
 ut ea servitute non deus sed
 homo iuvaretur. Sed voluit
 ut mundus serviret homini
 ut eximie sibi iuvaretur.
 Et totū ergo bonū hominis
 erat et quod factum est pro ipso
 sed mundus et propter quod fa-
 ctus est pro ipso. Omnia enim ut
 ait apostolus in sunt superiora
 sed equalia et inferiora.
 Superiora nostra sunt ad fru-
 endum ut creator immensus.
 Equalia nostra ad commuend-
 ut angeli qui et in sunt
 quod ad usum nobis sunt sed
 res dominorum dicuntur esse fa-
 miliares non domino sed quod sunt
 ad usum eorum. Propter et an-
 geli in quibus scriptura
 locis nobis servire dicuntur
 dum propter nos in ministerio
 mittuntur. Unde ait apostolus
 Et in omnes administratores
 spiritus sunt missi in ministerio
 terreni propter eos qui heredi-
 tate capiunt salutem. Et
 cuius incredibile videatur
 quicquid ipse creator et rex
 angelorum non venit ministrare
 nisi sed ministrare et dare ai-
 miam suam pro multis. Di-
 cutur enim angeli orationes
 et vota nostra deo offerre.

non quod deum doceat qui omnia
 antequam fiat et prius quam
 fiat nomen sed eius volun-
 tate super hunc consiliis. Et quod
 deo iubente cognovit im-
 pletum esse hoc nobis vel
 evidenter vel latenter repor-
 tat. Unde angelus horribilis
 ita ait. Cum oraret orationes
 vestras deo obtuli. Erit et
 nobis cum oramus non deum
 docemus quod nesciat quod velit
 et quo indigemus sed natus
 habet rationis creatura terrena.
 Les orationes ad eternam ver-
 tate refertur sive petendo
 quod erga se fiat aut consilio
 de quid faciat de excelsis
 celorum. Hic ad consulendo
 ad visitandos ad ad-
 iuvandos nos attrahit super-
 uenies caritas angelorum
 propter deum propter quod et
 propter seipsum propter deum utique
 tu. tanta gratia nos in me-
 ritum ipsi quoque ut digni
 e ministerio propter nos quod
 omnino propter propria salutem. Et
 ministrantur propter seipsum quod
 ordines ministrandos ex
 nobis toto desiderio prosequi-
 lantur.
Primū quod natus est
 ut quisque se
 metipsum consideret et cum
 cognovit dignitatem suam
 non faciat iniurias aut
 tori suo abiectionem se non

amet. **N**am et ea que per
se considerata pulchra se
pulchrioribus comparata viles
aut et sicut inepti dum for
sibi pulchra coniungitur oio
inde censetur ita ea que sunt
infimaz quidam et yma
giniarum quidam pulchri
dum amore aut pulchro
bus coequata. **T**ua igitur
et aut tue accede pulchritudini
et intellige qualem pul
chritudinem debeas dilige
quod si forte mentis visio tua
per negligentiam obscurata
est et tempus ut deet et
expedit contemplari non
sufficit. **A**ut scilicet quid de
te estimare debeas ex iu
dicio alieno non prendis.
Possim habere sed neque
pulchritudinis est oio sed scia
em eius non vidisti. **U**lle
te videt quod nisi te vidisset
non te diligeret. **N**oluit ad
huc se mentem penetrare et
sed munere et sine mun
ere dedit ad mentem accipere
primum amoris signum di
lectionis. **S**i cognoscere ipsum
posses si spiritum eius videres
non ambiges scires n. quod
tam pulcher tam formosus
tam elegans tam ornatus
in tuo aspectu captus non
esset si non eum singularem

decor et vltra cetos admi
randos traheret. **Q**uid
ergo agis nunc videre il
lum non uales quod absens
est et ideo non tunc non exu
bestas illi munera facere
eo quod singulare eius aures
contempnis teque aliene libi
dum turpit et ipudice pro
sterms noli sic facere
si aliud scire non potes
qualis ille sit qui te dili
git considera scilicet aram
quam dedit tibi fortassis in
ipso munere eius quod speres
te est potes cognoscere
quod affatu illum dilige quo
scidis et diligencia te illi
debas conservare. **I**nsigne
est ara eius nobile donum
quod non deant magis dare
quia pro pro magna sapi
entia dedisset magna gratia
sunt quod dedit tibi ornatus
ante et quod in te diligit
magnum qui pro te quod
tibi dedit. **Q**uid est dedit
o anima spiritus autem reser
te omnium mundum istum
et considera si in eo aliquid
sit quod est non finit omnis
natura ad hunc finem aut
sum sum duxit ut tunc
obsequis famuletur et tue
utilitati desinat tuncque

oblectamentis puer et natus
 sym affluenciaz indifferente
 deat huc celu h' tū h' aer
 h' aer t' h' mūia cū m eis
 que m ipis sunt vniuersis
 explete nō cessant hinc
 ciuitas tpm hinc ciuitas
 mouatombz rediunt p
 tabus antiqua m nouans
 dilapsa refectus cōsup
 ta restatūis postu ppetu
 o submistrat. Eius ergo
 putas hoc mstatut quis
 ista nature pcepit ut v
 no sensu tibi seruauit bñ
 ficiū accipis et auctores
 eius nō agnoscis dñuz
 i manifestō est largitor oc
 culus t' tamen ipa grato
 te dubitare nō sinit h
 tū nō esse debitu sed bñ
 ficiū alienū. Tūc ergo
 ille ē mltū nobis cōtulit
 et qui tū dñe voluit mlt
 tū dilexit. Tū ergo dili
 ges et tā diligēdus suo
 dono mīatur t' q' scilicet
 est amorem tā potent
 nō vltia cōcupiscit tam
 impriū tam puerum t'
 tū diligēte nō amare
 Si autem diligis ista sol
 tem vt subiecta dilige
 vt tibi famliā dilige
 vt arum sponsi vt mū

nea amica ut bñficia dñi
 sic tū vt mēmeris semp
 quō illi debeas nec ista
 pte illo nec ista cum illo
 sed ista ppter illū t' p ista
 illum t' sup ista illum. *De o aia nē q' ab
 sic mētax dicitur*
 si munera dant plus
 quā amāas affm dilige
 maiore caritati eius m
 iura facis si dona illius
 accipis t' tamen mīstū
 dilcoms nō repedis aut
 igitur dona illius si potes
 respue si dona illius respu
 ere nō potes mīstū
 dilcoms repende dilige illū
 ppter se t' dilige te ppter
 illum dilige illū ut ficiā
 us illo dilige te ut ab ipō
 diligas dilige m dōm
 illius q' data sunt ab illo
 illum tibi et te illi dilige
 hec pūa et casta dilcō est
 nichil hñs sordidū nichil
 amare mlt tūstōrū. Con
 sidera ergo o aīa q' gñā
 cū omnibus q' spālia cū
 aīubz q' singlāra sola ac
 cipis. In omnibz te dile
 xit ut omē t' cū omnibus
 uel spāl' cū quibz tū
 singlānt tibi solū cōiūtur

fuit cum omnibus te dilexit
quibus tamen te singulari
dono protulit in omni creatura
dilecta es cum omnibus bonis
dilecta es ne parum tibi hoc
videatur quod pro omnibus ma-
lis dilecta es quanta bonum sit
qui in te accipit.

Primus cogita o
anima quod aliquando
non fuit et ut
esse maxime hoc dono dei ac-
cipere. Donum ergo eius e-
rat ut fies sed nunquam ei
tu aliquid dederas nisi tu
dedisse poteris. Plus quam
fieres quod est reddere hoc
ut fies nihil pro fuit nisi
tu dederas nisi dedisse tu
poteris plus quam fieres
qui utique si nihil amplius
dedisset pro eo ipso tamen sp-
a nobis laudando et dili-
gendus esset. Nunc autem
amplius dedit quod nobis
dedit non solum esse sed
et pulchrum esse et formosum
esse. Sed nec in hoc tamen
potuit munificenti largi-
toris. Attamen adhuc ali-
quid plus dedit et magis
nos ad similitudinem suam tra-
xit voluit ad se trahere pro
similitudinem quos ad se tra-
hebat per dilectionem. De-
dit ergo nobis esse et pul-

chum esse dedit et vivere
ut preestamus ea que non
sunt per eternam et in hunc
que ordinata sunt aut co-
pleta aut incompleta per
formam et que sunt inani-
ta per vitam. Magna debi-
to obligata es anima mea mi-
hi accepta et nihil a te
huisse et pro hunc omnibus
non habes quod retribuas
nisi hoc tamen ut diligas. Na-
m per dilectionem datum est
nec melius nec decius
quam per dilectionem rependi per
accepta autem hoc per dilectionem
nunc est narrare magnam
quantum iste tuus sponsus
qui tam excelsus apparuit cum
te cederet humiliter digna-
tus est cum te repareret. Il-
lum sublimem hunc tam humilem
in reparatione non tam hunc
quam illic omni admirabilis
Illic potentem magna tibi
protulit hunc misericorditer pro te
dura sustinuit ut omni reue-
laret te illuc unde cecide-
ris ipse descendens. Signatus
est hunc ubi iacebas. Descen-
dit ergo suscepit sustinu-
it vitam restauravit. Descen-
dit ad mortalem suscepit
mortalitatem sustinuit pa-
vorem mortem restauravit
hominem. Ecce anima mea

obstupescere tanta munera
 tanta beneficia propter te
 exhibita cogita quoniam te di-
 ligat qui tanta dignatus
 est facere propter te pulchra
 fueras eius munere feda
 facta es tua iniquitate. Quia
 rursus mundata es et for-
 mosa facta es eius pietate
 operante tamen utrobique eius
 caritate. Olim cum non es
 te dilexit ut cederet cum
 feda esses dilexit ut pul-
 chra faceret et ut onderet
 tibi quanta diligeret non nisi
 a morte moriendo liberare
 voluit ut non tamen imponeret
 pietatis beneficium. Verum est
 caritatis amorem affectum
 Grati itaque dignatione
 primo hominem spiritum vite
 de suo pro formator infu-
 dit sed multo maiori caritate
 pro eodem homine non iam
 sua dedit sed semetipsum
 impendit et tradidit.

Magnū quid est de deo
 quod ex me sentio opus
 eius sed multo plius
 est quod transiit per me vides
 precium meum quicquid tam
 copioso munere ipse redemptus
 agitur ut homo deum valere
 videatur. Quod felix culpa me
 ad quod diluendam dum ille
 caritate tribuitur ipsa quoque

eius caritas inchoat eam
 desiderati et totis eam que
 cordis concupiscentia appetit
 nunquam tam bene dilectus
 eius agnoscere si in tantis
 precibus eam expetis non
 fuisset. Quam felicitas
 cecidi qui post lapsum
 felicitas resurrexi nulla
 dilectio maior nullus amor
 sincerior nulla caritas san-
 ctior nullus affectus ardentior
 mortuus est pro me inno-
 ces mori quod in me daret
 inuenies. Quid ergo dile-
 xisti deum in me et tamen di-
 lexisisti ut moreretur pro me
 quid tale in me inuenisti
 pro quo tanta et tam dura sus-
 tine voluisti et quod si cogita-
 re ceperis o anima mea quot
 et quales in concupiscentia tua ab-
 recti sunt qui hanc quod tibi
 data est gratiam consequi non
 potuerunt. Certe audisti
 ab imo visus ad hanc de-
 qua multe generationes pasa-
 serunt que omnes sine cog-
 itatione dei et prece sue re-
 demptionis in manu semper
 non dilapsae sunt omnibus
 illis redemptor tuus te pro-
 tulit anima mea quoniam tibi hanc
 gratiam largitus est. Quam nullus
 illorum percipere meruit tu
 sola pro omnibus illis assumpta es

et quare h^c in te sum sit
nullaz p^{er} te saluator
caritate p^{ro}teris muenire
a^uz. **E**legit ergo te et p^{ro}
elegit sponsas tuas a^utor
tuus deus tuus redeptor
tuus. **E**legit te in omibz
et assumpsit te ex omibz
et amavit te p^{ro} omibz no
suo uocauit te ut medria
te eius sp^{iritu} esset apud te
Voluit te p^{ro}capere e^{ss}e in
hominem p^{ro}capere in hominibz
p^{ro}tute q^{uod} uenit te illo ol
leo quo et ip^se unctus e
rat oleo. s. leticie ut ab
uncto sis unctus et a p^{ro}
dicaris p^{ro}u. **S**ed n^{on}q^{uod}
tu forcor n^{on}quid tu nobi
lior n^{on}q^{uod} tu dicor omibz
illis fuisse qui h^{ab}ent p^{ro} illis
gram sp^{iritu}alem p^{ro}uari me
truisa i. sorte obtine q^{uod}
fortes quoz sapientes q^{uod}
nobiles q^{uod} diuites ibi fu
erunt t^{amen} omⁿis valia
ti et abiecti p^{ro}uenit m^u
tu fatedor collatu e^{ss}e tibi
Nam cu^m feda p^{ro}us fuisse
et polluta et deformis
et squalida deasa et dis
sp^{er}ata et omⁿi errore et
enormite plena sit deus
tuus dilexit te ut te ta
tis gr^{ati}e sue muneribz di
taret. **N**isi g^o p^{ro}us m^u

cia et studio diligenti
vehementi ex salub^{er}ia t^{er} de
center ornata fuis in ce
lesti sp^{iritu} thalamu^m me^o
dua digna non eris. **N**e
aute^m dum t^{em}p^{us} est o^{mn}i
ma forma tua ex colo
faciem genare l^uctu co^{po}
ne maculis t^{er}ge m^udia
repare mores corrigere dis
ciplinam serua et omibz
tandem in melius comi
t^{er} digno sp^{iritu} dignam
sponsas omⁿi m^usu te recte
Nam g^o te sicut sponsas
imol^{is} sp^{iritu} celestis regis
hoc e^{ss}e ad d^ul^uz p^{ro}me
stias q^{uod} h^{ab}es unde te or
nare possis q^{uod} v^{er}g^o ex
te m^ul^u h^{ab}es m^ul^u ab il
lo reapes ab illo autem
acceptis ut vestimenta
bonoz op^{er}u^m m^udu^m et fru
ctu elia^m cu^m reu^{er}u^m z
orombz sacris vigiliis
aliis q^{uod} op^{er}ibz p^{ro}ietatio
quai quodaz v^{er}uo ornatu
possis ornari uel decorari
Et q^{uod} ad sum^uu^m q^{uod}
ad ref^{er}u^m q^{uod} ad sp^{iritu}m
repan^uz q^{uod} ad decore
augen^uz valere imoscat^{ur}
copiose tribuit. **P**re^{ter} q^{uod}
copiosa dispensatio tibi
vbi^{us} occurrat n^{on} h^{ab}u^{er}it
z d^ul^u z tibi p^{ro}didit

et restitutum est tibi. **N**u-
qua derelinqueis ut sta-
as quia te diligit ille a
quo amare non vult te
perdere et ideo tanta prece
expectat et concedit pre-
ces negliget amissa.
Item atque ita si uoluerit
reperit. **Q**uod propter ista
qui ista te accipiunt sed
amissa ita te accipe
non meruerunt tu plus
omnibus illis dilata es quia
et tam benigne amissum
reditur quod illis perditum
ita districte negatur. **N**unc
tibi gratia bene operandi ut
la data bona ipso largi-
ente negata et si magis
operis facis misericordie sub-
limare si non facis magis
operis fortassis salubriter hu-
miliare. **M**elius ei no-
uit ille quid tibi expedi-
at quam tu et ob hoc si
vis de eo bene sentire totum
quod ab illo tibi sit bene fieri
intellige. **H**is est enim amor
dei in nobis ne quod huius-
modi infinitas tollat quod
ipse inquit in sua boni-
tate ad bonum in in non dispo-
nat. forte gratia virtutum
non habes sed dum viciorum
impulsu coartat melius
in humilitate solidat. **S**uauis

enim deo redolent infirma hu-
militas quam virtus elata in-
ferat enim dispensator diuine
iudicare audeas sed semper
in timore et reuerentia ora e-
um ut quodammodo ipse nouit
sic et subueniat. si qua mala
adhuc in te remanserunt pre-
deluat si qua meliora sunt
boni benigne perficiat et ea te
quod noluit via ad se per-

Omnia quid ducit
faciem? **D**no deo
a quo tot bona ac-
cepimus? **N**ecque contentus
fuit eadem quod et ceteris no-
bis bonum tribuere sed in ma-
lis quod in eis singularem
dilectorem agnoscamus ut eni-
tam de bonis quam de malis
in eis omnibus singulare dili-
ga. Tu dedisti in dno ut
agnoscam et per ceteris in eis
de tuis secretis reuelata in-
telligam alios coetaneos me-
os in tenebris ignorantie dereli-
quisti et michi quod illis gra-
tiae lumen infudisti. Tu de-
disti michi spiritum copacem
intellam facilem moderatam
tenacem efficaciam in opere
gratiam in conuersatione prae-
dictam in scientia profectum in co-
ceptis planicie in aduersis
cautela in prosperis et gratias
vitae meae ubique gratia et misericordia

tua processit et sepe cum michi
conspicui videbar subito li-
berasti me quando errabam eduxisti
me quando ignorabam docuisti
me quando peccabam corripuisti
me quando tristabar consolatus
es me quando cecidi erexit me
quando sceta tenuisti me **Tu de-**
disti michi verius cognos-
cere te per me te diligere in-
terius te credere et arden-
tius te sequi **O** domine deus
meus dulcedo vite mee et
lumen oculorum meorum quid
retribuam tibi pro omnibus que
retribuisti michi **Deus** ut di-
ligam te et quomodo diligam
te et quantum diligam te qui
sine te non poteram diligere
te et tu diligam te fortitudo
mea et firmamentum meum
et refugium et liberator me-
us et deus meus adiutor
meus protector meus
et cornu salutis mee sus-
ceptor meus et quantum ad
huc dica **Tu es domine deus**

Multa et in **meus**
numera fecisti mihi
domine bona et quibus
michi semper erit dulce co-
gitare semper loqui semper
gras agere ut te laudem
et amenem pro omnibus benefi-
ciis tuis **E**cce habes anima
mea aram tuam et in ara

tua cognosce sponsam tuam
Servum ergo te illi castam
sponsam servum devotam
servum incontaminatam suam in-
tegram si olim meritis fuis-
ti iam viro facta es quoniam
amor illius consuevit cor-
rupte integritate reddere et
integram castitatem suare
semper cogita quantum magis
tecum fecit deus et in hoc
pende quantum ab ipso diligere
quod ipse beneficia nunquam
desse cognosce **Sic** et in
videtur cum eius misericordias
ita me attendo quod si plures
dicere quod nihil aliud agit deus
nisi ut mee salutem provide-
at et ita totum ad custodiam
meam occupatum video quod
omni oblatione sit et in soli-
tudine velit se propter se in
exhibet deus semper patrum
offert quocumque me verto
non me deserit ubique suo
non recedit quod ego propter
assumit et tandem cunctis ad-
mirationibus meis pretium in spe-
ctor existat et quantum ad bonum
suum pertinet quod incommensurabile
in cooperator assumit **O**pe-
ris sui effectum patet ex omni
dit ex quo constat quod licet fa-
cies eius a nobis videri
non possit nunquam tamen possit
eius potentia evitari **Quod**

quid est illud dulce quod me
 recordare me tunc solet et
 tam vehementer utique suavit
 efficere ut iam tota quodammodo
 a me metipsum abalienant sen
 tiam et nescio quo abscin
 de inopia et subito tota in
 nouor et tota inuitor et in
 michi inopit esse vltra quod
 dia sufficiat exultant co
 scia et in oblivione uenit
 omnis pitor dolor misere
 ria exultat animus clares
 cit intellectus cor illuminatur
 desideria rotundatur iam a
 libi nescio ubi me esse video
 et quasi quibusdam complexibus
 amoris intus teneor et ne
 scio quid illud sit et in illud
 retinere semper et nunquam pro
 toto misa laboro. Luctatur
 quodammodo delectabile amorem
 recedat ab eo sed quod semper
 illud amplecti desiderat et
 quam omnino desidero in illo se
 nie inuenit summe et ineffa
 biliter exultat nichil amplius
 querens nichil vltra appe
 tens sed sic esse volens nunc
 quod ille est deus meus vere
 ille dominus meus qui visitat
 me sed uenit inuisibiliter
 uenit occulte uenit incomp
 sensibiliter uenit ut tangat me
 non ut videatur a me uenit
 ut moneat me non ut com
 prehendatur a me. Amen.

non ut totum infundat sed
 sed ut gustandi prebeat se
 non ut impleat desiderium
 sed ut turbat affectionem imaginis
 quod quodammodo pertingit sue dilectio
 nis non adhuc plene et ex
 hibet sue satisfactio et hoc est
 quod maxime pertinet ad animum
 desponsationis eius quod ille qui
 in futuro se est videndum et pre
 tium possidendum debet nunc
 aliquo modo ut quod dulcis sit
 agnoscat se est ad gustandum
 prebet.

Multum est deus tunc
 diligendus et qui tam
 ta tibi contulit ben
 ficia ut autem aures eius flui
 ma amplius accedamus con
 sidera diligenter si propter illa
 que supradicta sunt aqua et
 contulit beneficia quod quod que bene
 comedenda sunt boni et colla
 ta vides multum a quo et sunt
 collata debes deuocione et
 graciosius existere in te re
 collis et grates agens de
 valde in diligendum est deus
 meus qui bene vultis malo
 punire meorum creauit me de
 amore illorum et inspirauit
 in me spiritum vite disper
 nit me ab illis qui uel ab
 sortum precati sunt ab vtero
 vel intra materna viscera
 suffocati pene videtur con
 cepti non vite accepti. Item
 quod sum accepti ut homo in

tunc accipi qz totū intēst
inter me et pectus. Acci-
pi in forma corporis. acci-
pi in corpore distinctioz sen-
suū. oculos ad videndum
aures ad audiendū. nares
ad odorandū. mā? ad con-
tactandū. palatū ad gus-
tandū. pedes ad ambula-
dū. namqz salute corporis.
Magnū fuit et hoc ad eo-
rūdem spūū meoz obla-
mētā singula singulis spūibz
conueniēcia. creauit deus
mīlia pulchre lucea a-
more mīlencia. i. aplau-
dena suaue redolēcia v-
tute spūa dulater et ta-
ctu placēcia. **U**b hoc em
pudēcia creatoris tam
diuisas qualitates rebz in-
didit vt omīs spūs hōis
sua oblaēmēta inueniat.
Aliud em papiit visus ad
odoratus. aliud auditus ad
gustus. aliud tactus. vi-
sum pascit pulchritudo co-
lorū. suauitas cantilene
demulcet auditū. fragmēcia
odoris olfactū. dulcedo sa-
poris gustū. **E**t quis ob-
spūs delicias enūare qat
que tā mīltiplices sūt in
singulis ut si quis qbz co-
sideret qbz per se singula
inter ditatum pūter. **T**er-

cute oclorū oblaēmēta in-
dūficate colorū miramur.
tot oblaēmēta aurū in-
dūfice sonoz audi? **U**t
qz pmo sūt simonū dul-
cia comācia qbz hōies ad
mīrie suas volūntes co-
mācie pūti nārit pū-
cia indicat futūa nūciat
occulta ruelit a deo ut si
hīs vicia hūana careat
bestias copabiles videat.
Quā ac oclorū. i. aurū au-
ritū. qz hūane vocis me-
los locū qz dulces mores
sonoz aurū oblectātes
tam. n. mīlia sūt armore
genera. i. pporones vocum
vt ea nō cogitatus pūte
nec sermo facile possit ex-
plicare qz aucta auditū per-
mūt. i. in eius delicias cre-
ata sūt. **E**re et de olfactū
hīc tymamata sic odo-
res suos. i. cūcta que sua-
ue pūnt fraglaciū et
dulces inspūat odores
olfactū seruūt. i. in eius
delicias creata sūt. **E**od-
mō gustus et tactus vi-
cia hīc oblaēmēta que
ad silitudinē pōz satis
sufficiēte pūnt ppendi.
Magnū de est et hō-
qz sana et integra

michi michi creavit deus
 ne eēt dolor in eis et ne eēs
 in obprobriū aliens accipi
 etiam amplius metem scē
 qua possum intelligere q̄
 possum capere veritatē qua
 possum iustū ab iniusto dis
 cernē qua possum indaga
 re et considerare creatore
 laudare et inherere illi. Ma
 gnū etiā estimo beneficiū
 q̄ eo tpe et inter tales me
 nasci voluit deus per quos
 ad fidem suā et ad salutē
 perveniret. Vides em̄ inimi
 cibus hōibus hoc eē paga
 tū q̄ michi gratulor esse
 concessam cū quibz nobis
 eēt una cōdicio. Ita dereli
 cti sunt per inficiā et ego
 vocatus p̄ grām pcedam
 igitur adhuc intueor mu
 nus eius et video hoc eē
 donū eius q̄ educatus sū
 a pntibus q̄ me flamma
 in corda nō lesit q̄ me a
 qua nō absorbit q̄ non
 vexatus a demōe q̄ bestia
 nō percussus q̄ papia
 nō necatus q̄ vsq̄ ad co
 grua etate et in fide eius
 et in bona voluntate sū
 nutritus.

Migna ē dñe dñe
 meus erga me
 ondyta pietate
 tū in cunctis tuis

sic mirabilis mirabilior
 tamē credens eē in visceri
 bus pietatis nllm n sp
 ms neminem abbas. Item
 nem phorēstē nisi qui
 forte amēs te exhorruet
 dona ē tua sunt h dñe
 in a te mīcorditer indul
 ta q̄ n me in pcculis se
 pe cōstitutū eripuisse nō
 omquā pccas meis quo
 minus miser vici pota
 rē oblitū tū de te me iter
 admonuisse aūsum a te re
 uocasti veniente ad te be
 nigne suscepisti pccatū
 indulgisti non solū ea q̄
 commisi pccā sed et ea q̄ pte
 gere te nō commisi totum a
 te dmissū reputandū est
 Ita sicut in multa pccā ce
 didi sic etiā in multo plū
 mihi me cōsuasces cecidisse
 sem. Tribus autē modis
 a pccas me anem cōsuatū
 sē occasione subitane re
 sistendi data virtute et af
 flictione samē. In multa
 n pccā cecidisse si data
 fuisset michi occasio sed
 dei mīpatione fauete nō
 apprehendit me talis optū
 tas. In multa quoq̄ pccā
 commisi cecidi grauitate
 impulsus violencia tēp
 tationis sed in virtute de
 i p̄ tu

disti michi ut sub me decet
appetitus meus et ei q̄ sen-
ciebam et sciebam concupis-
cime consentire. Sed a qui
busdas pacis tā longe me
fecit infirmitas tua domine
ut ea penitus abhorreer
et ne illa quidem eorum te
perturbare me molestaret :-

Agne bonitatis
est iudicium dñe dñs
ad hoc ego infelix
te irritam ego malū co-
mā te feci furorē tuū pūo-
cam nā pmerui peccam
et passus es deliqui et ad
huc sustines si peniteo po-
si reuertor me suscipis
Insuper cum differo presto-
lans reuertas errantes in-
uitas repugnante expectas
trepidante amplectens redeun-
tem doces ignorante aduen-
tem milites anim sustinas
post lapsum repas pete-
ta largiris querenti in-
ueni pulsanți apertis om-
nis in bene viuendi vias
das gradiendi sciam Mag-
nū ē dñi michi est i hoc dñe
q̄ multa in antiqua pete pos-
sem vellem aut orolle boni
totaliter nō solū an sed et
propterea quā salui et potui te
querere et petere te desidere
te et adherere tibi O dñe
gratūta bonitē tua nō petiti

nec querenti nec desideranti
primo et propendenti uel eo
conspicenti tua michi bo-
na largitus es. Maximū
estimō et illud beneficium q̄ tu
angelū pacis ab ortu nati-
uitatis me ad custodiendam
uiam ad finem meū michi
dedisti Unde quā scio
ap̄t Magna em ē digni-
tas amari ut quicq̄ de-
at ab ortu natiuitatis sue an-
gelū ad sui custodia dele-

Agne proutum
etatis fuit et hoc
dñe q̄ multa pacia-
tula meas sustinuit iniqui-
tates cui grās agere de-
beo q̄ nō sū amiquitates
meas tribuisti michi q̄ me
tū nō absorbuisti nō me
fulminasti celū nō me com-
bussisti ignis nec flumina
submerserunt nec aliqua
pena uel morte ut dignū
erā multasti me. Cū em
procedendo a te recedere nō
solū nā tuā pmerui sed
et omni creaturā aduersā
me excitauisti. Nā si seruus
cuius a dñō suo recedet
nō solū dñm ipm exacba-
ret sed et totā familiā ei
iustissime irritaret Cū gō
te dñm creatore auctore
offendi omē creaturā qm
spectat ad dñm meū i nā

comoni/ita ut nullo pro
te pugnaret et aduersus me
vniuersus orbis terrarum. Posses
enim terra. Sic in non deo
te sustine sed potius abfor
bere qui a creatore tuo non
timuisse peccando recedere
minimo. Ita adhibere pos
set et sol. Sic non deo tibi
ad salutem lucis sed ad vindi
ctam. In enim quibus lucis lucis
et fons lucis pectus tibi
radios meos abscondere
sic ergo tanta creatura ser
uaret ad vltimum tanta
munera creator. Insuper mi
petu eius cohiberet ipse
qui eam condidit. qui non
voluit morte peccatorum sed ut
conuincatur et conuincatur. Optet
me ergo domine tanto magis
sub potestate manu tua humi
liari tanto magis gratum
et deuotum ad seruandum tibi
promittere existere quanto
me de tantis beneficiis obli
gationem confecto in reddere
da vone ne lata vindicta
tanto acius adueniente ma
la mea puniat quanto diu
tius tollant quod punire po

Quoniam domine. Iterat
igitur expectat
cogita o anima mea
der loganimes. et patior
qua exhibuit elcone p.
despiciat sue et implei uolu

caritate qua nos dilexit
postea expectas expectant
me domine et antequam michi
et auertat suos oculos a pec
catoribus. s. quia nolens aduer
tere quantum delinquentem propter
hoc in quam dissilabit ut
comedat pacem suam et
adimpleat electos suam
et confirmaret caritatem suam
propter hoc bene coarctat cor
meum expectas illud ut adu
tet peccatorum suorum vulnera
et vulnera sentiat dolore
et deducet ad portam inferi
et propterea inquit supplicia
miseris et ut in illa noxie
remanet vobis meliorem
michi consolos inspirans
spe indulgentie. Sed et deum
et ipsam indulgentiam cotu
lit. sic autem ex toto indul
sit et tam liberaliter omnes
donavit iniuriam ut iam
non dampnet vltimum nec
confundat in operando nec
in. Diligat in putando. Quia
enim aliqui sic donantes in
iniuriam ut non vltimum
sepius in imperat. Quia
et alii qui hanc sileat manus in
in me aliquid deponit ac
seruatum unde et racione
tonet in me ipse vltimum
nentia plena est indulge
tia. Longe autem a benignis
sima deitatis natura quam liberali
tigit et ignoscit plenarie

ita ut nō ppter fiduciam pā
m sed pēntem vbi hndet
delictū solet et quā sup hū
dare au d testis est petrus
qui pter tñā negator toa
eāte pastor effectus est an
et pastoralis cura commissā
est Et testis est paulus
qui de psecutore eāte effū
est nās elōnis et doctor gē
tū Testis est et matheus
qui et de theoloneo electus
est in apōlū cū eā nōu
testamēta pīmū sēptorem

Pdotū est esse
ost hec dedit m
chi cōmēciā Cōa
nēciā autem dico nō solū
a luxuria sed a ceteris q
sicut nātē est orans et pētis
qui eā agnū p tūdū
cōtēbā Postea autem de
quā auxiliante per longū
tū potui cōtinere Ex eo
ergo muemo vnde et me
rilo exclamare possi quia
fecit michi magna qui po
tens est forte pūi quid
reputat quis cōtinēciā
sed ego non ita Bas em
quos hēat oppugnatores
et quātū nātē sit de illa
pūta ut possit resistē tū
bus sē n plures cōtinē
hostes pīmū hostis cōtinē
est caro mī cōcupiscē
aduersus spm q dēficiat

hostis q pīciosa lūta q
offensum bellū hostē hū
crudelissimū nec fugare pos
sumus nec fugare possū
bā hostē nec fugare sed
cūferre illū nātē est qui
alligatus est nobis Quid
etiam pīciosus est et mīa
bilis hostem mīi cognū
sustentare pīmēre non ē
mīdē s quā solūte te cū
todus nātē sit ab ea quā
dormit in sinu tuo malicia
Dei nō est h pīlus
aduersarius meus alium
adhuc hēo qui cūm me
me et obsēdit vnde host
iste pīs sēlm nātē qui p
quīs spūs iactis suis vī
nerat me et mors intrat
p fenestras meas Tūc
hostis est ille antiq host
huam quīs inimicus an
tiquus pēpēs calidior cū
tis cūantibz Iste est host
q nō possum viderē quā
to mīd cūe hīc hostis nūc
quid apte et violenter nūc
oculte et fraudulēte sp
autē malus sē et crudeliter
nos impugnat et psequit
et ad hēc tollēda ne dīcā
supanda quis extat p dō
nens hēc vīdē dū p m
notescat p dōnē cōtinē
difficultas ut sciamus que
a dō data sunt nobis ac p

hoc eū amplius diligam
qui hanc vult nobis tri-
buit. **P**rimo em in dō fa-
ciamus vobis et ipse ad in-
chilū deducet et blantes
nos. **T**pe qui mō carnem
mīm cum concupis suis
et pnis scīm requia cum
curiositatibz et vacanti-
bus suis et ipm sathana
cū suis temptacombz contit
sub pedibus nris nūquid
nō merito dixerim in velen-
di in totinecia et clamad
ad dnm qz fecisti michi
magna qui potens es

Post hoc dedit mi-
hi deus grā qz
merendi vitā eternā quā
grām in tribus scire ma-
gnam arbitror scz in odio
patorz maloz et in con-
temptu pncipū bonoz et in
ardenti desiderio futurorū
demde dedit michi spē hoc
eadem obtinendi. Tria in
quā sunt que sic tabozant
et confirmat cor meū vt
nulla penuria me pccorū
meorū nulla consideracō vi-
litate ppe nulla estuacō
celestis beatitudinis de celsi-
tudine spēs dicere possit
in ea firmat radicatu de-
sideris o aīa mea face q
sint illa tria desideria in

quibz tota mea spes confis-
at scz caritate adoptacōis
veritate pmissiōis pietā-
tem recordacōis seu reddi-
cōis. **M**uemur rā quātū
cūqz uelit inspicere cogita-
mea dices. **T**unc em qz
tu quātūqz glā qbz venit
hoc obtinere speras. **E**t
fiducialit vnde. **P**ro cu c
didi et ctus sum qz in car-
itate deus adoptauit me. **E**t
verax ē in pmissiōe po-
tens est in exhibicōe. **E**t
ei face qz noluit p hīs q
mito michi deus meus
diligendus est. **M**agne em
sunt grē qz me deus a se
fugiente psecutus est tūc
a blanditus est et qz ere-
xit i spē toties despatū qz
suis obruit bnficiis me i
gratū qz gustu mēdus dul-
cedinis in mūd asuetū di-
lectōibz abstractit et elepit
qz in dissolutiā male consue-
tudinis vinda dissoluit et
abstractū scīm benigne sus-
cepit.

Mduc aīa meū illig
quibz tibi sola con-
fida es dīne bonitatis inspicere
munā qz iocūdi face abre-
nūtiatū seculo ē spūs occu-
rit quibz esuriētem delicias
parat quas dicias ē dndit

quos inspiravit affectus
quo te caritatis paulo in-
ednavit magnū fuit et hē
q me fugiente servū suū
et rebellem sola infirmitate
vocatū spūaliū cōsolonū
non reliquit exptē Si em
teptabat ille confortabat
si fluctuabā ille solidabat
quociēs p̄ timore aresta-
bā ille p̄ns cōsolator asta-
bat quociēs escauabā p̄ a-
more ille sē meis visceribz
infundebat p̄ende et quā
ciens psallente ut legente
spūaliū spūū velamen il-
lustrabat quociēs orate in
quoddā ineffabile gaudū
suū implebat quācūq; mente
meā a tremis subactā ad
celestes delicias p̄ assiduas
amēitates transportabat Ta-
ceo mīta et magna mē sue-
cū me opa ne aliq; glorie
que tota eius est ad me tū-
sire videatur Ita n si homi-
escauatoz sibi coheret grā dat
et felicitas accipiens ut nō
laudetur solum qui plus
laudandū est s. i. qui de-
dit sed etiam ille qui recipit
q n. habet aī q nō accepit
aut q grās accepit et tū-
laudatur velut p̄merito
Tibi qd dūc deus me
tibi glā ē grāz actio in
autem cōfessio faciem me
qui tot mala fecit et tot bo-

na recepi Vide qd aīa me
qz mīta comēdit bonitate
dei nō solum largitas sua s
etiam magnas mīa Si n. mag-
nū est in p̄mentibz quales
pietas quā nulla p̄t supā-
te impietas alia sunt que
deus mīcordie ignoscat Na
que affluunt tibi Ignos-
cat mala mīa largitus ē
bona sua semp p̄sē ad
ignoscendū patus semp
ad largiendū hinc pius
hinc largus et ubiq; beni-
gnus ubiq; bonus Confiteam
igitur illi mala mīa cōfiteam
bona mīa cōfiteam et nō
ēē mala mīa nec p̄e igno-
cat cōfiteam p̄e ab ipso
ēē uel bona mīa ut cōfite-
ret et augeat h. i. g. mītes-
sam agam ne ingrati op-
pea? uel de indulgentia peccā-
ti uel de cōcessa grā hec in
q agat qui se credit uel
cupit esse amatore tuum
Verus amor confitetur sp
Quid ergo si omnia faciat
diligentē considerā nisi ut
confiderant aī ab omni
p̄mentis abstractū amore
ad deū diligendū qui h. i. co-
tulit mīabili mīrat et ve-
hemēter affigat Siquis
autem nūc hec omnia adde-
videt collata et illam p̄zo
diligere non vetur sciat

q̄ ita q̄ nō est qui non fa-
cit si querit muemur. Vnde
plimū obnoxius deo. Vnde
bū totis viribus totū cordē
medullis dilige. Vnde etia;
ei cōmūas grās referre de-
beati. Ille ergo cū aliqua
bona saluti nāia desunt
nec sit cōtin dū muemur
nec enī accuset q̄ oīa cōf-
sima ac iustissima ratione
facit deus q̄ cū vult mīseri-
cōrdie vult inducat qui etiam
potens est dona cū vult
et cū vult conferre et collata
cū vult auferre. Doleat
ergo qui hoc nō beat et
laboret et oret ut habeat
pro accepto vero bonis dō
grās reddat.

Magna et multa
vmo inuicabilia se-
te q̄ in dñe deus cōtulit
beneficia p quibz mīseri di-
ligendus et et semp lau-
dandus. Quid em boni
habeo uel habui uel huius
sum a te summe bono ē a
quo omē qd bonū datur
est et pcedit. Vmū autem
est q̄ me plus hīs oībus
accendit vngit mouet et p-
mouet ad te diligendū qm
cōsideratō passionis caritatis
exatit ad amorē sup oīa
Amabilem et te mīseri red-
dit o bone ihu iūmōsa et aā

in more q̄ suscit opus me
redemptōis hoc solum dñs
totā vitā nūz totū laborem
nūm totū obsequiū et amo-
rem nūm dēqz sibi facile
redidit. Totū hoc mīseri
est q̄ deuotōz meā exatit me-
lius et nutrit suauis et au-
get amplius. Multū quippe
in hoc opere laborauit auc-
tor mūdi nec in oīa fabrica
mūdi tāta fatigatōz sustit
De mūdo em et de hīs que
in mūdo sūt dixit et sūt sūt
mā et se attame p repacōe
huām grās magnos multos
et durucnos labores sustit
et dolores. Ecce quō nos
dilexit qui nulla sui nāie
sed sola mī caritate tam
dura sustit. A merito ergo
dixit vni prestare bene-
ficiis alijs. Et quippe cū ma-
gnū sit ad sua grātē dāu-
tōferre multo māi⁹ ēte est
se metipm ipendē et cū ma-
gne sit caritatis aīaz pro
amias dare multo maioris
caritatis iudiciū est q̄ mī-
mas vitā pōne q̄ filius
dei pro nobis fecit nam cū
mīseri eēnus deo recōali-
ati sumus p mor fil eius
Vix autē p iust q̄ mor
vix vō q̄ mīpiz mor ē est
iustus pro mīseri ut nos
offerret deo. Exul a celis
factus est ut nos reportaret

ad celos. Quia ineffabilis
pretas et dulcedo caritatis
qua stupenda dignatio. Deum
pro homine hominem fuisse
Deum pro homine carne mori
per omnia per filium et absque
peccato temptatum. Ecce cum qua
to pretio quanto de labore redi
matur homo qui dicitur de
beatur quod si non redimet
absque dubio eternam cum deo
regnare. Et de ideo dicit
ut intelligat homo qua
tu diligere deum debeat qua
patientur. Immo libentur non
solum autem libentur sed eo
ardentur pro illo sustinere
labores et dolores qui per
se tanta et talia sustinuit.
Per multas enim tribulationes
nos intrare regnum dei.
Amplectere ergo te anima mea
domine ipsum crucifixum suam tu
dulcissimum sanguinem hauris
tum. Quia per memoriam meam
hec suavis meditatio ne ex
toto ea oblivio obstaret in
dicere me nil scire nisi ipsum Christum
et hanc crucis ne facias meas a
soliditate fidei. Variis error
abducatur vendit et totum
amore meum hec tua. Mira
dilectio ne me cupiditas mu
dialis absorbeat. Nunc tentem
enim domine quam tue caritatis
dulcedo replevit nunc timor
angustiat non libido quoniam

lat non nam voluit non evoc
lat non furor exagitat non a
varicia contulit non deit
infamia non ruidia tabescit
nullo demum vicio corrumpitur
deum in eadem dulcedine immo
bilis persistat. Et ergo suis promissis
in promissa tanta quanta fuerat illis
in futuro quod datur in promissa temporalia
sunt quam in futuro promittit solo
datur suis eterna sunt et
bonis temporalibus incomparabiliter
meliora. Temporalia enim bona
difficile acquiruntur et acqui
ta facile elabuntur que est
hita. Quia solliciti et custodiunt
et cum dolore amittuntur et a
missa gravi labore recu
perant. Futurum autem seculi
bonum nunquam amittitur nun
quam minuitur cum gaudio et
quiete possidetur semper de
sideratur et nunquam fastidiunt
quicunque semel acceperint ita
securus erit ut ea se nunquam
amissura faciat sicut et tuus
erit illa se nunquam velle am
ittere ergo tere
Diligendus est deus
in promissis suis qui
magna nobis dedit sed
maiora promissit promissio
enim a labore requie a ser
vilitate libertate a timore
securitate a merore conso
latione a morte et in
vione plenam summamque gaudium

Demque promittit nobis se
 ipm sicut iuravit patribus
 datur se nobis magnae
 sunt igitur promissiones su-
 e et inestimabiles pro hinc
 in hinc vult amari aliquo
 a nobis Si modum queris
 vehementer desideris promissio-
 nis modus est per amorem
 promissio dicitur quicquid
 desideratur in? desiderat quia
 debet vult quicquid profecerit
 plus debet vehementer ergo
 desiderium aliquo non habet mo-
 dum cum non possit esse modum
 cum in rebus in pacia
 solet maculari sed in expe-
 ctatione tunc promissionis ipm
 in pacia laudabilis est et
 vehementer in pacia dilatoris
 Cum enim ei qui plus amat
 et qui plus desiderat dila-
 toris in pacia plus cruci-
 at Spes enim quae differtur
 affligit animam Si autem bona
 omnia in celesti patria habentur
 de isto ergo bono quod omni bono
 summum est quod et quale sit
Hoc autem dominum est
 altum igitur et eri-
 gamus totum intellectum
 in inceptum deus donavit
 et cogitemus quale et quod
 est sit vult et singula
 gaudium Istud scilicet vult
 summum quod est vult lux
 sapientia beatitudo et unitas et

multa hinc bona et tunc non
 est nisi vult et summum bonum
 oro et sufficiens nullo mo-
 dū quod omnia indiget ut
 bonum sunt hoc bonum est deus
 per hoc est vult filius patris
 hoc ipm est amor vult et co-
 timus quod et filius hoc est spūs
 s. et autem bonorum est optatum
 et quicquid in singulis hoc
 est tota unitas simul patris
 et filii et spūs s. qui sim-
 ples quicquid non est ad quod
 summe similes unitas et summe
 una simplicitas que non multa
 nec ad et ad esse per Porro
 hoc est id id bonum vult quod
 est naturam in quo est bonum
 omne quod est omne et vult et totum
 et solum bonum Si enim similes
 bona delectabilia sunt cogita-
 mēte quod delectabile sit illud
 bonum quod continet iocunditatem
 omni bonorum simul et non est
 tale quale in rebus creatis
 sumus excepti sed dicit tanto
 plus quanto dicit creator
 a creatura Si enim bona est
 vita creata quam bona vita
 create Si iocunda est salus
 facta quod iocunda est quod fecit omnes
 salutem Si amabile est sapi-
 entia in cognitione vera cordita-
 et quod amabilis est sapientia
 que omnia cordit ex malis
 Sed Demque si multe et magis
 delectabiles sunt in rebus
 delectabilibus qualis et quod

est delectatio in illo qui facit
omnia delectabilia. Quod si hoc
fructus quod erit illi et quid illi
non erit. Et quod quod volens erit
et quod quod nolens non erit. Ibi
quod erit bona corporis et anime
qualia nec oculus videt nec
auris audit nec in cor
hominis ascendit. Cum ergo per
multa vagamur querendo bona
anime anime et corporis in a-
memoriam in quo sunt
omnia bona et sufficit de-
siderium simplex bonum quod
est super omne bonum et satis
est. Et quid enim amas o ca-
ro quod desideras o anima
ibi est quod quod amas desiderat.
Bona ergo regni celestis
dicere vel cogitare vel in-
telligere ut sunt nullus potest an-
ne vestitus multo enim ma-
iora sunt et meliora quam
que cogita et intelligimus.
Regnum namque dei omni fama
maius et omni laude melius
omni scientia maius et omni gloria
reputatur excellens. Regnum
dei ita plenum est luce ac
pace caritate et sapientia. Hic
tunc et glorie dulcedinem et dilec-
tionis letitiam et beatitudinis
perhominis et omnis boni
effluvis quod nec dici nec
cogitari potest nec ideo tamen de-
beo tunc in deo quod tamen valeo
sed dicere quod tamen volo non valeo.

Nec enim quod dominum messalem
credimus facere de isto quod possu-
mus non debemus. Ita scilicet
ne et plus creditur de ista
vita quam scilicet creditur quod non
potest in deo perferri. Similiter quod tamen
potest complecti mente et in deo co-
tinetur mentis humane quolibet
perfundam complexio quod se habet
ipsius rei magnitudo. Ergo
futura vita creditur bene se
perpetua et semper bene ubi
est ita securitas secunda tran-
quillitas tranquilla iocun-
ditas felix eternitas eterna fe-
licitas ubi amor est perfectus
timor nullus dies eternus
aliter motus et unus omni
spiritum de contemplatione dei. Similiter
de sua cum illo per maiorem
securus ubi est tantus quod
est angelorum omnis sanctorum
cogitatio beata que meritis
fulgentibus incandescit in qua et
na salus exuberat veritas
regnat nullus fallit nec
fallitur. Et beatus nullus erit
nullus nisi admittitur. Hec
est contemplativa vita ad quam
qui bonorum operum consumma-
tione pervenerunt beati files erunt
et simul cum deo sine fine reg-
nabunt. Et si credimus ibi vide-
bunt creatoris suam mundum
cordibus contemplantes propter et
exultare gaudebunt domine cari-
tatis et mutue dilectionis pos-
sessione deo suo in eterna

ad mortē adherēbūt acce-
ptis tū incorruptis et in-
mortalitatis corpibz et aīa-
bus celestis pūte tenebūt
pūcipatū atqz eius in etnā
tues effa pūssa pūssa
reperabunt. Ibi eis exu-
berabit tāta leticia tantoz
celestū gū gaudioz ut ē
emulatoz sūo pū tātis et
inūalibz gūis agat: nllm
fasciū ex ipa affluen bo-
noz pūpōne sustineat. Ibi
itaqz pūebūt singlis sū loz
mētes sicut corpūbz pūlis
subiacet facies corpūbz qz
hūoz pūtoz tāta ibi erit
et tā pūta mūdū ut hēat
pū gūis agat nō pū offēn-
si aliqbz pūtoz sordibz
erubescant qz nec ibi vlla
pūa nec pūtores erūt: ibi
qui sūnt pūte nō pūnt
nec latebit nos tā pūte aqz
fectori qz qd' est pūstacū lo-
ge ipm vīuū sūnt dīn mūd'
cordibz. Et mūd' hūana cre-
atura ita pūta erit ut in me-
lūs a' in detius vīari mu-
tari nō possēt hū? hūane
sbe ad silitudinē coditōis
sui sublimari omnia bona
qz natūali accepta corū
pūit pūando sepābitur in
melius i. mēllatū sine ex-
tore mēoria sine obliuīdē
caritas sine sūmlacōe spū
sine offēnsione icōlūtas

sine debilitate salus sine do-
lore vita sine morte sace-
tas sine fūfadioz tota sa-
mitas sine mōbo. Et mūd'
ipū h' hūans corpūbz vīa-
a' a' ferox mōsus adēmēt
a' mūsi ca? enētus abstu-
lit aut malaz valitudmū
gūa dēsp sūnt a' pūpsi ca?
abstulit a' hūana crudeli-
tas apūtauit a' ignis a' qz
alia res aīquid debilitatis
intulerit aut ipa senectū
mūamē pūerosa negauerit
h' atqz hūe sūlia corpm dāp-
na vīa ibi gūa repābit
Atqz ea corpa mēbris oī-
bus instaurata incorruptis
smitas obtinebit pūtere
qūqz ibi erūt i. sic dīffēn-
tibz mētis ab mōte dista-
bunt 2c

Explicat lib' meditacōmū
beati Augustini

De Vita Christiana Aug.

Eo aug' pūmus
pūtoz et vltimū
mūpīcōz cetis
mūpīcōz vīuē pūte ut sū-
tūis et iustiae vīa pūas
crebōzibz aūda lūe amo-
nere non pūe iustiae fiduciā
nō sapiē pūcia nō sūe glā
sed sola quā i. mūd' dīo ac

metē cōcepti ciuitatis tue cō-
tēpellit q̄ p̄cōrē et ignariū
ad viuēdū ita hortat̄ et p̄uo-
cat ut cū loqui nesciā tacere
nō possim dēlle magis et li-
beriter optare te eorū hīc
nōnā quorū et sapientiū
affluētia et faciētia maro-
et scia vbiōr i cōscia ab oī
p̄cōrū cōtagiōe libior q̄ ius-
te et vbiis instruent̄ et ex-
emplis. Nos em̄ p̄tē mē-
tem mīm ita insipia et ig-
nācie caligo cecauit ut dīmū
aliq̄ neq̄at sentire uel dīe
Adhuc insip̄ et dīm redar-
guit cōscia p̄cōrū ut etia
sūp lūmīs hīc possit abscō-
dat̄ i ita sit ut p̄ter q̄ quod
dīe hēmīs nō fiduā p̄fīe
cōscia p̄hibere possit. Tu cū
cū p̄cōrū appere possit i me-
lior iudicibz amōitōibz mīs
esto cōtenta et ciuitati da-
demā cū est nō cōsidemē
q̄ offerat q̄ oīa q̄ libm
imp̄tatur. Ad cū nō tam
mūer spēm q̄ cū respice
opulētate et diliger adūtere
q̄ illa negare potit q̄ to-
tū dare uoluit q̄ hebat
obtulisset et q̄ nō hebat
si possidet q̄ totū offerebat.
Sicut itaq̄ ille sed p̄urum
q̄ decurrit riuū aqua nō
p̄t dē cōtetus donec ad fō-
te vbenore p̄uore q̄ p̄

ueniat nec illā esurire
satis credo. q̄ cū panes ha-
beret cibarios mīdos expec-
tat et candidos. Ita et tu dul-
cissima soror q̄ ego certus
sum esurire mīm et sitē
celestia cibarios mīm mādē
p̄uiles donec siligine cadentes
inuenias exigui et turbule
i riuuli aquarū pota vsque
fontē affluētis aq̄ hauri-
as p̄uore nec t̄ mīmpais
ut q̄m rusticus videatur
ēē displiceat rusticus em̄
p̄uīs mīltoz videtur esse
sed fortior et celerius esur-
ente stomachū sūat festū
q̄ corroborat q̄ siligine fa-
cere videatur et mīdus.

Nunc utitur sermōe
p̄uīt hūleo dicam
et q̄ p̄p̄amū aq̄
conueniat ut potuero expli-
cabo cū rei i vnde p̄uīs
exordū sūmā mīp̄is non
inuenio quā ut p̄mū de p̄o
p̄o vocabulo dispūte i au-
gus p̄p̄anus dicitur expo-
nam. P̄m vnatū mīp̄etā
sapientū et fidelū nullus ig-
nit vinctos vero nō mī p̄os
vnos et deo satis dignos p̄
fuisse mātū est nec alios q̄
p̄phas sacerdotes et reges m-
ctos inueni et tā magnū
fuit p̄uīs vinctōis mīp̄etā
ut vīdimo p̄lo nō q̄m p̄o
sed satis pauca de p̄uīs
hūleo merentur et p̄p̄

ad adueniē dñm ihu xpi que
 deus oleo leticie. i. spū sancto
 p̄ceteris cōsōtibz vnctū ex
 quo q̄e credēs illi et h̄p̄t
 eius s̄c̄i d̄ purgati non ali
 q̄t sicut sub lege p̄us fue
 rat. sed omēs in s̄c̄dotes
 in xp̄tē in regēs tñ vngū
 tūe Cuius vnctiois qualiter
 mouem̄ ex q̄ ut q̄busdā
 tā s̄c̄i est vnctio sit et i h̄ys
 nōis cōuersatō. Ex s̄c̄iā vn
 ctiois huius et xp̄ianorū
 dñm in xp̄o credentiū v̄l
 descendit et non qd̄ nōmē ē
 nō sortatur q̄ xp̄m in ē
 imitatur Quid em̄ ē p̄dest
 vocari qd̄ non es et nōmē
 vsurpare alienū sed si x̄p̄m
 te ēē delectat q̄ x̄ sunt gere
 et m̄ito ē nōmē xp̄ianum
 assume sed forsā nō esse
 sed v̄n desideris h̄ s̄c̄is
 sedū et m̄p̄m ē s̄c̄z te velle
 vocari quod nō sis Nemo
 em̄ ita trāsit ad xp̄m vt
 p̄am d̄appellet et non sit
 igitur xp̄iā d̄ xp̄m h̄re
 p̄ dñm p̄f̄ctetur et vere
 h̄e si ei in omnibz obseq̄
 et s̄ruat Sic m̄chilom̄
 xp̄i ille nō famulus sed s̄b
 sanator ē et m̄p̄or q̄ eius
 p̄ s̄erui d̄ cū s̄ruere d̄sp̄at
 h̄inc ergo tū q̄m s̄ruat
 iudiciū et pro d̄i s̄ubstana
 tione q̄ sine causa appellat

et pro qualitate p̄c̄i Sz
 plerosp̄ m̄credulōs et in
 prudentes et p̄fidos in
 d̄i longa paciā p̄c̄are s̄c̄i
 m̄trepidos ut ex hoc p̄c̄o
 suorū dñm nō arbitrent̄ v̄l
 tōz q̄ nō statim uelit p̄u
 re p̄c̄antes Nisi illi i in
 quita s̄c̄i salutis imp̄udi q̄
 et h̄ eā deo imputat q̄
 eoz diff̄ctatur m̄tutus i
 m̄tes hoc d̄i p̄uidencia d̄a
 rōne s̄uari et ut h̄uano ge
 neri eius paciā cōsulat et
 ne ille iudicet p̄c̄atēs si illi
 to velit d̄p̄nates p̄c̄antes
 Nam et si tā paciēns non
 ēēt iā dñm h̄uam q̄m̄s origo
 des̄c̄et nec iustos de p̄c̄orū
 bus h̄rem̄ si cōf̄cti d̄e
 vellent p̄uere om̄s q̄m̄ p̄c̄a
 ret Nonullos em̄ s̄c̄imus
 et legim̄ q̄ ante a igno
 rante a cā p̄fide aut a
 doles̄ v̄ntate decepti et
 vario p̄c̄orū genē teneb̄t
 obnoxii q̄ p̄sustēt d̄i cle
 mēcia et paciē postmod̄
 ab ore cōuersi maiores adh̄
 op̄os iusticie p̄c̄isse s̄c̄antur
 q̄ an p̄c̄a q̄m̄sant Deus
 em̄ nō donat p̄c̄a s̄ diff̄
 nec p̄s̄uantes p̄c̄ores a
 morte liberat s̄ ut v̄l q̄
 tatur et viuant p̄c̄atēs
 exp̄at sicut b̄tus petrus
 dicit Non tardat dñs p̄
 miss̄ sed paciēter exp̄at
 p̄ter uos nolens p̄re ali

quos sed omnes ad penam re-
uocat Ille enim quasi puer
benignus et clemens idcirco non
subito percutit ut tu quanta
illius gratia quamque clemencia
sit recognoscas qui te peccatorem
et impium uult expeccare et ad
seruare seruum potius quam pu-
niri punire sicut per prophetas
ipse dominus loquitur et ipse uult
hominem perire minusque laquei
et per se ingerat uoce depunit
dicens et inquit si conuertat
se ab omnibus iniquitatibus suis
quas fecit et custodiat
omnia mandata mea et faciat
iudicium et iustitiam et misericordiam
uiuet et non morietur
quia delicta eius quamque fecit
non erunt in memoria in sua
uult iustitia quam fecit uiuere
et iterum et tu quid uolo mori
te inuisit de adonay domini
et uult te a via sua ma-
li et uiuere eum faciam et
quodlibet iniquitas inquit nocet
tibi enim In quacumque autem
dixit se ab iniquitate sua auertere
saluus erit et uita uiuet et
non morietur Et iterum Con-
uertimini filii conuertentes et
ego sanabo contritionem uiam
Ecce quid te deus a peccatis
tuis ut scire eam conuersus
saluus esse possis mori et
punitur Ecce qualis iam
mori obnoxium ut uiuat

horta quod leuit quia clemens
miseratur ut etiam peccatores non
penitentes filios appellet qui
tamen peccando deum patrem perde-
runt Sic et ipse perdidit se
peccatores alio in loco cum uoce
flebili et misera quadam
lamentatione testatur dicens Ohi
filii sui perdidit patrem meum
propter peccata eorum Ex hoc ergo
cogite qualiter te deus diligit
quod inquit uult punire quod punire et
tu eum contempnis et despicis
qui te amplius diligit quam
tu tempus quod te mori cupiente
uult uiuere Nolo inquit dominus
morte morietum tamen conuerti
et uiuat Tu ergo mori uo-
lunt peccando ille uult te uiuere
conuertendo O stulte irre-
uens et ingratus qui nec in se
deo consentis ut misereatur et
cum est uult misereri quod te inquit
uult sua pietate saluare quod
tuo peccato litemus et sibi
blandiatur nemo se stultus
et uana suspicio deapnat
nemo idcirco seculis delinquit
quod super peccatores confestim ma-
dei iudicium non uenit ut
ex hoc non opietur sed im-
pune peccasse quod non illico
punitur sed hoc magis
deum differre quod dissilium co-
gnoscat et in eis peccatores
Bis subito et repente esse
uentum sicut scriptum est

Ne dixeris parui et q̄ accidit
 michi ipse et altissimus red-
 ditor patiens Et alibi Ne
 tardes conuertere ad dñm n̄ diffi-
 cili in die subito em̄ uenit
 ira eius et quod in plerisque
 impletur quibz ob minima
 peccata et in p̄ntia dei ira sup-
 lient et in futuro suatur
 Sed hoc nemo intelliget et
 nemo cognoscat ne quisq̄
 aduersa sustinet malis
 suis estans inrogari sed si
 quid potuerit consuetudinis
 potius putat eē q̄ t̄m̄s
 Et idcirco deus in p̄ntia non
 uult punire peccantes quia
 cū punire agnoscatur aul-
 ti em̄ sunt qui ob m̄ltas
 peccata suorum iā ante diem
 iudicii etia in p̄ntia iudicant
 Nec dicat quis se facilem
 rapacem sanguinum flacium
 homicidam fraudulentum furem
 adulterum cetorumq̄ t̄m̄nū
 reū in p̄ntia t̄p̄e fuisse lo-
 geū Nos em̄ plurimorum vi-
 dem⁹ exempla p̄ que pro-
 bare sufficiam⁹ scelētos
 et impios peccata suorum se
 cōpleto et hoc iā t̄p̄e iudi-
 cant et p̄ntē eis vltimā nega-
 tiō nō m̄t quā futurā Et
 hoc ille facilius intellige
 p̄t qui p̄tē diuisa t̄p̄a dñi
 sora iudicā ipse scelerate
 q̄ p̄ueniū expectant
 m̄tū quorum quo p̄tas

sublimior est ad peccandū
 maior audacia q̄ totū sibi
 credit licere qd̄ p̄t et dñm
 alterius iudicā nō timet
 qui alios iudicat ita ad pe-
 candū pauperes sunt p̄tēa
 cōtingit ut qui nō timent
 iudicā hominis in delinq̄do
 deum iudicē sentiat et ul-
 torem Ex quibz etiam qui
 insonant auri sagēz sic
 q̄ter effundunt ita nā dei
 iudiciū sentiet ut n̄ p̄
 modū sui sagēz effundere
 cogentur qui libent⁹ p̄us
 effundunt alienū Aln vero
 qui filia cōm̄p̄at sic dei in-
 dignatōe p̄sati sunt ut
 insepulta iaceret et esca fer-
 et volucibz fierent Aln autē
 qui inuicibilem m̄ltitudinē
 hominū iuste p̄m̄ent mēb̄
 tam p̄uulatum re cōsp̄t ut
 non fuit p̄asua mēbroz
 quā quos occidunt nūc
 p̄uulato et quora iudicio
 marit iuste p̄empt m̄ltē
 vidue esse multas orphāz
 oas p̄ibz delict⁹ quibus
 p̄ter orbantē et medicat⁹
 inferet et nuditas nam
 addebat impretat qd̄ dee-
 rat audebat ut eoz m̄fēat
 oas spoliavit et liberos
 Nūc vero et eoz coniuges
 vidue et filii orphāz alie-
 nis cotidie egent p̄m̄bz
 Nōne t̄ videt⁹ id testis

in ipis esse compati amant
dei et dicens Indignus et or
phanos non fecit quod si ver
abit eos et ipse iustificatur
ad me exaudia iustificationes
eorum et iustarum animarum et prima
vos gladio et erunt coniuges
pater vidue et filii viri orphani
in O indigni nepheri O
scelerate facia O inani et non
fenda crudelitas duo sensu
fina et atrocissima uno pe
ccatum in tempore. Hic adu
sit ut impij succedat occi
duntur patres et mariti ut
fructus vidue spoliatur
et orphani et ita alterius
mora quicquid quis cogit
quod non sit et ipse quicquid mori
tur non merito ergo deus hoc
mundi iudex crudelis et im
pietatis mouet. Adverito iu
diciu suu in quibusdam etiam
an tempus ostendit merito te
liber nec pater nec futura vita
conceditur quorum nos nec
sceleratum nec impium in pater
in dei iudiciu euadere est
ad mouemur ergo Sed hoc
magis sentare nos conue
tam diu omni quod dei pa
cia sustinent quare diu pater
et suorum tamen fine quod non
compleuit quo consumato e
ram illico protulit nec vlla
illi tamen veniam reserat
Est autem cum patrum modum
atque mensuram dei ipse

testis declarat et quod unus
quisque vel celerius vel tar
dius putat patrum suorum men
suram explere iudice erunt
assidue dimittitur quoniam zodom
morum atque gomorum in
tu atque incendio qui sua
ra compleuerunt peccata ad ad
ham loquebatur dicens. Cla
mor zodomorum et gomorum
impletus est et peccata eorum
replebunt magis completa sunt
De amoribus autem quod de
quod peccata sua diffineant quod
multos annos quo superbi
civitates contemnite sunt
constat esse deletos nodum im
pleta sunt peccata amorum
usque adhuc. Duo ergo mani
festissime instrumentum et doce
mus singulos si patrum suorum
plenitudinem consumant et ta
diu ut conuertantur sustinent
quod diu amantem patrum suorum
non habent consumatum. Nemo
igitur se fallat nemo de
cipiat semetipsum malos
deus non amat neque diligit
patres raptores crudeliter
et impios Sed amat probos
bonos iustos et humiles in
nocentes et mites sicut scrip
tum est. Et in nolens deus
iniquitate tu es neque habet iux
te malum. Odista o quod ex in
iquitate mea sagittas et do abbas
do. Sed de abbas et de quod
videmus bonos et proce

cū malis **I**ndetur q̄ illi nō
perunt sed vadunt q̄ de ma-
lorū cōfocio et a p̄secutori-
bus liberantur et ad eterna
requiem t̄nsferuntur. Illi
autē plarie moriuntur et re-
unt quos de hoc mūdo recē-
detes maior ad h̄ iudiciū
supplicii expectat et pena.
Vocatur em̄ ante t̄p̄ iusti
et boni ne diutius vexent
a nocens. **I**usti vero i imp̄i
tolluntur ne h̄mōs diutius
p̄sequantur. Iusti de p̄ssunt
tribulombz et angustis vo-
catur ad regem. **I**nquin-
ro de luxu opibz et deliciis
rapuntur ad penā. **I**lli em̄
vadūt ut iudicet iſti iudi-
cetur i m̄ eis v̄m̄dute cele-
bratur sicut scriptū est. Iusti
si morte p̄occupatus fue-
rit in refugio erit et vi-
uens inter rectores trans-
latus est i v̄m̄ placitū em̄
erit aia eius i t̄o glabit
de medio iniquitatū eripe-
eum i v̄m̄ cū imp̄is itur
ad mortē illi autem sunt
in pace. **I**des q̄ hanc
solucōz coq̄ns iustū a dei
tutoribz requiem de nō
penā i cū dissoluitur libe-
rum eos p̄cans quā p̄re
i v̄m̄co n̄am solucōz qui
fideles sunt oēs metuit
n̄ v̄m̄cē sed v̄m̄cē iugis

desiderat et exoptat per
quā sibi requiem exhiben-
intelligit nō penā. **I**m̄q̄
vero et imp̄i et suoz sceler-
nū cōsū eam merito na-
turali p̄videncia p̄timeſcit
per quā i requiem exhibe-
ti intelligit nō penā. **I**m̄q̄
vero et imp̄i i suoz sco-
lerz cōsū eam merito
naturali p̄videncia se nō
nesciūt iudicant q̄ uap̄t
hac rōne reddita i excep-
nō oēs nos oēs p̄cans p̄re-
sertim cū nō ignoret p̄re-
iudiciū i m̄ p̄nti et
in futuro seruari. **N**ec in
h̄ nobis de nōre p̄am i q̄
p̄p̄iam nōre dicim̄. **B**l̄m̄
dicim̄ sed p̄t̄ nōt t̄rectes
iudicādos nos credat si i
nobis frustra v̄dicat aliq̄m
Ni si q̄ tā medullis e t̄m̄
infidelis tā p̄m̄cē tā ob-
stinatō tā audax ut que-
rentur e dei iudiciū
indignatōz q̄ nō metuat
saltem h̄m̄az cōsuetudinē
erubescat et videat q̄ bru-
tus quā infip̄es ille i q̄
stultus ab ip̄is etiā genti-
bz iudicet cū? q̄ tāta v̄m̄-
tāe fatags demēa vt sibi
nomen vsurpet alienum
Eius em̄ tam vanus
i miser est qui se adiōtū
dicat cū l̄m̄ nesciat. **R̄s**

tam sanus et vecors ut se
pofiteatur militem et nesciat
arma gestare. **N**emo ei
quidam nomine sine causa sortitur
si futor dicatur recte est
ut calciamenta ab eo fiant.
Accet quis faber aut
artifex hoc facit proprius
artis prout ut sic negotia
suo nomine mutipetur.
Amor enim exemplis agitur
aut nullum sine actu nomine
sed omne nomen ex actu.
Tu ergo quomodo christianus dice-
ris in quo nam nullus
apparere effectus christiani
bonitatis et pacis integ-
ritatis et pacis castitatis
prudentie humilitatis et in-
nocentie et pietatis nomine
et tu quomodo illud usurpas
et vendicas et gratis au-
de tam pluribus rebus nec
parva subsistunt. **R**espondeo
ille est qui non nomine tantum
sed etiam opere est christianus.
Respondeo ille est qui non no-
mine sed etiam opere est christi-
anus ille est qui exem-
plo christi nec inimicorum
nomen odit sed magis
adversariis benefacere et
persequantibus et hostibus su-

is exanire. **N**am quis
patus aliquis ledere vel de-
nuocere ille se christianum me-
titur christianus ille est
qui per inaccessam voce de-
nem hominem novum cum omnibus
bene vivit. **S**ed ne me ex-
pono pro ista loqui quis
arbitretur aut credat aut
putet se facili debere. **I**tem
qui sua potius voluntate
quam legem auctore loquatur
ita nunc legem proprius cuius
preceptum vite non aditus
apertur tam veteris quam
novae legis inopia ex de-
pferre et ostendere quod deus
ab initio mundi humano generi
obsequare precepit in quo
semper placatus fuit vel
offensus. **L**ego enim per
adam qui peccatus sortitur
est de cuius tam nunc domus
non est in exordio mundi
cayon et abel fratres fuisse
generatos ex quibus unus
deus placuit eo quod immo-
rens esset et iustus alii
vero quod nocens et iniustus
deo placare non potuit. **D**e
inde inveniuntur quae sunt
iusti fuisse scriptura
designat cum tamen iusticia
totulit ut non periret mor-

tem faceret sed ad immortalitatem
de medio omnium mortalium
reaperetur. Cum in miratur
exemplo unum iustum pluribus
peccatoribus deo cariorum
Noe quoque et ipse iustus
an iusticie meriti quid pos-
sit nouum? ut ipse cum su-
is tamen vita daretur per dilu-
uium toto mundo dampnato. Et
braham quid pro fide me-
rito et iusticie consecutus sit
scriptura testatur. Hoc uero ut
illo in tempore solus iustus de-
esset in terris qui solus ius-
tus fuit muctus. Iohannes uero
hoc meruit ut pentibus ci-
uitas a zodomitarum libaretur
incendio quid si ad quod iustus
meriti fuit? Iohannes est hoc
ut per singula et omnia me-
rita recensere possumus uidetur
cum quod ad se deus per se
me abinthe per ceteris ge-
nibus pertinere oportuit. Et
modum erudient quod eum ut
sibi placeret facere et quod
obseruare precepit. Scire nos
conuenit primo in loco quod de-
lecta regione in qua semper
per habitare consueuerat et
optauerat. proutque deserta
in aliena prouincia scilicet in
egyptum fecit exulare non
quidem sine causa nec sine
deum prudentia. hoc factum est

reor sed hanc puto ex ratione
quod deus populum suum elegerat
ipsum enidie cupiens per ceteros
in cunctis operibus bonis scilicet me-
iusticie pietatis. Voluit enim
in extranea patria esse per tempus
peregrinum et captum ut capti-
uitatis miseria disceret et la-
boris seu peregrinationis quo
facilius postmodum misereri
peregrinantis nosset. si ipse
ante peregrinationis miseria
didicisset. Nec enim tam liben-
ter peregrino miseretur et ad-
uenire sicut ille qui peregrinus
angustiam exitusque cogit
non sic hospitum et sine tecto
manente in suo quis intro-
ducat hospitium nisi qui ali-
quando tecto indiguit alieno.
Nemo ita esuriens abest
et siienti potum dat quamquam
et ille qui etiam sitim esu-
rens pressus est. Nemo
tam facile nudum suum co-
puit vestimentis nisi qui nu-
ditatis et frigiditatis no-
uit iniurias. Nec sic mi-
sero iblatum et laborantem
succurrit nisi ut ille qui et
blatum et miseriari causam est
exptus et laboris. Meri-
to ergo deus et ipse et pie-
tatis magister qui legem eam
eruditus postmodum per
quam pro sue pietatis et
ipse omnium bonorum operum

precepta conderet. Voluit eni
prius omni pssimas tribulaciones
et angustias in terra preta a
liena / q. facilius posset mi
sereri talia sustinere / et sic
prius obtemperare mandatis ut
putes eum fuisse bonum agri
cola qui antiqua semine mit
tat in terra prius arata et
mista / dicitur ne qd illi ma
dicatus est semine peat / et
ita etiam deus populum suum dum
an edomat et macerat quia
ei salutarium semine mandatorum
impartitur. Denique ob hanc
causam ut evidenter clare
at cum hoc potuisse / deinde
prius intueamur mandata
dicta. **I**duena non vera
bit nec tribulabit eum
fuitas enim et uos aduene
in terra egypti / et iterum legi
deus magnus qui non acci
pit personas / sed nec accipit
munera facientes iudiciu
pselito et orphano et vidu
e dare panem et vestime
tu dilige qd et ipse fuisse
pigrinus in terra egypti.
Et alibi dicitur. Si autem mes
sicus fueris in agro tuo
et obliuisceris apud manu
talem pselito orphano et vi
du / et reuerteris apud illa
erit ut benedicat te dominus de
in opibus manuum tuarum
et memor eris qm et tu
famulus fuisse in terra egypti.

Deo ego paxio et verbum h
unde facile videntur iudiciu
populum atq. pmissatur ob hac
tam cunctis miserie fuisse
afflictum ut miseri alteri
suo diceretur ex. sicut scrip
tum est. Dauidi populum tuum
ver talia / qm o. eos iustos
et et humanos. **T**u autem ad
dominus velit ee populum suum late
ut arbitror qd et quibus pos
set opibus quam pmereri
pluribus probatur exemplis.
Sed ne de manifestandis eius
voluntate parum videatur ee
qd diximus / legis etiam et
prophetarum precepta iungamus
et quid deo placeat semp
q. placuerit / et q. crebris
fieri et obsequari preceptis ve
teris tamq. noue leges / he
est diliges dominum deum tuum
ex toto corde tuo et ex tota
anima tua et ex o. vi. et x. p.
tuum sicut te ipsum / leg. ppha
tu hoc primum et maximum
omni ee mandatu domini et sal
uatoris testis propheta. **I**tem
in his duobus mandatis
tota lex pendet et prophete
quod reuerdi oio potest nec mu
tari. **I**n his duobus ma
datis omne tam leg. quam
prophetarum consistat preceptum
et illa legem impleuisse
qui h. potuerit complere.
Nihil enim aliud in lege
precepta queratur quam

ut deum diligas et p[ro]p[ri]o
 et vere ille legis consu[et]u
 tor fact[us] e[st] qui nec in de[um]
 nec in p[re]miu[m] p[er]at. **Sed**
 quid deum et p[re]miu[m] dili
 gere sit p[ro]p[ri]e et diffilicite
 minime conuenit. Deu[m] diligit
 qui leges eius et p[re]cepta ei[us]
 totidie. Deu[m] diligit qui se re
 n[on]e deus sc[ilicet] e[st] et n[on]e sa
 facit. Sicut scriptu[m] e[st] Sa
 estote q[uia] ego fact[us] sum de[us]
 deus ue[st]r[us]. Deum diligit qui
 illud p[ro]pheta[m] implet elo
 quiu[m]. **Qui** diligit d[omi]n[u]m o
 d[icitur]e malu[m] d[omi]n[u]m diligit q[uod] n[on]
 aliena seu t[er]renu[m] plus cogi
 tat q[uam] celestia et diuina. De
 em n[on] n[on] s[an]ctitatis et iustit
 et pietatis aatore. **Iste**
 deum diligit qui n[on] aliud
 diligit qu[am] q[uod] deus dili
 git. **Et** n[on] aliud opari vi
 detur. **Quid** em sit dili
 ge saluator declarat d[omi]n[u]s
Qui audit v[er]ba mea et
 facit ea h[ic] e[st] qui diligit me
Si igitur ille deu[m] diligit q[uod]
 q[uod] p[re]ceptu[m] eius e[st] facit
 go qui n[on] facit. Deum iste
 n[on] diligit. **Omne** vero q[uod]
 n[on] diligit odit. **Unde** clare
 et manifestu[m] e[st] ab eis
 deum odia qui sua man
 data non seruauit. **Sed** q[uod] b[ea]t[us]
 p[ro]pheta[m] dixerit p[ro]p[ri]o

None qui odit te d[omi]n[u]s
 od[icitur]e p[ro]pheta iustus p[ro]p[ri]o
 res iustos et adulteros et
 dei mandata spernentes. **Sed**
 a[utem] in loco dicit **Ubi** p[ro]p[ri]o
 et thab[et] et **Et** iteru[m] **Iungo**
 odio habui. **Unde** ergo q[uod]
 iusti quam integ[ri] et quaz
 sa ee debeam[us]. Quib[us] ma
 le conuersari n[on] licet. nec
 male conuersantes agnos
 cere. **Hoc** b[ea]t[us] ap[osto]l[us] o[mn]idie
 dices. qui nec panem fra
 gi cu[m] p[ro]p[ri]o p[re]cepto. **Si**
 quis em se agnora[re] inter
 uos fornicator in ex[er]citiis aut
 auarus aut ydoloz[um] sum[us]
 a[m] maledicu[m] aut ebriofus
 a[m] rapax. cu[m] eiusmodi nec
 abu[m] quid[am] sume[re] queunt.
Sed igitur p[ro]p[ri]u[m] suu[m] de[us]
 ee uoluit et ab omni cotagi
 one iusticie et iusticie
 alienu[m] talem eu[m] quippe ee
 uoluit ta[m] iustu[m] tam p[ro]p[ri]o
 ta[m] immaculatu[m] tam simpli
 ce[m] ut m[u]ltu[m] quod in eo ge
 tes redarguere possent i
 uerent. **Sed** q[uod] admirare
 et drent. **Quia** gens cui
 e[st] d[omi]n[u]s deus eius p[er] q[uod] e[st] i
 h[ic] s[ed] et tales conuenit esse
 dei cultores et seruos. **Uz**
 p[ro]p[ri]anos mansuetos p[ro]p[ri]o
 tes p[ro]p[ri]os irrephensibiles
 imaculatos ut quib[us] eos
 audiret saueat et amec[us]

et dicit Vere in homines
dei sunt imo dii quorum ta-
lis est conuersatio. Ita se
homo dei exhibere debet et
agere ut nemo sit qui eum
non videre uelit qui non au-
dire desideret. Omnis qui
corderit eum hunc dei filium
esse credat ut uere in eo im-
pleatur illud apostoli in lau-
des eius dulcedinis. Et nota
si talem se exhibeat dei fi-
lius christianus ut homo qui
demonis uolens quod desin-
unt conuersando effluatur
equalis incipit per eum de-
blasphemari et dicitur dei
filius christianus dei seruus autem
tamen neque quod est cuius tam
mali actus et tam turpis o-
peratio cuius uita ipsa tam
reuerata tam luxuriosa tam
sordida et erit illius prole-
re. Nomen enim dei per uos
blasphematur inter gentes
sed de illis per quos non
dominus inter gentes fuerit blas-
phematum. Et pena prima
neat credis deus enim a
nobis nichil magis deside-
rat et requirit quod ut
per actus nostros nomen dei
magnificetur ab omnibus.
Sicut scriptum est. Sacer-
ficia in sacrificium laudis. Et
est enim sacrificium quod deus

super omnes hostias requirit
et diligit ut per opera iusti-
tie nomen suum uobis
laudetur et deus uerus
esse ex actu suorum suorum
et opere comprobetur. Alii ne
deum diligant quod non aliud
quod uerum nomen eius glorificet
exerceat. Quod deus diligit
dicit ut potius dixeris. Tunc
vero quod sit premium ut se
ipsum diligere ut possim
explicem. Quia ipse
causa expone loco uincit
dixisse differatur cum dicit.
Quod tibi non uis aliquid fe-
ceris. Dominus quod et saluator
nostre. Omnia queruntque uolunt
ut faciat. A eadem et per f. i. s.
Nemo est enim qui sibi ma-
lum optat ab alio fieri. Nunc
ergo premium suum sicut
sempiternum diligit qui nec
mali ad eum optat quod sibi
non uole fieri. Sed siquid
homo propter peccata ab omni-
bus optat et consequi
libentius impitatur. Quia
non solum a peccato quitur
ut malo cureat sed ut bo-
num exerceat quod etiam si malum
mali fecerit nec homo tamen
ad eterne uite premium
non admittitur sed gehene
ignibus mancipatur. Sicut
in libro domini dixisse. Et

gimus dixisse de his qui
 nichil mali faciunt nec boni
 ad opantur. **D**iscite a me
 maled. i. i. g. et. 20. **E**sus. 21.
 22. **E**tiam 23. **H**ospes sui 24.
Iudus 25. **D**apnauit eos
 dno no q. malu gessint s.
 q. bonu no fecerunt. ideo
 dapnauit. et ex hoc quisq.
 prudens et sapiens est re
 cognoscit qua spe de illo
 hre possit qui opat. m.
 malis. qn. etia illis vita
 negatur. ppetua qui malu
 mali fecerunt nisi q. bonu
 non gessint. **R**eg. em. h.
 tm. deus quit a nobis ut
 mali non simus. sed ut ef
 ficiam. boni. **E**x malis
 em. opibus vocatur mali
 ita econtrio ex bonis applla
 boni. i. duo sunt qbz vi
 detur eund. boni et mali.
Bonus deus cu omnes
 bn. conuersantes deserui
 unt. **S**pa. aut. malus
 cuius quisq. qui male
 opatur. e. famulus. **N**on
 a nobis solum hoc postu
 pt no vided. male serui
 desma. ee. dra. sed etia
 ut vided. bn. deo seruire
 videam. **N**am qui n. ma
 lu opari videat. n. bonu
 cuius ille seruis ee. vi
 deatur. ignoro. vel quo

ad vita pot. assequere pe
 tua quas beneficia no
 meruit. **N**emo m. s. p. p.
 sensu decipiat et illudat
 ned. p. p. est. h. t. sed. u. a.
 quisq. bonus non fuerit
 vitam ppetua no habebit.
Cuiusq. em. iusticie et
 mie op. non fecerit non
 pt. regnare cu. xpo. **C**uiusq.
 no fuerit humanus pul.
 hospital. benignus. cle. m.
 q. bene no euidet. m. ed. u.
Deus malos no amitt. no
 diligit pccatores. **C**uiusq.
 malu fecerit immatus est
 dei. **C**uiusq. sine dolo no
 fuerit ptem. h. re. cu. custo.
 no poterit. **N**ichil em. a
 plus qrendu. est. nichil. q.
 desideradu. mag. nichil. p. q.
 totis viribz. assequendu. qua
 ut. malicia. a corde suo. ex
 cludat. q. ut. neq. q. m. tra.
 pccatoris sui. co. p. a. n. a. no.
 admittat. qua. ut. bonitate.
 teneat. iusticia. seruet. pul
 tate. m. etis. custodiat. **E**sto
 igitur. innocens. si. vis. cum.
 deo. viuere. esto. simplex.
 si. vis. regnare. cum. custo.
 quid. tibi. prodest. malicia.
 que. in. morte. trahit. quid.
 nequitia. q. prohibet. reg
 nare. cu. xpo. q. se. h. n. te.
 extimat. sicut. scriptum. e.
Nia. neq. disperds. illu. qui
 se. habet. **S**i. vis. viuere. cu.

di prophetam qui loquitur. Si te
gnū xpi diligis audi quod
meūis aduersa. Et s' hō
qui vult vitam et cupit vi
dere dies hōnos. Et statim
pro hoc subiūgit. **P**roinde li
gum tuū a malo et la t
n lo. **Q**uādo hōies forat
deus ac diligit qui malum
nesciūt nec nolūt quorū
labia nō loquūtur dolum i
quibz nō mīl bonitas ēē
videtur et pūtas. **I**nnocē
tia em ē que nos cōmēdat
deo. **S**implitas ē que nos
facit regnare cū xpo. **C**uō
autē deus nō mīl innocētes
diligit et s' velit ēē cōiū
ctos testamētis plūms qd
pōt pōt. **I**nnocētes et
iū adhep in. **E**t alibi. **C**us
todi innocētia et vide eā
tate qm sunt. **E**t p. **C**ū
tū autē innocētia p'stē seu
cōferat hōi ec' si sero ser
uetur p'stē dauid testimo
cōp' d. cū gūuit an p
cassē et postea se iudicant
nō tmeret ego mōtē in i
nocentia mea inglossus
sum. **E**raebat em sibi tā
nō metuendū ē iudiciū
q' innocētia eāz sero co
gnouat. **E**t alio in loco d.
si de autē p'ter innocētia
suscepist. **S**uscepit p'p
modum p' mōtē q' p'ter
malicia ante repulsetat
infantes vero nec cōfida

com deo mōtē ē cū dicit
Cuāto q' innocētes cus
todint infāq' nō cōfun
dantur. **I**ntel' em deo dicit
n' carius ēē p't q' ut mō
teaa tota obseruacōe test
licet quis in aliis op'ibus
deuotus appareat s' tamē nō
hūent innocētia frustra sibi
de sua deuocōe blanditur.
Et illā videns eāz sub ve
teri lege degebatz qn ad hō
mūmū hāebat odore obs
uare p'ceptū est innocētia
q' te nūc agē cōuenit. **E**t
qui eāz mūmcos iubet
amare. **E**t n' em innocēns
nouent uel cū poterit
ēē malus qui mūmcos p
cipitur esse bonus. **S**ed tu
forsitā et proximū odis
tū nec extraneū odisse
cōceditur et frēm p'sequet
qui amare p'p'etis mūm
tū et xpianū te esse credis
qui nec noui nec veteris
testamēti p'cepta custodis.
Sed ne sine causa xā
te estimes et de solo nōre
t met blandiatis qualem
te ēē oporteat audi aplm
dicēte. **C**ui suabatur tam
non furetur magis autē
laboret māius. **S**uis qd
bonū ē et hēat vnde tri
buere possit nōtē p'ci
entibz. **O**mnis sermo ma
l' nō p'cedat de ore uō sed

si quis bonus est ad edifi-
 catores fidei ut det gratia audi-
 entibus et nolite spiritum sanctum dei
 in quo signati estis in die
 redemptionis. **E**stote autem invec-
 cem in corde benigni dantes
 in voce sicut dominus dominus vobis
Estote imitator dei sicut si
 et ab illo in die qua christus dile-
 xit vos et id semper pro vobis
 oblat et hostiam deo in odore sua-
 vitatis. **I**mpudicus autem et o-
 mnia et avarus non nor in
 vobis. **H**ic autem scitote quod dicit
 impudicus et avarus et
 avarus quod est videri per-
 uitus non est in regno christi
 et dei. **I**lle igitur se in
 to iudicat christianum qui h-
 precepta custodit et est sanctus
 pudicus et humilis et iustus
 qui in me et iusticie operibus
 conuersatur. **N**am tu illi
 christianum putas nisi n-
 xianus est actus in quo
 conuersatio nulla iusticie
 sed neque pietatis et ste-
 leris. **N**illum enim christianum
 putas qui opprimat mise-
 rum qui pauperem gravat
 qui res concupiscit alienas
 qui ut se diuites faciat
 plures facit indigentes qui
 suum gaudet iniuste qui
 laboribus alienis cibum
 capit cumque ob assidue in-

olatur medicum cum? **S**ed
 non nisi indigna et obice-
 na et scelesti loquatur et
 turpia qui cum iubeatur
 distribue sua mercedem a-
 lienam et ad ecclesiam istam au-
 dent accedat et temere in
 fortunam et periculis ma-
 gis in celum illucit iniqua
 et iniquitatem cruore viola-
 tas et illo ore scelesti et
 polluto quo paulo ante
 fuisse locutus et tunc
 pro precibus ad deum quique
 tuo quod malum est mali causa
 sit precibus fundit. **Q**uid
 igitur agis impudens et
 miser quid te maiore pe-
 catorum emere quibus quid
 deo peccet contemptum et in-
 iurias negas quid ad
 provocandi celerius in te res-
 pice tue sceleratas ad de-
 um provocas magis ad quod
 ille hunc respicit qui non
 nisi sanctus magis sibi iussit
 offerri. **Q**uid ore illo in-
 rogas quo paulo ante locu-
 tus es male cum quibus mi-
 cuplicetur in abhorrant
 preces sicut scriptum est
Cum extendis manus tuas
 contra fratrem meum et contra
 et si multiplicaveris per non
 ex. **M**agis enim vix ple sunt

facit laudam et mundi es
tote et auf. neq. a cor. v.
du sibi ille gatus ee dz et
etus et sue innocencie fid.
qui ad deu manus extendit
et porrigit innocias cum
ap. dicat **V**olo autem uos
orare in omni loco leuantes
scas manus **I**lle autem
ad deu merito extollit me.
ille pces bona conscia fundit
qui p. dicit **T**u nosta dne
qua ste q. innocentes qua
pure sint ab omni fraude
et inuicia et rapina quod
ad te expando manus q.
iusta qua imaculata labia
et ab omni incedo libera q.
e. ut in misericordis pces fu
do **R**. p. impetire quod
postulat **S**ao em quos
ta nequiae et auaricie pro
fundi caligo cecauit ut cum
illis prope successit q. a
pugilem per potentia ui
xint a. innocetes falsis tes
tomonis a. misericordie uirtute
sua signant aut furtum
fecint vel rapina deo gras
agant. quo opulante ta
lia petuisse se credunt et ui
dicent deum iniquum ut pu
tent eu sceleru fuisse par
ticipem **S**tulti et miseri
et adeo suis iniquitatibus ex
cecati ut non intelligant
deo no posse placere q.

probet et q. vnu cimen
non satis sit mbi. ad huc
male penando de deo ad
ciant et reliqui **A**lii vero
per hoc iusticiam se exa
mant q. de sba paupm exi
gua elam faciat et de eo
q. plures abstulint vni
e. m. largitur abatur
vnu unde plures esur
ut et de mltor. spolis
pauci teguntur **N**on elem
elam querit deus nec ut
p. ter vni de alterius au
delitate p. stari **M**elius
est em oio no facere elam
q. plures denudare et vnu
vestire **I**lla autem elam
deus approbat q. de iustis
laboribus misit et de liba
ei de tuis iustis fructibus
ia illa abboratur q. rep
bat elam que de lacrimis
p. a. alienis **Q**uid em
prodest ut te benedicat
vnu cum plim maledict
vel quid confert tibi ela
que de sba p. credit aliena
Reuera times q. deus no
beat unde suos paupes
p. stat n. tu aliena dicit
pras **A**lios autem noui
quos ita insipie et opu
tencie febrofa ignoracia
fallit ut fidem qua huc
se silant sine opibus
iustis apud deum cen

seant p[ro]fuit et hoc erit
his genere sine metu cr
mina neplanda comitatur
cu[m] credunt deū nō omniū
sed p[ro]fide tū vltor[um] et d[icitur]
modi nō solū p[ro]fide p[ro]p[ri]e
se cōtenti sunt sed et a
lios in quibus nullū dīne
dīne scāe lum[en] ē suis māt[er]
laq[ui]s implicare et imple
tur in illis saluatoris m[er]
sma dīctis. Q[ui]eas si ce
cū ducat amō cadunt
in foueam. Nam si n[on]
ēmen sed sola p[ro]fida d[icitur]
natur ergo secū p[ro]fida
et liberi et sine cā dedit d[icitur]
māda iustae si sola
fides sine opib[us] iustae
p[ro]dest. Vn[de] h[ic] cā impius tā
sceleratus tā p[ro]fide i[us]
tante error obrep[er]it
nesci[us] nisi forte ex illis
qui in lege veteri p[ro]p[ri]e
seducebant et secū siml
eternae morti ac p[ro]p[ri]e
trudebant m[er]itū de q[ui]d
scriptū est Nolite audire
sermōes eor[um] qui p[ro]p[ri]e
tant vobis qm et ip[s]i
nam sunt et visiones
a corde suo loq[ui]tur et
non ab ore dom[ini] dīcūt
dīcūt em[im] qui repellūt
o[ra]bum dom[ini] pax erit
vobis et omib[us] qui va

dunt in p[ro]p[ri]e suis
Dn[us] em[im] qui vadit in er
ore cordis sui d[icitur] nō ven
ent super me mala vult
ta q[ui]em nobis ymo toa
legis testīma adhēnt q[ui]b[us]
p[ro]p[ri]e enoib[us] destituer
ac sepelle p[ro]fida. Sed ne le
gēte diuans fatigem[ur] suf
fīat pauca de p[ro]p[ri]e h[ic]
p[ro]p[ri]e m[er]itū ille cuius
talīs est sensus Adam a
deo factus est homo in
p[ro]p[ri]e statu m[er]itū cū ip[s]e
p[ro]fide aut p[ro]fida cā d[icitur]
tū est in quo vtiq[ue] m[er]itū
m[er]itū fuisse m[er]itū
sed solam m[er]itū cū
cā d[icitur] est ille et
o[ra]s d[icitur] suo ex[em]p[lo]. Ca
v[er]o nō p[ro]fide cā p[ro]p[ri]e
frem intēmerat cōdēpnā
q[ui]d p[ro]fida et omib[us] h[ic] m[er]itū
vt diluuiū intēret nō p[ro]fide
cā tam logo sed cōmūne
zodoma et gomorra ut re
pentino cōcremaent[ur] m[er]itū
dio nullaz cā m[er]itū
mucio n[on] p[ro]fida et sceler
q[ui] scriptura euidentissimē
dēntat et d[icitur] h[ic] zodo
mali et p[ro]fida in cōspectu
dei erant p[ro]fida p[ro]fida
iudicatus vt tam f[er]re
m[er]itū videret et cōreup
nōne p[ro]fida tā p[ro]fida
Sed d[icitur] as veter[is] legis

in testam non accipio nisi
in et noui testam. **E**x
lenis. **A**ccepe sophiam et ania
quos apostolica fima non perfidre
time sed fura i mediu ca
dapnauit. **I**ffo: san dnm est
Quid ergo aplos d. **A**r
bitrunt iustificari homines
per fidem sine opibus legi
pnm qui hoc d. **E**go hndz
absente dapnasse qz prore
pns accepit. **I**ntelligedi
est qz sapientia que sapientia
bus conuenire videtur in
omibus et non nisi solum
hms a qbus minime intelligi
discrepare. **I**ustificari mag
horem per fidem sine opibz
legis ap? sed non sine illis
opibz de q? aliu apm audi
o dntem. **F**ides sine opibz
mortua est. **P**aulus em
ap? de opibus legis locu
tus est. **H**oc est de carnis
carnali i neome i sabbao
i limoz ceteris q lex fieri
an pcepit q xpi tpe no
eant nacia i no de opibz
iusticie loquitur. qz qui no
fecit opa iusticie mortuus
est quiauis silaret se fidele
esse. **S**ed de quis i apli d.
Orde credi ad iust o. a.
o f ad sal. **Q** stulte i hoc
tenpe bpm opus imple
quid baptizetur quis so
la confessio designatur i

fides. **N**am q? ipius bap
tism lauacri pdest si no
iusticia quitur sed sola fi
des bpm em pna ablu
fides hms tenz si demceps
pccandu e abluisse q pro
dest. **A**udi q dicit do? hoi
semel sanato. **E**cce sanus
es iam noli pccare ne de
terius tibi quid coningat
Hoc et bns petrus ap?
ma te docet et sez ad deo
euenire qui post agnitio
via iusticie pccauerit ad
diat. **S**i em resurgentes
cominacoz mude in cog
toe dnm m et saluatoris
ihu xpi h rursz implicati
supantur facta sunt illis
posteriora detiora poribus
i telius em erat no co
gnoscere via iusticie quaz
post nocoz retrorsum co
uerti ab eo qd illis credi
tu est mandato sicut cns
reiusus ad vitam suu i sus
lota in volutabro luti. **P**o
et bns ap? paulus testa
tur et alloquitur horem p?
bpm sificoz pnsimo er
rore pccantem no sine
ingeti pma cōseruari di
tens. **I**mpossibile est em
eos qui semel illuati st
gustauerintqz celeste donm
et pccatibz facti sunt spe
sanctus gustant nuch

lo⁴ donu dei vbi virtutes
 q³ seculi ventur postqua
 plap³ sunt rursus p³ p³ m³
 reus cruc³ sibi filiu dei
 Queda ad saluatore ac
 cessisse et interrogasse quid
 faciendo vita eterna pa
 pet. In em^o lo⁴ Qui uia
transum est a dno. Si vita
 vis hie serua mandata
 non dixit. Sua tm fidem.
 Nam si sola fides quic
 supflue iubent³ madata
 teneri. Sed ego dnm ad
 supflm pcepisse no dica
 Sed dicat illi qui p³ am
 do iam filiu porcoris effe
 sunt et in hoc tm solui
 lum se hie credut si alios
 secum potint ppetua mor
 te dampnare. Nam si deus
 p³ orem no punit vbi e
 illud p³ hia. Si vix ius
 tus saluus est p³ o: et
 impius vbi p³ manebit.
 Et alibi. Et m p³ ores
p³ bnt. Ite. Deficiant
 p³ ores q³ tra i³ m³ u³ ita
 vt non sint. Et rursus
 Sicut fluit cera a f. u³.
 sic p. p. a f. dei. Nullu
 hoc tm incredulu i m³ fi
 delem in loco sed audio
 p³ ores cōdepnare. 7 sal
uatore m³ quoda in lo
co dixisse lego. Mo oib³ q³

de m dno do. sed qui fa
 at voluntate p³ is mei q³ i cel
 e. Itaq³ xpm credebat quie
u dnm p³ ap³ bnt sed nūq³
illis celestis regni ianua no
p³ m³ dntur q³ illi ore cōfue
tur q³ f³ as abnegat. Negat
autē dei f³ as nō m³ d³ est
q³ negare v³ bis. Et em^o ap³
Confiteatur se nosse deum.
f³ as autē negat. Et domi³
in em^o. Nulla dicit in m
die illa. Dne nōne in noie
tuo demora eieta? nōne in
noie tuo virtutes m³ l³ fca?
Dica illis nūqua uos cog
u discedite a me. rē. vsq³
ad ista dnr cōdidisse ut ec
virtutes in noie d³ m opare
tur nec tamē fides eis p
fuit q³ iustae opa nō fe
cunt. Itaq³ si sola fides
p³ des³ aut illi ai angelis
sathane in p³ etui gehē
ne ignibz mancipiunt q³
nō p³ fidre cā sed q³ boi m
chil fecant iudicatur. Et
scriptū est. Et dicit rex eis
qui ad sinist³ eius sunt.
Discedite a me maledicti
in ig. e. qui p³ p³ e d³ p³ et
an e³. Esurim em^o rē q³
nō cōdidistis m non dixit.
Unde nobis datur intell
ti nō incredulitatis causa
sed bonoz opm sterili te
hos ee dampnatos. Nec g³

alterū deapnat neq; sedu-
cat sed nec ab alio seducat
nisi quis iustus fuerit vi-
tam nō habet nisi quis in
omnibus xpī mādata sua
uerit parit non pōt habē
in ipso nisi qđ in omnibz tē-
na despexerit dīna non
capiet et nō quis huana cō-
tēpsit nō potit possiderē
celestia nec qđquaz xānū
se iudicet nisi qui xpī doc-
trīnā sequitur et imitatur ex
Sed tu illū xpīanū pntat
cui d pame nūquā satiat
esuriens cuius potu nul-
lus sit exas. Cui d pō-
stū nō cognoscat sub cō-
tectū nec aduena nec pe-
gīnis aliqui succedit cui d
vestit nūdus nō tegitur
cui d aux nullus paup
fouetur cui d bonū nemo
sentit cui d mīaz nemo
poscit qđ in nullo imitatur
bonū sed dendet pecun-
et subsanatur Absit ut
hmo xpīa d dicit Absit
ut dei filius possit appel-
lari qui talis est xān
ille est qui mān xpīstī
sequitur qui xpī in oībz
imitatur Scptū est em
Qui vult in xpō ma-
nere debet sicut ille am-
blaut ambulare xān

qui mīaz facit qui omī
mouetur inuria qui o-
pōt paupem xānus est
qui subuenit indigentibz
misus qui cū mentibz
mēt qui dolore alterius
pau sentit qui ad fletū
alteri fletibz puocatur
cui d domus ianua nemo
claudt cui d mēsā paup
nō ignorat cui d dona-
cūctis offeruntur cui d bō-
os nozūt a quo nemo sen-
tit inurias qui deo die
noctūq; deseruit qui mē-
smeter eius pcepta me-
ditatur et cogitat qđ paup
mūdo efficitur ut deo bō-
cuples fiat qui inter hoī-
nes hētur hūilis ut corā
deo et angelis glōsus ap-
paret Cui in corde suo in-
thil similitū a fictū hē
videtur cuius simplex et
innocēta est anima cui d
ē consēta fidelis et pura
cui d tota in deo mēns ē
cui d omīs spēs in xpō
est qui celestia potius qđ
terrena desiderat qui hūā-
spōnt ut possit hēre dīna
Nam hys qui hoc scdm
diligūt et qui in pnti tpe
glāntur et cōplacet audire
quid dī. Nescitis qđ am-
acia hō mōi inuicē ē

dei et qui uolunt esse amicos
huius seculi inimici dei
constant. Nec est propter di-
lectissima quod christianum agere
conueniat prout potui ex-
plicari. Si ergo omnes qui christiani
dicuntur tales essent oportet
nunc tue prudentie est esse
maxe quale te tu uiduas
debeas exhibere quod auctis
bene considerantibus; oportet esse
eximium. Una autem uiduas
est quia te credo non ignora-
re unum quod per sanctam est celesta
primo destinatum que nulli
illius de omni uidue deo
orombus et ieiuniis die no-
cturnis deseruiunt. Aliud uero
genus quod filios carum uidue
habet et domino non tam acceptum
uel dignum nec tam patris
obnoxium. Tertium autem genus
est in epulis et diuitiis
quod eterne morti suam
et pene. Scriptum est. Vi-
duas honora quia vere ui-
duas sunt. Iste pater et
uere dominus uidue quod iubet
tue a tanto sacerdote et a
thymoteo honorari. Et
sunt quibus exhiberi non
iubetur honor nec in uita
negatur de quibus dicitur. Tu
autem filios habes et nepo-
tes primum distat dominus sua

177.
facere et pater gram reddere
pauperibus. Illae autem etiam
sunt de quibus scriptum est
uidua que in delicto est uiuens
morta est. Unde intelligi
datur. Non omnes uiduas esse
equales nec eas deo place-
re corpe tantum uidue trahunt
non opere. Quales autem esse
deant per uidue dicit apostolus. Et
autem uera est speret in deo
et inflet oronibus die et nocte
Nec id petere uolo quod gratiam
apostolus. Veras uiduas nouit
demonstrat etiam esse et flagit
sic est actu mente conuersa
et corpe. Et alibi uidue uere
et electe et conuersas ac-
tibus describit idem apostolus
dicens. Vidua dicatur que
fuerit in operibus bonis
testimonium habens et si filios e-
ducabit quod subiacent deo
Si hospites recipit si se
pedes lauit. Si tribulatores
patientibus submisit si
opus bonum secuta est. Hanc
esse ueram uiduam iudico
cuius etiam sunt opera. Illa
uero quod se propter uiduam
dicit que nichil tale opera
est. Sed sunt aliquae uidue
et diuites nobiles et pote-
tes quibus forsitan uidue
indignum ut filios deo et
non seculo conueniant et

Hospicio recipiat aduenas
qui sunt pedes laboriosos
luculentos et horridos de-
licat et munda manibus tan-
gant. Sed nec digne tales
erunt in futuro tempore sancti esse
confortes nec parte pre-
bere cum eis quos in presentia
spreunt et quos suscipere
nolunt et quorum plantas
suis manibus correctare so-
luerunt quia christum spernit qui
cum eius famulis spernit.
Sicut ipse dicit. Cum uos sper-
nit me spernit. Marie ma-
gdalene ut christi pedes la-
uaret lacrimis humiliter
manauit. Maria uero fers
et uiduas ut pauperum pe-
des lauent ipsa aqua def-
icit. Tu ergo sanctissima
et prudentissima femina ne ve-
lis imitari homines que cum
audere malefecerunt bene-
facere erubescunt et con-
fidentur iuste vivere que
non sunt confusi peccare
et que se ultimo morti ob-
tulerunt nec in uitate ueni-
ad uitam que hominibus risus et
fabulos et subsanationes
premetunt quibus carius
est miseris hominibus placere
quam christo. Sed esto tamen
qualem te dominus esse precepit

qualem apostolus iubet ex-
hiberi christo uidua esto sancta
humilis et queta et omne
opere iusticieque modestiter
exercere et quisquis te in-
imperiū habeat quis sub-
sanet et uideat tu tamen
des placeas et que se se-
geras ante omnia incessa-
biliter dominum tui meditare
mandata omnibus et psal-
mis manibe ut si possis
et nemo te aliquem nisi a se-
gente moueat aut ora-
tem et cum fueris talis
omni memeto quatuor tamen ut
quod tibi preces precare non
possis conferta absentibus

Explicit. Aug. de uita

Christiana

Quid est quod dilectus
meus in domo
mea facit sceleris
contra. Ite. m. eo. per. lis
Hugo p. de archano. sic
dicit. Domus dei totus
est mundus. Domus dei
ecce catholica est. Domus
dei est quilibet fidelis anima.
Sed aliter mundum mouit
aliter etiam. aliter cona-
quatur fideliem animam. In
mundo est ut imperator et

regno **I**n ecclesia ut p[er]fa-
milia in domo **I**n aia
est ut sp[irit]us in thalamo
Ex qua aucte colligitur
q[uod] triplex e[st] domus domi
videlicet g[ra]tis sp[irit]us et
singl[ar]is **I**n p[ri]ma loca-
tus est ideo dilectus homo
r[ati]onalis ad p[re]sident[em] crea-
ture de[um] q[uod] colend[um] **A**d
sec[un]dum vocatus est dilectus
deo homo sp[irit]ualis ad re-
sistend[um] male nature p[er]
q[uod] sec[un]dum p[er] t[er]cia deputa-
tus est dilectus deo ceter[is]
cl[er]icalis ad insistent[em]
ture spons[us] regedum
Sed q[uod] quib[us] r[ati]o in do-
mo sibi commiss[is] p[er]limas
comitit neglig[en]t[is] et
mala inu[en]ta iusta est p[er] he-
querimoma dicentis **E**d
est q[uod] dilectus e[st] **I**ustia
omni **I**ustior contra se-
c[un]da iustissima et gra-
uissima contra t[er]cia **I**u-
co p[ri]mo q[uod] est domus dei
g[ra]tis in qua r[ati]o **I**n h[oc]
domo de qua dicit ap[osto]l[us]
In magna domo domi
no solum vasa aurea et
argentea sed ligna et fi-
talia **2^a th[im]. 2°** Locatus
est dilectus deo h[om]o r[ati]onal[is]
quem a deo dilexit ut fa-

ceret ip[su]m ad ymaginem
et similitudine[m] sua[m] **1^a th[im]. 1°**
Minueret eum paulom[od]o
ab angelis g[ra]tia et honore
coronas eum et const[itu]it eu[m]
sup[er] opa manuum eius **S**z
quata et quata inu[en]abilia ma-
la h[om]o dilectus in domo domini
comitit nos dubitat qui
aduerit tot hereticos et
falsinatos et paganos q[uod]
eaa si cognoscat de[um] non
sicut deum glorificat et gra-
tias agit sed mutauerunt
gl[ori]am incorruptibilis dei
in similitudine[m] corruptibilis yma-
ginis hominis et voluc[is] et
donu[m] quidripedum et serpe-
ntem et coluerunt et seruierunt
creat[ur]e potius qua[m] creatori
1^a th[im]. 1° **P**atet q[uod] bre-
uiter q[uod] nichil nobis de h[oc]
que foris sunt indicare q[uod]
iusta sit co[n]tra dilectum totum
videlicet genus hu[m]anu[m] p[ro]p[ter]
quonia[m] tu dicit **Quid est**
q[uod] dilectus e[st] **1^a th[im]. 2°** dico q[uod] e[st]
domus dei sp[irit]ualis in h[oc]
domu[m] qua[m] exprimit p[ro]ph[et]a
ps[almus] 92 Domu[m] tua[m] domine
debet fatido **V**ocatus est
ille sp[irit]ualis homo p[er]anus
q[uod] videlicet ex sp[irit]u rena-
tus **I**uxta id **Joh[ann]es 1°**
Iuxta quib[us] renatus fuerit
ex aqua et sp[irit]u s[an]cto non

pe in manu in regnu dei **Ad**
de natu est spu spe est vo
catus est in qua no ut pto
cōcupias suas eat sed ad
mortificadu mebra sua q
sunt supm tiam vel ad
resistendu illa nam in se
mū qua eximus filij ue
sunt et ceteri **Exh. 12** Ad
sequdu xpm ut qdmod
ille ambulauit et nos am
bulemus **3. 10. 11. pferit**
cū eū man dilexit ut vl
tan sua predā dilectis s
indicia fide de spsaret **Exe.**
11. 12. **13.** **14.** **15.** **16.** **17.** **18.** **19.** **20.** **21.** **22.** **23.** **24.** **25.** **26.** **27.** **28.** **29.** **30.** **31.** **32.** **33.** **34.** **35.** **36.** **37.** **38.** **39.** **40.** **41.** **42.** **43.** **44.** **45.** **46.** **47.** **48.** **49.** **50.** **51.** **52.** **53.** **54.** **55.** **56.** **57.** **58.** **59.** **60.** **61.** **62.** **63.** **64.** **65.** **66.** **67.** **68.** **69.** **70.** **71.** **72.** **73.** **74.** **75.** **76.** **77.** **78.** **79.** **80.** **81.** **82.** **83.** **84.** **85.** **86.** **87.** **88.** **89.** **90.** **91.** **92.** **93.** **94.** **95.** **96.** **97.** **98.** **99.** **100.** **101.** **102.** **103.** **104.** **105.** **106.** **107.** **108.** **109.** **110.** **111.** **112.** **113.** **114.** **115.** **116.** **117.** **118.** **119.** **120.** **121.** **122.** **123.** **124.** **125.** **126.** **127.** **128.** **129.** **130.** **131.** **132.** **133.** **134.** **135.** **136.** **137.** **138.** **139.** **140.** **141.** **142.** **143.** **144.** **145.** **146.** **147.** **148.** **149.** **150.** **151.** **152.** **153.** **154.** **155.** **156.** **157.** **158.** **159.** **160.** **161.** **162.** **163.** **164.** **165.** **166.** **167.** **168.** **169.** **170.** **171.** **172.** **173.** **174.** **175.** **176.** **177.** **178.** **179.** **180.** **181.** **182.** **183.** **184.** **185.** **186.** **187.** **188.** **189.** **190.** **191.** **192.** **193.** **194.** **195.** **196.** **197.** **198.** **199.** **200.** **201.** **202.** **203.** **204.** **205.** **206.** **207.** **208.** **209.** **210.** **211.** **212.** **213.** **214.** **215.** **216.** **217.** **218.** **219.** **220.** **221.** **222.** **223.** **224.** **225.** **226.** **227.** **228.** **229.** **230.** **231.** **232.** **233.** **234.** **235.** **236.** **237.** **238.** **239.** **240.** **241.** **242.** **243.** **244.** **245.** **246.** **247.** **248.** **249.** **250.** **251.** **252.** **253.** **254.** **255.** **256.** **257.** **258.** **259.** **260.** **261.** **262.** **263.** **264.** **265.** **266.** **267.** **268.** **269.** **270.** **271.** **272.** **273.** **274.** **275.** **276.** **277.** **278.** **279.** **280.** **281.** **282.** **283.** **284.** **285.** **286.** **287.** **288.** **289.** **290.** **291.** **292.** **293.** **294.** **295.** **296.** **297.** **298.** **299.** **300.** **301.** **302.** **303.** **304.** **305.** **306.** **307.** **308.** **309.** **310.** **311.** **312.** **313.** **314.** **315.** **316.** **317.** **318.** **319.** **320.** **321.** **322.** **323.** **324.** **325.** **326.** **327.** **328.** **329.** **330.** **331.** **332.** **333.** **334.** **335.** **336.** **337.** **338.** **339.** **340.** **341.** **342.** **343.** **344.** **345.** **346.** **347.** **348.** **349.** **350.** **351.** **352.** **353.** **354.** **355.** **356.** **357.** **358.** **359.** **360.** **361.** **362.** **363.** **364.** **365.** **366.** **367.** **368.** **369.** **370.** **371.** **372.** **373.** **374.** **375.** **376.** **377.** **378.** **379.** **380.** **381.** **382.** **383.** **384.** **385.** **386.** **387.** **388.** **389.** **390.** **391.** **392.** **393.** **394.** **395.** **396.** **397.** **398.** **399.** **400.** **401.** **402.** **403.** **404.** **405.** **406.** **407.** **408.** **409.** **410.** **411.** **412.** **413.** **414.** **415.** **416.** **417.** **418.** **419.** **420.** **421.** **422.** **423.** **424.** **425.** **426.** **427.** **428.** **429.** **430.** **431.** **432.** **433.** **434.** **435.** **436.** **437.** **438.** **439.** **440.** **441.** **442.** **443.** **444.** **445.** **446.** **447.** **448.** **449.** **450.** **451.** **452.** **453.** **454.** **455.** **456.** **457.** **458.** **459.** **460.** **461.** **462.** **463.** **464.** **465.** **466.** **467.** **468.** **469.** **470.** **471.** **472.** **473.** **474.** **475.** **476.** **477.** **478.** **479.** **480.** **481.** **482.** **483.** **484.** **485.** **486.** **487.** **488.** **489.** **490.** **491.** **492.** **493.** **494.** **495.** **496.** **497.** **498.** **499.** **500.** **501.** **502.** **503.** **504.** **505.** **506.** **507.** **508.** **509.** **510.** **511.** **512.** **513.** **514.** **515.** **516.** **517.** **518.** **519.** **520.** **521.** **522.** **523.** **524.** **525.** **526.** **527.** **528.** **529.** **530.** **531.** **532.** **533.** **534.** **535.** **536.** **537.** **538.** **539.** **540.** **541.** **542.** **543.** **544.** **545.** **546.** **547.** **548.** **549.** **550.** **551.** **552.** **553.** **554.** **555.** **556.** **557.** **558.** **559.** **560.** **561.** **562.** **563.** **564.** **565.** **566.** **567.** **568.** **569.** **570.** **571.** **572.** **573.** **574.** **575.** **576.** **577.** **578.** **579.** **580.** **581.** **582.** **583.** **584.** **585.** **586.** **587.** **588.** **589.** **590.** **591.** **592.** **593.** **594.** **595.** **596.** **597.** **598.** **599.** **600.** **601.** **602.** **603.** **604.** **605.** **606.** **607.** **608.** **609.** **610.** **611.** **612.** **613.** **614.** **615.** **616.** **617.** **618.** **619.** **620.** **621.** **622.** **623.** **624.** **625.** **626.** **627.** **628.** **629.** **630.** **631.** **632.** **633.** **634.** **635.** **636.** **637.** **638.** **639.** **640.** **641.** **642.** **643.** **644.** **645.** **646.** **647.** **648.** **649.** **650.** **651.** **652.** **653.** **654.** **655.** **656.** **657.** **658.** **659.** **660.** **661.** **662.** **663.** **664.** **665.** **666.** **667.** **668.** **669.** **670.** **671.** **672.** **673.** **674.** **675.** **676.** **677.** **678.** **679.** **680.** **681.** **682.** **683.** **684.** **685.** **686.** **687.** **688.** **689.** **690.** **691.** **692.** **693.** **694.** **695.** **696.** **697.** **698.** **699.** **700.** **701.** **702.** **703.** **704.** **705.** **706.** **707.** **708.** **709.** **710.** **711.** **712.** **713.** **714.** **715.** **716.** **717.** **718.** **719.** **720.** **721.** **722.** **723.** **724.** **725.** **726.** **727.** **728.** **729.** **730.** **731.** **732.** **733.** **734.** **735.** **736.** **737.** **738.** **739.** **740.** **741.** **742.** **743.** **744.** **745.** **746.** **747.** **748.** **749.** **750.** **751.** **752.** **753.** **754.** **755.** **756.** **757.** **758.** **759.** **760.** **761.** **762.** **763.** **764.** **765.** **766.** **767.** **768.** **769.** **770.** **771.** **772.** **773.** **774.** **775.** **776.** **777.** **778.** **779.** **780.** **781.** **782.** **783.** **784.** **785.** **786.** **787.** **788.** **789.** **790.** **791.** **792.** **793.** **794.** **795.** **796.** **797.** **798.** **799.** **800.** **801.** **802.** **803.** **804.** **805.** **806.** **807.** **808.** **809.** **810.** **811.** **812.** **813.** **814.** **815.** **816.** **817.** **818.** **819.** **820.** **821.** **822.** **823.** **824.** **825.** **826.** **827.** **828.** **829.** **830.** **831.** **832.** **833.** **834.** **835.** **836.** **837.** **838.** **839.** **840.** **841.** **842.** **843.** **844.** **845.** **846.** **847.** **848.** **849.** **850.** **851.** **852.** **853.** **854.** **855.** **856.** **857.** **858.** **859.** **860.** **861.** **862.** **863.** **864.** **865.** **866.** **867.** **868.** **869.** **870.** **871.** **872.** **873.** **874.** **875.** **876.** **877.** **878.** **879.** **880.** **881.** **882.** **883.** **884.** **885.** **886.** **887.** **888.** **889.** **890.** **891.** **892.** **893.** **894.** **895.** **896.** **897.** **898.** **899.** **900.** **901.** **902.** **903.** **904.** **905.** **906.** **907.** **908.** **909.** **910.** **911.** **912.** **913.** **914.** **915.** **916.** **917.** **918.** **919.** **920.** **921.** **922.** **923.** **924.** **925.** **926.** **927.** **928.** **929.** **930.** **931.** **932.** **933.** **934.** **935.** **936.** **937.** **938.** **939.** **940.** **941.** **942.** **943.** **944.** **945.** **946.** **947.** **948.** **949.** **950.** **951.** **952.** **953.** **954.** **955.** **956.** **957.** **958.** **959.** **960.** **961.** **962.** **963.** **964.** **965.** **966.** **967.** **968.** **969.** **970.** **971.** **972.** **973.** **974.** **975.** **976.** **977.** **978.** **979.** **980.** **981.** **982.** **983.** **984.** **985.** **986.** **987.** **988.** **989.** **990.** **991.** **992.** **993.** **994.** **995.** **996.** **997.** **998.** **999.** **1000.** **1001.** **1002.** **1003.** **1004.** **1005.** **1006.** **1007.** **1008.** **1009.** **1010.** **1011.** **1012.** **1013.** **1014.** **1015.** **1016.** **1017.** **1018.** **1019.** **1020.** **1021.** **1022.** **1023.** **1024.** **1025.** **1026.** **1027.** **1028.** **1029.** **1030.** **1031.** **1032.** **1033.** **1034.** **1035.** **1036.** **1037.** **1038.** **1039.** **1040.** **1041.** **1042.** **1043.** **1044.** **1045.** **1046.** **1047.** **1048.** **1049.** **1050.** **1051.** **1052.** **1053.** **1054.** **1055.** **1056.** **1057.** **1058.** **1059.** **1060.** **1061.** **1062.** **1063.** **1064.** **1065.** **1066.** **1067.** **1068.** **1069.** **1070.** **1071.** **1072.** **1073.** **1074.** **1075.** **1076.** **1077.** **1078.** **1079.** **1080.** **1081.** **1082.** **1083.** **1084.** **1085.** **1086.** **1087.** **1088.** **1089.** **1090.** **1091.** **1092.** **1093.** **1094.** **1095.** **1096.** **1097.** **1098.** **1099.** **1100.** **1101.** **1102.** **1103.** **1104.** **1105.** **1106.** **1107.** **1108.** **1109.** **1110.** **1111.** **1112.** **1113.** **1114.** **1115.** **1116.** **1117.** **1118.** **1119.** **1120.** **1121.** **1122.** **1123.** **1124.** **1125.** **1126.** **1127.** **1128.** **1129.** **1130.** **1131.** **1132.** **1133.** **1134.** **1135.** **1136.** **1137.** **1138.** **1139.** **1140.** **1141.** **1142.** **1143.** **1144.** **1145.** **1146.** **1147.** **1148.** **1149.** **1150.** **1151.** **1152.** **1153.** **1154.** **1155.** **1156.** **1157.** **1158.** **1159.** **1160.** **1161.** **1162.** **1163.** **1164.** **1165.** **1166.** **1167.** **1168.** **1169.** **1170.** **1171.** **1172.** **1173.** **1174.** **1175.** **1176.** **1177.** **1178.** **1179.** **1180.** **1181.** **1182.** **1183.** **1184.** **1185.** **1186.** **1187.** **1188.** **1189.** **1190.** **1191.** **1192.** **1193.** **1194.** **1195.** **1196.** **1197.** **1198.** **1199.** **1200.** **1201.** **1202.** **1203.** **1204.** **1205.** **1206.** **1207.** **1208.** **1209.** **1210.** **1211.** **1212.** **1213.** **1214.** **1215.** **1216.** **1217.** **1218.** **1219.** **1220.** **1221.** **1222.** **1223.** **1224.** **1225.** **1226.** **1227.** **1228.** **1229.** **1230.** **1231.** **1232.** **1233.** **1234.** **1235.** **1236.** **1237.** **1238.** **1239.** **1240.** **1241.** **1242.** **1243.** **1244.** **1245.** **1246.** **1247.** **1248.** **1249.** **1250.** **1251.** **1252.** **1253.** **1254.** **1255.** **1256.** **1257.** **1258.** **1259.** **1260.** **1261.** **1262.** **1263.** **1264.** **1265.** **1266.** **1267.** **1268.** **1269.** **1270.** **1271.** **1272.** **1273.** **1274.** **1275.** **1276.** **1277.** **1278.** **1279.** **1280.** **1281.** **1282.** **1283.** **1284.** **1285.** **1286.** **1287.** **1288.** **1289.** **1290.** **1291.** **1292.** **1293.** **1294.** **1295.** **1296.** **1297.** **1298.** **1299.** **1300.** **1301.** **1302.** **1303.** **1304.** **1305.** **1306.** **1307.** **1308.** **1309.** **1310.** **1311.** **1312.** **1313.** **1314.** **1315.** **1316.** **1317.** **1318.** **1319.** **1320.** **1321.** **1322.** **1323.** **1324.** **1325.** **1326.** **1327.** **1328.** **1329.** **1330.** **1331.** **1332.** **1333.** **1334.** **1335.** <

gratius est xpm psequi
tue qui ab eo vtiq; xam
dicatur. **A**nima tuu deus et
proximu aduersu te appm
quauit et sceterut. **C**on
uassu videtur adu sum te
vniuersitas populi xpm a
m^o vsq; ad maxm a pla
ta pedis vsq; ad vtracq; no
est sanctas vlla. **H**ec ille
Quato ergo xpm ma
yora beneficia et plura
reapent dilectionis idia
et de illis magni equalia
vel mayora gēa bz comit
tut cūta tanto mayoz
iustior et gravior est co
tra eos pphete querela di
cētis. **Q**uid est q; dicit dē.
Moxi terro q; est domus
singularis pro qua est de
putatus homo deputat
deo ceteris clialis ad gere
du cura sponsus geredu
regedu. **H**ec est domus q;
sibi sapia edificauit vtr
pū. **E**t etem aia iustū se
des est sapie pro hac ce
nari custodienda et di
genda deputatus ē scāt
clialis deo sing. p dila
eo q; nō nōm vltia oia
alia dilectionis iudicia
p alijs spātē tribus pū
legis dotauit videlicet
excellenti sublimacōe sin
gulari educacōe et pāosi

recomendatione. **P**rimo q;
sublimauit eos digne p
maxia officio videlicet sac
dotali q; omnibus dignitatib;
et officijs ēē cōstat altissim
Cum em officiorū dignas
et distinctio penes actus
et actum capiatur penes
obiecta. **Q**uod em obiect
ū est dignius crista corpe
Quod actus extior hui
vite sublimior et honora
bilior ac dulcor ēē pē con
secracōe eiusdem et attrac
tacōe corporali. **U**nde. b. b. n.
m. tētu de sacerdotali dig. te
Credim? Inquit q; non
est pās post dīm sicut ē
pās pū. **C**erte sup pā
te uin super celū māt
tia cōtemiscit hō vōtue
plimū angelica celsitudo
Et paulo post. **H**ec est
vera amilata glā. **H**ec est
vere tūctatis indulgen.
Hec est vē superexcellens q;
sāctez mātē hīe et alijs
amdo pōrige. **H**ec ille. **¶**
Sed sublimauit deus sa
ctores singulari sustentacōe
voluit em eos de talibus
sustentare quē sua essent
nō solū generali et gūmū
reze omni condicōe sed spū
ali quadaz oblatōe sacrifici
et ad glōria dei deputata
vt sic se cles diligē sing.

ciunt in templū sic iniquēs
 hoc erat bonū medica ut in-
 gressus ad infirmā ciuitē
 sanāda p̄mū ad originē
 passionis intēderet nā si
 cut de templō omne bonū fit
 et omne malū p̄cedit Et
 admodū medicus qm̄ p̄m
 ingreditur ad infirmos sta-
 tim de monacho introgat
 et eū copone festinat qz
 si stomachus sanus fue-
 rit totū corpus validū ē
 Si autē dissipatus fuerit
 totū corpus infirmū ē Ita
 si sacerdotū integritas fuerit
 tota ecclia floret Si autē
 corruptū fuit om̄ fides ē
 marcescēda Et paulo post
 inquit Quēadmodū dū
 videris arbore pallēte foli-
 is marcescēte intelligis qz
 aqua culpam habet cū
 videt Itē cū videris p̄m
 indisciplinātū et intēligi-
 osū sine dubio cognosce
 qz sacerdotū nō est s̄mū
 hoc ille Apud gentiles autē
 nā blasphemia dñi nōis
 mē gentes a p̄anoz ma-
 la vita p̄cedit ut ait b̄s
 aug⁹ in li. de vita p̄ana
 Si se talem exhibeat dei
 seruus ut h̄is qui demo-
 nis ydoloz de seruiunt
 conuersando efficiat equa-
 les incipiet per eū deus

blasphemari et dici En
 p̄am dei seruū cū tā
 nequā conuersacō ē vita
 tā impia tam scelerata
 luxuriosa tā fūda Et
 qz illius p̄ph̄e ē reus nō
 dei per uos blasphema-
 mē gētes Cū gō q̄p ē
 cū cū ē cū cū mā h̄is ē
 nec imūes eē sacerdotes a
 p̄as gētiliū ex quo p̄ano
 Et sceleribz tam p̄bent
 hoc autē contingit t̄p̄lūter
 v̄z negligēdo debita correcti-
 onē scandalizādo p̄ mē-
 bita actōz seducēdo p̄ pes-
 tiferā swasione p̄mū fa-
 ciūt pigri et mēdaci in
 mali op̄ari in lupi et
 flari p̄m neglectores
 et corruptores in subū-
 dores Illi nō s̄mū
 nec malū impediūt Ita
 infirmat et hominē obice po-
 nūt Sed vltimū directe
 mortificat et bona sub-
 uertit Pro p̄mo qz in
 cēnari et neglectores
 p̄as hominē occasione p̄-
 bent negligēdo debitam
 correctionē De q. d. 10.
 1. Mercenarius videt lu-
 cū vemente et fugit qz
 mercenarius ē ut ait
 gō 3m̄ enī p̄m Qui
 lucro aiars nō querat et
 om̄s comodis anhuat pla-

domus honore gaudet / et
palibz lucris pascat / im
pensa sibi ab homibz reue
rentia letat / ille ergo videt
lupū veniēte et fugit / lu
pus venit qm p seungem
malore boni tribulatur
Sed mercenarius fugit
qm ut ipse qetē et comodū
suū beat / alios tbulari p
mittit / fugit utqz tā remo
te / quātū distat tbulatō a
quiete / utmaz mī tps m
cenari nō pūb fugient q
lupū veniēte vident / S
pccolor ad flatū verbi
ad auris sonitū / ad solas
scz tūam auisibz mās
fugit / fugit mō vt apt
qz nō mutado locū sed
subrahendo pōidū fugi
t / quia mansueta vident
et tacet / fugit et delm
qdo iusticia ne pdat pecu
nia ¶ In eisdem eze. vii
dz Non ascenditis ex ad
uerso neqz oppositis uos
muros pro domo dñi Qd
est em qm se malis t ma
licis omilit opoit / q pube
patantes arguat iusticiaz
defendat et teneat / Non
sunt pro ppo der hoc tpe
defensores m muro erui
et forte Sed fles macei
e depulsi t qreti inclinato
Nūp em tanta maloru

et audacia si nō videret
tanta silacoz et timiditate
m clerico z papue plat
Sed audiat patus hūor
negligēs qui delicta non
visitat / dysa nō querit
cotta non pinat t q scit
nō nutrit Sed carnes
pignū comedit / exclama
toz ymo explico pphē
Zach xj. ¶ Pastor et p
tu derelinqis grege Quid
ē em p dolum mī qdam
ymago sūda t muta ad de
bonū dotalis t tū m altari
pota rex dōz hñs speaem
et locū occupas dñi tollat
exhibitoz oris ¶ Recte ergo
p dolum p relatus dz qui
vice dei potius hore acci
pit Sed surdus ad clamoz
misericoz t paupm t mu
tus ut nō predicez vbu
mstet optime / iportune
macepet / arguat mace
pduc obsecrat m dñi pa
aa et doctrina sicut gēcul
doctor m vniū pastoris
pōna pāpit omnibus. ¶
ad th. iii. Unde gamsfred
atans verbū zach p dñm
sic ait ¶ Pastor dignitate
et aucte et locū occupat
Sed ydolu vanitate mu
tilitate silacoe pastor of
ficio / ydolu oia ymo pe

nec officio pastor sed solo
 nomine et creatu pastore
 simlato pro pastore et
 muerit forsita ubi pñ
 viderit stāte in specula
 rā te seāue sctōrat aues
 metuebāt de pñtor iā
 sine metu de ydolu ster
 corāis. **O** pastor pascens
 te ipm / nō em gregem
 pascis sed depascens mē
O ydolu pastore silans
 et mercenariū agēs de
 linguīs ggem de lupū
 videris veniet. **Hic**
In nō aues sup ipm y
 dolu sterrorizant qñ hñ
 ad quorū tiorē in vinea
 dñi portus ē platus ex
 negligēcia sua sup ipm
 se erigūt / autem nichil
 curāt sed quā stertus
 vile despiciūt. **E**z si nolūt
 curare de spectioz huāna
 audiat cū tiorē maledictōz
 dñaz / **Maledictus** inquit
 ppheta qui facit opus dñi
 negligēt. **De xlvij. pñ**
 tamē traslato habet fru
 dulent. **U**nter oīa autē
 opū dñi sicut nichil pli
 cet deo magis uel placat
 q̄ zelus aīaz / sic nichil
 magis offendē a displice

quā negligē. **cap. dñi**
In **scus** **pñ** in apologe
 suo. **Q**uorū inquit cum deus
 per pñam sagne i patā
 morientū de manu pastore
 regrendū ē immetur quō
 plati tot mala patiātur
 fieri / nisi forte qz nemo
 sciens reprehendit in quo
 se ē irrephensilez nō cō
 fidit. **S**iquid hūilitat ē
 hōm in quo quis ē indul
 get alijs nō vehementer
 nescit. **Sed** ille. **E**x hñs
 ergo duobz venit negligē
 platorū videlz ex amore
 hūilū / et qz dissilam? per
 data aliorū ut et ipi mō
 dissimilent et trasceant. **S**
 us autē ex negligēcia p
 latorū infinita mala p
 ueniūt / quidā tñ nō cōn
 tenti qz tñ incenari nō
 pastores / malis nō obsis
 tūt sed negligūt debitas
 correctiones. **Sed** insuper
 tñz mali opari et corrup
 tores bonis obice ponūt
 et scandalizant per inde
 bita actōne. **S**i em corū
 put bonos mores colloq̄
 priuauit de ap? **Cor**
 xv. **Q**uid faciat ex pñ
 sua et vita scandalosa. **Cū**
 de **scus** Aug? i li? de pñ

coribz. **Q**uis qui male vi-
uit in cōspicu corz quibz
p̄p̄us ē quātū in xp̄o est
eū a quo accedē occidit.
Quī mathē. v. Vos estis
sal tie q̄ si sal euaniuerit
in quo salietur. Quid
aliud est sal n̄ vni et̄a
et rōres quoz doctrina
et vita bona cōdredi sūt
omēs xp̄iam ne viciōrū
sorde putrescat et feteat.
Sed hoc sal p̄b̄color immo
euaniuit ideo infatuatū ē
vt uel cōdure uel a corru-
ptōe p̄seruare nō valet.
Est q̄n̄ clia sicut ait adā
p̄ semen sunt affatū cru-
deles affatu mēdaces
hūi sc̄lares gestu mēd-
p̄uati vita luxuosi actu
impii & sub vacuo sc̄ta-
tis nōie derogat d̄sā ne
ita vt iā sit p̄b̄color quā
p̄p̄us. **O**ze. m. Sane
corrupit se muto clēus
et p̄p̄. Cū em̄ clia vi-
detes aliquā vāntatez
maliciā uel inq̄tate con-
formāt lapas & dicunt
se homines nec posse re-
sistere illi cōtrario videtes
h̄b̄ yās credūt s̄ h̄c. **U**
Unde **G**al. i. s̄c̄ camē

Effatus est m̄ge p̄b̄color s̄c̄
p̄p̄us ut licetans populū
sicut p̄b̄color fiat mudo se
clera studiosē cōformāt
et qui in mudo sūt errore
sūm mō s̄tis v̄sute et
omnis v̄e tuetur exem-
plo & mutans ad vicia
a. m̄format a. fouent
ex̄is p̄stozes & p̄p̄i sc̄la-
res et religiosi p̄mpta-
ria plena sunt hūi v̄i-
eructacia ex hoc in illud
a. turpis a. tepide cōuersa
cōm̄s sp̄m̄ pestilente. **R**ec-
ille. **P**ossū autē hanc
salis infatuatōz ex duo-
bz s̄ḡis coḡscē. p̄mo ex
p̄p̄i fetore si melius em̄
condire p̄p̄m̄ melior va-
q̄ ex eis p̄cedet odor fac-
mē. Sed q̄ per malum
exm̄ fetē fecit nos odorē
m̄m̄ coram eis. **I**gitur
cogim̄ sentire fetore co-
rum et omē malū de no-
bis audire. **P**n̄ ysa. xxxm̄
Infectedi corz p̄uētur &
de caduēibz corz asce-
dit fetor et tabescēt mō-
tes a fūgē corz. **I**nter-
fecti p̄uētur dum a
p̄elatis de morte aūz
m̄l̄ aūz & effetor de cada-
uēibz corz ascedit & mō

tes tebeſcunt qm̄ ſubdito
2^a malicia etiā p̄prios
inſiat et cōfundit ut tā
in p̄pria quā in illorū
ſalute p̄curanda deficiant
III 2^a caſſam in ſatu
acōne ſalis ex eius cōcul
cacōe p̄n̄ q̄ v̄ vbi s̄
ad meliū vult ſal in
ſatuatū m̄ſi ut cōculce
ab hominibus m̄ſi forte
nō reputes cōculcacōes
q̄ tā mltū repleti ſum̄
deſpectione q̄ ſū ſumus
in p̄biū et in deriſum
om̄ p̄lo obp̄briū h̄ndi
tibz et deſpectio ſuperbis
q̄ q̄ q̄z horret ſac̄dotū
m̄ſi in q̄tū diuites pre
ſentis et pigres h̄re
deſiderauerit et paupes
meliori mō ſe nutrire
p̄nt **A**udite ſuper hoc
iſtū t̄heologū **R**eḡ na
zareni in libro de vita
urbana ſic dicite **C**um
h̄m̄ honeſti uel religioſi
videtur in plebe aduſū
q̄p̄riā de ſac̄dotibz uel in
m̄ſis dei culpa le uel
irreph̄en le ab h̄is qui
ſupra doſum n̄m̄ ſub
tant audient execrabi
lū q̄ c̄m̄atur accipit
et q̄ iam de vno credere

187.
tut id de om̄bz ſentunt
ut facti ſum̄ in theatrum
etiā abiectis hominibz et in
dignis et ut ita dixerim
monſtrū et belua p̄ om̄e
t̄pus et in om̄ loco et in
placis in thabnis in cō
muni et conalibz etia
vſq̄ ad ip̄am cenā et q̄ cū
lacrimis dico deducamur et
a pudiciſſimis et turpiſſi
mis hyſtarom̄bz deidem
Sed audiat ſcandalizato
res populi et audiant cū
furore b̄m̄ ḡḡ regiſtro
Sciat rōres q̄ tot mort
bz digni ſunt q̄ p̄dicōis
in ſubditos exempla t̄as
mittit **S**atis eēt et ad
m̄ltos ſufficiens p̄dicō
aiar̄ ſi ſolū eēt negli
gētes clerici qui malo nō
reſiſtūt et corūpētes q̄
ſcandalū faciūt **S**ed eſt
de nobis aliud malū ma
xīe p̄maoſū q̄ ſunt qui
dam̄ lupi et fulſam ſub
uerſores oīs hom̄ qui di
recte mortificat et ſubū
tūt **D**e q̄bus eze. n̄ in
creduli et ſubuerſores
ſunt tecū **H**oc erat em̄
olym̄ officiū h̄ericoz **S**
ad h̄c et p̄choloz m̄m̄
ē **E**t heu ſc̄m̄ ē in opus

Sicut dicitur propheta ysaie
xlvi. Venerunt fructores
tui destruētes te. Qui fructores
ecclie nisi propheta
trōres hinc per fructores tue deserunt
quoniam via ad celum secundum
eum artem latam faciunt
quoniam gravia peccata ebrieta
tes conessaciones coreas et
forisaciones nulla est dicunt
imo laudant vis audire de
fructores quoniam magis propheta
laudant peccator in desiderio
sue sue et magis benedicunt
Exachauit dominus peccator et
ps ix. Et quoniam ex gracie mor
talia ut forisaciones adultra
et forte perora abhorribi
lia leuia est dicunt Cle
ricus enim qui cum talia p
petantibus viue et soaeta
et bre desiderant quoniam de per
tatis titare conangit et
negare scriptura uel p
uertere errores uel forte
hereses asferre et dei rei
tate in mendaciu omnitate
et etiam eos alios bonos
viros et eis non conuincit
per detractos in corribus ho
minu occide nisi velint
confundi et velut despati
reputari An non despa
unt qui raptos usu
mos soditas et quolibet

magnis pacis immersos
nullam quoniam in eos audite
hinc pro pro grossus vel
prandio alius solo fauore
consequendo promptissime absol
unt leuissima iungunt
primas et maximas predica
et indulgentias venia qua
secure promittunt sic quod fra
litate venie metu conuincit
delinquent. Sed audiat qui
tales sunt sed audiant
cum tremore de magis propheta
et conuincit pulullos sub or
auribus magis et faciunt et
micalia sub capite unuer
se etatis ad comprendas ai
mas et cum capient animas
propheta mei unificabat aias
eos et violabat me ad po
pulu meu propter pugillu
ordi et fragmentu pauis
ut in ficent animas et non
viuit menaces pro meo
credita medicinis Exponet
quoniam propheta et ad simu
la applicare propheta Sed
ter brevitate obmitto ma
xie quod saetibus lege loquor
Proquada autem recollet
coe et omni simil brevi co
fumacoe ecce boni geni
Omni pro sic loquor et illu
puto fies enim magis p
uidia et a saetibus co
leat et quoniam eos quos ad
alios correctione posuit

dare de se exempla punita-
 tis eme ecce scandalizantes
 qtu ad scdm. **Q**u in ipi pata-
 umus qui pata copestere
 debum? ecce negligetes
 qtu ad pnu plet q q
 ius e sacerdotis q pna
 dare debuerunt aliena dui
 pnt pletus si quos hui
 litere si qd conet viuere
 coipant uridet **C**onfide-
 rate quid de gribz agitur
 qn lupi pastores sunt ec-
 ce subitetes quatu ad ta-
 um **Q**uia qd qamo tactu
 est vi ca sup oia pata q
 per se faciut plium pator
 ta getiliu q xpianoz in-
 deoz et hereticoz oad se
 et ca iustissia et girus
 sima est conan eos ppho
 quoma dicitis **Q**uid est
 q dilans **I**n qbz ver-
 bis sex beneficia dei ta-
 gutur qbus malicia ma-
 gna et confunditur p-
 tangit ipius pura adama-
 tio ibi **D**ilans **2**o iusta ap-
 paco ibi meus **3**o gra-
 ta hospitaco ibi **I**n domo
 mea **4**o longa expecta-
 tio ibi facit **5**o magna tol-
 leraco ibi **S**celera multa
6o pia de hys mactaco-
 ibi **Q**uid est **G**rauat-
 autem ma malicia et co-
 funditur per hoc pmo

q ta pure adamati deo su-
 mus ta ingrati q ne du-
 no dilectionem rependim?
 sed odium **Q**u ta iuste appi-
 ati et ta care copati nob
 no e viui? nega qd suia
 u **Q**u ta grate hospitati
 no pates honestati **S**ic
 inhoneste facim? feda?
 qd hospitau **Q**u ta longe
 expectati mete uelut ob-
 smati pcare no desistim?
 sed cofirma? oracum **Q**u
 ta sepe tollati in quasi
 despati sic parre delinq-
 mus augemus qd suppli-
 au **Q**u ta pre mactaco-
 tm sumus excecati? q
 nosmet no respicim? ad
 grauius iudiciu **P**ro p-
 q tagitur dei pura ad-
 amaco? per hoc mali-
 cia nra confunditur? q
 ta pure adamati et q ta-
 tu di **D**ilans **V**n m p-
Evm. **q**queritur domi?
Posuerunt aduersum me
 mala pro bonis et odium
 q dilectione mea amamus ei
 qcuqz grauarz si odiret
 amicit? uel pro inimico
 hitus **I**nde batus greg-
 m omel eno? **xxxv**
 plus m nobis ea to me-
 ta ferunt que ab illis pa-
 tim? de quoz metibus

psuadebimus qd cu damp-
toris mala nos cruciant
amisse caritatis. Unde in
ps dicitur. Si inimicus
meus maledixisset michi
sustinuissem utique. Ad autem
dilectus meus dilectio digna-
comis offensam reportare
debet et odium indignum
est. cu sit quai nature co-
trariu que ad diligendu be-
nefcores inclinat na i ethi-
ma et publicam hoc fano
ut dicitur. 1. Cor. v. 12. deo qd ta-
gitur iusta dei appiao i
per hoc malicia mea cofu-
ditur qd ta iuste appiati-
ad. cu dicitur meus. In apuch
no dicitur plus meus in ad-
uersariu cofurrexit. Amo-
re em ut ait gg. in loco
pallegato dolore mala in-
gerunt que ab extraneis
inferuntur. In ps dicitur. ho-
pacis mee in quo spauz
ac si apre de traditore di-
cant transgressionem eius ta-
to grauius pauli qto hoc
ab eo qui meus ee videbi-
feri. Iustu em est ut qd
plene alterius est no ad
pru sed ad illius nutu
ornat et faciat. Nos aut
ex parte peccatis plus
et genus singularit elz

spuile sumus dmi dei mi-
ne du solu iure creatoms
qm videlz tpe fecit nos
et no ipi nos nec solum
iure excomis de quo aplice
non estis mi empti ei est
pao magno. Ad etia iure
arcomis quo dedit nobis
spuile ad cosecandu tracta-
du et sumedu sanctissimu
corpus suu i hoc ipm de-
dit pro nobis in mortem
in. 1. Cor. v. 12. propter hoc
pro omibz mortuus e. Ad
ei tigitur tno grata hos-
pitalo et per hoc malicia
mea cofunditur qd ta grata
hospitalitatis re. In le. xxiii.
di ppha et sacdos polluti
sunt i in domo mea inue-
ni malu eoz. Colleabiqz
us siquid eet omo si ala-
ude petaret. Si no domu
domi dehonestaret si pn-
ae eius pceret. Tu em
videtur aliquid hre tioris
et dei pnciaz reuereri. Nuc
autem qd faciunt domu dmi
speluncz latronu ut de phi-
seis conquitur. Luce. xix.
i domu negociatoms ut
phibuit. Job. ii. iure va-
qz qula. Et quis hones-
tus ho i domo sua tot i

talia sustinet qualia bene
 in domo domini committitur.
Hugo de sancto victore in libro
de claustris ait dicit effu-
mes bonis quibus spelunca
 bonum quoniam ubi quis morien-
 do fit suo inspicitur ut de-
 trahat virtutibus spoliatur ul-
 honore fit domus negotia-
 riorum quoniam pro his que
 agimus fauoris suam
 fortis frequenter videntes di-
 ta gratia et ementes vana
 gloriam et laudem pro bono
 opere quoniam stulti mercatores ita
 quoniam in theatro caste met-
 lupanar libidinosi delecta-
 comis erigitur Sed vehem-
 ter tunc quod hec mala non
 solum mentaliter et mensu-
 ratur sed etiam reale et ex-
 secus in domo domini perire.
 An non domus domini negoti-
 atorum faciunt qui ad be-
 neficia ad sacros ordines qui
 ad reliquias ad sacramen-
 ta ad sepultura raro ul-
 nunquam admittunt nisi im-
 pta daret pecunia vel per-
 mittatur expresse etiam
 aliam cum fideiussoria caute
 hos domus de templo cepit
 eicere ut lucus xix dicit.
Super quo gregorius le-

git eicere quod non dicit omnes
 eicere Et tunc tunc quod hodie
 paucos relinquit si vult
 eos eicere puto enim quod id
 verbum apostoli pro hoc inse-
 rabili tempore non nisi verum
 sit quod tunc fuerit Quod
 dicit ad philippum. Remmem-
 beris tam unanimem qui
 sinceram affectum pro nobis
 sollicitus omnes querunt
 que sua sunt non que christi
 causa Unde Wilbertus
 super cantica de christo tracta-
 tur in consiliis discepta-
 in iudiciis disputat tanta
 in ecclesiis Sed vadit ad exitum
 vixit id est ad finem inter-
 omni et pensa quis horum
 generalior est finis operum
 Unde si non per hec ora
 exerceatur quod mercatorum
 Et mercatorum de christo Quod
 tuorum res nomine christi mel-
 piosius mel optatus h-
 ille Et tunc si non hrem
 tam optabile tam piosum
 corpus christi sacramentum
 nescio quo statem hoc
 enim solum quod in laqueis ali-
 que timoris vel reuerentie
 affert conseruat ad clerum
 Sed quod tam vile tam in-
 deuote tractat et tam va-
 ne quam ludunt cum illo pe-

memabili sacra^{to} in pane
quasi ludatur cu illo et
quasi porte² ad for² et qⁱ
venale exhibeat² du alij
p cimiteriu in dedicacōibz
portant a ambitu alij in
eadem missa quasi sepi
us eleuantes p^olo mirant²
et hmo² tam varia excogi
tantur nō video quare nisi
ut pecunie a simplicibz en
mugatur. **E**mmendū ē ne
in cordibz hōm etiaz vi
lescat officiu nrm qⁱ u
deo viluisse uel m² accep
tū eē videtur. **E**x quo em
alio puenire credim² qⁱ
tot missas legendō tam
sollempniter cantadō minime
exaudim² nisi qⁱ illud nō
ex caritate dei sed lucra
amore face² cōprobamus.
Dicite dñō Malach. 1°. **N**ō
est in uobis qui claudie
hostia et incendit altare
meū gratuito nō est in
v² nobilitas in vobis uo
luntas et mun² nō suscipiā
de manu v² nec solum
per hoc templū dei sed
etiā panem istū celestem
quātū in ip² polluit qⁱ
in se pollubilis nō est de
qⁱ hāc in loco iā p²rie p²as
legato offertis super al
tare meū panē pollutū
et dicitis in quo polluin²
te Vbi scdm g^o d^o in h^o

panē pollutū offerebat²
qⁱ panes p²om² alios fa
cere p²mittebat quos p²o
prio mēibz laborare de
buerat. **S**ic reuā nri sa
c²otes qⁱ in ip² est cor
pus xpi polluit qⁱ ip²
nō in factu deuocōis p²
offert sed aliunde necessite
coacti vel p²o cōducti uel
ypocriti sūt. **A**n nō de
dono dñi sic spelunca la
conū vbi nō solū nisi
die et cautulose obserua
cie fuit pecunijs hōm² s
etiaz aiabus cū omi quē
excogitare pnt ornatu ves
tū impudicis oculis inho
nestis gestibz scurrilibz
verbis et signis v² etiā
etiā cū mulieribz et mu
lieres v² placere et mu
tuo se ad carnale amorē
allicere toto conatu labo
rant et ad hoc sepius in
trat eam. **E**x quo fit nō
nūq² qⁱ nō ita pudent sus
tinere uel facere sicut pu
dorosa est dicere vel audi
re qⁱ videlicet ad carnales
delicōes p²da turpiter
et abhorribiliter sepe polluit
templū scm dei et de ip² s
p² qⁱ facit lupanar me
trici. **S**i hoc cū eze. le p²la
debere fodere p²ete et in
gredi dicitur ei Eze. vii^o
vt

ca. Et unde abhoracōes pes-
simas que fuit in domo d-
ni et tota super his die
punitur puto qd multat
duceret nausē et horro-
ruffiat in tetigisse. In
dine tūta tā maiores
q̄ miores q̄tus eos sic co-
medat zelus d- domi ut
tales ordnat et pficiat
in ecclia qui decore domi
d- cū pphā diligūt et im-
pediat ne dia possit. De
venit gētes id est gēti-
um vicia et abhoracōes
in hereditate tua pollu-
erūt templū sūm tuū pphā
lexviii. **D**ixi q̄to qd tag
longa dei expectacō et in
hoc malicia nra cōfundit
q̄ tā longe expcāt dē cū
dia. **f**at **ps** **cxix.** Non
habitabit in medio domi
mee qui facit supbiam.
Si em fecisset prius et
iam face desinet tollera-
ble et remissibile eēt. **Quē**
illud Eze. xvi. Si im-
pius egerit p̄mā ab om-
nibus p̄cis que opatus ē
et fecerit iudiciū et ius-
ticiā om̄i iniquitatū ei
nō recordabor. **Qui autē**
facit cōtinuo non v̄t de-
stare odibilis est deo
psalms. l. mō p̄facietur

punitacōes odium et p̄p̄.
Odisti om̄es qui opantur
iniquitate nec m̄ta. Ca-
de em est suānū p̄fene-
rare dyaboli. **D**ixi v̄t qd
tagitur dei magna tolle-
racō et in hoc malicia nra
cōfunditur q̄ tā tollerati
et cū dē. **S**celera multa
Isa. v. multiplicata sūt
punitacōes eorū. **C**onfor-
tate sūt auersiones eorū.
Sufficit em ad d̄m̄nācōes
vnu scelus. **E**m qui in
vno offendit factus est om̄i-
reus. **Ia. ii.** **S**ūc ip̄e fa-
cit scelera. **S**ufficiēt pauci
nūc ip̄e facit multa. **E**z
quid om̄is si multiplicata
est iniquitas clitorū. **E**z
multiplicata sūt sup om̄i
multa em sūt sacerdotes
et clia q̄ si quis duntum
vult h̄re sēptorē cōgnatū
villanū p̄ncem pedagō-
gū gardōm h̄ p̄ v̄m cū
pellam oīa vult h̄re. **I**ta
v̄t bene heat locū. **Isa.**
Isa. ix. **M**ultiplicata sūt gēte
sed nō magnificata lēa-
cia. **Q**uāvis autē cogni-
m̄ta sūt clitorū scelera
vt d̄m̄nari nō p̄nt ea tū
que faciōtes in officio cō-
mittūt sub tribz gētibz
comphendi vident. **E**a

videtur ad beneficiū uel ad
ordines male intrant Et q̄
quisita in eisdem male dis
pensant s̄mo dissipant In
trant ut fures et latrones
Job. x. Et tunc venit fures
sunt et latrones Et hoc tri
pliciter quia cū aperta ma
licia aut cū plenā ignorā
cia aut s̄me vlla gr̄a p̄
intrant ut fures et latro
nes cū aperta malicia et
nō cōtēti de antiquis mi
nis magnis maliciis q̄
scilicet seruūt pro bene
ficiis reuenerūt et applau
dūt et dāpnabile s̄mōia
cōmittūt Sed insup̄ adhuc
sunt et curis p̄ncipū
ac dñorū se iungūt ut alios
desamare et accusare va
leant Et sic bñficiis spolia
re Tales illa exerēt p̄
ticia q̄ s̄aribz. i. mach. vñ
Denerūt vñ imp̄ ex is
rahel et alchim? dñx eorū
qui volebat fieri sacerdos
et accūuerūt pplm apud
regē dicētes p̄didit iudas
et fr̄es eius amicos tuos
III Et intrant ut fures et
latrones q̄ ex ignorācia p̄
esse nesciūt qui orem legē
nesciūt sacerdotes dei non
sunt dicere bñ s̄o s̄r̄ isto
aggei. n. Interrogato sa
cerdotes et legem cōfida

magis sacerdotū eē officiū mē
rogati m̄dēre de lege Si
sacerdos est sciat legem dñi
Si ignorat legē ip̄e se ar
guit nō eē sacerdotē dñm
Unde iste doctor sollempnis
hinnicus de Gandau m
rm. quolibz. q̄e r̄m. de
illos curatos eē in statu
dāpnacōis qui p̄dicare ne
sciūt a si sciūt tñ nō p̄di
cāt sicut requirit indigea
p̄li q̄e oportuō Et lon
ge post subd̄. Quod m̄d
p̄done? e ad curā cūcū
cū videt q̄ m̄g. p̄doneus
p̄t hū fugē debet si potest
ut magis p̄done? p̄ferat?
et videtur rōle alioq̄n m̄
si videtur tamq̄ latro spo
liare et p̄uare dei populū
om̄i p̄dici q̄ a magis p̄
doneo possēt hīe Cum au
tē in statu dāpnacōis sūt
qui sic ignari curis suscipiūt
in quo statu putandi sunt p̄
lati et p̄lati et viciū qui nō
dū ignaros sed p̄uos et m̄
fates ad h̄mōz statū dāpna
cōis ne dum admittunt
sed cōfirmāt et m̄statuunt
III Et tñ aduertendū est
q̄ si aln p̄ia et epi ex cer
ta scia et cūcū eos mouē
tibz aliq̄ p̄uers et ignoz
p̄ficiūt de hoc nō ē meum
iudicare n̄ ego volo scia
mare uel dāpnare vidēt

tam dispensatōes q̄ dispē
sacōne petētes ne licet sit
cū aliquo dispensatū deus
forte nō hēat mētū. **2°**
male mātāt q̄ sine vlla
grā nā et si sciat tñ in se
mali sunt & p̄desse nō mēt
dunt fures sunt et latro
nes s̄mo lupi rapaces di
tente b̄to dymisio in epla
ad dymophilū p̄fessō māt
teadit a p̄fessō ordie qui
nō est illuātus a maḡ
qui nō est grā illuātus
nō est em̄ iste sac̄dos sed ē
mimicus dolosus delusor
sui p̄p̄s & lupus sup̄ di
nū op̄lin pelle ouina ac
matus. **Secūm** scelus sac̄
dotis est q̄ male mātāt
ut m̄p̄ et illusores. **3°**
In **Canōica** iude **In** nouis
s̄m̄s t̄p̄ibz uēiet illusōes
s̄m̄ desideria sua nō in pi
etate ambulantes. **Aliz** uō
tā p̄p̄s q̄ x̄p̄o illudūt qui
p̄cū facinus illius & pec
cata istius deuorat & tñ
nec illi seruiūt nec ista
salutē p̄curat. **De** r̄libus
loq̄ns adam p̄ seicm in s̄
mone sup̄ius allegato
En sunt m̄q̄ q̄z m̄q̄
tas exadipe p̄cedit q̄ de
p̄p̄i mopia diuites & ig
mā glōsi honorati & ob
p̄briō de s̄uitate nobles

195.
ven̄ les de cōtemptu de an
gustia delicati s̄uicati de a
licio de p̄rimonio crucifixi
luxu et iactācie s̄uicati
solliati nō de aiabz sed
aiabz nō de paup̄ibz sed
cambz lucas p̄uatus exe
cūdis quā s̄armētis ve
nerādis m̄tendūt. **Tāū**
scelus sac̄dotis est q̄ ac
q̄sita de altari male dis
pensat a dispensat ut
sac̄legi et p̄emptores
Prīmū p̄ncipale sit auāe
retinēdo **Secūm** motuliter
cōsueudo **De** p̄mo d̄t b̄tus
En in epla ad falcoem
Quidā p̄et natiū v̄ctū
de altari reties tui nō ē
rapina ē sac̄legiū ē. **Q̄**
q̄ caute optet nos glōza
re quātū n̄c̄tē m̄m̄
dilatare si h̄m̄or verbi
rigidū veritatē demus
eūadē et nos de rapina
excusare. **De** 2° loq̄m̄
bidem **En** in epla ad
h̄m̄or d̄t ep̄m Zenomen
Clamat penuria paup̄m
m̄di et famelia cōque
rūtur d̄ate pontifices
freno q̄ facit aurē quid
cōferūt mutatoria vestī
um extensa in p̄tias m̄z
est quid effūdās nobis
crudeliter subtrah̄ q̄ m̄

ante expeditur. **D**uo de
magis mala ex una radice
prodeunt dum vos ab utroque per
tis et uos spoliando punit.
Rex et ultio dixi quod tam
maiepa et in hoc confundit
et grauia mea malicia quia
pro maiepati et cum deus quod
et per in. et filii hominum usque
grauis corde et quod. **E**t
per aliqua uel uerum filium
dum moues ad peccandum in
est nunc autem tanto maius
peccatum quanto in motum
posset autem dupliciter de mo
neri uel motum peccandi per
magiam uel fingere uel
quod deus nobis malum con
ferat uel quod peccatum aliquid
bonum nobis conferat. **P**er
concludit dominus **maie** in.
Popule meus quid feci
tibi aut molestatus sum et quod
nichil. **E**t **Iere** 20. Quid
inuenit pres uir in me
iniquitatem quod elongauit
et **M** in excluditur si ad
uertitur quod peccatum non co
fert bonum et utile. **B**ed
dampnificat. **I**er. 17. **P**ec
catorum prohibuerunt bonum
a nobis non bonum delecta
bile sed amaritatem. **I**er. 17.
2o **S**ato et uide quod ma

lum et amara est te re
liquisse dominum deum tuum
non bonum honorabile sed
confudit et dehonorat. **E**t
17. **M**ores hominum meditari
sine honore et confusione
eorum cum ipis sine intermis
sione. **E**t pro oibus istis
similiter. **P**er
nos ipi peccatum grauiter
usque ad diem hunc et in
iniquitatibus meis traditi sumus
ipso et sacerdotes mei in gla
riam et captiuitatem contra bonum
delectabile et rapinam contra
bonum utile et confusione
uolens sicut in die hac.
Igitur fratres considerantes
tam pro amonitione domini
qua nos monet aduertere
quid sit id pro quo tan
ta mala contra eum committi
mus et considerando inueni
entes quod nichil est. **E**t
eum delectant nos uolupta
tes carnales ista est sicut
cuius stercore et abusus hunc
u. **ut** ait **hunc** in medita
tione. **E**t gloria honoris
illa est stercore et omnis
i. **matthei** 17. hoc inquam
inuenietes laborem et
conem pro tam uilibus rebus

sic grauiter offendere tam
potente deū tam p̄u pa-
tre tā dulcē auctore sed po-
tius sim⁹ grati ad bene-
fici et dilectōis quā re-
pendamus Et sic in hac
domo dñi scā videlicet etiā
conuēsemus negligēcias e-
uitand⁹ scandala et mala
q̄tū possum⁹ impedied⁹
ut dum t̄stis domus
huius h̄tationis mē dñi
soluta fuerit dñū non
manu scām ingredi mē-
amur Ad quā nos p̄ducit
qui sine fine uiuit ⁊ reg-
nat Amen.

Incipit formula honeste vite Bernhards

Pas a me fili Eime
q̄ nūq̄ et nusquam
a suo p̄uore audui ali-
quē petuisse verūp̄m q̄
id tua petit deuotō au et
rōr petenti aliq̄ in xpi
noīe negare non possum
Formula honeste vite
sermōe breui dephigam
quā si in xpi noīe uel d̄-
lectione exardescēs Ut q̄
ab intiori accipias ad de-

uore p̄o p̄cedit **A**ura tu
cordis puritate indefinē-
te studere oīz q̄ totius pu-
ritatis amā oīz d̄s ubi sedē
et tamq̄ in celo sedem s̄
bi collocare eligat **V**ult
illud Celū in sedes est
⁊ aī iusti sedes sapiēcie
Nāc est ergo ut circa
cogitacōes tuas vigilā-
ntendās ut v̄z cogitare
uel meditare corā deo
p̄timeas qd' in p̄nā
hōm dīcē uel facere me-
rito erubescas scies quā
sicut per verba ul' scā
innotescēs hōm sic in-
m̄z per cogitacōes mē
cūsc̄to sp̄m q̄ qd' hōm
bus dīcē uel scā hoc co-
gitacōes deo deus em no-
uit cogitacōes hōm quia
sicut n̄ est ei ignota in-
uisibilis creatūra Sic
nimz nichil cogitari
poterit quod illum late-
at **V**ivus n̄ ē hō dī ⁊
penetrabit oī gladio
anap̄te et p̄tingen-
d⁹ usq̄ ad diuisionē aī et
sp̄s Sic ergo sp̄s
semp in corde ⁊ ymago
crucifixi nūq̄ recedit a
tuo anno h̄c ē scā abus

et potus dulced et consolatio
mel et desiderium laus et me-
ditatio oratio et contemplatio vita
et refectio. **S**peret in ihesu aut po-
situm in prophetis aut primis
in uolutum aut in templo patris
a patribus presentatum uel certe
in templo doctores audientem
et interrogantem qui docet de-
scendam propter patribus subditum
cum me ore subditur crea-
tura aut in deserto esurie-
tem et scientem pane uite
et fonte sapientie qui pascat
inter lilia benedictione omne
animal. **C**ogita membris ex-
itine fatigatum super fonte
sedentem et solam cum pla-
mbe loquentem aut statum
totius mundi regentem aut
in agonia portum placentem
orantem aut ora omnibus
sufficiens ministrante ab ange-
lis membris qui est ange-
lorum et hominum consolatio co-
solatione recipientem aut ad
columnam regem glorie liga-
tum et a reprobis crudeliter
flagellatum. **I**psi plane
qui est angelorum gloria co-
gita spiritus illatum pla-
ga percussu spemque corona
coronatum obprobrium sa-
turatum ad ultimum cum imago
deputatum et pro te in cruce

pendente et moriente atque
spiritum suum in manus patris
commendante. **S**ic membris erit
fasciculus in mure dulcis tuius
et inter uoluntatem tua amorem
Erit de omnibus amaritudinibus
et anxietatibus domini
tui qui quidam fasciculum colligas
unde et amorem potum
tuum et dulce de ita dixerit
faciemus conficiamus tibi quod si
quidam ardentissime amore per-
actensis uoluit cum apostolo
cognoscere et non in carne
leuabens propter sed per
oculos mentis ad gloriam reser-
gens ad maiestatem cum pa-
tre sedentis et regnantis
que scilicet queres ubi christus
in dextera est dei sedens
Nec ideo tamen longa non
facias memoriam ibi ne si
diuinus scrutatus fueris
maiestatis excelsum a clari-
tatis gloria optimaris. **S**ic
autem omnia nouis oem cordis
elationem tactum et arroganti-
am quod quod aualia uenit te fugere
debere facies paulum quod in
mundus est coram deo omnis qui
exaltat cor suum ne neque spem
nas ne in nocens neminem
detrahens in nomine per omnes
posse conetur in manu eam
ut inferiore atque uiliore ex

intimo cordis affu te re-
 putes. Unde etiam te credis
 non proficisse sed nec aliqui
 te existes. Iuxta illud a-
pli. Qui se existat esse
 aut mobilis semper se seduat.
 Adhuc incessus tibi sit ma-
 tinitate plenus grauius
 et honestus vñ ne sit
 gressibus ambules aut sca-
 pulas dextrorsum a sinis
 dorsum agenda nec erecta
 lince non permittit pecto-
 re seu etiam inclinato capi-
 te super huc que omnia
 lenitate ridet a ontatoz
 sine elatoz omittit aut vñ
 potissimum sapit. Incedes
 ergo stans et sedens fira-
 em semper heto dorsum
 in amio volues qd pul-
 vis es et in puluere re-
 lueris cor vero dorsum
 ubi xpus est in dext' dei
 sedens. Equidem in quibus
 anglo in quibus diuer-
 sario reuelata exhibe a
 gelo tuo ne eo pñte aude-
 as quod me pñte non au-
 des. Tristitia in conueto
 similitudine maxie te decz
 quadam hylaritate in fa-
 cie pcedens pñti aut
 nup' vultus in diuisa mu-

199.
 tetue. Si nup' cora aliq
 potius alicuius rei causa
 ut ee solet fuens ridere q
 pulsus non sit risus tunc
 excessum s' scdm qdaz
 sapientie sales tui sint sine
 dente. Tuis uero impone
 aliqui gaudia cur' nup'
 in sis actus qñ a legex
 de scriptur' sacre aliquid
 a mediet' a ete q me-
 lus est rumineo psalmi
 quando nichilo q t' pce-
 pta sunt t' inuictu ut nu-
 q te dya? ocosum inueni-
 at. Multa em mala daut
 ocositas illas q septuag
 libeaus legas q pñpue
 ga dñm deu tui deuocoz
 impleat et iflamat qua
 que eliaat anne tue ad
 intellam intellige qd dñs
 dabit n dñs inttu t' pñ
 qpp' cogitaueris cūspere
 dei. Rempe in oraueris
 no impleas aures audie-
 tibz singulabz et suspnys
 sed intende dñm tuu et
 in cubilo cordis tu ad
 spalmodia sp cor habeas
 nisi ad aliquid sublimi?
 rapraus. Qm n que ibi
 dñs vsq ad vna lūz te
 nouer' pro eto debitoze

uel dī et tuo throno dī
uel audiēdo in a^o Sacris
altari^{bus} si sacerdos tamq̃
vnu^s ex sumis in spū to
tus assistas si mīster tū
angelus dno amīstus
In omī mīnī ope hoc
facias si nūc moritūrus
eēs facēs h^{oc} demq̃ p^{ro}deit
tibi ad cōpūctio^{is} obtinēdi
Si in orōe ita remotus fu
eris vt purus leuādo ad
celū p^{ro}spectas ut ibi sit
cor tuū mī xpc est in d^e
xtm dī sedens ab orōe
relictus ad lōs vt iterū
fasciū lōi p^{ro}moueat
ad orōs te p^{ro}uocet **C**on
silia iuuē et maxie illo
rū qui mberbes sunt qñ cō
ueniētes potes de vita nū
quā alicui oculos figas in
facie sed in cruce **S**ic accē
de ad abū vt quūq̃ volu
ptate sed nūte pascaris
et fames non sapor p^{ro}uo
cet appetitū **S**ingularitē
fuge et qmte esto cōtētus
sciēs q̃ caro pascenda est
et extinguedi sunt vicia **S**i
qñ tibi aq̃ supponitur tā
quā dīmitus p^{ro}curatū accē
pe illud hoc autē semp in
mō et i voluntate hēas vt
magis semp velles q̃ alter

appōnetur de hoc vero plū
gaudeas si tibi appōnetur
viliora **N**am reuera felio
res sunt qui in p^{ro}ptate sus
tineā sunt aīo fortiores
Ingris exsoluedis p duobz
tibi supplicatū noueris p
p^{ro}ptas. **S**i corā q̃ tu elemō
sis suscitaris et ne for
te corā tuo sup nūte in
dulsēris **C**um ad loquēdū
pueneris pauca verba
rōnabilia loqueris vt mī
nime vllum verbum p^{ro}
feras q̃ nō edificet audi
entē pōne potencie tue
modū ne sapiēs t^u videant
sicut dī **I**ob. Verebar oīa
opa mea scies q̃ nō p^{ro}ces
delinq^uti **P**ost cōpletōriū
diebz singlīs caplū tibi
teas et cōducāt cogitacō
bz tuis p^{ro}uas idē tam
eis diligēt cogitās quō
nū die cogit ne locutione
uel ope deliq^ues publice
uel p^{ro}uati t^u p singlās
noctes lām laues. **H**oc ē
de singlīs p^{ro}ptas te lacrimis
et dolore purifices de sin
glīs diligēt cōputes
Incrastino pub^{li}cē de ap^{er}
et de occult^{is} secrete cō
fess^{us} fūris **C**ū autē ad
stratū puem^{is} lassus te
honestē iacendo cōpans
Vt tibi sup^{er}mus iaceas

nec genua eleuado nec cal-
 canens iugas ad nares et
 tibias. **I**tem si forte luxurie
 temptaco te coactum recur-
 re ad dñm tuu pñm sup
 lam doloris et vniuersum san-
 tu eius versa in infirmitate
 eius. hoc dñs in corde tuo
 deus me? pendet in pati-
 bulo et ego volupta opaz
 dabo sic inuocato nomine
 saluatoris et in gerando no-
 me salutis cessabit quassa-
 tio. **I**mmutate pñs pñm
 occupet. **I**tem in sopno sop-
 neas dñe pñs. **C**u surrex-
 eris ad vigilias lauda cre-
 atore tuu ex oibz vñibus
 tuis pñmo pñm pñm
 ga pñm semp lieto amore
 et mñm pñm aut ex-
 tra pñm te amare memento.
Silenciu diligas cu tibi
 licet loqui magis elige si-
 lenciu si vis pacem habere.
Non sis promptus ad lo-
 quendum et mñm custode
 quid loquaris et quid loqr-
 et bona ut no scandalizes
 vel salte edifies cum de-
 bueris loqui pñs in ma-
 suetudine pñm cor tuu
 ne cu impetu loqr et tuc
 humiliter loqr. **M**axime
 caue ne in un aliamus
 fra uel dñm reprehendas si
 tibi videtur ad te pñmere

ut arguas experta tñs
 tranquillitate et tuc dilate
 admonere alias caue ne
 aui? uel dñm omq iocose
 uel seriose sine eo pñte su
 absente reprehendas sed si
 non vis comedare tuc sile
 Repime quatu potes inon
 que vñqua appetat in vol-
 tu vel verbo uel motibus.
Noli libere de absentibz
 loqui et bona q de facili
 mñmiserit se veris fla do-
 ms bona. **C**u audis de a-
 qua re si sit et si tu cre-
 das oppositu ul scias di-
 cas bene pñt ee pñi non
 pñtatur vñtas de tua dis-
 pñt et caue ne vñq aui
 loquas ex hoc em surgut
 lites et cotencoes. **R**epu-
 ta te mñ? sciente et non
 offeras vñro cofiliu nisi
 a te pñm requiratur neqz
 eas illuc. **C**onsiliu alicui
 uel fñm ne despiras si
 no est manifeste malum
 nisi melius apud te heas.
Nuq sensu tuo mñm cre-
 das de ordinator uel dis-
 positione illor q ad te no
 pñmet nec tibi commissi
 sunt. **C**auet ne temere
 discutas. **S**iquis malum
 de aliquo dixerit no facile
 credas nec libere audias
 de deo libere cogitas loqr

et audias ex hoc em dul-
cesat t deus et crescat car-
tas Oculos vagos no hēas
et mature mēdas Caput
et alia mēbra a leui motu
custodias multū labora
custodire cor tuū t illud
no pmitas vagari Re-
puta te im? bonū Sige
de te malū dixerit q te no
infamet uel alios non le-
det dicas bene pē ēē Pre-
latis tuis accēstas et m
ordinaōibz suis eis no
resistas ¶ Que non vergit
ad dissoluōem ordinis ma-
nifeste labora sūm sēruū
tuū et voluntate omī volū-
tati subicere et stude ad
hūilitate ¶ Quatu amore
a te repelle stude multū ob-
sequiosū affabile et benī-
gnū te exhibere homibz
Cave ne alicui sis causa
uel actio scandalī in mē-
te reuolue tiorē iudici
penas inferni passionē
xpi gaudiū eternū stu-
de omnia opa tua coram
deo facere et ad deū refre-
cū adorandū siue ad psal-
lendū eam mtraversis
fluctuatiū cogitaciū tu-
multus relinq auctoz q
extioz penitus obliuis-
cens vt soli deo possis

vacare qui est bndictio
in secula seclor Amen

In Sologuoz Bti Aug
Registr Caploz

De mestuali dulcedine dei .1.
De miseria t fragilitate hoīs .2.
De muali lūe dei .3.
Quid sit nichil .4.
De casu anime in pēz .5.
De multis beneficiis dei .6.
De futura dignitate hoīs .7.
De impotētia dei .8.
De laude dei .9.
De spe engedi ad deum .10.
De liquore concupiscentie .11.
De miseria hoīs et bnficiis dei .12.
Deus ppetua inspectio
ne considerat opa et in-
tentōes homī .13.
Homo est nichil .14.
De temptaciōibz dyaboli .15.
Deus est lux iustoz .16.
De bnficiis dei mēte t mlt .17.
Quātu hō te diligē deū .18.
De ardore dīni amoris .19.
De oīa subiectere deo
seruituti homī .20.
Quod ex consideraciōe tpa
lū colligitur magnitudo
etnoz bonoz .21.

Quod dñi dulced oem
amantudine pñtis seculi
tollit

Tota spes mra debe
at esse ad deum

Salus mra ex deo sit

Voluntas huana mes
fate sit ad bona opera
sine dñi gracia

De antiquis bñficiis dei

De angelis deputatis ad
custodiam homin

De profunda predestina
one et prescia dei

De illis qui pñs iusti et
postea efficiuntur impij
e converso

Aima fidelis sit scia
rium dei

neqz interioribus ne
qz exterioribz sensibus
potest comprehendere

Confessio vere fidei

Consideratio pñe vilitat

Consideratio dñe maiest

Desiderio aie ad deum

De glia celestis pñe

Oratio ad scz tñtate

Capitlm mo sequitur de
inestimabili dulcedine

dei. Primum:

Incipit liber soloquiorum
beati Augⁱ cognoscam
te cogitor meus cognos
ca te virtus aie mee of
tende te in consolator
meus. Videā te lumen oca
lorum meorum. Item gaudium
spiritus mei. Videā te leticiā
cordis mei. Diligā te de
virtus aie mee appare m
delectatio me magis solaci
meū dulce deus meus
vita et glia tota aie mee
Inveniam te desiderium cordis
mei. Amplectar te spose
celestis exultatio mea su
ma intus et extra possi
deā te beatitudo sempiterna
possideā te in medio cordis
mei. Vita bona dulcedo su
ma aie mee. Diligam te
virtus mea dñs firmamentum
meū et refugium meū et
liberator meus. amem te
deus meus adiutor meus
tu es fortitudo et spes
mea. Dulcis in tribula
tione. Amplectar te summū
bonū sine quo nichil bonū
fructus te opto. qd nichil op
timū est. appeti penetra
lia aurium meorum. Vbum
penetrabilius omni glia
incipit ut audiam voce
tuam. Tintona desuper

voce grandi et forte tonet
mare et plenitudo eius co-
moueat tui et oia que in
eis sunt. Illustra oculos
meos lux intrephe-
lis ful-
gum choruscationes et dissi-
pabis eos ne videat vani-
tatem tribue visum lux invi-
sibilis qui te videat. Crea
nouum holocaustum odor vite
qui propter te in odore unge-
torum tuorum currat gustum
sana qui sapiat cognos-
cat et discernat quod magis
inlicitudo dulcedis tue do-
qua abscondita habes qui
plem sunt caritatis tue
da cor quod te cogitet. am-
qui te diligat mentem que
recolet. intellectum qui te in-
telligat. rationem que tibi per
sumum dulce adhaereat te
sapiet amor sapiet. De-
ligat. **V**ita cum oia vi-
uit vita que das in vitam
que es mea vita vita pro
qua ego vivo sine qua
morior per quam gaudio
sine qua tribulor vita vi-
talis dulcis et carissima semper
que memorialis ubi quiesco
es ubi te inueniam ut a me
deficiam et in te subsistam
prope esto in animo prope in
corde prope in ore prope
in auxilio quod aere lagimeo

sine te enim morior et reco-
lens te susceptor odor tuus
me recreat medicina tua
me sanat sed faciahor cum
apparent gloria tua vita mea
a concupiscat et deficiat anima
mea in anima tua quoniam ver-
ax et appello tibi leticia
mea quare faciem tuam au-
tis gaudium per quod gau-
deo. **V**bi es absconditus
pulcher quam desidero odor
te tui haurio vivo et
gaudeo. **T**e autem non vi-
deo voce tua audio et rem-
fisco sed cum faciem tuam ab-
scondis forte dicit non me
videbit et vivet ea domine
moriar ut te videam no-
lo vivere volo mori cupio
dissolui et esse cum christo
mori desidero ut videam
christum vivere renuo ut vivam
cum christo. **D**omine ihesu susci-
pe spiritum meum vita mea
suscipe animam meam gaudium
meum attrahere cor meum de me-
as tibus comedas te ca-
put meum dirige me laus
mea letifica animam meam servum tuum
Inter in eam gaudium eternum
ut in te gaudeat inter
eam dulcedo summa ut dul-
cia sapiat lumen eternum
illustrare super eam ut
intelligat cognoscat et di-

ligat. **O**b hoc enim dñe
 nō intelligit qz nō diligit
 nec cogitat et te ideo nō
 cognoscit qz nō intelligit
 et ideo nō intelligit qz
 lūmē tuū nō cōprehendit
 et lux in tenebris lucet
 et tenebre eā nō cōpre-
 hendunt. **L**ux mētis
 lucēs veritas o vera cla-
 ritas que illūas omēm
 hominem venietē in hūc
 mūdū. Venietē quidē et di-
 ligetē qz qui nō diligit de-
 um inimicus dei cōstatue-
 expelle tenebras de supē-
 tie mētis abissi ut videat
 te intelligendo ut cogi-
 tat te cōprehendendo et di-
 ligat te cognoscendo quī-
 quis em cognoscit te dili-
 git obliuiscitur se amat
 te plus quam se relinquit
 se tū venit ad te ut gau-
 deat de te. **I**nde est qd
 dñe ut nō tū diligo quā-
 tū debes qz plene nō co-
 gnosco sed si parā cognō-
 sco parā diligo et parā
 in te gaudio. **I**n autē
 ate vēs gaudio in mōtia
 ra per extiora recedens
 te sōlo careo. **A**dultermas
 amicitias in hīs extiori-
 bz quero et si miser ego
 cor meum quod tibi de-

bin toto corde totoqz affē-
 mpede vanis occupatōibz
 dedi et vanus affectus sū
 dū vāritatē dilexi. **S**imc
 est etiā dñe qz in te non
 gaudio et iō non tibi ardo
 qz eō mētāscōrnis aīo de-
 fūdor cogitacōe vōtor / lo-
 tucōe impleor et tu domine
 in etnis etnitatē mōrtas
 tu in celo ego in tra / tu
 diligit alta et ego misia
 tu celestia et ego trena
 et qū potuit cōtraria cō-
 uenire. **D**e miseria et

Miser ego qū po-
 tent mea obligas tue rā-
 tudini adequari. Tu dñe
 diligit solitudinē ego mlti-
 tudinem / tu silenciū ego
 clamorē / tu veritatē ego
 vāritatē / tu mūdiciā ego
 imūdiciā sequor. **Q**uid
 plura dñe tu vere bonus
 ego malus / tu pius ego
 impius / tu sanctus ego
 miser / tu iustus ego in-
 iustus / tu lux ego cecus
 tu vita ego mortuus
 tu medicina ego eger
 tu gaudiū ego tristitia
 tu summa veritas ego vni-
 uersa vāritas. **N**eu q
 igitur **C**reator dicat

Sude creatura tua sum iā
peritū / creatura tua sum iā
morioz / scūta tua sum iā
ad nichilū redigor / plasma
tuū sum manus tue dō
fecūnt me et plasmaūnt
me / manus mō ille que
clauus affixe sunt cruce p
me opus manūū tuarū
ne despicias. **E**cce in māi
bz tuus deus sc̄p̄sisti me
lege ip̄az scriptura et sal
ua me. **E**n ad te suspirat
creatura tua creator es cre
a me / en ad te clamat sc̄i
ra tua / vita es refice me
ad tuū plasma respice plas
mator es restaura me p
te michi dñe nichil em p̄
dies mei. **Q**uid ē hō ut
possit alloqui dñm fr̄oz
suū p̄te m̄ colloq̄te tibi
Ignosce seruo qui presūit
loqui dño / lege nō habet ne
cessitas / dolor me cōpellit
dicere / et calūtas quā pa
tior me cogit exclamare
eḡ sum ad medicū clamo
cecis sum ad lucem p̄pero
mortuus sum ad vitā sus
p̄ro / tu es medicus tu lux
vita. **I**hū nazarene mi
serere mei misero tuo. **M**is
serere refector quid quid
ad te clamat infirmus / lux
que transis expecta post

te crete p̄be manū ut ad
te veniat vita viues reuo
ca mortuū quid sum ego
qui loq̄ tecū. **D**e michi p
ce m̄ ego cadaver putredū
esta vīnū vas fetidū cinis
ignū / q̄ sum ego qui loq̄
tecū. **D**e michi p̄te michi
Infelix ego h̄mō h̄mō i
quā natus de p̄lice breui
viues t̄p̄e repletus multo
misericordis / q̄ m̄q̄ vanitati
filiis fr̄is cōpatus etiā in
mētis insipientibz et filiis
illis iā factus. **Q**uid it̄m
ego abyssus tēbrosa terra
misera filius ure vas ap
tū in cōtūelia / gēitus p̄
imūdiā / viuens in miseria
mortuus in angustia
Heu miser quid sum qui
filius sum vas sterquil
mū concha putredis / ple
nus fetore et horrore pau
per nudus plūbus nātū
subditus / ignoras m̄tū
et exitū meū miser et mor
lis cuius dies p̄tereūt / cu
ius vita velut ymbra lu
natica euanesat sicut flos
in arboze crescit et statim
marcescit / ita nūc floret
et statim marcet. **V**ita
iniquā misera vita fragi
lis vita caduca que quā
to maḡ crescit tanto maḡ

ad mortē accedit vita fal-
 lax et umbratica plena
 laqueis et miseris malis
 nūc gaudio sepe turbor / nūc
 vigeo sepe infirmor / nūc
 viuo statim morior / nūc fe-
 lix appeto sepe mis / nūc
 video iam fleo. Quia oīa
 mutabilitati subiacent
 ut nec quā hora in vno sta-
 tu permaneat hinc meor
 hinc tremor / hinc fames hinc
 sitis / hinc calor / hinc frigus
 hinc langor / inde dolor
 exuberat / subsequitur hinc
 infortuna mors que mille
 modis miseros homines coti-
 tidie rapit / hinc febris / illū
 opprimunt doloribus / hinc consu-
 mit fames / illū sitis extin-
 guit / Aliū vero suffocat a-
 quis illū mittit laqueo /
 hinc perimit flammis / alium
 dentibus ferit / bestiarum ne-
 cat / hinc trucidat / illū vene-
 no corrumpit / alter repente
 aetere miserabilem finem
 finit. **E**t nūc super hec
 omnia magna miseria / quia
 cum nihil sit cūis morte
 ignorat tamē homo finem
 suū et cū stare putet tol-
 litur pro spes eius. **N**escit
 autē homo quā quid vel
 moritur et cūis ē quē
 mori oportet. **E**cce deus

meus quā magis miseria homi-
 nis in qua sumus nec timeo
 quā magna calamitas quam
 patior nec doleo et ad te nō
 clamo. **C**lamabo dñe ahiq
 trāscā / si forte nō trāscā
 sed in te permanēz / dicaz ed
 dicā miseria mea cōfite-
 or / nec erubescā ante te
 pilitate mea. **D**e miseria
 hinc dei. **C**apitulum tertium

Illumina me fortitudo
 mea per quā
 subleuor. **S**uccur-
 re michi deus mea per quā
 gaudeo. **A**ppare inquam
 michi vna lux. **O** lux quā
 videbat tobias quā oculis
 clausis docebat filiū / mee
 vna lux quā videbat ysa-
 ac interius quā caligantibus
 oculis filio futura narra-
 bat / lux inquit invisibilis
 cui omnis abyssus hūam
 cordis est visibilis / lux
 quā videbat iacob interius
 quā docebat filijs exterius
 et vetera predicabat. **E**cce
 tenebre sunt super faciem
 abyssi mentis mee / tu es lu-
 me / ecce aqua tenebrosa
 caligo super aquas cordis
 mei / tu es veritas / o vbi
 per quod facta sunt omnia
 sine quo factū est nichil
 Verbum quod es ante omnia aui

q̄ nichil verbū creas oīa
preter q̄ nichil verbum
reges oīa absq̄ quo nō sūt
omīa v̄bū q̄ m̄ p̄n̄. Dixisti
fiat lux et facta ē lux et
m̄ misero fiat lux et facta
est lux ut vidē lūmē et co-
gnosca q̄p̄ nō ē lūmē q̄
sine te p̄m̄hi tenebre lū-
mē et lūmē tenebre po-
nūtur q̄ sine tua luce ve-
ritas nō est. sed error et
vanitas nō est despectio
sed confusio nō est scia
sed ceatas nō ē via sed
deuū nō est vita sed mors
Mate domine q̄ vbi nō
est lux ē mors q̄ nichil
est mors ymo nō ē mors
q̄ nichil ē mors nā p̄p̄
ip̄m̄ ad nichil te dimis
dum nichil face p̄ p̄c̄m̄
non formidam. Etiam
iuste quidem dñe digne
factis recipim̄. Dum ad
nichilū delinem̄ q̄ sine
te sum̄ per q̄ facta sūt
omīa sine quo factū ē ni-
hil. Q̄ dñe v̄bū o deus
verba per quē facta sūt
omīa. Ve m̄ misero toties
excecato q̄ tu lux et ego
sine te totiens vulnerato
q̄ tu salus et ego sine te
toties infatuatus q̄ tu ve-
ritas et ego sine te docēs

oberrato q̄ tu via et ego
sine te docens adnichila-
tus q̄ tu v̄bū p̄ q̄ facta sūt
oīa et ego sine te factus su-
nichil. Q̄ dñe qui es via
veritas et vita lūmē in
quo non sunt tenebre
via sine qua vanitas vi-
ta sine qua mors dic v̄bū
eternū dic misero tuo fi-
at lux ut vidē lucē ut
m̄ tenebras vidē viam
et vitē in viū videas veri-
tate et vitē vanitate vi-
deā vitā vitē et mortem
illuare dñe lux mea illu-
minā meā et salus mea
q̄ timebo q̄ laudabo quā
hōrificabo Deus meus il-
luare inq̄ illuare huic
ceco tuo qui in tenebris
et umbra mortis sedet et
dige pedes eius in viam
p̄ias per q̄ ingrediar in
locū tabernaculi admirā
v̄s ad domū dei in voce
exultationis et confessionis
Vere salubris confessio est et
per q̄ p̄c̄or recedit ab in-
viro et ingreditur ad te viā

¶ Quid sit nichil. Cap. 10.

Omnipotens et ego de-
rex pater celi et ter-
ra miserā meā ut me veri-
te liceat ad m̄az tuā mi-
ser quippe factus sum et ad

nichilū redactus sum et
nesciam qz tu es veritas ego
vero nō erā tecū / iō ad nichilū
reduxi me minima me
quia tu es verbum et ego
sine te p qz facta sunt omnia
sine quo factū est nichil
Sed quid est nichil? Quod
ad nichilū deuenit / oīa
per verbum facta sunt quāqz
sunt et qualiacūqz sunt
vidit cūcta que fecerat
et erat valde bona / ppterā
quāqz sunt per vbum facta
et sine ipso nichil / qz nichil
bonū sine summo bono
sed malū est ubi bonum
nō est / qz utiqz nichil est
qz malum nichil aliud ē
quā privatio boni sicut nichil
aliud ē cecitas quā
privatio lūis / malū utiqz
nichil ē / qz utiqz sine vbo
factū est nichil / illud ma-
lū est qz privatio summo boni
s. v. p qz facta sunt oīa bona
ac que bona nō sunt p
ipm facta nō sunt / Et ideo
mala sunt qz facta nō sunt
per vbum p qz facta sunt oīa
Restat igitur qz oīa quā-
qz facta sunt bona sunt et
omnia que facta nō sunt bo-
na nō sunt / et qz mala
sunt que cū facta nō sunt
et ideo nichil sunt / qz sine

vbo factū est nichil / ma-
lū ergo nichil est qz factū
nō est. **S**ed quale malū
est si factū nō est / qz malū
privatio boni est s. v. v. v. v.
verbi per qd bonū factū ē /
ēē gō sine vbo malū ē qz
ēē non ē qz sine ipso nichil
ē. **S**ed quid est separari
a vbo si hoc velis scire au-
di qz sit verbum vbum dei dī
Ego sum via veritas et
vita. **S**eparari t. a vbo ē
ēē sine via / sine veritate
et sine vita / et ideo nichil
qz separat ab illo bono per
qz facta sunt oīa valde bona
Separari autē a verbo nichil
aliud ē quā deficere et factū
transire in deficiendum qz sine
ipso erit nichil per qz facta
sunt oīa. **Q**uocies ergo
ab eo deuias / a vbo te separas
Npe n. ē verbum / et ideo mi-
chil efficitur tū ab eo separari
sine quo factū ē nichil. **N**ūc
dñe illūna me vera
lux ut videre te / vidi te
et cognui te qz toties mi-
chil factū sum quocies a
te separatus sum / qz bonū
qd tu es oblitus sum et
malus efficitur sum. **D**e
nichil infero qz h. non
cognoscebam qz te defēns

nichil sciebam. Sed quod si quod
si nichil erat quod hoc cognos-
cere ualebam. sciamus quod ni-
chil nichil est et quod nichil est
non est et quod non est bonum
non est quod nichil est. Si ergo
nichil fui cum sine te fui
et uelut ydolum quod nichil
est quod quidem aures habet
et non audit nares habet
et non odorat oculos habet
et non uidet os habet et non
loquitur manus habet et non
palpat pedes habet et
non ambulat omnia lineame-
ta membrorum sine spiritu corporis.

De casu aue in peccata

ym. III. Ca. m.
Quiritur fui sine
te non fui ymo
nichil fui et ideo cecus
fui surdus et insensibilis
quod nec bona decernebam
nec mala fugiebam nec
dolorem uulnerum sentiebam
nec tenebras meas uide-
bam quod erat sine te uera
lucis que illuminas omnem hominem
uenerunt in hunc mundum.
De nichil uulnerum et non
dolui traxerunt me et non
sensui quod nichil erat et sine
te qui es uerbum per quod facta
sunt omnia. Ad carum domine
lux mea minima mei fore

uit de me quod quod uoluerunt
passim nudauit pollu-
erunt corruerunt uulneraue-
runt et occiderunt me quod re-
cessi a te et finis fui nichil
sine te. Alten domine uita mea
qui fecisti me lux mea qui
illuminasti me amor meus
qui dilexisti me defensor
uite misere mei et resus-
cita me domine deus spes
mea uirtus mea fortitudo
mea consolatio mea in
die tribulationis mee respi-
ce inimicos meos et erue
me et fugiat qui oderunt
me et ego uiuam in te per
te. Alpi enim domine considera-
unt me et uidentes me in
te desperunt me diuise-
runt et uersata uirtutum
quibus ornauisti me fece-
runt sibi uiam per me sub
pedibus suis contulerunt
me fecerunt peccatorum pollu-
erunt me templum sanctum tuum
posuerunt me desolatum
et merore confectum. Iba
post eos cecus et nudus
et illaqueatus fimbriis
peccatorum traherunt me post
se in circuitu de uico ad ui-
cum de luto in lutum et
iba absque forne ante faciem
et subsequens seruus eius.

seruitute aia. Victus
enim vincula no abhorreba
amaro dulce dulce amaro
credeba miser enim et non
cognoscebat et hoc quia su
verbo erat sine quo factum
est nichil per quod oia co
sumia sine quo oia am
tola. Graue enim oia per
ipm facta sunt et sine ipso
factum est nichil sic per ipm
omnia coferuntur quoniam
sunt siue in celo siue in
terris in mari et in omnibus
abyssis nec per per in la
pide adheret nec in aqua
treantur nisi quod in esse
coferuntur a verbo per quod
facta sunt omnia. Adhe
am ergo tibi ut conser
ues me quia ut a te re
cessi per in me nisi quod
feceris omnia refeceris
me. Ego peccavi tu me
visitasti ego cecidi tu me
erexisti ego ignem tu me
docuisti ego non vidi tu
me illuminasti etc.

De multis beneficiis dei

Miser ego deus meus
quatu teor delige
te unde in quatu debeo
laudare te demonstra in
quatu debeo placere tibi
in cona dne voce gaudi et for

ti maiorem aucte cordis
mei doce me et salua et
collaudabo te quod creasti me
cum nichil enim qui resusa
tasti me cum mortuus essem
qui pascis me a iuuetute
mea omnibus bonis tuis. **A**pi
m o clavis david qui apertis
et non claudit ei cum apertis
claudis et non apertis illi cum
tu claudis. **A**pi in hostium
luis tu ingrediar et vide
am et cognosca et confitear
tibi in toto corde meo quia ma
tua magna est super me
et exiis aiam meam ex
inferno maiori. **D**ne dne
me quam admirabile est nome
nui et quod laudabile in omni
uersa terra. Et quid est hoc
quod meos os eius aut filius
bonis qui visitas eum. **D**o
mine spes scorum et turris
fortitudinis eorum vita aie me
per quam vivo sine qua mo
rior per quam video sine qua
orbor gaudium cordis mei et
leticia spiritus mei diligas te
toto corde meo et totis me
dullis meis et visceribus
meis quia tu per dilexisti
me. Et unde hoc in quod cre
ator celi et terre et abyssus
quod bonorum meorum non in
diges unde hoc in quod per
dilexisti me. **P**ropterea que
aperis os mutorum. **D** vide per

quod facta sunt dicitur tibi o[mn]i
meum et de michi voce lau
dis ut enarrare o[mn]ia bene
ficia tua quod in a p[ri]mo d[omi]ne
c[on]sulisti Ecce d[omi]ne sum quod
creasti me et ut me tira
res et in n[un]o creatura tu
a nutares ab et[er]no p[re]or
dinasti me / an[te] quod quaz
faceres a p[ri]mo an[te] quod exten
deras celos n[on] d[um] erant
abissi / adhuc t[ame]n n[on] fece
ras nec d[um] m[on]tes funda
ueras nec d[um] fontes a
quar[um] erupiant / an[te]qua[m]
hec o[mn]ia faceres fecisti p[er]
verbu[m] tuu[m] me creaturam
tua[m] et de forte etissime ve
ritatis tue p[ro]videncia p[ro]vi
disti me creaturam tuam
et me esse uoluisse / d[omi]ne be
nigisse / deus altissime p[er] m[un]di
cordis / creator pot[en]tissime
semp[er] quod iustissime / quod mea
merita quod mea gra[tia] ut pla
cere ante co[m]p[ar]am m[aj]est
tatis tue / magnifica me / re
crea me / nichil enim fuiz
et de nichilo me aliquid
esse uoluisse / Quale aut[em]
aliquid n[on] stiplam / uel
igne / n[on] auem uel p[er]se
uel serpente / uel aliquid
ex brutis anima[rum] / non la
pidem uel ignem / n[on] ex

2
hor[um] que que t[ame]n habet
esse / uel ex hor[um] quod esse p[ri]mo
et crescere et sentire quod su
aresco / et senas et paulor[um]
me pare[re] creasti angelis
quod te cognoscere p[ro]ut[em] cu[m] ip
sis accip[er]e / Sed paulom[od]o
utiq[ue] dixi na[m] illi tua fe
licem notitia[m] iam h[ab]ent
per sp[iritu]m / ego uero p[er] spe
illi facie ad faciem / ego
uero p[er] specul[um] et in em
ginate illi aut[em] plen[um] / e
go uero ex parte **De**
futura dignitate h[ab]is Am.
Et cu[m] uenerit quod p[er]
f[aci]m[us] est euacuab[ur]
quod ex p[ar]te est / quod reuelu
ta iam facie facie tuam
uidebimus / Nam em[an] de
phibes illos esse paulor[um]
res ab angelis / quos tu
corona sp[iritu]s que ornata
es gl[ori]a et h[ab]ere coronasti
quos tu m[un]do et quod tuos
sanctos honorasti / ymo
per o[mn]ia p[ar]tes et equa
les sunt angelis Nam et
hoc ueritas tua d[icit] / equa
les em[an] sunt angelis dei
vere quide[m] erunt filii dei
quod filius hominis f[aci]s fi
lius dei / Hoc itaq[ue] consi
deranti om[n]i[um] fiducia[m] e
dite / n[on] ho[m]i[n]i mor[is] uel pau
lom[od]o ab angelis sed

Suprior angelus / qz homo
 deus et deus homo nō an-
 gelus / ut dicit ppter hoc
 hōiem eē dignissimā cre-
 aturā / qz verbū qd' erat
 a pncipio deus apud dñm
 verbū per qd' deus dixit
 fiat lux et facta est lux
 angelica s. nā. vbu per
 quod deus creavit omnia
 a pncipio / idem vbu caro fa-
 ctū est et habitabit in no-
 bis et vidimus glām eius
 Ecce glā per quā glori-
 or qm sane glorior / dō
 deus meus vita et glā
 tota aīe mee. **C**ōfiteor
 ergo tibi dñe cū me cre-
 asti / rōnis caritatis / ange-
 lis qmō parē creasti
 qz psci possum p verbū
 tuū ut veniā ad equali-
 tatē angelorū ut hēas
 adpctōz filiorū p vinge-
 mētū verbū tuū. **D**ñe
 per filiū tuū dñm in q
 tibi bene cōplacuit per
 vīz contrahere et qdā
 aīe et coetmū xpm iūm
 vīcū dñm et redēptōrē
 et saluatore mīn et ad-
 uocātū mīn apud te et
 lūmē oclorū mōz qm
 est spēs et vita vīcū
 mīa / qui nos dēlexit in

grā quā se per qd' hōiem
 fiduciā reportā et fīmā spēs
 apud te et accessū veniē-
 di ad te. **Q**m dedit pte
 filios dei fieri omibz hīs
 qui credunt in eum / lau-
 dem tribuā nōi tuo domine
 qui me ad ymā et fili-
 tudinē tuā creandū cūte
 glē fecisti me fore suscep-
 tū et possim filius dei fieri
 hoc vīcū nō pnt arbores
 nō pnt gñale oīa q mo-
 uētur uel creāt in aere
 uel in mari uel in terra
 qz nō dēt eis filios dei fieri
 vbu tuū qm rōem nō hnt
 nā et hoc pte in rōne
 cōfiteor. **I**d mēstābāis
 qm per quā cognoui
 dñm / dēt hāc oībus quos
 creavit rōes ad ymagē
 et similitudinē suā. **E**t ego
 vīcū per tuā grām dō
 homo sum et filius tuus
 esse possū per grām / q il-
 li nō pnt. **U**nde hoc om-
 nī dñe veritas summa vā-
 que sumitas et pncipm
 omī creatūz. **U**nde hāc
 omī vīcū ut possim filius
 dei fieri q illi nō pnt
 Tu em qui manes in
 ternū siml omīa creasti
 sū creasti hōies et ymēta

lapides et reptalia virecia
terre nulla eorum precesserunt
merita tua antecessit gratia
quia omnia tua tunc bonitate
creasti et pares omnes cre-
ature sunt in meritis
quod omnia nulla sunt merita
Et vnde ergo dicit magis tua
bonitas in deo creatura quam
fecisti resque quam in omnibus
quod sunt sine ratione apparet
Quare non ego sicut deus
ille aut aut non omnis ille
sicut ego quod mea merita
que mea gratia ut me fili-
um dei posse fieri forma
susceptibilem creares quod
illis omnibus denegasti ab-
sit deus ut hoc sententia tua
tunc bonitas hoc fecit ut
eam princeps dulcedinis
eius illa gratia qua me de
nihilum creasti et illa quod
deus da michi ut et de hoc
gratias referam actiones. *g.*

De omnipotencia dei.

Omipotentia manus tua
semper una eadem cre-
avit in celo angelos et
in terra vinctos superos quod
in illis non inferior in ipsis
Sicut enim nulla materia agere
ita nulla potest creare vinctum
sicut non celum ita non potest
creare minimum arboris fo-
lium sicut nulla corpus unum

ita non unum capillum album
potest facere aut magis. Sed
omnipotentia tua cum omnia par-
immo sunt possibilis. Nec enim
ei possibile creare vinctum
lum quam angelum nec impos-
sibilis celum extendere quam
folium nec leuius formare
capillum quam corpus nec
difficilius fundere celum quam
terra. Nec omnia quicquid volu-
it fecit et sicut voluit fe-
cit in celo et in terra in mari
et in omnibus abyssis et me in
ter omnia sic esse voluit et pre-
stitit. Potuit quidem deus opere
manus tua me lapidem vel a-
nem vel serpente et beluam anti-
quam creare. Sed quod sic ordi-
nat bonitas tua et ut hoc
ordinaret non precesserunt me-
a merita. *De laude dei. g.*

Unde hoc michi deus
vnde in laudes ad
laudandum te sicut fecisti
me sine me sic laus tua
placeat tibi potuit propter me
laus tua deus tu ipse es te
laudat opera tua si multitu-
dinem magnitudinis tue laus
tua deus incomprehensibilis
est. Corde non comprehenditur
ore non mensuratur. Aures non
percipitur quod ista transeunt
laus vero tua manet in
eternum. Cogitatio capit co-
gitatio finit et vox sonat

et transit auris audit et
 auditus transiit sed laus tua
 in eternu stat. **Q**uoniam ergo
 est qui te laudat quod homin
 annuntiabit laudem tua laus
 perpetua transitoria non est
 hic te laudat qui tempus
 laudem tua credit hic te lau
 dat qui seipm nescit i tu
 a laude non posse ptinge
Quoniam laus perpetua que nunq
 transiit in te e laus mea
 in te laudabitur aia mea
 no nos lauda te domine
 sed tu te per te et me et
 nobis etia est laus in te
Quoniam vera accipim laudem
 quoniam a te queri laudem
 quoniam lux appbat lucem
 tu enim vera laus tribus
 vera laude. **Q**uoniam ab alio
 qua a te quoniam laudem
 toties amati laudem tua
 eterna et accipim transi
 toria. **S**i enim transitoria
 quoniam eterna amatum
 si eterna volu transitoria
 no ame laus eterna
 domine deus meus a q est
 omnis laus sine quo nulla
 e laus. **N**on valeo domine lau
 dare te sine te sed cum
 buero te laudabo te. **R**ed
 su ego domine per me ut
 laudem te pulvis et a
 nis ego sum annis mor
 tuus et fetens ego sum

Quoniam igitur ego sum ut lau
 dem te domine deus meus for
 tissime spiritus unius carnis
 qui nihilas eternitate nunq
 tenebre laudabit lucem
 a mors vita tu lux ego te
 nebre tu vita ego mors
 tu veritas ego homo vanitas
 filius factus sum. **N**unq misere
 ria mea laudabit te aut
 fetor laudabit odore uel
 amantudo dulcedine. **N**unq
 moribitas hominis qui hodie
 est ut cras tollatur lauda
 bit te. **D**omine deus meus o
 potens potentia tua inef
 fabilis bonitas tua laudet
 te superminnes clemencia si
 lindans mea tua sempiterna
 qz vultus deitas omnipoten
 fortitudo tua laudent te qz
 creasti nos domine deus noster
De spe extendi ad deum
Ego autem. **N**on
 creata tua sub ym
 bris alarum tuarum sperabo
 in bonitate tua qua creas
 ti me adiuua me creatu
 ra tua qua creavit bene
 gnitas tua. **N**on peccat i ma
 licia mea q opata e boni
 tas tua non peccat i misere
 ria mea q opata est summa
 clemencia tua non erit iu
 litas in creatura tua si des
 cendo in corruptio. **N**unq
 quid vane constituta omnis

filios hominum. Creasti nos do-
mine rege quod creasti opera
manuum tuarum ne despicies
me fecisti de nichilo si me
non rege dñe tunc reuertar
ad nichilum. Sicut enim de-
us non erat et de nichilo me
fecisti sic si me non rege-
ris in nichilum redigat in me.
Adiuua me dñe vita ne
peam in malicia si me non
creasses dñe non semper quod
creasti me iam sum si me
non regis iam non sum non
mea merita non mea gra-
te cogerunt ut creares me
sed benignissima clementia
et bonitas tua. Illa car-
tas dñe deus meus que
te cogit ad creandum ipse
quod nunc te cogit ad regem
dñe quid enim prodest quod
contulit caritas tua si peccat
in malicia mea et non me
regat dextera tua. Domine
deus hec te clementia cogit
ad saluandum quod creatum est
que te compulset creare quod
creatum est. **N**on te vincat
caritas ad saluandum que
te vincit ad creandum. Quia
nec nunc minor est quam tunc
quod ipse caritas tu ipse es qui
semper idem es. Non est a-
breuiata mea? tua ut sal-
uare nequeat? et agnata

est caritas tua ut non audi-
at sed patra mea diuiserunt
inter me et te me tenebis
et lucem inter ymagines
mortis et vitam inter vani-
tatem et veritatem inter lu-
natam hanc vitam meam et
sempiternam vitam tuam. **De**
laqueis concupiscentiarum tuarum
et iniquitatis. Caplin. 11.
Hec sunt ombre quod
bus operior in hac
abysso caliginosa
carceris huius in qua pro-
stantus iaceo donec patra
seat dies et includatur om-
bre fiatque nox in firma co-
stitis tunc vox domini in ver-
itate vox domini in magnifi-
centia dicatque fiat lux et
fugiet umbra et appareat
audiri germinetque terra
herba viret et faciente
semine et fructu bonum iusta
regni dei. Domine pro deus vi-
ta per quam omnia viuunt in
quo omnia mortua computa-
ne derelinquas me in co-
gitatu maligno extollenda
oculorum meorum ne dedaris
mihi aufer a me concupis-
centias malas et animo irre-
uerenti et infructuoso ne tra-
das me sed posside cor me-
um ut te cogitet semper.
Illumina oculos meos ut te
videat et non extolletur

ante te gloria septuaginta
sed humiliter sentiat non in
mirabilibus super se et quod
ad dexteras sunt videant
non que a sinistris abs te
et palpebre mee pandant
grossus meos quod palpebre
tue interrogant filios hominum
Alat concupiscentias meas dul-
ced tua quam abscondisti
timetibus te ut concupiscentia
concipe te concupiscentie semper
me ne vultus illectus acce-
ptus interior gustus po-
nat amorem dulce et dul-
ce aam ne tenebras lucem
et lucem tenebras existat
porta enim sum in medio
o tot deplare positare
ab immo super faciem
vie huius ad capiendas
animas peccatorum quibus mundus
totus plenus est ut is qui
sub silentio non transiit in-
quiens ait quod est in mu-
do aut est concupiscentia carnis
aut concupiscentia oculorum aut
superbia vite Ecce domine deus
meus mundus totus plenus
est concupiscentiarum laqueis quibus
pauperum pedibus meis et
quis fugiet hos laqueos
perfecto a quo tu abstuleris
concupiscentiam oculorum suorum ut
non enim concipiat extollen-
tia oculorum et a quo tu ab-
stuleris animam irreverentem

et infirmum ut cum calidus
non decipiat superbia vite
NO quam felix cui hoc facit
quippe transibit in unum
Sine te deprecor per te
adiuvam me ne corruam in
conspectu aduersariorum me-
orum captus in laqueos eorum
quos pauperum pedibus meis
ut maneretur animam meam
Sed erue me virtus salutis
meae ne sibi visu exhibeat
de me inimici tui qui ode-
runt te Surge domine deus
meus fortis meus et dis-
sipetur inimici tui et fu-
giant qui odunt te a fa-
cie tua et ego abscondar
in abscondito faciei tue
cum filiis tuis et tu domine prae-
orphanorum et mater pupillorum
tui tuorum audi euulsum fili-
orum tuorum et extende alas tuas
ut fugiam sub eas a fa-
cie inimici Tunc fortitudo
dominus israel qui non dormi-
tas neque dormiens custodi-
tis domus israel quod non dormi-
tat neque dormit hostis
qui semper pugnat israel
De miseria hominis et
beneficentia dei Em 12
Nix quam non videt
aliam lux lumen quod
videt aliud lumen lux quod
obtenebrat omnem lucem
lumen quod excipiat de

extra seculum lumen a quo omnis
lux est tenebrosa lux super
ma quam cecitas non obscuri
lat quam caligo non ebetatur
q̄ tenebre non obscurant
quam nulla obstaculo claudit
quam nusquam sepat aliqua
umbra lux que illuminas omnia
similiter et semper absorbe me
in divinitatis abyssum ut
videam videris te et me in
te et cuncta etiam sub te **Ne**
derelinquas me ne forte ac
rescat umbra ignorantie me
e et multiplicetur delicta me
a sine te enim in omnia sunt te
nebre et omnia mala quia
nichil bonum sine te vero et
suum bono **Hec** confiteor
et scio domine deus meus quod
vibratus sum sine te male
est michi propter te non so
lu extra me sed etiam in me
quod omnis copia que non est deus
meus michi egestas est
sed satiabam cum appuerit
gloria tua **E** va domine vita me
a confiteor tibi miseriam me
am **E**x quo a bonitate tua
sumus et vitam bonum quod alium
terris multiformitas lapsus
meum per carles spiritus despecta
aam et ab uno in multa
dixit **Quia** est inordinata
laboriosa et egestas copio
sa dumque aliud sequeretur
et a nullo implebar dum te non

amplectabar inordinata
bilem singulare et inordinatum
sum quem secutus non ero
quem secutus non doleo quod
possides satabor et satia
totum desiderium meum **Hec** eu
domine misera anima te refugit
cum quo hincit et gaudet
et sequitur mundum cum quo
semper eget et dolz inordinatus
clamat deficio tu clamor
refugio et misera me nata
magis sequitur deficiet quam
reficiet plane infirmi
tas mea **Hec** est medice
spiritum sana illam ut confi
tea tibi salus anime mee
toto corde meo super omnibus
beneficiis tuis quibus passus
me a iuventute mea et
usque in senectam et semper
te deprecor per te ipsum ne
derelinquas me **fecisti** me
cum non essem redimisti me
cum perissem precor mortui
fueram ad mortuum descendis
ti mortalitatem suscepisti
Ad servum rex descendisti
ut servum redimeres temp
su tradidisti ut ego vive
re tu mortem suscepisti
mortem vastasti et me re
staurasti cum te humiliasti
precor et abieram in peccatis
venudatus fueram venisti
pro me ut redimeres me
et tamen dilexisti me ut pro
su sanguine tuum dares pro me

dilexisti me plus quam te
 quia mori voluisti pro me
 tali pacto tamen carum precium
 reduxisti me de exilio re-
 dimisti me de supplicio
 Vocasti me nomine tuo si-
 gnasti me signo tuo ut me
 mortale tuum semper esset
 apud me et nullo iure
 deceret a corde meo quod pro
 me non recessit a cruce
 Unxisti me oleo tuo quo
 tu unctus fuisti ut ate-
 ripso dicerer christianus et
 etiam in manibus tuis desce-
 derem ut memoria mea
 semper maneat apud te
 si equae tua memoria iugi-
 ter fuerit apud me sic et
 gratia et misericordia tua semper
 perveniat me **De** multis
 namque precibus meis libera-
 sti me liberator meus
 quando erravi ad viam redux-
 isti me quando peccavi corri-
 puisti me quando fui tristis
 consolatus es me quando de-
 spiciam confortasti me quando
 cecidi erexit me quando
 steteram tenuisti me quando
 iuduxisti quando veni suscepisti
 me quando dormivi custodi-
 disti me quando clamaui
 exaudisti me **Et** deus
 perpetua inspectione deside-
 rat opera et intendes
 hominem **Et** am. 13.

Let et multa alia bene-
 ficia largitus es
 michi domine deus meus vita
 anime mee de quibus dulce
 est michi semper loqui semper
 cogitare semper quod et gratias
 agere ut possim te pro omni-
 bus bonis tuis laudare
 et amare toto corde et to-
 ta anima mea tota mente et to-
 ta fortitudo mea similiter ex omni-
 bus medullis membris cordis
 mei sum copagum meum
Et tu dulcedo deus meus
 sum qui delectatur in te
 sed in personam meam videri
 oculi tui in quam lucidiores
 super solem et transpirantes
 res omnes vias hominum perscruta-
 dum abissi quod in omni loco
 semper contemplantur bonos
 et malos cunctis eventibus
 praesides singula implet totum
 semper ubique praesens auctor
 curam habens que creas-
 ta quod nichil odisti eorum quod
 fecisti sic gressus semper
 tuos consideras ac die
 nocteque semper super custodi-
 am meam vigilas omnes
 semitas meas diligenter
 rotas spectator pretium
 veluti sicut totius creaturae
 celi et terre oblitus tamen
 me solum consideras et nichil
 sit tibi cure de aliis **que**

q̄s tue si tū vna inspiciat
nec cui mitti si inuia vide
at et diuisa q̄ sicut vnu
totū simul et p̄fē conside
ras sic singla queq̄ licet
diuisa p̄fecte simul totaq̄
to d̄ conspiciat visus tuus
sed sic om̄ia sicut vnu sic
vnu sicut singla. totus sit
sine diuisiōe cōmutatiōe et l̄
diminutiōe cōsideras itaq̄ tu
totus toto t̄p̄e. **S**ine t̄p̄e t̄m
me simul semp̄q̄ cōsideras
ac si nichil cōsiderare hē
as. Sic igitur sup̄ custodia
mea stas q̄ om̄ oblitus sis
et inchoa intendē velis sp̄
quippe te p̄ntē exhibes sp̄
te patū offers si me patū
inuenies et uocāq̄ iero
tu dñe nō me deseris nisi
p̄or ego te deseris vbiq̄q̄
fueo nō recedis qm̄ vbiq̄
es et vbiq̄q̄ iero inueni
am te p̄ q̄ possum eē ne
peam sine te eē nō possum
fateor equidem q̄q̄ facio
q̄q̄q̄ facio ante te facio
et vides melius quā ego q̄
facio. **U**idquid em̄ semp̄
opeor tu semp̄ p̄ns assiste
vtpote p̄petuus inspector
om̄ cogitaciōnū intenciōnū
delectaciōnū opaciōnū om̄
meorū. **D**ñe ante te est
semper om̄e. **I**nsidētiū me
um ante te tota cogitaciō

mea tu vides ante te ue
unde ueniat sp̄s vbi s̄c̄
quo vadit q̄ tu es om̄
sp̄itū pondem. **E**t vides
radix dulcis sit an amā
tū de foris pulchra filia
emittat tu intus vides
melius eē nesci medullas
radici et subaluis p̄scru
tans q̄ nō solū intencōz
sed radios eius medullaz
intima distatissima tue
Lucas vitute colligē intu
ens et signas ut reddas
vnicuiq̄ nō tū s̄m̄ mte
cōne uel opaciōe sed eē
s̄. ip̄am intiore radice
medulla abscondita de
qua p̄cedit intencio opaci
tio. **U**id quid tendo dum
opeor quid cogito et in
quocūq̄ delector tu ve
des. **A**ures tue audunt
oculi tui considerat. **S**ignis
attendē notas et scribis
in libro siue bonū fuerit
siue malū ut reddas pos
tea pro bonis p̄ma p̄
malis supplicia. qm̄ app̄
entur libri et iudicabitur
s̄m̄ hęc que scripta sunt
in eis. **Q**uod t̄ribile hoc
quā forte est q̄ dixisti
nob̄ vitas antiqua con
siderabo nouissima eorū
et q̄ de te dicitur vnu
s̄orū finem ip̄e considerat

Et in tu quidem in omni-
bus que agimus sine interio-
ris magis quam actus opus
tunc intendit. Quia diligere
ter confidero domine deus me-
us tribulis et fortis cum
timore preter et ingenti
rubore confundor quia magis
est nobis in hac vita recte
vivendi quam cuncta facienda
ante oculos iudicis cum-
ta cunctis. **Homo**
est mobilis. **Cam. 18.**

Humilissime magne
et potes deus spiri-
tuum unius carnis cum
oculis super omnes vias
filiorum adam ad die natum
eorum usque ad die exitus
eorum ut reddas unicuique
secundum opera sua bona vel
mala. **Quid te in et confite-**
tear tibi paupertate mea
quia dixi quod dives essem
et nullus egeret et nesci-
ebam quod etiam pauper
cerens nudus nisi et mi-
serabilis credebam me fo-
re aliquid cum mobilis essem
dixi sapiens efficax et
fultus factus sum cogita-
ba esse cunctis sed dece-
ptus et video nunc quia
dominus tuus ego sum quo
nichil possum facere quia
nisi tu domine custodieris
civitatem frustra vige-

lat qui custodit ea. **Quid**
cuius ut cognoscem quia
tu probasti me non propter te
quia non cognosces sed propter
me ut cognoscere te. **Na**
ut dixi domine credebam me
aliquid fore ex me. **estima-**
bam me suffice pro me
nec precebar quia tu rege-
bas me donec aliquantu-
lum elongasti te a me et
cecidisti statim in me et vidi
et cognovi quoniam tu regebas
me et quod cecidi fuit ex me
appropinquasti mihi oculos tuos et
illuminasti me et vidi quoniam
temptatus est vicia hominis
super terram et non glorifica-
ri valent ante te omnes carnes
nec iustificabit omnis vivens
quoniam siquid bonum est parvum
vel magnum dominus tuus est
et nihil in mundo est nisi ma-
lum. **Unde ergo gloriatur**
caro nunquam de malo habet
non est gloria sed in se
sed nunquam gloriatur de bono
nunc de alieno tuum domine
est totum tuum et gloria. **Qui**
enim de bono tuo gloriam sibi
querit et non tibi ille fur
est et latro et filius doli
qui furari voluit gloriam
tuam qui laudare vult de
tuo bono et non querit in il-
lo gloriam tuam sed suam. **Si-**
cut p tuum domini laudem

ab hominibus a te cum vita
paratur quia de tuo bono non
tua sed sua laudem que
sunt qui a laudatur ab ho-
minibus vituperante te non
defendatur ab hominibus iudi-
catur te nec liberabitur co-
deponatur te Tu domine forma-
tor meus ex utero matris
mee non me definis cadere
in illam exprobrator ut
exprobratur michi furari
voluisse gloriam tuam tibi se-
cula cuius est omne bonum
non autem confusio faciei et
miseria quorum est omne malum
nisi tu uoluisti miseri qui
seruas quippe domine miseri-
corum qui fecisti et michi co-
ra odisti que casti qui dicit
nobis de bonis tuis et dicit
mopes de optimis tuis
quoniam diligis pauperes et di-
tes eos facis dilectis tuis
Ecce nunc domine pauperes
nos filii tui sumus et pu-
sillus grex apper nobis
ianuas tuas et eident po-
res et saturabuntur et lau-
dabunt te qui in querunt te
Dabo autem et confiteor doce-
te te quoniam soli illi qui se di-
mites existunt dno sunt
pauperes a tuis dicitis mune-
rentur exclusi Et ego igitur
confiteor tibi paupertatem
meam et sit tibi gloria tua

quoniam tui est omne bonum p-
me vni tibi domine fateor
ut docuisti me quia nichil
aliud sum quam vniuersa va-
nitas et umbra mortis et
abissus quam tenebrosa
et tra manens et vacua
que sine tua benedictione nil
gignat fructus non facit
nisi confusio peccati et mor-
tem Sic quod vniuersum bonum huius
a te recepi quod bonum deo
a te habeo si quoniam steti per te
steti sed quoniam cecidi per me
ceci diem in luto iacui
sem nisi tu me illuinas es
Nunc surrexissim nisi ma-
nu tua in portucesses se-
pius perissem nisi me gu-
bernassas Sic semper tua
gratia et misericordia puenit me
quod tu consolatus me liberatus
a malis saluatus a peccatis
suscitatus a peccatis minu-
tus a futuris peris ad es et
quoniam me laqueos peccati col-
lens occasiones peccandi et
non in hi tu fecisses ego dia-
bolus mundi fecissem quoniam scio
domine quod non peccavi et quod vni-
us fecit homo quod non possit
facere alter homo si deus cre-
ator a quo factus est homo
sed quod non feci tu fecisti quod
abstinere tu iussisti et quod
et credere omnem gratiam in-
fudisti Tu namque domine

regelas tibi servabas me
 et ut in ut adulterum et o.
 mortale peccatum non committeret

De temptatoribus dicitur 17

Temptator defuit
 tu fecisti quod deest
 affuit temptator
 non defuit quis nec defuit
 locus sed ut non consensum
 tu fecisti Venerunt tenebro
 sus ut est ut eum deciperet
 tu me confortasti venit te
 ptator fortis armatus ut
 me non vinceret tu eum resis
 tisti et me roborasti ve
 nit temptator transfiguratus
 in angelum lucis et ut me
 non deciperet tu eum increpasti
 et ut eum cognosceret tu me
 illuminasti Ipse est enim dicitur
 draco ille magnus serpens
 antiquus vocatus dicitur
 et satanas huius capitula
 septem et cornua decem que
 creasti ad illudendum huic
 mari magno et spaciioso
 quo sunt reptalia quorum
 non est numerus et animalia pusilla
 cum magnis et diversis et
 morum genera qui nichil
 aliud die nocturne operantur
 nisi quod current quem deuo
 rent quentes nisi tu ere
 pias Ipse est ille draco
 antiquus qui vocatus est in pa
 rados voluptatis qui trahit
 caudam suam per scellas

celi et immutat eos in terram
 qui venens suo corrumpit a
 quas tunc videtur bibentes homines
 moriatur et sicut sicut lutum
 quam aures et habet fiduciam
 quod influat iordanis in
 os eius Et quis defendet
 nos a morsibus eius nisi tu
 domine qui confregisti capita
 draconis magni Extende
 domine super nos alas tuas
 et confugia sub eis a facie
 spiritus huius qui nos perse
 quitur et sicut tuos libera nos
 a cornibus eius Hoc
 est enim cornuum studium suum
 ut alas deuolet quas tu
 creasti et ideo ad te clamas
 libera nos ab aduersario nostro
 suo cotidiano qui sicut dicitur
 sicut vigilans sicut coedens sicut
 aduersus opus operum in
 stat modis omnibus die ac
 nocte fraudibus et actibus
 nunc palam nunc occulte
 sagittas venenatas contra
 nos dirigit ut interficiat
 animas nostras Et tu domine nos
 scis quod pessima sunt insimulatio
 quod licet continue videamus
 contra nos draconem ore ap
 erto paratum ad deuorandum nos
 lassum sumus in pigris membris
 tamquam securi contra eum qui
 nichil desudat quam ut
 nos tunc amittat ut oc
 cidat semper vigilat in somno

et nos ut custodiam^{us} nolui^{mus}
vigilare a sompno. Ecce te
tendit cum nos infinitos la-
queos et omnes vias meas
implevit discipulis ad capi-
endas animas meas et quis
effugiet hos laqueos? po-
suit enim laqueos in dima-
is laqueos in prauitate la-
queos tendit in cibis et potu
in voluptate in sompno et in
giliis laqueos in verbo et
opere et in omni via mea.
Sed tu domine libera nos
de laqueo venarum et a ver-
bo aspero ut confiteamur
tibi dicentes benedixisti deo
qui non dedit nos in cap-
tionem dentibus eorum anima
mea sicut passer erepta
est de laqueo venarum la-
queos contritus est et nos libe-
rati sumus. Adiuuorū mī
in nomine domini qui fecit
celum et terram. **Psalmus.**
Deus est lux iustorum. **Psalmus.**

U quidem domine lux
mea reuela oculos
meos ut videam
lumen et ambula in lūe
tus et non impinga in la-
queis eius. **Psalmus.** Eni ena-
dit laqueos multos nisi vi-
deat eos et quis videbit
eos nisi quod tu illuminaberis
lūe tuo. **Psalmus.** n. p. tās te
nebris laqueos suos ab-
scondit in tenebris suis.

qui sunt filii tenebrarum non
videntes lūe tuū in quo
qui ambulat non tenebit quia
enī ambulat in die non offen-
dit se qui autem offendit se in
nocte ambulat et lux in
eo non est. **Psalmus.** deus tu lux
filiorum lucas qui nescis occi-
sum sū quia qui ambulat
in tenebris sunt quia te lucem
munda non hinc. Ecce cotidie
enī quia quātomagis a te
vero lūe se quis elongat
tāto magis inuoluitur te-
nebris patet et quo magis
est in tenebris eo magis vi-
det laqueos in via et ideo
in die cognoscat ideo sepius
capitur et cadit in eis et
quod horribilissimum est se eam te-
nere ignorat qui vero
sunt cum ignorat eo magis
lūe surge quāto se ex-
stiat adhuc stare. **Tu autem**
lux meas domine deus meus
illumina oculos meos ut vi-
deam et cognoscam ne cur-
ruam in speciem aduersario
et meorum. **Psalmus.** n. in odium
meum laborat inimicus
meus quod petui ut facias
liquefiere a facie mea sed
cera liquefat a facie igitur
quoniam ipse domine latet pessimum
et ultimum qui con-
silium fecit ut impet glos-
tuas quoniam inflatus est et
crepuit medius et

cecidit in fontem suum et
 eleasti eum de morte sua
 et de medio lapidum igitur
 in quod medio ambulat
 Et nunc vita deus meus
 ex quo cecidit non cessat
 persequi filios tuos et in
 domum tuam o rex magne
 cupit perdere hanc crea-
 turam quam creavit opus
 bonitas tua ad ymaginem
 tuam ut possit gloria
 quam ipse perdidit per sup-
 biam suam Sed ecce enim forte
 me autem nos agnos tuos
 illius ut videamus? laqueos
 quos ipse parat et euadit
 ad te leticia israel et
 hec omnia tu dicit melius
 nostra qui nostra contentione
 eris et dicit durissima
 Nec si dico ut ostendat tibi
 qui omnia vides et nulla
 te latet cogit sed ante
 pedes tue maiestatis que-
 rimonia de mimico meo
 facie iudex etne ut ipse
 dampnes et nos filios tu-
 os salues quod factum
 tu es. **Psalmus** est dicit ipse
 hostis et tortuosus nec
 facile deprehendi potest etiam
 tuus eris nisi tu illius
 quod nunc hic nunc illic nec
 agnus nunc lupum nunc te-
 nebras nunc lucem sepe

ostendit et singulis quibuscumque
 qualitatibus locis et temporibus
 in variis rebus mutatis et
 et varias exhibet tentationes
 Nam ut tristes deprimat tri-
 stitiam et ipse de gaudentibus il-
 ludet frigit se gaudere ut spi-
 ritales deficiat in angelum
 lucis se transfigurat ut fortes
 compomat apparet ut agnus
 ut imites deuoret apparuit
 lupus. **Ad** quid omnia per simi-
 tudinem variis tentationum
 efficia habet sed alios acrio-
 re nocturno alios a sagitta
 volante in die alios a
 negotio pambulare in tene-
 bris alios ab manu et de
 more meridiano **Et** ad h-
 oc idoneus ut cognoscat
 quod reuelabit spem in digne
 et eius et quoniam denique ei
 quod cognoscat sic abscondit sa-
 guttas suas in pharetra
 et laqueos abscondit sub
 fovea lucis qui facilius co-
 gnoscitur nisi a te lumine
 assua? ut illos videamus?
Quia non solum in carnis op-
 bus quod de facili cognoscitur
 verum et in ipso spiritualibus
 exercitiis laqueos abscondit
 subtiles sub virtute colore
 huius viae induit et se trans-
 figurat seu transmutat in
 angelum lucis et et mul-
 ta alia multa et tot nos filios

belial. Iste sathan dñe dñ
m et nunc ut draco nunc ut
leo marie et occulte insidi
atur ut rapiat animas meas
Et nunc nos dñe qui salues
spantes in te Et ut ipse
delectat d nobis et tu laude
ris in nobis deus m.

De beneficiis dei magis
et multis. *Cam. 14.*

Ego autem filius ancille tu
e que me recomendavit ma
tri tue misere pauperis
offensibus meis Confiteor
tibi libitor me in toto cor
de meo et recola ad mentem
meam honorem omnium que fecis
mihi a iuventute mea
Scio namque quod ingratitudo dis
plicat tibi quod in ore est totum
mali spiritualis et ventus
quidem desiccat et vires
omne bonum obstruit fonte
dñe me per peccatum enim malum
iam mortuum oritur et vi
ua opera moriuntur nec plus
adipiscuntur Et ego tibi do
gras ego ne sim iniquus
Et libitor me quoniam libera
sti me quocumque me absorberent
ille draco et tu ab ore eius
exanimasti me quocumque peccatum
in totum ipse peccatus fuit
deglutire me sed tu dese
disti me Quia contrarie magis
ageba scabatur peccatus ipse
ut raperet animam meam ad

fernam et tu prohibebas
Ego te non timebam
et tu me custodiebas a
te recedebam et me inimico
meo exhibebas tuipsum me
me accipere detrahebas
Hec michi tu dñe bene
ficia conferebas et ego non
cognoscebam sic me iniquus
a fratribus domini liberaasti
de ore leonis eripisti et ab
inferno licet me nesciente
multas vias pertransisti Des
cendi enim usque ad portas
inferni et ne illuc mitteret
tu me tenuisti appropinqua
ui ad portas et ne ipsa
me raperet tu fecisti De
morte etiam corpus meum
sepius eripisti saluam
meum Cum graves me
morbi tenderent cum in pericu
lis multis per mare per terram
ab igne a gladio ab omni
periculo liberans semper michi
astabaris et misericorditer sal
uabaris Hactenus quidem do
ceam si tunc mors me occu
pisset animam meam infernus sus
cepisset et perpetue dignatus
fuisset sed tua misericordia et
gratia me puenit eripiens
me de morte corporis et
anime dñe deus meus
et multis alia beneficiis michi
exhibuisti et ego eras
tecum non cognoscebam de.

illuminasti me. **N**unc igitur lux
vie mee domine deus vita mea
et lumen oculorum meorum pro
quod video. **E**n illuminasti me
et cognovi te quia vivus per
te. **V**ires tibi ago licet vider
et exiles et impures bene
ficiis tuis quales tamen
mea fragilitas habet
offere quoniam es solus deus
meus creator benignus
qui amas omnes et nichil
odisti eorum que fecisti. **E**n
ego primus inter peccatores
quos salvasti ut aliis
tribua ex me benignissime
pietatis tue. **R**onfiteor
beneficia tua magna quoniam
eripuisti me de inferno
semel hoc et tunc centies et
millesies semper non ad infer
num tendebam tu me semper
reducebas. **C**um me iuste
millesies milies dampnari
potuisti cogitare tue benig
nitatis ineffabilis pietatis
tua voluisti quia amas
animas et diffilas peccata pro
primas domine deus iuste in
ferno die in omnibus vultu
tuis. **N**unc igitur video domine deus
et cognosco per lumen tuum
et oro deficiat anima mea in
manu tua magna quoniam eri
puisti animam meam ex infer
no inferiori et me reduxisti
ad vitam. **T**otum enim eam in morte

227.
totum me resuscitasti. **T**u
igitur sic illud totum quod vivo
et totum me totum tibi offero
totum spiritum totum cor totum
corpus tota anima mea vi
vet et vita mea quoniam totum
me liberasti ut totum me
possides totum me refecisti
ut totum me rehaberes.
Quatuor habet tene. **D**ili
gere deum. **C**ap. 18.
Diligam te domine
vires mea diligam
te ineffabilis exultatio
mea vivat iam non michi
sed et tota vita mea que
pietatis in misericordia mea
et resuscitata est a manu tua
quoniam in corde es et multe
anime habet qui diligunt non
tuum. **M**odo domine sacrificium
me iussisti me per legem tuam
ut diligam toto corde tota
anima et tota fortuna mea
et ex omnibus viribus meis
et ex intimo medullis
cordis mei omnibus foris
et momentis quibus favor
bonis anime tue quoniam sepe
pietatis nisi sepe visitans
omni momento me obligas
dum omni momento in tuam
magis beneficia prestas. **S**
ed non a hora et vel puncto
in omni vita quo tuo ben
ficio non utar ita nullu
bus esse momentu quo te non

hanc ante oculos meos et
memoria sed nec hoc valeo
nisi tu dedis in cuius est
omne datum optimum et omne
donum per sanctum deorsum descen-
dens a patre lumen apud
quod non est transmutatio nec
inassuetudinis obumbratio
non est uolens nec cre-
t sed tu misere ut dili-
ga te Tuum est enim donum
tuum et omne donum et est
omne bonum iubes te dili-
gi quod iubes et iube quod vis.

De ardore domini amoris

O ignis qui **119**
semper ardis et nun-
quam extingueris in amor
qui semper ferues et nunquam
refrascas. Accendit me accen-
dit meque a te ut totum semper
diligam te diligam te quoniam
ante prius dilexisti me et
unde in hoc ut explicet
super dilectionis tue maxime
erga me facta per inuicem bene-
ficiam tua quibus a principio
educasti me quoniam de nichil-
lo me creasti mecum cre-
aturis quas fecisti nobis
litasti me lumen uoluntatis
tuae quod signasti super lumen
nare cordis mei quo ab
insensibilibus brutis me de-
creuisti et paulum de ab an-

gelis me fecisti seu in-
nuisti patet hoc fuit ante
conspicuum bonitatis tue quoniam
cotidianis et singulis do-
nariis tuorum beneficiis
me sine intermissione nut-
res et quod filium tuum puillum
et tenellum uerbis tue con-
solacionis lactasti me ut
enim et totus seruare omnia
quaeque fecisti in meum serui-
tium tradidisti.

Omnia sub peccato

Omnia sub peccato **120**
dilectus hominum subiectus
ut solus homo et subiectus
et ut tuus esset totus homo
Super omnia domine est homo extio-
ra neque pro corpore cuncta
creasti ipsum uero corpus
per animam animam uero per te ut ti-
bi soli vacaret et te solu-
amaret possidens te ad so-
lacium inferiora uero ad serui-
tium quod non celi ambitu con-
tinetur inferius ab anima hominis
est que facta est ut summum
hominem possideret cuius posses-
sio beatificaret. Cui si adhaeret
cunctis mutabilibus inferioribus
necesse super gradibus illius
summe maiestatis cuius emu-
latur spem et eternitatem im-
mortalis eius semitate
gaudebit. Tu enim illius
bonis optimis fruere in

domo dñi quod copacoe
aicta que hic immo ve
lut nichilū coputatur
la s q nec oculus videt nec
auris audit n in cor
bonis ascendat q p̄auit
deus hñs q diligunt illū
et quid q datus e ub tūc
qui t nūc cotidie letifi
cas aīas seruos tuorū
q aīas illas. **Q**uid minor
hoc dñe deus me? si p̄m
gine tuā honorificas et
silitudinē tuā nobilitas
ad quā creati sū. Nam
et corpi meo hic ad hoc
corruptū et ignobīlū ut vi
deret dedisti celi claritē
per manū mīstīcorū tuorū
māfessorū solis et lune
qui p̄cepto tuo die et no
cte ingit desinūt filios
tuos ut sp̄mēt largitō
es aenis puritate ut au
diēt sonorū varietate
ut odorarēt odorū suauitē
ut gustarēt saporū quali
tates ut q̄trectarēt dedis
ti corpulecū om̄i grossi
tate adiuuamēta suis ne
cessitatibz dedisti iunēta
volucreb celi et p̄sces
maris et fructus t̄re ad
reficiendū impediti me
dramas de t̄ra p̄p̄ singu
las q̄ corruptelū cre
asta singlā solacia ma

lis singlis obuiantia p̄p̄
ti qm es mīfator et mīse
ricors et noli s̄a fignētū
m̄m fignētū m̄m fignētū
quā lūta i manu tua dñe
deus m̄m. **E**x cōsidera de
p̄p̄lū bonorū colligē m̄g
nitudinē etnālū bonorū.
Duc app̄tū. **M̄** 21. 8
am̄chī m̄ia tua m̄g
na dñe lūe tuo illustari
q̄o maḡ ad huc ut am̄chī
m̄g app̄tū. **N**ā ex mī
nims magna et ex v̄s
bilibz hñs tua v̄s bilia
cōphendm̄. **D**ñe deus
sancte et b̄e creator m̄
si n̄ om̄ dñe p̄o h̄ aere
t̄ra et mare lūe tenebris
calore et p̄mbre rore ve
tis et pluuibz uolucibz
et p̄sibz bestis et arbo
ribz. **M**ultiplice herbarū
et ḡm̄m t̄re et dicta
tū creaturā tuā m̄ste
no n̄b successe p̄ sua
t̄p̄a m̄p̄tācū ut alleues
fastidiū. **Q**ualia q̄ quā
maḡ et m̄uabilia erunt
illa b̄a q̄ p̄asta diligētibz
te et r̄ celi p̄tā vbi facie
ad faciē te videbim̄. **S**i
tāt nobis fac̄ m̄ carce
q̄ ages in q̄allacō maḡ
cū v̄at bona sūt om̄ia
om̄ia h̄a et opa tua. **D**om̄e
rex sc̄orū et etiā malde

bona sint oia q̄ et malis
bonis p̄ter oia tūc dīstī
Qualia futura sūt omnia
illa que solis bonis recō
dīstī Si tā mīra et cōua
sunt tua dona q̄ nūc aīas
tūis et mīmē q̄ īmen
sa et īscrutālia quā dul
cia et delīcia sūt que solis
longitudo es cōmīas Cū
tāta solacia das ī die la
cīmaz quāta cōferas ī
die nuptīaz Si tāta delī
cīa cōmīz care q̄ p̄ta q̄
cōmīz p̄ta oclis nō vīdē
nec auris audīūt q̄ p̄ta
tī dīlīgētībz te sūm ī ma
gnā mīlīez magīfīcēte tu
ā mīgna est mīlī dī dulce
dīmīs tue q̄ abscōdīstī tī
mētībz te mīgna nō es
tū dīe dēus mē? ī mēs
nec est fīnīs magīdīnīs
tue nec fīnīs sēu mīs uel
mēsura rēbūcōīs tue sed
sīcīcī magīnīs es tū magī
sūt donācia tua q̄ tū īp̄z
p̄mīū es omī legītīōz pu
gnatōz tuoz **D**īuīna
dulcedō omīz amārītūdīez
p̄nīs scīalī tollīt 22
D Et sūt bīnfīcīa tū
māgna dīe dēus
sāfīōz scōz tuoz quībz
rēplētīlīs es mōpīā esurī
entīū fīlīōz tuoz qm̄ fa

ctus sū spēs dēspatōzū
et cōsolūto dēspatōzū tū
cōna spēs que dēnata glā
p̄rata vīcēnōz tū sīcīetās
fīnnelīcōz etīa dāndī ē
fīnnelīcōz tū q̄dō sēp̄na
q̄ sol illīs rēbūcīs qui cōp
lūcōēs hī mūdī p̄r cōsolā
cōē tū cōtēp̄nūt Nam q̄
hī cōsolātūr mōdīcē tua cō
solōne fīntūr sed qui hīc
rēcīātūr a te cōsolābūt et
q̄ p̄tīcīpāt p̄ssīōībz p̄ta
p̄tīcīpāt cōsolatōībz nemo
p̄tīcīpāt ī vīcīp̄ scīalō cōsol
lāi nec q̄s hīc ī futurū
gaudēbīt sed omī nātē ē
ut p̄dīt vīcī qui alterū
volūt p̄ssīdēre hīc ut cō
solā dō dēus cōsolatōz mō
rēnuo ī qua rēnuo cōso
lāi aīaz mēā ut dīgna
hēatūr tūis cōsolōībz sē
p̄mīs q̄ iustī est ut a
mītāt te quīcūqz ī alī
quo alīo magī cōsolatūr
elegīt quā ī te **S**ūma
vērītās p̄cōz te ut mē nō
p̄mītās ī aqua cōsolāc
cōsolat quā ī te sed oīa
p̄cōz ī ut amācīant ut
tū solus dulcīs appācīs
aīe mēe qui es dulcedō
īnēstīabīlīs p̄r quā aīc
ta amāta dulcoratūr tū
a em̄ dulcedō scēp̄hā lapī

des dulcedant torquentes tu
 Dulcedo et caritatis laude
 go dulce fecit p tua dulce
 dme ibant apli gaudentes
 a conspectu conalibz qm di
 qm hnt sunt contumelia
 p nomine xpi pati pbat
 andreas ad crucem securus
 gaudes qm ad tua dulce
 pperabat hec tua dulcedo
 aploz pncipes sic reple
 ut ut per xpi crucis pa
 tabulu unus eligeret alter
 q caput ferientis gloria
 gladio subpone non time
 ret pro hac emenda pelle
 pna bartholome dedit
 p h gustado venem potu
 lu iohes intrepidus opta
 uit hac ut gustavit petrus
 qm misericordie oblitus q
 ebrius dms clamado de
 bonu e nos hnt ee facia
 tua thaberna in hac mo
 rem te et contemnimus q
 nullo alio indige Suffic
 nobis inquit te videre
 sufficit nobis dulcedine
 tua faciam vna stillam
 dulcedinis iste gustavit
 oem dulcedine alia fasa
 dunt Sed putas dixisset
 Et magna illam pietatis
 et benignitatis tue dulce
 gustasset q abscondita
 timetibz te hanc messa
 bilem dulcedine et illa

ego agatha gustavit de
 qua legim q letissima et
 glant ibat ad carcerem et
 quam ad eplab invitata
 hac ut reor et xpe gustave
 rat qui dicebat qua mag
 mitudo dulcedinis tue
 de et q monebat gustate
 et videte qm suavis e do
 hec est illa bntudo domne
 deus nr q expecta et datu
 ru te nobis pro qua tibi
 dme continue militam
 p qua mortificam tota
 die ut in tua vita vivam

¶ Tota spes et desi
 deriu meum debeat ee ad
 deum ¶ caplm 23.

¶ V autem expecta
 israhel domine de
 sideriu ad q suspirat cot
 tidie cor meum festina re
 tandam surge et ppera
 et gloriatur in luce tuo
 appera aures tuas clau
 ribz pupilloz tuoz qm
 clamat ad te p am da
 nobis hodie pane meum
 cotidianu in cuius forti
 tudine ambulet die ac no
 cte usqquo pueniet ad
 mote tui ozeb Et ego
 parvulus inter puulos
 familie tue deus pater
 et virtus mea qm rei
 am et appebo ante fac

em tua ut qui nunc confite-
or tibi ad te extitit et con-
fitear in eternum. **Et** tuus ero
si admissus fueris ad videndam
claritatem tuam. **Quis** michi
hoc tribuat ut illucione per-
uenire possim. **Sic** domine
scio et confiteor me indignum
ut intres sub tectum meum
sed fac propter tuum honorem
et non confundas me spem
tem seruum. **Et** quis intra-
bit in sanctuarium tuum ad con-
spiciendam potentiam tuam nisi
tu appres quis appret si tu
clauseris. **Si** destruxeris
enim nemo est qui edificet
et si tu clauseris nemo est
qui aperet si contineas
aquas omnia siccabunt et
si dimiseris eas subvertant
terram. **Si** omnia quae fecisti ad
nichilum redierint quis contra-
dicet tibi porro sempiterna bo-
nitatis gloriae tuae et misericordia quia
nos esse voluisti tu nos
fecisti fabricator mundi re-
ge quos creasti ne sper-
nas nos quia opera tua sumus.
Tu quidem domine deus meus
nos lutum et vinculum non
valemus in tuas ecclesiasticas
intrare nisi tu duxeris quod
de nichilo cuncta creasti.

Psalmus **Salus** mea ex deo

Psalmus **28**
Et ego autem opus

manuum tuarum confiteor tibi
in throno tuo quia non in armis
meis sperabo et gladius
meus non saluabit me sed
dextera tua et brachium et
illuminatio vultus tui alioquin
desperare quia tu spes mea
a qui creasti me quoniam non
dereliquisti sperantes in te.
Tu quippe es deus suavis
omnibus patribus et in misericordia
dispones omnia et nos si
peccatum tuum sumus et si non
peccatum sumus quoniam apud
te sumus computati. **Nos** fo-
lumi omnes et vana omnes
homines vives et vetus est vita
nostra super terram. **Ne** irascaris
si audimus opusculi tui quoniam
tu nostra sanctum membra domine
deus noster. **Na** deus meus
malis facis contra folium
quod a vento rapitur. **ondere**
vis potentiam et stipulam
sicut persequis. **Num** dux
habes rex israel pulchrum
tuum audimus de misericordia tua
domine quoniam tu morte non
facis nec letaris in perditione
ne moriamur propter te ex-
ora te ne permittas dominam
in qua non fecisti hunc cre-
ature tue quam fecisti
si doles de perditione quid
te prohibet domine ne sem-
per letaris de misericordia sal-
uationis tuae si vis potes me

saluare ego autē et si vel-
lem nō possem tā magna
multitudo miserarū mearū
velle quā in adiaceat p-
fice autē nō muerio velle
etiā qd bonū ē nō possum
nisi tu velis nec qd volo
possum nisi potētia tua me
confortet et qd possum ali-
quid uolo nisi tua uolūtas
fiat sicut in celo et in tēra
et qd uolo et possum ignoro
nisi tua sapientia me illustret
et si sciam quicquid uoleas quā-
vis nō uolens impetra et
vana trāssit sapientia mea
nisi adiuetur a remissa
pna tua In tua autē uo-
lūtatē cuncta sunt posita
et nō est qui posset resis-
tere tue uolūtatē deus v-
niuersorū principatū tenens
conditor omnis carnis que-
cūq; vis facias in celo et
in tēra et in mari et in
omnibus abyssis et in no-
bis dñe fiat uolūtas tua
sup quibz muocati ē nō
tūm ne peat hoc noble pla-
sma tuū qd creasti ppter
honore nōmīs tuī et qd
ē homo natus de muliere
qui uiuat et nō videat
mortē et eripiat animas
suas de manu inferi mi-
si tu solus eripias uitā
vitalis dñs uite p qd omnia

uiuūt **¶** **¶** uolūtas huius
na ineffuax sit ad bona o-
pā sine dñā grā **¶** **¶**
¶ Item idem t. confessus
sum laus uite mee
deus me et virtus salutis
mee Quia aliqui in vir-
tute mea que non erat u-
tus et cū sic uolu currere
ubi magis stare debebam
ubi cecidi factusq; sum ingro-
retus quā an et qd debebam
magis consequi magis se e-
longauit a me sic per dis-
silia multa vires meas pro-
bans nūc cogito qd illius
ta me quā ubi magis pos-
se credidi per me in qd
semper ubi potui sine te h-
em dicebam facia illud p-
ficia fiebamq; posse nec h-
nec illud adeat uolūtas
nec erat facultas adeat
facultas adeat uolūtas qd
mā de meis uiribz confi-
debam Nūc autem con-
fiteor t. dñe rex pū celī et
tēre quā nō in fortitudine
sua roborat vir ut nō
gletur ante stultū pūp-
dūm carnis Nec ē hōis
velle qd possit qd aut posse
qd uelit uel scire qd uelit
et possit Sed potius a-
te gressus hominis dicet
illorū magis qui non a se
sed a te dñi confitentur

Obsecra uaque viscera me
tue ut velis dñe saluare
q̄ creasti qm̄ in tua p̄tate
vita est m̄e salutis. De
antiquis beneficiis dei z b.

Recordare dñe me
tue antiq̄ qua nor
a p̄ncipio in b̄ndictibz tue
dulcedinis p̄uenisti anq̄
n̄ nascer̄ ego filius an
alle tue dñe spes mea
a iuuetute mea ab uberi
bz m̄is mee tu p̄uenisti
me p̄ans in senectas q̄
bus incedem et venire ad
te z ad domū glorie tue
p̄us quā me formares in
utero nouisti me z anq̄
exiui de uentre q̄q̄ tibi
placuit p̄ordinaisti dñe
qua sum in libro tuo sep
ta de me in secreto consis
torij tui. h̄ quidē ignoro
qn̄ et valde timeo tu deo
nosti quomā successus di
erū z t̄pm̄ h̄mo ad mille
annos huius t̄p̄alitatis
expecto q̄ in cōsp̄u tuo
ram fām est z in eterni
tas tue p̄nā iā p̄terit
Ego aut̄ stas in hac no
cte tenebrosa hec ignoras
timor et tremor p̄uenit
me dū video in d̄ndiq̄
amne p̄icta a multis q̄
hostibz vexari in neq̄
amari in fiam in hac

causā vita et m̄s in
h̄is t̄tis malis aliq̄ fo
ret in tui ammiculū de
spare. S̄ spes magna in
subē clementissime p̄ncipe
dei mei z cōfideādo m̄
titudinis misera cōm̄ tuaz
z ap̄ te fuit subleuat m̄etē
meaz z p̄cedēta signa
m̄e tue q̄ me anq̄am
nascer̄ p̄uenit z nū
quaz sp̄alius i me fluxit
Et futūe benignitas tue per
fecit oīa q̄ z meliora muneā
q̄ amicus tuis te seruas p̄
meaz amouet ut in te letē
cor meū dñe dei mei leti
fā q̄ semper letificat meaz
iuuetutes. De antiquis de
p̄ntis ad custodias boni z a.

Dilexisti em̄ me v̄m̄e
amoz mei anq̄az
diligēs te ad ymaginē tuaz
cūsti me oībus cātūis tuis
p̄uisti me quā digitatez
tūc q̄dē seruo cū nouerim
te p̄t q̄ fecisti me. In sup̄
facis aglos tuos sp̄itū q̄b̄
mādesti ut custodiāt me
i oībus v̄is meis. Ne for
te offēdas ad lapides pe
dem tuū. Nūc sūt custodes
sup̄ murū noue iherl̄m z
in circuitu ei⁹ vigilantes vi
gilas noctis sup̄ ggez tuū
neq̄ rapiat ut dō anq̄ mea

i antiqua ad usum nre qua
 quasi leo rugiens et imprens
 semp erant qres que deuorant
 non sunt ciues supne iheron
 q fursu est nre nra i mste
 umz missi ppter eos q hedi
 capiunt salutis ut eos libent
 ab inimicis suis confortent
 qz et moueat et orones fili
 oru tuoz offent an offi
 magestatis tue diligunt
 n. uenit concius suos p q
 rume suffragis restant
 existant. Idqz magna aia
 et vigilanti studio affit no
 bus oibus hois et monicis
 et loas suarentis et pnde
 tes succitantes naitatibz nris
 et solacis discentes i ter nos
 et te dne geitus nros atqz
 supbia ad te referentes ut m
 petret tue benigntatis p
 acoz et reserit ad nos tue
 gre desideratqz hndcom
 amblant nobiscu i oibus
 vns nris in trant et exeut
 nobcu attente confideantes
 p pie qz honeste i meo pue
 nacois ousem qntoqz stu
 dio et desiderio queim regnu
 tuu et iusticia tuaz qntoqz
 timoe et timoe suagmus et
 exultemus et letia cordis
 nri ad iuuat laboantes

custodiunt qescentes hortant
 pugnantes coronant viates
 cogitent gaudentibz de
 compaciunt paaetibus pte
 gndis e eis aia denobis mag
 affus dilectis eoz erga nos
 et ppter honorez tue i esatibz
 caritatis q dilexisti nos **D**ili
 gut n. qe tu diligis custodiunt
 n. qe tu custodis et deserunt
 n. qe tu desens n. diligunt opantes
 i iustatez et perdet omis q lo
 aut medaciu **R**uocans bn
 agimz gaudet angli et tista
 demones qacscuz abono de
 viamz duc letificamz et a
 glos suo gudio destanda
 Gaudiu n. et eis sup vno
 ppatore pmaaz agitez s mto
 magis gaudet sup vno iam
 iusto pmaaz laz desente **D**a
 q da pr s gaudere de nobis
 ut tu peas semp laudeis i
 nobis et nos cu eis i vnu omi
 le tuu ad duamz et cofite
 amz siml nri sco tuo dator
 homu et angloz **H**ec e co
 meoras coaz te ofiteoz lau
 dante te qz hnficia tua mag
 snt hec qh9 nos honoificaz
 sta dat aglos tuos i mstei
 u m m **T**ribuisti n. nobis
 dne q qz celi ambitu cotine
 et q pua repnta h qz sb

celo sunt nisi ades et ea
que sup celū sut/ laudet
te omēs angeli tui et con-
fiteantur tē dñe h cūcta
opera tua/ et scī tui bñ-
dicāt tē honorificā m
quos nimis honorificās
et ditas multis muneribz
decorasti/ admirāle ē nō
mē tuū in vniūsa terra
¶ Quid n est homo qz
magificas et glificas eū
a' quid apponis erga eū
cor tuū/ dixisti enī ver-
tas antiqua leticie me-
e/ cū filijs homī **¶** Nonne
hō putredo et filius hoīs
omnis **¶** Nonne vniūsa m-
ritas omnis homo vniū
et dignū duas sup hūm
temor capere oculos tuos
et adducē eū tecū in
iudicio **¶** **De p̄funda p̄-**
destinacoe et p̄sca dei

Doce me **¶** 28.
p̄fundissima ades
sus creator et sa-
pīa/ qui libras in pon-
dere mōtes et colles in-
statera et appendit e-
bus digit mōlem terre
suspend mōle corpali
hūmū quā gero tibus
induisis digit tuis ad

te ut videā et cognoscā
qz admirālis es in om-
niūsa tūq/ Lux antiq̄ss-
ma que lucebas cū de-
lucē in mōtibz sās et ec-
nitatis antiq̄ ali nuda ē
et apta erāt omnia anq̄
fierent/ Lux qz odio hēs
omēs mactāz utpote mū-
dissima et imactatissima
qz ē delicia cū hōie/ que
cōducit lucis ad tenebras
ut sint in hōie delicia tue
ut p̄pares in me dignū
stuarū maiestati tue
¶ Qd mōtēs mudū ce-
nacū hōies dilcōis tue
Mudū n cenacū decz
te mōtēs vtiū qz nōmī
a mudis videri p̄t mō-
tomagz nec hēn **¶** In
hōie autē tēplū tā mudū
de imūdo cōceptū semē
quis mudare p̄t/ nōme
tu qui solus es mudus
ab imūdo n. quid mūdā-
bitur **¶** Et et scdm legē
quā dedit p̄ribz nostris
in igne cōburete motem
et in nube tegete aquā
tenebrosā/ quisqz tetige-
rit imūdus erit **¶** Omēs
a' nos qz p̄p̄us m̄stau-
ate de massa corrupta

et inuadi venietes / macu-
la inuadiat me / qua ce-
lere non possis / salte tibi
qui ora vides in fronte
porta? / quare mundi es
non possis? nisi tu munda-
ris qui solus es mundus
Munda a te uobis fili-
is hominum eos in quibus tibi
placuit habitare / quos ab-
inaccessibilibus profundis
meis secretis uideris in-
comprehensibiliu semper ius-
torum siue eorum meritis
predestinasti an mundum
vocasti de mundo / iustifi-
casti in mundo / et magnifi-
casti eos per mundum / Non
omnibus autem hoc facis
quia amittitur tabescentes
omnes sapientes terre / Et
eo domine considerans expro-
uesto de altitudine dicarum
sapientie et scientie tue / ad quam
ego non pertingo et incompre-
hensibilis iudicia iusticie tu-
e / quoniam ex eodem luto alia
quidem facis vasa in honore
et gloriam alia et contumeliam
ampernam / Propter au-
tem mundos quos elegisti
et de multis in templis
sanctis effuderis super eos aqua
mundas / quorum ora nona
tu nosti qui solus mundus
nonna scellari et omnibus

eis nona vocas / qui etiam
sunt in libro vite qui ne-
quiter perire possunt / Cum non cadet
non collidetur / quia tu subponis
manu tua custodes omnia
ossa eorum ut unus ex hiis
non cetera? / Attamen mors
peccatorum pessima illorum in-
ter quos a te antequam faceres
celum et terram / secundum abyssum me-
ta iudiciorum tuorum oculis
semper autem iustorum prestat
ti ad mortem eternam / quorum
diminutio nominis et multorum
malorum apud te sunt quod
numquam arene maris dimi-
nerasti / et dimisisti eos in
fundum abyssi. **De illis qui**
quidam sunt iusti et postea ef-
frantur impii et eorum 29.
Magna sunt enim
iudicia tua deus
iudex iuste et forte
qui iudicatis equitate egre-
di et inscruta tua ac profun-
da / que cum considero contre-
mescunt omnia ossa mea
quoniam non saturum homo vides
super terram / de frumina? et caste
et pie omnibus diebus vi-
te me in timore / et ex-
ultes? et cum tremore / et
non gletur a tactibus ut
disiectus neque gletur an-
te omnes caro / sed an te
paveat et contremescat et

timeant a facie tua cum
ignoret hō vñ amore ul
odio dignus sit sic in futu
rū oīa resuātue mēta
vidim⁹ in dñe mltos et
audim⁹ a pñbz mltis q
vtiqz sine magno timore
nō reco lo sine magno tre
more non confiteor as
cendisse quid pñtus
vsqz ad celos et inter
sidera mdu suū collocas
se postmodū cecidisse vs
qz ad abyssos et aīas eo
rū in malis obstupuis
se vidim⁹ stellas de ce
lo cecidisse ab impetu
ferient caud⁹ draconis
et eos qui iacebant in
terra puluere a facie pñ
leuatis manibz tue mi
rabiliter ascendisse Vi
dim⁹ opus oīes mōzientes
et mortuos a morte re
surgētes et eos qui in
filios dei ambulabat in
medio lapidū igrōz q
nichilū defluxisse. Vidim⁹
lucē cōtenebrasse et tene
bras lucē pcessisse qz pu
plam pñores et mere
tices pñduc mēlas in
regnū celoz filij autē
regni eiectur in tenebras

extiores. Quare autem
ista oīa illi in mortē des
cendūt ista autē ascendunt
ad vitā in qz ascendit an
gelus et de qua descendit
dya. Quos autē pñsti
nasti ipos et uocasti et
mūdasti cū quibz et in q
bus sunt deliae tue scē et
mōe in quibz tu delāris
et leasificans in iuuētū
te eoz hūans cū eis in
medua eoz. Sic ipi te
plū tuū sām sunt qz mō
ne dignitatis comendacō
est et felicitas hūanitatē
mōe. aīa fidelis sit sām
amū dei. Cam 20
Mā n. tua creasti
nos ex nichilo p
verbū tuū et dedisti nō
bis rōne qz quidē rācō in
tellaualis et spiritalis sem
per viuens semp in motu
est per quā ipsam aīaz
decorasti quāz signasti
luē mltis tui. Et con
secrasti vñtute lauacri tui
atqz ita capax effcā ma
iestatis tue ut a te pñ
lo et nullo alio pñ m
pleri. Cum autem te ha
bet plenū est desiderū
suū et nichil aliud qz de
sīdeatur ulterius restat
dum autem aliquid ex

tuis desiderat. mānū ē qz
te nō habet interius quo
hito nichil aliud ē qz vltimū
desiderat qz tu es sūmū t
omē bonū qz si nō deside
rat de bonū restat ut desi
deret aliqd qz nō est omē
bonū qd nec sūmū bonū
sed nec qd dñr desiderare
sūmū bonū sed nec crea
torē sed potius creaturā
Cū autē creaturā deside
rat cōtinuā famē habet
qz licet qz desiderat de cre
aturis adipisci vacua
tamē remanet qz nichil ē
qz eā impleat nisi tu ad
cū p magis est creatura
Impleas autē amicos tu
os qui nichil aliud desi
derant pter te et facis
eos dignos te sanctos et
immaculatos ac beatos
qui omnia reputant ut se
cora ut lucifaciat solū
te hec est beatitudo quā
hōm cōtulisti vt admira
bile sit nomē sūm tuum
in vniuersa terra. **¶** ne
qz per spūs miores nec
exterius pt cōphedi des

Ecce dñe de **¶** **¶** **¶**
meus sūme op
tine omnia me
mueni locū vbi habitas
qz i aīa quā creasti ad p

magiem et filitū qz tuas
quē te solum querit t de
siderat. **E**xtraui ego sicut
pūis que pnt t querens
extius t laboraui multū
querens extra me et tu hi
tas in me si tñ ego deside
raui te. **I**nterui vicos et
plateas ciuitatis huius
mūdi quēns te t nō mue
ni quia male querebam
foris qz erat intus. **N**isi
dūctos meos omīs spūs
exterius vt quērem te
et nō mueni qz male q
rebam. **V**ides n. lux mea
deus qz alluāsti me tu
em es intus t tñ vnde
intrauens pñ nescierat
Nā oculi dicūt si nō colo
ratus fuit p nos nō in
uit. **N**asus dñr si nō oluit
per me nō intrauit. **A**u
res dicūt si sūmū non
fecit per nos nō intrauit
de gustus si non sēpuit
per me non intrauit. **T**a
ctus etiā addit. **S**i cor
pulentus nō est nichil
te hac re me miores
Non ista sūt deus me
nō n. spēm coloris nec
deus tps nec candore
lucis aut colorem nō dul
cū melos parū catus et q

cūq; dulce fornicia Non
flos et ungetor uel ar
matu odres. Non mella uel
mana gustu delectabilia non
ceta q; ad tagedu uel am
plexand' aabilia. Nec oia
alia spib; hīs subiecta q;
ro / cū quero deū meum
absit ut ista credi deū me
que etiā a bruta lib; spib;
cōprehēditur et tamen deū
quero / q̄ro nichilo? quā
dā lucē q̄ non caput visus
q̄dam sonū q̄ non caput
auris / q̄daz odore quem
odore non caput naris / q̄
dam dulcore q̄ non sapit
gustus / q̄dam aplexum
sup oēm amplexm q̄ tact?
non tūgit nisi intionis q̄d
hōmīs cor. **I**sta lux lucet
ubi locus non caput. **I**sta
vox sonat ubi tpe non caput
odor iste redolet ubi fla
tus non sūgit. Sapor iste
sapit ubi non est edacitas
amplexus iste tūgitur ubi
non duellitur. **H**ic est
deus me? et non existima
bitur alius ad illū. **R**e q̄ro
istud amo / cū deū meū a
mo. **F**ero te amam et tu
intus eras et ego foris
et in ista formosaz yma
gīez quā fecisti difformis

intuebar meū eras et
tecū nō eram. **E**ya me te
nebat longe a te / que eē
non potuerūt nisi in te.
Entūba et em oia queres
te et per oia derelinqs
mo. **I**ntrogam tū si eēt
deus meus et dixit michi
q̄ nō et q̄cūq; in ea sunt
idē cōfessi sunt. **I**ntrogam
mare et abyssos et repti
lia que in eis sunt et rē
derūt nō sumus deus tu?
quere sup nos. **I**ntrogam
flabellū auraz et inquit
omīsus aer cū incolib;
suis fallitur. **M**ans co
gitaco tua nō sū ego dē
tuus. **I**ntrogam celū so
lem lunā et stellas / heq;
nos sum? inquit deus
tuus. **E**t dixi omībz qui
cūstāt flores carnis me
diate michi de deo meo
q̄ vos nō estis / dīate m
de illo aliquid et clama
uerūt omēs voce gran
di tpe fecit nos. **I**ntro
gam nām mūdi machi
nam. **E**t in quā michi
si deus meus es tu an
nō et rēdit voce forti nō
sū ego quē quis in me
tpe fecit me / sup me q̄
mā q̄ rē me fecit et te. **I**n

rogato creaturā ē p̄fūm
 da cōsideracō n̄rā de dō
 q̄ om̄ia clamāt de d̄ nos
 fecit. **Q**m̄ ut ait ap̄
 h̄m̄is. lūa dei per ea que
 facta sūt intellecta cō-
 spiciuntur. **I** redi ad me
 et interrogam. **E** oīo cō-
 fus sum ad me dicens
 tu quis es unde michi
 homo rōlis et mōlis et
 m̄cepi d̄scutere quid h̄
 eēt et dixi unde h̄ tale
 aīal unde dō deus me
 m̄si a te tu fecisti me
 quid tu tu per quem
 uiuo et per quē om̄ia
 uiuūt. **T**u dñe de d̄ ver⁹
 et solus op̄ eternus
 et incōphensibilis et in-
 mēsus qui semp̄ uiuis
 et nichil mōritur in te
Immōlis m̄bitas et m̄
 m̄ta l̄is oculis angelorū
Inenarrabilis et in̄scrū-
 tabilis et in̄uicibilis deus
 vnus et verus terribi-
 lis et fortis nescies p̄n-
 ap̄ū neq̄ sine p̄ncipi-
 um om̄ atq̄ finis qui
 an̄ p̄mordia seculorū
 oriens. **T**u es deus om̄
 stablū et instablū cāz
 mutabilū et in̄uicibilū
 apud te in̄uicibiles ma-
 nent origēs om̄ q̄ n̄d̄

na lū et h̄m̄ lū atq̄ t̄p̄a
 lū semp̄ ne uiuūt rōis
 de m̄ supplico tu o deus ac-
 m̄coris misero tuo dic q̄
 p̄ m̄sericōes tuas. **U**nde
 hoc aīal t̄le m̄si a te a
 quisquis se se faciendi ē
 artifex non aliud quaz
 a te trahitur eē et uiuē
Nōne tu es sūmū p̄nci-
 piū a quo est om̄e bonū
 q̄p̄ em̄ est a te est quia
 sine te nichil est. **N**onne
 tu es fons vite a quo flu-
 it om̄is vita q̄p̄ em̄ vi-
 uit per te uiuūt q̄ sine
 te nichil uiuūt. **T**u ergo
 dñe fecisti me quero quid
 fecit tu dñe fecisti me
 sine quo fān est nichil
Tu factor meus ego op̄
 tuū. **G**rās tibi ago d̄e
 deus me per quē uiuo
 ego et per q̄ oīa uiuunt
Grās tibi plasmatōz
 meus q̄ mā d̄ tuo dñe
 fecit me et plasmāuit
 me. **G**rās ē lux mea q̄
 mā illuīnāsa me et m̄ue-
 m̄ me. **S**ed quā inueni
 me dum cognoui te. **N**ōne
 tu es deus incōphensibilis
 et in̄mesus rex regum et
 dñs dñarū qui solus
 h̄es in̄mōlites et lūce in̄bi-
 tas inaccessibilis q̄ n̄d̄ h̄m̄

vidit et nec videre potest
None tu es deus abscon-
ditus inproscrutabilis inaccessi-
bilis solus opus inagnum
coeternus et inuisibilis pater
Quis cognouit quod
numquam vidit Dixisti enim
veritate tua non me videbit
homo et viuere et dixit pater
tuus per veritatem tuam
deum nemo vidit unquam
quis ergo cognouit quod num-
quam vidit Dixit enim veri-
tas tua Non vidit patrem
nisi filius neque filium quis
nouit nisi pater Sola quid-
amitas tua soli est in te non
est que exsuperat omnem spiritum
Quid est ergo quod dixit hoc
pater filio quod cognouit
te Numquam pater cognouit te
tute Tu quippe deus opus
super laudabilis et super gloriosus
super exaltatus et altissimus
et super eminentialis sanctissimus
et dignissimus eloquens
nondum quoniam super omnes
eentia intelligibile seu in-
telligibile atque sensibilis
et super omne nomen quod nomen
non solum in hoc seculo sed
etiam in futuro super eminentialis
et super intelligibilis esse dimos-
tratis quoniam super eminentialis
cultus dimittit super cor-
rone et mentem et eentia
inaccessibilis beatas et in te

non ubi lux es inaccessi-
bilis et lumen inproscrutabile
et incomprehensibile ad quod non
attingit aliquid lumen quoniam
incomprehensibile et inuisibile
super rationale et super intelligibile
et super incommutabile creditur
quod nullus hominum unquam
uel etiam angelorum vidit sed
nec videt pater hoc enim celum
tuum domine celum super archa-
nam et super rationale lumen tuum
de quo dicitur Celum celi domus
Celum celi tuum super excedit
omne celum quoniam mirabilis exal-
tatum est super omne celum
a quo etiam ipsum celum
emittitur nomenatur hoc
celum celi domine quod nulli nisi
soli domine ad quod nec ascen-
dit nisi qui de celo desce-
dit quod nec nouit patrem
nisi filius et eorum spiritus
Sola quidamitas est sola
est non est eentia sancta eentia
super eminentialis que exsuperat
omnem spiritum omne cor omnes
rationes omnem mentem omnes
intelligas omnem eentiam
super celestium diuinitatem quam
nec dicitur nec cogitare
nec intelligere nec cog-
noscere possibile est et oculis
angelorum Unde ergo co-
gnouit te deus altissime
super omnem terram super omne
celum quod nec cherubim nec

seraphim perfecte cognoscunt
sed alii contemplari velat
facie sedent super solium ex-
celsum et elevatum clama-
tes et dicentes. **Hic Sanctus**
Sanctus dominus deus exerci-
tuum pleni sunt caeli et terra
gloria eius quae eam expandit
propheta dicit. **Deus meus quia tuam**
quia pro polluto labio **et**
ego sum. Verumtamen ve taceas
de te quia loquaces multi
sunt sine te et ego igitur
non tacebo quia fecisti me
et illuminasti me et invenisti
me et cognovisti te sed quia
cognovi te cognovi te in
te cognovi te non sicut tu es
sed sicut in eis non sine
te sed in te quia tu es lux
quae illuminasti me. **Sicut tu**
es tu soli cognitus es. **Et in**
propter gratiam et in cognitus es
Sed quid mihi es dominus meus
misero tuo deus propter misericordias
tuas quid michi es dicit a-
nime mee salus tua ego
sum. **Noli abscondere a me**
faciem tuam moriari ne mori-
ar ut eam videam. **Sine**
me loqui apud magnam tuam
me tuum et amare sine
me loqui apud magnam tuam
quia magna tua magna est su-
per me loquar ad deum
meum cum sum pulvis
et cinis dominus meus misero

tuo deus propter misericordias tuas
quid michi es et intonas-
ti de super voce grandi et for-
ti interiora cordis mei
et rupisti sorditatem meam
et vidi lucem tuam et cognovi
quia deus meus es propterea
dixi quia cognovi te quia deus
meus es propterea dixi quia cognovi
te quia deus meus es cognovi
in te deum solum verum et quem
invisisti michi christum. **Et erat**
tempus quia non cognoscebas te
ve tempus illi quia non agnosce-
bam te ve etiam illi quia non
agnoscebas te de surditate
illi quia non audiebas te. **Cecus**
et surdus per formosam
ymaginem quia fecisti in
me deformis intuebar
meum eras et tecum non erat
cum me tebat longe a te non
erat nisi essent in te illu-
minasti me lux et vidi te
et amavi te. **Nemo te** videt
nisi qui te videt et nemo
te videt nisi qui te amat
Sed te amavi pulchritu-
do tam antiqua. **De tempore**
illi quia non amavi te domine.
Confessio vere fidei
mea et lux **32**
Gloria mea quia illuminasti
me et cognovi te. **Cog-**
novi te solum deum verum
et verum creatorem meum
cognovi te creatorem celi

et terre visibiliū om̄i et in
visibiliū deū verū omnipotēte
imortale inuisibilem inen-
sum et infinitū principium
om̄i creaturaz p̄ quem oīa
facta sunt p̄ quem amēta
subsistūt elemēta Quis
maiestas sicut principium
nō habuit sic nec desinit
in eternū Cognouit te vnū
solum verū deum eternū
p̄rem filiū et sp̄m s̄m
quid p̄sonas sed vnā esse
ciāz oīo simplice indim̄sz
q̄ p̄rem a nullo filiū a
p̄re sp̄m s̄m p̄ter ab vtr̄q̄
absq̄ inācio et sine fine de-
um t̄m et vnū solum oī-
potēte vniūsz principium
creatorē om̄i visibiliū et
invisibiliū sp̄ualiū et quāliū
q̄ t̄m omnipotēti v̄tute s̄m
ab inācio t̄pis v̄tutē de m̄-
chilo condidit creaturaz
sp̄ualē et corp̄alē an-
gelicā videlicet et hūanāz
de dīmā hūanā q̄ ex corp̄e
et sp̄u constitutū Cognouit
te et confiteor te deum
p̄rem ingentū te filiū
v̄ngentū te sp̄m s̄m
quāclitū neq̄ genitū ne-
q̄ ingentū s̄m et in-
diuiduā t̄m in tribz
coequalibz p̄sonis et con-
s̄balibz et coeternis t̄m
in v̄nitatē et v̄nitatē in e-

mitate cordē credēs ad ius-
ticiā et ore cōfiteor ad salu-
tē Cognouit te deū īm
xpm filiū dei v̄ngentū
creatorē redemptorē et sal-
uatorē m̄m et totius hū-
m̄ generis quē confiteor
et ex p̄re genitū ante s̄m
deum deo lūmē de lūmē
deū v̄m de deo vero nō s̄m
sed genitū cons̄balē et coe-
ternū p̄r et sp̄m s̄m per
q̄ oīa s̄m sunt a principio
firmi credēs et veritatē
cōfiteor te dei v̄ngentū
īm xpm p̄ter salutem
hōm a tota t̄m t̄m
ināciatū ex maria v̄gē
sp̄us s̄m coop̄atione cōcep-
tū v̄rī hōm̄ez s̄m ex cūa
rationali et hūana carne
subsistēs Qui cū s̄m dīm te
v̄ngentū dei filiū et in-
passibilis immortalis s̄m
p̄ter m̄mā dācōnē qua
dilexistā nos idē dei filiū
s̄m hūanitatē s̄m ē pass-
ibilis et mortalis Qui p̄
salutē hūanā gēis v̄ngē-
tū filiū dei an ligno cru-
cis p̄tā dignatū es pas-
siones et morte v̄rī nob̄ a
morte p̄tūa liberātes atq̄
ad inferos v̄rī s̄m in
tenebris p̄rē m̄m auctor
lūis descendit et die t̄m
gloriosus victor ab infero

ad superos resurrexisti re-
sumens suum corpus qd po-
tatis nris mortui iacere
in sepulchro fecisti et vi-
uificasti tua die vt ipm
in patris dextera collocares
assumpta namqz teru ex in-
feris capta te qua capta
uauerunt nos antiq? hua-
ni gnis inimicus dei ^{verus}
luis cu me carnis substa-
cia .i. aia et carne huana
ex vigne assumpta sup oes
celos ascendisti transien-
des ordine angeloru Dbi
sedes ad dexteram dei patris
Dbi est fons vite et lumen
inaccessibile et pax dei q
exsuperat oem spm vbi te
deum veru et horem ihm
ipm adoramus et credi?
confiteces te prem habere
deum. Ideoqz te venturi
iudice in fine seculi ex-
pecta? vt iudices viuos
et mortuos et reddis bo-
nis et malis scdm opa
sua que operati sunt qm h
vita vel premiu uel sup-
pliciu prout vnusquisqz
dignus fuerit regere uel
interire. Resurget tuqz
in die illa a voce vtius
tue ois hoies qd huius
aiaz acceperit in carne sua

qua hie huerunt vt totus
homo pro mentis uel glaz
suscipiat vel reserua. Tu
es ipa vita et resurrectio
ma qua saluatore expec-
ta? Dnm ihm xpm qui
reformat cor? humilitatis
me confortu corpi clari-
tatis sue. Cognoui te deu
veru et vnu spm sanctu
patris et filii ab utroqz pre-
cedente / qstale et coetnu
pa et filio / pactu et ad-
uocatu mmi q sup eudem
dnm nrm ihm xpm qm
columbe spe descendisti et
super omes sanctos et ele-
ctos dei a principio omne
tue gre docuisti et sup ap-
tulos in lignis ignis ap-
paruisti et ora pphaz vt
enarrar? mirabilia reg-
ni appuisti. Quem cum
patre et filio simul adorari
et glorificari fas dei pre-
cipisti inter quos et ego
filius anille tue toto cor-
di meo glorificabo nomen
tuu qm illuminasti me. Tu
es n. vera lux lumen veri-
tatis ignis dei et ngr spi-
ritu qui vntione tua do-
ces omem veritate. Spc
veritatis sine quo impo-
e place? deo qm tu ipse es

es ex deo et lux de luce pre-
dens a patre luminum ineffa-
bile et a suo filio domino nostro
ihesu christo quibus consubstantialis et
equalis et coeternus exens
in unum deitatis eternam su-
peremam gloriam et regnas
Cognovi te unum deum verum
et verum patrem et filium et
spiritum sanctum tuum quidem
in personis sed unum in essen-
tia confiteor adoro et glo-
rifico toto corde verum deum
solum immortalem et indivi-
sibilem unum lumen unum so-
lem unum panem unam vitam
unum bonum unum principium
unum finem unum creatorem
celi et terre per quem omnia
vivunt et per quem cuncta sus-
sistantur per quem omnia gubernantur
reguntur et vivificantur
que in celis sunt et que in ter-
ris et subter terram Scio
cognovi te per fidem tuam
quam inspirasti michi lux
mea lumen oculorum meorum
domine deus meus spes omni-
um finium terre gaudium leti-
ficatio iuventutis mee In
te domine iubilat omnia ossa
mea dicentia quod filius tibi
in domine domine non quod fecit
magis hominum salutem quam
argentum et aureas opera ma-
gnum hominum Dominus domine ge-

nerali demerita dominus autem
celos fecit ipse est deus
dominus qui non fecerunt celum et
terram peccant de celo et terra
dominus qui creavit celum et terram
benedicant eum celi et terra //
Consideratio patris vilitatis
Quod similibus tibi 33
In domine domine quis si-
milis tibi magnificus in san-
titate terribilis atque laudabilis
et faciens mirabilia Deo
te cognovi Erat autem mihi
tenebrosa ante oculos
vanitatis mee ut videri non
possem solem iusticie et lu-
men veritatis in volubili
in tenebris filius tenebrarum
tenebras meas amabam
quia lumen non cognoscebam
quis inde me eduxit ubi
eram homo cecus in tenebris
et in umbra mortis Quis
accepit manum meam ut in-
de me educeret Quis illu-
minator meus non quibus cum
ipse quesivit me quis ille
Tu domine deus meus quod confiteor
miserere et miserator pro mi-
sericordiam et deus totius
consolator Tu scis deus meus
quem confiteor toto corde
meo gratias agens non tuo
Non te querebam tu ipse quod
similis non te invocabam tu
me vocasti nomine tuo Invo-
casti desuper voce grandi

interiore aures cordis mei di-
cens fiat lux et facta est lux
descendit nubes magna
et liquefacta est nubes te-
nebrosa que appuerat ocu-
los meos et vidi te et co-
gnovi lucem tuam et dixi De-
us tu es deus et eduxisti
me de tenebris et umbra
mortis et vocasti me in
admirabile lumen tuum et ecce
video. **Gras** tibi deus meus
ecce video gras tibi illuminator
meus. Et confusus vidi te
nebras in quibus fueram
et abyssum tenebrosam in
qua iacuera et contremes-
cens exavi et dixi ve
ve tenebris meis in quibus
iacui ve cecitati illi in
qua vidi non poteram
lumen celi. **De** preterite igi-
tur ratione quoniam non cognoscebas te
domine. **Gras** tibi illuminator
meus quoniam illuminasti me et
cognovi te veritas eterna et
tu eras in lumine et ego in
tenebris et non cognoscebas
te quia illuminari non pote-
ram sine te et non est lux
extra te. **Cōsideratio domine**

S manifestatis // 38.
ce scilicet deus deorum
et dominus dominorum mirabilis
et memorabilis que adoratur
thronum dominacionis et omnes
qui potest et sapientia non est finis

virtutes paucis cum a conspectu
tuo quia fundasti mundum super
nichilum et mare collocasti mare
quoniam in virtute omnipotentissime for-
tissime deus spiritus universi
animas ad cuius conspectum
fugiet celum et terra ad cuius
nutum omnia se subiciunt elementa
Te adorant te glorificant omnes
creature tue. Et ego filius
analle tue gras ago quoniam
dignatus es per manus tuas
illuminare me lumine verum
lumen sanctum lumen admirabile
lumen celeste lumen super
laudabile quoniam illuminas oculos
angelorum. Ecce video gras
ago ecce video lumen celi
In te lucet mentis mee ra-
tio. Dominus de super a facie luminum
tui et letificat omnia ossa
mea. **Q**uod si perficitur in me
auge queso luminum auctor
auge quod lumen quod introducit
in me dilatatetur obscurum
dilatatetur ex te. Quid est
hoc quod sentio. Quid est
ignis qui calefacit cor meum.
Ignis qui semper ardes et
nunquam extinguere accende
me. **L**ux que semper lu-
cet et non obfuscat
illumina me. **U**tinam ardeas
in te ignis sanctus quia
dulciter ardes quia secre-
te lucas quam desideravi
ter adunus. **De** his qui

ardent extra te o lumen ve-
ridit implens et illuminans
omnes mundum. De cecis o-
culis qui te non vident. Sol
illuminans celum et terram
De caligantibus oculis qui
te videre non possunt. De
cautentibus oculis ut non
videat civitate. Requiem
cum oculi tenebris assueti
sunt vitatis radios in-
tueri. Nec scit de lumine
aliquid existere quorum
est in tenebris via sua cu-
tes in tenebris nesciunt
ubi curruat. Misert ne-
scit quid amittat. Mis-
ert quod cadit. aptis oculis
et descendit in infernum
viventes. O lux beatissima
que nonnumquam a purgatissi-
mis oculis videri potes.
Beati mundo corde qui
non te videbunt. O mundus
tuus munda oculos me-
os ut te videre valeant
que non nisi sanis oculis in-
tueantur. Aufer squamas
caliginis antiquae radi-
is illuminationis tue splen-
dor inaccessibilis ut te
videre valeam. Irreligia-
tis obtutibus et in lumine
tuo videam lumen. Gratias
tibi lux mea ecce video

dilate obsecro visus meus
ex te reuela oculos meos
ut considerare mirabilia de se-
ge tua qui es mirabilis
in sanctis tuis. Gratias tibi
lumen meum ecce video sed
per speculum et in enigmate
tunc autem facie ad faciem
veniet leticie et exulta-
tiones. quoniam in gaudiis locum ta-
bernaculi admirari. usque
ad domum dei ut videam
vidente me facie ad faciem
et facietur desiderium me-
um. Desidero anime ad de-
um admo. l. 37.
O dum desiderat terrenum
ad fontes aquarum ita de-
siderat anima mea ad te
deus. Situit anima mea ad
deum fontem vivum quoniam ve-
nim et appello ante faciem
tuam. O fons vite vena
aquarum viventium quoniam veritas
ad aquas dulcedinis tue
de terra deserta et in coram
aquosa ut videam veritatem
tuam et sacies ex aquis mi-
sericordie scitum meum. Sicut
domine in te in te est fons vi-
te sacra me sicut deum vivum
quoniam venim et appello domine
ante faciem tuam putas vi-
debo domine diem illam die
inquam iocunditatis et
leticie diem quam fecit

Dñs exultet et letemur
 in ea o dies pulchra que
 nefas occasum non hñs
 desim In qua audam vo-
 cem laudis voce exultato-
 nis et confessionis Intrā
 in gaudium dñi tui intra
 in gaudium sempiternū intra
 in domū dei tui ubi sunt
 magna et inscruata lra q̃
 non ē rñs Vñra ī gaudi-
 um sine tñcia qd̃ contet
 omēs letitia ubi erit ome
 bonū et non erit aliquod
 malū ubi erit q̃q̃ velis
 ubi erit vita vitalis Dulcē
 et aabilis semp̃ mēozialis
 ubi nō erit hostis q̃nigñs
 nec vlla illerebra sed certa
 sumitas et sumā securitas
 secura tranquillitas ī trā-
 quilla iocunditas iocūda
 felicitas et felix ecñitas et
 na beatitudo et bñā tñtas
 tñtatis veritas et verita-
 tis veritas et veritatis visi-
 o Beata que est gaudium
 super gaudium vñtas omē
 gaudium extra q̃ nō est
 gaudium O gaudium felix
 simū qñ mirabo in te vñ
 videam dñm meū qñ hñ-
 tat in te Vñ et videbo
 visione hñc grādem q̃
 est q̃ me detinet heu me
 quia incolatus meus p-

Longatus est heu me quā
 diu dicent michi vbi est dñs
 tuus Quā diu dicetur in
 expecta expecta et nūc q̃
 est expectatio mea nōne
 dñm saluatōre expecto ex-
 pecto dñm xpm qui resor-
 bit corpus hūilitatis me
 configuratū corpi clarita-
 tis sue Expectam dñm
 qñ reuertatur a nuptijs
 Dem domine et noli tardare
 dem ihū veni visitare nos
 in pace dem et educ vin-
 ctos de carcere vñ letemur
 corā te corā p̃fco Dem sal-
 uas mē dem desideratus
 cūctis gētibz Dñe facies
 tuā et salui erim⁹ dem
 lux mea redemptor meus e-
 duc de carcere meam meam
 ad conficendū nomī tuo q̃
 diu miser iactabam in flu-
 ctibz mortalitatis mee cla-
 mas ad te dñe et nō exau-
 dis audi clamātē domine
 in hoc mari magno et educ
 me ad portū felicitatis et
 he effelices qui de paulo
 mortis hūi reducti ad te
 deū parassimū portū tutis-
 simū puenire meruerūt
 O verē felices qui de pela-
 go ad littus de exilio ad
 patriam de carcere ad palladiū
 perueniūt optata iam qui-
 ete bñ quia magnū illud gau-

Sui eterne glorie q' h' p' mltas
tribulones q' sperant iam fe-
licia iocunditate adepti leta-
tur in ppetuu. Tanto bea-
cores qm maloz om exult
securi iam de sua i' mares-
sibili gla ad regnu decoris
puenire meruerunt. **¶** Re-
gnu eternu regnu omni-
scloz. **O** lumē indeficē
et pax dei que exsuperat
oem spm in qua scoz aie
requiescūt et leticia sem-
pna super capita eoz
gaudū obtebūt et exul-
tacoem et fugiet dolor t
gemitus. **¶** Quā glōsu re-
gnū ē in quo tecū regnat
omēs sū amicti lūc sic
vestito hntes in capite su-
o coronā de lapide pōso
¶ regnū bātudinis eter-
ne in quo tu dñe spes sco-
z et dyadema glorie fa-
cie ad faciē videns a sūc
et iustis letificans vndiqz
in pace tua que exsuperat
oem spm ibi gaudū in-
finitū leticia sine t'fācia
salus sine dolore vita sine
labore lux sine tenebris
vita sine morte omne bo-
nū sine omni malo vbi iu-
uētus nūq' senescit vbi de-
tor nūq' pallestat vbi a-
mor nūq' tepescit vbi sa-

mitas nūq' marescat vbi
dolor nūq' senescit vbi tristitia
nullus videtur vbi leticia
semp hētur vbi malum
nullū time' qm ibi sumū
bonū possidetur quod est
semper videre faciē dei
felices s' qui de naufragia
vita pnti ad tāta gau-
dia puenire meruerunt
¶ Infelices heu nos et mise-
ri qui per hui' maris
magm fluctus pcellas
voragie nauē trahim' d'
ignorātes an ad portū
salutis puenire valea'
¶ Infelices inq' quoz est
vita in exilio via in p-
iculo finis in dubio nescie-
tes finē nrū qm omnia
in futu' resuratur mēta
¶ Sed adhuc in pelagi flu-
ctibz versam' suspirā-
tes ad portū maris p-
a mē pna secura a lō-
ge te videmus ab h' ma-
ri te saluta' ab hac val-
le ad te suspirā' et intu-
mur cū lacrimis si qñd
ad te puema' **¶** Spes
hūam genens xpūs
deus de deo refugiu nrū
et cōtus cū lumē a lō-
ge inter caligiosas tene-
bras super maris pcellas
q' stelle radi' oculos mōs

irradiat. ut dirigam² ad
portum. **S**uberna nauē
meam tua dextera. i. cla-
uo tue crucis ne peam⁹
ne nos demergat tempestas
aque sed vngino tue crucis
trahē nos ab hoc pelago
ad te solamē vnicū quē
alonge stellā matutina
et solem iusticie vix lat⁹
matibz oculis in littore
celestis p^{re}ie nos expecta-
te videmus. Exaudi nos
deus salutaris n^{ost}r^{us} spes
omⁿiū finū terre in mari
longe. In mari turbulē-
to versam⁹ tu in littore
stans aspicias p^{er}icla n^{ost}r^a
saluos nos fac p^{ro}p^{ter} no-
mē tuū. Da nobis inter-
callam et carpbōm iter
tenere per mediū ut v-
troqz p^{er}iculo euitato se-
cū p^{er}ueniam⁹ ad portū.
Que gl^{ori}a celest^{is} p^{re}ie
p^{ro}p^{ter} ergo p^{er}ueniam⁹
ad te sapie fontem ad
te lumen indeficiens ad
te lumen inextingibile ut
nō iam te per speculum
et in emarginate sed facie
ad faciem videam⁹ tūc sa-
ciabitur in bonis desider-
ium meū q^{uia} nihil erit ex-
terius quod desideretur.

ubi tu d^{omi}n^{us} sumū bonū eū
p^{ri}mū b^{ea}t^orū ac dyadema
decoris x^pi et leticia sem-
piterna sup^{er} capita eorū pa-
tificas eos intus et ext^{er}ius
in pace tua que exsuperat
omnem spem. **V**bi videbim⁹
amabim⁹? laudabim⁹? vi-
debim⁹? ibi oīo q^{uia} apud te
est fons vite et in lumine
tuo videbim⁹ lumen. **Q**ua-
re autē lumen lumen amē-
sum. Lumen incorp^{or}eū inco-
phensibile et indeficiens
inextingibile. Inaccessibile lumen
increateū. Lumen veridici
q^{uod} illuminat oculos anglorū
quod letificat iuuetute sc^{ilicet}
rū lumen lūm^{en} et fons
vite quod tu es d^{omi}n^{us} de^{us}
me^{us}. Tu es quidem lumen
in te sc^{ilicet} in splendore vol-
tus tui q^{uia} te videbim⁹
facie ad facie. **Q**uid ē
videre facie ad faciem
nisi quod ap^{er}t^{us} ap^{er}t^{us} cogi-
tam sc^{ilicet} et cognitus
sum cognoscere veritate
tuā hoc est cognoscere fa-
ciem tuā cognoscere p^{ro}p^{ter}
potētiā filij sapiēz spe-
sū clemētiā x^piū su-
mme trinitatis v^{er}itatis et indi-
uiduā essētiā hoc est vi-
dere facie dei v^{er}ū hoc ē

sanctū bonū gaudiū angelorū
atq; om̄i scōrū p̄miū v̄
te eterne glōria p̄miū leti-
cia sempiterna corona de-
coris blānū felicitatis et
requies opulenta pulch-
tudo pacis intumū et eter-
nū gaudiū paradysus dei
et cū celestis vita beata
plenitudo beatitudinis gau-
diū eternitatis pax dei que
exsuperat oēm sensū Sed
hec est plena beatitudo et to-
tū glificatio hōis vidē faciē
dei videre eū qui fecit e-
um qui saluauit eū qui
glificauit eū videbis eū
cognoscēdo amabis diligē-
do laudabis possidēdo Ipse
em̄ erit hereditas popu-
li sui p̄p̄i scōrū p̄p̄i que
redemit ipse possessio feli-
citatē eorū ipse p̄miū
et merces expectacōis
Ego inquit merces tua
magna De dñe magnus
es tu m̄s sup̄ om̄s sanctos
tuos sed ut tu mag⁹ es
ita et magna ē merces
tua qm̄ nō a d⁹ es tu et a
merces tua Sed tu ipse
merces magna m̄s tu ipse
conator et cōna tu ipse p-
missor et pmissio tu re-
munator et mun⁹ tu

p̄miator et p̄miū felicitas
eterne Tu ergo conator et
cōna es deus meus et dñs
adema sp̄s que est orna-
ta glā et honore lumen
letificans lux renouans de-
cor adornans Spes mea
magna et desiderium scōrū
visio ergo tua tota merces
ē totū p̄miū totū gau-
diū qd̄ expectas? hec est
em̄ vita eterna ut cognos-
cā te solū deū verū et q̄
m̄festa ibm̄ xpm̄ Cū ig-
videbim⁹ te solū deū
om̄ipotentē inuisibīlē m̄-
cūceptibīlē incomp̄hen-
sibīlē et filiū tuū v̄ngentū
glo-
rialem et coeternū tibi
dñm etm̄ xpm̄ que pro
m̄a salute m̄festa inuicē
in v̄nitatē sp̄s s̄c̄i trīnū
in p̄sonis v̄nū in s̄c̄a deū
s̄c̄i solū exanque nō ē
deus tūc habim⁹ qd̄ que-
rim⁹? vitā eternā glām
sempiternā quā p̄p̄i dili-
gētib⁹ te et quētib⁹ fa-
cie tuā semper et tu dō
deus factor me⁹ ex v̄tero
m̄ris mee que me recomē-
dauit manū tue nō me
p̄mittis amplius ex v̄no
testam̄ in m̄lta sed collige
me de exteriorib⁹ ad me
de me ad te ut dicat tibi

cor meū Exquisiuit te fa-
cies mea faciem tuā dñe
requirā facie dñi virtutē
in qua sola cōsistat gloria
bōrū quā videre vita et
na est et gloria sempiterna
scōrū Letetur ergo cor que-
rētū dñm sed multo magis
inueniētū Si letitia est
in inq̄rendo qualis erit in
inueniēdo Quērit ergo
indefinēter facie dñi si qñ
tandē aperiat in hostiū
et porta iusticie ut intre
in gaudiū dñi mei

Hec porta dñi iusti intrā
bunt in eam / Sec^{da} oratio

O ad sanctā trinitate
tres coeternae et coe-
quales p̄sone deus vnus
et verus pater et filius
et spūs sanctus qui solus
in hūitās et trinitas et lucē
inaccessibilem qui fundas
ta etiam potēcia tua et re-
gis orbem sapia Sicut
Sicut Sanctus dñs deus
sabaōth triblis et fortis
iustus et iudex admyra-
bilis laudabilis et amabilis
vnus deus tres p̄sone in
vna eēntia potēcia et sa-
pia vna bēntas vna in-
diuidua trinitas Aperit in
clamanti portā iusticie

et ingressus in eā confite-
bor tibi En ad hostiū tuū
sū p̄fatus mēdāre pulso
iube ap̄m pulsanti qui
dixit pulsare et aperietur
vobis pulsāt ad hostiū
p̄r inuicordissime vngem
ta p̄cordior meorū Dōc an-
te dñe desiderū meum
et gemitus meus a te nō
est absconditus et tu dñe
nō auertas amplius fa-
cie tuā a me nec declines
in ira a seruo tuo Pater
meus audi euulātū pu-
illi tui et porrige manū
optimā adiutem ut me
erubescat de p̄fundis aquarū
de lacu miserie et de luto
feas ne peccet Indente mā
oculorū tuorū aspiciēt cle-
mēcia viscerū tuorū sed e-
uadum ad te dñm dñm
meū ut videam diuicias
regni tui et intuear faci-
em tuā semp et laudem
dicam nōr tuo dñe qui
facis mirabilia qui cecum
facis cor meū tua memoriā
qui illuminas iuuetute meā
nec desinas senectute me-
am Sed iubilare fac dñe
ossa mea et riuusque facis
ut aq̄le canos Spūs potēcia
dñs magnificentia dñs bēntas

omnis clemencia sit deo patri
et filio et spiritui scō amant.

**Explicit soliloquiorum
beati Augustini**

Aug 1 ad dominicū Conuile

Omy frater Beare si
cupias quāuis ego
nesciā quā p̄fissima atq̄
plēnissima sit iusticia. **I**
usticia est deū ex toto cor
de amare illiq̄ tota adherē
volūtate. q̄ ē sūmū bonū. Sū
mū vero amare bonū sū
ma est b̄tūdō. Qui deum
amat bonus est. si bonus
ergo et beatus. Quē quā
to quis ardens amat tā
to melior efficitur. Quātū
hoc b̄tissimū bono h̄ndare
te faciat. Fīne fr̄ ip̄e qui
est bonū hoc cotidiam p̄
tibus et integro corde de
siderio eū quīs indignus
depcari studio. Tu vero fīne
frater intellige q̄ cōsilio
scē t̄m̄tatis et opere maius
katis diuine creatus es

ex p̄mo q̄ cōditōnis hōndē
intellige quātū debeas cō
ditori tuo. dū tātū in con
ditōe mox dignitatis p̄uim
p̄fatis tibi cōditor tuus et
huus ut tātū eū ardens
amaret quātū mirabilia
te ab eo q̄ cōditū int̄
ligeres. nec hoc solū q̄ cō
silio scē t̄m̄tatis sic excel
lenter a cōditore es condi
tus sed etiā q̄ ad ymagē
suaz ip̄e om̄ creator te
creauit q̄ nulli alij ex cre
aturis nisi soli hōmī cō
cessit. et hec est ymago v̄
nitatis et t̄m̄tatis om̄
potētis dei quā aīa tua ha
bet in se. p̄mū q̄ sūmū de
donū v̄nit et sapit. Secūm
q̄ ad ymagē suā condi
toris cōdita est. Tertiū licet
v̄nus appellaris hō tamē
tres habes a p̄re et filio et
sp̄u scō cōcessas dignitas
videlicet intellēm et mēd̄
et volūtate. q̄ d̄ idē licet a
lis verbis in ew̄o designa
tū dicitur diliges dñm de
um tuū ex toto corde tuo
et ex tota aīa tua et ex
om̄bz v̄ribz tuis. In hīs
em̄ tribus ymagē con
ditoris mirabiliter gerit
m̄ m̄ior hōmō ex quibz

quā excellētiōribz aīe dig-
nitatibz iubem? dilige con-
ditorē ut q̄tū a nobis
intellig? dilige? sp̄i meo-
ria quā r̄cipitur beatitudo
nec solū sufficit nobis de-
um intelligē nisi fiat in
amore eius volūtas quā
ymō nec hoc sufficit nisi
cū meōria et volūtatē o-
pus addatur. Duo vero ex
p̄ia frat̄ carissime grā
sp̄itālīs sc̄e addatur que
mētē tuā illūet et ad vi-
tam etnā sicut desidero
et opto p̄ducāt. Toto em-
cordis oīer affcū opto de-
um deprecor ut semp ad
intiora te extendas. Don-
pneias ad sublimē p̄e-
tue gl̄itudinis coronā
et animi tui nobilitatē q̄
in te optāe sc̄o nullis ami-
corū consilijs nlla sc̄ula-
rū ambicio desideror ab
amore xpi imitare p̄mit-
tas. Noli tuā bonitatē a-
liorū maligritate obscuri-
re. Sed vōqz quātū vales
āabilis coram deo et omī
p̄lo appareas. Non deerit
grā adiūat̄ dei si tibi ad-
erit volūtas ad mōmētū
sanctē quā sepius in scri-
pturis dñs mēs bonit̄

tue attendit. Esto queso q̄
uis laicus ad omē opus
dei promptus prius ad p̄o-
pores visitator ad infir-
mos cōsolator merencū
cōpaciens misēris largi-
m̄ elemosinis et mēoras
enī et vidue duo minu-
ta dñm q̄ per p̄bāz dñz
affrāge esuriētī paup̄em
et caue p̄uidens discretorū
elemosine ita ut vtrūqz
dāta s̄z et accipietā sol-
lacū sit. Itaqz non s̄m
de salute tua verū eāz
de mltorū p̄uictu et p̄spe-
ritate meditare. **R**elige
tibi cōsiliarios optimos
deū timētes et veritatez
amātes. Sepe etenī adu-
latores blanda facie dec-
pūt aīas audientū se et
p̄petua morte intinūt. De
talibz d̄ q̄s ip̄m deus dis-
sipauit ossa eorū qui hori-
bus placent cōfusi sunt
q̄m deus spreuit eos. Et
d̄plus inquit. Si horibz
placere aīstī seruus non
eē. Unusquisqz amicos
ad edificatōz et nō ad de-
structōz placeat p̄mo
suo. Quia nō omīs amicos
cōsiliarios ēē potit dicē-
te sc̄ptū. Omnia tibi sūt

multa consilia. **A**ute unus
fuit enim me multo huius
longe tulisset a nobis cor
pe sed nullate caritate
quia caritas que deserit per
nunquam vera fuit. **D**eus intima
amiciat caritate quantum
possumus. **D**no coniungamur
quia ipse ait. **V**os amica
mei estis si feceritis que
ego precipio. **R**ursum ad
discipulos suos. **N**am non
dicit vos seruos sed amicos
meos. **E**t si prima est vite
uolunt. **P**rima illius pre
cepta totis viribus sataga
custodire. **P**recepta namque eius
nolentibus graua sunt vo
lentibus leuia sicut ipse ait.
Fugam enim meam suauis est et
et iterum super quem requi
escent nisi super humilem et
quietum et tremetem seruos
meos. **B**eati enim amici
a lucro a beneficiis aut di
stis honoribus constare. **S**al
uatoris autem amicitia in
se et prius diligendo con
sistit. **O**mnemque bonis ac
tibus pro mandata facimus.
Toties pro amici vocamus.
Ille nos semper inuitat
ad amicitiam suam et dicit
in cordis querit nos in ge

in profundum. **S**aluator
nos amat et proditor nos
odit. **D**eus non permittat
redemptorem ne sequamur
perdone. **C**arior nobis sit
qui libertatem restituit quam
qui nos captiuauit et ser
uituti subdidit. **S**emper
ante oculos cordis pone
quod amicos turba nec fa
milia multitudo nec alius
et argenti adgesio nec ge
marum. **L**apilla fulgentia
nec vindicta. **V**bertas
non densitas segetum nec io
cunditas extensa pratorum
prout aie exequi de corpore
vultu afferre periculum sed
plus lugeat qui ea diligit.
Deus diligendus est verus
lucius in domino. **I**psus pro
qui prout felicitatem et esse
nobis vite. **B**eatitudi
nem. **N**am redemptor in
ideo dicitur qui redemit
nos a diaboli captiuitate.
Saloz quia saluat nos a
peccatis nostris. **R**eductor nos
adiuuando in opportunitatibus
in tribulatione. **P**roductor propter gratiam
nos ut in immortales nos
maneat. **I**lle. **S**usceptor
suscipiendo nos in eter
na tabernacula. **D**eus cari
tatem et precepta et amorem
tanta amicitia in totis vi

bus mris impleam? et nobilitate ymagis illius seruiamus in nobis Remedemur semp quā melius et valde gloriosus est iupr et cūcū nē ille a nobis nō aliud querit mun? nisi spiritale Cauea? quantū possum? ne aliquid mueri at qd oculos eius offendat condico aliquā negligēcie macula malignus spūs in nobis infigit cūcū qd confessionē et pīaz lacrimarū abluē eā oīm studio festinem? ne diu sine animamaneam? amplexu qz paucior est nos recipere qd pīetū si nō tardam? de die in diem conueri ad illum

Hec em duo mali op? deus odit in oibus hōibz negligēcia reuendi et despectum salutis Tantū hec absint a cogitatoribz paul mris et ille tūc animis pīe erit mris Ne queso de terrena felicitate glantes confidam? sed grās agam? ex qui dū homines eē uoluit racionales nō supbia sed hūilitate se prosequi rogant Quia maior ergo nobis glā eē poterit et pō

lūmor honor quā eius iudicatoris eē auctō qui sup omīs impat? ē et quantū ille sublimior tāto nos debem? maior? eē diligēcie in iusticia sātate et hūilitate et obsequio mādatorū illius Quāto vero in opibz iusticie cōstat Iusticia vero duobz modis impletur ut que pīhibita sunt ab eo non facia? et q iussa sunt facia? iuxta pphaz **Conueri a malo et fac bonū**

Omīs em scōz librorū series ad mīaz salutem scripta ē et hoc maxē auctor mris intonat et rim atqz iter replicat quid sit omī bonū cauēdū uel qd sepe dū In quibz libris tū dignitas optime excretere solet quia per illos nobis loquitur ipse deus et pīe uolūtatē nobis demit effatū Recognosca? et recogite? quali honore nobis illius legatō sit accipienda Quid si a rege legatō a iudiculus ad nos ueniret nūquid nō mox alijs curis postpositis pīpta uolūtatē et cū omī deuotione hīs accipe? et legētes imple sātigae? Et

ecce de celo rex regum et dominus
dominorum primo redemptor noster
prophetas et apostolos dignatus
est nobis dirigere litteras suas
non ut aliquid serviamus sibi nec
nobis demandet sed que ad
salutem et gloriam nobis pro
desse possint immo testatur. Unde
si aliquid in hoc seculo possi
dere delatam deum qui pos
sident omnia expedit ut me
te possideas. Et in eo habes
hanc sancte et iuste desi
deram. Sed quoniam nemo pos
sident deum nisi qui possident
ab eo sumus. Nos ipsi dei pos
sessio et efficietur nobis de
us possessor. Et quid potest
esse in mundo felicius quam
cum efficiatur sumus imperator
et redemptor census et herede
ditas dignatur esse ipsa di
vinitas.

Omnis enim ex illo fru
ctus percipimus. Et illo
et de illo semper vivimus.
Quid rogo homini sufficit
cum ipse conditor non sufficit.
Quid plura querit cum omne
gaudium et omnia sumus redemp
tor esse debet. Hec quam sub
tiliter nos ille antiquus
hostis decipiendo fallit cum
vanitatem ante oculos nostras
mentis obducit ne differat

nec valeat gaudia huius
seculi et gaudia regis et in
na gaudere quidem bonum est.
Sed qui gaudet si non inde
gaudeat unde debet non
per bonum esse unde gaudet.
Gaudet miles terrenus
honores huius seculi pi
turos vestes pulchras et
speciosas armillas brach
o circumdatis comam capiti im
positam et tale gaudium non
est eternum sed putrum. Ga
udet et raptor cum deside
rata rapuit. Gaudet ebo
sus cum occasione potationis
invenit. Gaudet adulter
cum ad delationem corporis fru
ende metuit putenerit.
Gaudet punitus si huius
seculi faciles iurando
acquirunt. Gaudet navi
dus si rem suam profecerit.
Et multa alia que mens
bonitatis tue frater. Eme cop
hendere poterit.

Et cum sit gaudere bo
num de his atque
hinc gaudere grande ma
lum est et producat ad mor
tem eternam. Nec vlla quod
libet scelus coram deo tam
abominabile fit quam pre
terita peccata vinculis mem
remissendo gaudere in
de et exultare atque in

eis semp iacere. **H**ec sunt
 que signus dixim? unde
 nos gaudere vult mundus et
 peccamus cum huius mundi a-
 matoribus. **H**ec et gaudia
 velut venena dyaboli et
 pudicare debemus? quia non
 corpori sed et animam perpetu-
 e necare festinat. **C**onsequenter
 si in quibus has dyaboli
 sagittas ad petram que per
 est alludens sume scutum
 fidei in quo omnia possunt tela
 dyaboli ignea extingui. **G**audere
 de bonis domini
 de conscientia pura de confessio-
 ne vera et digna poenitentia
 de luctu et vera tristitia
 que non secundum mortem sed
 secundum salutem operatur eterna.
Etiam vero que sunt secundum salutem
 tristitia firmiter apostolus precepit
 debet dicere. Nolite contem-
 tare spiritum sanctum dei in quo
 signati estis in die redemptionis
 sed omnis amaritudo et ira et indignatio
 et clamor et blasphemia tollatur
 a vobis cum domino in misericordia
 estote invicem benigni in-
 misericordes donantes invicem
 sicut et deus in christo donatur
 vobis et quantum possumus
 solliciti studio mores vestros
 corrigamus et virtutes omnes
 bonorum acquirere festinemus.

Cuius pietate dei et magis
 in tempore opportuno consequi
 mereamur et de promissione
 futuri illius regni messa-
 bliter gaudeamus.
Hec sunt arma que
 animos nostros contra
 impetum dyaboli armant
 et deo commendant. **H**ec sunt
 que animos nostros confortant
 mununt nobilitant. **H**ec ar-
 ma nobiscum sunt et metum
 nos deo donante. **H**ec sunt
 vere dicere me. **N**am pudri-
 cia pudicos facit nos et
 infamia iustos et pietas
 probos et humilitas humiles in-
 nocentia innocentes puri-
 tas puros prudentia pruden-
 tes clementia clementes et cari-
 tas nos deo et hominibus nos
 facit caros. **H**ec omnia a deo
 creata sunt et ideo si in al-
 lo esse volumus? quod esse debemus?
 solliciti sumus? et amblemus?
 sicut sanctus Iohannes ap-
 dixit. **Q**uid ille ambulat
 ita nos spiritus amblemus?
Quid est ambulare sicut
 christus ambulavit nisi cōte-
 pneret felicitatem huius seculi
 et non timeat adversa pro-
 noie eius pati. **S**peremus
 quod promissum est et sequamur
 quo ipse processit. **N**on nos
 collo mus ab amore arseri

seper huius seculi misera
dulcedo neqz excusato vxo
ris aut filiorz gra n^e ml
ta aut argentaz & possum
delectaco du tribul^e coⁿtesta
tur nos scis. **V**olens dices
Nolite dilige mudu neqz
ea qⁱ i mudu sunt qz omne
qd^e est i mudu concupia car
nis est concupia oculor
et supbia vel ambitio vite
Hec sut que a paradiso de
liaaz in hoc miserabile
exiliu adam et eua prece
runt quia nisi dilectio dei
ab eis defecisset nuqua
dilige cepissent male sua
dent serpentis consilium
ymmo nec credidissent Et
concupia ab eis adimpta
est q^d de ligno vetito gusta
uerunt et concupia oculor
qua sibi apud oculos cu
piverunt et ambitio seculi q^d
se fieri posse qd^e deus est
crediderunt Et io volens nos
omnes ap^d ab h^{is} tribus
q^uibz mortis caue dicit
Dne qd^e i mudu est x^{ristu} Et
ut facilius fiat mⁱ boni
tas tua intelligat si pla
cet quale illi p^{ri}mu h^uies
adam scz et eua commiserunt
tam grande peccat
quas gra dⁱni mⁱ x^{ristu} p^{ri}
te ab hoc semp caue coⁿce
dat qz in illis duob^{us} regia

liter totu dampnatu est q^{uo}
h^uianu. **I**lli em no ede
rat de ligno p^{ro}hibito nisi
concupissent nec concupissent
nisi ceptati nec ceptati
nisi deserti n^e defecissent
a deo nisi ip^si p^{ri}us deser
uissent deum nec illi dⁱni
defecissent nisi sup^{er}bi et
fratridiem dei ad qua fa
erat dampnabi neglexisset
p^{ro} quo morbi eor^{um} concupia
traxerunt morte et iuxta
sententia dⁱni eo die credunt
mortui quo in eis penali
fuit est neccitas moriendi
Et paulo audire
de p^{ri}mo omnibus
ut lapsu est dampnaco
eor^{um} euade possim^{us} ex mⁱ
sue suppliciu q^{uo} quauis
ex adam sum^{us} carnalit^{er}
nati no ip^su tu debem^{us}
imitari sed x^{ristu} in quo
nascimur p^{er} bapt^{is}met vi
ui. **Q**uid est imitari a
dam nisi carnalibz concu
p^{is} et desideris morte
nos p^{er}petua occidi. **Q**uid
imitari x^{ristu} nisi carna
concupis in nobis morti
ficari et cu ip^so qui nos
p^{ri}mo i p^{ri}cio sui sanguinis
redemit felicit^{er} regnare
et si q^ui in adam fu^{er}unt o^{mn}es
in ip^so cecidim^{us}. **I**taqz
ia in x^{risto} ee cepim^{us} o^{mn}es

cū illo spūali resurgam?
Et ut totū dīcā adīm uo-
 bis abstulit paradīsu & p-
 donauit regnū celoz et
 corpus suū p nobis pccō-
 ribus tradidit xpc emm
 mortuus est p pccō non
 suo sed nō. Quisquisqz
 autē mīn nō omī mortu-
 pccō sed suo. Quid ē pccō
 mori nisi opa maligna
 in nobis dīmpire & hoc
 misabile seculū fugere.
Sicut homo carne mor-
 tuus in sepulcō nulli de-
 trahit nemī violent⁹ ex-
 igit nemī calūpnia in-
 nem opprimit nō mōdō
 bonis non insultat malis
 nō luxurie carnis seruit
 nō bibendo mag⁹ ac ma-
 gis in se sitim dūcendū.
Nō odior flūma mārdes-
 at non potētes ac diui-
 tes huius seculi adula-
 nō iniqua curiose
 raptatur nō de turba ma-
 xima sibi astante cura
 gerit nō auro argētoqz
 sine pallio audatus dy-
 tedatur nō salutaribz
 potētū nec pntū delatū.
Nō se mūnīs fatigat nō
 eam supbia inflāt nō va-
 na gloria turpit tactat
 non auri sine armille

atqz omīs fle huius soli
 diuiae inflammat. Non
 rabies insana furoris ex-
 agitat. Non equoz tras-
 situdo nauitat nō pulcher-
 rima spēs femīnā audā
 reddit. Nō aristionū mīfā
 vba in risum excitat. Nō
 cōtēcōes hui⁹ seculi pū-
 bat nō audacia extollit
 nō gaudia hui⁹ seculi delec-
 tat. Nō uacūdū aiositas
 nō suspiciōsū pūctas nō
 verbosū uimtas nō mobi-
 lem instabilemque fuit. H⁹
 seculi versucialis amor.
Nec et alia hūmōz
 emūandū pro te liam
 ut intelligat fēmitas tua
 dulcissima quā hō carne
 mortuus nec facē p-
 que dixi nec pati. Et ut
 hīs talibz non torpeam?
 sed studea? quātū possu?
 cū dei adiutorio corpa mā-
 cū uicis? cōcupis mortifi-
 care & indua? nouū hōiē
 qui sūm deū creatus est
 in iusticia & scitate ueniat.
Nec quāuis laudibz delectā-
 mur nec detractionibz libim-
 aure pbeni nec adulato-
 ribz creda? ne dytorde-
 sim⁹ sed mag⁹ eos quos uo-
 le⁹ ad cōcordiā puoce? Quid
 em enī? Hāc pēdē qm

ad pacē currit Nec sūm
carnales. i. carnalit' in h
seculo viuetes q' ap' dicit
Si scdm carnē vixeritis
mor'. Igitur ille scdm car
nē viuit qui sūm seipsū
viuit q' ipse homo est et
viuit et semper viuit. i. p
git quo vult dormit quā
do vult et quā dū vult et
loquitur que vult et vbi
vult Manducat et bibit
qñ vult et quātū vult ridet
et iocatur turpit' inter
quos vult Postremo qñ
haurit suauit' querit qñ
tactu blandū qñ oculis
delectabile qñ corpori suo
iocundū exerceat et sequit'
qualit' vult et qñ vult q' r
dia liata et illiata carna
vult Delectatur in vestime
tis pulcherrimis et equit'
bz et armis sicut et qñ
vult et qui sic viuit nō 2m
dū sed carnalit' viuit et
delectatur et omnia desideria
carnis sue p'f'at sicut vult
et qñ vult

Quapropter Emē in
xpo sine deprecand'
est vobis dīa clemētia
vt desideria carnalia delectā
tio spūalis immuet et pi
etas in vobis crudelitati
resistat et malignitate pa

ciēcia coherceat et libidine
pudraa vmarit et animo
pitate tranquillitas tollat
sacralitate et vobisitate
tactantitas modica cōpes
cat curiositate studii spi
tale in vigiliis et orōibz
et aliis suadent et breuitate
sobetas domet rix et furo
ri māsue dñetur Lemita
te matuitas regat Lux
vero castitas excludat mū
di cupiditate dei et p'xi
citas refrenet iactantia
et supbia coalescet p'fun
da humilitas Quia hūili
tas sanctis angelis p'les
facit et supbia ex angelis
demonēs fecit et ut euidēt
ōnda? nra est dīm p'cedo
māu et fūns et causa
q' nō solum p'cām est nra
supbia sed etiā nllm p'cām
potuit a p'e potuit esse
sine supbia Siquid nichil
aliud omē p'cām ē nisi de
cōceptus quo eius p'cepta
cōtēpm et hoc nulla res
alia p'suadet homī nisi sup
bia Porro supbia et cupi
ditas vnu intatū est malū
vt nec supbet sine cupidi
tate nec sine supbia pos
sit cupidus inueniri De
supbia nāq' nascitur herē
sē sasmata detractiones

In ordine uir rixae dissensu
 vnes ambrosios elaciones
 psumptioes iactantiae vobisitas
 vantas ingetudo incedant
 quum et cetera huius que
 omniare per singula longu
 est Cupiditatis quodqz fuerit
 hoies gulosos intempestos
 audaces rapaces formarios
 adulteros stupratos incestus
 flagitiosos et alia imitabilia
 per q dya? gen? homi pa
 pitate solet p superbiā
 et cupiditatem dya? per ea
 rāq supbia dicit i celu cōscen
 dam xpc cū hūilitate dicit
 hūiliata ē in tē aīa mea
 dya? per supbia dicit ero filius
 altissimo xpc p hūilitate
 cū esset in forma dei exina
 minuit seipm form suā ampt
 hūilians se pī frāt obe
 diens vsq ad mortē dya?
 per supbia dicit Sup astra
 dei exaltabo solū meū xpc
 cū hūilitate dicit Pūate a
 me qz mitis sum et hūi
 lis corde dya? cupidus et
 supbz p phāone loquit
 dicens Nescio dnm et isrl
 nō dnm iton xpc cū hūi
 litate dicit Si dixerō quia
 nō noui eum ero similis
 vobis mēdix Sed noui e
 um et mandata eius ser
 uo dya? supbz dicit qreca

sunt flūia et ego feci ea
 xpc cū hūilitate dicit Non
 possum ego a me ipso facē
 quidquā sed pater meus
 in me mōies xpc facit opa
 dya? supbz et cupidus dicit
 Mea sunt dīa regna mūdi
 et gloria eoz cū vlt de ea
 Cristus cū dices eet pro
 nobis paup factus est
 ut eius mōpia nos dūm
 tes reddemur dya? supbz
 et cupidus dicit Sicut col
 liguntur vine que derelictae
 sunt sic vniuersam terram
 ego et non fuit qui
 mouet penam et aperiet os
 et gannet xpc cū hūilitate
 dicit Sicut frāt sum pelli
 cano solitans vigilans et f
 sum si p sō m teato dya?
 p supbiā et cupiditatem
 dicit Exsternū vestigio
 pedū meoz omes riuos
 liggerū xpc cū hūilitate
 dicit Quis non possum rogare
 pīem meū et ex h m pl q
 pī leg angloz et ut ad
 vltimū cōcludā dya? cū
 ruina magna p supbiā
 et cupiditatem ad infernū
 papitatur xpc cū hūilitate
 ad celos eleuatur Ideo
 fī emē paucos et dya? sup
 bz laqueos et gradus hūi
 litatis scē descripsi ut fa
 cilis tibi subiectos vale

as docere quō uel qualiter
hos euadunt atq; p hūilitē
regna celoz possideat Et
nos si uolu p̄ficere mī ē
tamis cursum et ad etnāz
bātudīem puenire caruē?
m p̄m̄s alpriditātē malā
et dyabolica supbia et cū
omī hūilitate crīstī conē
onur sequi vestigia Et si
quis militis impri tēno
omibz iussus eius obedire de
certat quātomagis milita
turus impri celestī debet
custodire p̄cepta celestia

Hinter m̄ fiat m̄
aiāz tuā ad euigila
dū exata et nullus eam
pregnauer sopnus ailes
tēnus quocūq; loco int
titur patus ac p̄mptus ē
neq; se uxoris aut filioz
grācia exāisare poterit
m̄tomagis miles crīstī sū
impedimēto huius seculi
m̄ p̄i suo dñō mō r̄hesū
crīstō debet obedire qui p̄m
suo p̄ciōso sanguine redemit
Tu miles tēnus contra
hostem visibilem pergis
ad pugnam ille vero host
inuisibilis cotidie d̄m̄ta
re teā non cessat Tu con
tra corpa inimici tui pug
re decētas armis utens
carnalibz illius vero adu

sus dyabolus est cū lucta
cū armis sp̄italibz Tu i
plio galeam ferreā ges
tas in capite sed illius ga
lea xpc est Tu ne uoluer
loricā indutus es sed ille
pro lorica xpi caritate est
vestitus Tu cōtra inim
cū tuū lanceas et fugit
tas emittis ille cōtra in
imicū suū hūilitate et si
lubria uerba dūrgē studz
Tu donec p̄ugnā p̄ficias
arma a te metipso nō p̄
ne ab aduersario uoluer
ille nūq; debet eē inermis
q; illius hostis tuo ē calli
dior Tuus hostis ad tēp
d̄m̄cat illius uero host
q̄ diu in corpe cōsistit cū
illo pugnare nō cessat
Tua laboriosa et grāua
sunt ad portadiū illius
uero arma suauia ac le
uia sunt Tu pro labore
terreno tēnu accipis do
natū ille uero p̄sp̄erī ta
li labore celeste accipiet
p̄m̄ū Tu ornamento armil
larū bractia decoras ille
ututū ornāmētū aīme sue
a crīstō decorē accipit Ex
em celeste donū a crīstō
expectat qui terrenā h̄z
seculi p̄p̄a prorat Ne ab
se uigū dñi suauē a nobis

repellim⁹ et quidq̃ gra-
ue et honorosū est aīne
mē suppona⁹ nos ad por-
tandum ⁊ dū diligi⁹ pī
cām mada⁹ i morte
Deo fr̃ fme cōfidē⁹ quis ē
qui nos p̃cōsō sanguine
redemit et quid ei debeat⁹
qui nos cū tanta penuria
libavit. Si tēnos pntes
cū tāto affcū diligit⁹ qui
paruo tempore pro nobis
sustinuerūt labores nōne
magis nobis celestis p̃-
dandus est qui p nob
crucifixus est. **N**ā q̃p
pnti nōr cū nos fuit
obsequiū eius est bene-
ficiū quia et antequā
nāstēmur in hoc seculo
sua p̃vidēcia pntes nob
parat quorū obsequio
nutremur et vbera ma-
tris lacte repleunt. **E**r-
go mag⁹ omib⁹ diliga⁹
redēptōrē nr̃m qui ⁊ nos
et pntes nōs p̃p̃s mā-
būt fuxit ⁊ cūcta bona
que erga nos gerūtur
cōtōdie eius nō nō m̃s
meritis ascriba⁹. **I**u-
bet em̃ scriptū pntes
nōs ut p̃p̃ia viscera di-
ligere sitamē accēdē nos
ad seruiciū dei non pro-

hibet. **D**i autē p̃hibuim⁹
ut sepultura a nobis illis
debetur. **X**p̃c diligēdus ē
super pntes nōs q̃ non
nobis tribuit pntes ea
q̃ xpc **I**p̃e em̃ dixit in eṽ
Em̃ amat p̃m a m̃rē
a filios a agros plus q̃
me nō est me dignus.
Quāto quis eū plus a-
mat tanto felici⁹ efficiē⁹
Intatū em̃ nos amant
ut eā pro nobis mori dig-
tus sit. **E**t manus eius
que vntes p̃limas facie-
bant claus⁹ pro nr̃a re-
dēptōe affixe sunt et oī
melliflūo quo salutaris
doctrina p̃fluxit fel p̃ po-
tu imp̃z potexerunt
et qui nēmēz leste cesus
est et qui nullū maledixit
obprobria ptulit. **H**ec oīa
p̃pressus est ut nobis vitā
etnā donaret. **E**t cū nob
tāta beneficia fecit mobil
querit a nobis nisi ut di-
liga⁹ eū ⁊ aīnas nōs
et corpa p̃polluta serue⁹
ei ut ille semp in nobis
habet ⁊ nos in illo p̃mane-
am⁹. **N**on enī p̃stulit a
nobis aurū nec argentū
nec pallia neq̃ uestes
p̃cōsōs neq̃ armillas neq̃

agros et cetera huiusmodi. Nos
ipso querit in nobis re-
quiescere cupit. Accedam? ergo
ad eum ut vitam eternam habeam?
Habeam? in nobis dilectus
dei et proximi. Qui diligit
proximum legem implevit.
Qui autem e contrario odit hominem
adversum est. Qui diligit fratrem
suum in tranquillitate est cor
eius. Fratrem vero odians
tempestate turbatus est. Vir
mitis benignus etiam si pa-
tatur mala pro nichilo du-
cat. Imago autem et parvum
verbum audies a proximo
contumelia arbitrat? Qui in
caritate plenus est tran-
quillo animo et serenissimo
voluntate procedit. Vir odiosus
ambulat iracundus. Si eum
videris in bonis actibus
conversante congratulare ei
et illius gaudium tuum dici-
to. Et si aliquid aduersi pati
illius tristitia tua deputa.
Ne simulato corde unquam
diligas proximum tuum quia
in domino deus ad iracundiam
provocat. Qui enim amplex-
tatur pacem in mentis sue hos-
picio mansionem facit christo
quia christus pax est et in pace
requiescere vult. Vir autem
tamen iracundum mundum de-
tractorem medicum sapientium

omnibus modis execramen-
tur deus. Iracundus autem
vix filius est nam que iacta-
tur fluctibus maris in per-
turbatione est semper. Vir lu-
pus iracunde insimulat man-
ter in inferna detinetur
et tabescens ad nihilum
reducitur semper furore ple-
nus princeps demonum.
Efficitur.

Homo pacificus se-
cundum possidet me-
tem totus est ab angelo
et agmine munitus et fruc-
tu iocunditatis repletus
gaudens et delectans in
domino omnia eius in pace us-
tatur. Pax discordiam fugat
secreta mentis sue illuminat
concordiam meretur angelo-
rum et regni eterne beatitu-
dis perpetually obtinebit.
Ne queso frater me fabu-
losa arbitreris precepta dei
aut quia a me edita sunt
ex fonte saluatoris mei
sunt emanata. Ne frangat
lignum tuum vlla aduersitas
vel spiritus mundi a pre-
ceptis ac mandatis dei et
a caritate que est in christo ihesu
domino meo. Nam virtus carnis
tue est diligere deum et odire
illa que non diligit deus.
De aere tue castitate tamen cor

quā anime custodie **V**ty
est aīe tue vna huius
seculi glām cōtēpne et
oīa caduca calcare i pro
illius amore qui te red
mit dū viuis in corpore
laborare **V**irtus est aīe
tue hūilitati studere et su
perbiā abhorrere **V**ir
tus est aīe tue ab omī
stulticia declinare et sa
piam dīnā amplecti **V**
tus est aīe tue omīem
delicōnē carnis subire
et mentē tuā ad xp̄m
dirige

His ergo vtutes
facile et p̄facile
potuisses obtinere si se
culariū curā et caducas
ac tēnas res deuitare
uoluisses et nichil amori
xp̄i p̄posuisses **D**um fr̄
ex tota mēte dilige deū
ut in omībz actibz tuis
placeas illi **Q**uā em̄
cōiugio copulatū festinat
placere v̄kōri sue multo
magis aīa sagne xp̄i
redempta debet placere
xp̄o sponso suo **D**eus em̄
nō se vlt uerbis tantū
dilige sed corde puro et
opibz iustis q̄ nō vborz

sed cordis est auditor et
inspector **N**ūquā queso
fiat in carnalis amor
amore celeste a te exclu
dat **N**ūquā q̄ te huius
fluctuati ac miserabilis
seculi dulcedo decipiat
Nulla te seducat corpus
pulchritudo ne marcat mors
in aīam tuā p̄ fenestras
oculorū tuorū **P**ro michi
q̄ fiat in qualis ē pro
fuit in pulchritudine car
nis **N**onne sicut ferū
estatis ardore p̄cussim
arescat et paulatī decorē
p̄sternū amittit **E**t quādo
mors venit dic in queso
quāta remanebit in corpore
pulchritudo tūc recognos
ces q̄ vanū est q̄ antea
manit diligebas **C**um
videris totum corpus in
tumesce et in fetore eē
cōuersum nōne claudes
nares tuas ne sustine
as fetore fetidissimū **V**
bi queso erit tūc suau
tas luxurie et cōmuni
opulencia vbi blandorū
verba que corda audien
tū mollebat vbi simo
nes dulces qui amantū
amantibz infundeat vbi
imoderatus risus et iocū

turpis ubi messrenata
et mutalis letitia. Iste
est finis pulchritudinis
carnis et oblectationis. Mu-
dus enim prohibet et concu-
piscit eum.
Omnis felicitissimus bo-
nus est et qui val-
de felicitissimus splendore
pulchritudinem spiritus amare
et eius radiatibus fulgo-
ribus pectoribus nostris illus-
trare et omnes obscurita-
te a nobis expellere. Non
accommodas aures tuas
ad percipiendum verba detra-
hentium ne concipias mortem
in anima tua detrahentia enim
et audientia verborum est mortis
anime detractionis est et
ut brevis concludam. De au-
tractor et libens auditor
dum prout in lingua de
vita quiescit laqueus detrac-
tor per quos captos plures
audis. Postula tibi cor
prudentis a domino et semper
vigilem ut discerne va-
leas verbum detrahentium.
Non ignores fraudes et
insidias eorum et in regia
eorum non veniat pes tuus.
Aliena debet esse a nobis
omnia vitia mala dum he-
ditas nostra prope vult esse

Deo quia multi sumus
de talibus personam et nos
humiliter in conspectu pro-
pris nostri et peccata nostra cito
pudica in medium ut de-
lectat ea ipse pater noster ce-
lestis et cum confessi fueri
non nos iustificemus ora-
tes ne sicut phariseus
ille discedat. Condemnati
Mortem publicanum il-
lum et ita ore ut veniam
delictorum consequi mereamur.
Elamor cordis nostri pul-
set ad aures omnipotentis
dei qui in pura mente pla-
cabitur. In tempore orationis
omnem malitiam cordis pro-
iciat a nobis et remittat
in nobis peccantibus. Est
denique genus serpentis
qui cum cepit ire ad bibendum
aquam antequam veniat ad fon-
tem euomet omne venenum.
Imitare et tu hunc serpe-
tem in hac parte si euomam
domini nostri preceptum ubi dicit.
Estote prudentes sicut serpentes.
Et omne venenum ire amare
enome et remitte conspectibus
tuis ut dimittatur tibi
a domino peccata tua sicut enim
scipit. Dimittite et dabo
vobis. Date et dabit vobis
et quod te cupit quod deus de talibus

esto cōseruo tuo et omne
opus quāq; incepis facē
p̄mū munda dēum et gra-
tias ei age et cū cōsuma-
ueris illud sile fac. In-
uoca dēū ex toto corde tuo
et inuenies eū ⁊ cū in-
ueris ne dimittas eum
ut cōuigat mēs tua in
amore eius.

Pro mī frater scide
in vita tua et orōs
pura offer p̄pō dñō ne
cogitās huius scli super-
flue cōturbet cor tuum
neq; in diuersa rapta-
mēs tua. Memeto em̄
te stare sub dei cōspecti-
bus qui occulta cordis p̄spici-
at et secreta mentis tue
nouit. Vigilant ideo et
assidue assiste in cōspicu
dei in tpe orōnis ut in-
minetem dyaboli tēptacōz
facilius possis effugere.
Si em̄ cogitacōes huius
seculi sordide cōturbant
cor tuū ⁊ cogit illiatū
aliquid preinire p̄ orōes
puras et vigilas scās
depellatur ab anima tua.
Qd̄ nāq; grandis mu-
nicō est anime p̄ orōes
puras ora nobis vtilia
tribuant a dñō et cūcta

noxia effugatur et ut
ne diuclius de hac dispu-
tem uel inuoluer sciat ex
carnalibz esq; alitue
cāro ita ex dñis eloqui-
is et orōibz m̄ior homo
nuttur. P̄pō qd̄ dñs tua
sp̄italibz tibi ⁊ fide spe-
ritate et reliquis vir-
tutibz per quas intelli-
gas dēū amare et eius
p̄cepta seruare ut cum
extremā dies tibi venerit
angeli pacis te suscipiant
et de p̄tate dyaboli erip-
ant et mēaris scōz cō-
sōcio in b̄tā requie per-
firi et vitā etnā cū oribz
scās posside. Nāq; cūscie
scias qd̄ possis regnū ce-
lorū p̄missa est tibi sed
vide ne ab ea exstare
efficiaris. Quēso mī
frater qd̄ omibz tibi sub-
iectis ⁊ bone voluntatis
in domo tua a maiore vs-
q; ad minimū amore
et dulcedine regnū cele-
stis agantudine ⁊ timorem
gehene et de co-
p̄ salute sollicitus ac p̄-
uicil existas qd̄ pro om-
nibz tibi subiectis qui in
domo tua sunt rācōz dñō
redes. Amictia pape ⁊

impera suade eis ut caue-
ant sibi a supbia a detrac-
tione ebrietate fornicatione
ab ira avaritia cupiditate
que est radix omni malorum
Cupidus enim vix animam
sua venale habet si inuenit
hoc ut concupiscat aliam
aut vel uestes vel co-
cuiuslibet mulierem pulchram
facit pro nichilo ducit
petrare homicidium ut et
quis effundit aquas in
terram ita est et effundit
sanguinem pro sui anime
in mortis periculum
incidunt propter cupiditatem
et multa domino iubente ob-
lapidati sunt Saul enim
alienus a deo factus est
propter auaritiam et extor-
sionem de culmine regali est
expulsus ab inimicis
suis promptus est Et
de multis multa dicere
potuissem sed sapientia pau-
ca sufficiunt

Dominus vero noster et sal-
uator voluit de cor-
dibus phariseorum pecuniam
excludere amorem sed quod
erant cupidissimi salutari-
am dominus verba deridebat
Nam et illum diuitem
quem ad regna celorum pro-

uocauit amor pecuniam
eum intrare non permisit Sed
et inde pectus auaricie
flamma exarsit ut diuinum
lucrum in manus daret
improbi. Tuarius enim vix
in inferno est felix Infer-
nus enim quatuor tumulos
denotant nunquam dicit
satis est. Breue est si omnis
etiam concupiscit in aua-
ritia nunquam satiabitur
Ideo frater in omnibus
qui in domo tua sunt
pape ab hoc vicio cauere
melius est enim ut paup-
tate sua pusillum tri-
buat indigentibus quam
multum ex iniusta acqui-
situm. Primumque iuxta id quod
habet porrigat tamen enim ex-
petatur ab unoquoque eorum
quod ei dedit deus. Non
enim ab eo plus exigit
quam quod ipse dedit. Eleosia
tamen iniquitate acquisita ab-
horribilis est coram deo et
acceptum est quod fuerit
fideliter acquisitum. Sed
enim nonnulli qui diripie-
tes aliena facere se simulant
etiam et cum alios diuites
alios misereri se fingunt.
Sed autem ex primo labore

dedint gratū erit deo. et
 roga eos ut in omnibus
 opibus suis agant hūi-
 liter quia eis sic agendū
 quia nō erit dñs gratū
 quā homo facit cū sup-
 bia qd hūiliter fit hoc
 est ei acceptū in omnibz
 opibus suis hūiles qz
 hūilitas vitatū subli-
 mitas est nec ad reg-
 colorū quilibet veniet
 nisi per hūilitatē. Mul-
 torū autem tporū labo-
 res et orōes et elemo-
 sine et ieiunia et vigi-
 lie si cū supbia finem
 huerint pro nichilo a-
 pud deū computantur. Ac-
 ceptus est deo vir hūi-
 lis et in se deum gestat.
 Nam paulatī supbus disp-
 mimus de supbie malo
 sed ppter tibi subiectis
 hūitū hūc locū inven-
 it cōtra sagittas dyaboli
 distat clipeū hūilitatis
 erige. Supbus autē deo
 est odibilis et dyabolus
 filius.
Hūilis licet habui-
 sit omnis glōria
 tū est virtutibz apud dñm
 Superbus autem et si
 deus et clarus vide-

atur aspectu in apud dñm
 opibus vilis est et hūis
 et gestus et vultus et incessu
 semp dmosatur supbia
 et leuitas cupit se sem-
 per laudari ab hominibz et
 bonis quibus est alienus
 sperat se vult non se
 patitur cuiqz ee subiectū
 sed semp inter suos pa-
 res cupit pmatū tenere
 et in maiore gradu as-
 cende et qd mātis obtine-
 nō pē adulando et detra-
 hendo vult invadere et si
 aut maior sine guberna-
 tore cū iacta fluctibus
 ata et supbus levis cū
 fertur instabilis p omis
 actus suos. Hūilis autē
 vultū se iudicat et blan-
 do vultu in trā intuen-
 et corā deo emperens ap-
 paret et cū omnia fecerit
 dicit seruus multibz su-
 et nichil se fecisse testat.
 Et deus divulgat opa
 ipsius et profert in me-
 diū misericordiz facta il-
 lius et exaltat et clari-
 ficat eum et in tpe pū-
 suoz quod possidet in-
 petrare apud deum p-
 t et hūis filia sola hūi-

tas optinet apud deum
q̄ ip̄i est cōfessio et delat
bile cubile dñi mī qui ait
Super q̄ requiescā &c. Et
iterū dicit a me q̄ mī
sum et hūiles corde. Annū
ctia quēdā aus drato eis
quia sup̄b dea resistat &
ita vnt iust deī nō cōpū
forato: es et adulteros
h̄e deus iudicabit in die

Iudici
q̄ multū iurās
nō effugiet p̄cām nec re
cedet plaga de domo eius
Detractio forcatō est aīe
& p̄o detrahētē searto p̄
p̄mo suo hūc p̄fēq̄ distor
dā ut salōr cecidit detes
tatur dñs dñs Septimū
est qd̄ detestā aīe meā
qui seminat mē sicut distor
dā l̄n sunt aīe & p̄ocu
la mortis aīe mē dñs h̄e
pietas dñi mī illū aīe
nos libet & sēp̄m nobis
edendū t̄buat qui dixit
Ego sū panis vivus &c.
Qui mī aīe meā & bibit
m̄ sagne m̄ h̄. d̄. et in se
ip̄o sed unusq̄q̄ aīe
corpus et sagne dñi mī
ih̄esu xp̄i accipiat sēp̄m
probet et scdm̄ apli p̄ce
ptū sic de p̄ine illo edat

et de calice bibat q̄ qui
indigne māducat corp̄
et sagne dñi iudicat
sibi māducat et bibit nō
diuidit corpus dñi
q̄n̄ em̄ en̄ accipe debet
antea ad cōfessionē et
penitēciā recurrere debet
et omēs actus m̄os cu
riosus dīcūt et p̄cā
obnoxia s̄i m̄ nobis sen
serimus ato festinem
p̄ confort et verā p̄mā
t̄bulare ne aī iuda tra
ditore dyam m̄ter nos
celantes p̄camus p̄cā
h̄etes et celantes p̄cām
m̄m de die in diem. Et si
q̄ mali aut nequā cogi
tām̄ et de eo p̄māz aga
mus et velociter illud de
corde n̄o eradere festine
nec uelimus dicere nō
est hoc gr̄nde p̄cām qd̄
cogitām̄

Eu insipientes quāe
nō cogitā d̄ uel intelli
gim̄ quā in cōspectu dñi
cogitātes m̄e antequā
m̄opus p̄cedunt manifest
te et aperte sunt dicit
em̄ p̄o. Scritas cordi et
renes deus. Et iterū dñs
sat cogitātes boni. Et
alibi idē p̄o. Intellexi
cogitātes meas deson
ge semitā meam & fumi

culū meū muestigasti.
 Ne qđ pmittas in nobis
 cogitacōes pūnas neq;
 tamq̃ minima negligā
 m? quia qui sperint m
 mina paulatī defūit. **N**
 sperna? morsim serpe
 tis ne venenū eius ton
 spatur in corda nra qz
 quāvis venenū sit vīa
 serpētis tamē mors est
 homīis. **A**bsadam? vir
 gulta spmaz de agro
 cordis nri ne defigant
 in nobis altas indices
 Bcm? em̃ qđ cor nri
 ager est dñi nri ihesu
 crīstī excolā? eū celesti
 bus disciplinis? nō sīma
 in agro tūti impatoris
 seminare? Syzania sed cū
 ctis floribz vestatū decō
 mus qz in hīs delatē
 ope deus fructū in cūctio
 rū cantat. **L**egitur Ego
 flos campi et lilū cō
 uallū. Item ego deus
 grūdi. **V**igintiū hūilū
 Bcm? atq; semp aīo nri
 subiecta sit aīe? et sicut
 ancilla famleūe domīe
 sue. **N**e pbea? vīres
 allicatas corpi nro ne
 cōmittat bellū adūsus
 sanctum meū sed sem

per subiecta sit aīo ne
 obtemperet iussū sū spūs
 neq; maneat pūta?
 ancillā ne cōtēphat dñm
 suū sed in omibz iussis
 eius et obsequiis maneat.
Sicut em̃ equitibz frena
 sūt iponēda ita corpora
 nra ieiuniis et orōibz
 sūt infrenāda. **N**ā qđ ad m
 aurage si frena laxauerit
 p pāpīa ducatur ita et
 aīa cū ipō corpe si ex
 frenū nō impouerim?
 qđ infernū pāpīa dila
 bitur. **B**cm? igitur bōi
 et docti aurage corpi nro
 vt per viā rectā possim?
 mcedere. **E**ste em̃ mīn
 e non solū aīas sed e
 aīa corpi nri plīmū le
 dūt et ad infirmitatē p
 ducūt. **D**olet em̃ per m
 inā aboz auditate et
 poculi frangi fortitudo sū
 machi necnō et habudm
 saginis et colerū? et plī
 me egredies escare lac
 guate cōfigūt. **S**icut em̃
 aīne et corpi sūt ista q
 ita ita inedela ē vsq; que
 tepancia tenum. **E**t si nō
 omē opus saltū faciat?
 dies ieiuniorū qđ cū ex
 adiutorio deūis mādī

et abor opulencia fugia-
mus neq[ue] q[uod] auitat deus
in cruciatu cruciatu i flā-
ma flāme quera? gut-
tam aque et nullum re-
frigeriū cōsequamur. **A**
fugia? ebrietate ne in
crime luxurie inuicim?
q[uod] ap[ud] p[ro]p[ri]et[em] dices. No-
lite inebriari vmo in q[uo]
est luxuria. P[ri]mū em̄ dō
nobis q[uod] leticia cordis
nō ad ebrietate donauit.
Bibam? igitur nō q[uo]tū
gula exigit sed quantū
naturæ inbeallitas pos-
tulat. Ne id q[uod] ad mede-
lā corporis n[ost]ri tributū
est ad p[er]niciem depute?
Immūtia q[uo]d tuis in d[omi]no
tua subiectis q[uod] ple-
riq[ue] p[er] vnu hominē
a et fortiores petraue-
rūt nec p[ro]p[ri]am thortem
reuerunt. Alii p[er] vnu
a demonib[us] capti sunt.
Nec est aliud ebrias q[uam]
māifestissim[us] d[emon]i. Eb-
rius putat se aliquē
optimū gere cū filent
ad p[ro]p[ri]a deuolutus. **P**
opulencia arma? ad ma-
ledicta et aduicia p[ro]p[ri]a
et inuita? mens eius f[er]i
liqua balbutit h[uius] em̄

duc cū se putat bibē vi-
nū libitū a vmo. **P**rimū
nāq[ue] homines p[er] vnum
magis debilitate d[emon]i
xerūt nec potunt cōsequi
p[ro]p[ri]a sūtate et sūtate
q[uod] nō t[ra]nunt gule arde.
Sicut em̄ p[ro]p[ri]as cū aui-
dus fauces p[ro]fert ut glu-
ciā estā repente h[uius]mā
iuxta fauces reppit ita
et ebriosus in t[er]ra vnu
in se suscipit immāne
Cū aut[em] in t[er]ra inop[er]e
impellit ad omē opus
nephandissimū et sic
homo rationalis ut n[ost]ro
capitur aial.
U aut[em] fr̄m d[omi]n[us]
tuis domescas et
tibi subiectis p[ro]p[ri]e ut
se sobrios exhibeant et
ueni p[ro]p[ri]e absinencia[m] se
nō erigat sed oīa t[em]p[or]e
iuste p[ro]p[ri]e et religiose in
dei adiutoriu[m] faciant q[uod]
nō solū p[ro] nobis clia
sed etiā p[ro] omī gne hūa.
qui p[ro]p[ri]a sunt ad v[er]i-
tā eternā p[ro]p[ri]e sagume
suū fudit. Nec solū nob[is]
sed etiā omnib[us] Laycis
eius ex toto corde p[ro]p[ri]e
suantib[us] regnā celoz
p[ro]missum est. **G**randis

naq; est confusio aialz
laycoz qui dicit quid p-
tinet ad me legedo libro
scripturaz audire uel dis-
cere ul' etia frequer ad
sacerdotes et etiam scdm
recurre. **D**u claus suam
facia ea que oportet cli-
tis face. **E**ndre no in-
telligit qz pane et uinu
et omnia huius terre bona
et regni felicitate equa-
liter uult participare
et equali labore uigila-
re xpi ferre non uult. **E**d
pdes talibz una parte
in hoc seculo ee sublimis
alia pstratos. **I**n una pte
fulgere auro et pcosis
vestibz et alijs instere
is huius seculi et uariis
caligie occupari. **N**on sit
tibi aliqua dulcedo solido
vel layci hitus uel psonae
quia no est psona que
pao apud deum. **S**imile
em madita dei seruilibz
laycis celeste pallacium
patz deluti clerici et sa-
moniali hitu pdrum
non uidemus ludos neq;
geras no est seruus ne-
qz lib' sed oia et moribz
xpi. **E**ruatq; in corpe
illius est magnus est

275.
Insere teipm suo sco cor-
pori ut sis mebru caput
illius. **Q**uo pte manus
manu manica ee uel pes
pedu odisse. **S**ic cetia me-
bra sue iuncture cognude
aperire debent in unum
psm in augmentu corpis
xpi. **O**mnis em clericus
et laycus qui pcoso saepe
redemptus est qui baptis-
mo xpi tinctus est debet hui-
us laborare et psequere
in spu sco qz nichil pascit
xpianu se uidere uerbis
et factis negare du cor-
ruptus est mente et spu.
De talibus in ewo ipsa
ueritas dixit. **N**o omnis
qui dicit michi dne doe
intrabit in regnu celoz.
Et alio loco ppha maxpa
do dicit. **P**opulo hic labi-
s me honorat cor aute
eoz longe e a me. **N**a cum
tas si fuerit in una parte
munita et ex alia destituta
aditu ad se hostibz prebz
Et nauis si fuerit forat
copugmibz solidata et
vnam fuerit tabula pfo-
rataz aque fluctibz mer-
gitur in profundu. **O**mnibz
em laycis clericis et mo-

dominus equaliter conuenit fides
spem caritatem humilitatem
habere et deo ex toto cor
de seruire rem confessionem
facere et dignam penam agere
quia clementissimus dominus
confugietibus ad penam iustitiam
at sed ne de nostra domini
tanti securi existat ut per
cata peccata augetur neque
dura donec ingrat etiam
in carnis concupiscentias nostras
excedat et postremo in se
nectute malorum nostrorum pe
nitentiam agat. Pius est enim
dominus et misericors nec ultionem
facinorum nostrorum recordabitur
ne quod taliter cogitemus
quod summa stulticia est hoc
cogitare cum et impium sit
tale licentiam a deo postulare
propria aut velle cum dominum
immo est separare nos a deo. Deo
iniquas non talia cogite
cum nesciamus quia die mor
turi sumus. Nemo enim
hominum nouit diem exitus
sui. Non omnes in senec
tute moriuntur sed in di
uersis etatibus de hoc mun
do migrant. Et in quibus
actibus unusquisque ho
muetus fuerit in exitum
iudicabitur. Quia autem exigent
de corpore. Dicit enim psalter

Nemo in inferno confite
bitur tibi. Ideo festine
ad penam conuertere semper
ante oculos meos versetur
ultimum dies et cum dilucto
surrexi ne ad vespas nos
confundat. Puenire et cum in lau
lo mebra deposueris de luc
no confida aduentu et fa
cillime poteris corpus
meum a vitiis et concupis
centiis malis refrenare. Spiritus
cor meum promissa celestia
O meditetur
omni hora que possi
demus in futuras celestes
mansiones transferam ut
cum ibi profectus fuerim frua
mur bonis celestibus. Ita
credimus quia cum a carnis
vinculo anima nostra fuerit ab
soluta si bene et recte coram
deo vixerim mox in oc
sui nostri angelorum chorus
occurreret omnes sanctos ag
mina in nos miscetur a
plexus et ad orandum ver
iudice producet si dum in cor
pore ultimum sicut dixi que
deo sunt placata faciamus.
Tunc erit nobis pax in
eternum et summa securitas
nec timebimus. Volera dyaboli
ignita iacula non vultu quolibet
immuni qui cupit alias
inuis iaculare. Non feret

nō sūa nōnulla carnis eg-
 tudine nō ignē nō faciem
 trutulentā tortoris non
 vltā aduſabz cū spū
 nec vllū tēbimus pūctū
 Sed cū carnis abiectionē
 ſarānā tūc spūs ſcūs ē
 buet nobis in celeſtibz
 māſionē cū nos paulo an-
 nūtiā corpis nūc hoſpitiū
 fecim? māſionē et leti qd
 deſcēſz futuri iudicij diē
 expectabim? in quo ſm
 gulorū aīne pro ſuis ac-
 tūbz recipiet merita et
 egrā pccōres et impī pr-
 būc. Tūc frustū rapaces
 et auari ſupbi et adul-
 tī et uicij maledicti
 et pūcti amarissime fle-
 bunt qz malorū ſuorū ve-
 mā non cōſcriptur
In luctu maxio detēbū-
 tur omēs qui carnis ſu-
 e voluptes ſeauti ſūt in
 mēre et gēitu ſempnō
 erūt qz viciis et paſſionibz
 ſeruiērūt. Et cū hī omēs
 pccātibz ſuis et ſcelētibz
 gehēne ignibz deputan-
 di ſūnt nos ſi deo diuin
 in hoc corpore ſum? pla-
 cuerim? cū ſcūs ſempn-
 mā pūctā acceptari orim?
 Deo cōtēpnām? cūda
 que vana ſunt et caduca vt

tāta glām xpo inſante
 adipiſa meream? Sed
 nemus ſemp a viciis et ad
 viciis tendi? nec ſuper-
 flui ſermōes pcedat ex
 ore nūc quia pro oſioſis
 ſermōibz reddituri ſu-
 rationē in die iudicij. Et
 ad maledicēdū qz qz ſues-
 ca? lingua nūc que ad
 bndicēdū et laudandū deū
 creata eſt ore cōſueſca?
 cōſuetudines peſſimas et
 omī actu nūc ſue etiam
 in cogitacōe qz cōſuetud-
 que longius ſūt pūctā
 et cōfirmata nō cū pūc
 labore vitā? uel eſpelli-
 gūm? i malicia parvuli
 et vici pūctā in ſpū in qbz
 dā nos exhibeā? ſenes
 et quibz dā iuuenēs quia
 parvulis eſt ludere pūctā
 autē pūctā ludere. Nam
 pūctā luctus lētiā quāt
 ſempnāz. Omē autem
 qz imoderatū et diſſolū
 eſſiat aīe et negligētiā
 erga dñi pccptā. Nec de-
 bēta ſua ſciale pccptā ad mē-
 riā reuocare et obliuiſ-
 cēs ea nō ſe inſtigat ad
 pūctā et ita paulatī ab or-
 bus bonis cadit. Nullum
 habet acceſſum cordis co-
 pūctio. Et ſūnt imodea-

in uicia et concupiscentie male
ubi autem fuerint lacrimae
ubi spiritalis ignis accendit
qui secreta mentis illuminat
Nullus nos amor seculi
ab amore christi segregat
et tunc me cogitationes
ad prima future patrie te-
dunt et de celestibus me-
ditentur. Hec est gloria
tua. Hec est perfectio au-
sus. Etiam tu perfectus
enim dicitur non qui eta-
te sed spiritu perfectus est. Nec
uincit obesa pulvis e-
tas si fuerit mente perfectus.
Nec similis etas prode-
rit si fuerit pauper. Nam
et dauid cum puer
esset et perfectus cor et me-
tem habebat in domino de-
fixam et ob hoc in regem
elevationis est et simul cum
esset in etate simili quod in
se nequa habuit de cul-
mine regali expulsus est.
Dominus uero et saluator noster
a senioribus crucifigitur
et ingressus iherusalem a pueris
uulvis collaudatur. Nam et
arbor si multo tempore
fuerit et sterilis colitur
ut magis amplius proferat
fructum. Ideo has similitudi-
nes pono ut nec iuuenis
nec senex in domo tua de

salute sua uel etiam de
opibus suis confidat sed
qui gloriatur in domino et letatur
in eo. Ante uultum con-
fitebor fructu et a uultu
cori non auitas auit tua
et in eorum consilio delecta-
tur anima tua.

Verba enim uite sunt
et uerba hominum deum
timeant et incolumitas
anime habent qui enim libenter
audiunt et attendunt. Sed
sol origo effugit caligine
nem in secula doctrina a
spiritibus nostris expellit tenebras.
Emita quos uultus super
bos mundos maledices et
puros et salutem suam ne-
gligentes qui mortui sunt
uoluntatibus et letantur in propriis
uoluntatibus ut gaudere ca-
reant dominis. Non dico ut
uel unum tale in domo tua
habeas. Sed etiam uoluntates
tales esse audieris hos de-
mita. Cum hominum hominibus
nulla est communitas sit uel
familiaritas neque uelis cum
eis sermocinari. Si non ua-
leas domino adiuuante eos
ab errore suo reuocare.
Nam sepe per unam morbidam
ouem polluitur totus grex
et pars modica fellis mag-
num dulcorem vitat in aurum.

tudine nam tales si in
 hitu videatur tibi clari
 et nobilis et dulcia ver
 ba proferat opibus ta
 men si agat tecum cotin
 uis magis nocet illius
 talis ficta quam placeat
 ex verbis figura. Quod enim
 ex verbis sed ex virtutibus
 homo probatur. Sic tu
 sis apud deum probatus
 et oia pro xpi amore li
 bentur sufferas et pro car
 nalibus quoniam tibi euenerint
 contraria non frangat animus
 tuus nec vigor pacienciae
 tue res huius seculi cadu
 ce non te emolliat sed te
 potius deum. Si appoi
 to tuo retardaueris et
 quoniam te peccati obnoxium senseris
 ad penitentiam conuertere non
 confundaris quia qui hic
 penitebit hic in nouissimo
 non penitebit. In omnibus
 actibus et cogitationibus tuis
 placeas deo nec studeas
 placere alicui nisi ad edifi
 cationem anime. Et in omni
 tempe quod cogitas facere
 primum cogita deum et si in
 deum est quod cogitas dilige
 re ex anima et si est contra
 coram deo propter illud si non
 aduersus fuerit reprobum
 amputa illud ab anima tua

Et oia per consilium sapientium
 facto de opera tua et gres
 sus tui secundum deum voluntate
 dirigantur. In omni oratione
 et obsecratione deum uoluntate
 in te non tua deprecare fieri.
 Et secundum apostoli preceptum
 orare sine intermissione operari
 et scire manus sine uacare
 et disceptatione ad deum lena
 re. Misericors est dominus
 et misericors in se sperantibus pro
 stat. Quod non uult omnia operari
 erant qui nullum habent peccatum
 qui angelos fecit et ar
 changelos proposuit sed ut
 nos ab illo misericordiam consequa
 mur. Elias dedit non ut illi
 elia necessaria fuisset cuius
 sunt omnia regna celorum quod
 constituit dominatores principa
 tus uirtutes potestates sed
 ut nos eius omnis potentia
 per regnum celorum efficiet
 paciens et pacificus est
 dominus ut paciencia et pace
 sua mundum totum qui in
 maligno potius erat re
 coalaret deo et nos pa
 cietes et pacifici sine ira
 et disceptatione sumus. Si ad
 deum uolumus peruenire.
 Et ad omnes homines faci
 amus bonum. Ad omnes dico
 non dico per partes non ad

unū uel ad duos uel ad
tres sed ad omēs homīes
xp̄c em̄ nō pro sanctis
tm̄ passus est sed p̄ pec
catoribz et impijs et sce
leratis ascēdit crucē et
passione sua omēs nos
reuocauit ad uitā Non
sanctis tm̄ dedit deus so
lem et lunā et pluuiam
et oīa nascētia tē et oēs
fructus qui oriūtur m̄ tē
sed in omē omibz hōibz
dedit illa qui solem suū
facit oriri super bonos
et malos et pluit super
iustos et iniustos. Ideo illud
omibz hominibz dedit omē
ut et bonū m̄m et eleō
mē et caritas m̄a et pa
cia m̄a et humilitas i omē
oibz distribuat.

Quam diu fuerim?
In hoc mūdo fact
am? bonū ad omēs maxē
autē ad domesticos fider
et oremus pro inimicis
m̄is et bonū pro malo
resistat? paupes hono
rem? et sustinē? xp̄m
in ip̄is qui dixit Quod
vni ex minimis in se in
fecistis et fili dei erim?
et heredes dei coheredes autē

xp̄i et p̄cipales regni
eius erim? Vnquam
moriem? et non senes
ce? Vbi nō est dolor nec
tristitia nec lux solis nō
lune nec stellaz splen
dor. Sed dñs n̄r ih̄s
xp̄c Lux erit et sanctas
et vita et caritas et pax
et gaudiū et omē bonū
oibz credētibz. Vbi terra
vniuersa quaz p̄p̄ha de
cataueat. Credo vidē
bona rō id ē p̄mū celestē
se desiderat vidē et cu
xp̄o i p̄etnū regnare
Vbi nec vox vlla iſpirat
nec dies imuta? nec i
opia vidēbz nec cupiditas
appetit sed perhene
gaudiū. Hec sunt p̄m̄s
Ia iustoz p̄pter que la
borauit et festinauerūt
et nō cessauit in bonis
opibus quā diu fuerūt
in hoc mūdo in ieiunijs
et elis in castitate in co
gite et p̄cia in suauitate
et beniuolentia in labore
et oīom̄s in p̄secutoribz
in siti frigore et nuditate
pro xp̄i amore et
per omnia inuitales vigili
as deuotunt. Vigilie

mutales sunt cum quis vigilavit circa cogitationes iniquas et turpes vel ad gendum contrarium vel faciendum peccandum. Tales vigilas deuntant et scias vigilas arripunt. In talibus calcantur prout mundum ut futurum regnum lucis faceret. Non accipiunt hic promissiones vel divitias huius seculi imphales que homines male eis utentes ad inferna perducunt et hanc prout prout relinquentes ad civitatem celestem cum dicitur artifex et conditor est Deus intuitu animi sui promissionem dantur panem in verbo in fide in cogitatione in visu in usu in motu in amando oculis in manibus in pedibus in ira et rixa in vana gloria in cupiditate custodientes cor suum et animas suas. Paxiter. n. duo ieiunia ieiunant idem ieiunium corpus et anime hoc est ab ira et furore et detractione et blasphemia et rixa abstinentes se quod sicut iam superius intimavi. Ista sunt mortificatio tibi anime qui passus est mortem sempiternam.

Iterum tibi corpus simul et anime ista mortificatio tibi anime qui passus est mortem sempiternam. Iterum tibi corpus simul et anime ista sunt voracitas somno leticia fornicatio vicioleticia securitas suavitatis hominidum. Ista sunt tibi corpus simul et anime qui passus est corpus et occidit id et gravat animam. Cibaria ista quidem estis autem celestes appetamus que ad celum nos trahunt et deducunt. Sed sapientia divina fidem robusta in christo benedictate benivolentia patientia humilitate virtute divina leticia. Sermones hominum et optimi procedant ex ore nostro sicut domino condita ad edificandam audientiam.

Dilectione dei et proximi in qua tota lex pendet et prophete semper meditemur et opere perficiamus. Hec sunt mandata christi que nobis iubet facere si fecimus ea erimus participes regni eius et regnabimus cum illo. Si autem non fecimus et ipse non dubitat nobis regnum suum. Si denegamus et ipse denega-

bit nos. **S**i nō credimus
ip̄e fidelis p̄māet q̄ oīs
incredulus infidelis aḡ.
dū et viciū ē hōis oīa cre-
dere et viciū est nichil
credere. **S**ūmo studio sū-
magis vigilancia nobis
est audiēdi ut nō audia-
a xp̄o iudice oīm in die
iudicij q̄ p̄tores audiet
Te in igne eternū quipa-
tus est d̄x̄ et angelis
eius. Vere. n. d̄x̄ p̄a-
ta est gehēna et nō
oībus hōibz. si nō fa-
cim? opa diaboli de hīs
qui p̄atur dolor vniū
ardor flāme sitis sine ex-
tinctu fletus et stridor
denū oclorū lacrimē tē-
bre extiores sine luce pe-
na inextinguibilis vbi nō
est vllus honor sine aḡs
xp̄i sed cōtinuus dolor
et gemitus vbi mors op-
tatur et nō dabitur vbi
nō est honor senioris et
regis nec dñs sup suos
nec mat̄ diligit filiū c̄
filiū nec filius honorat
p̄rem vbi om̄e malū et
om̄is indignacō et fetor
et avaritudo lūdat. **H**ec
tinuerūt iusti et hēc fu-
gerūt. **P**rogo et suppli-
co iterū iterūq̄ de p̄or

fuere t̄me ut et nos dū
amem? et timeam? et hēc
fugiam? q̄ mors p̄etua ē
aīe m̄e si in hīs p̄seue-
ram? **T**ria em̄ sunt in
hoc mūdo detiora om̄i
malo aīa p̄toris cū p̄or
p̄seuans que m̄ior cor-
tio ē et mali angeli q̄ eā
rapiūt et infernus in
quē ducatur. **N**on sunt
em̄ detiora hīs tribus.
Ead em̄ aīa metu sua
iudicij expauescēs et pu-
tredine sua insipraēs de-
putruerūt et cor sunt
tucat mee. **P**terea tres
sunt quibz in hoc mūdo
nō sunt meliores q̄ aīa
sancti in bonis op̄ibus
p̄manēs que speciosior
est solē et sancti angeli
qui eā suscipiūt et p̄adi-
sus in quo ducatur exp̄-
tatioq̄ regni celestis hīs
tribus nō sūt meliores in
mūdo. **A**ngeli em̄ sūt de-
lectatur aīam spiritali
cāto sicut p̄s ap̄t. **B**es
q̄ elegit et assup̄s h̄t
in tab̄. tuus replebit
in bonis domus tue. s. ē
t. t. m̄. iniquitate
et frater t̄me me
dicemur h̄ in aīa
firmiter teneam?

et cauea? ab omni peccato
in verbo in facto in cogitatione
in manibus in pedibus visu
et auditu **C**ustodiam?
corpus et animam **X**p̄s ei
dñs n̄r qui est deus et
dei filius descendit de ce-
lo in terram ut nos de terra
ad celum secum portaret
P nobis crucem ascendit
ut de cruciatu dyaboli
nos liberaret **N**ortem
suscepit ut nos de morte
eriperet **A** mortuis resur-
xit ut nos resurgamus
anima et corpore in die mag-
ni iudicii **I**deo dñs t̄p̄s
h̄emus laborem? et bona
opa deoq̄ placata una
cum dei adiutorio semp̄
facere studeamus ne subito
p̄occupati die mortis
queramus spaciū p̄m̄e et
inuenire nō possumus?
Dū sumus in hoc tempe
seminare nos oportet **T**ē-
pore em̄ suo et post mor-
tem suam in die iudicii me-
temus q̄ in vita eterna
h̄ere debemus? **H**ic em̄ la-
bore? et minime onera-
m̄a porte? **Q**uod em̄
p̄cessit caput et mēbra
secuti erunt **C**aveamus
sicut iam sup̄ius in-

tū est fidem etiam carita-
te p̄fectam q̄ fides t̄p̄
sensus n̄r est et caritas
t̄qua om̄a sanctas fides
credit caritas operatur
spes roborat et quibus
diuersa mēbra diuersa
h̄eant officia si carita-
tis in om̄i te teneantur
omnia mēbra tua mēbunt
ut p̄t̄ caput **C**aput
em̄ in celis est et
n̄ra veritas dñs noster
Ih̄s x̄p̄s de suis fide-
libus ait **S**iquis m̄m
insequatur me sequatur
et ubi sum ego illic et
om̄is meus erit **C**a-
ueamus et p̄ om̄a caueamus?
ne per inuidiam odii de-
tractores iū rixam a
capite n̄ro ih̄u x̄p̄o
p̄cedamus? et q̄p̄ mali
p̄ amore x̄p̄i n̄r p̄sum-
ptulerint caritatis ef-
fectu copiamus? et
q̄p̄ boni alius quisq̄
accipit quas nos dare
p̄m̄us? ita gaudeamus?
et pro illo qui accipit
gr̄as referamus? **E**t de-
ra ut dixi? de patre
et filio aut d̄p̄m̄t huius
seculi aut pro culpis
suis in carce m̄bet in-

prali sublimitate retrahi.
tristatur pntu sine am
corde morte si dolemus p
illo in corpore constituti
sum? etiam si no dolem?
et ia a corpore passi sum?
Caitis que colligit et
diuisat dia etiam mebr?
si nos videat de alterius
ruina gaudere statim nos
pedit a corpore. forte
ita no dolem? de ruina
prioris moris quia passi
sum? a corpore. Si n. ibi
eem? sine dubio doluisse?
Consideremus frat. hunc
et diligenter attendam?
qz tam diu dolet mebr?
qua diu in corpore contine?
Si autem absasum fuerit
nec dolere potit nec sen
tire. Cum em manus
aut aliq. mebr? absa
sum fuerit a corpore si to
tu corpus tuc in mul
tis partibz diuiditur
manus illa non sentit
que ia a reliquor. me
broz societate diuisa e.
Talıs est omne xpian?
qui de alterius dampno
aut afflictione aut eadem
morte no dolet sed qz
perus est forte etiam gau.

det. **I**deo affm carita
tis no tenet in corde qz
ia e alienus a corpore
du aplos papiat gau
dere cu gaudentibz ppe
cu flentibz id ipm sen
aetes. Et salomo no
de ruina frim moris gau
da? manifestissime ad
mouet. Nos vero mi
se si vera et pfa cu
tate uolum? custodire
omnes homines sic nos
metipos scudam? dila
gere vt quia caput nrm
xpc est mebra illius
no de meam? vt cum
ppe appuerit gla nra
et nos per concordia ca
ritatis et per dilectio
ne de et ppe quauera
et pfa mebra illius
absqz vilo dolo malicie
vel inuidie omnes hoies
sicut nosipos amates cu
xpo appue meam? in
gla. Ipe etiam ait in
euo? In hoc cognoscat
omnes quia mei estis dñs.
si dilectio fueritis adin
uice. Dilectio etiam p
malu no opatur. **Q**
ui frater hunc si dñs
et saluator nrm qui nllm

peccatū hūit tanto affcū
 et tāta dīlōne nos dī
 re dignatur ut q̄ nos p̄
 timū serpm̄ p̄tā teste
 tue quare nos qui sine
 p̄cō nō sum? et qui pec
 tata mā p̄ caritatem
 redimē possum? nō tā
 p̄fō amore cū dīlīgī
 dū tātū nos dīlexit ut
 etiā p̄m̄ filīū suū pro
 nobis p̄cōribz mortā
 traderet Et dū tantā
 benignitatē et mīaz er
 ga nos exhibuit vige
 te? ne p̄dam? bonū
 quod nobis dedit et s̄a
 cramentū bap̄m̄ nostrū
 in quo unū? abrenū
 ciare dōa? et pompas
 eius et p̄cōs omnibus
 Et si transgredim? in
 aliq̄ p̄cō post bap̄m̄
 p̄ius deus dedit scdm̄
 bap̄m̄ et fontē lacrimarū
 et p̄nauit nobis p̄mīaz
 p̄t fragilitatē mīaz
 Deo debem? mīas con
 fessores veracit̄ cōfitei
 et fructus dignos p̄mīe
 facere et p̄tū nō itēm?
 s̄. missos dīn timet? p̄
 cendos **Q**uod sacerdos
 ut sapiens et p̄fectus
 mēditus p̄mīa p̄tā cū

rare sua p̄cā et postea
 vlnera aliena dēgere
 et sanare et nō publicāe
 hos sequam? et p̄quiram?
 et cū tūbus cōsiliū salu
 tis n̄rē meam? ut nō p̄
 dam? hereditatē celestē
 quā nobis dñs ab mīas
 p̄mīat si seruam? et ius
 ticia et scitātē et puritatē
 cordis et caritatē nō fic
 ta clamātes cū apostolo
Quare nos sepabit a ca
 ritate xpi triblaco an a
 gressio an p̄secutio an fa
 mes an gaudium et que
 sequuntur **D**om̄ est neqz
 mors neqz vita neqz an
 gelū neqz p̄ncipatus neqz
 instācia neqz futū neqz
 aliā creatura potit nos
 separare a caritate dei q̄
 est in xpo ihu dñō n̄rō
Dom̄ ē em̄ de ecclesia
 p̄mitua q̄ erat illis cor
 vnu et aīa vna in dñmo
 et erat illis vnu velle
 ac nolle quia in vnum
 eos xpi dilectio copla
 uerat **E**cōtrario vero
 carnales et aatores h̄
 mūdi cōtra se mōrce se
 p̄antur et dīstīngūt
 mouetes in alterutū

scandala cōtētiōēs iras ri-
pas diffensioēs horādiā p-
iura furtā rapinas ⁊ oīa
que amat iste et delectat-
dices vnusq; i corde suo
faciā q̄ uolo et possū im-
pleā cogitacōēs meas et
delectacōēs corpis. **B**uffa-
gatur i consilia mea sū-
amitor meorū uel pntū
potētū. **A**d est michi aurū
sup habūdāt argētū. **A**d est
michi serui et anallē a-
gri et multe possessiones
huius mūdi pallia uestes
pāose unde me redimē pos-
sum. **A**d impleā uolūtate
meā deus dabit mī spā-
ciū uite et p̄mē. **D**eū q̄
re nō time⁹ qd̄ ex mī ex-
blē infānat. **D**. stulte hac
nocte exposcet a te ciuitas
tūa que p̄pasta au⁹ exiit
Hodie non eē cogitā⁹
et ne sic supbia ⁊ contra-
dīm vt uolūtates mās
malas p̄ficiā ⁊ et deū p̄t⁹
ponā. **A**c demceps bonā
dīm uolūtate ad mās ma-
las reflecte cū muneribz
posse mītam⁹ nāz q̄ p̄m-
uam ad deū semp rectā
corrigē negligam⁹ sed
vbicūq; nos delectat an-
imās mās nolum⁹ vī-

dicare dicētes. **F**aciā
horādiū p̄mū adulterū
et fornicatōz et postea dō
redēptōz meorū. **Q**ua-
re non intelligim⁹. **D**. dū
sic audact⁹ p̄cā⁹ est
mātes muneribz deū
posse placare q̄ tūc mī
copius eū ad uā quā
ad mās p̄uocā⁹. **Q**uā-
deus non delectatur i au-
ro uel i argēto nec a-
liud a nobis querit q̄
aias mās mudas i cō-
spectu suo p̄ntari. **N**ec
em cōsilijs p̄atorū se ul-
mīcet sed ex salute mā-
nos semp admoet et
salubre dat cōsiliū
quia ip̄e est cōsiliarius
salutis nre sicut p̄p̄a-
uit. **E**t vocabitur nō
eius admirabilis cōsi-
liarius. **E**t iterū. **A**m
est de eo i psal. **B**ē-
dix qui nō abijt i cōsi-
lio impiorū. **E**t iterū q̄
nō est iniquitas i eo. **E**t
forte ip̄am q̄ putam⁹
p̄nobis facere elāz de
predijs mortuorū sine
de rapinis paupm nō
nō ope uidetur eē elā
Qualis est em elā vt
vnus mīste vestiatur

et alius iuste expoliet
 et unus iuste pascat
 et alius iuste fame tor-
 queatur. Non querit ita
 deus a nobis. Audeo dñe
odit ista opo deus Ihm
audi ppham qd dicit
qui offert sacrificiu ex ta-
pina siue ex sba paupe-
ru quasi qui victimat
filium in conspuu patris sui
no accipiam inquit is-
ta de manibz meis Mad
em me sagne plene se
Et alius ppha Pams
egregiu vita pauperu
est Qui fraudat illum
vir sagnu est
Quoniam facere
 munus eleosi-
 nas qui nolu facere
 iustus. Studea iustas
et spiritales etas ut de
iustis laboribz faciam
non de rapinis siue de
multiplicatione frugum
aut de mētis negotiis
ne forte in hoc multa
sacrata mēant uel et
q perus est p cupidite
uel ebrietate sagnis ef-
fundatur clametq eoz
voces ad dñu contra nos
multo labore afflicti in
et pph Qui pecuniaz sua

no dedit ad usura et mu-
 nera sup innocentes no
 accepit. re que supius
 psalmo audietem crede-
 te et pauetem dñm effice
 pñe sicut id ps concludit
Qui fac hec no comoue-
bitur in etnu Qa tñā
et huius filia creator dñm
creaturę sue rōnali adnū
ctando insinuat crede
q diligit creator qd crea-
nemēz psequatur si ipse
hō se non psequatur
A nullo quibz hōie rece-
dit deus nisi pñs ipse
hō a dñe no recedat Qa
natura in nobis sed vñ
q cotraxim odit Et
no pdes nobis ymo ob-
est xpi sagne esse rede-
ptos et volutarie dñi
ee subiectos

Ideo cogite et reco-
 gitem q no ppter
 felicitate trena ka-
 m effa sum no ppter
 diuitias huius scilicet uel p-
 ter vita istam xpm co-
 lum sicut aplos ait. Qr
in hac vita tm spamus
in dño miserabiliores su
omibus homibz xpc em
ne aurum diligemus
oblata munera coepne

Docuit ne fame timem⁹
xl diebus ieiunauit ne
nuditate ptimescem⁹ pē
vna tūcāz alia discipulis
suis hīc nectit ne tūc
lacoēs expauescēd omnia
ipē sustinuit Ne morte
formidare⁹ et hac ipse
suscepit Et cū ista omnia
nos docuerit nō tū locut⁹
est vbo ver⁹ etiā exemplo
ipē pcessit Hoc suauit
em⁹ flagret in cordib⁹ nos
tris hoc ignis spūs san-
cti in nobis ferue⁹ faciat
vt sequamur uestigia ei⁹
Ne deside⁹ remanere in
hoc seculo et pea⁹ cum
hoc mūdo heu qm misen-
sum⁹ si hoc crede nolu⁹
et ab amore hui⁹ seculi
metē nrāz non renoue⁹
dū ppetualiter ista tenere
nō possum⁹ et illa p se-
curitate amittim⁹ Quid
facie⁹ q agā⁹ legendū
nobis est si regnū pro-
missū pdamus et subi-
to dicatur nobis Quos
amatores mūdi exite ob-
uia sponso et ad illum
venite quē vidē nō vult
quia pcepta eius pospo-
sistis Videbitis em⁹ pla-
gas ipas quas in torpe

suo pro nobis pcalio
Quid tūc gemētes et
dolētes dice⁹ Et quid
mentis nrās meū exige-
tib⁹ rursus erim⁹ dum
frequēter audim⁹ q ne-
gligimus qd pps. cecinit
Quid retribuā dno pro
omnibus que retribuit in
Calice salutaris accipi-
am et nomē domi iuo-
cabo efficiunt teneam⁹
quia spes bonorū in is-
to mūdo non est pōita
quīs videatur spes mū-
dana eē que in amari-
tudinem vertitur et a-
marū potoz ipē mūdus
aatorib⁹ suis pimat Et
ipa veritas eos alloqit⁹
d. vbi est q amabatis
vbi ē q p magno tene-
O mni fr̄ **B**atū.
nūquid ferree
sunt carnes nrē vt nō
cōtremscant uel etiāz
sp̄s nr̄ ad amatiū⁹ vt
nō mollescat aut etiāz
emigilet ad thā dei ver-
ba Quare nō dicam⁹
cū ppheta Quis dabit
capiti nr̄o aq̄ et oculis
nostris fontem lacimarū
vt ploremus die ac no-
cte vulneratos filios⁹

plebis me. Desinat oculi
mei flendo qui considerant
non solum mortem corporis
verum etiam animarum peccatorum
quibus luctus videtur
quibus planctus amor in
venire potest quoniam unusquisque
mentem de anima perditam lugeat
et dolet cum apostolo qui de
Christo infirmatur et ego
non infirmor. Quibus scilicet
diligatur et ego non vivo.
Atque iterum alio loco dilectio
in proximorum compassus de
optata esse anathema pro
fratribus meis Christo.

Dicamus in tanto
Christi apostolo tantam
flagrare caritatem
cum sciebat quod unico fili-
o suo non pepasset sed pro
omnibus eum tradidisset
pro omnibus nobis dicit
Quod nulli laici nulli clerici
nulli sacrate virgines
nulli vidue debet negli-
gere salutem animarum suarum
dum tanta sanguinis pretium
pro nobis esse fusu ma-
nifestum est. Quod omnes
relicti nos sumus super
terram ut peccata nostra agnos-
camus de cum impio peccato
dum cito veniam dei cum satisfac-
tione non placam. Quia

velociter placavit iram
eius ille qui dixit peccatum
meum cognovi et iustitiam
meam non operui dixi pro-
nuuntiabo adversum me
iustitiam meam domino. Et
quod secutum est. Et tu remi-
ssa impietate cordis mei
Satus est semper deus pec-
cata nostra indulgere si non
tardaveris ad eum reuer-
ti. Si enim tardaverim
timeam ne inferat nobis
iram suam quia quosdam
quidem predestinavit ad sup-
plicium et quibusdam quod
magnum prestat beneficium
nec tamen hoc iuste sed
in alto suo iudicio. Nam
cain pro fratre homicidium
et rob vulneratus dei au-
cus est effectus et abel
innoxius a fratre suo occisus
tamen nec Job divinus pas-
sus est cruciatum non anime
locum donavit ad ignoscen-
dum nec paulum deseruit
colaphizatum quod sua gratia
fecit esse robustum nec in-
dam suscepit percuterem
nec petrum deseruit flen-
tem. Et sic prius et mi-
corum domini in alto suo iu-
dicio separat vasa irae a va-
sis misericordie. **¶** O si

attenda? miserū uicū uas
obm pfectū in pōuōne
pductum misam sancti
spūs potare nō potuit
quo accepto cōtinuo cre
puit totusq; fructus ad
nichilū uale est hec pti
mescētes cōuertam? dū
tūc est **Act** em **ps**. In
quire dñm dū tēp? ē
et cōfirmam querite fa
ciem eius semper Tem
pus est em ut reparem
et si in aliqd pccm fracti
sumus omptm dñi fi
guli et artificē hēmus
Credam? quia potēs ē
repare pōita qui creat
omnia integra **Q**uē n aut
fracti lutū figuli ita uos
estis in manu mea **Q**
hūiliem? nos sub ma
iopotētis dñi ut nos exal
tet in tpe uisitationis **C**
rite? nos in cōspectu dñi
stare agnosca? qz tūc ē
cūc sumus dñm ppha
cōm nos dñat **Q**uid
supbie tūc et cūc **Q**
si nos nō agnoscamus
frustra exaltare volum?
ceruices nās dū deus
supbis resistit? hūilim?
dñe grām **C**ōsolam? hūi

les dñat deus nō cōsola
mī qui estis pusillam
mes cōfortam et iam
nolite timere **E**cce deus
nō retribuet iudiciū mē
veniet et saluos aōs fa
ciat **D**ñs in proximo
est nichil solliciti sitis
nichil uos tēat mudi
infelicitas qz si istam
infelicitatē mudanā sū
di omēs tēuissent ppe
tūa felicitatē non hēnt
Si felicitas huius mū
di transitoria diligitur
ppetua nō inuenitur
Si uero ppetua felicitas
querat? que hic non in
uenitur ad ppetuā felici
tatē tendamus ubi pa
trā et pntes nōs hē
mus pparentissime oīa
huius mudi pro xpi no
mīe tollēmus **Q**uid
rogo est q tolleret **C**
tra illud q nobis pmit
tatur aplūs inquit nō
sunt condigne passioēs
huius tēpīs ad futuram
glām que reuelabitur
Non nobis
Nulla ergo uos ps
sura terreat nulla ca
lamitas frangat **D**ñs

in proelio est pastor me-
 citas nos est. **Q**uid me-
 tuemur et si metuemur cla-
 memur ad pastorem nostrum
 ut nos audiat clamemus
 in conuictione cordis
 dicentes. **E**rramus sicut o-
 uis que non requirit pater-
 nem tuam domine. **C**lamemus
 et dicamus libera a fame
 a ciuem meam et de ma-
 nu camis omnia meam
Clamemus et dicamus pater-
 nre fuga a me et. **C**onfida-
 bo ad dexteram ece dicitur
 ut lupus erigit sicut
 leo frendens. **E**cce lupus
 est otia latrat camis.
Clamamus ad te domine
 dixi tu es spes mea
 portio mea in terra uiue-
 cui libera me de manibus
 inimicorum meorum et eo-
 rum qui me persequuntur. **N**um-
 quid pastor noster bonus
 qui posuit animas suas pro
 ouibus suis ad quem
 si clamemus dimittet nos
 dimittens errare aut a fe-
 re uel a bestis dilama-
 ri atque consumi. **A**bsit
 quoniam relictis rebus p-
 reat querere unam ouem
 que perierat. **Q**uia in de-
 tam et lassam atque fati-

gatum importam humeris
 suis reportauit ad gregem
Pastor eam ad gregem suis
 hueris dignatus est repor-
 tare et anima sua ab errore
 reuocare. **E**t uero istam
 ouem dominus hueris suis
 importam reportauit ad
 gregem quante melle eius gre-
 ges sunt qui tanta se
 ad nos humiliauit et incli-
 nauit. **P**ortat et reficit
 regit et custodit. **D**e pacem
 domine bone summe et optime
 pastor ne peat omnis im-
 ple officium summi pastoris
 persequere leonem qui rapu-
 it ouem de grege tuo leo
 interficiatur et omnes de
 famulis eius eruantur. **T**u
 enim pastor omnium rex me-
 potens cedere sathanaz
 sub pedibus nostris. **E**t nunc
 domine pastor noster rex me-
 tot de grege tua cotidie
 rapiuntur oues et quare
 taces. **E**cce per diuersa
 rapta rapuntur oues
 tue et inimici tui qui
 te oderunt leuant caput o-
 te et tu taces. **Q** domine de-
 quare tam diu taces.
Et hec dominus per prophetam
 clamat et dicit. **E**cce tacui

sed non semper tacebo augz
iudiciū manus mea Ergo
dñe ihu pastor m rex m
accipe anima tua et pgre
dere vt pugnes contra
leonē aduersariū nrm
qui cūc querēs deuora
re nos Esto nobis dñe
tūc fortitudinis a fūe
mima Petim q et msta
tissime petim q ut libes
nos **Aludus** n i malig
pōtus est Ecce semut
mala et pēt mūd dilec
tores **Blasphemāt** msa
mūt et aduersus te m
mūat **Non** solū tuā
māz non pāntur ver
etiam tuū iudiciū repre
hendūt **Quis** in eis ta
lia opatur msa auctor
mali angliū supbus et
perditq et oēs pderē a
quēs libet nos dñe dē
ab omī malo et pō mā
cū omī bono **Ab** omī
malo libera nos q tūc
ab omī malo liberamur
qn dyabolo et angelis
eius separamur **Angeli**
eius sunt qui faciunt
volūtate eius **Non** sit
nobis pars cū talibus
qui faciunt volūtate dy

boli sed cū illo qui dyp
Siquis fecerit volūta
te pñs mei ipse meus
frat et soror et mater
est **Nos** n illius pñs
redēpa sum q societate
maloz fugietes bona q
ram **Sūmo** bono mbe
am q illi fūia dñe vo
lūtate facia q vt sum q
et nos angeli **Dei** **De q**
et ppha **Rndiate** dñe
omnes angeli eius mīse
eius facientes volūta
te eius q volūtas pñs
mī est sicut eman m aut
vt nō peat vñū ex pu
sillis eius et ne peat q
et euellamur dē vñā
msta deponam q opera
tenebrar **Adius** ver
lūis in nocte non opa
noctis sed fidei paga q
quia fili dei appellati
sum **Neq** em dēla
tōe sūp m sū dñe tor
pescat nec nams fan
tasmatibz aīas nras
alludat nec ipa corpa
sacramtorū calore dē
pressa qn alto corpore
qui ex mclinet sed vige
lato oādo ieiunado pñal

lendo contra diam aduer-
sariū meū dimitemus
et magnā lucē infusā
cordibz nris sentiamus
et in nocte opa dei pa-
gamus. Quid n. agen-
dū est nobis in nocte
huius seculi caliginosa
nisi diabolu effugare
et xpm introducere
Quid agendū est nob
in nocte nisi tenebras
diaboli de cordibz nris
expellere lumē verū hau-
rare. Quid agendū est
nobis in nocte nisi sup-
bia expellere extirpare
et humilitate introduce
Quid agendū est nob
in nocte nisi pncipem
omniū victoriā a nobis ex-
pellere et fontē omniū
honorū suscipere

Susapia? eū se-
cū suscipiam?
eum ut suscipiam ab
eo et videam q. bōa
pata ab eo hēm? qui
nob cotidie vocat et sus-
cipiam? iugum eius
leue et sarcinā eius
suauem q. sarcinā pecc-
tū nrore releuat. De-
ponam? opa tenebrarū

et induam? arma lucis
Quid est em deponere
opa tenebrarū nisi renū-
ciare dyaboli pompis et
angelis eius. Et quid ē
arma lucis mdui nisi ce-
dere in deum prem omni
potete qui illuminat omes
hōiem docet in hūc
mundum. Qui hec dixit
Dū lucē hētis credite in
lucē ut filii lucis sitis
Pius tamē dilectissime
fimis qmo q. quibz disci-
tuam? et amesage? q. p
vel sit diabolus. Quid est
em angelus p. supbiaz
separatus a deo qui in v-
tate nō stetit et doctor
mendacii et p. onendacii
q. ab ipso p. mū inventū
est mendacii et ipse est
mendacii sicut verissima
veritas dñs n. absc. xpc
in Ev. Joh. loquit
Quia ipse est caput et
fons mendacii et a semz
ipso deceptus nob. deape
fescinat. Iste est aduer-
sarius effans generis
hūmāni inuentor mort-
supbie inscator vārie
malicie scelerū caput p-
ceps omniū victoriā p. suator

etiam turpia uoluptu. **N**unc
ergo cum illi primum hominem
a deo factum adam scilicet patrem
omni mundi intuetur sicut
superius crebro intelligere
potest uideretque eum hominem
ex limbo terre ad ymaginem
dei factum pudicitia digna-
tum continentia compositum cum
datum caritate immortalitate
vestitum emulum
atque mundus tanta be-
tutudinem hominem eternum
accepisse quod ipse dum esset
angelus per superbiam
cognoscat amisisse mor-
tem statim insanabilem
hominem primum patrem mundi
nos modis periculis et tan-
tis ac talibus bonis expo-
liauit nos in super et
permisit. Itaque in istis bonis
in prima fronte dyabolus
nos expoliauit et pudri-
cia contumelia pacis ma-
suetudine caritate immor-
tali. Sicque nos nudos
ac miseros reddidit suis
quod patris derisit esse in-
uolutos et suo domino esse
assectus atque ex ipso
in medio omni prolem nos-
tram subimet obligauit.
Expoliauit nos pudicia

et accipit impudicia
Expoliauit nos continentia
et fecit iniquos. **E**xpoli-
auit caritate et resuit
malicia. **E**xpoliauit im-
mortalitate et promauit
mortem. **N**unc cum possit
et fetidissimis pannis
nos posteros quod mors
impoluit et fenruos
reliquit. Et quia sic in-
ferabile atrocissimum hos-
tis contra nos egit primo
quia sic egit. **H**ec
fratrem meum hec veni-
entem. Hunc digne hunc
ditati pupilli effecti
sumus. Antequam exactor
veniat tam pessime
hereditat omnibus que
sunt eius renuntiemus.
Quius itaque hunc here-
ditati in qua sunt pa-
tri in digne prope scilicet et
angelus eius renuntia-
re neglexerit cum iudex
penerit sicut enim so-
ludetur debitor exacto-
ri exactor autem debitorum
trahet in carcerem. **A**me
dico uobis de domino non
exies inde donec reddas
nouissimum quadrante.
Ammine itaque genus

huamū tamq̃ paup̃em
et pupillū diuina sc̃pt̃a
comendat deo. d. t. dere
lictus est pauper pupi
lo tu eris adi. ei. itaq̃
aduersariū diabolum
demrans secutus aduē
contere brachiū p̃toris
et malignū. Assit dñs
nr̃ ih̃s xp̃s pius et
miserors qui aliquaz
māz hūc pupillo et
paup̃i exhibeat q̃ calli
dum atq̃ ferocissimū
adūfariū patitur. Et ia
pupillus in causa sua
deficit q̃ suus adūfariū
prauis artibus decipere
eū festinat. ¶

Assis dñe ih̃s xpc
huic pupillo ydo
neus defensor sta i. ca
illius q̃ iussisti ita iu
dicare filijs hom̃. Eleua
brachiū tuū et cōte bra
chiū p̃toris et malignū
Optime nosti hūc pau
pis et pupilli g̃m̃s sal
huamū causam que ex
pat̃no orographo debe
muetus ē reus et obscur
tus ab adūfariū detine
Non est aliud que admo
nob̃ subueia n̄ ex tuo

consilio et p̃necessariū
adiutoriū iudica causa
nr̃am defende causam q̃
potens es. ¶

Ohi frater h̃me qua
felix anima que tam
potentem h̃s defensorē
Deo nūc queso uigilet
vniūsq̃ n̄m̃ ne q̃d
eū dya⁹ in die iudicij suos
panos agnoscat et incipi
at reos semp̃ det mei q̃
xp̃s sua gr̃a uoluit libe
rari. Nec s̄ male bladiā
qui p̃t̃ acceptam gr̃am
corrigi uoluit atq̃ rursus
ad illas suas p̃stinas re
deut i. iqtates. Expectat
em dies iudicij adēit ille
equissim⁹ iudex q̃ nullū
potentē p̃sonam accipit
Cui⁹ p̃allaciū aūo argen
toq̃ nullus ep̃us n̄ abbas
nec comes corrupe potest
Istabūt om̃s aīe ut refe
rat vnaqueq̃ s̄ illud q̃d
in corpe gessit siue bonū
siue malū. P̃sto em̃ erit
adūfariū dya⁹ et r̃atābū
ūba p̃fessiois nr̃e et ob
iciet nob̃ in faciem quidq̃
fecit et q̃n̄ peccauit. Et i. q̃o
loco et quid boni opis tūc
ip̃is facere deberet. Et si
tales mueti fūi⁹ exultabit

ille aduersarius in conspectu
pmissum iudicis superiorem
se nobis declamas agens
talem causam apud talem
iudicem. habet enim dicere
tunc ipse dyabolus Equissime
iudex iudica istum meum
esse obculpam qui tuus
noluit per gratiam. Tuus est
per naturam meam per misericordiam tuam
obpassionem sed mea obseruationem
tibi inobedies inobedies. Ante accepit in
mortalitatem stolam amem hanc
pammosam quam indutus est
tunicam tuam uestem amisit
mea huc pertulit. Quid apud
eum in pudicitia faciebat
quid auaricia quid iam quam
supbia quam cetera mea mecum.
Dimisit te confugium fecit
ad me dyabolus sordes video
comitari cum illo. Quid ei
idcirco omnia faciebat qui cum
supbia disputabat quam cum
ira fuebat thesaurisauit
sibi iam in die ire. Equis
sime iudex iudica inquit
quia iusticia et iudicium
propter sedis tue. Iudica illum
esse meum et mecum esse dampnandum.
Hec omnia que huc
attulit mea esse cognosco
dyabolus esse uoluit et mea
concupiuit metu perterriti

debet quoniam que dignus es
tanto pro liberare ipse se
michi uoluit propter meum
libenter obligare. Hec huius
frater. Ene potuit ne apud
os qui talis ibi inueniretur
ut iuste cum dyabolo re
deputetur.

Quodammodo quid agamus
ab illo uideamus
quo libemur uideamus
et cauere ne in vacuum
gram dei suscepissemus
sed integro corde perfractis
fide renunties atque synagogam
tam dampnosam dyabolus
hereditate ne pupilli et pauperes
remaneant. Excitet
in medio nostrum dei pauperes
apostoli tribulis tribuliterque
prolata que corda simul
et corpora nostra contremisce
faciat. Dicit enim uoluntate
peccatis postquam accepta
notitia uitat iam non
relinqui propter hostiam
tribulis autem quedam ex
pectatio iudicii et ignis
emulatio que consupta
est aduersarios. Irritam quod
facies legem moysi sine
ulla misericordie duobus
testibus moritur
quanto magis putat de
tiora mereri supplicia qui
filium dei concubauit et

sanguinem testamenti pullu-
 tu duxit In quo sacrificati
 est et spm gre contueliaz
 fecit Sam9 em qui dicit
 in vmdicta ego reddam
 Et iteru qz iudicabit dñs
 pplm suu. horrendu est
 em incide in mang dei
 uiuet Et pauloplo Nolite
 itaqz amitte confidentia-
 mram que magna habz
 remuneratoz. Paria enim
 nob nra est ut uolunta-
 tem dei facietes reportet
 pmissioem. Adhuc enim
 modicu aliquantulu q
 uetus est venet et non
 tardabit redde vnicuiqz
 scdm opus suu. Hec em
 uba no ex me sed ex ipso
 qui loqui xpus dicit. An
 expmetu eius quie qm
 in me loqui xps Preslu-
 erunt Extenda9 aac ocl
 cordis et uidea9 aurem
 cordis acomode9 ad tribi-
 lem apli sententia pspice
 dam et inuestiganda au-
 demus oclm cordis ymo-
 lus ipa qz desideam9 vide-
 mudz cor nrm et sic a p-
 catoz tenebris ipso mise-
 tante mudatu. Sti em
 ait mudo corde qm i. dev-
 Non sit nob hic labor i vtil
 ad pmiciem s vtil ad salutes

Quia dñs lucem hemo
 ne tenebre nos cophendat
 Et itm aplos hortat2 nos
 mteissime d. Remissas
 manus et soluta genua
 erigite et gressus vros facite
 pedibz vris ut no claudicas
 erret pes aute mag2 sanc2
 Pace seqm cu omibz et sa-
 moma sine qua neo uide-
 bit deu Contemplates ne
 q desit gracia dei ne q rador
 aaritudinis rursu gmas
 impediatur 2 pilla inquet
 mlti et pauloplus. Videte
 ne rufet loquete Si em
 illi qui increduli fuerut
 uibo dei non effugerunt
 reasantes eu qui super
 terra loqueba2 mltio mag2
 nos qui de celis loquentem
 autm2 cui9 uox mouet
 tram modo aut expmittit
 d. Adhuc semel et ego mo-
 uebo non solum Terram
 Et aut adhuc semel dicit
 dedat mobilu tñslatoz
 tamqz infectoz ut pma-
 neant ea que sunt i mobilia
 Itaqz regnu dei i mobile
 suscipietes hemo graz pps
 finas placetes deo cu metu
 et reuencia Et em dñs nrm
 ignis consumens est q con-
 sumptus est adusarios Pace
 Sam9 ad deu antequam

consumamur ab illo postu-
lantes vie cor nrm et tenes
nos Et iterum qm pbasti
nos deus igne nos exami-
nasti sicut examina argenti
Optissime em pz qz si hic
ab illo no vrm² illuc vel^d
ad usum consumemur. Aut n
apls nemo se traueriat neo
se seducat in ambz uerbis
qz quicqz seminauit homo. Et
et met. Non aliud lingua
loquamur et aliud corde ne
sumus munda et erodiam aln
in pdicem aln in confusioz
aln in dissimulatoz sed aln
in veritat² humilitatem Ideo
cu vco corde in pfectudinem
fidei pperem⁹ a uerte corda
a consuetudine mala Teneas
spei nre confessioem inde
clabilem et bonoz opm
inchoatoz non deseram⁹
sicut consuetudinis quibus
dam Teneas carnis nre sup-
bia qz cas est que amara
pducit in totam supbia afft
et qui i carne seminat sicut
ait aplos de carne metz et
corruptioem. Caro est que
rapit dyabolu. Dva⁹ em
seminat in carne nra scia
sua. et homicidii formicoz
concupiscencia libidiez ias-
turam ebrietatem supbia
furtu et omes suggestioez

malam dicete aplo no e
nobis conluctatio adusa
carne et sagnem si ad
uersus spm aer² hui⁹
aduersus spalia i celestibz
De dyabulo dicit q sps
malus est et no uidetur
et npe sps nequissim⁹
pietatus est de celo cu aglus
suis de quibz in apoca-
lisse proiectus est accusator
firm nroz q accusabat
eos die ac nocte et ipsi
vicerunt eu ppter sagnem
agnm de quo aplos dicit
Datus est m stultia carnis
mee angelo sathane q me
collaphiser ppter q teo co-
gavi dnm ut discedet a
me et dicit m sufficiat t
gra mea nam virtus i
firmitate pfia² Item npe
repetens dicit video alia
legem in mebris meis q
dicetes legi metis mee Itm
Ego npe em mete fuo legi
dei carne autem legi per-
cati et itm nichil. nre dap-
natois est hns q st i xpo
Caro est que rapit
dyabolum et carnes
habet dva⁹ in ptate no
non anam ideo dicit ap⁹
datus est stultus carnis
non dicit anime Demcp
Job in carne temptatus a
dyabulo dicete dno Et da

est ptas ei in facultate eius
 et in carne eius nō i aia
 Cāo em concupiscit adūsā
 spm spūitus adūsus carne
 her aut inuice sibi adūsā
 ut non quecuq; vultis illa
 faciatis Caro est misa bes
 tia que grauat aiam dñte
 aplo cū in carne st deo
 place non pnt Item ipa
 vitas de se ipa dicit Spūitus
 quidem p̄mptus est cāo ac
 infirma Caro em nra ima
 liaa semp vlt potens esse
 in abstinentia in ieiunio
 vigilijs et oroe ac bonis
 opibus infirma se ee figit
 Cāo nra est que nos dem
 git in foueam dicete aplo
 Mortificate membra vestra
 que sunt sup terram i for
 nicationem in inuidia iras
 cundiam rē que sciat Et
 iteru curam ne fecit in
 concupiscencijs vris itaq;
 mortifice carne nram per
 abstinentiam in ieiunijs et
 vigilijs et oroe ne nob ad
 ducat dñm cū concupiscencijs
 mal Cāo aut data e nob
 quasi aīne bellu que si
 mortifice adducat vita si
 mīta pat se cōn aiam ad
 bellum lauda aut illu q
 carnis sue pt hēc ptatem
 dū infirmitate carnis tme
 salutem aīe negligimus

O aīma misa q̄ dīas qua
 caro sic fortiter quat dicete
 salomoe Cāo que corrūpit
 adguat aiam Et itē repetit
 os quod meti occidit aīma
 De ue misa aīe quam caro
 sic psequi Cāo nra cotidie
 contra aiam pugnat et cōn carē
 nos cotidie debem⁹ pūgre
 sicut ap̄lus papit Si p̄m
 carne vixit moiem si at
 spu f r in viuet Omez ma
 lam suggestioem cāo con
 cupiscit et demrat Cāo co
 cupiscit ome malu cāo hor
 tatur maleficia cāo prouocat
 iam caro prouocat homicidia
 caro prouocat adulteriū
 turam infir ebrietate ptat
 omez concupiscenciā hui⁹
 seculi et omnia mala caro de
 sideat O caro bestia crudel
 quid her q̄ grauas amas
 que nichil desideass n̄ do
 hūie Tu aut caro misera
 nō solu te ipam occidis sed
 et amas nō sufficit tibi p
 dico tua sed adhuc vis aīaz
 i infirmū demgere De tibi
 aīma que carne accepisti
 cōntriam q̄ nec ipa intrat
 nec te pmittit intrare in reg
 nū O caro malo quid quis
 quid desideras nō vis sus
 tīne laborem Non vis in
 q̄eta coq̄scere suffocas aīaz

ut uisa vice tu sis dñd et
illa ancilla. Rogo quare
quas amas que molesta
non est tibi. Nec tu effu-
gies pena dñi ipa patitur
gehenna. Nec em sine te
potit iudicari in die iudicii
Quare no consent spui r
aie nre. Sicut euangelium te
horta dices. Esto conseruans
aduersario tuo du es cu ipso
in via. Hoc e in silo ne for-
te tradat te iudicii. Hoc e
xpo et iudex tdat te iustu
Hoc est angelus mal r iust
mutat te in carcer. Hoc e
in gehennas no exies inde
donec reddas nouissimu
quadrantem r minimum
pccatu. Cuius es tu et quid
nobis pccas nisi det metu
anime nre qui te nutrit ad
malum faciendu te nutrit
qz no peccat aia nisi per
carne sicut scriptu est. Aia
que peccauit ipa morietur
vbi gra dicit aliquis aia
quo potest peccare cu no
videat. Cuius pt tene cum
ipa no teneatur.

Per aia peccat que quat
aniam et aia a carne su-
pata consertit carni i pccis
Cao em pceptu est ad libidi-
nem i pba ad peccatiam

freques ad luxurias in vere-
cunda ad fornicationem. Eme
cotidie crimi sup poens
pccam pccis no cessat pes-
simis deteriora conuigere
voluntate crudelis vana
et insipiens sp ad malu
prona ad bona excusabil
et pigritia velox ad mor-
tem ad vita difficilis. Cui
erosa sunt opa luce r tene-
bras amantissima quia
cadere diligit surgere ne-
gligit. Amara est illi
salus et dulcis pccatu. De
malo sp corrumpit in deteg
et de peccato in pessimoa
defluens in qeta r in pa-
cies flammis gehene ardet
rudans in iaces se in
gima cupiditate r aua-
ritie uauat et arrogancie
ire ipacitiae retiaz neq
aiaz supfluitate in ho-
nesta se depmit abstrahas
se a celestibus et delicias
maris. Relinq ueritate fes-
tinat haurire uauitate et
verba medacii. Et q pluia
Sicut tinea lanam deuorat
et sicut ignis ligna fumi
et stipulam consuit ita
caro rebellis et delicata
aniam consuit r correat

Quid tu ad hec anima cō
ad hec respondes

Dicam inq̄ redeptor
meo anqua carne
quar q̄ ad hoc respondeas
et ad qd̄ boni corpus cu
quo mbito matac volu
issem Non sit in me obse
ro dñe libidinis concu
piscencia sed amor iheret
pulcheri me castitat Si
ad malū audiedu tarda
ad ūbu tuū festina ad per
ficiendu accelans et sim
in tuo timōe sollicita i ao
re pfecta in fide constans
in spe nullaten⁹ dubitas
dilectionem primi fera odī
ardore non vraz nec in
vidie luore tabescam San
semp op⁹ in me spīa ut
cogitem compelle ut facia
suade me ut diligam te co
firma me ut teneam te
custodi me ne pdam te No
ingredieris nec iquestati
domalio meo ubi tua dz
esse masio pes supbie nec
gule nec concupiscencie for
nicatois nec auaricia iuidia
nec ira isticia nec vana
gla sed profunda hūilita
tem posco ate qui dixisti
super quem requiescam
nisi super hūilem ⁊ que
tu. r. Da m̄ profundam

hūilitatem qua curuetur
altitudo carnis supbe que
suffocat da mesurata ab
stienca qua supflua vici
refrenetur que me puit
Da castitatem cordis q̄ me
impollutam reddit da mu
diciam spūs q̄ in munda ca
nis luxuria me demergit
Da man⁹ largifluas adero
gandas elemosinas qua
tenax auaricia respuatur
Da dilectois amoris quo re
lum extinguitur inuidie
Cede tolleracie paciam
pqua ira crudelis bestia su
pata deficiat Tribus etm
gaudī spēm qua isticia aq
tutudo demulcia fac mē
secus mete de bono opere
gloriai ut uane gle foras
ex me non procedat iacta
cia dona etiam m̄ i oibz
tene iusticiam magnimi
tatem tpanciam Et fac me
cū simplicitate esse prude
tem ut btam vitā sintit
agam ⁊ malū prudenter
refugia atz fraudulentaz
et deceptoiam astucia dya
boli intelligere valea et
puidere quid boni agam
uel quid mali refugiam
fac me post hec m̄tem
beniuola pacificam masue
tam modesta sñ simulacoe

esse omnibus bonis concordē
in vigilis et ieiuniis et oro-
nibus constanter strenuam
Da etiam in mansuetudine
moderatu sermō adpisti sile-
cium ut loquar qd̄ decet ta-
ceam q̄ loqui nō oportet
uel quidq̄ ex ututu fructibz
conferre dignaberis Da s̄
aliquo errore in maculata
tibi seruare fidem et iuxta
fidem digna esse opa mea
ut fidem rectam ope prauo
nō polluam et te q̄ bene-
dicendo confiteor male ui-
uando nō denegem Et q̄
strenuus fide sequor actu ne-
gligēcie opibus nō offenda
fac me in scō commiscantem
oportito sequi iusticia dilige-
ntiam amare veritatem resu-
tate meditari flm nichil me-
ditari uel loqui te inde si-
nenter timere te dilige
tua pcepta seruare pacem
cum omnibz sine dolo retinere
discordes sine simulatione ad
concordiam prouocare car-
tatem aut et non simula-
tam offerre nullū scanda-
lizare nulli me pferre s̄
omnibus infirmis iudicare
Reuerentiam et honoz nō pp-
tūmōz potentū s̄ oblatissi-
mū exhibere senioribz obedire

et caritatem equalibz offe-
riam optime dilectoris
iunioribus unde fraternita-
onica siue p̄fusa equam-
niter sustine aut s̄m̄
pdesse non obesse nulli
ad usui nullū calupniarū
nulli offendicium ponere
nullū iudicium nulli detestari
in iuriam nulli esse nulli
culpam vitā nulli explorare
semitam Et de me
ipa tū esse sollicitam
Malū pro malo neq̄q̄
rependere in iniuriā me-
arum ne meorem mul-
tatione nec vindicte s̄ in
omni bonitate superare ma-
litiā maledicenti bene-
dictor parare in iunctu et
amici diligere conuicia
et contumelias irasci
sustine non rependere in
iniurias s̄ cito obliuisci of-
fensio meo ignoscere ad ve-
ram cōcedenda s̄ p̄pata
esse aliena nō concupe-
scere autē qualibz auferre
mea nō hntibus misci
corditer erogare apud me
ppter te q̄ redemisti me
retinere esuientem deinde
reficere siciem potare
hospitem colligere modum

opere visitae laetitudinem
 requirere carceratu consolari
 tristem afflicto et lugeti-
 bus copati. non hinc pbe
 necessaria victu et amictu
 diuide cu egeo Amplecti
 indigens Fove domestici
 cu amae pegni redime
 captiuu suscipere aduect
 tueri pupillu et orpham
 suffragari vidue subue-
 nie oppido prestare auxilium
 desolato discipe collere in-
 pietate vel quocumque pcep-
 toru tuorum documeta deda-
 rent diligere et audire
 ardentem investigare pru-
 denter scire festinanter
 exerce desideranter implere
 et coram te humilem semp
 existere ut surgam non
 deiciar erigam non subruar
 ostenda non descenda quia
 caro cu qua in hito semp
 duc me vult ad peccatu
 meum vult conari sed non
 meum deceptae nullum
 peccatorem pacior hoste quam
 corpus in quo hito e em
 quasi leo subuersor in domo
 mea undique me morsu pes-
 tifero dilacerando consue-
 Ideo longa trahens suspi-
 ria clamitando dicta infel-
 ix ego homo quod me libe-

trabit de corpore mortis huius
 gratia dei pro qua id est per
 Iesum christum
Hec velim o ihu salua-
 tor bone redeptor op-
 time hec velim que huc
 usque me supplicando dep-
 catus sum et hec deprecor
 quia preciosissimo sanguine
 tuo redempta sum ut propter
 carnis corruptionem non peccem
 metum non veniam in mor-
 tem fac neque intras obliui-
 omis. Hec vox in auribus
 meis tue sonet ut tuam
 non carnis facia voluntate
 et omnis meus mea te medi-
 tetur mente et delectetur te
 sequa te confitea qui me
 redemisti. Vel quod redimedo
 me in eternum misericordia tua est
 et in tua misericordia reuixi posita
 patris et surrexi a mortuis
 quo segregasti a peccatis
 me adolescentiae mee et egi
 peccata coram te quod suasti
 in tempore commissariorum que co-
 siderans peccata mea computa-
 sum et te inspirante egi
 peccata leta iam inde tibi
 me et semp in numerem
 gratias refero quod ut inueneris
 te tu prius quesisti me ut
 redire ad te tu copulisti
 ut liberarer tu sicut pater
 propter respectum ut confiterer

Qu es opator et ut me
recognosces plagem
tu dedisti mi pōne
dne lacrimas meas i cōsp
tu tuo et pueniat ad te m
celum deprecaco mea adesto
pcoz et subueni atq i malis
tuis comedata tibi mēpaz
susape libera me de ore
dracōis seuissim / 2 de ma
ni atrocissim mferm cu
accepis me / 2 aufes de me
dio ombre mortis ymnio
deduces mfermitam lucis
mclaiissima regioem viue
cui colloca me in caulis
tutissimis gregu tuozu
qz tu es pastor bon⁹ qui
requit et reducit perditu
tueris et saluas inuenta
foues et sanas lagrima
Et tu es misericors dñs qui
spantes in te nō confundis
requerentes te nō delinqs
reutentes ad te nō rēspuis
sed exultando et laudando
susapis atq metua bñtudie
vna cu sis et elas tuis et
naliter regnare concedis
qz est tibi cu eterno pre / 2
spu sco vna deitas gla utq
impui et potestas in sila
seculorum. A. an. E. 17
Expliat epla Bñ augy epi
ad queda Coitem s caissimu
domacui i titlata de Salu
taibus documentis

Augustinus de deo cordis
Domne deus nr mi
seator et misericors
longanimis et ml
tu misericors et uerac qnto
largius progat in pnti
seculo mīaz tanto seueri⁹
mmatur iudiciu in futo
anulu delectat d amatores
seculi qz misericors sed si
amas tam instam mīaz
time q est verax Si em
mīdū dicit n mltu mi
seators iam comiteres te
ad seuitate et licentiam
patoz facis qd velles vte
ris seculo uel quatu tibi
promitteretur vel quatu
tibi libido transisset Et si
quis tibi obiurgaret dices
quid me terres ille mise
ricors e ne talia homines
dicent addit m fieri verax
et exauisit leticia male p
sumenau et illuxit dolor
dolentiu Gaudeas ad mi
seicordia dei sed timeamas
iudiciu domi pat sed non
tacet tacet sed nō tacebit
modo licet tibi compone
causam tuam ante vltim
iudiciu compoe causa tua
nō est vn psumas cu ille
venit nec flos testes addu
ces quibus ille fallatur
nec pñomi fraudulent
auuentioiba / 2 limbofio
promu

artibus adhibebis n^o a
bies a quo mo^o ut iudices
posses corrumpere tunc erit
causa tua qui mo^o est testis
uite tue Temp^o est color
dandi cu^m aduersario tuo ato
t^um logam^{us} est deus vide
do iniqua et noⁿ pueni^{do}
et em cito futu^m sit expe
suane uite proliu^m est
q^{uod} deo breue est Num
q^{uod} si totus q^{uod}is huius vl
tim^{us} dies longe est vnus
cu^mq^{ue} dies vltim^{us} loge
est longe videt^{ur} q^{uod} rescat
q^{uod}is noⁿ erit on^{is} q^{uod}ntum
his actu^m est ab adam sin
gat cogitacio tua q^{uod}ntu
vis de die iudicij q^{uod}ntu
vltimu^m die uite tue quo
exiturus es de hoc corpe
p^{ro}ducturus es in longu^m
roⁿe ex quo homo ma
pit viu^{ere} ia p^{ot} mo^o pos
sibiles mortis m^uicu^m fat
vita m^uicat t^ua iⁿ m^une
huano Ille solus mori
noⁿ p^{ot} qui noⁿ dum cep^{it}
vuiere Intertus dies q^{uod}
tamq^{ue} cotidianus sp^{er}a
dus est Concorda cu^m ad
uersario tuo du^m teai est
iⁿ via iⁿ m^usta vita Q^{uod}
iste aduersarius noⁿ est d^ual^{is}
na scriptura noⁿ hortat^{ur}
ut co^oordes cu^m d^ualo
Est ergo aduersarius que
est homo facit q^{uod}ad ille
si aduersarius esset teai

in via noⁿ esset aduc^{te} teai
est in via ut co^oordes teai
Sic em nisi in via co^ocor
daueris ia tradet te iudi
cij iudei m^ustro q^{uod} m^ustari
mittit m^ustroem Eloga
ista exalta^m sut sermo dei
aduersarius quare quia
continua iubet h^une que
suas dicit em t^u viuis est
deus vnu^m deu^m cole tu di
misso vno deo ca^mq^{ue} legit
t^umo vno ame foemica
ris p^{ro} m^usta de m^uma et
q^{uod} grauius est noⁿ q^{uod} ap^{er}e
deserens et repudiens
sic apostate faciut sed
tamq^{ue} manes domo v^{ir}i
tui admittis adulteriu^m
i tamq^{ue} noⁿ xpianus di
mittis etiam Cosulis
mathematicos augures
augus sp^{irit}us et malificos
i q^{uod} de v^{ir}i domo noⁿ re
cedens adultera amad
Et manes m^ustus co^ou^gio
foemica^m Dicit t^u ne ac
cipias i v^{ir}u^m nome^m di tui
i tu contempnes eu qui
est equal^{is} patri et vnus
cu^m patre dicit ut sp^{irit}ual^{is}
obserues sabb^{at}u^m Non
du^m modo iudei observa
bant o^{mn}ia carnali vacat^{ur}
em voluit ad luxurias
suas melius facit iudeus
i agro suo aliquid vtile q^{uod}
m^ustreato sed iⁿiosus exis
teret et melius femie

eorum que vacant ad mu-
tationes que lana facit quare
tota die in neomeniis suis
impudice saltarent. Ibi
autem dicitur ut observes sabbat-
tum in spe future quietis
qua tibi promittit dominus
quisque tamen propter illa que te-
futuam agit quidquam potest
quavis laboriosum videtur
quod agit tamen si ad fidem pro-
misse quietis id refert non
dum quidem sabbatum habere
nunc sed in spe tamen autem
ad hoc vis quiesce ut la-
bores cum ad hoc debeas
laborare ut requiescas
Dicitur tibi honora preceptum tuum
autem contumeliam uxor-
is patris tui quia non vis
pati a filiis tuis Dicitur et
non occides tu autem occide
vis in manu tui et ideo forte
non facis quia times iu-
dicem hominem non quia
cogitas deum Dicitur et non
mechaberis et non ibis
ad aliam propter uxorem tuam
Tu ergo castitatem vis
habere ab uxore et non vis
reddere uxori et tu debeas
in virtute precedere uxorem
quod castitas virtus est sub
vno impetu libidinis cades
et vis uxorem meretricem esse
et tu virtus iaces et tu

tamen caput sis uxoris
tue vis domui tua capi-
te deorsum pendere caput
tamen mlier est vir ubi
autem melius vivit mlier
quam vir caput deorsum
pendet domus si caput est
melius dicitur vivere et precedere
in omnibus suis bonis ut
illa imitetur caput suum
Cuius caput ducit illud
corpus debet sequi Certe
ergo vult caput ut quo
non vult ut corpus sequatur
Hec iubendo sermo adu-
sarius est timeo ne ego
ipse adusarius sim quodam
qui hoc loquor quid ad
me pertinet forte ne fa-
ciet qui terret ut loquar
et non timea loquelas
hominum Nam qui volunt
castitate frui uxores
humidant tales nolunt
me ista dicere sed velint no-
lunt dictus sum Si enim
vos non exhortor ut cum
adusario concordet ego
tamen illo in vite maculo
qui vobis iubet ut faci-
atis ipse nobis iubet ut
loquamur Vult in ceteris
ymolatus sum presumo
autem de caritate vestra quia
vnum deum colit quod filium dei
equalem patri creditis non
etiam metes christianorum

de futuro seculo cogitare cuncti
etiam honoant pntes et
vix invenio conqueretes
de imptitate filioz qm
no desunt no credo eam hic
esse turbam homicidarum
istud vo malu lates spes
plus occupavit et in eoye
hemeris irrita adusais
ille q ideo clamat ut sit
aliquando amicus querere
cotidiane st quaq ipse
femme nec audient iam
conquici de viris suis ita
in vades oia consuetudo
p lege se sua ut iam i mli
cribus forte psuasum sit
lice hoc vult licere non
mlicib9 Solent em audie
adductas esse mlicis ad
foru que forte cu suis
invenite adductu vnum
ad for qui in vetus est
cu ancilla sua inquam
audierut tu sit par pam
in pto pari innocenagez
faat videi vix no dma
vitas sed huana pñsitus
et si fortem atrozem qsq
passus fuit uxorem suam
et libens inmurantem
tui iam videbitur quia
liceat vno et audia i etia
q no lig vno forte dicit
quid a me erig redde in
fide tibi dico et tu michi
fidem xpo ambo fidem

debem9 et si me salus tu
vni sum9 qui nos emic
cu vir no vult in se fieri
sanus in me fit in sanus
nascitur maledicat et dicit
quo hic ille veit aut uxor
mea hodie in etiam veit
hoc dicit in cogitaco credo
qz libere erupe in vocem
no audet fortasse illa em
respondet quare maledic
tu paulo an amabas coniuges
quies sum9 tame lingua
tua discordas mecu congoz
diter du mo vivere potis
nos fies pcula vna intue
mur voluntates vras atte
dim9 na medic9 si volutez
egri attendit iniqua illa
curat ite meli9 eat qbus
dam nolentib9 corrigi ut
ul hic non veire9 si ista
dictu sum9 ul qz ia veni9
no ea dicerem9 si cythacde
eemus tenuissetis nos da
rem9 vobis dice et quisq
pro modulo suo conferret
nob mcede p bonis tantat
ad ipus dulcibus i postez
amant et cu amaitudine
digerant q tu dulcedine
tpali pbernt meli9 ergo
vob amara catam9 ad tpe
que postea dulcescat i vob
nec mcede aliqua erigim9
n faciat9 que dicim9 ymo
no faciat9 si nos dicim9

fratrem omnibus ille dicit
qui neminem timet et perque
fit in nomine ipsius et in gloria
me ipse putate me contra
redu esse quod vobis ipsum pos
su carere Ecce psalterium vobis
decem cordas habet hoc
autem vos cantastis ante
quam incipem loqui corus
meus non fuisse nonne
paulo ante cantastis deo
cantum novum et est ipse
decem corda nunc peritio que
amara est vox psalterii di
decem precepta decem corde
et tria pertinent ad dominum sep
tem ad homines plus in
deorum accepit legem in de
calago non obprobabat et
quicunque obprobabat timore
pene non amore iusticie
portabat psalterium non can
tabant cantum novum vo
luptas timentis hominis quia
est vetus homo vetus can
ticum cantare potest non novum
ut cantet novum sit novus
homo vnde apostolus Exuite ve
stem hominem quia propter depon
tes medullas Exuite et mune
mores primum diligite et si
in dilectione facitis precationes
psalterium melius est portare
quam precari sed melius tamen
voluntate carere nec percutit
ad carum novum nisi cum volu
tate caritas attendite non

concordat cum aduersario qui tu
timore facit non delectat
castitas nec iusticia quod bonum
est non habet suauitate nec
cantat canticum novum pla
ceat tibi deus qualis est quia
qualis est non te amat quia
qualis es sed odit te qualis es
et misetur tui et facit te
qualis non es non facit te qualis
est non eis qualis est sed ad
quendam modum et imitator
dei velud ymago sed non
qualis ymago est filius hominis
filius habet ymaginem patris
sui et hoc est quod patris eius quod
hoc est sicut patris eius Inspe
culo autem ymago tua hoc
non est quod tu in filio est yma
go tua et ymaginitate sub
inspecto non longe est a substantia
et tamen est quidam ymago
tua Si increatura hoc non
est ymago dei quod est in filio
quod hoc est quod per et vobis di
per quod facta sunt omnia Recape
ergo similitudinem dei quia
per mala facta amisisti Sicut
enim ymago imperatoris in mi
nimo aliter et aliter in se
qui aliter et aliter imperat
et tu minimus dei melior quod
cum intellectu et quadam vita
minimus es ut scias eam cum
yaginem geras nam minimus

nescit se hinc ymaginem im-
 patoris. Inape ergo primo bene
 velle et odisse te qualis es
 hoc tibi iuncti concordie cum
 sermone dei ut primo iapias
 te odisse qualis es et sic non
 odit te deus et tunc incipis
 diligere deum qualis est. Ego
 attendite eger egrotantes
 se odit qualis est incipit con-
 cordare cum medico quod et me-
 dicus odit eum qualis est
 nam ideo vult eum sanari
 quod odit eum febriatantem
 et est medicus febris persecutor
 ut sit hominis liberator. Sic
 patitur omnia sunt febres anime tue
 odi ea cum medico ita concor-
 das cum eo. Onerosus est tibi
 eger et perperam horam de-
 putat eger refectiois sue quam
 accessiois et cum cognoscit se
 concordare se cum medico et
 quauis inuiti et obliuiscit
 vinct se ut aliud accipiat
 et simul persequentur febrem
 suam medicus et egrotus cum
 talia dicam non odimus
 nisi febres meas primo sermo
 dei odit eas cum quo concordare
 nolite iuncti medicamento
 morbum adducam coram
 tuum dimissus eas ea primo
 assidue percussus in illa video
 iacta totum pene quod huius
 mihi in illa video plus la-
 boare quam patiendo quid

dicam nolite medicari quod non
 vultis sine causa ut ipse me
 chantur nolite ire vos quo
 eas sequi non vultis. Sine causa
 vos excusare conam ducetes
 ad ancillam meam eo vis et
 uxor tua dicat tibi mihi quid
 ego ad virum alienum adser-
 uum meum eo ipsa casta femina
 dolet fornicantem virum non
 propter carnem sed propter caritatem
 non ideo non vult ut non facias
 quod ipsa non facit sed quod tibi non
 expedit nam si propterea non
 facit ut tu non facias si facias
 faciet Christus loqui in cordibus
 bonarum feminarum inter ubi
 non audit vir quod nec dignus
 est et consolatur eas huius
 mei verbum de in multis viri
 tui torquens quid enim tibi fecit
 dolo sed noli imitari nam ideo
 quod male facit eum putat caput
 tui. Sequitur ergo Ihesum Christum
 caput carie defer astatem
 tuam et honorem quod mihi
 est absens cum decet ut non
 peccat hoc fratres mei facite
 ut possitis aduersario concor-
 dare nec amara sunt que dico
 aut si amara sunt curat potest
 si amara est accipiat quia
 in periculo sunt viscera amara
 est bibat melius est modica ac-
 ritudo in faucibus quam et
 eternum tormentum in visceribus
 fedum est fratres mei ut vir dicat
 non possum quod potest femina

noli

vir nō p̄t caste onduē vestre
uīrōes nobis fieri posse q̄ non
volūis facere et dicit fieri nō
posse Si dīas forte eam fa-
alius facere posse q̄ mltā
illī custodia legis p̄ceptū
diligentia m̄aritalis t̄roz
eā legum publicaz est
etiam v̄tutis et pudoris
illius magnū m̄uimētū
m̄ultre cūstodie faciūt f̄ciāz
castiore virū castū faciūt
m̄p̄a vilitas nā ideo m̄ulieri
maior custodia q̄ maior
infirmitas illa erubescit
viro tu nō erubescis x̄p̄o
tu libior q̄ forāior quia
facile vinct ideo tibi com̄is-
sus es super illam In v̄cis
em facile p̄ces viros q̄b̄
non timeas erubescē quia
faciūt illud mltā et tāta
est p̄usitas hūm̄i genci
ut aliqui metuedū sit ne
castus erubescat m̄ter m̄
pudicos Si quis facit h̄oi-
adū pellere illum volūit
a p̄ria et si continue fieri
p̄t excludere Si furtum
odit illum Si falsum
testiom̄i abh̄oriam Si
concupiscat res alienas
raptor deputatur Si aut
voluptatem h̄i cū ancillis
suis amāz blande acci-
uertitur volnera in ioca
Si q̄s aut sit castus erubescat

accidim⁹ ad illos ne alij in-
sultent et dicant non eē v̄z
Ad hoc dilapsa est hūana
p̄usitas ut heatur vir v̄z
a libidine et vir nō heat
v̄tor libidinis t̄uphates
erulant et nō s̄t viri iacet
prostrati et viri s̄t Tangite
cordas et feras occiditō tangit
p̄ma cordam qua v̄nq̄ d̄s
colitur accidit bestia sub sup-
sticis Tangit s̄m qua nō
accipis nomē dei in vānū
cadit bestia erroris nepha-
darū h̄esim Tangit t̄iaz
vbi p̄spe futūe quiete
facis quidq̄ facit m̄ficia
crudelior ceteris bestis aor
hui⁹ seculi nam p̄pter aō-
rem hui⁹ seculi laborat
homines in omib⁹ negociis
sed tu labora p̄pter semp̄-
terna regem Vide quo s̄t
cithareda es et venator
Tangit q̄tam honorando
p̄tēs bestia cadit iūctat
Non mechaber q̄nta acci-
dit bestia libidis Non
occides sexta accidit bestia
crudelitatē Non furtu-
facias septima accidit bes-
tia rapacitatē Non flm̄
testiom̄i dices octa cadit
bestia flitātē Non concu-
piscas uīrorem p̄rimi tui
nona accidit bestia adul-

time cogitacois Aliud est
 no facere aliud est no co
 cupiscere id duo pcepta sut
 no mechabeis no concu
 piscere uxorem Non concu
 piscere rem proximi tui dea
 corda cadit bestia cupidi
 tatis Ita cadentibus oibz
 bestiis secus et innocens
 in dei dilectoe et huana
 societate usaris Tangis
 cordas decem qd bestias oc
 cidisti nam multa capita st
 subistis capitibus i singlis
 cordis singlas bestias sed
 greges intus bestiarum
 Sic ergo cantu nouum
 cu amore no cu timore
 cantabit ne dicas ad me
 trice vado et adpstituta
 ut violo pceptu no me
 chaberis qz uxorem non
 habeo Audi decem pcep
 ad duo refunt ut diligas
 dm et proximu et duo illa
 ad vnu s quod tibi non
 vis fieri alij ne feceris Sed
 dicit si furtu faciam si pnti
 bus honorem non deferam
 si sum mechus si concupisco
 uxorem proximi illud facio
 qz pati volo eund qm
 est npi deo intelligat scitas
 pra et tm qd tibi no vis
 fieri alij ne feceris Ad duo

pcepta pntet si quo ad duo
 ptinet si homi non feceris
 qz pati non vis ab homine
 Si autem quod vis pati ab
 homine npi deo vis facere quid
 est hoc maior t factus e ho
 qua deus Ergo quo magis
 facio npi deo corrumis te
 npi et unde iniuriam do
 facio qz corrumo me npi
 Non facit tibi iniuria qui
 noluit lapidare tabulam
 picta in qua tua ymago
 est nec sentiens nec loquens
 nec vides nome inte con
 tumelia est si quis lapidat
 illam Cum vo ymaginem
 dei quod es tu corrumis
 pformitatem non attedis
 cui ymaginem violasti
 Ipe ergo dñs qui facit quod
 utile sit uxorem concessit nil
 amplius hoc et iussit ne sed
 hoc pcepit ne pilliatis vo
 luptates corruat templu
 eius qz esse cepisti Applus
 em dicit nescit qz templu
 dei estis Si quis templu dei
 corrumpit corrumet illu dñs
 Non vis corrumi domu tua
 quae corrupis domu di Ete
 facit alicui qd pati no vis
 nre facis iniuria gre npi
 Seruum si hres uelles ut ser
 uiret tibi sui tu dñs tuo
 meliori seruum tuum non

tu fecisti sed te et seruum tuum
ille fecit Vis ut fuit tibi
cui quo factus es et non vis
fuit ei a quo factus es vis
ut fuit tibi homo et non
vis seruire deo tuo facis deo
quod tu pati non vis sicut
lucet aurum tui oculis corporis
ita fides tui oculis cordis quod
fidem si seruus tuus tibi ex
hibuit laudas eum et pater
cas et dicit preclarum seruum
hunc et magni et fidelem
quod laudas in suo non
exhibes in domo Et eo scelerat
quod vis ut melior
tu habes suum quam te deus
Iubet deus ut fuit tuus sit
bonus erga te quo iubet
uxori tue ut si tu melior
beret non melior sit uxor
suo tuo et si non tu fuit
domo tuo fuit tibi et ser
uo illo qui tibi indigno
fuit digne et quod indigno
tibi bene fuit et fideliter
seruit et pure te diligit deo
debet non tibi iustus est ergo
ut et tu attendas quia se
dno es ad quem ille attendit
ut fuit Cantata ergo can
ticum nouum concordia cum ser
uorum dei si facit quod audis co
cordasti si non facit rixaris
cum deo si que delectationes

seculi surrepit in aia erit
te in mea elemosina rem
mors orationibus hinc em pur
gantur peccata cotidiana
que surrepit propter fra
gilitatem nostram que noli
contempne quod mora sed
time quod plura quod bestie
morte et morte necant
Si pater quisque in locum
pulcritudinis pleni magis non
morte ibi non sit quidem
maiora sed infirma et natura
humana que etiam bestias et
minutissimis in terris per
Sic mora peccata caueto quod
plura quam minutissima
sunt in arena si amplius
nauis mittant inquant
illam quam minute sunt
gutte pluuie nonne flumina
implent et domos deiciunt
Sed dicit quis potest esse sine
istis ut hoc dicas quod ea non
hinc nemo potest Sed uidetur
fragilitatem nostram posuit
remedia scilicet elemosinas
rememoratio orationum ipsa sunt
tria Ut autem dicas unum in
oratione perfecte implede sunt ele
mosine perfecte elemosine
sunt ut des ei qui non habet
et ignoscas illi qui te ledit
sed non proficiunt elemosine
nisi dimittas peccata cotidiana

que pligiam facile com-
tutur ut dux ubi aut et
tus in modatus aut in
huiusmodi mugas cottidia-
nas Si uere amplius qua-
ritatus procreatorum puerorum
viri voluit iam puerum et
ipsum talia puerum cottidiane
elemosine imitat cu facit
elemosina non superbe sapias
nec sic oves ut phariseus
sed tamen dixit ieremias
in sabbato decimas dorum
non dum fusus erat sanguis
domini tantum puerum pro nobis
accepimus et tamen non erogamus
quatu phariseus et tamen di-
xit humiliter iustitiam vestram
plus quam scribarum et pharise-
orum illi ergo dant decimas
tu autem et si ceteras
dedecis te magnam fecisse
gloriam Attendis non quod
te deus iubet facere metum
de compactione peccatoris non
de iussione melioris non quod
ille nihil facit ideo tu
ad magnam facis Sed quod
gaudeas ad quedam me-
ora quod tanta est sterilitas
magna ut ad modica gau-
deat quia secum de minimis
etiam domus nobis blandi-
m et a tuos peccatorum obli-
uiscim noli attendere propter
te quod non faciat sed quid te

deus iubet facere noli propter
cadut thesauris et vanis
noli sub ymagine pietatis
augere pecuniam dicens filius
meus homo et nullus et iste
ultimus filius et sit semper
est facturus precepta dei ceterum
non impendis illi potius
omnia qui te fecit ex nichilo
qui te fecit Ipe te pascet
et filios tuos neque melius
committit filius tuus propter
tui qua creatori tuo me-
ritur homines mala est
auaritia palliat se uoluit
nomen pietatis et dealbat
ut quia propter filios videat
suas Si quis quare non facit
elemosinas quia seruat
filios suos Si fuerit propter
filium mittat propter illum
partem suam quare illa tenet
in saculo et illum reliquit
ab animo mortuus est inquit
sed precessit ad deum propter ipsam
pauperibus dari debet illi
debetur ad quem peruenit
et ille est Christus qui dixit quod
vni ex minimis meis fecit
mihi fecit Si dicit homo fratri
ipsum Si uiuet ille non erit
cum fratribus suis diuisurus
O fides mortua mortuus
est filius tuus quid quod dicit
mortuus deus quod uiuus suabas

Qua fronte ventis es ad
filium tuum qui precessit cum
precedenti non mitti partem
sua in celum an non potest
mitti in celum pro prorsus
Audi dominum Thezaurisate vobis
thezaurum in celo tenebitur
ergo thesaurum hic ubi pro
pure non mitti illuc ubi
christus est custos videtis
fides quod mercedem quod dicitur
homines filios meos seruos
Estote christiani quanta do-
nastis hiscomibus vobis
tribus et turpibus personis
qui vos occidunt exhibi-
tiones voluptatum et in sa-
nitatis quis plus donet si
infamietur quis plus fuerit
non ecclesie ferendi nec auar-
te deus vult nec profusus
esse collocare te vult quod habes
non perdere ita quod vivat
in penis nam datur operam
quis sit melior ad fauorem
populi perdat res vestras non
iubet christus rogat christus
et eget esurium dicit Ege
uoluit propter te ut habes
ubi seminare trecenta dedit
ut metes vitam eternam
dones emendate peccata rem-
itte et cum hoc feceris deo quod
gratias agite a quo accepistis
bene vivere et non insultet

eis qui non dum bene vivunt
sed nos in omnibus vestris
operibus hortemur hoc faci-
endo perfectam iustitiam habet
commiserantes in bonis operibus
oroibus renuntis elemosinis
propter multa peccata et absti-
nendo ab illis magnis con-
cordetis cum adversario et se-
cundum dicitur dimittite nobis
debita nostra habetis enim
cotidie quod vobis dimittatur
habetis eam cotidie cum di-
mittatur Sic ambulando
secundum in via non timebit
dyaboli latrocinia quia
christus se ipsum via magna
et secretam fecit per quam
ducit ad patriam Omnis enim
securitas ibi est et quies
ibi opera nostre cessabunt quia
ibi nulla est indigentia
misericordiarum Erat ergo illuc
sabbatum sabbatum quod
hic desideramus ibi in ve-
memus

~~Explicat de decem cordis
augustinus de doctrina
christiana Augustinus~~

~~Incipit registrum capitulum in
libro eucharistion beati
Augustini et hoc est capitulum
primum~~

~~Augustinus ad quendam nobilissimum
laicum cum querelatione~~

12 **Q**uestio de cupis illu esse
 sapiente fm sapientias faant
 13 **Q**uestio de sapia pietas. i. di
 cultus dia
 14 **Q**uestio nam mo sit coled⁹ de
 15 **Q**uestio libz sibi fici vo
 lunt
 16 **Q**uestio xpus ppe fidei ptho^{re}
 est fundametu
 17 **Q**uestio sit Eucharidion
 18 **Q**uestio symbolu et omnia oro
 fidem spem caritatem isc
 contineant
 19 **Q**uestio qualiter h fm invite ee
 no pnt quavis differat
 20 **Q**uestio arduitas fidei xpiac
 no m natius rez sed i
 creator⁹ bonitate consistit
 21 **Q**uestio qualia bona sint que a
 suma trinitate creata st
 22 **Q**uestio qualiter de malu ordiet
 et que sit diffinico mali
 23 **B**onas ee oms nas a suo
 bono fas
 24 **Q**uestio nllu possit ee malum
 si nullum sit bonu
 25 **Q**uestio quid sit corrupto et quot
 ex bonis mala orta st
 26 **Q**uestio hoc no sit contru dntce
 sine que diat Non pt
 arbor mala bog fip face
 27 **Q**uestio no ptiet ad btitudme
 coseqdam sae causas m
 mundo corporalium motum
 28 **D**isputatio qualiter error
 caueri possit

18 **Q**uestio ad officiu iusti ptineat
 aliqui meti
 19 **Q**uestio quibus m rebus fallant²
 an pta addicenda st
 20 **Q**uestio qu quis de malo boie bn
 sentit vel cu visilibz falli²
 21 **I**n quibz errantes no peccat⁹
 22 **Q**uestio sit pcam oe medacui
 23 **Q**uestio que sint cae bonazp rez
 et que malazp
 24 **Q**uestio ad pmi creatie roal ma^m
 25 **Q**uestio in suis mal rolis catua
 btitudis no amisit appetitu
 26 **Q**uestio pcam ade oig ma^m i pos
 teos transit
 27 **Q**uestio qualiter homo ex ia dei
 iacebat m mal lucis cum
 destitibus angel peas ius
 tissimas manete m eo boi
 tate creator⁹
 28 **Q**uestio quibusda angel cade bz
 residui ctam stabilitatem
 ppetue btitudinis acceperit
 29 **Q**uestio mis bonozp angeloru
 dimmut⁹ p ruinam ex hoi
 bus supplea² q mis deo no
 tus est
 30 **Q**uestio no pns opibz liberaui
 potuit ge⁹ huami
 31 **Q**uestio fidem a qua bona opa
 incipuit qia t⁹ buit
 32 **Q**uestio de opa m nob et velle
 et pficere
 33 **Q**uestio iusta dapnaco sub ira
 dei teneba² homo
 34 **D**e mia li sacro mediator⁹

dei et homi
 37 De duabus naturis i vna
 filii dei persona constatibus
 38 Et sit evidens iudicium gratie
 dei quod in christo vna natura
 premeruit
 39 Et quia de matre in hoc etiam
 quod de spiritu sancto natus dicitur
 40 Et quoniam non sit consequens
 preter hominem christi dici spiritum sanctum
 modus tamen quo ipse de illo
 et de uirgine natus sit expli-
 cabilis
 41 Exemplum quod non spiritus dicitur filius quod
 de alio nascitur
 42 Et humanitas christi nullis prede-
 cibus mittitur in ipsa conceptione
 deo verbo copulata est
 43 Et christus propter peccatum non habens
 factus sit pro nobis ipse peccatum
 44 Et mors et resurrectio christi
 sacramentum baptismi significat
 45 Et quia omni etati nunc
 sit baptismus christi
 46 Quos pluresque maiores sunt
 mori peccato dicuntur in baptismo
 cum habeant propria peccata eorum
 propter in remissionem peccatorum
 baptisari dicuntur
 47 Et qualiter in vno peccato quod per
 hominem mittitur in mundum per
 inuicem peccata
 48 Et non manifeste dicuntur peccata
 peritum filios obligari
 49 Et non est temere affirmandum
 peccata peritum in posteros computari

50 Et nec potest ab originali saluari
 nisi per mediatorem dicitur hominem
 51 Neminem renasci baptismo
 iohannis
 52 Et gratia christi non solum ori-
 ginaliter sed tunc simul ab-
 stulit
 53 Omnem eradamus naturam in dapa-
 natione detineat sed in christo
 renatum a dapa natione liberari
 54 Et qualiter mysterium baptismi
 in cruce christi apostolus comedauit
 55 Et qualiter ea que in cruce
 christi et sepultura et gestas-
 vite christiane que hic geruntur
 habeant figuram
 56 Non pertinet ad hanc vitam quod
 viuos et mortuos iudica-
 dos venturus de celo dicitur
 57 Duobus modis dicitur significari
 viuos et mortuos iudicari
 58 Et notato spiritu sancto tota trinitas
 compleatur
 59 Et in ecclesia que in celo est nullum
 sit malum
 60 Quid sentiedum sit de differen-
 tiis angelorum bonorum
 61 Vt equalia corpora angeli
 habeant
 62 Et marie per dei gratiam dimissa
 quoniam se satanas insinuat
 in angelum luciferum
 63 Et in hebreis noticia celestis
 ecclesie et quare mors christi et
 pro angelis dicitur

- 62 Quia angeli dotti a dō nouunt
mū q̄ ex hominibus accessus
est ad supple tu sēne ciuit̄
- 63 Quale pacem habemus cu
angel et que ex supat oz
sp̄m
- 64 Quia eadē mū angeli nobis
cu concordet et q̄ p̄corum
ēmissio in baptisat̄ p̄fecte
necessaria sit
- 65 Quia intra etiam catholicas
quasq̄ cōmōs nō denegat̄
locus p̄me
- 66 Quia remissio p̄corū ad futū
iudiciū p̄tēat
- 67 De hīs que intra ealiar
sceleratissime agūt et nullo
mō p̄maz gēt ut s̄ salua
tōem sibi p̄ igne p̄mittūt
- 68 Quia sūt qui p̄ igne salua
et qualis sit iste ignis
- 69 Posse eadē fieri p̄t̄ hac vita
igne purgatiū p̄ que sal
uantur qui hic talit̄ vix
erūt vel p̄maz cogit̄ gessūt
- 70 Non est putadum crima
posse eis redimi nisi eadē
ab eis abstinēatur
- 71 Quia p̄ orōem dīcām nō tñ
cotidiana sed eadē p̄tita c̄
ma delectantur
- 72 De mlt̄ q̄mibus elaps
- 73 Quale sit elā p̄fecto
- 74 Posse eadē hīs qui p̄fā nō
sunt dīmitti p̄cā si n̄p̄i dī

- mittant ex corde debitoibz
suis
- 75 Non esse deputadū i mīcū
qui p̄cā suo mouē tēti
- 76 Quia nō dīmitti p̄cā n̄ dīmt̄
De hīs qui sceleratissime vi
uūt et testimo dī abutū
qui ait date elām ⁊ ecce oīa
munda sūt vobis
- 78 A semetipso m̄cipiat q̄ elām
ordiat̄ facere vlt̄
- 79 De hīs qui eis fructū suoz
vel p̄tūe s̄ indulgēcias
comparē estiant in p̄cīs
p̄manētes
- 80 Quia p̄cā leuia uel gūia dīmo
sunt pensenda iudicō p̄q̄bz
tñ quauis leuibz s̄ orac̄ debe
- 81 De q̄busda p̄cīs que leuis
sūt putac̄ nisi gūiora in
sc̄ptur̄ sūt demonstrat̄
- 82 Quia eadē magna p̄cā cū v̄sū
venit aut p̄cā a n̄lla eē
credatur
- 83 De duabz cās ignorancie
et infirmitat̄ quibz p̄cām
agatur
- 84 Quia dī m̄cā est ut pella
pudor et p̄m agatur
- 85 Quia in sp̄m s̄ irremediabil̄
peccent qui in eadē remitti
sibi p̄cā vsq̄ ad fiem vite
sue non credunt
- 86 De vlt̄a et gūali r̄surrexerūt
car mō

- 81 Quesio de abortiuis fetibz
88 An incipiat homo i vtero
vive qui ad resurrectionem
carnis ptine credatur
89 De mostis que nascuntur
et cito moriuntur
90 Quid caro hominis mortui in
quibuslibet elis fuisse
anime qd reliquid i resur-
rectione reuocet
91 Non esse conseques ad casu
corpis ptes vn sunt in resur-
rectione reuocati
92 Vtru egleb sit an diuise sta-
ture resurgenti corpm
93 Qualiter resurgant scilicet
corpa
94 Qualiter resurgat qd a
massa p dicitur non sit disci-
95 Quid nec pma nec fa mors
hoi occidisset si ada no p-
casset et qd mitissima erit
pena p uoloz
96 Remanentibz impijs i dap-
natione tunc sciant iusti qd
boni eis contulcit qd
97 Quid omnia q iam nos latet
tunc no latebunt
98 Quid pta confessione creda
opte dm benefacta etia cu
sunt facti malum
99 De eo qd dicit apd vlt omnes
hoies saluos fieri
100 Quid onpote dei malas homi-
voluntates i bonu couertat et
qualiter iacob ab esau sit
discretus
101 Comendato iudicio dei
in obduacione phomibz
102 Qualiter de malis homi-
voluntatibz bona de sua
compleat voluntatem
103 Quid quatenus sint voluntates
q coueriant aut no couer-
ant voluntati dei i vita
semp sit voluntas dei
104 Qualiter intelligi deum
velle omnes homines saluos
fieri
105 Quid pscius ds p m hoies lap-
sum pdestinauit benefacti
de malo eius
106 Quale optuit pius hoies
fieri et qualis fuit sit
107 De i mortalitate qd pdidit
homo p li az et qd e accep-
tus p gram
108 Quid gracia dei sit vita etna
f m aplm
109 Per qualem mediatorem
reconciliari oportebat deo
genus huani
110 Qualiter se habeant anime
defuorum an vltiaz resur-
111 De sacrificijs ul elis q pro
baptismo defuorum oibz offeru-
112 Quos fines receptiue sunt
bonoz maloz qz duc a-
uitates pta resur-
113 De hns qui huana misfa-

moti nō credūt etnas ee
penas impioꝝ

112 Et etna sit pēa dāpnatoꝝ
quīs diuisa pro qualitate
scōꝝ et eā uisioꝝ bñtudo
p qualitate mītoꝝ

117 Qualis ex confessioe fidei
nascā spes fidelū et ne q̄s
in seipo spem heat

116 De septem pctioibꝫ dñice
ozoms apud mathm

114 De v pctioibus apud lu
cam poribus nō discrepā

118 De excellēcia caritatē sñ
qua etiam qui rē credit
et spāt nō p̄t ad bñtudiez
puenire

119 De quā dñs hōim quos
de q̄a sua de tebit vore
dignatus est

120 Et in q̄cuq; istaz q̄tuor
velud etatu q̄a r̄gnōis
inuenit hōimem ibi p̄ta
remittitur

121 Non obesse bap̄mo hñs q̄
iam regnati s̄t nec dum
capaces s̄t et s̄m carnem
vūūt s̄t mox ex hac vita
discedant

122 De caritate dī et p̄mī ad q̄
omnia p̄cepta referū et de
qualitate eius in hoc s̄lo
uel futuro

De fine libri tam vltim

Incipit Eucharistia bñ augg

Dia nō p̄t dilassime
fili laureti quatu
tua eruditoe dilectō
quatuq; te cupiam esse sapi
entem non ex eoz mīo de
quibus dī vbi sapiēs vbi
scba vbi coquestor hñ s̄cti
Nōme stultam fecit deus
sapiam hui⁹ mudi S̄z ex
eoz mīo de quibus dñm ē
multitudo sapientū sc̄tas
est orbi terraz Et quales
vlt ap̄ fici cū dicit volo
autē sapientes q̄dem fici
in bono simplices at aut
in malo Sicut em a seipo
nemo sapiens esse p̄t sed ab
illo illustrare de quo s̄ptū
est omis sapia a dño dō ē

Homis autem sapia pie
tas est dei habes hoc
in libro s̄a job nam ibi lē
q̄ n̄a sapia dicit hōi Ecce
pietas est n̄a sapia Si at
queas qua dicit eo loco pie
tatem disticius in greco re
p̄ies .i. theosebiam q̄ ē dei
cultus dī em grece pietas
vel aliter .i. et̄sebia hoc ē
bon⁹ cult⁹ vel quo nōie
bonus cult⁹ designā quā
uis et hoc p̄cipue referā
ad colendu dñm S̄z nichil
est comod⁹ illo nōie quo
euidēt⁹ dei cult⁹ exp̄ss⁹ ē

cū quid esset hoīs sapia que
retur orueis ne ad dia be
uia qui pet a me ut mag
breuiter dicantur an hoc
ipm fortasse desideās bre
uiter apur atq in smone
breui colligi. ¶ 13m

Quo nam mō sit colendū
deus hūc si rñdeo fide
spe caritate colendū deū
fecta dictū es breui⁹ hoc
dcm esse quam velles ac
dem petitur⁹ es breuiter
explicari que ad singla ista
ta ptineant. Quid arden
dum quid amandū quid
spandū ord' cū feco ibi erūt
oia illa q̄ in eplā tua que
renda posuisti. Cui⁹ exē
si est penes te facile est ut
ea reuoluas et relegas si
aut nō est me comēorate
recolas. ¶ 14m

Queris em ut sibi libz
tibi a me fici Euchu
idion dcm q̄ ut heas et
de tuis maibus nō recedat
contiens postulata. i quid
sequēdu marie et q̄ ppt'
diuisas hēses fugiendum
sit pncipa' in quatu' rāto
p religioe contendat vel
quid in rōe cū fides sit sola
nō cōueiat vel quid pm
quid vltim teneatur que

toā diffini. Summa sit
ord' cū ppūq fidei catho
lice fundamētū. hec oia
que r̄qris procul dubio
sacō diligenter sciendo
quid cōd' quid spari debeat
aut quid amari. hec em
marie ymo sola in reli
gione seqda s't hñs qm
cōndiat aut oio a xpi
noie est alie⁹ aut hētic⁹
h' sūt defendēda rōe ul
a s'p b' corpis inchoata ul
ab intelligenāa mentē
inuenta ord' aut nec
corpeo s'pū expti sumus
nec mēte assequi valui⁹
aut valē⁹ eis sme vlla
dubitoē arēdēda s't testi
bus a quib⁹ ea q̄ dīma
iam vocari meruit s'p'ta
confecta est. ¶ 15m

Quā aut mō fidei
q̄ per dilaoem opa
mbuta mēs fuit tendit
bene viuēdo eā ad spe
puere vbi est scis et per
fect' cordib⁹ vera et mēf
fabilis pulchitudo cui⁹
plena visio est summa feli
citas. hoc est nūmz qd'
requir' nam requiris
quid pmū quid vltimū
teatur inchoa' fide p'fia'

Euchiridion

spe hoc etiam tota difficultas
 est summa Certum vero proprium
 fidei Catholice fundame-
 tum est Christus fundame-
 tum enim aliud aut aliud
 nemo potest ponere preter
 id quod positum est Christus Iesus
 Neque hoc ideo negandum est
 ipsum fundamentum esse fidei
 Catholice quod putari potest cum
 aliquibus hereticis hoc no-
 bis esse que Si enim dicitur
 que ad Christum pertinet cogi-
 tentur noverit inveniunt
 Christus apud quos hereticos
 qui se Christianos videri volunt
 res ipsa vero non est apud eos
 quod ostendit manifestum longum est
 quoniam commemorande foret omnes
 hereses siue que sunt siue que
 sunt siue que possunt esse sub
 vocabulo Christiano et quod sit
 hoc onerosum vix per singulas
 quasque mandum que dis-
 putatio tam multorum est
 volumus ut etiam infirma vi-
 deantur. Capitulum sextum.

Ev autem Euchiridion
 postulas. id est quod manu
 possit assequi non quod arma-
 tum possit onerare ut igitur
 ad illa tam redeamus per que
 diximus colendum dominum fide spe
 caritate facile est cognoscere
 quid credendum quod sperandum quod

sit amandum Sed que ad modum
 adversus eos qui diversa
 sentiunt calumnias defenda-
 oppositorum uberior quod doctrine
 est que ut hauritur non bene
 Euchiridion magis dicitur implei
 sed quoniam studio petiti accedi

Nam ecce ibi est symbo-
 lum et dominica oratio Credo
 brevis auditur aut legitur
 quid facilius memorie commo-
 datur causa enim de patre et
 filio qui per se genus
 humanum et dominum indigebat
 misericordie gratie dei temporis preiudices
 prophetia autem et eorum ut omnes qui vo-
 cant nomen domini salvi erunt
 propter hoc oratio Sed apostolus cum
 ad ipsam quam commemoramus hanc
 prophetiam commemorasset testimonium
 continuo subiunxit Cuius
 vocabatur in que non crediderunt
 propter hoc symbolum In his duo-
 bus tam ta illa intueri fides
 credit spes et caritas orantur
 Sed sine fide esse non possunt
 ac per hoc et fides oratur propterea
 ergo dominum et deum invocabunt
 in que non crediderunt.

Quid autem sperari potest quod
 non credi potest ad etiam
 quod non sperari credi potest Cuius
 namque fidelium penas non credit
 impiorum nec sperat tamen et quod
 eas in mente sibi credit ac fu-
 gati motu animi exhorret

pecta

rectius timere dicitur quam sperare
 Cuius duo lucas distigens
 ait liceat sperare timere non
 autem ab alio poeta quibus
 meliore prope dicitur est hunc
 ego si potui tamen sperare dolor
 Denique non nulli in arte quanta
 verbi huius utrum exemplo ad
 ostendendas iniquas distigunt
 et nunc sperare dicitur pertinere
 Est itaque fides bonarum et ma-
 larum rerum quod et bona creduntur
 et mala et hoc fide bonorum non
 mala Est etiam fides et pertinet
 tu rerum presentium et futurarum
 Credimus enim mortuum christum
 quod iam pertinet credimus sedere
 ad dexteram patris quod iam est
 credimus venturum ad iudicium
 quod usitatum est Item fides
 suarum rerum est et alienarum
 nam et se quis credit esse non
 aliqui fuisse nec utique sem-
 piternum et alia atque alia
 nec solum de aliis hominibus
 multa que ad religionem per-
 tinent vnde etiam de angelis
 credimus Spes autem non nisi
 bonarum rerum est nec non nisi
 futurarum et ad deum pertinentium
 qui eorum spem gerere prohi-
 betur Cuius autem ita sunt pro-
 has causas distigenda erat
 fides a spe sicut de vocabulo
 ita et vocabuli dicitur nam quod

attinet ad non videtur siue quod
 creditur siue sperantur
 que fidei spei quod que est
 In epistola quoque ad hebreos
 qua teste vult sunt illustres
 catholice fidei ac regule
 defensores fides esse dicitur
 est cognitio rerum que non
 videntur cuiusmodi quoniam quod
 non verbis non testibus non
 denique argumetur ullis
 presentium rerum euidentia se cre-
 didisse dicitur hoc est fides
 accommodasse dicitur dum sic non
 ita videtur absurdum ut recte
 comprehendatur in verbo eius dicitur
 catur Ergo vidisti et non
 credidisti vnde putari potest
 non esse quoniam ut non videatur
 res quicquid creditur si melius
 appellamus hanc non fides
 quod divina eloquia docuerunt
 earum scilicet rerum que non videtur
 De spe autem apostolus Spes que
 videtur non est spes credendi
 videtur quod quid sperat Si autem
 quod non videmus speramus per
 patientiam expectamus Cum ergo
 bona a nobis futura esse credimus
 nihil aliud quam sperantur
 Jam de amore quid dicam
 sine quo fides nihil pro-
 dest Spes etiam esse sine
 amore non potest Denique
 aut iacobus apostolus et democritus

credunt et contremiscunt
nec sperant uel amant Sed
potius quod sperant et amant
venturum esse formidant pro
quod apud inquit fides que per
dilectorum operatur approbat et
commendat que utique sine
spe esse non potest proinde nec
amor sine spe est nec sine
amore spes nec utrumque
sine fide ¶

Quoniam ergo quoniam quid cre-
dendum sit quod ad religi-
onem pertineat non rebus natura ita
terminata quemadmodum quos
philosophi greci vocant nec me-
tuedum est quod aliquid deuiet ex
mundo et corporum atque ordine et de
fabulis siderum de figura celi
de quibus et naturam anima-
rum et fructuum lapidum
fontium fluminum montium
de spaciis locorum et temporum de
signis in immensum tepesta-
tum et alia scia de his rebus
quas illi viderunt vel i-
venisse existimat christianus
ignorat Cuius nec ipsi
omnia reperierunt tanto ex-
tenses in genio flagrantem
studio humdantes dicit et quod
dam humana curiositas i-
vestigantes quedam vero histo-
riam experientia perscrutantes
et in eis que invenisse se
gloiant plura opinantes

potius quam scietes Satis est
christiano rebus creatarum causas
sive celestium sive terrestrium sive
visibilium sive invisibilium
non nisi in bonitate intel-
ligere creatoris qui est unus
deus et vera nullaque esse
naturam que aut ipse est sic a
ab ipso Eiusque esse trinitatem
ingenitum scilicet patrem ingentem
et filium a patre genitum et spiritum
sanctum ab eodem patre et filio
procedentem Sed unum eundem
quod spiritum patrem et filium ¶

Hac summa bona multa
boni quod trinitate creata
sunt omnia nec summe nec eque
nec immutabilia bona Sed tamen bona
etiam singula sunt vero unum
universaliter valde bona quia
ex omnibus consistit universi-
tatem ad mirabilem pulchritudinem ¶

In qua etiam illud quod
malum dicitur bene ordinatum
et loco suo positum omninoque
comeditur bona ut magis
placeat et laudabiliora sit
dum comparantur malum Neque enim
deus omnipotens et bonus bene fa-
cit de malo Cuius est autem
ad quod malum dicitur nisi privatio
boni nam sicut corporibus
animalium nichil aliud est in
morbis et volubus affici quam
sanitate privari Neque enim
illud agitur cum adhibet

curatio ut mala illa q̄ ierant
i morbi et alia vulnera re-
cedant hinc et alibi sunt sed
utiq; ut non sint Vlon em
ulla suba sed carnalis sbe
viciu est volnus aut morbi
Cu cazo sit ipa suba pfecto
aliquo bonu est cui accidit
illa mala i puatio cia boi
q̄ dz sanitas Ita et amaro
q̄cuq; sunt vicia nali s̄ p̄i
uatores bonoz q̄cuq; sana
no aliquo tufferuntur s̄ ea
que ibi erant nusq; erut
qn i illa salute no erut

Naturae qo omis quoma
naro om̄ p̄sus coditor
sume bonu et bone s̄ Sz qz
no sicut eoz coditor sume
et i commutabi bone sut io
in eis minui bonu et augeri
pt Sz bonu minui malum
est quauis q̄cuq; minua
remaneat ad nate est si ad
huc na est vn natura sit
neq; em si qualiscuq; uel
optulucuz na e q̄su bonu
q̄ na est nisi et ipa r̄suai
pt ayto quippe natura i
corrupta lauda porro et si
corruptibilis sit que corru-
pi oio non possit mltio est
p̄yldubio laudabilior Cu
veo corrupta io malu est

eius corrupto qz ea quali-
cuq; puat bono Si nullo
bono puat no noz noz
aut adimedo bonu Cua
dum itaq; na corrupti i est
ei bonu quo p̄uetur ac p
hoc si ne ad remanebit q̄
corrupti negat p̄fco na
in corruptibilis est et ad h̄
tam magnu bonu non p-
uenit corrupto Et si cor-
rupto non desm̄ quo ea
posset puare corrupto q̄
si peitus totaq; consupsit
ideo nllu bonu incit qz
na nlla eit Cuocta bonu
corrupto consueze non pt
nisi nam consucendo Omis
ergo natura bonu e mag-
m̄ si corrupti no pt p̄u
si potest Negat tñ bonu
ee nisi stulte atz impite //
p̄sus non pt Cue si cor-
ruptoe consueatur nec ipa
corrupto remanebit vbi nll
la esse possit subsistete na
Ad hoc nllu est qd
dz malu si nllu sit
bonum Sz bonu oi malo
caens integro bonu est
Cu vo in est malu vicia
tu uel viciosu bonu est
nec malu vnq; pt ee nm
vbi e bonu nllu vn res
mia cofia ut omis nata

in q̄tu nā est bonū est mch
ad vidē dici cū viciosa nā
mala esse natūa dī n ma
lu esse qd̄ bonū est quia
omnis natūa bonū est n
res aliqua mala esset n
res nra que mala ē natā
nō esset nlon qo p̄t esse
malū n in aliquo bono
et tamen dici videā absq̄
du conserio tñ rōtiatōis
huc vclud inuitabiliter
copellit nos hoc dice et
cauedu est ne mādāq̄
in illam snam pphitā
vbi legi v̄e qui dicit
bonū malū et malū
bonū p̄ lucē te et tēbrē
lucem Et tñ dñs ait aīa
lus homo de malo t̄ez
cor sui profert mala cū
est autē malus hō nisi
mala natā porro si hō
aliqd̄ bonū est qz nā est
cūid est malus hō nisi
malū bonū tamen cū
duo ista discm̄q̄ inueni
nec ideo malū qz hō
est nec ideo bonū quia
iniq̄ est Cūisq̄s autē
dicit malū hominem ēē
aut qd̄ bonū est iniq̄m
ēē npe mādīt in pphitaz

illam snam. V̄e q̄ dicunt
bonū malū opus em dei
culpat q̄ hōmo ē viciūm
hōis laudat q̄ ē inq̄tas
omnis itaq̄ nā eā si vicio
sa ē inq̄atu nā est bona
est inq̄atu aut viciosa ē
mala est.

Qua ppter in hīs q̄ nō
que mala et q̄ boā
vocatur illa dia corp̄ r̄gla
defiat q̄ dicit nlli rei sūt
in eē duo cōtra vultus
em aer similis est tenebrosus
et lucidus vultus abq̄ a
potus similis est dulcis et amar
vultu corp̄ vbi album
ibi nigz est vultu similis
vbi ē diffors ibi et formosus
et hoc in mlt̄ et pene in
omibq̄ cōtr̄is inuenitur
at in vna re similis esse nō
possunt Cum aut bona et
mala nllq̄ ambigat esse
cōtra nō sōlu similis esse
pnt sed mala oīo sñ hōis
nec n in hōis esse possut
potest em hōmo uel agls
nō esse iustq̄ iustq̄ autē
p̄t ēē hōmo uel angelus
et bonū qd̄ hō bonū quod
angls malū qd̄ iustus
Et h cōtra duo similis sūt

ut si vnu bonu no eet i qo
 eet p̄sus nec malu ee po-
 tuisset qz non mo vbi co-
 sistet sed vñ oriretur cor-
 ruptio no h̄ret n̄ eet qd
 corrupe? Cū nichil aliud
 est corruptio quam boni
 extimatio Ex bonis igitur
 mala orta sūt et n̄ mali
 quibus bonis no sūt nec
 erat vñ orire? ulli malu
 nā nā si esset p̄fco bona
 esset Et aut incorrupti
 natia magni eet boni
 aut etiā nā cor? nullo mo
 esset nisi aliq boni qd
 boni corrupedo posset ei
 nocere corrupto

Sed cū mala ex bonis
 esse orta dice? no pu-
 tetur hoc dñice sñe ref?
 gai que dicit Non p̄t ar-
 bor bona f̄f mala facere
 Non p̄t em sicut vitas dt
 colligi vna de sp̄m̄s qz no
 p̄t nasci vna de sp̄is Sz ex
 bona tra vites nasci vides
 et sp̄mas Et eode mo itaqz
 arbor mala fitus bonos
 i opa bona no p̄t facere
 voluntas mala Sz ex bona
 hom̄is nā oīi voluntas
 et bona p̄t et mala nec
 fuit p̄sus vñ p̄mit? oīe?

voluntas mala n̄ ex hoibz
 et angel? n̄ bone cū et
 ipe dom? eode loco v de
 arbore et fructibz loqba?
 aptissime ondit ait em
 Aut facite arbo bo et fr-
 ctus boni aut ar ma et
 frctus e? malu Satis ex-
 mones ex arbore quidez
 bona malos aut ex ma
 bonos nasci frctus no posse
 ex ipa tame tra cū loqba?
 vtzqz arborem oīi posse
Que cū ita sint qñ n̄b
 maōis ille verqz
 placet ffelix q potuit rē
 cognoscere causas no n̄b
 videat ad felicitate conse-
 queda p̄tine si scia? cas
 magz in mudo corporali
 mōm que abditissimo
 n̄ s̄sibus occultant? ut tre-
 mor it? qua vi et maia
 alta timestut obicibus
 rupt? rursus qz in se ipa
 resideant it? huiusmodi
 Sed bonaz et malaz rē
 cas nosse debea? et illud
 actea qts eas hom̄ i hac
 vita erroribz erupnis qz
 plenissima ad cosde erro-
 res et erupnas euitados
 nosse creditur Ad illam
 quippe felicitatem tetes
 e vbi nulla quatiā
 erupna nullo errore fal?

lam² nam si tae corlium
motom nris cent nllas
mag² nosse qua nre va-
litudis deberem⁹ Cu vo
eis ignorat² medicos quib⁹
quid no videat q² scart²
celi et tre nos lateat q²ta
sit uestendum

Quauis em error quata
possu⁹ aia caueduo
sit non solu in maioribus
veru eia in moribus nec
n rez ignoracia possit emi
Non est tn conueno ut co-
tinuo erret q²q² aliquid
nesat Sed quisq² se exis-
timat scie qd² nesat p vo
quippe appbat flm quod
error² est p²um v²ceptu
in qua re quib⁹ erret int²
est plinu Nam in vna
cademq² re et nesacti sa-
ens et errati no errano
ita t²oc p²om² indiu² at
rebus .i. cu iste sciat alia
et ille alia et iste utilioa
et ille m⁹ utilia ul noxia
quis no in eis que ille
sat p²eat ei nesacientem
Sut em queda q² melius
est nesac qua scie Ite dt
q² non nllis ezrac p²fiut
sed via pedu non via mo-
ru Na nob ipis accidit

ut in quoda buuo fallem²
ut no irem⁹ per eu locu
vbi opiens t²issu nrm
donati scap ma⁹ armata
subsida atz ita fm est ut
eo quo tendebam⁹ p²deui-
um i²utu venires cogte
itaq² illoz insidys nos q²
tulacmur errasse atq² in
deo graas agem⁹ Cuius
ergo viatorem sic erratez
non errati latrom p²one
dubitauit et fortassis ideo
apud illu sumu poetam
loques quidam mis aator
vt vidi p² quia me mala
abstulit error em est et
error bonus qui no solu
mch obsit v²z eia p²fit
ad Sed diligen⁹ considecata
vitate cu ad mch sit errae
qua v²m putae q² flm est
flm q² qd² v²m vel ctu hre
p² mto mctu ve pro certo
siue sit flm siue v²z id
tam sit in aimo diffor² atz
mdetens qua pulap et de-
coru esse sentim⁹ vel in lo-
quedo uel in assenciendo
e no ee p²fit et ob hoc ipm
e vita misa ista q² viuim⁹
q² ei no mup² ut no amitta
e error n²q² absit ut tal²
sit illa vita vbi aimo nre

ipa sit illa vitas vita ubi nec
fallit nec fallitur. hic autem
homines fallunt atque falluntur
aversiores quod scilicet cum mendando
fallunt quod cum mendantibus
credendo falluntur. Usque ad deum
tamen rationis natura refugit
fallitatem et quantum potest devertit
errorem ut falli nolint et
quicquid amat fallere non
em sibi qui meti videtur
errare sed alium in errorem
mittere credentem sibi et in
quidem re non errat quoniam me-
dato contigit si novit ipse
quod verum sit. Sed in eo fallit
quod putat se suum non obesse
mendacium cum magis faci-
enti quam pauci absit esse
peccatum.

Uterum hic difficilissima
et latebrosissima gignit
quod de qua iam gran-
dem librum cum incedit nati-
tas nos urgeret absolui.
Vt ad officium hominis iusti per-
tineat aliqui menti non
nulli enim eo usque progredi-
ut et privare et de rebus
ad dei cultum pertinentibus
ac de ipsa dei natura scilicet
ad dicere non magis bonam
principii opus esse contendat
michi autem videatur parum esse

quod est omne mendacium. Sed
multum interesse quo anno
et de quibus rebus quicquid
mendatur. Non enim sic per-
tat qui consulendi quo i-
qui notendi voluntate me-
titur. At vero non tamen nos
qui viaticum mendando
inductum iter mittit quod
tu is qui via vite men-
dando depravat. Nemo sac-
mentum iudicandum est quod dicit
scilicet quod verum putat quoniam
quato in ipso est non fallit
ipse sed fallitur. Non itaque
mendacium sed temeritas
aliqui arguendum est qui
falsa dicit que incautus
credita pro veris habet potius
quod e contrario in christo in ipso
est ille meti qui dicit verum
quod putat scilicet quantum
enim ad animam eius attinet
quod non quod sentit hoc dicit
non verum dicit quavis in-
veniam verum esse quod dicit. Nec
ullo modo liber est a mendacio
qui ore nescit verum loquitur
scit autem voluntate meti.
Non considerat itaque rebus
ipsis de quibus ad deum sed sola
intentione dicitur melior est
qui nescit scilicet dicit quoniam
id verum putat quam qui me-
dici animi scit gerit nescit.

ens quod dicit esse verum
 Ille namque aliud non habet
 in animo aliud in verbo
 Sic vero quaecumque per se
 ipsum sit quod ab eo dicitur
 aliud tamen clausum in ipso
 aliud in lingua proprium est
 quod malum est ipsum men-
 acient. In pace autem quod
 dicitur considerat res
 tamen in re quod
 fallatur siue menciatur
 ut cum falli qua meti mihi
 sit malum quoniam pertinet ad hominis
 voluntatem. Tu sit longe
 tollibilis in his que a
 religione sunt seuerata me-
 tur qua in his siue quorum
 fide vel noticia deus coli non
 potest falli quod ut illustre
 exemplis muticam quale
 sit si quispiam dum metitur
 vivere metiet aliquam
 mortuum et alium dum falli
 credit mortuum propterea longa
 tempore morituro nomine illo
 menti qua isto modo falli
 in compabitur propter multosque
 moris mali est in illum
 errorem aliquem inducere quod
 istum ab aliquo induca

In quibusdam quoque rebus
 magno in quibusdam
 paruo in quibusdam nullo malo

in quibusdam etiam non nullo bono
 fallitur nam magno fal-
 litur malo cum hoc non est
 quod ad vitam ducit eterna
 vel hoc creditur quod ad mor-
 tem ducit eterna. paruo
 autem malo fallitur quod semper
 pro vero approbando incidit in
 aliquas molestias temporales
 quibus quibus tamen adhibita
 fidei pacis comitit eas
 in usu boni veluti si quisque
 bonum hominem putando quod
 malus ad ab eo patitur
 mali et vero malum hominem
 ita credit bonum ut nihil
 ab eo mali patitur nullo modo
 fallitur nec in eum cadit
 illa propheta detestatio. Hoc
 qui dicit bonum malum
 De his enim rebus quibus
 homines mali sunt non de homi-
 bus dum esse intelligendum
 est. Vnde quod adulterum dicit bonum
 ite arguit illa vox propheta
 et vero ipsum hominem dicit bonum
 quem putat castum et nescit
 adulterum non in doctrina
 rebus bonarum et malarum
 sed in oculis humanorum
 fallitur moris vocas ho-
 minem bonum in quo putat
 esse quod esse non dubitat bonum
 dices malum adulterum et castum

boni Sed huc boni dicit
nesciendo adulteri esse non
castu porro si per errorem eua-
dit quisque punitur sicut
superius diximus nobis itine
contigisse eam boni ad huius
cofetur erare Sed tu dico
in quibusdam rebus nullo
malo aliquo vel nullo eam
bono falli non ipsum error
dico nullo malum vel non
boni Sed malum quo non
venit vel bonum quod venit
errando et ex ipso errore quid
non evadit vel quod evadit
Nam et ipse per se ipsum error
aut magnus in re magis
aut parvus in re parva in se
est malum cuius enim nisi
erret malum esse neget app-
bare scilicet per visum aut probare
verum per falsum aut hinc incerta
propter aut eorum Sed aliud est
malum hominem putare quod bonum
est quod est error et ad eum
ex hoc malo ad malum non
pati si nihil noceat homo
malum quod putatum est bonum
Itemque ad est ipsam viam
putare que non est ipsa et
aliud est ex hoc errore malum
adit bonum consequi velud
est ab insidiis malorum
hominum liberari

Nescio sane utrum eius
mei error est cum hoc de
malo homine bene sentiat quod
sit nesciens aut peris que
per ipsum corpus capiamus nobis
occurrit filia quod spiritu tamquam
corpe aut corpe tamquam
spiritu sentiuntur et uale pu-
tabat esse petram apertam quoniam ex-
istimabat se visu videre
repete de vinclis et clausis
per angulum liberat aut in
ipsis rebus corporeis leue
putat esse quod asperum est
aut bene oleum quod putandum
est aut illud esse hominem
cum aliquid sit quoniam duo filii
sunt quod in gemis sepe con-
tingit Unde aut ille ignis quod
peritibus error rebus quod talia
eiam perita dicenda sunt Hec
quod nodosissima que sapi-
entissimos homines ac
acutissimos academicos
torset ut nobis enodanda
suscepta est utrum debeat
ad sapientem probare nec in-
cidit in errore si per verum ap-
probavit falsum cum omnia sicut
affirmata vel omissa sit
vel incerta unde 3a conclusio vo-
luntaria initio conclusionis mee
ne impedimento nobis esset
quod tamquam in hostio condicebat

Et utiq; fiat remouenda in
remende disputatio vitatus
que illorū videtur argumē
tacitibus roborari apud eos
ergo omnis error putat esse
parū quod vitari nō posse
contendat nō omnis suspēda
assensio Erre quippe dnt
eu qsq; assentit māt mē
q; etiā esse in hominū visu
ppter mētam similitudine
fili eā si qd vide forte sit
vū acutissis quidz sed
imprudētissimō conflic
tacitibus disputant apud
nos aut iustus ex fide vi
uit ac si tollatur assensio
et fides tollitur qz sine as
sensione nichil credi et sūt
vera quauis nō videat
Que nisi credatur ad vita
eterna que bta est nō p
puenit Cū ist vō vtru
loqui debeam? uignozō q
nō solū victuos in etnū
sed in pnti se viuē nesciūt
vmo nesciūt se dicūt quod
nescire negare nō pnt
Neq; em quisq; sinit nesc
ire se viuē qn quidem si
nō vuit nō p ad scire v
nescire Qm nō solū scire
vū eā nescire vuit est

Sed v nō assentiendo q; vuit
cauē b videntur erroz ai
eā errado quicatur viuē
qm nō p q nō vuit erre
Sicut q nōs viuē nō sōm
vū sed eā etiā est ita vera
et etiā sūt mltā qbus nō as
senti absit ut sapia poā
q demētia noīanda sit
In qbus aut rebz mch
mest ad adipiscendu
regni dei vtru creda an
nō vel vtrū sūt vera
uel putent an fā in hīs
errare i ad p alio ponere
ul putare nō arbitrandū
ee parū ac si est mē e atz
leuissimū postreō qualem
cuq; illud et quatuorq; sit
ad illam viā nō ptiēt q m
ad dū q viā fides est xpi
q p dilectōm opat? Neq; ei
ab hac viā deuiabt i gemis
filiis iustus ille pntibz erroz
aut ab hac viā deuiabat
petr ap q se cristianus vi
su vide ad p alio sic pūbat
ut q corpm ibi ymaginibz
in qbus se ee arbitrabatur
vera i qbz errauit corpa nō
dinoscet nō cū ab illo anglo
pque fuit libeat abscissis
Ab hac viā eā nō deuiabat
Jacob qn viuere fī abestia

credebat casu in hinc atq;
hinc remori falsitatis salua
fide que nob mdeu e fal
timur a via no relicta q
ad illu duat nos d'p'ctue
qm errores et si p'at no
sunt tñ i mul hui9 vite
d'putandi sunt q ita s'cta
est vanitati vt app'iantur
hic falsa p ueris ibi sp'at
vera pro falsis teneat' cta
promeritis. Et m'us em
habea fide absint p qm
verum etiamq; ad eterna
beata ne tendim' abea tñ
miseria no absint in qua
adhuc sum' Nullomō
quippe fallerem' māque
uel amē uel corpōis s'pū
si iā uerū illa atq; p'fecta
felicitate fruēmur

Porro aut mendacū
ideo dicend' e p'ctm
quia homo no solu sat q
ipe q uerū sit. Et etiam
qm errat et fallitur sicut
homo. Hoc debet loq' q
amā gerit siue id uerum
sit siue uerū p'ute. Et no
sit. Cūm aut q metit'
contra id q amā sentit
loquit' uolūte fallendi
etiam. Et utiq; uerba ideo
sunt i'stituta no per que
homines se inuicē fallat
S; p q malitius qsq; notat

cogitas suas proferunt
Verbis ergo uti ad fallu
am no ad id adq; i'stituta
sunt p'ctm est. Nec ideo
id mendacū putandū est
no eē p'ctm q; possum' a
qm atū prodesse. mendacia
possum' em et furando
atq; prodesse. Si p'p'et
au palay datur sentit co
modū et diues tū clam
aufert' no sentit i comod'
Nec ideo tale furtū dicit'
quispiq; no esse p'ctm pos
sum' et adulterio si atq;
n ei ad huc asseniat' ap
paret amando mortua
Et si uiuit penitendo pur
ganda nec iō p'ctm nega
bit' tale adulteriū. Si at
melto nob placet castitas
quid offendi' ueritas ut
p'pt' aliena ualitate illa
no uioletur adulterando
et uiolet' iā mediendo.
Plūm quid' p'p'etisse ad
bonū homines q no n pro
salute homis mēantur
no est negand'. S; i eodē
tali p'fectu mōto laudat'
uel et' t'p'alit' remunerat'
beniuolentia no falla
q tū nec ignoscat' satis
e ut et no p'dicet' mōe
in heredi' noui testamēti

quibz dicitur. Quia more tuo
est est non quod est in apostoli
est amalo et propter quod aut
malum quia subire in
hac mortalitate non desi-
nit. Et ipse quo heredes
christi dicitur. Dimitte nobis
debita nostra etc. etc.

Hic utitur pro huius
breuitatis natura
tatis quoniam tunc cognoscende
sunt rerum bonorum et malorum
quantum via satis est quod nos
perducit ad regnum ubi est
vita sine morte et sine
rore veritas sine perturbati-
one felicitas ubi nequaquam
dubitare de more rerum que
ad nos pertinet bonorum itaque
non esse nisi bonitatem
dei. malorum vero ab inmu-
tabili bono deficiere boni
in mutata voluntate prout

Angeli homines postea
De primo est crea-
ture rationalis malum
id est prima peccato boni
Semper id est et nolentibus
subintravit ignorantia
rerum agendarum et con-
spiciendarum maxime quibus
comites subinferuntur
horror et dolor quod duo
mala quoniam emmenda sen-
tiunt et agitatus animi

motus vocatur metus
Horro animi autem adipsam
conspicienda quoniam perniciosa
et inania quoniam id est emere
non sentit vel de statone
morbida vincta vel in-
na etiam letitia ventilata
Evangelio morborum non ver-
tatis sed in digeste tamquam
fontibus omnis miseria na-
ture rationalis emanat.

Que tamen natura in malis
suis amittere non
potuit beatitudinis appeti-
tu dicitur dualis et ex si-
mil altissimo et hominem dicitur
tu est et eritis sicut dicitur
hoc est beatitudinis appe-
titores verum quod communia
mala sunt et hominem et a-
gelorum prout sua malicia
domini iusticia ditionatorum
Sed homo habet per se ipsam
qua etiam corporis morte
punitus est a mortis quippe
et supplicium domini committit
fuerat si peccaret sic enim
nummes libero arbitrio
ut tamen regeret imperio
tueret quicquid et impedi-
si felicitate tamquam in umbra
vite ubi iusta custodia
ita in meliora conscenderet

Collocavit
Hinc post primum exul

effectus spem quoque suam
 quod perando in se tamquam
 in radice viciat penam
 mortis et damnationis obsequio
 ut quod probris exilla et similis
 dampna conige per qua per
 cauat per carnale concupiscentiam
 in qua inobedie peccata similis
 retributa est nasceret tunc
 originale peccatum quo tunc
 per errores dolores quod diuer
 sas ad ad erum cum deceptoribus
 angelis viciatoribus pos
 sessoibus et consortibus suis
 in fine supplicii Sicut
 per viciatorem peccatum ituit
 in mundum et per peccatum mors
 ita et in omnes homines pertransi
 uit in quo omnes peccauit
 mundum quippe appellauit
 apostolus eo loco vniuersum genus
 humanum ita ergo se res per
 coris habebat

Tacebat in malum vel et
 voluebat et de malum
 mala precipitabat tota quod
 humani massa damnata
 adiuncta per coris qui pecca
 uerunt angelorum lugebat
 ipse deceptoris penas dignis
 simas ad iram quippe
 dei pertinet iustitia quid quod
 cetera et in dormita concupiscentia

faciunt libenter mali et quod
 quid malum aptum quod peccatis
 pacem inuiti non sane cre
 atois desistete bonitate et
 malum angelis subministrante
 vitam viuereque poterat
 Que subministrato si ausa
 tur inuitur et hominem quod
 uis de per peccata viciatorum
 viciata damnataque nasce
 tur formare semina auare
 et ordiare membra per tempus
 etates per locorum spacia ve
 getae per alimeta donae
 melius enim indicauit de
 malum benefacere quod mala
 nulla esse permittit Et si quod
 in melius hominem reformam
 nullam per se esse voluisset
 sicut ipsoque nulla est angelorum
 Nomen muto fiet ut na
 quod dominum deseruit quod preceptum
 dominum et creatoris sui custo
 die facere potuit sua
 mala vices per te calcavit
 atque transgressa est quod in se sui
 conditoris ymaginem ab eis
 tunc cotruat ausa violat
 que salubre fuit ab eis
 legibus male libere obrup
 arbitrio vniuersa in eternum de
 serent ab eo et per suo muto
 penam in ponet seipiterna
 Plene itaque facit si tantum

Euchurdion

iusta nō eāa mīdore esset
suaq; i debito mīaz multo
euidenā i indignoz poāz
liberāoe mīaret.

Angelis itaq; aliqbz
impia supbia dñi de-
sidentibz et in hui⁹ aer⁹ yāz
calignem deiecit de sēna
bitāoe īfiduz nūz agloz
in etna cu dāpnāoe deo
bitudie et sūtate pmasit
Neq; em ex vno anglo lapso
atq; dāpnato ceti sūt pparati
ut eos sicut hoīes oīgiale
malū obnoxie succēssioz
vinculū alligāet atz vni-
sos tñet ad debitas penas
S; ideo qz dñs fācō est cū
soms suis i pietatē elacioz
nra cū eis elāoe pstrāo
leti vō pia obedīa dñō cōbe-
sūt accipietes eāa quod ū
nō huerūt ctam sūamq;
eent de sua sempitna et mī-
qua casuā stabite securi
Placuit itaq; vniūsitatē
creatori atz modatori dō ut
quia nō tota mltitudo an-
gloz pierat ea q pierat
in ppetua pēitoe remanet
que aut deo pstitat de sua
certissime cognita futūā
feliatate sp sēcūā gaudet

Alia vero creatūā itāl
que in hoīb⁹ eāt tñm

ptas atq; supplicis oīgia bz
et pñs tota pīcat ex ciuio
pte repta q anglica socie
ruina illa dyabo^m mīnuat
supplet. Hoc em pmissū ē
resurgetibz sās q erūt cā-
les anglis deī ita superna
nēlm mī nra ciuitas deī
nlla suor ciuiū mīositate
fraudabi sed vbeiore etiam
copia fortasse regibz Neq;
em nū aut suor homī atz i
mudoz spūū nouū i quoz
locū succedetes filij dī sanāte
mī que sterilis appāebat i
tē in ea pace de qua illice
adūt s; nllō tñis termino
pmanebūt S; illoz ciuiū
mīs sū qui ē sū qui vctus
est mīteplāoe ē ei⁹ artifit
qui vōt ea que nō sūt itaq;
ea que sūt atz in mensura nō
et pōde cūta disposit

Uerū h ps qñs huām
cū liberāoz dñs tñmūq;
pmissit etmū mīq; mīit opm
suoz tñpāi pōt absit cūid ei
boni opā pōitus n quatu
fuit apdicoe libatū mīq;
libō volūtatē arbitō z hoc
absit Nam libō arbitō nīle
vtes homo et se perdidit
et nūm sicut em qui se occi-
dit utiq; viuēdo se occidit
S; hō se occidēdo nō viuūt n

semper potest resuscitae quod
occidit. Ita cum liber peccat
arbitrio victore peccato est au-
sum et liberum arbitrium
a quo enim quod deuiatus est
hinc et suus additus est
petri etc. apostoli est illa sententia
que cum vera sit qualis quod
potest esse suum additi libertas
non quoniam cum peccat delat libe-
raliter enim fuit qui suum
domini voluntatem libenter
facit ac per hoc ad peccandum
liber est qui peccati seruus est
non ad iuste faciendum liber non
est nisi apostolus liberatus esse
iustitiae cepit seruus. Ipsi est
vera libertas propter rationem fa-
licetiam. Similiter et pia fuit
propter precepti obedientiam. Sed
ad benefaciendum ista liber-
tas vix erit dominus addito et
vendito nisi redimat ipse
autem illa vox est. Si vos
filius liberavit vere liberi
eritis. Quod antequam fieri in
homine incipiat quod quod
de liber arbitrio in bono gloria
ope qui non dum est liber ad
bene operandum nisi se vana
supbia inflatus extollat
quod cohibet apostolus dicens gratia
salui facti estis per fidem.

Et ne ipsam saltem fide
sibi sic homines arroga-
rent ut non intelli-
geret dominus et donatam
sicut idem apostolus in alio loco
se dicit ut fidelis esset magis
consecutus. Ideoque adiungit
atque ait. Hoc non ex vobis sed
dei domini est non ex opibus
ne forte quod extollatur et
ne putarentur fidelibus de
bona defuta opera rursus
adiciat. Ipsi enim suus signi-
tum creati in christo ihesu in
operibus bonis que promouit
deus ut in illis ambuletis.
Tunc ergo efficitur vere liberi
cum nos deus fingit et fort-
et creat non ut homines quod
iam fecit sed ut boni homines
simus quod non gratia sua facit
ut simus in christo noua cre-
atura secundum quod dominus est. Cor-
mundum crea in me deus.
Neque enim cor eius quatuor
pertinet ad naturam cordis hu-
mani non iam creauit deus
sed renouatorem anime demo-
rantis in corde propria pertulit.
Item ne quisquam et si
non de operibus de ipso gloria
liber voluntat arbitrio tamquam
ab ipso recipiat meritum cum

Euchurion

tamq[ue] debitū reddat p[ri]m[us]
 bene opandi ip[s]a libertas
 cū audiat eundem gradie
 p[ro]ne dicentem. De[us] est ei
 qui op[er]a in nobis et velle
 et op[er]ari et p[er]ficere p[er] bona
 voluntate et alio loco q[ui]
 nō volēt neq[ue] current sed
 m[is]erentis est dei. dū paul
 dubio si homo es etat[ur] e
 ut ro[go] iam v[er]it[as] nō poss[et]
 credere sp[er]are ul[tra] diligere
 nisi vellet nec p[er]uicere
 ad palmas sup[er]ne vocat[i]o[n]is
 dei n[on] voluntate cūcurrat
 quo g[er]o non volent[ur] neq[ue]
 current[ur] n[on] q[uod] ip[s]a voluntas
 sicut scriptu[m] est adeo p[ar]at[ur]
 Alioq[ue] si p[ro]p[ri]a d[omi]ni e[st] nō
 volent[ur] neq[ue] current[ur] sed
 m[is]erent[ur] e[st] dei q[uod] exultat[ur] sit
 i[n] exultate ho[m]inis et m[is]ericordia
 dei ut sic d[omi]ni accipiamus
 non vol[ent] neq[ue] current[ur] sed
 m[is]erent[ur] e[st] dei tamqua[m] dicit
 Non suffiat sola voluntas
 dei ho[m]inis si non sit etia[m]
 m[is]ericordia dei nec suffiat sola
 m[is]ericordia dei si non sit etia[m] vo
 luntas ho[m]inis. Ac per hoc
 ite sic d[omi]ni est. Non volēt
 ho[m]inis neq[ue] current[ur] ite sed
 m[is]erent[ur] e[st] d[omi]ni q[uod] id voluntas

ho[m]inis sola nō implet cur
 non cōtrario op[er]ant[ur] dicit[ur]
 nō m[is]erent[ur] e[st] dei sed vol[ent]
 e[st] ho[m]inis q[uod] id m[is]ericordia dei sola
 non implet porro sic nō
 xpian[us] dicere audebit nō
 m[is]erent[ur] e[st] dei sed vol[ent]
 ho[m]inis me ap[osto]lo aptissime cō
 dicat[ur] testat[ur] ut p[ro]p[ri]a recte
 d[omi]ni intelligatur nō vo
 lent[ur] neq[ue] current[ur] s[ed] m[is]erent[ur]
 e[st] dei ut totu[m] detur deo
 qui ho[m]inis voluntate bo
 nam et p[ar]at[ur] adiuuanda
 et adiuuat p[ar]at[ur] p[re]ced[ur]
 enim bona voluntas ho[m]inis
 m[ul]ta dona dei sed nō o[mn]ia
 q[ui] aut[em] nō p[re]cedit ip[s]a meis
 est et ip[s]a est. Nam utroq[ue]
 legitur in sac[ra] eloqu[en]t[ia]
 m[is]ericordia eius p[er]ueniet me et
 m[is]ericordia eius subsequet[ur] me
 volentem p[re]uenit ut velit
 volente subsequi ne frust[ur]
 velit. Cur em[im] ad mouem[ur]
 orat[i]o p[ri]m[us] m[is]erent[ur] utroq[ue]
 nolentib[us] v[er]o et pie viuē
 n[on] ut deus m[is]erent[ur] opetur
 et velle. Item cur ad moue
 mur p[er]tere ut accipiam[us]
 n[on] ut ab illo fiat q[uod] volu[m]us
 a quo factu[m] est ut velim[us]
 Oram[us] ergo pro m[is]erent[ur]

ut mīa dei eos pūciat
sicut pūciunt nos oramus
aut pro nobis ut mīa dei
subsequatur nos

Tenebatur itaq; iusta
dampnatione genus
huani et om̄s erant filij
ire de qua ira scriptum est
Quonia om̄s dies nri defe-
cerut et mīra tua defecim⁹
De qua iū etiam dicit Job
homo natus de mīlie bñis
vite et plenus iē. De qua
ita etiam dicit dom⁹ Cui⁹ ē
dit in filiū habet vitā et aī
Cui aut non credit filio
non h̄ vitā et aī Sed ira
dei mact super eū nō aut
veniet sed manet Cū hac
quippe om̄s homo nasci⁹
ppter qd dicit apls. Quim⁹
aliqu et nos natū filij
ire sicut et ceteri In hac
ira cū cent homines p ori-
giale pām tanto graui⁹
et p̄mōsius quāto maiora
vel plura insup addidit

Necessari⁹ erat media-
tor i. reconciliator
qui hanc irā sacrificij sm
gulais cui⁹ erant vmbre
om̄a sacrificia leg⁹ et pphaz
oblatione placaret vñ dī
ap̄lus Si em cū i mīa ees

reconciliati sum⁹ deo per
mortē filij eius multo
mag⁹ reconciliati mīr
in sagē eius salui erim⁹
ab ira p̄ xpm Cū aut de⁹
irasci dī non eius significā
pturbo quale m̄ cō iras-
cent⁹ hominē sed ex hūano
motibus tūslato vocablo
vindicta eius que nō nisi
iusta est ire nomen acci-
pit Et ergo p meditōem
reconciliam⁹ deo et accipis
sp̄m scm ex i mīe efficiā
mur filij Cui⁹ tōt⁹ enim
spū dei agitur h̄ filij
sūt dei Hec est gracia dei
per ihm xpm dnm nrm
De quo meditatoze loqu
est ut quāta dignū ē tāta
dicantur quāuis abhorē
digne dīa nō possint Cū
em hoc solū congruētib⁹
explicet v̄bis qd v̄bū cō
factū et habitū in nob
ut credem⁹ in dei patris
ōpōnt v̄mā filij natū
de spū sco et uirgine maia
Ita quippe uerbu cō scm
est adiuitate carne suscep-
ta nō in carne diuinitate
muta Carnem quippe h̄
homines debem⁹ accipere
ap̄te totū significatē loai^{oe}

sicut dñm est cñm ex opibz
legē non iustificat omne
taro i omne homo vñam
nichil huac natūe i illa
susceptoe phas est dicere
defuisse sed natūe ab oī
pā nepu omno libere
Non qualis de vtroqz sepu
nasci p concupiam caris
cū obligatōe delicti cui
reatus per regnācioem
abluatur Sed quale de
uirgine nasci optebat q
fides mī non libido re
cepat cē si uel nascente
corrupē eius integritas
non iam ille de virgine
nasceretur euqz fle qd absit
natu de uirgine tota confi
tetur etiā queqz mītas
eius mīrem cotidie pī
mēbra eius et virgo est
Rege si placet de vīgitate
sancte maie meas lras
sēptas ad illustrem viru
quem cū honore nomio
uolusiamun

Promde dei filius ihs
xpūs est et deus et
homo deus an oia scla
homo i nro scla deqz qd
verbum deqz em erat ūbu
homo aut qz in vnitāte
psone accessit verbo dei

anima rōalis et cāo Cūo
ita mīqz deus est ipse
p vñi sūt in quātum
homo est p maior e illo
Cū em esset vñqz dī filiqz
nō grācia sed natūa ut eet
plen⁹ eā grā fūis e hō
filiqz idem ipe vtzqz ex
vtrōqz vnus xpūs Cūia
cū in forma dei esset non
rapiar arbit⁹ est quod nā
erat i se esse equalem dō
Etiam ergo se accipiens
forma serui nō amittens
uel minues forma dī ac
per hō et mīor est factus
et masit cglis vtzqz vñqz
sicut dñm e Sed aliud p
vbum et aliud p hōiem
ppter ūbum equalis p
ppter hōiem mīor patre
vnus dei filiū idemqz
hōis filiū Non duo dei
filij deqz et homo sed vnus
dei filiū deqz sine mīto hō
aut actō i iāo dñs noster
ihs xpūs

Hic oīo gndit et euide
ter dei grā comedat
qd em nā huana in hōie
xpo meruit vt in vnitāte
psone vñi filij dei singu
lāt eet assumpta Cūe boā

volutas cuius homini propositi
studium que bona opera processerunt
tunc quibus meritis iste homo
ut una fieret persona cum deo
Nunquid antea fuit homo
et hoc ei summe beneficium
prestitum est ut singulariter
promittitur deum. Nampe ex quo
homo esse cepit non aliud
esse cepit nisi quia dei filius
et hominis filius et hoc uni-
cus et propter verbum domini
et hominis filium quod illo sus-
cepto caro facta est utique deus
ut quemadmodum est una
persona quibus homo scilicet anima
rationalis et caro ita sic Christus
una persona verbum et homo
in nature huiusmodi tanta gloria
nullis eam merito precedentibus
sine dubitatione gratuita
nisi quia magis hoc et sola
dei gratia fideliter et sobrie
consideranda euidenter ostendit
ut intelligat homines per eandem
gratiam se iustificari a peccatis
per quam factum est ut homo
Christus nullum posset habere peccatum
Sic et eius meritis angelus
salutauit quoniam ei futurum munus
accipit hunc partem due rationis
gratia plena et paulo post
Inuicisti ait gratias agere domino

Et hoc quidem gratia plena et
meruisse gratiam apud dominum
dicitur ut dominum suum unum omnium dominum
esset merito de ipso autem Christo Iohannes
euangelista cum dicitur Et unum
caro factum est et habitabit in nobis
et videmus gloriam eius quod quia
unigenitus et cum ait verbum
caro factum est hoc est plena
gratia cum ait gloriam quia
unigenitus a patre hoc est plena
veritate Veritas quippe est
ipse unigenitus dei filius
non gratia sed natura Gratia suscepit
hominem tanta persone unitate
ut idem ipse etiam esset homo
filius et dei

Idem namque Iesus Christus
filius dei unigenitus
idem unigenitus dominus noster natus
est de spiritu sancto et maria vir-
gine et utique spiritus sanctus di-
donum est quod quidem et ipsum
est equale donati et ideo
deus est eadem spiritus sanctus pater
filiusque non minor Et hoc ergo
quod de spiritu sancto est secundum homines
naturas Christi quid aliud quam
ipsa gratia demonstrat Cum
enim virgo quesisset ab an-
gelo quomodo fieret quod ei munda-
bat quoniam quidem illa virgo non
cognouisset Respondit angelus

Euchiridion

Spūs scūs supueiet mte
et virtus altissimi obubra
bit tibi ideoq; et qd̄ nascer
exte scū vocabitur filius
dei Et Joseph cum vellet
eam dimittere suspicatus
adulteram quā sciebat no
de se grauidam tale tñsu
ab anglo recepit noli
timere accipe mariam
conugetur tuaz qd̄ em̄ mea
natum est de spū s̄ est
i qd̄ tu esse de a^o vīs sus
picais de spū scō est

Nunq; tamē ideo dic
tū suū p̄rem hominis
xpi et spm̄ s̄ ut d̄s pater
vbum̄ genuit spūs scūs
hominem Ex q̄ utraq; p̄ba
xpus vñq; cet et dī pater
filius s̄m vbu et spūs
scī filius s̄m hoīem Cūq;
eum spūs scūs tanqua
p̄ eius de m̄e virgine
genuisset Quis hoc dūc
audebit nec opus est oſte
dere disputando q̄ta alia
consequatur absurda Cū
hoc ipm̄ iam ita sit abs
dum ut n̄lle fideles auct
id valeant sustinē p̄rom
sicut cōfitemi dñs noster

ih̄us xpus qui de deo deus
homo aut natus est de spū
sancto et maia v̄gic v̄tq;
suba dīna s̄ et hūā filius
vñq; est dei p̄t̄ onp̄ontis
de quo procedit spūs scūs
Cū ergo dīcā xpm̄ natū
de spū sancto tū en̄ nō ge
nuit spūs scūs An quia
spūs scūs fecit eū qm̄ dñs
n̄r ih̄us xpus inquatu
deus omnia per ipm̄ facta
sūt inquatu autē homo
et ip̄e scūs est Sicut ap̄
dīcāt scūs est em̄ ex semīe
dd̄ s̄m carnem S; tū illa
creaturāz quā vgo cōcepit
et pepit quāuis ad solam
p̄sonam filij dei p̄tinentem
tota trinitas fecit n; em̄
sepabilia s̄t opa trinitatis
cur ea facienda solus spūs
scūs notatus est An et qñ
vñq; trī in aliquo opere
notatur vñq; opari trī
ntas intelligatur Ita v̄cō
est et exempl̄ docet p̄t S;
non est in hoc dīcā i mō
rand; Illud em̄ mouet quo
dñs est natus de spū scō
cū filius n̄llo mō sit sp̄s
scī Vñq; em̄ qz m̄du istū

fecit deus dia ipm phas est
filium dei aut eu natu de do
sed scm aut creatu ul coditu
ul institutu ab illo ul quid
huiusmodi rre possuq dicere
Hic ergo rre confitem eum
natu de spu sco et maria
virgine Cuius non sit filius
spus sancti et sit filius maie
tu et de illo et de illa sit na
tus explicae difficile est
Proculdubio quippe no sic
de illo ut de pre sic autem
de illa ut de mre natu est

Non igitur credem **¶**
Est qd de aliqua re
nascitur cotinuo eiusdem
rei filiu mutipadu ut em
obmuta aliter est de hore
nasci aliter capillu vel pe
dictm lubricu quoz nich
est filius et ut hoc obmuta
qm tate rei difformit com
pantur Certe qui nascut
ex aqua et spu no aq filios
eos rite dixit quispiam sed
plane dicatur filij di pr
et mte eate Sic ergo de spu
sancto natus est filius dei
pris no spūs scī vram et
illud qd de capillo dixim
et cetis ad hoc tñ v3 ut ad
moueam no ome qd de
aliquo nascitur etia sim
eius de quo nasci posse

dia Sicut no omis q dicit
alicuius filij quib est ut et
de illo nati esse dicantur
sicut st qm adoptatur di
citur etia filij reherme
no ex illa nati sed ad illa
pati sicut filij regni in
regni parantur **¶**

Quom igitur aliquis
nasci de aliquo et
no eo mo ut sit filius nec
rursus omis qui dr filius
de illo natus sit cuius dr fia
Pto moq iste quo natus
est xps de spu sco no sicut
filius et de maia virgine
sicut fia insinuat nobis
graciam dei qua ho nul
lus pcedat mte in ipo
exordio ne sue quo esse ce
pit verbo dei copulatur
mutata psona vnitatem
ut idem ipe esset filius
dei qui filius hois et filius
hominis q filius dei ac sic
in ne huane suscepaoe
fiet quodamo nra gra i
hominis nalis q nullu pām
posset committere Cuius g
pterea per spm scm fiat
significanda qz ipe ipe sic est
Sed ut dicit etiam di domi
vñ sufficiter loq si tñ id
fici pt valde prolixo dis

Euchuidion

putacionis est.

Nulla ergo voluptate carnalis concupiscentie seminat suae conceptus et ideo nullum peccatum originaliter habens dei quodque gratia verbo patris vincto non gratia filio si natura in unitate personae nostro mirabili et ineffabili adiutus atque cooperatus est et ideo nullum peccatum ipse committens tamen propter similitudinem carnis peccati qua venat deus est et ipse peccatum sacrificandus ad diluenda peccata. In veteri quoque lege peccata vocabant etiam sacrificia propter quod vere iste fides est cuius umbrae erant in hac apertum duxisset obsecramus pro christo reconciliari vos deo continuo subiungit atque ait. Eum qui non peccatum pro nobis peccatum fecit ut nos sine iustitia dei in ipso non aut ut in quibusdam modis cotidiebus legitur. Is qui non novit peccatum pro nobis peccatum fecit tanquam nobis propter ipse peccatum fecit vel peccavit. Sed ait eum qui non novit peccatum. id est pro nobis peccatum fecit deus pro cui reconciliati sumus hoc est sacrificium pro peccatis.

per quod reconciliari valeamus. Ipse ergo peccatum ut nos iustitia nec nostra sed dei nec in nobis sed in ipso sicut ipse peccatum non suum sed nostrum nec in se sed in nobis constitutum sicut carnis peccatum in qua infixus est demonstravit.

Et quoniam peccatum ei non recusat ita quod amodo morietur dum morietur carni in qua erat similitudo peccati et cum sine vestustatem peccati nunquam ipse vixisset et nostram ex morte veteri qua in peccato mortui fuimus et universam vitam novam suam resurrectione signis. Ipse est quod in nobis celebrat magni baptismi sacramentum ut quicunque ad istam perveniat gratiam moriantur peccato sicut ipse peccato mortuus est. Quia dicitur mortuus est carni hoc est peccati filium et vivat a lavacro renascendo sicut ipse revivuit a sepulchro resurgendo qualis corporis etate gerat.

Apuulo enim recet nato usque ad decrepitu senem sicut nullus prohibendus est a baptismo ita nullus est qui non moriatur peccato in baptismo. Sed proli tamen originali maiores atque etiam omnibus morum peccatis quicunque male vivendo addidit.

et illo qd nascendo gtraherit
Sed ideo etiam ipi pao
 moi plezqz dicunt cu
 pauldubio no vni s milis
 pias omibz qz moiantur
 quecuqz commisit et ppa
 ul cogitoe uel locutione
 ul ope qz eaa p singlac
 m pils mis significai solz
 Sicut ait ille vtzqz aznto
 milite coplent quauis h
 mlt militibz fecit et i
 m f legi Ora ergo dm
 ut auferat a nob spetez
 no ait spentes quos pae
 batur ppls ut hoc dret et
 in mraabilia sut talia Cu
 vero et illud oigiale vni
 pli mio significai qm dia
 m rmissione paoz bapti
 sai puulos nec dia m re
 missioem pti illa e con
 tia locuto qm p plez signi
 catur mis sm Sicut in
 ewan hede mortuo dan
 est mortui sut em qm qa
 p non est dan mortuq est
 Et in exodo fecit inquit
 sibi deos aureos cu vni
 vitulu fecit tm de quo
 dixit hñ sut dn tui isrl
 qui te educunt de tra egypt
 et hic plem pontes pro si
 gulari

Quauis et in illo loco
 pao vno qd p vnum
 hoiem i tuit in mudum
 et in omis homies ptran
 snt ppter qd etiam puuli
 baptisatur possint intel
 ligi plua paa si vni ipm
 m sui singla quai mcb
 diuida Viam et supbia
 est illis qz homo in sua
 potius esse qua dei ptate
 dilexit Saclegu qz deo
 non credidit et hoiaui
 qz se ipm papitauit in
 mortem Et fornicato spi
 tualis qz integtas met
 huac spentia psuasione
 corrupta est Et furtu qz
 abus phibitq usurpatq
 Et auaricia qz plq qua s
 suffice debuit appetiuit
 Et si qd aliud in hoc vno
 admissio diligetia conside
 racoe i vem pt

Parentu quoqz pao
 puulos obligai no
 solu pmoz hom sed et
 suoz de quibz ipi nati
 sut non mprobabit dr illa
 sna dma redda paa pao
 in filios tenz eos utiqz
 anqua prgnatoz ad no
 uum testametu mapiat

Euchiridion

pertine Quod testametu
 prophetaba cu dice p ezechi
 elem non accepturos suos
 pta patz suoz Nec eaa
 vltia futia in isrl para
 bolam istam Patres ma
 ducant vnam ac et det
 fil obstup Ideoq quisq r
 nascitur ut saluat in eo
 quidq pta est cu quo nasa
 Nam pta que male agedo
 postea conmitti pnt et pei
 tendo sanai sicut et p bap
 tismi fici videm? Ac p h
 no est instituta regno nisi
 qz viciosa e gnato usqz ado
 ut eaa de legitimo mrimo
 paratus dauit dicat Iniq
 tatibus coceptus su et i pta
 me mea in vto aluit me
 Neqz hoc dicit i iniquitate
 vel pta cu et hoc tre dia
 potuit Sz iniquitates z pta
 dice maluit Qa eaa et i
 illo vno qd in omib hoies
 ptrafnt atqz tam magnu
 est ut eo mutae atqz conuer
 teretur i matatem mort
 huana na repuntur sicut
 supra differui plua pta
 et alia pntu que si ita no
 pnt mutae nam tati in

obligat filios suos in gra
 tuita gra et dima miseri
 subiunat ¶
Sed de pta alioz pntu
 quibz ab ipo adam
 usqz ad prem suu pteitoi
 bus suis quisqz succedit no
 in mto pt disceptai vtz
 om malis actibus et ml
 tipliatur delicta oigialibz
 qui nasa i plice ut tanto
 pey9 quato postia quisqz
 nasa An ptea de i tiaz
 gnatoz de pta pntu eozu
 postis comine qz ira suaz
 iptu ad pteitoz culpas n
 extedit vltia modetate mi
 facis sue ne illi qbz rega
 q confert nimia sarcina i
 pa sua etna dampnatoe pre
 mient si cogentur ab i iao
 gms huam om pcedetui
 pntu suoz oigial pta co
 trahere et penas peis debi
 tas submtrae An ad aliud
 de re tanta i septu sanct
 diligena pscutatur atqz trac
 tat valeat vel non valeat
 repiri temic affirmare non
 audeo ¶

Illud tamen vnu pta q
 tam magnu in loco et
 hitu tante felicitat est

admissu ut in vno homine
originaliter atq; ut ita dixerim
radicaliter totu genus humanu
dampnaretur non solum ac
delit nisi p vnu mediator
dei et hominem hominem ihu xpm
qui solus potuit ita nasci
ut ei non esset opus renasci

Non enim renascebatur
qui baptisabantur baptis-
matis Johannis aq; et ipse xpus bap-
tismus est Sed quoda paucis
sorio illius mystio q dicebat
pate via dno huic vni iq;
solo renasci potant pabatur
huiusmodi baptismus non aq;
tatu fuit sicut Johannis vni
etia in spu s; ut de illo spu
regnare quisq; in xpm
credidit de quo xpus gratia
regnacione non indiguit vni
vox illa pris que sup bap-
tismu facta est ego hodie
genui te Non illu vnu
tpis die quo baptisatus est
immobilis eternitate ondit
ut illum hominem ad vige-
nti persona ptine mereret
ubi enim dies nec hesterni
fine inchoatur nec mico-
estini tiam semp hodieq;
dies est In aqua q; bapti-

voluit iohannes non ut ei
iniquitas ulla deletur sed
ut magna comedatur
humilitas ita quippe nichil
in eo baptismus qd abluet
Sicut mors nichil qd pui-
ret inuit ut dicitur vitate
iusticie non violentia ptat
oppressus et vici qm ipm h
ullo pccati merito iniquissime
occidat per ipm iustissime
amittet quos pccati merito
detinebat vtz q; igitur ab
illo et baptismus et mors cte
dispensacionis ca non mise-
randi necessitate sed mise-
rante potius voluntate sus-
ceptu est ut vni pccati tol-
let mundi Sicut vni
pccati misit in mundu hoc
est in vniuersu q; humanu

Non sicut ille vni pccati
misit in mundu iste
vero vni non solum illud
vnu sed aucta simul abstulit
que addita inuit vni dicit
apls Non sicut vni pccati
ita et domi vnam iudicii
quidem ex vno i dampnatoz
gracia aut ex multis delictis
iustificatoz Cui vtiq; id
vnu quod origina trahit
etiam si solum sit obnox-
ias dampnaciones facit gra-

vero eximile delictum iustifi-
cat homines qui propter id
vnu quod committitur cum omnibus
originaliter traxit sua
quoque propter commisit multa
mala.

Deruptum quod pauloplu-
s dicitur sicut per vnu delictum
in omnes homines id est damnatorum
ita et per vnum iustificationem
in homines omnes in iustifi-
cationem vite. Satis indicat
ex parte neminem natum nisi
damnatione detineat et necesse
non in christo renatum a damp-
natione liberari de qua per
vnum hominem pena et per vnum
hominem gratia cum locutus fuisset
quatuor illi epistolae loco suo
sufficeret indicauit.

Demum sacrum baptisma in
gratia christi grande
mysterium comedauit eo mo-
do ut intelligamus nichil aliud
esse in christo baptismum nisi mortem
christi similem. Nichil aliud
autem mortem christi crucifixi
nisi remissionis peccatorum similem
ut quocumque modo in illo vera
mors facta est. Sic in nobis
vera remissio peccatorum et quae
admodum in illo vera est
ita et in nobis vera iusti-
ficatio autem enim oritur ergo

dicemus per maiorem in peccato
ut habundet gratia quod dicitur su-
perius ubi habundauit peccatum super
habundauit et gratia et ideo ques-
tionem sibi ipsi ponit utrum
propter habundantiam gratiae conse-
quenda in peccato sit permanens
Sed respondit absit atque subiungit
Si mortui sumus pro peccato quod
vivimus in eo deum ut ostendat
mortuos nos esse pro peccato. In ig-
nitione magis quam quicunque bap-
tismus in christo ihesu in morte
ipsius baptisati sumus. Si ergo
hinc ostendit mortui esse pro peccato
qui in christi morte baptisati
sunt pro peccato et puuli qui bap-
tisantur in christo pro peccato moriuntur
quod in morte ipsius baptisati.
Nullo enim excepto deum est
cuiusque enim baptisati sumus
in christo ihesu in morte eius sumus
Et ideo deum est ut probetur
nos mortuos esse pro peccato. Cuius
pro peccato puuli renascendo moriuntur
non quod nascendo traxerunt ac per
hoc eadem ad nos pertinet quod dicitur
quod cosepulti enim sumus illi bap-
tismus pro peccato ut quocumque modo
fuit pro peccato a morte per gratiam pro-
pitiata et nos in nova vite ablegati.
Si enim cosepulti sumus filii in
morte ipsius similes et resurreximus
eius hoc facientes quod veteris ho-

in crucifixus est ut euacuaretur
corpus patris ut ultimum non fuisset
patris qui enim mortuus est iustifi-
catus est a patre Si autem mortui
sumus cum christo credimus quod filii
viveamus cum eo. Scietis quod christus
resurrexit a mortuis iam non mor-
tuis illi vobis non dominabitur
Quod autem mortuus est propter nos est
semel quod a vivi deo. Ita et vos
existate vos metipsos mor-
tuos esse quodammodo patris vivere autem
deo in christo ihesu hunc enim
probare cepit non esse nobis pro-
mendum in patre ut gratiam
habeamus et dicat Si mortui
sumus patre quo vivemus in eo
ad quod ut ostendat mortuos nos
non esse subiectos patre. An igi-
tur non ait quod quicumque baptisati estis
Sic itaque totum locum istum con-
cluse ut cepit morte quippe
christi sic insinuavit ut etiam
ipsum mortuum diceret esse patrem.
Cuius patris non carnis in qua erat
non patris sed similitudo patris
Et ideo nomine appellat peccati
baptisat. Itaque in morte christi
in qua non solum maiores
verum etiam parvuli baptisantur
ait Sic et vos et quodammodo
christus sic et vos existimate
vos mortuos esse patre vivere
autem deo in christo ihesu.

Quid quod igitur gestum est in
cruce christi in sepultura
in resurrectione tertio
die in ascensione ad celum
et sessionem ad dexteram dei
patris ita gestum est ut hinc
rebus non misceatur tamen dicitur
sed etiam gestum confingatur
vita christiana que hinc geritur.
Nam propter eius crucem domus
est. Quod autem ihesu christi scilicet car-
nem suam cruci fixerunt cum
vitiis et concupiscentiis
propter sepulchrum dicitur conse-
pulti enim sunt christo per baptismum
in morte propter resurrectionem
ut quodammodo surrexerint
christus a morte per gloriam patris
ita et vos ut non vivamus
propter ascensionem in celum
sessionem quod ad dexteram patris.
Si consurrexerunt cum christo que sunt
sic quod terram mortui enim
est et vitis vitis abscondit est
cum christo in deo.

Iam vero quod de christo confi-
temur futurum quod de
celo venturus est et vivos
iudicandos et mortuos non
pertinet ad vitam nostram quod hinc
geritur quod nec in rebus
gestum sed in fine scilicet gerendum.
Ad hoc pertinet quod apostolus se-
cutus adiuvit cum christus appa-
ruit vita vestra tunc et vos

appa tu ip in gloria
Ouobus autem modis
 accipi potest quod uiuos et
 mortuos iudicabit. Siue
 ut intelligas uiuos quos
 hinc nodum mortuos h
 ad huc in ista carne uiue
 tes inuenerunt est eius ad
 uetus mortuos autem quoniam
 de corpore prius quam uelaret
 exierunt uel exitum sunt. Si
 ut uiuos iustos et malos
 i iustos quoniam iusti et i iusti
 iudicabuntur. Aliquoniam enim
 iudicium dei ponitur in malo
 unde illud est. Et autem male
 egerunt in resurrectione iudicium
 Aliquoniam etiam in bono secundum
 quod deum est. Et in uirtute tua
 iudica me. Per iudicium
 quippe dei fit nostra bonorum
 malorumque discretio ut libe
 randi a malo non perirendi
 cum a malis boni ad dexteram
 sequebantur unde propheta. Iudica me
 deus et quod dixit uelud ex
 poens et discerne inquit cum
 mea deget non scia.

Omnem autem de ihu christo
 domino nostro filio dei
 unum quod ad breuitate co
 fessionis pertinet diximus adui
 gum sic crede nos et in
 spiritum sanctum ut illa trinitas co

pleatur que deus est. Deum
 sanctam comcoz etiam unde dat
 intelligi roalem catum
 ad utrum libaz ptepte pte
 comcozator creator. i. su
 me illius trinitate fuisse
 subdenda cum quid quod de
 homine christo deum est ad un
 tatem persone unigeniti pertinet
 Pateat utique ordo confessionis
 postebat ut trinitati subiun
 gatur etiam tamquam habitato
 domus sua et deo templum suum
 et conditori ciuitas sua quod
 tota hic accipienda est non
 solum ex parte qua pignatur
 nimirum a solis ortu usque ad
 occasum laudans nomen
 domini et per totam capacitatem ue
 rustat tantam tantum non
 Verum etiam ex illa que in cel
 est spiritus ex quo condita est cohe
 sit deo nec ullum malum sui
 casus expta est. Et hec in sanctis
 angelis beata persistit et sue
 per pignati sicut oportet
 opitula quod utriusque una est
 conforatio eternitatis et nunc
 una est vinculo caritatis que
 tota instituta est ad cole
 dum deum unde nec tota nec ulla
 pars eius uult se coli per deo
 nec cuiquam esse deus parti
 nenti ad templum dei quod

edificatur ex dñs quos fac
non factus deus ac p hoc
spūs sūs si creatūa esset n
creator pfecto creatūa totalis
esset Ipa em esset summa crea-
tura et ideo in regla fidei
nō pponitur an etiam qz
et ipse ad eam pñict et
in illa eius pte que in cel
est nec hñt templū sed eo
ipse dei templū eet. Templū
em hñ de quo dicit aplūs
Nescit qz corda vñrā templū
sunt spūs sñ qui i vob ē
que hñtis adeo. De quibz
alio loco dicit Nescit quia
corda vñrā mēbra xpi sūt
Cūo ergo deus nō ē qui
templū hñ aut quō minor
ppo est cuius mēbra tem-
plū hñ. Necqz em aliud tem-
plū ei⁹ aliud templū dei est
Cū idē apls dicat Nescitis
qz templū dī est qd ut p-
bñt adiecit et spūs dei ha-
bitat in vob deus igitur
hñt in templo suo non
solū spūs sūs sed et pater
et filius qui etiam de corpore
suo p quod sūs est caput
ecclē qui in oībus est ut
sit in oībz ipse pmatu

tēnes aut. Soluite templū
hoc et in tēuo tēdi illud
Templū ergo dei i totius
sume imitat fca ē eāia
sqz vñsa i celo. 7 i tñ. ¶
Sed de illa q in celis
est affirmac quid
possus n q nllq i ea mla
nec qstqz demitps inde
cecidit aut casus ē ex qo
deus angel peccantibz
nō pepit sicut scbit ap⁹
petrus Sz carabz caligis
infern retrudes tradidit
i iudicio pñcedos suai. ¶
Quomō autē se heat
beatissima illa et
supna societas que ibi
sūt dre ppositurae ut in
oīs tamqua gnali nō
angli nūcipetur Sicut
in epla ad heb legim⁹
Cui em angloz dixit dñs
aliquē Sede ad dexte meas
hoc quippe mō significauit
oīs vñsaliter aglos
dici Sūt tñ illic archan-
geli et vñ idem archan-
geli appellentur vtutes
qm ita dñm est laudate
eū oīs angeli ei⁹ lau-
date eū oīs vtutes ei⁹
ac si dicitur laudate eū

om̃s añ ei⁹ laudate eu
om̃s archangli ei⁹ Et q̃
inter se distent quatuor
ista vocabula quib⁹ vni
usam illam celestem so
ciatatem ap⁹ videtur ee
complex⁹ dices Siue se
des sū dñacoēs sū pñā
patus sū ptates dicant
qui pnt si tñ pnt pbae
quod dicūt ego me ista
ignorare confiteor Sed
nec illud qd̃ ctum hēo
vtrū ad eandem sociatē
ptineat sol et luna r aut
sidea quauis nō nllis
lucida eā corpa nō cū
ssu sed intelligēcia vi
deantur ¶

Itemq̃ quis explicet
quō angli cū corpi
bus suis appuerit hoib⁹
ut nō solum tñent vñ
eāam tangentur et rur
sus nō solida corpulēcia
sed spūali pōnaa quasda
visioēs non odīs corporeis
sed spūalibus vel igerāt
mētibus hom̃ uel cū
dicūt ad non ad aurem
forisē sed int⁹ aīe hoīs
eāam ipi ibidem cōstituti
sicut scriptū est ī lib̃ pphar

Et dixit iñ angli⁹ q̃ loqba
ī me non ait loqba ad me
sed in me vel appareat ī sop
nis et loquā ī oē sopmōz
hēm⁹ quippe in ewangelio
Ecce angel⁹ dñi apparuit
in sopnis ei dicens hñs ei
mōis iudicat se angli dei
cōtrectabilia corpa nō hē
faciūtq̃ diffimāz quicūq̃
quō iacob cū anglo tam so
lida contractacōe luctat⁹
sit quō p̃res eius pedes
lauērit Cum ista q̃rūt
et ea sicut p̃t quisq̃ cōcedā
nō inualiter exerceantur
in gēia si adhibeatur dis
ceptacio modata et absit
error opmāciū se scīe qd̃
nesciūt Czuid em opus ē
ut hēc atq̃ hūmōi aff
mentur uel negent uel
diffimāt cū discrimie qñ
sñ cūie nesciūtur ¶

Magis opus est ut
diuidicāe atq̃ cōf
cere cū se sathanas trans
figuat velud in augm
tūc ne fallendo ad aliq̃
pmicōsa seducat Nam qñ
ss⁹ corpi⁹ fallit mētē
vō non mouet a vā itaq̃
sma qua quisq̃ vitam

fidelem gerit nullū est in re
ligioe pīculū vel cū se bonū
fingēs ea facit siue dīat q̄
bonis angel congruit et
si credatur bonū nō est er
ror xpiane fidei pīculosū
aut morbidus Cum vero
p̄ hēc alīcū ad sua mīpīt
deducē tūc eum dīnoscere
nec ire p̄t̄ eū magna et
necessāia vigilēcia est
S̄ q̄ vnū q̄st̄ hōm idoneū
non est omīs mortiferos
eius dolos euadere n̄ eū
regat atq̄ tūcā de⁹ Et ip̄a
hūi⁹ rei difficultas ad h̄c
est vtilis ne sit spes s̄ quibz
homo aut alter alteri S̄
deus sua p̄tate et pietate
Id nob̄ p̄t expedire de quo
p̄sus p̄ior nemo abiḡt
Et ergo que in s̄as a
gel et v̄tutibz dei ē
etia tūc nob̄ sicut ē i no
testz cū ei cōmīti fūḡ ifiez
ad sūm̄ hūdam b̄titudiez
sempiternam Ista v̄cō que ad
illam p̄gna mītr̄ eo nob̄
noīoz q̄ in illa sūḡ et q̄a
hōm est qd̄ et nob̄ sūḡ h̄
sagwme mediator n̄m
h̄nt p̄am ab oī r̄depta est

p̄ao eius q̄ et vox est Si
deus pro nobis q̄s cōt̄
nos Cū filio suo p̄p̄o no
pepat sed pro nobis oībz
tradidit illū Non enim
pro angel mortuū ē p̄p̄s
S̄ ideo eā p̄angelis fit
quidq̄ in ḡnē hōm p̄p̄
morte redim̄ et libeat̄
a malo Cū eū quod
amō credit in ḡm p̄t̄
i mīciās quas int̄ hōes
et scōs anglos p̄a fecunt
et ex ip̄a hōm redeptōe
ruīne illius anglice de
tīneta reparantur
Et v̄tq̄ nouit s̄a an
geli docti de dō aīg
vītāt̄ etia cōteplacōne
b̄ti sūt quāt̄ in corp sup
plem̄tū de ḡnē hūano
integritas illi⁹ ciuitatis
exp̄at p̄pter hoc ait ap̄
m̄staurari omīa in xpo
que in celis sūt et que iā
in ip̄o q̄ppe m̄staurantur
que in celis cū id qd̄ iude
in angel lapsū ē exp̄o
m̄bz reddi m̄stauratur
autem que m̄tr̄ sūt cum
ip̄i hōies q̄ p̄destinati sūt
in etnāz vītā a corup̄ōe

vetustate renouā² ac sic
per illud singulac² sacri-
cui in quo ineditator est
ymolatus qd² vni mlti
in lege vitie fucant p²
figurabat pacificaban²
celestia cu tremis et ter-
restria cum celestibz cū
sicut ap²ls dicit In ipso co-
placuit omem p²litu²
dimitat² in hūtare et per
eū r²conciliari oia in ipso
pacificans per sanguinez
crucis eius siue que in
celis sunt siū q² ita.

Pax ista sicut scriptu²
est p²cellit om² intel-
lectum neq² fieri a nobis
nisi cū ad eam veniā p²
quo em pacificatur ce-
lestia n² a nobis r²concili-
dando nobiscū Nam ibi
semp est pax et inter se
vniū² intellectualibus ca-
tur et cū suo creatore q²
pax ista p²cellit ut e²dem
om² intellectū q² utiq² n²
non eoz qui semp videt
facie p²ris Nos aut qua-
tusq² sit in nob² illu²
huāq² expte sim² n² per-
spectū et videm² i² emig²
Cū vō eq²les angelis dei

fui² tūc quēadmodū ipi
vident videbim² facie ad
faciem et tantam pacem
habim² erga eos quanta
et ipi erga nos qz tantū
eos dilam² su² quantum
ab ipis diligem² Itaq² pax
eoz nobis nota est qz et
nra talis ac tanta est nec
p²cellit tunc intellectū n²
dei vō pax q² illuc est erga
nos et n² et eoz intellectū
sine dubitatione p²cellit de
ipso est quippe b²ta roalis
creatura quēq² b²ta est
non ipse de illa vñ fm² h²
melis accipitur qd² scriptu²
est Pax dei que p²cellit o²
intellectū vt in eo q² dicit²
om² nec ipse intellectus scōp²
angloz possit eē except²
Sed solius dei Non em et
ipius intellectū pax eius
excellit.

Concordant aut mlti
nobiscū etiā n² angli
cū r²mittū p²ta nra et ideo
post comēo² sancte eate in
ord² me confessio² pom²
remissio p²aoz p² hac em
stat etiā q² m² est p² hac
nō p²it quod p²eat et mve-
tum est Excepto quippe bapt²

munē qđ cōm pām oīgiale
donatū est ut qđ gñatōe
attrahit est rgnatōe det
hatur et tñ acta queq; pec
cata quecuq; corde ore et
ope commissa inuenit tollit
hac ergo excepta magna
indulgentia vñ incipit hō
renouatio in qua soluit
omnis reatus et i gñatus
et additā ipa eam vita
cetera iam rone vtet etate
quatalib; ppolcas fecudi
tate iustie sñ rmissione
patoz nō agitur cū filij
dei qua dñi mōrlit vñut
cū morte confligit et qđ
uis sit de illis vcaat dñm
quotq; spū dei agitur hñ
filij dei sūt Sic tñ spū dī
excitant et tamqua filij
dei proficiūt ad dñm ut in
spū suo maxie cū aguate
corruptibili corpe tamqua
filij homī in quibusdam
hūanis motib; deficiant
ad seipos et ideo peccent
Intest quidem quatu sat
dī ad ipos neq; em quia
pām est omē cūc iō cūc
est eam omē pām ppetū
Itaq; scōz homī vita qđ
diu in hac mōrlitate

vīuī inueni posse dīcā sñ
cūc pām autem si dīcā
qz nō hēmā ait scō apā
Iohācō nosmetipos sedu
cūc et vitas in nobis nō
est S; neq; de ipis cūcā
qual; magnis remittē
in sancta dei etia dei ma
despanda est agentibus
pām sñ modū sūi cūc
pām in actōe autē pme v
tale commissum est ut is
qui comisit a xpi eam
corpe sepetur nō tūc
consideranda est mēsuā
tpis quā dolor cor em co
tritū et hūiliatū deq; nō
despiciet vep qz plerūq;
dolor altī cor dīs oaltus
est altī nec ad noticiam
alioz pūba ul p qūq; qā
signa procedit cū sit coāz
illo cū dī gemitū meū
ate nō ē absconditū et
constituūt ab hñs qm
eāc p sūt tpa pme ut fiat
eam sat eāc in qua r
mittitur ipa pām Extra
eam quippe nō remittū
ipa nāz spm sñ pūgnos
accipit sūc quo remittū
nlla pām ita ut quib; cō
remittitur vitam conse
quatur eternam

Magis em ppter futurū
iudiciū fit remissio p-
catorū in hac aucte vita
usq; a deo v3 qd' scriptū est
gūe iugū sup filios adāz
a die exitus de vetre m-
eoz usq; in diem septuag-
i mrem om ut eā pui-
los videat pta lauacrum
regnacōis dūisoz mīloz
afflictoe cruciari ut m-
telligat totū qd' salutibz
agitur sacmē magis ad
spem futurorū bonorū
qua ad itēptōm ul ad ep-
ciōem pncipi ptine astra
eāam mala hic vident-
ignosa et nullis suppliciis
vmditai sed eoz pene re-
solvantur in posterū. Vleq;
em de pccis que aut hic
expiantur aut in futuro
iudicio reservantur frust-
ille ppe dī dies iudicij qn
ventus est iudex vivoz
et mortuoz. Sicut et cōn-
vmdicatur hic aliq et tñ
si remittitur pscō i futo-
sco nō nocebunt ppteade
quibusda tpalibz pemo-
q in hac vita peccatibus

irrogantur eis quozū
pccā delentur ne cōfue-
in fine ait apls Si em
nosmetipsos iudicemur
a domo nō iudicemur
Cū autē iudicamur a dno
corripimur ne cū hoc mdo
dampnemur.

Quedatur aqbusda
eāam hñ qui nec
nome xpi relinquit et
eius lauacro in eāa
baptisantur nec ab ea
ullo scismate ul heresi
abscinditur i quāvis
sceleribus vivat que nō
diluāt penitendo nec dis-
cedunt. S3 in eis usq;
ad huius vite ultimū diē
pccatissime pseucant
salvū futū p igne fm
magnitudiez facinororū
flagitiorūq; diuturno
nō tñ eterno igne pm-
tū. Sed qui hoc credut
et tamen catholici sūt
huana quada beuole-
cia in falli videntur.
Nam scriptura dīa a dō
sulta tñdz libz aucte
de hac questioe cōspici-
tūz titūz est de fide.

opibus ubi s^m sacras sp^u
 turas quatu^r do adiuvate
 potui demerui ea fides
 salua facere quam satis
 euidenter exp^ossit paulus
 apl^us dices In xpo em
 ihu n^z t^uasio aliquid
 vah^z n^z p^uctui Sed fides
 que p^o dilectioem opatur
 Si aute male no bene
 opatur pauldubio s^m
 apl^um iacobu mortua
 est in se^rpa cui rursu
 ait Si fidem quisq^z se
 diat h^ze opa aut non
 habeat n^uq^z potit fides
 saluac^o eu porro aute
 si homo scel^uatus p^opter
 solam fidem p^o igne sal
 uatur Sic est accipie
 dum qd^o ait apl^us paul^us
 p^ope aute salu^us est sic
 tame quai p^o igne potit
 ergo saluare s^me opib^z
 fides et fl^um est qd^o d^uo^r
 ei⁹ co apl^us iacob^us No
 lite m^uq^z errae n^z for
 micatores neq^z idolis s^u
 uictibus neq^z adulteri
 neq^z masculoz gaubitores

neq^z fues neq^z auai neq^z
 maledicti neq^z ebriof neq^z
 rapaces regnuⁱ dei posside
 bunt Si em eiam i istas
 pseucantes omib^z tantu
 p^opter fidem xpi salui erut
 quo i regno dei no er
Et quia hec aplica
 manifestissima et ap
 tissima testiona fla esse
 non pnt illud qd^o ob saie
 dom est de h^zis qui super
 edificauit supra fudam^u
 tu quod est xpus no aur^u
 argentu lapides p^oasos
 sed lignu femi stip^ul^uz de
 h^zis em dom est q^o p^o igne
 pro bati salui erut qm
 fudameti merito no pib^u
 Sic e intelligedu ut h^zis
 mait^u non m^uuema^u esse
 conu^u ligna quippe et
 femi et stip^ula no absurde
 accipi pnt cezo sclarium
 quauis licite concessaz
 tales cupiditates ut ant
 amitti s^u dolore no pnt
 anni Cum aut iste dolor
 vrit si xpus in corde fu
 dameti habet locu i ut
 ei nichil anponatur et

Euchiridion

malit homo qui tū doloe
 vritur rebus quas ita di-
 ligat magis care quā xpo
 pignem fit salus Si aut
 res eius moi tpales ac
 sedacē tpe tēptaco ma-
 lucit tene quā xpm eū
 in fudamēto nō habuit
 qz hēc pōre loco hūit cū
 in edificāo pus nō sit āq
 fudamēto ignis em de q
 eo loco locutū est aplūs
 paulū talis debet itelligi
 ut ambo p eām trāscant
 r qui edificat super hoc
 fudamētu aurū argētū
 lapides piosos et q edi-
 ficat lignū fenu stiplaz
 Cū em hēc dixisset aduē
 vniū cuiū qz qd opū cōle
 sit ignis probabit Si cō
 opus pmasit sup edifi-
 cauit nūcedem accipiet
 Si aut opū fuit exus-
 tū dāpmū patē ipe aut
 salus eū sic tū quā per-
 ignem Non ergo vniū
 corū sed utūqz opū igni
 pbabit Est quida ignis
 tēptaco tbulaco de quo

apte alio loco scriptū est
 Vasa figuli probat fornax
 et homines iustos tbulaco
 tēptaco Iste ignis i hac
 mūm vita facit quod aut
 aplūs Si accidat duobz
 fidelibz vni sū cogitati
 que dei sūt quō placeat
 deo hoc est edificanti sup
 fudamētu xpi aurū ar-
 gentū et lapides piosos
 Alti autē cogitati que sūt
 mūdi quō placeat vpoi
 r sup edificati eide fuda-
 mēto ligna fenu et sti-
 plam Illius em opū nō
 exiit quia ea nō dilexit
 quoz amissione cruciet
 Exiit aut opū huius qm
 sū dolore nō pernit q
 cū amoc sūt possessa Sed
 qm altitū qd uoc pposita
 eis potius mallet care q
 xpo nec timorē amittendi
 talia deseruit xpm qm
 dolcat cū amittit salus
 est sane quide Sic tū q
 pignem qz vrit eū dolor
 eaz rerū quas dilexat
 amissarū Sz nō subūtit
 neqz cosuit fudamētum

stabilitate atq; in corrup
tione mutum.

Tale etiam ad post
hanc vitam fieri in
credibile non est et vix
ita sic potest queri et aut
veniri aut latere non
illos fideles pignem
quedam purgatorum opto
magis nunc uel bona per
omnia dilexerunt tato tar
dius atq; quod saluari non
tamen tales de quibus
dominus est quod regnum dei non
possidebunt nisi quod uenerit
penitentibus eadem omnia
remittatur. Conuenienter
autem dixi ut scilicet
in eis non sint quibus
tamen tribuit septima dima
ut eorum tamen modo frons se
reputatur promittit deus
dextera et eorum tamen modo sta
bilitatem similes quando
hinc datur est venite
benedicti patris mei per regnum

Allis at ite iugiter et
tunc cauendum est ne
quisque estimet ne
perheda illa omnia qualia
qui agunt regnum non pos
sident cotidie petenda

et eis eam cotidie redime
da in melius est quippe
vita mutanda et per clas
est de patris promittit deus
Non adhuc emendat quo
damo ut ea se liceat in
pune committere. Nemo ei
dedit deus lavamentum peccati
quauis misfando delectat
iam facta peccata si non satis
facias congrua negligas.

Oe cotidiana autem
breuius et leuius
peccatis sine quibus hec vita
non ducit cotidiana oro
fidelium suffiat et satisfactio
eorum est enim dicere pater
noster qui iam spirituali regno
renati sunt ex aqua et spiritu
sancto delet hec oro omnia
et cotidiana peccata. Delet
et illa a quibus vita fide
lium eam scelate gesta sed
promittendo in melius mu
tata discedit. Sicut valet
quodammodo de dimittite
nobis debita nostra quoniam non
desunt que dimittantur
Ita valet dicere Sicut et
nos dimittas debitoribus
nris idem fiat quod dicitur quod et
hoc est ipsum est veniam.

Lutherus

penitenti homin ignoscere
Ac per hoc ad omnia que
utili inia fuit valz qd do
ait date etiam et ecce oia
munda sunt vobis ¶

Non solum ergo qd dat
desuicti cibum siacti
potum nudo vestimen
pregnanti hospiciu fugi
enti latibulum egro ul
includo visitacoem captio
redemptoem debili subuictor
isti consolacoem ceco con
ducoem non sano mede
lam erranti viam delin
consilium et quatuorq
nam sit indigenti veru
eam qui dat vema per
canti etiam dat et qmedz
eu verberare in q ptas da
ul coheret aliqua dista
et tamen pcam eius quo
ab illo lesus ul offensus
est dimittit ex corde uel
orat ut ei dimittatur
Non solum in eo q dimittit
atq orat vñ etiam in eo
q corripit et aliquem eme
datoia pena plectit etaz
dat et miaz pcat multa
enim bona pstantur in
vit qm eoz consiliu vali
tati non voluntati quia
ipi sibi in imici ee vñu

Amici vñ illoz poa illi
quos inimici putant et id
dnt errado mala xpianq
non debeat nec p malio
multa itaq sunt gna de
mosiaz que cu facimus
adiuuam ut dimittant
nobis pta nra ¶

Sed ea mch est maius
qua ex corde dimittat
qd in nos quisq peccauit
magnum em bonu est erga
eum esse benivolium siue
eaa beneficium q tibi mch
mali fecit illud multo gn
dius et excellentissime bo
nitat est ut tui inimi
diligas et ei qui tibi ma
lum vlt et si pt faciat tu
bonu semp velis faciesq
ei quod possis audies dn
tem ihm diligite inimicos
vros bñf hñs qui od
vos et orate p eis q voo
psequi ¶ qz qz pscor sunt
ista filioz dei quo quidz
se dz omis fidelis excede
et huani animi ad huc
effem orado dm sequi age
luctando qz pduc ¶

Tamen qz hoc ta mag
num bonu an multitudis

non est quatu arduus
exaudiri cu in oroe dicit
de dimitte nobis debita
nra proculdubio verba
sponsionis huius implet
si homo q no du ita pferat
ut iam diligat i mmiu
tamen qn rogatur abho
qui peccauit m cu ut ei
dimittat dimittit ex corde
qz eia b rogati vlt utiq
dimitti cu orat et dicit
Sic dimitte debita nra
rogantibus nobis Sicut
et nos dimitta rogatibz
debitoibus m

Iam vero qui cum
m q peccauit hoiez
rogat Si pto suo moue
ut rog3 non est ad hoc
deputad i mmiu ut eu
diligere sit difficile sed
difficile eat qn i mmiu
exercebat

Quisq3 aut n rogati
nec peccati sui pei
tenti ex corde dimittit no
mo estimet ad no sua p
cata dimitti qm metui
vitas no pt q vo eiam
lateat auditocm su lo
re quis dixit Ego sum
via vit et vita Qui au
docuisset oracoem hanc

in ea positam suaz vehem
comendauit dices Si ei
dimisistis hominibus pta
eorum dimittet et vob
pater vester celest xpi
uester Si autem no di
nec pr vr dimittet vob
pta vra ad tam magni
tonitruu qui no expgisa
no dormit sed mortu e
Ille tamen potes est mor
tuos suscitare

Sane qui seclatissime
vixit nec auant
talem vitam moresq3
corrigere et inter ipsa fa
ciora et flagitia suas
eplas frequentat no ces
sant frustra sibi ideo bla
diuntur qm domi9 ait
Date clam et ecce omnia
munda sut vobis hoc ei
q late pateat non intel
ligit sed ut intelligant
attendant qbus dixit Nepe
in euan9 scriptum e Cum
loquetur rogauit illu
quidam pharize9 ut pn
det apud se et ingressus
recubuit phariseus aut
cepit iux se reputas dice
quae non baptisat9 cet
an pndiu Et ait domi9
ad illum Nunc vob phari

sei qd' defors est talis et
 cathi mdat qd' aut mtr
 est vrm plenu est rapia
 et mqtare Stulti none
 qui feat hoc qd' for est
 eam id quod intus est
 feat vmpm quid super
 est date clam rē Ita nec
 hoc mtellari sug ut pha
 riseis no hntibus fidem
 xpi eam si in eu no ge
 didmt nec renati sunt
 ex aqua et spu sco mnda
 sunt tm si elas dedmt si
 cuti isti eas dandas pu
 tant cum sint in mudi
 oms quos non mudat
 fides xpi de qua scriptum
 est fide mudas corda eoz
 et dicit aplus Immundis
 autem et infidelibus nō
 est mndu sed polluta st
 eorum et mēs et cōscia
 Quo ergo phiseis omnia
 mda essent si elas daret
 et fideles non eent aut
 quo fideles non eent si
 in xpm credent et in ei
 gra renasa voluissent
 et tamen vrm est qd' au
 dierut Date elas et eae
 omnia mda sunt vob

Qui em dare vult ordi
 nate clam a seipo

debet mape et eam o p m
 dare Est em ela op9 mne
 veissime de qua dcm est
 asifere a me tue places
 deo ppter hoc em nasom
 ut deo placeam9 cui mto
 displicet quod nascendo
 contrapim9 hec pma ela
 qua vob dedim9 qm nos
 metipos misos p misant
 dei miam requisim9 ius
 tum dei iudiciu consi
 tentes quo misu effa su9
 De quo dicit aplus iudm
 quidz ex vno m condemp
 nam et magne caritati
 eius agetes gras de qua
 idem ipe dicit gre pdi
 cator Comendat autem
 sua dilectioem de9 i nb
 qm ad huc peccatores es
 sem9 xpus pro nob mor
 tu9 est ut nos vaciter
 de nra misia iudicates
 et dei caritatem qua ipe
 donavit diligetes piet
 iuste vivant9 quod iu
 diciu et caritatem dei cu
 phisei pteurent decabat
 tm ppter elas quas faci
 ebant eam qcuqz minu
 tissima fructuu suorum
 et ideo non dabat clam

a se ipsis incipientes secum
 pus iniaz facientes Sicut
 em isti eas dandas putat
 ppter que dilaois ordiez
 dem est dilige pxi^m tuu
 sicut te ipm Cum ergo
 macepasset eos q forise
 se laudabat int⁹ autez
 rapina et iniquitate plei
 erant. Admoues quada
 elam q^o b homo debet
 pmitus dare id est inte
 rioa mudare Veruph
 inq^o q sup est date elaz
 it⁹. demde ut ostender
 q admouisset et quid
 ipi face no ciaret ne
 illum putant corp elaz
 ignorare Sed ue uobis
 phauici inq^o quai dicit
 Ego quide comomni vos
 elam danda p qua vob
 muda sut omia Sed ue
 uobis qui deaat meta
 et ruram et ome olus
 has em noui elaz vras
 ne me de illis nuc vos
 admouisse arbitrem
 Et ptit iudiciu dei et ai
 tatem qua cla possitis
 ab omi magnameto in
 tioi mudai vt uob mda

essent et corpa que munda
 tis Hoc est em omia sz
 intiora et extiora sicut
 alibi legitur afudate q
 int sunt et que fois st
 muda erut Sed ne istas
 elaz que fiue de fructibz
 tre respuisse videretur
 hec inquit oportet face
 i iudiciu et caritatez dei
 et illa no ptre i elaz
 fructuu tenez

Non ergo se fallant
 qui p elaz quas
 largissimas fructuu suoz
 uel cuiuscuqz petue ipm
 tatem se emere Estimat
 in facinoroz suoz imate
 ac flagitioz neqcia per
 manendi Non solu em
 hec faciut sed etiam ita
 diligunt ut in eis semp
 optent tm si possent in
 pune usari Qui autem
 diligit iniquitate odit aiaz
 suam Et qui odit aiaz
 suam non est in ea mioro
 sed crudelis Diligendo ea
 quippe sm scm odit eaz
 sm deum Si ergo vellet
 ei dare elam per qua oia
 muda essent odisset ea
 sm scm et diligeret sm dm

Euchuidion

Nemo autem dat etiam quod
lenius nisi inde det unde
ab illo accipiat qui non
eget ideo idem est mea
eius pueriet me

Que sunt autem leuia
que quia peccata non
humano sed domino sunt pen-
sanda iudicio videmus
enim quedam ab ipsis apostolis
ignoscenda esse concessa
quale illud est quod ait
venereabilis paulus con-
iugibus nolite fraudari
mutuam in exconsensu ad-
tempus ut vacet orationi et
itum ad id ipsum reuertimini
ne vos temptet satanas
per incontinentiam vram quod
putari posset non esse peccatum
mixti scilicet coniungi non filiorum
parentum tamquam quod bonum
non nuptiale Sed carnis
et voluptatis aut fornicationis
sive adulterii sive
cuiusque alius in iudicio
mortiferi malum quod
turpe est etiam dicitur quod
per libidinem tractat si tem-
ptante satana in continen-
tia super in finitas possit
ergo ut dixi hoc putari
non esse peccatum nisi addi-
disset hoc autem dico

indulgentiam non secundum impium
Quis autem iam peccatum esse
neget cum dari veram fa-
ciat apostolica fateatur auc-
toritas tale quoddam est ubi
dicitur Quodet quisque vrum
ad usus alium negotium huius
iudicari apud iniquos
et non apud sanctos et paulo
post Secularia uti iudicia
si huiusmodi iniquos qui con-
temptibiles sunt in ecclesia
hos collocare ad iudicandum
Adruentia vobis dico si
non est quisque inter vos
sapiens qui posset inter-
fere iudicare Sed frater
cum fratre iudicio cedere
et ad hoc apud infideles
Nam et hinc posset putari
iudicium ad usus alterum
non esse peccatum sed tamen modo
extra ecclesiam vellet iudicari
nisi secutus adiuget Jam
quidem oimodo delictum est
in vobis quia iudicia habet
vobiscum Et ne quisquam
excuset ut dicet iustu-
se habere negotium sed iniquita-
tem se pati qua vellet
a se iudicium suam quod moui
continuo talibus cogitatio-
bus vel excusationibus occurrat

atq; ait euare nō mīg
 mīgtate patim quāre
 potius non fraudam ut
 ad illud redeat quod ait
 domi. Si quis voluit tu
 mīa tuam tollere et iu
 dicio tecū contendere di
 mitte illi et palliū et
 alio loco cui abstulit
 mīq; tua noli repetere
 prohibuit itaq; suos de
 secularib; negotijs et re
 bus habere iudiciū. Exq;
 doctrina aplūs dicit esse
 delictū cū tñ fuit i eia
 talia iudicia fieri inter
 feres scribus iudicibus
 Extra cāaz vōs tribilit
 vetat. manifestū est et
 q; hoc sū vena conce
 datur infirmis ppter h
 atq; huiusmodi pāa et a
 h; hīs mōza que fuit
 verborū et cogitacōis of
 fensioib; aplo iacobo
 cōfiteri atq; dicere in mī
 tis em offendim; omīs
 oportet ut cotidie creb
 q; orem; deū atq; dica;
 Dimitte nob; debita nra
 Nec meo qd; seq; mīcam

Sicut et nos dimittā debi
 toibus nris. **S**unt autē quedā que
 leuissima putant;
 nisi insptur demeretur
 opione grauiora. Cuius
 em fatie dntem frī suo
 reū gehenne putaret nisi
 vitas dret. Cui tūne vī
 nei subicat continuo me
 diaam pcepta supne rō
 aliacōis adiuges. apō q;
 ait Si offers mīa tuā an
 alit; rē. Aut quis estaret
 qua magni pām sit die
 obseruac et mēses et an
 nos et tpa sicut obseruat
 hī qui ctis diebus et
 annis siue mēsib; volut
 ul nolut ad mōbare
 eo q; sū vanas doctas
 hominū fausta ul i fausta
 estiant tpa n hūmōi mī
 magnitudinem extimore
 apli pēsaem; q; talib;
 aut Ermes ne forte sine
 causa laboraueri i uob;
Nunc accidit q; pāa
 quauis mag et hor
 reda cū in cōsuetudinem
 venint aut parua aut

Euchardon

nulla esse credatur usque
a deo ut non solum non ocal-
tanda verum etiam predicanda
ac diffamanda videantur
quoniam sicut scriptum est laudatus
pater in desiderans aie sue
Ealis in omnis libere i q-
tas clamor vocatur Sic
habes apud al ysaia pphaz
de vinea mala Expectari
expectas inquit ut faceret
iudicium fecit autem in
q-itate et non iusticiam
sed clamore Vn et illud
in gmsi clamor zodomor-
rum et gomozorum multi-
plicat est coram me quia
non solum puiebantur
apud eos ulla flagitia
vni etiam publice ut leges
frequetabant Sic modo
mris t-ibus multa mala
et si non talia i aptam
consuetudinem iam ve-
nit ut probus non solum
excommunicare aliquem
laycu non audeam sed
neq- clericum degradare
Vn cum exponem ante
aliquot annos eplam ad
gallat In eo ipso lo- ubi

ait ap-ius emico ne forte
iteru sine causa labora-
uerim in vobis Evclare
compulsus su- ve ve p-
hom que sola in vsitata
exhorrescimus vsitata vo-
pro quibus dilucis sag-
wis xpi fusus est quid
ta magna sint ut omo
contra se claudi faciant
regnu dei Sepe videndo
omnia tollere sepe tolle-
rado non ulla etiam face
cogimur Atq- vti nam
o domine non omnia que
non potuimus prohibere
faciam Sed videte vtz
dolor et modestus i caute
me compulit dice

Hoc autem dico quod quod
et opusclor meor
loc- uel sepe dixi duobus
moris p-iam aut nodu
videdo quid face debea
aut non faciedo q- debet
fieri iam videm Quor-
duoru illud ignorantie
malu est hoc mfirmi-
Contra que quide pug-
nare nos coueit si p-fo
vincim n- dimit- adiuuam

ut non solum uideamus quid
faciendum sit Sed etiam accideat
sanitate dilao iusticie vi
cat in nobis earu reru
delicias quas ul habet
cupiendo ul amitte metu
endo scietes videntesq
patiamur Jam non solum sus
pectatores q etiam etia
cu p ignorantia peccabam
veru etia leg puaicatores
cu illud non facimus qd
faciendum iam nouimus uel
facimus qd non faciendum
ia esse scimus etia ppter
non solum qz peccauimus ppter
ut ignoscatur ppter quod
dicimus Dimittite nobis
debita nostra sicut et nos
di de m v m etia ne p
temus ut regat ppter qd
dicis et ne nos inferas
mteptatcom Ille rogandus
est cui dz in p bmo Dno
illuatio mea et sala ma
quem timebo Ut illuatio
detrahat ignorantia et
sala infirmitate ¶
Nam et ipa pma qn
digna ta est h rigo
ren etia ut aga pcepit

infirmitate non agi in quia
pudor et timor est displi
cendi du plus delat homin
estimato quam iusticia q
se quisq humiliat pmitendo
vn non solum cu agi pma
veru etia ut aga di ma
nata e alioq non dret
apls de quibusda Ne forte
det illis de q pma et ut
petrus amae flet pmiss
euantia et ait Respexit
eu dominus ¶

Qui vero pta in etia
dimitti non credens
cotepmit tantam diuin
mueris largitatem et i
hac abstiaoe met diem
claudit com reus e ille
irremissibili pto i spms
in quo xpus peccata di
mittit De qua questioe
difficilima in quoda pte
hoc solum conscripto libello
quatu euucliatissime potui
disputari ¶

Tam vero de resurrectione
carnis non sicut qda
reuerent ut q mortui
sunt Sed in etna vita sicut
xpi ipius rsure qdamom

possi breuit' disputare et
de omnibus questionibus
que de hac remoueri solet
satis facile non inuenio
Resurrectura tamen carne
omni qui nati sunt homines
atque nascentur et mor-
tui atque moriantur nullo
modo debet dubitari chri-
tianis.

Unde primo occurrit de ab-
ortis fetibus questio
qui iam quidam nati sunt
in utero matris sed nodum
ita ut etiam posset renasci.
Si enim resurrectuos eos dix-
erimus de hijs qui iam for-
mati sunt tollendi potest
utrumque quod dicitur Informatos
vero abortos quibus non
prius pure arbitretur
sicut semina que concepta
non sunt. Sed ne quis
negare audeat et si affir-
mare non valeat id iactat
resurrecturos ut quidquid for-
desuit impleatur atque ita
non desit perfectio que accessa
erat tunc quocumque
non erant viam que accessua
erant turpiter ut neque
in eo quod aptum et congruum

dies allatum fuerant nata
fraudetur. Neque in eo quod
adiusum atque contrarium
dies attulante nam turpe
Sed integretur quod nodum
erat integrum sicut restau-
rabitur quod fuerat vi-
atum.

Ad hoc scrupulosissime
quidam inter doctissimos
viros quicquid ac disputari
potest credo utrum ab homine
inueniri possit ignoramus
incipiat homo in vita vivere
utrum sit quedam vita occulta
que nodum motibus viuis
appareat. Nam negare vi-
isse puerperia que propterea
membratim exsecantur
ut ciantur ex utero
pregnantium ne matres quasque
si mortua ibi relinquantur
occidantur. Imprudencia nimia
videntur. Ex quo autem
incipit homo vivere ex illo
utique iam mori potest. Mortuus
vero ubique mors illi po-
tuit evenire quo ad resurre-
ctionem non pertineat mortuorum
repere non possum.

Neque enim et monstrum
nascitur et vivit
quodlibet cito moriantur aut

resurrectura negabatur a
ita resurrectura credenda
sunt et non potius correctae
medataque natura absit
em ut illi bimbrem q
nuper natus est i oiete
de quo et fides fidelissimi
qui eu vidant retulerunt
et sic meorie i com q pbr
septu reliquit absit inq
q vni hoiem duplicem
ac no potius duos q sum
fuit si gemi nascentur
resurrectuos existimemus
Ita et cetera singuli queq
pau uel amplius ul inq
ad hndo uel quada in
mia deformitate mostra
dicatur ad huane natue
figura in resuroe reuo
cabuntur ita ut singule
anime singla sua corpa
obtinere nullis cohen
tibus eia quecuq cohen
nata fuerint Sed seorsus
singula sua mebra gesta
tibus qbus huius corpi
impletur integritas

Non autem a do p
terra matricis de q
mortalium creatur caro si

in quibz puluer cinem ve
saluatur et in quoslibz
alitus auras q eia dif
fugiat in quacuq alioz
corpoz subam ul in ipa
eia utatur In quoruq
aialium aut eiam homi
cibu cedat carne q mu
tetur illi anime huane
puto ipis redit q illam
pus ut ho fiet arescet
et viuet aiauit

Ipsa itaqz terra matricis
que discedente aia
fit cadauer no ita rsur
repabitur ut ea q dila
buntur et in alias atq
alias et alioz rez spes
formasqz utantur quus
ad corpus redeat vn de
lapse st ad eadem quoq
ptes corpi vbi an fuerint
redire nate sit Alioquin
si capillus capiti redit q
tame crebra tonsua de
trahit Si vgwibus quos
totiens dempsit exsecro
in modcata et indecens
cogitatibz et ideo rsur
carnis non credetibz oia
informatas Sz queadmo
si statua cuius solubilis

Euchuidion

metalli aut igne liquefact
aut conterere in puluerem
aut fundetur in massam
eam ullus artifex rursus
ex illius materie quantitate
vellet reparare nichil inter-
esset si ad eius integritatem
que perfecta materie cuius
membro statue reddetur du-
tamen totum ex quo fuerat
constituta restituta resumet
Ita deus mirabilis et in-
estimabilis artifex de toto
quo ratio nostra constiterat
ea mirabili et ineffabili
celitate restituet. Nec ad-
attinebit ad eius remanere
gratiam utrum capilli ad-
capillos redeant et ungues
ad ungues an quidquid
piceat mutetur in carnem et in-
partes alias corporis renouetur
curate artificis providentia
neque indecens fiat.

Nec illud quod est ut
ideo diuisa sit statua
renouescant singulorum
fuerat diuisa uiuentium aut
matri cum eadem materie
aut pingues cum eadem pin-
guedine renouescant. Sed si

Hoc est in consilio creatoris
ut in effigie sua cuiusque pro-
tas et discernibilis similitudo
seruetur. In ceteris autem
corporibus bonis equalia
cuncta reddantur ita mo-
dificabitur illa in uno quorum
materies ut ne aliquis exca-
peat et quod alicui defuit
ille suppleat qui etiam
de nichilo potuit quod
voluit operari. Si autem in cor-
poribus resurgenti realis
in equalitas erit sicut est
votu quibus cuncta imple-
bitur fiet cuiusque de materia
corporis sui quod et hominem
reddet angelicis deatibus et nichil
eorum inconueniens ingre-
ssibus. Indecore quippe ad
ibi non erit sed quid quod futurum
est. Hoc decebit quia nec fu-
turum est si non decebit.

Resurgent ergo scilicet
corpora sine ullo vicio
sine ulla deformitate
corruptione ac diffidit
one in quibus tanta facili-
tas quanta felicitas erit pro
quod et spiritualia dea sunt cum
paucis dubio corpora sunt futura
non spiritus. Sed sicut nunc
corpus animale dicitur quod in

corpus nō anima ē ita tūc
 spūale corpus ē corpus
 tūc nō spūs ē p̄mōde
 quātū attinet ad corrup^o
 q̄ nūc aggrauat animam
 et ad vicia q̄bus cō adūsa
 spm̄ cōcipiat tūc nō ē
 cō sed corpus qz et celestia
 corpa p̄hibentur p̄t
 quod dcm ē Caro et sanguis
 non possidebūt regnū
 dei et tamqua cōponēs
 qd' dixit nec corruptio
 m̄qz in corrupcōem possi
 debūt quod p̄us dixit
 cō et sanguis hoc postq̄
 dixit corruptio et qd' p̄us
 regnū dei hoc postq̄ in
 corrupcōem quātū aut
 attinet ad subam etiā
 tūc cō ē p̄ qd' et p̄t
 resurrectōz corpa xp̄i cō
 appellata est Sed iō aut
 aplūs Scm̄ corpus
 aiale resurget autem
 corpus spūale qm̄ tātā
 erit tūc concordia carnis
 et spūs viuific spū s̄
 sustentaculi alicq̄ mō
 grāia subdita carnem
 ut nich nōb repugnat
 cōnōb Sed foris nemiēz
 (sicut)

ita nec intus nosmetipsos
 paciam i micos
Quicqz vō ab illa p̄dicō
 massa que fca est per
 hominem p̄mū nō libant
 p̄ vniū mediatorē dei
 et hom̄ resurget quidez
 etiā ipi vniūquisqz cum
 carne sua Sed ut cū dia
 euūsqz angel p̄uuantur
 Vtru sane ipi cū viciis et
 deformitatibus corporū
 suorū r̄surgat quicūqz
 in eis viciosa et difforma
 mēbra gestaunt inque
 redo laborāc q̄ opus est
 Nec em fatigare nos debz
 mēta corū habitudo uel
 pulcritudo quoz ē certa
 et spūna dampnata Nec
 moueat quō in eis ē
 corpus corruptibile si do
 lōc potint aut quō corrup
 tibile si mōi potint non
 Non est em vā vita n̄ vbi
 felicit viū nec vā i cor
 ruptio nisi vbi salū nullo
 dolore corruptitur Vbi at
 infelix anima mōi non
 smitur ut ita dicta mors
 ipa nō mōitur et ū dolor
 p̄petuū nō i timet s̄ affligit

ipa corruptio nō finitur
hec in suis scriptis secunda
mors dicitur ¶

Nec pma tamen qua
sui corpus relinque
anima cogitur nec secunda
qua penale corpus anima
relinque nō pmiti. Hōi
accidisset si nemo peccass
cruentissima sane om̄ pena
eēt corp qui pter pām qđ
originaliter traxerūt nū
insup addiderūt et iactis
qui addiderūt tato qđq
tolleabilem habuit dapna
torem quāto hic maior
ul̄ mozem hūit iniquitate

Remaneantibus itaq
angelis mal̄ et hōi
bus reprobis in etna pēa
tūc sancti scient plenig
quid boni eis contulerit
gracia tūc rebus ipis
evidetibus appēbit qđ in
psalmo scriptum est aīam
et iudiciū cantabo tibi dñe
qz nisi per indebita mīaz
nemo liberabī et nisi per
debitū iudiciū nemo dāp
natur ¶

Unc nō latebūt que
nūc cū de duobus
puulis vñs cēt assuendū

per mīam et alt̄ reliquū
per iudiciū in quo is qui
assueretur agnosceret qđ
p iudiciū debetur n̄ domi
p mīaz subiret cur ille
pōt qđ qua iste cēt assupt
cū vna cā foret ambob
Cur apud quosda nō fce st
v̄tutes q si facte fuissent
egissent illi hōes p mīaz
et fce st apud illos q non
fuit credituri Aptissime
namq dñs dicit Ve tibi
corosaym ve tibi bethle
quia si in thio et sid fact
fuisset v̄t que in nobis
facte sūt olim in cinere
et aliao p mīam egisset
Nam vtiq deq iuste voluit
saluos fieri cū possent ee
salui si vellent Tūc idā
tissima sapie luce videbī
quod nē pioz fides habz
anq manifesta cognitoe
videatur quā cta et i mū
bilis et efficacissima sit vo
luntas dei quā multa possit
et nō velit Nichil aute
velit qđ non possit qđq
sit vñ qđ in psalmo cā
Deus aut nē in celo oīa
qāq voluit fecit quod
v̄tq nō ē vñ si aq voluit

et non fecit Et qd' e' idignu'
ideo non fecit qm' ut no'
fiet quod volebat op' vo-
luntas hois impediuit No'
ergo fit ad nisi op' fieri
velit vel sine do ut fiat ul'
ipse faciendo

Nec dubitandu' e' deū
bene face' eā sine do
fieri quicq' fuit male No'
em hec n' iusto iudicio fuit
et p'fco bonu' e' ome qd'
iustu' c'ruauis ergo ea
q' mala sūt in quantu'
mala sūt bona non sūt
tame' ut no' solu' boa sed
eā sūt et mala bonu' e'
Nam n' eet hoc bonu' ut
eent nullo mō ee s'inent
ab oniponēi deo bono cui
pauldubio qua facile q'
vlt face' tam facile est
q' non vlt esse no' sine
hoc nisi credam' p'clitā
ipm' nec confessiois in
icu' qua nos in d'm p'rez
onpotentem credere con-
fitem' Neq' em' ob aliud
v'aciter vocatur onip'p'
qn' qm' quidq' vlt facit
et pt nec voluntate tuā
pia creatūe volutatio
onponit i' pedi' effectus

Quam obrem videdum
est queadmodu' sit de
deo dictu' q' et hoc apluo'
v'essime dicit Et ome ho-
mies vlt saluos fieri Cu'
em no' ome sed mltio ples
no' fuit salui vide' vtiq'
non fieri q' vlt des fieri
huana voluntate s'z impe-
diere voluntatem dei Cū
em q'uitur ta' cur no' ome
salui fiant Respondei s'z
q' hoc ipi nolūt Et quida'
de p'uul' dicit non pt quoz
nodu' est velle seu nolle
Nam q' infantuli faciūt
motu si corp' voluntati iu-
dicetur esse tribuendum
quado baptisantur tunc
resistūt quatu' pnt eaz
nolentes eos saluos fieri
dicem' Sed ap'ius dñs
in euangelio copellens
impia ciuitate c'ruoacens
inquit volui congregare
filios tuos sicut gallina
pulos suos et nolūt taq'
dei volutas supata sit homi-
voluntate et infirmissio
nolendo impediētib'us
no' potint face' potentissia
quod volebat Et vbi est
illa onponēcia qua i' celo

et intra omnia quicquid domini
voluit fecit. Si collige flos
ulm voluit et non fecit
An potius illa quidem filios
suos ab ipso colligi noluit.
Sed ea quoque nolente flos
eius collegit quos voluit
ipse quia et in celo et in terra
quedam voluit et fecit quod
vobis noluit et non fecit. Sed
omnia quicquid voluit fecit.

Quis porro tam ipse
desipiat ut dicat dominum
malas hominum voluntates
quas voluit quoniam voluit
ubi voluit in bonum non
posse continere. Sed cum sit
per misericordiam facit cum autem
non facit per iudicium non
facit quia cum vult miseretur
et quem vult obdurat.
Quod ut dicit apostolus gratiam
comedabat ad cuius con-
mendationem de illis in
rebeate vultu gemis fuerat
iam locutus quibus nodu-
nat neque ad agentibus
bonum seu mali sed ut per
electionem propositum dei per-
manet non ex operibus sed
ex vocante deum est eis
maior fuerit mori propter
quod adhibuit alterum
propheta testimonium ubi

scriptum est Jacob dilexi esau
autem odio habui. Beatus
autem quemadmodum possit hoc
quod scriptum est promovere
eos qui penetrare in tellure
non possunt hanc altitudinem
grae. Cuius ergo dicemus
Quicquid iniquitas est apud
deum absit. Iniquum enim
videtur ut sine ullius
bonorum malorum ve operum
merito unus deus diligat
et alium odit. Cuius in re
si futura opera vel bona
illius vel mala huius quod
utique deus praescribat vellet
intelligi nequaquam dicit
non ex operibus. Sed dicit ex
futuris operibus eo quod mo-
x istam soluet questionem
primo nullam quoniam opera ceteri
soluere questionem facit.
Nam cum respondisset absit
i. absit ut iniquitas apud
deum sit. Quod ut praedicat
nulla hoc iniquitate fieri dicit
Moysi enim dicit Miserebor
inquit cui misertus ero
Cuius enim nisi insipiens
deum iniquum putat sui iudi-
cii penale mereat dignus
sui misericordiae praestat indigno

Demq; mifer et dicit Igitur
 no volent neq; curretis
 sed mifer est dei ambo
 itaq; gemi natia filij ie
 nascebant nullis quidem
 opibus pphs sed origina
 ex adam vincto dapnato
 obstricti Sed qui dixit an
 scirebor cui miferus ero Ja
 cob dilexit p miaz gtuata
 esau aut odio huit p iudi
 cui debitu quod cu debe
 ambobus In alto alter
 agnouit non de suis dis
 tatib; mifer sibi esse glo
 riadu q; in eadem causa
 idem suppliciu no i arit
 sed de dme gre largitate
 que no volent neq; curre
 sed mifer est dei altissio
 em ac saluberris sacro vi
 usa faciens atq; ut ita
 dixim vltus scaru sep
 turarum bene intueno
 id ad moue videtur ut
 qui gla i dno gluetur

Quoniam apls dei miaz
 comedasset in eo
 q; ait Igitur no volent
 neq; current sed mifer
 est dei Deinde ut etiam
 iudiciu dei comedaret

quonia i quo no fit mifer
 non iniquitas fit sed iudiciu
 Non est quippe iniquitas
 apud dm continuo subiungit
 atq; ait dicit em scriptura
 pphm q; ad hoc excitauit
 ut ondam mte vtutem
 mea et ut amaret nomen
 meu in vniusa tra erzba
 dicit ad vtrq; concludes
 i et ad miaz et ad iudiciu
 Ergo inquit cui vlt mifer
 setur deus et que vlt
 obduat misere s; mag
 bonitate obdura nulla i
 iquitate ut nec liberata
 de suis mifer gloriatur ne
 dampnata nisi de suis
 mifer conqueat Sola ei
 gracia redemptos discit
 a pdit quos in vnam co
 gregauit p dicit massas
 ab origine ducta cancio
 Hoc autem ei qui co mo
 audit ut dicat quid adhuc
 conquiritur Nam voluti
 eius quis resistet tamq;
 malus ppta videatur
 ee non culpandus quia
 deus cui vlt misere
 et quem vlt obd' absit
 ut pudeat nos hoc inde
 quod rindisse videt aplm

O homo tu quis es qui re/
spondeas deo Vt quid dicit
figmentum ei qui se fecit
quid me fecisti sic an no
habet potestatem figula sicut
ex eadem massa facit ad
vas quidem in honorem
aliud autem in contumeliam
Hoc loco enim quidam stulti
putant apostolum in responsione
defecisse et in opera redde-
re rationis repressisse con-
dictor audacia Sed mag-
num habet pondus quod
dicitur est O homo tu quis
es qui respondes deo et in talibus
questionibus ad sue capta
considerationem reuocare ho-
minem ubi quidem breui
sed re ipsa magna est red-
ditio rationis Si enim hoc no-
n capit quis es qui respon-
deas deo Si autem capit
magis non inuenit quid re-
spondeat Videtur enim si caput
sic vniuersum genus humanum
tam iusto iudicio domino in
apostolica radice dampnam
ut etiam si nullus in liberum
nemo recte posset dei vitu-
pare iustitiam Et qui li-
beratur sic oportuisset li-
beri ut ex pluribus non liberatur

atque in damnatione iustissima
derelictus ostendere quid me-
ruisset vniuersa conspersio
et quod etiam istos debitum
iudicii dei dampnetur
eis indebita misericordia subueniret
ut volentium de suis meritis
gloriarum omne os obstruat
et qui gloriatur in domo
glorietur

Her sunt magna opera
dei exposita in omnibus
voluntates eius et tam sa-
pienter exposita ut cum an-
gelica et humana natura peccasset
non quod ille sed quod ipsa
voluit fecisset etiam per
eandem creature volunta-
tem qua factum est quod creator
noluit implere ipse quod
voluit Bene utens et imitans
tamquam sume bonum ad corpus
damnationem quos iuste
predestinauit ad penam et ad
eorum salutem quos be-
nigne predestinauit ad
gratiam gratiam quantum enim
ad nos attinet quod deus
voluit fecerunt quatuor autem
ad omnipotentiam dei nullo
modo id efficere valuerunt
Hoc quippe ipso quod contra
voluntatem dei fecerunt de

^{ip} facta est voluntas eius p^{ro}p^{ri}a
 namq^{ue} magna opa domⁱⁿⁱ
 exquisita in omⁿib^{us} voluta-
 tes eius ut n^{on} in effa-
 bili modo n^{on} fiat p^{re}ter
 voluntatem eius q^{uod} etia^m
 fit contra voluntate eius
 Sicq^{ue} non fiet si n^{on} sⁱⁿt
 nec utiq^{ue} nolens sⁱⁿt sed
 volens Nec sⁱⁿt bonus
 fieri male nisi op^{er}e et de
 malo posset face^{re} bene ali-
 quando aut bona volute
 homo vult ad q^{uod} de^{us} n^{on}
 vult etiam iⁿpe bona m^{ul}to
 amplius m^{ul}to q^{uam} iⁿius vo-
 luntate Nam illius m^{ul}ta
 voluntas esse m^{ul}to p^{ot}est
 tamqua^m si bonus filius
 p^{re}m velit v^{it}e que de^{us}
 de bona voluntate vult mori
 Et rursus fieri p^{ot}est ut hoc
 velit homo voluntate m^{ul}ta
 quod de^{us} vult voluntate
 bona velud si mal^{us} fi^{li}us
 velit mori p^{re}m hoc eaa
 velit de^{us} Nempe ille
 vult quod non vult de^{us}
 Iste vero id quod vult et
 de^{us} vult Et tamen hoc
 voluntati dei pietas illi^{us}
 potius consonat quavis
 aliud volens qua^m hui^{us}

idem volens iⁿ pietas tantu^m
 interest quid velle sit hoc
 quod de^{us} congruat et ad
 quem finem suam quisq^{ue}
 refect voluntate ut aut
 approbetur aut re iⁿp^{ro}b^{et}
 Nam de^{us} quasdam volu-
 tates suas utiq^{ue} bonas
 implet p^{er} maloz^{um} homⁱⁿu^m
 voluntates malas Sicut
 p^{er} iudeos malivolos bo^{na}
 voluntate p^{ro}p^{ri}a xpus pro
 nob^{is} occisus est Et tam
 boni factu^m est ut ap^{osto}lus
 petrus q^{uon} illud fieri no-
 lebat sathanas ab ip^{so} q^{uod}
 occidi veniat diceretur et
 etiam bone appebat vo-
 luntates fidelium q^{uod} nole-
 bant ap^{osto}lum paulum ut^{rum}
 p^{er}gere ne ibi patiretur
 mala que agabus p^{ro}ph^{eta}
 p^{ro}phetat et tamen hec
 de^{us} illi pati volebat p^{er}
 amica^m fide xpi exor-
 cens martiru^m Necq^{ue} ista
 bona voluntate sua de^{us}
 implevit p^{er} xpianoru^m
 voluntates bonas s^{ed} p^{er}
 iudeoz^{um} voluntates m^{ul}tas
 Et ad eum potius p^{ro}mebat
 qui nolebat q^{uod} volebat
 quam illi p^{er} quos volebat

factu est quod volebat quod
idem quidem sed ipse per
eos bona illi autem mala
voluntate fecerunt.

Sed quatenus sine volu-
tate uel angelorum
uel hominum uel bonorum uel
malorum uel id quod deus
uel aliud volentes facere
qua deus dei omnipotens
voluntas semper est in uita
que mala esse nunquam
potest que eadem tamen mala ut
rogat iusta est et propter quod
iusta est mala non est.
Deus igitur omnipotens siue
per misericordiam cui uult miseretur
siue per iudicium quem uult
obdurat nec iniquum aliquid
facit nec nisi uoles quod
facit et omnia quaecumque
uult facit.

Hec per hoc cum audimus
et in scriptis legimus
quod uelit omnes homines saluos
fieri non tamen ideo debemus
omnipotentie dei voluntati
aliquid derogare. Sed ita
intelligere quod scriptum
est et omnes homines uult
saluos fieri tamquam dicit
Nullum hominem fieri sal-
uum nisi quem fieri ipse
uelit saluum. Non quod nullus

sit hominum nisi quem saluum
fieri uelit. Sed quod nullus sal-
uus fiet nisi quem uelit.
Et ideo sit rogandus ut
uelit quia necesse est
fieri si uoluit. De oratione
quippe deus dicebat apostolus
cum hec diceret. Sic enim in-
telligimus et quod in ewa-
gelio scriptum est. Cui il-
luinet omnem hominem
uenientem in hunc mundum.
Non quod nullus est hominum qui
non illuinetur. Sed quia
nisi ab ipso nullus illumi-
nabitur. Aut certe sic dominus est qui
omnes homines uult saluos
fieri non quod nullus hominum esset
que saluum fieri nollit.
Cui uirtutes mirabilium
facere noliuit apud eos
quos dicit actiuos fuisse
per misericordiam si fecisset. Sed ut
omnes homines omne generis
hominum intelligamus per
quoscuque distributum
dras reges primates
nobiles ignobiles sub-
limes humiles doctos in-
doctos integros corpore debi-
les ingratos fatuos diuites.

paupes tardi corporis me/
 diores males feminas in/
 fantes pueros adolefcentes
 iuues semores senes i oi/
 bus morib9 in omnibus ar/
 tibus i professioib9 oib9
 in voluntatu et consuetu/
 dine in inabili con/
 stitutis Et si quid aliud
 dicitur est in hominib9 et d
 est enim eoru vn no de9
 per vniuersu filiu suu
 dnm nrm ihu xpm per
 omes gentes saluos hoies
 fieri velit et ideo faciet
 qz ops velle manit non
 pt qcuqz voluit pcept
 em aplis ut oraretur
 pro omib9 hominib9 et spe/
 cialit addidit pro regib9
 et hns q in sublimitate
 fut qui putai potant fas/
 tu potentiori et superbia
 seculari fidei xpiane hui/
 litatem abhorre p inde
 dixit hoc enim homi e
 coram saluatore nostro
 xpo ihu i ut pro talib9
 oretur Statim ut despa/
 cioem tolleret addidit
 qui omes homines vlt

saluos fieri et i agnitione
 veritatis venire hoc qppe
 deus bonu iudicauit ut
 in orationibus huius dig/
 nactur salutem pstat
 sublimi quod utiqz ia
 videmus impletu isto locu/
 tionis modo et dno vsus
 est in euangelio ubi ait
 phariseis decet mēte
 et tutam et omne olus Nec
 enim pharisei et quecuqz
 alicui et om per omes ter/
 ras aligenar9 oia olera
 decabant Sicut ergo h
 omne olus omne olerum
 genus ita et illic omes
 homines omne homi geg
 intelligere possus et q
 cuqz modo alio intelli
 pt dum tamen credere
 non cogam ad opponētes
 voluisse fieri factumqz
 non esse qui sine vllis
 ambiguitatib9 in celo
 et intra sicut veritas
 cantat omnia quecuqz
 voluit fecit pfecto voluit
 facere quecuqz fecit

Qua ppter etiam pmi
 hominem deus in ea
 salute in qua codit9 cat

custodire noluisse eumque
opertuo tpe post gemitos fi-
lios sine intermissione mortis
ad meliora perducere ubi
iam non solum pccm non
committeret sed nec voluta-
tem posset habere peccandi
si ad permanendum in pccato
sicut factus fuerat perpetua
voluntatem habiturus esse
posset. Et vero cum male
vsus libeo arbitrio i. pccan-
turum esse presciebat ad
hoc potius prauit voluntate
suam ut bene tpe faceret
etiam de male faciente
ac si hominis voluntate
mala non euacueretur
sed nichilominus implecteretur
dixit. Bona voluntas.

Idem optebat hominem
pccari fieri ut etiam
bene velle posset et male
Vt gratis si bene nec i-
pue si male postea vero
sic est ut male velle non
possit nec ideo libeo arbitrio
Multo quippe
libeo est arbitrium quod
omnis non potest seruare pccatum
Neque enim culpanda est
voluntas aut voluntas

non est aut liba dicenda
non est quia beatitudinem sic
esse voluit esse miserum
solum noluit sed nequaqua
persus velle possumus. Sicut
ergo anima mea etiam nunc
nolle infelicitate ita tunc
nolle iniquitatem semper
habitura est. Sed ordo per-
termittendus non fuit in quo
deus voluit unde quam
bonum sit aial roale quod
etiam non peccare possit quod
uis sit melius peccare non
posse.

Sicut minor fuit in minor
voluntas sed tamen fuit
in qua possit tunc non mori
quauis maior futura sit
in qua non possit mori
Illam natura humana
perdidit per libum arbitrium
Hanc est acceptura per gratiam
qua fuerat si non peccasset
acceptura per meritum quibus
sine gratia nec ullum tunc
meritum esse potuisset. Et
et si pccm in solo esset
libeo arbitrio constitutum
non in iusticie retinende
sufficiebat libero arbitrio
nisi participato in munda

boni domini adiutorii prebet
Sicut enim mori est in hominibus
potestate cum velit. Nemo est
enim qui non semper ut nichil
aliud dicam uel non ves-
cendo possit occidere. Ad te-
nedam vero vitam voluntas
non satis est si adiutoria
sive alimentorum sive quorum-
cunque tutamini desint.
Sic ergo homo in paradiso
ad se occidendum reliquendo
iusticia idonea erat per
voluntatem. Potest autem ab
eo tenetur vita iusticie
parum erat uelle nisi ille
qui cum fecerat adiunxerat.
Sed post illam ruinam
maior est misericordia dei quam et
ipsum arbitrium liberandum
est a perditione cui dominatur.
Cum morte peram. Nec ideo
per se ipsum sed per solam dei
gratiam quam in fide christi po-
sita est liberatur ut vo-
luntas ipsa sicut scriptum
est a domino preparetur
qua cetera dei munera
capuntur per que ve-
nia adiuuatur et in **¶**
¶ Vide et ipsam vitam
eternam que recte

certa merces est operum bonorum
apostolus dei gratiam appellat.
Stipendium inquit peccati
mors est. Gratia autem
dei vita eterna est in christo
Iesu domino nostro. Stipen-
dium pro opere mercedis debi-
tu redditur non donatur.
Ideo dixit Stipendium peccati
mors ut mortem peccati
non in merito illata sed de-
bitam de mercede. Gra-
tia nisi gratis sit gratia
non est. Intelligendum est
igitur etiam ipsa hominis
bona merita esse dei mu-
nera quibus cum vita eterna
redditur quid nisi gratia
pro gratia donatur. Sic ergo
factus est homo rectus ut
et maneat in ea rectitudine
possit non sine domino adiu-
torio et suo si peruersus
arbitrio. Et utriusque horum
elegisset dei voluntas
fieret aut etiam de illo ad
certe ab illo. Proinde quia
sua maluit facere qua
dei de illo facta est volun-
tas dei qui ex eadem massa
peccatoris que de illius semine
profluit facit aliud vas

in honorem aliud i totu-
liam per iudiciu ut neo
in homine ac per hoc nec
in se gloriatur. ¶

Nam neq; per ipm si
bearem vnu dei et
homini mediatorem hoi-
um xpm nisi esset et de-
Sed cu factus est adam ho-
s; rans mediatorem non
erat opus habere. Cum
vero genus humanu p-
longe superauit adeo p-
mediatorem qui sola s-
pato est natus et vixit
et pro nobis occisus est
reconciliari nos optebat
deo usq; ad carnis i-
in vitam etnam et ut hu-
mana supbia p humilita-
tem dei argueretur ac
sanctetur et demeretur
homi qua longe a deo
recesserat cu per m-
dm reuocatur ac p hoi-
deu xpm obedia totuati
homi pbetur et vngento
suscipiente forma sm q
nichil meruerat fons gr-
ut padere et carnis etaz
resurrecto redemptionis
pmissa etiam in ipso re-
deptore premostraretur

et per eandem naturam
qua se decepisse letabat-
dya vinctur nec tamen
homo gloriatur ne it-
supbia nascetur. Et si q
aliud de tanto mediatore
sacro a proficiatib; videi
ac dici pt aut tm videi
etia si dici no pt. ¶

Tempus autem quod
inter hominis mor-
tem et ultimam resurre-
ctionem positum est annis a
in paradisi receptaculo con-
tinetur aut in locis qbus
cuq; abditis sicut vna
quaq; digna est requie
uel erupna pro eo qd
sortita est in carne du
viueret. ¶

Neq; negandu est
defuitorum animas
pietate suorum viuente
reconciliari cu pro illis
sacraui mediatoris offer-
tur uel ele in eam fuit
Sed eis hec prosunt que
cu viuunt hec sibi ut
postea possent pdesse
meruerut. Est em qda
viuendi modus nec t-
bonus ut no requirat
ista p- morte nec t-.

malus ut ei nō profinet
ista post morte Est vō
talio in bono ut nō req
rat ista et est rursus tal
i malo ut nec hīs valeat
cū hēc vita transieit ad
iuuari Cūo tarta hōme
mītu compatur quo pos
sit post hanc vitā rseuai
quīspia uel grauāi Neo
se autē spet qd hēc neglex
eit cū obieit a domino
promerri Non igit ista
que prodesunt comēda
dis frequētat etiā illi
aplice sūt adūsa sine q
dam est Omīs em stabia
ante tūmal xpi ut re
feat vniūquīsqz sū ea
que in corpore gessit sū
bona siue mala Cūia
etiā hoc mītu sibi qstz
cū in corpore viuet copuit
ut ei possent ista pdesse
Non em omībūs profuit
et quāc nō omībqz psūt
nisi ppter dram vite q
quīsqz gessit in corpore
Cū ergo sacrificia sū alta
ris siue quāzcuqz claz
pbaptisat defuit oībqz

offeruntur Pro ualde bonis
gratiarū actōes sūt pronō
valde malis ppiatōes sūt
Pro ualde malis etiā
si nlla sūt adiuuamēta
mortuorū qualescūmqz
tamē uiuorū consolacōes
sūt Cūiūbus aut profuit
aut ad huc profuit ut sit
plena remissio aut certe
ut tollēabili fiat ipa
dampnatio

Post resurrectōem vō
scām vniūso qz co
pleto iudicio suos fines
habunt ciuitates due vā
xpi alta dyabli vna bo
norū alta malorū vtrqz
tamē et angloz et homī
istis voluntas illis fa
cultas non potit ullā cē
peccandi nec ullā cōdico
mōiedi Isti est etna vita
vere feliciterqz viuetibz
illis infelicitē in eterna
morte sū mōiedi potes
tate duratibūs qm vtrqz
sine fine Sed in bēitūe
isti alijs alijs pstabilius
in miseria vero illi alijs
alijs tollēabilius perma

nebunt itaq. ¶
Hustia igitur no nlli
 vmo quaz plimi etaz
 dampnatoru penam et di-
 atus sine intermissione p-
 petuos huano misantur
 affu atq. ita futurum
 esse no credut dms sp-
 tuit quidz aduersando
 et pro suo motu dia queq.
 molliendo et in leuior
 flectedo snam qua putat
 suo motu dura queq. mol-
 lendo in eis tribilia esse
 dicam quam vicius Non
 em inquit obliuiscetur
 miseri deus nec q. in
 ira sua mias suas hoc
 quippe legitur in psalmo
 Sed de hys sine ullo sau-
 pulo intelligitur q. vasa
 me micipantur quia
 et ipi non pmit. suis s.
 deo misante de miseria
 libantur Aut si hoc ad
 oms estimat pertinere
 no ideo nre est ut dap-
 nationem opmetur posse
 fm corp de quibz dme
 huc impij in supplim.
 etm Ne isto mo pute
 finem hre qnq. eaa fe-
 licitas corp de quibz dme

est econtra iusta aut in vita
 eterna Sed penas dapnatoz
 ctis tpm intualis existient
 si eis hoc placet aliqualit
 mitigari eam sic quippe
 intelligi pt manere in illis
 ira dei hoc est ipa dapnato
 hec est em ira dei vocatur
 no dmi anni pturbato ut
 in ira sua i manete ira sua
 no contineat mias suas n-
 etno supplicio sine dando
 sed leuame adhibendo ul
 mpondo cruciatibus qa
 ut sic psalmista ait ad fi-
 medum iram suam sed
 in ira sua que si sola eet
 quata ibi miseria als in-
 nima cogitari pt pux arg-
 no dei exulac a ciuitate
 dei alienai a vita dei ca-
 rere tam magna mltitu-
 dme dulcedinis dei qua
 abscondit timetibz se pfer
 aut spantibz in se ta gra-
 dis est pea ut ei nlla pos-
 sint tormeta que nouig
 compari si illa sit eterna
 ista aut sint quauis ml-
 tis seclis longa ¶

¶
Manebit ergo sn sine
 mors illa ppetua dap-
 natoru i alienaco a vita
 dei Et omibz eit illa quibz

qualibz homines de vaicete
peccati de doloru reuela
tione ul mitissioe pro
suis humanis motibz suspi
centur Sicut macbet co
munt om vita etna scz
qualz bonoz distancia
concorditer fulgeat

Quista fidei confessioe
q breuiter i sym lo
cotine et carnaliter cog
ta lac puuloru est spua
aute considerata atq co
tractata abus e forciun
nascitur spes bona fide
liu cui sca caritas comita
Sed de hys omibz q fide
liter sunt credenda ea tm
ad spem ppetuam ptinet
q orone dmta continet
ayaledus em omis sicut
dmta testantur eloqa cui
spem pout in homie ac p
hoc et in se ipo qui spem
ponit huius maledictiois
vnclo i necti Ideo non
nisi a domno deo petere
debemus quidq spamus
nos ul bene opaturos
ul pro bonis opibz adep

Pomde **Q**tuos
apud eua azathm

septem peticoes continere
videtur domica oro quaz
mitibus etna poscitur in
reliquis quatuor tpalia
que tamen p etna conse
quenda sut nra Namq
dica Sanctific nomen
tuu fiat vo tua si i ce
et intra Quod no absde
quida intellegunt i spu
et corpe omo sine fine
retienda sut et hic in
choantur et quatu pro
fiamz augetur in nob
psta vo quod in alia vita
spandu est sp possidebu
et vo dica pacem nostro
cot da n ho et di nob
de nra si et n di de m
et ne nos mscas itepta
cioem Sed si nos a malo
quis non videat ad pnt
vite indigencia ptinere
Nulla vtiqz vita eterna
vbi nos spamz semper
futuos et nois dei sifi
cato et regni ei et vo
lutas eius in nro spu
et corpore pste atq in
moliter pmaebut pns
vo cotidianz ideo dms

est quia hic est necessarius
quibus anime carnisque tribue-
dus est siue spiritualiter siue
carnaliter siue utroque i-
telligatur modo hec est eadem
qua possumus remissio v-
est commissio peccatorum hic
temptationes que nos ad pe-
candum vel alliciunt vel
impellunt hic denique ma-
lu vn cupimus liberari
illuc autem nichil horum

Ewage ca est. **III**
vo lucas i oratione
dominica petitiones non vn-
guis complexus est nec ab
isto vtiq; discrepauit. Quia
quo ista septem sunt intel-
ligenda ipse sua beatitudine
comonuit. Nomen quippe
dei sanctificetur in spiritu
dei autem regnum i carnis
resurrectione venturus est.
Ostendens ergo lucas et
etiam petitionem duarum
superiorum esse quodammodo
repetitionem magis causa pre-
mittendo facit intelligi.
Denique tres alias adui-
git de pane cotidiano
de remissione peccatorum de
temptatione vitanda. Ad vno

quod ille in vltimo posuit. Sed
libera nos a malo iste non
posuit ut intelligeremus
ad illud superius quod de
temptatione dictum est pertinere.
Ideo quippe ait. Sed libera
nos a malo non dixit
libera nos recte tamquam
vna petitionem esset demo-
strans. Noli hoc sed hoc
ut sciat unusquisque in eo
se liberari a malo quod non
infertur i temptationem.

Non porro caritate dua-
bus istis. i fide et spe
maiores dixit apostolus quod
in quocumque maior est tanto
melior est in quo est. Cui
quiritur quis sit homo bonus
non quiritur quid credat
aut quid speret sed quid
amet. Nam qui recte amat
proculdubio recte credit et
sperat. Cui vero recte non
amat. manifeste credit et
si vera sunt quod credit. Mani-
feste sperat. Cui si ad veram
felicitatem doceantur pertinere
que sperat non et hoc credit
quod sperat quod sibi petenti
donari possit ut actus sua

uis enim sperare sine amore non
possit fieri tamen potest ut
id non amet sine quo ad id
quod sperat non potest pervenire
itaque si speret vitam eternam
quam quilibet amat et non
amet iustitiam sine qua
nemo ad vitam pervenit. Ipsi
est autem fides populi quae
comeditur a populo quae per
dilectionem operatur et quod in
dilectione nodum habet
petat ut accipiat queat
ut invocet pulsat ut api-
atur ei fides namque impe-
trat quod lex impetrat.
Nam sine dono dei. id est in
spiritu sancto per quem diffunditur
caritas in cordibus nostris
iube lex potest non iuvare
et perverberationem in super-
facere qui de ignorantia
se excusare non possit
regnat enim carnalis cu-
piditas ubi non est dei
caritas.

Sed cum in altissimis
ignorantie tenebris
nulla resistere ratione secundum
carnem vivitur. Hec sunt
prima hominis deinde cum per
legem cognitio patris fuerit

facta si nodum dominus adiuvet
spiritus secundum legem volens vi-
vere vivatur et facies per-
tat patris subditus servit.
A quo enim quis deviat
est. Hinc et servus additus
est. Id agente conscientia ma-
dati ut patris operetur in
homine omnem concupiscentiam
cum loquatur per additum
atque ita quod scriptum est lex
submittitur ut humilaret
delictum. Hec sunt sancta hominis.
Si autem respicit deus ut
ad implendum quod mandat
ipse adiuvare credatur et
agere homo cepit de spiritu
concupiscit adversus carnem
foras roborare caritatem. Ut
quavis ad hoc sit quod
hominem repugnat ex hoc
nodum tota infirmitate
sanata ex fide tamen iustus
vivat iustusque vivat in
quatuor non credit male co-
cupiscentie vincit delecta-
tione iusticie. Hec sunt
tria bone spei hominis.
In quibus si pia persecutio
quisque proficiat postea
pax restat quod post hanc vi-
ta in requie spiritus deinde

p'oe carnis implebit
 hanc q'or d'm' p'ma est
 ante lege & a sub lege
 3^a sub g'ra q'ta in pace
 plena atq' p'f'ca Sic e'z
 dei p'p'us ordina't' p' m't
 valla t'p'm sicut deo pla
 cuit qui m'ia sua m'io &
 ponde' aucta disposuit
 Itaq' q' p'm't'q' an lege
 & a sub lege q' p' m'osen
 de data e' deinde t'ia
 sub g'ra q' r'uelata e' p'
 p'm' mediatoris ad v'et'u
 q' quida' g'ra' n'e' antea
 de fuit quib'q' ea' opta
 tuit i'p'i q'ius p'p'is dy
 p'e'f'ac'one velata & oc
 culta Itaq' ei antiquo'z
 q'ia'q' u'f'to'z p'f' x'i fide
 salute' potuit i' venie'
 aut v'lo m'f'i ab illis q'q'
 m't'q' fu'f'f' potu'f'f' nobis
 p' eoz m'f'tiu' alias ap
 t'ius alias o'culis p'p'e
 tari

In quacunq' aut q'or q'ta
 velut etatid f'm'g'm'
 q'q' homin' g'ra' r'gnonib'
 m'venit ibi ei d'm'ittu'
 p'f'ca v'm'f'a p'f'ca & re
 lata & nascendo q'ta' re
 nascendo diffoluit' Itaq'

m'ltid m' q' p'p'us vbi vult
 p'iat ut quid' f'm' i'az f'ez
 u'it'at' sub lege esse n'o
 nouit f' q'm'adatu' d'ap'iet
 h'e' adu'to'iu' d'm'm'm'

Hic itaq' aut homo
 poss' ap'p'e esse
 m'adatu' ut f'm' carne vi
 uat n'at' & q' si i'az f'az
 p'gnonib' m'but'q' e' m'chil
 ei mors ob e'it si t'uc ex
 hac vita m'g'ueit q' ideo
 x' mortu'q' est ut resur
 rexit ut & v'iuo'z & mor
 tuo'z d'net' nec tenebit
 r'g'm' mort' e'u' p' quo x'
 mortuus e' qui lib' eat
 i' mortuus

Omnia p'cepta d'm'a
 ad car'te' r'f'et'u't'
 de qua d'iat ap'ls f'f'm'is
 aut p'cepti e' car'tas de
 corde p'uo q'sta bona &
 fide non f'ida Om'is itaq'
 p'cepti f'm'is car'tas e' i'
 ad car'te' r'f'et' om'e' p'
 ceptid' q'z v'o ita sit ut
 t'm'o'e' p'ene ul' m'te'coe
 carnali ut non r'ferat'
 ad q'ta' car'te' q'z diffudit
 p'p'us s'c'us m' cordib'q' m'f'
 non d'ic' f'it q'z admodu' f'
 op'z q'z u'is f'i' videat'
 Car'tas quippe d'i ita e'
 & p'ri & v'iq' m' h'os duob'q'

preceptis tō lex pendet et
 pphē adde et nōm et ad
 dit aplūs non ē aliud
 ista vox est fms em
 pcepti caritas est et de
 caritate ē. Et uenit qd
 mandit deus ex quibz
 vnu est nō merhabitis
 et quecuqz non uidentur
 pualē qdilio uolēt ex
 quibz vnu est bonū est
 em mltrez non tange
 tūc nō fient ad rferē
 ad diligendū deū et pri
 mū ppter dñm et m hoc
 sclo et futūo. Nūc dñm
 p fides tūc p spem et p m
 p mū nūc fides non
 em smg mōles corda
 mortalū tūc illuābit
 deus abscondita tene
 brar et manifestabit
 abscondita cordū et
 tūc laus est vniūqz
 a deo qd id laudabit
 et diliget in p mō
 qd nūc latebit ab ipō
 illuābit deo. Ammē
 aut cupiditas cū te
 crepētā dōnē ueriat
 hūc ad tantū mō
 mū nez qua maior
 esse non possit a oīz

aut caritate caritez neo
 hz quaz ut aīz suaz
 ponat quis pro amīc
 suis nō aut quis ex
 plicat qūta caritas ē
 vbi cupiditas qd uel co
 arando supēt nlla
 ēit qm summa scim
 tas ēit qm nūc co mō
 nulla ēit

Sed sit aqñ hūc
 volūis fms q
 ppe i vides pte eu
 chendū uel appella
 re deas uel habere
 Ego tūc dū p neda
 tua m xō ihu studia
 non putāz bona de
 te credens madiuto
 rū mī redemptōis
 qdēns ac spars taz
 m aīz mēbris plū
 mū diligens libz ad
 te sicut valū vīnāz
 taz qmōdō qd p lūū
 de fide spe et caritate
 conscripsi et

Explicit Euchundio Bī augst

Inapit Augustina de fide
 ad pccatū

Dystolaz fili
 pre tue carit
 accepti in qua significasti
 te velle in omnia pge
 2 popoasti te suis mris
 instrui qz debeas in ill
 ptibz vte fidei regulaz
 tenere ut nullus possit p
 ssqz hanc subrepe flit
 Gaudeo qz pro fide va
 sine vilo pvidie vico
 custodienda sollicitudinez
 geris sine q nulla pp
 prodesse vmo n esse
 quisio. Oplica quippe
 dicit auctas qz sine fi
 de impossibile e do pla
 ce fides naqz bonoz
 om e fundamentu
 fides e humane salutis
 iniau. Sine hac fide
 nemo ad filioz di min
 ptua pt qz sine vpa
 nez in hoc solo quisqz
 iustificacois graz qseqt
 ne in futuo vitaz possi
 debet etiaz. Et si qd
 s' no ambulauit p fide
 no puet ad ppon fin

fide omis labor homis
 vacuus e. Tale quippe
 est ut sine va fide
 quisqz velit dd p otep
 tu scil po place quale
 si quisqz cadens ad priaz
 in q sat se bene vic
 tutu rlinquat itmib.
 ritudinez 2 prouidus
 sette extoz quo na ad
 btaqz auctoz p veniat s
 in papu cadat vbi no
 gaudiu p veniet d et
 si cadenti mteus m fca
 Verumptu ut de fide smo
 sufficiens pmat n tps
 suffragat spaciū quia
 celest m m cupis hie
 reponso. Et taz mag
 nu e huius dispucois
 opus ut a magnis vir
 posset explei. Neque
 enu popoasti sic te
 debet de fide instrui
 ut vna qz hie sim
 de sigtes aa qz me
 dispucois puar vigi
 laet mteno. Qz ty
 indiffimite diffimiaz

fidei petis eam q̄ cupis
 eam sub breuitate q̄du
 di vides paul dubio q̄
 sit nobis impole ut re
 tentat in breui plene q̄
 bendamq̄ au sufficiat
 esse nos possumq̄ eam
 si tñ spaciū t̄p̄is r̄ t̄le
 nobis est in gēnū ut m̄l
 ta voluā de hoc quod
 a nobis petis facē vale
 remq̄. Sed quia de q̄ppe
 est omnibus in vocatibq̄
 eū in vedit qui vbi
 q̄sumas r̄ abbrevias
 facit super thum. Spes
 quod sicut tibi dedit
 huius fidei p̄t̄ solia
 tudinez sic est m̄d̄i
 ut tuo t̄z bono tamq̄
 laudali seruiā desio
 suffitez. Buet facultat̄
 vt si nō potio aucta
 dicit ex quibq̄ om̄ibz ex
 ter h̄eticis posset agnos
 ci uel agmt̄ quia va
 leat v̄l vitā tñ inoe
 atq̄ adiutois p̄t̄ tñ
 q̄ vñq̄ solus verq̄ r̄ bog

est deus ea dicit i q̄bq̄
 saltat magna ex p̄t̄
 nū cathoica p̄t̄i q̄rat
 sine aliqua erroris ca
 ligine q̄tmed. Quibq̄
 reberit potis r̄ illa
 de p̄t̄endē atq̄ fugē
 q̄ r̄ si in hoc ope nō
 vident̄ sp̄ali dispūte
 q̄rima tñ ex h̄is q̄ hic
 ḡnalit̄ atq̄ absolute
 ponēt appeat ea que
 infideles hominē au
 n̄bq̄ voluit suscitāre
 fidelium non regula
 d̄ma vedit̄ tradita s̄
 neq̄ia h̄uam erroris
 inuenta. Quoadq̄
 igit̄ loco suis q̄statit̄
 q̄ p̄m p̄t̄ saluatoris
 impio p̄mlyat̄ nos
 ato. In nomine p̄t̄is
 r̄ filij r̄ sp̄is s̄ p̄t̄
 p̄t̄ baptisatū p̄t̄r atq̄
 indubitat̄ toto corde
 retinē p̄t̄is d̄m filium
 deū r̄ sp̄m s̄m deū
 i. p̄t̄ atq̄ ineffabilez
 t̄m̄t̄ vñq̄ esse na
 tūalit̄ deū de quo in

deutro dr Audi istabel
dom⁹ deus tuus vnus
est Et dom⁹ deū tuū
adorabis et illi soli ser
uies vñpñ quia illū
vñm deū qui solus est
verus nāliter deus nō
solum p^rem neq³ filiū
solū neq³ solū spū
s^cm esse credim⁹ Caue
dum est ne sicut p^rem
et filiū et spū s^cm vñ
deū ee quatu ad nā
lem attinet vñtatem
et vāiter dicim⁹ sic cū
qui p^r est eūdem uel
filiū uel spū s^cm Aut
cū q³ spū s^cs p^re m
cōfessione hū⁹ tñtat⁹
dr uel p^rem uel filiū
uel spū s^cm p^rsonaliter
dr siue credere q³ omo
nephas est audeamus
fides em qua s^ci patri
arche et p^rphē ante i^{ca}
natōem dñi dñit⁹ ac
cepit quam etiā sancti
ap^li ab ip^o dom^o i^{ca}
ne poito audierut et sp^r
sa magistro instructi n

solū sermoe p^rdicauerunt
euerum eam i^{ca} m^rstru^o
saluberrimā postiorum
sc^rpt⁹ suis traditam reli
querut vñm deū p^rdicat
tñtate p^rem et filiū
et spū s^cm Sed tñtas vā
nō eet si vna eadeq³ p^rsoa
dicetur p^ris et filiū et spū
sancti Si em sicut ē p^ris
et filiū et spū s^cs vna p^r
stancia sic esset vna p^rsoa
nichil q³mo eet in quo vā
iter tñtas dicetur Rur
sus tñtas quid³ vā sed
vnus deus tñtas ipsa
nō esset si queadmodū
pater et filius et spū
s^cs p^rsonaz s^c ab invice
p^retate disticti sic fuisset
nāz quoz diuisitate dis
acti Sed q³ in illo vno
vero deo tñtate nō solū
q³ vnus ē de⁹ sed eā q³
tñtas ē naturalit⁹ vñe
p^rterea ip^e vero de⁹ i^{ca} p^r
sonis tñtas est in vna nā
vnus p^r hanc vñtatez
nālem totus p^r in filio
et spū s^co ē totus q³ spū

scis in patre et filio est
 nullus horum ex quibus ipse
 est quod nemo alium aut
 precedit etiam aut exce-
 dit magne aut superat
 potestate quod per filio non spiritu
 sed quod ad non dicitur unitas
 tatem pertinet a' anterior a'
 maior e' per nec filius et
 minor atque in mensuras re-
 anterior a' maior spiritus su-
 permensuratur etiam quod aut
 precedit aut excedit naturam
 potest. Sicut ergo non filius
 posterior aut minor e' fi-
 lio. Etiam quippe et sine
 initio e' quod filius de patre
 natura naturae existit et eternum
 et sine initio e' quod spiritus
 sanctus de natura patris et si pre-
 cedat. Ob hoc ergo tres
 unum non credimus et dicitur
 magis dominum quod una personae
 etiam una in mensuras
 una natura trium personarum
 e' divinitas. Teneamus
 ergo patrem et filium et spiritum
 unum esse naturam deum
 nec per ipsum patrem
 esse qui filius e' nec
 filium esse qui pater est

non spiritum suum ipsum esse
 quod pater e' et filius e' una
 et eodem patre et filio et spiritu
 secundum naturam quod quia omni-
 omnibus rationibus videntur. In quo
 non est aliud pater
 aliud filius aliud spiritus.
 Etiam per sit alius
 pater et alius filius et alius
 spiritus quod nobis maxime patet
 scripturarum demonstrat in
 iacob ubi deus dicitur facere
 hominem ad ymaginem
 et similes magis. Quod enim
 in spiritu nostro dicitur y-
 maginem auditur vultus
 esse ad ymaginem
 homo fiet. Cum vero dicitur
 pater magis auditur eundem
 dominum ad ymaginem hominis
 fiebat non unus esse
 personarum. Si enim in illa
 una natura pater et filius et spiritus
 una esset persona non
 diceretur ad ymaginem
 magis sed magis nec dixeretur
 esset faciamus sed fa-
 ctus. Si vero in illis per

semis tibus esse in pude
 ul credende 38 pbe
 no dice ad ygrez mas
 s ad ygmies mas va
 em ymago trui nax
 meqlu ee no pt
 Qz did ad vna ygrez
 vniq dei homo faib
 d vna ste tmitatis
 essenciar dimitas i
 tmat De mde r pau
 lo pta p eo q supiq dre
 erat ffaadmg ho ad
 p r sil m f sic hoiez
 fan ppta natat ut
 dicat r feat de q hoiez
 ad ymagiez di feat
 illu hanc tmitat pso
 natz atq vntez ne
 pph vscayas ruela
 taz sibi nouit cu se
 dixit scaphy vidyse
 clamaad Quis es
 dno deus sabaoth
 vbi psgm eo q d
 tio pns pnat tmitat
 In eo vo q dia sel

dno deq sab. dme ne
 agnoscamq vntez i
 ia igit sta tinte q co
 a nobis repetit ut mo
 cordi tenaag i figurat
 vniq e deq p d q solus
 eenciar de seipo vni
 filiu genuit r vniq fi
 lius qui de vno pre
 solus e eenciar natus
 r vniq ff qui solq esse
 aar de seipo pre fi
 lio pcedit hoc autem
 totid vna pna non
 posset. i gigne se r
 nasti de se r pcedere
 de se q go aliud
 e genuisse e q natid
 esse aliud e pcedere q
 gemusse ul natid ee
 matu e aliud e p
 aliud filiq aliq ff
 Tmitas itaq aliad
 pna pns r fi r ff
 r feat vntas aduaz
 si d go si caz dimitat
 q vni fut p r fi r
 ff neq pns natid e
 dimq n3 spm son s

solu filiu. Sic etiam secundum
 carne solu filiu natu
 fides catholica credit et
 predicat. Neque in illa tunc
 ipse esset solus pater quia
 non est natus ipse sed unus
 filiu genuit. Neque ipse
 filius qui non genuit ipse
 sed de patre effecta genitus
 est. Neque ipse spiritus sanctus quia
 nec natus est ipse nec ge
 nuit sed solus de patre
 filioque procedit. Si secun
 dum dominum quidem naturam
 deus pro de nullo nascetur
 deo secundum carnem tamen ipse nas
 cetur de virgine una pater
 esset pater et filius ipsa
 aut una persona pro eo quia
 non de deo sed tamen de virgine
 nascetur non dei filius
 sed tamen hominis veritate di
 ceretur ipse autem dei filius
 dicit quia sicut deus dilectus
 mundi ut filiu suu unum
 genitum dicit. Et ita. Non
 enim misit deus filiu suu
 in mundu ut iudicet sed
 ut salui per ipsum. Nec
 beatus iohannes dixisset

Qui diligit genitorem di
 ligit eu qui natus est ex
 eo. Nec ipse filius dixisset
 pater meus iustus meus opus
 et ego opus ipse enim qui
 filius dicit si idem esset et
 pater non veritate dei filius
 diceretur quia non de deo sed
 de sola virgine nascetur.
 Ad eum nec ipse pro de celo
 testatur suumque corpora li
 voce filiu monstrat di
 ces. Hic est filius meus
 dilectus in quo in bene
 complacui. Aplos quoque ad
 romanos unum non dix
 isset de deo pro eum pro
 filio suo non peperit sed pro
 nobis omnibus tradidit. In
 Sed quoniam omnia ista dimitte
 ad nostram doctrinam scripta
 sunt et quia dominus deus sunt
 utique vera sunt. Verum est quia
 fides catholica predicat
 et secundum dimitte de
 pre esse natu solu filiu
 eternu cum pre in moribus
 in passibiles atque in con
 mutabilem deum et secundum
 carne non premissum sed unum
 genitu eius filium salva

eternitate sua tpalet na-
 tu salua i passibilitate
 sua passu salua i mortali-
 tate sua mortuu salua i con-
 munitate sua qua ds
 verus est et vita eterna
 e vaciter suscitatu cui
 totu habet que cu pre
 quod eternus natura
 sme i iao huius Et nich
 habet que cu pre eoru
 que in suam psona tpa
 atqz huiliter ille ternus
 atqz excelsus accepit. Kur-
 sus si no ille qui pg atz
 vniuersus dei filius est
 sed spūs sūs nascetur
 de virgine Non ipm q
 factus ex mulie factus sub
 lege natu de spu sancto
 ex maia vigne in symba-
 lo accepto et corde adius-
 tificationem credet et ore
 ad salute sca cofiteret
 eia Sed si ipe spūs sūs
 qui pīs et filius spūs est
 forma serui accipet no
 ipse spūs super seipm
 hominem factu in colube
 specie celitus adueniret
 pater igit deo de nullo
 gemit deo semel de sua

natura gemit filium deū
 s cōlem in eēna et eade
 qua ipe est ē nālit etnū
 diuitate coeternū Sed ide
 dei filius ai sit eternus
 et verus et ai pre dmi-
 tate nāliter vng deus
 Sedm q dicit Jo x Ego et
 p vni suū idem pro nō
 ē homo factus verus et plē
 In eo verus q verū habz
 deus iste. Huānam natura
 In eo plē q et carne
 huānam suscipit et aiaz
 roalem Idem tamen vni-
 geitū deū et natū est
 ex pre semel et semel ex
 mre Natus ē em de pre
 deus vbi natus ē de mre
 verbu cōs fm vniū igit
 est atqz ide deus dei fī
 natus an secula et natū
 in seculo Et utqz nātū
 vniū filij dei dīa fm q
 creator i forma dei quo
 etnū pī deū ē huāna
 fm qua semetipm exma-
 niuit et forma serui ac-
 cipies nūc tm i conceptu
 materm vti semetipm
 dū homo fiet et eadem
 seruilis forme susceptoe

formauit Verū etiā de eo-
 dem m̃p̃ ṽtēo idē deū
 homo factus exiuit et i
 cruce idē deū homo factus
 pepedit et in sepulcro idē
 deus hō factus iacuit et
 ab inferis idē deū homo
 factus t̃a die iurrexit
 Sed in sepulcro s̃m carne
 sola idē deū iacuit et i
 fernū s̃m solam animā
 descendit quā de inferis
 carne die t̃a reuertete
 idē deū s̃m carne quā
 in sepulcro iacuit dese-
 pulcro iurrexit et xl̃
 post resur̃or die idē d̃s
 homo factus i celū asce-
 dens i dextera dei sedet
 inde fine seculi adiudica-
 dos viuos et mortuos ve-
 tuos Verū ergo c̃as s̃m
 ṽñs ē filiū dei d̃ns ñr ih̃s
 xp̃us mediator dei et hō-
 minū Idē autē media-
 tor q̃ idē deū atq̃ homo
 ṽñs h̃ns cū p̃re ṽnā di-
 nitatē naturam et hūa-
 nitatē ṽnā cū m̃re sub̃z
 h̃ns ex nob̃ usq̃ ad mor-
 tem i iqtatē ñre penam
 h̃ns i comutabilem de

deo p̃re iustitia p̃p̃ i iqtā-
 tem ñrā t̃p̃aliter mor-
 tuū p̃ iusticiam suam
 et ip̃e ṽñs s̃p̃ et i mor-
 litate mortalib̃ largi-
 tus qui p̃f̃am fidē hūa-
 nitate suam et ip̃a diui-
 nitatē sue p̃f̃atōe serua-
 uit vitatem ṽcō mor-
 talitatē sue p̃susceptōz
 mortē vitate atq̃ i co-
 mutabilitate sue i mor-
 talitatē absorbiuit. Hoc
 est qd̃ testā petrus q̃ ṽ
 deglutitūit mortē et
 vitē et̃ne heredes effice-
 remur Istus quoq̃ pau-
 docet q̃ xp̃s mortē de-
 glutitūit illūciuit at
 vitam et in cor̃ xp̃oēz
 Christus ergo mortē gusta-
 uit q̃ verus hō est iō q̃
 mortem deglutitūit q̃
 verus deus est Idē q̃pe
 sicut dicit ap̃ls crucif̃us
 est ex infirmitate sed vi-
 uit ex virtute dei ṽñs
 atq̃ idē qui s̃m p̃phe-
 cia b̃i dauid ē homo
 factus ē in syon et ip̃e
 fudauit eā altissimā
 Itaq̃ nec d̃initas xp̃i

alicia est a nā pñs fm id
 Johannis q i pñcipio cat
 vba et verbum cat apud
 deū et d e v hoc cat i pñ
 apud de oia per ipm lēp
 Nec hūanitas eius alicia
 est a natūa mī secūdu
 illud q verbu cō factu
 ē et habitabit et i nob iōp
 Illa em nā q semp gesta
 maet ex pre natūa nūq
 sine pñs suscepit ut nas
 cetur ex uirgine neq
 em natūa eterna atq
 dīa tñaliter cōcepi et
 naturaliter nasci cōnā
 hūana nullatēq posset
 nisi fm suscepōem vei
 tat hūane verā tñali
 ter concepōem atq nū
 tatem in effabilis i se
 dīmitas accepisset sic est
 deus etnus ac verus ve
 ritater fm tñus et cōcep
 tus et natus ex vīgine
 Dum em venit plenitu
 do tñis misit deū filium
 suū nā ex mīlie fac sub
 lege ut ea que sub lea
 tedi ut adop. fi dei tñp
 Illo sū deo fco natūalit
 filio homis q vnus est

natūalit filius vīgē
 tus dei pat. Hoc vīgē
 Johannes euāgelista cō
 firmas postq dicit Et v
 cō fm est et habitabit i
 nob Subsequenter ait Et
 vidim⁹ gloriā eius qī
 vīgē plēni gr et vita
 Sic ille om spūū oīq
 corpō i om natūarū
 creator Et dom⁹ arguit
 vīgine creatus ex uīgīe
 Et au⁹ ipe fco ē mīrem
 ē fecit qn de ei⁹ carne
 concipiendus piend⁹
 q veram materiaz car
 nis deus i mēsus ac spī
 tēnus accepit ut et f
 veritatem forme seruī
 deus homo miscuorū
 fiet et fm formam dei
 natūali veritate idē de⁹
 homo pñacis nō cāeret
 Sic ergo xpm dei filium
 i vna cōtīnitate psona
 deū verū crede ut dīu
 nitatem eius de nā pñ
 natam ēē nō dubites
 Et sic cū vīgē hōiez crede
 ut eius carne nō celest
 nō aēre nō aliq cōaz
 putas esse natūe sed ei⁹
 au⁹ est om hominū

caro: quam ipse deus de terra
 homini primo plasmavit et ce-
 teis hominibus plasmatis
 quos per propagationem ex
 hominibus creat Sed lig-
 tas christi et omnium hominum unum
 eiusdemque nature sit tamen hec
 qua deus verbum ex maria
 virgine et virgine dicitur
 et sine patre concepta et
 sine patre natura est utpote
 secundum qua deus eternus
 et iustus inordinat et co-
 ceptus et natus est et dominus
 glorie crucifixus est crucibus
 autem vobis explicata carnis
 illius excellentia sunt
 huius divina est corpora sui
 conceptio persona huius ori-
 go nutritio insolita que sic
 verbum caro factum est ut va-
 quodque esset cum carne sua
 virginis ac septimus
 deus propria sue carnis con-
 ceptione conceptus ista vero
 sicut ceterorum hominum carne
 per humanam carnem est nasci
 cohabitum vero seminate
 femina vero concipiente atque
 pueriente Et quod dum est virgo

vir mulierque miscetur
 ut filios generent sine li-
 bidine non est potestatem concubi-
 tus Ob hoc filiorum ex carne
 nascitur non potest
 sine patre esse conceptus
 vel peccatu in pueros non
 transmittit propterea sed libido
 nec fecunditas humane nature
 facit homines cum patre nasci
 sed fecunditas libidinis quare
 homines sunt ex illius pro-
 prii iustissima damnatione
 propter Ideo beatus david qui
 vis de legitimo iustorum
 nascitur coniugio in quo
 sed nec infidelitatis culpa
 nec fornicationis macula
 potest inveniri Propter ori-
 ginalem in partem quo natura
 obstruitur sunt filii vere non
 solum impiorum filii sed et
 omnes qui de iustorum sanci-
 tata carne nascuntur ex-
 clamat et dicit Ecce
 iniquitatem conceptus sum
 et in peccato concepit me mater mea
 Sicut et iob dicit mundum
 a sorde non esse hominem ut
 si nullus vel unum diei vita

sit super terram Dei ex
 filius vngemus qui e
 in sinu patris ut carnem
 hominis annuq; mudaret
 susceptioe carnis itaq; aie
 rationalis incarnatus
 est Et qui est verus deus
 verus homo fructus e no
 ut alter deus esset et
 alter homo sed idē deus
 idē homo Et ut illud
 patet qd i concubitu mor
 talis carnis gñacio hu
 mana contraxit auferet
 conceptus est nouo more
 deus incarnatus i mre
 vrgine sine coitu viri
 sine libidine concupisce
 ac concipientis virginis
 ut p deum hominem absq;
 libidine conceptu quez
 inuolatus edidit vrgi
 vterus abluetur patet
 quod nascentes contra
 hnt omēs homines quib;
 in corpore mortis huius talis
 ē nascendi qdicio ut ma
 tres corpore fecunditate opq;
 implere non possint n
 pus virginitatē carnis
 amiserunt Solus ergo ab
 stulit patet conceptus atq;

natus ē huane deus vni
 gentus qui dū concipitur
 vitatem carnis accepit ex
 vrgine et cū nasceretur
 integritate vrginitatē ser
 uauit in mre Ista causa
 est qua deus factus filius
 virginis marie et maria
 vrgo mre facta est vngi
 mē dei vrg que pater ge
 mit ex eternitate ipm vrgo
 conceptum proferret in
 tpe Ista itaq; vrgo quam
 deus qui de ea fuerat nas
 caturus ita gracia singlari
 puenit atq; repleuit ut
 ipm haberet ventris sui
 fructum que ab initio ha
 bebatur vniuersitas dnm et
 ipm s' videret nascendu
 sollempnitate subditum
 quem i vnitatem paternam
 sube no solum huana
 sed etiam angelica crea
 tura cognoscit et adorat
 altissimi Sic ergo patet
 et pena patet que p scelus
 corrupte mulieris mittunt
 in mundum p inuolante
 vrgis partu auferret
 a mundo Et qā i conditoe

generis humani per mulierem
 que de solo viro facta est
 contigit ut vincto mortem
 teneremur obstricti hoc in
 reprobatione quibus humani di-
 uina bonitas egit ut per
 virum qui de sola muliere
 natus est vita hominibus
 redderetur Illuc humanam
 naturam nequissima de-
 ceptione dyabolus in peccati
 similitudine sociavit hoc
 deus humanam naturam in viri-
 tatem persone suscepit ubi
 femina decepta est ut fieret
 filia dyaboli hic virgo
 gratia repleta est ut fieret
 mater summi atque immutabilis
 unigeniti dei ubi angelus
 deiecit per superbiam seducte
 mulieris animam obtinuit
 hic deus humiliatus se per
 matrem in corrupte virginis
 uterum ex ea nasciturus
 impleuit Dei enim filius
 ihesus christus qui in forma
 dei quod erat nisi natura prius
 natus esset esse non posset
 ipse secundum apostolicam doctrinam
 semetipsum exinanivit for-
 mam actus forma ergo fuit

id est natura fuit in sua
 deus ipse accepit personam
 atque ita hominum factor nisi
 similitudinem hominis factus
 hitu inventus est homo
 ipse humiliavit semper factus
 obediens usque ad mortem
 mortis autem crucis Intende
 ergo apostoli hanc sententiam
 et in ea cognosces quod
 dominum ihesum christum eundem
 deum et hominem credas nec
 tamen in eo vitales utriusque
 usque nature in una per-
 sona aut confusas aut
 didas Cum ergo primo
 audis de domino ihesu christo quod
 in forma dei erat oportet
 te cognoscere firmiter
 quod credere et tenere in illa
 forma non naturales ple-
 nitudinem debere intelligi
 In forma ergo dei dominus
 ihesus christus erat quem
 natura patris erat semper
 de quo natus erat unus
 ergo nec cum patre et equa-
 liter sempiternus cum eo
 atque in mensuris in mortalibus
 et incommutabilis equa-
 liter bonus et iustus equa-
 liter misericors et misericors

paciens et multū mitior
 et uerax equaliter fortis
 et suauis equaliter sapiens
 atq; opus proinde hec
 omnia que diximus de fi-
 lio dei promissum a fide
 retine qui hec utiq; oia
 in ueritate nature huius
 ai pre sine dubio est
 est prius propter quod et ap-
 pto ad iunges ait no
 rapiam arbitrat est eū
 se esse deo Non enim rapi-
 na fuit illa filii cum
 pre diuinitas equalitas
 q; nature Etiamq; ap-
 subiungit dices Et sem-
 ipm ex for s; ac i simi-
 litudinem hominis factus
 et habitu inuentus est hō ut
 et quia humiliavit se fac-
 tus obediens patri usq; ad
 mortem mortis autem
 crucis Omnia autem hec
 de illo deo unigenito di-
 filio de illo uerbo domi-
 de quo dicit ewange-
 In principio erat uerbum
 et uerbum erat rō De i-
 dei uirtute deiq; sapientia
 de qua deo dicit Omnia i
 sapia fecisti de illo pna-

tū quo unū est pater ipe
 pnapū et in quo sibi co-
 eterno fecit celū et terrā
 et omē spiritalem creaturā
 de deo unigenito quie
 in sinu patris ut dixi oia
 hec per accipe salua in
 eternitate et in mesitate
 i mortalitate i conuulsi-
 etiam in uisibilitate di-
 uinitatis eius in qua ita
 naturaliter atq; equa-
 in quē cū deo patre s; filius
 ut lig fuit p nob
 uaciter homo factus p-
 masit tamen equali pri-
 de quo natus est uerus
 et ueritas deus Semet-
 ipm igitur exinanuit s;
 de plenitudine eius os
 nob accepimus quā plei-
 tudinem si exinanitus
 amitteret quid de ea nob
 daret utiq; non haberet
 Eodem autem non hntē
 nos pauldubio nichil pos-
 semus accipe De plenitu-
 autem eius nos omnes
 accepimus Ex eo autē q; nob
 de plenitudine sua dedit
 ondit etiam cū se exina-
 muit plenitudinem non

amisse quod habuit quia
 simplicitudine sua amittere
 de illa nullatenus
 posset forma ergo sui
 accepit neque enim aliud fuit
 illa dei summi eximamur
 nisi forme servilis id est
 nature humane accepit
 Utraque igitur est in christo
 forma quia utraque vera et ple-
 na est in christo suba Ideo
 eum sanctus ewange-
 lista pleni gratia et veritate
 predicat quia in divina natura
 in qua deus veritas est ple-
 nus est et in humana natura
 qua homo verus gratia
 factus est plenus In illa
 plenitudine deus est in
 forma dei equalis deo In
 ista plenitudine servus in
 forma servi quia in simi-
 litudinem hominis factus est
 habitu vivens est ut homo
 eximamur ergo se ipsum
 forma accepit servi ut
 fieret servus Sed dei ple-
 nitudinem non amisit qua
 semper eternus est et in-
 commutabilis deus factus est
 forma servi homo verus
 eiusdem nature cuius est anima

in et manens in forma
 dei deus verus eiusdem
 nature cuius est anima et deus
 pater In forma dei cum
 patre et spiritu sancto unus est solus
 formator omnium deorum secu-
 dum forma servi solus
 ipse sua et patris et spiritus
 sancti operatore formatus
 est Quia creator est que-
 rens naturaliter cum patre
 et spiritu sancto Quia autem crea-
 tus est solus deus in se
 ipso cuius et naturae sunt
 secundum carnem et mortem
 et resurrectionem atque in celos as-
 censionem lex et prophetarum
 promissionem in qua destitit
 put ipse patiebatur obedi-
 entes et verbis et factis
 Nam et in sacrificio carna-
 lii decimarum que sunt ipsa
 sancta trinitas que unus
 deus est novum et veteris
 testamenti a patribus in-
 presciat offerri illius sa-
 crificii significabatur
 gratissimum munus quod
 pro nobis se ipsum solus dei
 filius secundum carnem esset
 misericorditer oblatum Ipse

Ad petru

autem secundum apostolicam
doctrinam obtulit seipsum
pro nobis oblationem et
hostiam deo in odore sua-
uitatis quippe verus deus
et pontifex qui pro nobis
non in sanguine thaurorum
et hircorum. Sed in sanguine
suo solus introiit in sancta-
rum quia tunc pontifex ille sac-
ficabat qui cum sanguine
et sancta scorum per annos
singulos introibat. Iste
ergo est qui in se unum
totum exhibuit quod esse
necessarium ad redemptionem
nostre faciebat effectum.
Idem scilicet est sacerdos et
sacrificium idem deus et tem-
plum sacerdos propter quem suus
reconciliatus sacrificium quo
reconciliatus templum in quo
reconciliatus deus cui reco-
nciliatus. Solus tamen sac-
dos et sacrificium et templum
et hec omnia deus secun-
dum formam serui. Non autem
solus deus filius quia cum
patre et spiritu sancto secundum
formam dei reconciliatus
ergo sumus per solum filium
secundum carnem sed non
solum filio secundum divinitatem.

Trinitas enim nos et nos re-
conciliavit per hoc quod pro-
prium verbum carne ipsa
trinitas fecit. In quo sic
vitas incommutabilis ma-
net humane divinitatem ne-
ut sicut vera semper est
eius divinitas quam de-
pre incommutabilem ha-
bita vera semper atque in-
commutabilis sit eius hu-
manitas quam secundum unitatem
suma divinitas genuit. Hec
pauca de fide trinitatis
quia solus et verus est natura
deus quantum brevitas
temporis et sermonis permisit
in serui. Nunc de creatura
que absque dubitatione cre-
dere debeas immutabilis.

Primarilyt utique
tene omnem naturam
que non est trinitas deus
ab ipsa sancta trinitate que so-
lus verus et eternus deus
est creatura ex nichilo. Ac si
universa queque in celis et in
terris visibilia et invisibi-
lia siue thronos siue do-
minationes siue principatus
sive potestates opus atque crea-
turam esse sancte trinitatis
que est unus deus verus omnis
creator et dominus eternus
omnipotens et iustus et bonus.

habens naturaliter ut sit
 sit et ut naturam mutari
 aliquando non possit Et hoc est
 deus qui sine initio sit
 quia summe est dedit rebus
 a se creatur ut sint non
 tamen sine initio quia
 nulla creatura eiusdem
 nature est cuius trinitas est
 unus verus et bonus
 deus a quo creata sunt
 omnia Et quia summe bonus
 est dedit omnibus naturis
 quas fecit ut hoc sint
 non tamen in bono quod
 tu creator omnium bonorum
 qui non solum summe bonus
 est sed etiam summi atque in
 commutabile boni est
 quod eternum bonum est nihil
 tu his deficiat quod non ex
 nichilo factum nullum his
 proficiat quia non habet
 initium Ideo quippe nec est
 a deo factum proficere potest
 quia esse reputat ideo de
 ficit quia ex nichilo factum
 sunt Ad defectum eas
 condicio ducit originis
 ad perfectum vero prouehit
 operatio creatoris In eo est
 primum trinitatis quod verus deus

est eternitas sine initio natura
 agnoscatur quod quedam
 ita fecit ut cum esse quod
 cepit tamen esse aliquando
 non possint In eo vero
 eius potentia intelligitur
 quia omnes creaturam
 visibilem atque invisibi
 lem et corruptibilem atque
 spirituales de nichilo fecit
 in quibus rerum ipsa diu
 sitas multo magis quoniam
 dat bonitatem atque omni
 potentiam creatoris Misericordia
 omnipotens est non via eade
 quod facilitate summa atque
 prima fecisset Et non summe
 bonus est non se guber
 nandum rebus et summis
 et infimis prestitissimum
 tam in magnis quam in
 parvis quibusque rebus quod
 magna est bonitas atque
 omnipotentia creatoris Sum
 ma enim sapientia fecit
 summa veritas sapientia cui na
 turaliter hoc est esse quod
 sapienter esse hoc facit quod
 sapienter facit Simpli
 citas itaque multiplici sa
 pientie dei magnitudinem
 celsitudinis sue non solum
 in magnitudine sublimi

ad petru

creaturarū verū etiam in
firmas puritate comedat
Dū bona omnia que creavit
nō solū multo inter se dis
siliq q̄ suo creatore st
utpote nō plate de ipso
sed prorsus facte ex nichilo
verū etiam inter se nō eq̄
liter sūt sed unaq̄ res
p̄mam sicut adeo cū nō
esset esse accepit alia q̄
dem sic alia aut sic Neq̄
em sic datum est corpo
ribus ut sūt sicut sp̄s
ec̄ accepit cū ip̄a quoq̄
corpa nō equalit sūt
Sicut et in ip̄is celestibz
atq̄ terrestribz nō nlla
diuersitas inuēma cū tam
celestia quā terrestria
nō solū impai distant
quantitate molis verū
etiam dissimili splendet
clauitate alia naq̄ e sicut
ap̄lus dicit Clauitas celest̄
cū corp̄m alia terrestriū
In ip̄is quoq̄ celestibus
alia clauitas sol̄ alia luc̄
alia stellaz. Stella cō
dit a stella in claritate
Corpaliū itaq̄ naturarū
diuersitas diuersitas on
dit vna quāq̄ eaz nō

Hoc ē quod ex se sp̄s h̄re
potuēnt sed quod exdis
positio atq̄ opacōe dispo
tissimi atq̄ in commuta
ec̄ in sapientissimi crea
tor accepit cūia si vni
eiusdemq̄ nō esset quelz
creatura corlis cuiq̄ est
est sancta imitas q̄ vni
deus est nec localiter i
loco esset nec t̄pis esset
mutacōem aliquā setiet
nec de loco ad locū tran
siret nec t̄p̄s bere qua
titate molis sue q̄ omnia
ondit hūicemior nāz
illum esse opificem cū
nullus lacus aut an
gustus est locus q̄ nō
m̄g in angustis q̄ in
lat̄ totus est nec mūt
t̄pe qui solus p̄t volūia
t̄pm nō t̄pali volubilitate
sed eterna stabilitate mi
rabiliter ordinat Neq̄
em in t̄pe cogitat quē
ad modum t̄pm series
ter̄ discessione atq̄ suc
cessione t̄nscurat nec
aliqua mol̄ quantitate
t̄minat q̄ nullo cōcludit
neq̄ p̄mudi p̄tes p̄tibz
suis est ip̄e diffusus

maiores mundi partes suas
maioribus impleat et mi-
nores minoribus implendo
nusquam tamen totus infundat
Ipsa est enim deus qui ait Ec-
ce tu et terra ego impleo
igitur que fecit et spiritus
et corpora summa et yma-
celestia et terrestria uiue-
cia et quibus facultatem
uiuendi non dedit Inef-
fabiliter ubique totus deus
deus et implet et continet
Nec in his que diuidu-
r ipse diuiditur nec in his
que mutatur ulla mutatio
variatur Nisi enim natura
incommutabilis ipse esset
numquam in rebus muta-
bilibus ordo consilii atque
dispensationis eius incommu-
tabilis permaneret Deus
ergo rebus corporalibus et in
corporalibus creator in se
eo primum se nullum esse corporis
condidit quod quibusdam corporibus
vitam non dedit cum corpora
omnia ipse creauit Ipse
autem naturaliter vita
est quia si vita non esset
non uiuifica corpora fecisset
Vleque enim facit rem uiuente

nisi res uiues Non igitur
vniuersa nature sunt corpora
cum deo que homo uiuere
non possunt At sic nec ulla
corpora vniuersa nec cum deo sunt
quibus singulis singulos
brutos atque irrationalis spiritus
quibus eadem corpora
uiuificant atque specifica-
rentur inseruit sed nec
ipsi bruti spiritus vniuersa nec
cum deo sunt Quos licet
uiuificandi sensificandi
que inseruisset corporibus
ipsis tamen spiritibus nullum
intelligendi largitus est
lumen suum quo posset ag-
noscere aut diligere
creatorem Ipsos quos spiritus
quos rationales atque intel-
ligibiles esse non est dubium
quis audet blasphemio
spiritui et toto corde eiusdem
nature augere deum uel
putare uel dicere Cum deo
utique naturaliter incommu-
tabilis sit et homo in se
Quia cum in se diuinitatem
illam habere non possit
in eisdem tamen spiritibus
quos rationales atque intelli-
gibiles fecit diuinitate sue

corpibus

opus ostendit. In quibus enim quibusdam qui terrenis ac mortaliibus iusti operibus etiam si nulla est eius localis motus quia per locorum corporaliu partes cum ipsi in corporibus sunt non prelati sunt sed sicut in tot corporibus toti sic in code partibus toti sunt tamen cogitationem vaictas diversitatem in eis cuiusdam temporalis motus ac mutatio ostendit dum modo aliud nesciunt modo sciunt modo volunt modo nolunt modo sapiunt modo desipiunt modo inique exiunt modo iusti sunt eximique modo pietate illustrantur tunc modo depravantur tenebrosi in pietate errore. Illos quos quos terrenorum corporum in gravat moles nulla locum carentia maties angelicos spiritus quis non videat non unius nature esse cum deo sed factos ex nichilo quod naturalis immutabilitas in eo cognoscatur quod eiusdem ne pars est in detrahitur per mutata. Deinde quod hi quidem nati non sunt licet illius dono

a quo cum non essent facti sunt indefessi et in quatuorcentis angelice gratie datum est ut perfecta dilectione ceterum placide atque exultante multitudinem dulcedinis domum incessabiliter sumant nec ab eo naturali codice deficiant et si in herentibus deo nichil inest de veritate temporis quod collata est et in corruptio atque in commutatio nichil in se sentiat mutacionis hinc tamen singulis tamen naturalibus quo a se invice discernuntur quia nullus eorum est in alio et cum unus eorum opus quoddam in iungitur aliis quoque alii impledo digne prestat deputa arbitrio hec omnia ostendit eorum factos angelos creaturam esse scilicet imitatur huius per singulas res quas utique sicut voluit fecit appetit mirabilis sapientia in dispositione et utique in opere. Quosdam igitur spiritus deus creavit sic ut semper essent quosdam vero ut esse spiritus quique desinunt illos itaque desit

quosdam ex aqua quosda
sicut opus voluit pduxit
extra Superiores vero spiritus
nullum cum corporeis elementis
fecit hunc naturale consorcium
quos et eternos creauit
et eis facultatem atque
intelligentiam cogitande
cognoscende diligendaeque
imitationis inseruit quos
tamen itaque creauit ut
et semper illum diligenter
cum se tales creaturas ope
cognouissent cum corpore
ut tales fierent nulla pre-
cessissent multa et autem
dilectio habet iustam et
congruam laudem voluit
quoque eis libertate tri-
buit ut esset eis possibile
siue ad deum qui supra ipsos
est intentionem suae dilectionis
erigere siue ad se uel ad
ea quae intra eos sunt prae-
cupiditate semetipsos po-
dere declinare Non est
igitur natura quae in se
possit siue bene meri
siue bene viuendo subsistere
nisi quae potest de deo ipsius
dei munere cogitare haec autem
natura intellectualis in

animalibus est hominibus et spiritibus
angelorum Deus quippe quod
noscedi et diligendi se non
in angelis et hominibus in di-
ficultatibus quibus per arbitrium
libertatem quam maxime
deum intellectuali creature
creatoris benignitate conse-
uita cognoscendi atque dilige-
di se facultate voluntateque
quod donauit ut ad omnesque
hunc posset per deum Si quis in-
sponte carum potest suam eam
imprope arbitrio resumere
non valet ut illius esset fide
cogitationis initia gratiae
dono bonitatis Immo ratio
candida quibus uelut infunde-
ant fuit in ipso creationis
exordio multis precedentibus
mentis spiritus et corpora locis
atque affabibus per eos ut ipse scire
voluit et congruis mirabili
ordinare (Angeli ergo atque homines
per eos quia rationales facti
sunt eterni atque beati unde donum
in se naturae spiritualis in
dignitate acceptum ita ut
dilectionem creatoris sui in gratiam
inhabescent sicut eterni beati
mansissent Si vero proprio
libere arbitrio contra suum

ad petro

creatoris impiū suā intē-
 fectā voluntatē ptingit a
 contumacia bñtudo disce-
 det et ad suppliciu eis reli-
 quent etēntas miscia
 horribis doloribz qz cūde
 Et de anglis quidez hoc
 disposuit et impleuit ut
 si quis eoz bonitatem
 voluntatis pderet nūquā
 eoz dūmo mūde rēpādet
 Pars itaqz anglorū que
 a suo creatore deo quo so-
 lo bñt fuit volūtata ppsa
 a vñone discessit equitēz
 supno iudicio mīcū sue
 dampnationis in ipsa
 aū sione voluntatē tūet
 ut nō aliud esset ei mape-
 ias pūiri qz illius bñfīci
 boni dilatione destitui qz
 deus mēmo sic pcepit
 totā remanē supplicio
 ut eoz ignē ei etū ppar
 in quo illi omēs pūarita-
 toēs anglī nō mala pū-
 vūqz volūtē autē nec pe-
 na Et pmanēte cū eis
 iuste aū sione malo
 pmaneat etā iuste re-

(Eductio etna dampna
 horz malorū pūiceps dya-
 pūitā bonitē quos ad
 pā pūcipū mīda dūet
 nō eis mī p eoz totā ppar
 eoz ad vñō pā mīnī
 mortē infert Deū
 aut mīscitōis et iustā pū-
 dya lo et anglis eūz ppa
 volūtē cadentibz ceteris
 anglos in sue dilatōis
 etūte fūauit sic etiā
 humani grās massas
 nō totā in seipm pūe
 pūisit p quos volūtē
 eūz gūta volūtās
 et bonitas rēpulsis tēuēre
 in quibz omēs huāna
 nūtas pā oīgnat cōdāp-
 natione vñatur reducendo
 pdestinatio ad lucē in eo
 p apue dūratōis qz istos
 oīgnat pā vñutulis
 in debita saluatoris grā
 absqz cū aliis. et qz
 maxime pūilos quibz
 nulla pūit ul' bona ul'
 mala in esse ppe volūtātē
 mīta insolubili nexu
 etna dampna et tūet
 bone qz volūtātē et cogitātē

mutat uo homi ex se ipso
nati s duntz & palati et
tribui In eo deus euidet
ostendit q neq dyala neq
aquis angloz eius ex quo
ruine illius mto in har
mfiol sit intrusi galige
naz bonaz potuit aut
potit rsume voluntatez
quia si possle esset ut
huana natia pty qua
a deo auersa bonitatem
pdidit voluntate ex se ipso
rursus hie potuiss mto
possibilis q haberet
natia anglica que qto
mng gndz p tveu podz
corpore tanto mgo har
ess p diti faculte Sed
ostendit deus vud bona
voluntas det hominibz
qua sit amiserit angli
ci habeit ut amissam
denicep hie no possit
Lm igr digua e cad
voluntas bona p dei
graciaz etne bndictiois
pmo A iniquitas angli
ca atz huana no debet
esse impunita optea

scdm bartholomei fidei venturo
relate esse filiu dei ad pui
cudu omis pccos anglos
A iudicandos qos viuos
A mortuos fidelit exp tag
Testa em bnd petrus
qua de anglic pccatis
no peccat s carceibus
mfiu detrudens nadi
in iudicio puiandos
rpuat De hominibus
q viuos A mortuos iu
dicandis bnd paulus
q aut testificor coraz
deo et ihu cristo qui
iudicaturus est viuos A
mortis A aductu ipius
A rguu eius in cuius
aductu ab illo pui
homis corpoe que hie
deus de tra plasmanit
usq ad omi homi corpaz
Amata quoz viuite
ceperit ab illo suscita
bnd a quo opate cta
snt Singula vo corpa
illis singulis suis aiabz
in rde reddent quas
in mfiu ut viuite
mopeit ventbz hie

ceperunt ut salis anime in
 illo examine usque iudicio
 in cyder singulis corporibus
 suis accipiant retributor
 sue regni sue iudicii
 in quibus sue bona su
 mala vite putant q̄lita
 ter huerunt Qualitas
 aut male vite ab in
 delite incipit que aboi
 gual per rati inuicem
 sup sit in quo quisq̄
 ita vult mapr ut si an
 finiat vita q̄ ab eis ob
 ligacione ab soluat p v
 nus dici vel vult h̄p
 paco ia aut vult i corpe
 h̄tē 3 ea cu eode corpe
 in tūalia iehenne suppli
 cia sustine vbi dya lus
 cu angls suis inctud
 arsur q̄t qui 7 p̄us p̄at
 7 p̄m p̄m h̄oibz p̄sum
 pt vbi ad eo eam p̄z
 may ydolis sumentes
 7 uln masculoz q̄ubi
 eos fures. aud. male
 dicti. ebrosi. rapaces
 7 om̄s q̄ opa carnis agt
 de quibz dr apls quia
 regnu dei nō consequūt

si ante vite h̄m̄q̄ inuicem
 la vix suis malis d̄v̄p
 nō sūnt etius y ignibz
 ardent Quis eni h̄o
 qui in h̄o s̄do usq̄ in fine
 inq̄nd delectat 7 cordis
 inuicem p̄manserit p̄
 h̄o cu noxia inuicem d̄ta
 no tenent sic cu sine sine
 p̄mpina carnis itineb̄
 erit eni cor iniquoz r̄o
 si sine inuicem q̄ p̄l p̄de
 libz 7 eo uile vite vult
 danuz ē d̄us. h̄o est eni
 q̄d h̄m̄s paulq̄ aut om̄s
 quid i surgemz si nō om̄s
 inuicem d̄us aut
 iustus d̄us inuicem qui
 taudq̄ aut Et nos inuicem
 h̄m̄s h̄ebūt q̄ iniqui
 ad iustis carnis refectoz
 quicq̄ inuicem in q̄
 ea nō h̄ebūt q̄ d̄bit
 iustis Quia a corporibz
 iniquoz nō auster cor
 ruptio 7 ignobilitas 7
 iniquitas in quibz p̄
 inuicem que ob h̄o morte
 nō exurgunt ut illud
 inq̄ tūm̄d corponi atq̄
 anime p̄ mortē eterne

supplicat. Iuste vero amice
 quas h' redemptor deus
 gr̃is ex fide iustificavit et
 iustificat usque in fine uite
 vnde vnde p'se ueniam
 ibunt in ip̃is corpibz in
 quibz h' iustificati gratia
 diuina acceperunt et in quibz
 iustitiam p' fide p'curant
 dei p'ximu q' dixerunt
 regni celestis etia b'ne
 poant glificari etiam
 corpibz suis que sunt
 dubio carnis natura q'
 deus creauit p'cat' p'ua
 nete non sicut h' animalia
 s' spūalia tūc habent
 scōp' em' semina corpus
 animale resurget spūale
 In his p' illa mutatio
 que solis dabit in ip̃is
 implebitur q' oportet
 dicit ap'lus ut corruptale
 hoc induat itup' coner
 et p'uidet h' induat i
 mortalit' in quibz p'x
 masculini ut feminini
 p'uidet eade corp'a creata
 sunt remanebit quoz
 gl'a erit p' fōp' bonoz
 diuinit' diuersa Omnia

in corp'ad sue masculino
 sue femina que tūq' i
 riguo illo erit gl'ia erit
 Ille aut' uidet no' ut q'
 ita p' vnamq' datur gl'ia
 qui in hac uita p' m'ia
 ip̃m gr̃is iustificando p'
 uenit q' illi p' iustitiaz
 gl'ificati d'p'p' sunt. Tūc
 vero accipiendo vna etia
 in ista tūc uita deq' hoibz
 dedit vbi voluit etia
 p'uidet esse fructuosas
 Ideo aut' h' p'ua fructuo
 sa est quia p' h' homo
 deposita malicia bene
 vult mutata voluntate
 iusta sunt et opa iustitiae
 et in timore dei ea agere
 que placent deo q' qui i
 hac uita no' fecit habet
 quid p'ua in futuro
 p'lo de malis s' indul
 gentia in conspectu dei
 no' impeniet q' et si erit
 ibi p'mulg' p'leitudinis
 multa ibi erit correctio
 voluntatis. Et talibz em'
 magis sua ita culpabi
 ut nullatenus poss' ab eis
 ut diligi ut d'p'dant ius
 tiaz. Voluntas em' corp'

talis est ut hanc in se
 malignitatem suam suppleat
 nunquam in peccato possit bonum
 affari. Quia sicut illi qui
 cum Christo regnabunt nul-
 las in se male voluntates
 reliquias habebunt ita illi
 qui erunt in supplicio ignis
 etiam ad deum locum et angelos
 eius deputati sicut nul-
 la, ulla habebunt requiem
 per bonam nullatenus pote-
 rint habere voluntatem
 et illud coherere, et sicut
 dabitur per se quod ad eternam
 gloriam per contritionem dyabolus
 cum labitur ipsa malignitas
 peccata quae contritionibus de-
 putati reuebunt nullo
 illustrentur interio-
 rum voluntate. Nam cum
 hominem in hac vita esse
 potest utilis peccata quae
 quocumque tempore hoc egreditur
 quibus iniquis quibus animas
 nisi toto corde remittit
 illis peccatis et peccatis cor-
 tu dei non solum cor-
 sed etiam corporis lacrimas
 fidei et malorum operum
 maculas bonorum op-
 ratione diluit curavit omni
 peccato indulgetur mox

habebit deum deus ipse
 non permittit si contritionis
 sunt iniquitatis salutem
 locum et alio loco de filii
 peccati non adiacet iterum
 sed de peccatis de peccatis ut
 dimittat. Nam cum esset
 peccatis peccatis in dicta de
 peccatis si de peccatis non
 esset deum remissio remittenda
 Sed et peccata peccati tunc per
 deum si ad in eternam fructu
 locum cui deus in persona
 bene peccati ligandi solvendi
 quod et tunc peccatis dicitur. Quia
 alienatur supbia erunt
 ligati et in celis et qui sunt
 super terram. Sed et quocumque
 quod hoc erant peccatis peccatis
 peccatis et inter egreditur et
 inter sua deo illuminante
 corripit non suabitur unde.
 genus nunc quod deus
 per per peccata deus non vult
 mortem morientem deus
 sed ut dicitur a via sua
 mala et vivat anima
 Verumptamen nullus
 hominum deus sub misericordia dei
 suis dimittit et tunc peccatis
 ad et ipso corpore non vult
 sub spe salutis dimittit
 egreditur Tales enim
 qui ab iniquitatibus

suis recte negligit et o' d'
 deo indulgentia p'mittit
 Romm' p'uenit' rep'no
 dei fuisse ut nec conuasi
 onis ipus nec busian r'
 missiois inueniat. Ideo
 vniq'q' n'ri s'ra p'p'ua
 benigne p'mittit dicens
 ne t'edancis conu'it ad do
 minum & ne diff. de die i
 diez & subito veniet i' a
 & in ipe vudat d'p'p'ite
 Dicit etia' b'us dauid
 Hodie s' v'oz eius audie.
 ut nolite obdurate co
 da v'ra t' Cui b'us pau
 lus concordat dicit h'us
 v'bis p'p'it videt ne forte
 sit in aq'o v'ri cor malum
 mardulitatis distedo
 a deo. Et et hortam' v's
 met'p'os p' singulos dies
 dona agnoscat deq' ut
 no obdure' quis ex vob
 fallacia p'm' Obduat
 ergo v'it sue q' no co
 uertit' d'p'p'it d'uidl'
 q' p'p'it sue q' p' m'p'i
 cordiaz di p'cent ut usq'
 in fine v'lt' p'ut' in p'oy
 d'ulm' p'p'itate p'ua
 uat. Quid' Dilig'it
 misericordiaz di met'ic' b'
 q' iusticiaz nec d' v'imp'oe

p'p'it d'p'p'it n' d'uanat
 in p'at' Sacutez q' illa
 onis homi debita sit exactia
 equitas iustissima iudic'
 que no d'lim p'it clem'ia
 redemptois p'ad' em' m'ia
 suscipit absolut' q' p'p'o
 ita iusticia r'iat & p'mittit
 obduat' b'us p'it q' p'at'
 in p'm' s'ra nec' in hoc
 p'it nec' in futuro d'missi
 onez accipiet p'p'it No
 aut' homi aia m'p'ual'
 p'p'it e' ut queat agnoscat
 atq' distinet et ipus op'us
 suoz p' quib' d'p'p'it
 in iudicio que ordina'
 d'ia iusticia & eiusd' r'
 b'us ipus quo aia
 non licet aut op'auu
 tie a p'p'it suoz d'missi
 onez de d'ia m'ia utili
 postulat' Ceti v'o p'it
 omi aliu quib' no m'et
 m'itlecty quia quid' coro
 d'ia quid' de aq's o'ig'ez
 duat' De aquis en' p'
 volatilia & reptilia de
 tra v'o quid' reptat q' q'di
 ut' ta diu p'us sit q'
 diu in corp'ib' v'it
 d'ia quippe q' v'it
 capax d'mit' s'ra est cu
 atue sua m'p'it v'it

et ad corpus ipsum et ligi dicitur
 vivit quia qui corpus
 vitat et vivit et vult
 anima autem que vivit corpus
 non est ad carnem suam
 per se et dicitur vivere quia
 qui vitat corpus non est
 et ipsa non vivit atque ita
 merito non ad omni carnem
 sit anima et vivit. spiritus
 huiusmodi tamen diu vivit
 quod diu in carne esse potest
 etiam si deo a carne sua se
 per extinguit ita sit ut tunc
 ipse spiritus vita carnis sue
 sit vivit ipse nequiat quod
 vitat carni subministrare
 distat et non sit caro
 cui vitam dare valeat ipse
 quod perit et non habebit
 deo ut civitas non est spiritus
 data et non a quo est iudici
 cum ipse in quo est vel
 bonitudo per bonis vel dap
 nam per malis reddat operibus
 deo et in eis nulla opera
 discentio requiritur quia vel
 laquei iudici facultas di
 nitur accipere et perit
 et corpus corpus resurget
 sua non sunt quod nec ipsi
 animalibus aut equitas et
 iniquitas sunt per quod eis
 a etia bonitudo aut et
 buenda sit aut pena

Ergo animalia per se sunt
 sunt aut conati sunt
 creatiois incomprehensibilis
 bilis pagit voluntate
 que dicitur sunt nulla
 redditur sunt quod videtur
 sunt tunc enim dicitur bonis
 ana et deo. homines vero
 quia volens sunt et dicitur
 et dicitur omnibus rebus quod
 dicitur perit aut accipit
 non redditur sunt deo et per
 suorum actum quod dicitur
 laquei perit a gloria. Omnes
 enim non manifestari operibus
 aut etiam malis ut in
 prius vivit quod perit
 sunt perit iudici bonis
 sunt malis tunc non est
 huiusmodi creatiois ac redditur
 eloquium omnes in mon
 ita sunt audiant voce
 eius et perit et bona
 fecerunt in rebus vite et
 non ana. ego in rebus iudici
 et non perit qui male ego
 aut in quibus etiam
 ad dyalo perit sunt. prius
 omnes malis. qui non bonis
 fecerunt aut in vita etiam
 regni sunt sine ad corpus
 regit omnes perit et illi aut
 ad christum et quibus
 quod deus grata sua

bonitate p[re]destinavit ad
 regnu[m] quia cu[m] eos illos
 p[re]destinavit ut in regno
 di essent p[re]paravit utiq[ue] scdm
 p[ro]p[ri]u[m] vocat[i]o[n]is volentes
 ut obediant p[re]paravit iustifi-
 candos ut accepta gra[ti]a re-
 cedant a b[ea]t[i]s vivant p[re]par-
 at[i]s gl[ori]ficandos ut v[er]o to-
 tales eff[ec]tu regnu[m] celoru[m]
 sine fine possideant Ad
 quod regnu[m] d[omi]ni opib[us]
 p[er] sacramenta que ad fide[m]
 m[er]ito[n]is sue r[ati]o[n]is m[er]ito[n]is
 illi p[er]venit quos d[omi]n[u]s g[ra]t[i]a
 bone voluit et boni op[er]is
 m[er]ito p[re]paravit salvavit
 q[uo]dmod[o] ex illo t[em]p[or]e quo
 salvator n[ost]r[us] d[omi]n[u]s p[er] q[uo]d
 n[on] r[ati]onab[ile] ex aq[ua] et sp[iritu]
 non p[er] m[er]ito[n]is v[er]o d[omi]n[u]s absq[ue]
 p[er]f[ec]to bap[ti]smo p[er] eos
 q[ui] in ead[em] bap[ti]smo s[un]t bap-
 tizati p[er]f[ec]to p[er]f[ec]to fuit
 p[ro]p[ri]o p[er]f[ec]to regnu[m] celoru[m]
 p[er] quicunq[ue] accep[er]it n[on] v[er]o
 etia[m] q[ui] in bap[ti]smo fide
 sine in bap[ti]smo sine in quo
 bap[ti]smo s[un]t salvi quisq[ue]
 in n[ost]ro p[re]s[ent]e et filij et p[er]
 sancti bap[ti]smi p[er]f[ec]to
 h[ab]et p[er]f[ec]to integro p[er]f[ec]to
 q[uo]d salute q[ui] et l[ib]e[r]i p[er]f[ec]to
 n[on] h[ab]et p[er]f[ec]to bap[ti]smo
 etia[m] p[er]f[ec]to p[er]f[ec]to h[ab]et

Regnu[m] d[omi]n[u]s ad etia[m] id[em]
 n[on] ut p[er]f[ec]to bap[ti]smo
 r[ati]onab[ile] q[uo]d n[on] d[omi]n[u]s in q[ui]
 bap[ti]smo h[ab]et p[er]f[ec]to Sicut in
 p[er]f[ec]to bap[ti]smo etia[m] etia[m]
 accipiat ad q[uo]d op[er]is
 n[on] p[er]f[ec]to p[er]f[ec]to id[em] qui
 cu[m] p[er]f[ec]to bap[ti]smo ab etia[m] bap[ti]smo
 reman[et] alicuius Cui et
 p[er]f[ec]to elemosinas largas facit
 et p[er]f[ec]to p[er]f[ec]to p[er]f[ec]to fuit
 p[er]f[ec]to q[ui] in hac vita non
 tenet etia[m] bap[ti]smo v[er]o
 n[on] h[ab]et etia[m] v[er]o v[er]o cu[m]
 n[on] p[er]f[ec]to p[er]f[ec]to bap[ti]smo
 ibi p[er]f[ec]to elemosinas p[er]f[ec]to
 bap[ti]smo aut[em] ex etia[m] p[er]f[ec]to
 potest p[er]f[ec]to in etia[m] p[er]f[ec]to
 nequit In etia[m] go bap[ti]smo
 t[em]p[or]e p[er]f[ec]to p[er]f[ec]to et p[er]f[ec]to
 bap[ti]smo et op[er]is m[er]ito
 et n[on] d[omi]n[u]s p[er]f[ec]to q[ui]f[ic]io
 Si n[on] in etia[m] bap[ti]smo v[er]o
 sicut etia[m] sine etia[m] bap[ti]smo
 sicut p[er]f[ec]to nec bap[ti]smo
 d[omi]n[u]s p[er]f[ec]to p[er]f[ec]to op[er]is
 n[on] n[on] ut n[on] p[er]f[ec]to di p[er]f[ec]to
 t[em]p[or]e sicut n[on] etia[m] bap[ti]smo p[er]f[ec]to
 p[er]f[ec]to bap[ti]smo etia[m] n[on]
 bap[ti]smo p[er]f[ec]to bap[ti]smo male
 v[er]o n[on] etia[m] q[ui] b[ea]t[i]s in
 m[er]ito d[omi]n[u]s op[er]is m[er]ito ad[de]si

nent in se. facientes se lig
 leuia nonnulla in cathedra
 conlittere p[er] p[er] quib[us] co
 sancti a iustis p[er] in hac
 vita deo d[omi]n[u]m debent diuine
 nobis debita n[on] p[er] a nobis
 Quod p[er] q[uo]d co[m]m[un]i in re
 h[ab]et a deo q[uo]d p[er] p[er] p[er]
 subreptu[m] a q[uo]d iustis p[er]
 v[er]ba abis co[m]m[un]i p[er] a car
 nalib[us] corpus ho[m]i[n]u[m] actib[us]
 atq[ue] affib[us] implicat[ur] tunc
 frequenter culpa in hac mor
 talitate conuallitur p[er] p[er]
 quilibet sui x[risti] qui cupit
 duo suo sine impedimento
 a ab ip[s]o anime no[n] oia o[mn]i
 patitur sine quia o[mn]i
 non appetit a carib[us]
 a vno abstinent inq[ui]t
 corp[or]is valitudo p[er]mittit
 non q[uo]d p[er] a a quib[us]
 h[ab]et aut vnu[m] carib[us] ne
 p[er] p[er] na[m] apl[ic]o d[omi]n[u]m o[mn]i
 acatua di Bona a a nich
 iacendi q[uo]d ad g[ra]t[ia] ante
 p[er]p[et]rat. p[er] p[er] eund[em] p[er]
 v[er]o dei a o[mn]i quib[us]
 q[uo]d in p[ri]mo ho[m]i[n]u[m] deq[ue] iust
 tuit a Budor p[er] q[uo]d
 apl[ic]us ait honorabile
 quib[us] in ho[m]i[n]u[m] r[ati]o[n]e
 immaculatus Ignor

sui di in eo q[uo]d a carib[us]
 vno abstinent no[n] tunc
 res mundas fugit s[ed]
 mundicia vult instituta
 p[er]tinet a in eo q[uo]d quia
 no[n] h[ab]et no[n] imp[er]ato bonu[m]
 emen e[st] p[er] p[er] p[er] q[uo]d
 n[on] uia iustis bonis e[st]
 melior no[n] dubitat imp
 v[er]o q[uo]d maxime p[er] q[uo]d
 d[omi]n[u]m de continentia qui p[er]
 i cap[er]e capiat d[omi]n[u]m p[er]
 v[er]o d[omi]n[u]m qui se no[n] q[uo]d
 m[er]it[ur] In vno eund[em] o[mn]i
 v[er]o co[n]t[ra] in alio infirmitas
 v[er]o subleuat v[er]o q[uo]d
 e[st] p[er] p[er] a consilium
 p[er] p[er] si cu[m] p[ri]mo co[n]t[ra]
 p[er] p[er] co[n]t[ra] si noluit
 p[er] p[er] u[er]o tunc iustis imp
 h[ab]et inq[ui]t illud d[omi]n[u]m p[er]
 h[ab]ebit si cas[us] e[st] p[er] p[er]
 id[em] si v[er]o u[er]o v[er]o l[ic]et
 d[omi]n[u]m ar[bit]r[ar]i q[uo]d p[er] p[er]
 ut n[on] ille m[er]it[ur] p[er]
 v[er]o n[on] illa v[er]o p[er] mal[um]
 tunc illat[ur] m[er]it[ur] in
 talib[us] a si fuit aliquis
 quib[us] co[n]t[ra] q[uo]d n[on]
 l[ic]et violat r[ati]o[n]e q[uo]d
 no[n] nullu[m] s[ed] veniale p[er]
 q[uo]d licet sit q[uo]d nulla v[er]
 uenit q[uo]d n[on] deo r[ati]o[n]e

seipſu quicquid caſtrabitur pro
regni celorum et in corde suo
continencia vult deo non
solum si mortis forma
tunc nunciat. Item est
si autem vir uxorem accipere
huit nunc viri nunc vult
secundum apostoli suam dapnatorum
habere quod prima fides nunc
fecit. Sicut quod secundum apostoli
suam dignum et ut uxori
viri debuit reddat fili
et uxor viri quia si quis
accepit uxorem non prestat
et si virgo nupserit non prestat
ita secundum eundem apostoli dant
que statuit in corde suo.
similiter non habet nunc
prestat autem habet sue vo
luntatis et vult deo con
tinencia. Item est usque
fines tota mens polli
tudine custodire ne dap
natorum habeat si prima
fides nunc fecit. similiter
et coniugati viri et coniugate
mulieres si ex consensu prebent
venerunt deo continencia
venerunt se deo ideo vult
voti sui obnoxias se dunt
taxi nec ulla debet amplexi
one carnis quod licita prius
huerunt si deo se debet con
tinencia quod vult. Tunc enim

unusquisque regni celorum quod
sanctis promittitur possidebit
si obliuiscitur que retro sunt
et in anteriora tendens per
secundum quod in psalmo dicitur
vocate et reddite domino deo
viri quod sit esse licitum et ad
perfectionem melioris vite peruen
turo sat et libenter vocat
et scilicet reddat et in hoc
quod voti id est se meliore co
nata proficiat. Omnis enim
vocate deo et reddenti quod
vult nunc quod deus id est celestis
regni prima que promittitur

Humilissime itaque tene
et multatenu dubites
patrem et filium et spiritum sanctum unum
naturale esse deum in cuius
nomine baptizati sumus
Cum enim aliud nomen sit pater
aliud filius aliud spiritus sanctus
habet et unum nomen
horum trium quod dicitur deus
qui dicitur in deum. videtur
quod ego sum deus et non est alius
pater me et de quo dicitur
Audi israel deus tuus unus
est et dominus dominus tuus adonai
et illi soli finies.

Humilissime tene et
multatenu dubites
patrem et filium et spiritum sanctum

Id est sciam tunc esse plium
verum dñi naturaliter quia cu
nes deos nob colere non
licet nisi plū vñ dñi
Tamen potest pr vera deq dñ
testante aplo qui ait con
uersi est ad dñm a simula
ois seruē deo vñ & vñ
expectat filū eius dñi
quē suscitauit a mortuis
ihñm Ita qd filū dñi verū
est iohannes aplū quē
dat dñs scimus quia filius
dei venit & dñr nob intē
lām ut cognoscat vñ
& scimus in vñ filio eius
ihñ xp̄sto qd est vera deq
& vita etna qui utique
qm verus deus est etia
vñ est Quid ip̄e edoq
dicens ego sū via vñ &
vita. de p̄p̄tū quoz scō io.
qd aplū ait quia spūs
vñ & utiqz nō p̄ vñ
verus deus nō est qui vñ
tas est Cūc enī dñi pau
lū aplū quē dñs
membra vñ templū p̄
spūs s̄i qui in vobis est
quē hēns deo & nō est
vñ Impti enī est p̄o
magno glificat & p̄tat
deū in corde vñ

Humissime tene et
nullatenus dubites

p̄ter & filū & p̄m sū idē
sciam tunc esse vñ verū
dñm sine initio sempiternū
est p̄ter qd s̄p̄tū est in
p̄ncipio erat verbū & vñ
erat apud dñm & deus erat
vñ qd erat in p̄ncipio apud
dñm qd deus sempiternus
intima in p̄mo vñ dñ
deus aut rex nōr an s̄cā
& in alio loco sempiternus
quoz eius vñ & diuitas

Humissime tene et
nullatenus dubites
sciam tunc esse solū vñ dñm
p̄nd vñ enī ita plū
naturalit̄ incommutabile
est qd enī significat cū
dicit p̄uo suo moysi Ego
sū qui sū hñc et in p̄o
qd in p̄ncipio tu dñe nā
fundasti & opa manū tuaz
sūt celi ip̄i p̄būt tuat
p̄manet & dñs sicut vñ
vñ vñ vñ vñ

Humissime tene et
nullatenus dubites
sciam tunc esse solū dñm
vñ res om̄i visibilū et
invisibilū oratorē d quo
in p̄mo dñs dñs cum dñ
iacob adiutor eius spēs eius
in dñō deo ip̄m qui stat
celū & tram marē & oia
quē in eis sūt De quo ap̄

apliis dicit om̄ ex ipso
et per ipm̄ et in ipso sūt
om̄ia ipsi honor et gl̄a
in scla p̄lor et c.

Humissime tunc et
nullatenus dubites
p̄m et filiū et p̄m sūū
vna quidē natura esse
nec vō p̄sonas p̄m solū
esse qui dixit h̄c est filius
meus dilectus in q̄o m̄ bñ
complacui ipm̄ audire et
filii eadē solū esse sup̄ q̄
et illa vō plus p̄m in
p̄mit q̄do in iordane s̄.
tunc baptizatus et vniū
m̄q̄ deus qui carū solus
accepit et p̄m sūū p̄m et
filiū solū esse qui in p̄e co
lube sup̄ cristū baptizatus et as
cendens ab aqua descendit
in quinquagesimo die p̄m r̄m
tristifidelis in h̄uo loco po
stus et liquore igneo vi
sione aduenit repleuit
et illa vō quā solus locut⁹
et p̄m et illam carū quā
solus homo sūū ē vniū
deus et illa colubū in q̄
p̄e p̄m sūū sup̄ x̄m d̄p̄e
p̄m q̄ ligatus agnus in
quā visione fidelis in
vno loco constitutus et p̄e
opa esse totius s̄e trinitatis
et vniū dī qui stat oīa in

celo et m̄ta visibilia et in
visibilia et c.

Humissime tunc et
dubites solū dī filii
id est vna extitit solus
p̄m q̄e filiū. p̄m vō sūū
ipm̄ q̄ vna extitit p̄m
nō plus p̄m s̄ sūū p̄m
et filii esse p̄m. D̄scendens
enī dī filius et solū esse de
p̄e extitit alii sic deus dilect⁹
m̄dū ut filiū sūū vniū
m̄d daret et paulo post
cui aut nō credit idē uidi
cū est quia nō credit
in nomine vniū filii dī
Op̄m aut sūū et p̄m et filiū
esse p̄m ap̄a docet qui ait
vos in carne nō estis s̄ in
sp̄u si in sp̄u dī h̄at in
vobis et sequi. Oī quis
aut p̄m dī nō h̄ h̄ nō
est eius et cetera.

Humissime tunc et
nullatenus dubites
enīd p̄m sūū qui p̄m et fi
liū vniū et sp̄us ex p̄e
et filio procedere d̄o filii
ad vniū sp̄us vniū q̄
ap̄e procedit vbi sūū esse
p̄m docuit quia ip̄e est
vniū de filio quoq̄ proce
de p̄m sūū p̄m atq̄ ap̄os
tolici nobis comendat
doctrina. N̄ scias enī dicit

Ad petp

de filio pauer nā vga ois
 sui et pū labiorū suozū
 interfacit impiū De quo et
 aplū ait que nū facit dog
 ihū pū ois sui Cūc enā
 ipe vmaus dei filius spm
 ois sui esse significans pū
 rā sua nūfflans in dis
 cipulos suos ait Rāpue
 pūm sūm De ore pō ip sup
 dū ihū ait ioh in apolē
 quia gladius vū pte aam
 pcedebat id est ipse pte
 ois eius ipse est gladius q
 de ore eius pcedit et cū

Humissime tene et ul.
 dubites fuitate dū
 inmensū esse vūte nō mole
 et omē nūfflāz pūale atq
 corpāle vūte lūp atque
 pūa cōmūcē. Dicit enī
 deus pat celū et tū ego
 impleo. Dicit enī de sapia
 di que est plus quā cū
 qū afue lūp ad fūe pū
 tūz et dispoit omia sua.
 De pū quoq pō legimus
 quia spū dū rplet orbe
 nūp et dauid p hā dicit
 Quo ibo a pū tuo et quo
 a fūe tua fugiā Si apū
 in celū tu il. co. p. de sp
 dūfū ad es tūcā.

Humissime tene et ul.
 dubites pūa ex fūte

psonaz. v dū filū q d' nā
 pūo solus natus ē et vūg
 eiusdē q nē cū pte ē ipū
 in plenitudine tūp sūm
 suscepūe forme scūlis
 voluntarie in vūne cōp
 tū et d' vūe nati vūu carūe
 fūm ipū q est essentialit
 nati de pte et essentialiter
 cōceptū et nati d' vūne
 ipūq vūū esse et vūg nē
 cū vūne qui ait d' deo pte
 dūte pūa fundant et an
 omē tollet gūant me. De
 quo et dicit aplū Cūa
 cū venit plenitudo tūp
 mī de fi su nati ex mī.
 factum sub lege et ceterū

Humissime tene et ul.
 dubites xpistū filū
 di sicut d' dō pte pūm p
 fūm q dū nā d' vūne
 nūc vūū p fūm q hōmē
 gēntū. v vūū dū hūte
 pūe pū vā nū gūp
 talūe et aīā nōlē. Quod
 ipse deus filius euidet
 dūdit d' tūc sua dūc
 pūpate et uidet q spū
 carūe et ossa nō hū pū
 me uidet hūc dūa q
 hū vū pō dūc hūc dūc
 pūpā pū me diligit quia
 ego pono aīā meā et tūū
 fūmo cūm iustitā nō
 aīa pō dūc meo qat

aut distat a me quia mitis
sum et humilis corde Et
de ipso propheta dicit Ecce intelligit
puer meus et exaltabitur
et sublimis erit valde natus
Abraham per se secundum David propheta
tam in Christo carne et anima co-
fiteatur De ipso enim beatus dicit
loquens aut propheta cum esset et sa-
teris quod inter mirando mirasti
illi deus de filiis Iubi eius
sed super sedem eius pro-
videns dicit vobis quod neque
delicta est anima eius in infirmitate
nec caro eius vidit corruptionem.

Hirmissime tene et non
dubites unum autem
ipsum esse unum deum qui cum
patre deo spiritu sancto deus factus
humana terra et in monte syna
legem dedit moysi ordina-
torem per angelos et ipsum deum
verbum carnis filium quem veniente
plenitudine temporis missi a
patre et spiritu sancto plures filios
ex muliere quod fecit plures
filios et sub lege quia dedit

Hirmissime tene et
nihil dubites de ipso
quod caro factus est duas naturas
inconfusibiliter permixtas
unam naturam divinam quam habet quousque
ad rem quod dicit ego et pater
unum sumus Et qui me videt
videt et patrem meum et ego
in patre et pater in me est
secundum quod cum apostolus dicit

plendore glorie et figuram
substantie eius. aliam vero humana
naturam cum qua ipse deus incarnatus
dicitur pater maior me est

Hirmissime tene et
nullatenus dubites
deum unum carnis filium unum
quem dicitur suum carnis pro-
prium. deus enim unum ple-
nam naturam humanam ita est
vixit dignatus est ut per
maius divinitate sua ita
unum carnis filium est ut quousque
naturaliter non oportet
quod caro quod duas naturas
vitas in Christo secundum
tamque unam propriam idem
unum carnis ab ipso fieri con-
ceptionis in virgine in initio
deus enim unum non accepit
proprium hominis sed naturam et in
eterna propria divinitate accepit
veralem substantiam carnis. V-
nus est autem christus unum carnis
filius qui ex patre et spiritu sancto
natus est et super omnia deus benedictus
in secula unus ihesus cui
et pater dicit Ex utero
ante luciferum genui te
ubi significatur ante de-
um suum unum et eternam
nativitatem unum ihesus dicitur
quo et christus dicitur quia
vocatum est nomen eius

Ihesus dicitur dictu e ab anglo
plurim in utro conapertur

Humilissime tene et
non dubites carne
cristi sine diuinitate concepti
tunc in utero uirginis puerum
suscipere a deo si ipse uir
dum sine carne acceptus
conceptus uirginis carnis
ubi incarnatus acceptus

Humilissime tene et
non dubites ipse uir
uenerunt de uirgine deo facti
et pro nobis obtulisse sacri-
ficiu et hostiam deo in odorem
suauitatis in patre et spiritu a
patriarchis per heredes et sacerdo-
tibus ipse uere testamenti
aualia sacrificabantur et
tunc uirgine ipse ueni testa-
menti in patre et spiritu in
quibus et illi uera diuinitas
sacrificium panis et uini in
fide et caritate sancta ecclesia
sacramentum per uenerabilem obedi-
entiam offerre non cessat. In illa
carne libere uere testamenti
significabat eam de qua pro
patriarchis ipse sine patre
fuit oblatum et sanguis
que erat effusus in uinis
sacramentum patris uini

In isto autem sacrificio gratia

amoris atque commemoratio est
carnis christi quam pro nobis optulit
et sanguis quem pro nobis
idem deus effudit. De quo
paulus dicit in actibus apostolorum
audite uos in omni pro-
prietate in quo spiritus sanctus po-
nit eos testes ecclesie
sua quam adquisierunt in sangui-
ne suo in illis ergo facti
sunt quod uos esse dominum
significat significabat. In
hoc autem sacrificio quod uos
iam donati sit eundem
audire in illis sacrificiis
promittat filius dei pro
impii occidendum. In hoc
autem pro impiis amittit
omni testante apostolo quod xpi
dum adhuc infirmi essemus
propter ipsum pro impiis mor-
tuum est. Et quia cum inuicem
essemus inuoluntati sumus
deo per matrem filii eius.

Humilissime tene
non dubites hanc
carne carnis humanam
carne pro uariis heretibus quod
sine uirgine deus natus est
qua infirmus et mortuus
qua resurrexit qua in celum
ascendit et in dextera dei se-
dit et cum uenturus est

iudicium vivos et mort. propter
 quod apostoli ab angelis audierunt
 sic veniet quodammodo in
 dyas cum in celum eunt. Et beatus
 iohannes ait. Ecce veniet
 cum nubibus et videbitur ei oculus
 et qui crucifixerunt
 videbunt eum omnes homines. **A**
 rissime tene et
 non dubites tunc
 dominum a patre et filium et per se
 esse naturaliter suum et
 immutabilem bonum et ab
 ipso creatas esse nunc bonas
 quidem quoniam a summo bono
 facte sunt sed mutabiles quia
 de nichilo facte sunt nullaque
 esse malam naturam quod omnis
 natura in quantum nunc est bonum est
 Sed quia in ea augeri vel mi
 nui bonum potest mutari
 mala dicitur in quantum bonum
 eius minuitur. Malum enim
 nichil aliud est nisi privatio
 boni. Unde constat quod
 id est esse volens creature ma
 la sunt quod voluntarie
 ipsa deficiunt a summo bono
 creatore suo. Item quod
 multa sunt ignis et
 in supplicio illud passum
 iuste quia illud amisit
 iniuste atque quia ordine

non pervenit in se sine
 institutionis ordine sine
 non effugiet ultionis
Arissime tene et
 nullatenus dubites
 omnes nunc creature nunc
 mutabiles a deo mutabi
 les facta ut in posse iam
 quibus angelorum spiritus in
 deus quoniam quia sic
 accipiunt etiam beatitudinem
 qua adeo stabili perfruuntur
 ut ea tunc non possunt
 si hoc ipsum quod ab illo statu
 beatitudinis in quo se mu
 tari in deus nullatenus per
 non eis naturaliter est institutum
 sed postquam creati sunt gratia
 sine largitate collatum est
 Si enim angelus nunc mutabilis
 mutaretur sicut nunc deus
 consors et dyabolus et angeli
 eius crederentur. **A**
 rissime tene
 et non dubites
 in omni creatura quam spiritualem
 atque corporalem sunt
 rationes sunt per se per se an
 gelicos et humanos intelli
 gendi facultates duntaxat
 accepisse. Ceteros vero per se
 brutos animalia rationalia
 intelligentia non accepisse

et hoc omnia que non possunt
propter quod dicitur homini non
esse fieri sicut equus et mu-
lus quibus non est intellectus
et ideo nec animas petro-
rum in animis hominum nec animas
hominum in animis petrorum ac
animas aliquando possunt transire

Ermissime tene et
non dubites propter
homines. et adam et mulierem
cuius bonos rationes et sue
propter naturas in libero arbi-
trio quo possent si vel-
lent simili de bona vo-
luntate suae et obediencie duo
quo arbitrio esse posset si vel-
lent propter ipsam voluntatem
illo quod propter se mutatis mu-
tata humana natura ut non
solum in ipsis primis hominibus
propter ipsam naturam optinetur regem
sed et in omnibus hominibus in-
ter propter naturam mortis quod dicitur

Ermissime et tu d.
omne hominem
qui per concubinum vi et
mulieris concipitur ad ori-
ginalem peccatum nasci impie-
tatem mortis subiectum
et naturam nasci ut filium
de quo dicit apostolus Galat. 3.

enim natura filii peccati et ceteri
aqua non nullus liberatur
nisi per fidem mediatoris
dei et hominis hominis ihesu christi
qui sine peccato conceptus si-
ne peccato est natus sine peccato
mortuus propter nos factus
est id est sacrificium et factus
propter nos in veteri prope-
testamento propter deum dicebantur
sacrificia que propter deum offerebantur
In quibus omnibus fuit propter
nisi quia ipse est agnus dei
qui tollit peccata mundi

Ermissime tene
et non dubites.
non solum homines in re-
verentes omni christum propter
qui sine in baptismo nati ut
ut incipiunt et ibi moriuntur
sue in deo nati sine
sacramento baptismi quod
datur in nomine patris et filii et
spiritus sancti inquit ignis eterni
semper in superis punien-
dos quia et si propter christum
actibus non fuerint digni
tamen propter dampnari et auali
conceptione et utiuntur
contritione

Ermissime tene
et non dubites ihesu
christum filium dei ad

individos viuos mortuosq;
 venturu vt homines quos
 hic dono sue gracie p fide
 iustificat eisq; iustificatis
 in fide et caritate scilicet in
 etate usq; in finem p seue-
 rantiam donat in suo ad-
 uentu suscitatur et glori-
 ficet et secundum promif-
 sionem suam equales
 scilicet angelis faciet et ad
 eum statu pducet in quo
 p se quatum unicuique
 donat deus bonis sint
 et ab ipa pfectoe demerps
 mutari non possint vbi
 diuisa est scilicet gloria sed
 vna est omni vita eterna
 dyabolū vñ et angelosq;
 in igne eternam a ppo ce-
 mettandus vbi nuqua
 carebunt pena qua eis
 parauit dñs iusticia
 cū ipso dyabolus impius et ini-
 quos homines de quibz
 scriptura dicit imitatur
 eum aut qui se expte
 illis pro eo qd cū i ma-
 lis opibus imitati sūt
 et ante finem pnt vite
 pnam congrua no ege-
 runt resumpti corpibz
 supplicio eterne combustio

arsurus. **H**ermisime teneas
 et nullatenus dubi-
 tes omibz homibz et bonis
 et malis resurrectionem
 carnis in aduentu domini
 futura esse quem et
 bucoem vero iusticie di-
 esse bonis malisq; dis-
 simile fm qd ait aplos
 omis quidem resurget
 sed no omis i mutabimur
 Immutabuntur autē iusti
 qui ibunt in vita eternam
 quod aplos ondit dices
 et mortui resurgent
 in cor et nos i mibi
 Et ostens que erit pma
 ipa i mutaco adiecit qd
 autem corpale hoc i du-
 ere corrupcoem et mor-
 hoc i du i mortalitate
 iustoz autē corpibz
 fiet quod aplos ait Sci-
 ator in corrupcoem
 get i incorruptoz Sci-
 ator i ignobilitate
 surget in gloria Sciator
 i infirmitate surget
 in vtute Scimatur cor-
 pus aiale surget corp9
 spirituale quod ppter ea

Ad petro

spirituale dixit non quia spiritus
spiritus est sed quia vivificate
spiritus in mortale atque incor-
ruptibile erit. Sic autem
tunc dicit spirituale corpus
cum non spiritus sit sed perman-
nebit corpus sicut nunc
animale dicitur cum tamen
inveniamur non anima esse
sed corpus.

Permississime teneas
et non dubites ex-
ceptis illis qui pro nomine
christi suo sanguine baptis-
mum hominem accep-
turam vitam eternam qui
non hic a malis suis
fuit per penitentiam fidemque
conversus et per sacra-
mentum fidei et per penitentiam et per
baptismum liberatus
et maioribus quidem
necessaria esse penitentiam
de malis suis agere et
fidem catholicam secundum
regulam veritatis tenere
et sacramentum baptis-
mi accipere. Pueros vero
qui nec propria voluntate
credere nec penitentiam pro
peccato quod originaliter
contrahunt agere per
sacramentum fidei et penitentiam

quod est secundum baptismum
qua diu vivis etas corporis
capax esse non potest suffi-
cit ad salutem.

Permississime teneas
et non dubites ne-
mem hic posse hominem pe-
nitentiam agere nisi
quem deus illuminavit
et gratuita misericordia con-
vertit. Optus enim dicitur ne
forte det illis deus penitentiam
ad cognoscendum veritatem
et resipiscant a dyaboli
laqueis.

Permississime teneas et
nullatenus dubi-
tes posse quidem homines
que nec ignorantia legum
nec aliqua prohibet
beatitude vel ad usum
verba sancte legis et evan-
gelii sive legere sive
ex ore cuiusque predicatorum
audire. Sed dominus ma-
datis obediens neminem
posse nisi quem deus
gratia sua prevenit ut
quod audiat corpore et
vitam percipiat et accipiat
dominus bona voluntate
atque virtute mandata dei

facere et vellet et possit nec
 enim qui plantat et aliqui
 necque rigat sed qui iace
 metu dat deus qui etiam
 opatur in nobis et velle
 operari et posse per bona vo
 luntate ¶

Humilissime te et nul
 late dubites timentem
 deum in commutabilem
 rerum omnium atque operum
 suorum quia humanorum et
 terrestrium cognitionem ante
 omnia secula scire quibus
 esset perfidei gratiam largi
 tus sine qua nec potest
 eximio mundi usque in
 finem a creatu peccatorum
 originali qua actualis
 absolui quos enim deus
 prestat hos et predestinat
 conformes fieri ymagi
 nis filii eius ¶

Humilissime teneas
 et nullate dubites
 omnes quos vasa misericordie
 tanta bonitate deus fecit
 an constitutor mundi in
 adoptum filiorum dei pre
 destinatos adeo necque
 re posse aliquem eorum quos

deus predestinavit ad reg
 num nec quemquam eorum
 quos deus non predestinavit
 ad vitam ullam posse vocari
 saluari predestinatio
 enim illa gratia et devotio
 est predestinatio qua nos aut
 apostolus predestinatos in ad
 optum filiorum dei per
 iesum christum ¶

Humilissime teneas
 et nullate dubites
 sacramentum baptismatis
 non solum intra ecclesiam
 catholicam sed etiam
 apud hereticos qui in
 nomine patris et filii et spiritus
 baptismati esse posse Sed
 contra etiam catholica
 prodesse non posse ymo
 sicut intra ecclesiam recte
 credentibus per sacramentum
 baptismi conferri salute
 Sic contra etiam baptis
 tis si ad ecclesiam non redi
 rent eodem cumulari
 penam Tantum enim vix
 ecclesiastice societatis
 unitas ad salutem ut
 non saluatur baptismi cui

ad pet.

non datur ibi ubi opus
ut datur In esse tamen
hōi baptizati extra eam
etiam baptizato sed ad
iudiciū in esse ab eā
separato Et qz manifestu
vbiqz datu fuit hoc
baptisma semel esse
dandum Et ideo si ab
heretico in nomine patris et fi-
lii et spiritus sancti datum fuit vene-
raliter ad cognoscendum
et ob hoc nullatenus
itandum Saluator enim
ait qui semel lotus est
non indiget nisi ut pedes
lauet Sequitur

Hermis sic teneas et
nulla dubites oēs
extra eam catholicam
baptizatum participem
fieri non posse vite eter-
ne si ante finem vite huius
catholice non fuit red-
ditus atqz in corpore
etiam crucia si hanc ipsam
apud omnes fidem et
nouerim omnia sacra-
menta aut non habeam
nichil sum Nam et in
diebus diluuii neminem
legimus ex arca potuisse

saluari
Hermis sic te et nulla
dubit non solum omnes
paganos sed etiam omnes
iudeos et omnes hereticos atqz
sismaticos qui ex eam
catholicam prout finunt
vitam in ignem eternum
ituros qui patris et filii
et angelis eius

Hermis sic te et nulla
dubit quicquid hereticum
sive sismaticum in nomine
patris et filii et spiritus sancti
si eam catholicam non fuit
aggregatus quicquidque clas-
secat etiam si pro christi nomine
sanguinem fundat nullatenus
posse saluari Omni enim hōi
qui eam catholicam non tenet
veritate neque baptismus
neque etiam quatuor copiosa
neque mors pro christi nomine
accepta proficere potest ad
salutem quoniam in eo heretica
vel sismatica prauitas perse-
uerat quod ducit ad mortem

Hermis sic te et nulla
dubit non hos qui
etiam catholicam bapti-
zantur accepturos esse vitam
eternam sed eos qui precepto

Baptismate rē viuūt. i. q̄
se abstinēnt a vicijs et
concupiscencijs carnis Reg-
nū em celozum sicut Hēre-
tici et scismatici nō habent
sic catholici cōmōsi nō
pōtūt possidere. ¶

Hermissime teneas et
nullate⁹ dubitā
iustos atq; scōs hoīes ex-
cept⁹ hīs qui baptisati p-
uuli sūt sine pccō hic ne-
mēm viuē posse sempq;
bonū esse natū et peccata
sua usq; infiem pntē vite
elis diluere et remissioz
adeo vaciter ac humiliter
postulare. ¶

Hermissime te et nō
dubit⁹ omēs creatūz
dei bona esse et nichil re-
iacendu quod cū grāciā
a dōe pat⁹ et dei seruos
qui a carnibus et vīno
abstinent nō tamquam
imūda q̄ a deo facta sūt
respue. Sed a forcōre cibo
et potu pro sola corporis
castigacōe abstine. Vup-
cias quoq; dimitte insti-
tutas et bñdctas et mēdī⁹
quide si sñ coniugio q̄stq;

sic ut fidelis plen⁹q; co-
gitet que sūt dei quō plā-
ceat deo tamē illis qui
continentia nō vouerūt
nullū ee pccm si ul mu-
lier nubat vīo uel vir
uxorem ducat nec solas
pimas nuptias a dō insti-
tutas sed etiam scdās
et tīas pro corz qui se
contine nō pnt infir-
mitate concessas. Eīs
vero qui sñc coniugati
sue a coniugio liberi
continentia deo vouit
ad mōm esse dāpnabile
sue cōiugale opus illi
voluerūt appetere qd
se nō accessuros uel illi
repetere a quo se reces-
suros illi libā illi qui
pessi sūt voluntate. ¶

Hermissime teneas
et nullate⁹ dubit⁹
eam dei esse etiam ca-
tholicam et in ea usq;
finem seculi frumento
pmpuas palcas conti-
nei. Hic etiam bonis ma-
los sacroz quīoe miscei
et in omī professioe sū-
dicorū sive monachorū
sive laicorū bonos esse

ad petro

similes et malos nec pro
malis bonos defendos
sed pro bonis malos quoniam
evigilant fidei et caritatis pro
tollandos et si in ecclesia
nullis perfidie et discordie
semina spergunt vel fixos ad
aliquod malum opus mor-
tiferum intro ducunt
Nec posse aliquem intra
ecclesiam catholicam re-
cedentem beneque vive-
tem alicuiusquam ma-
culari patet Si cuiusque patet
nec confusum prebeat nec
favorem Utilitatem malos
a bonis intra ecclesiam tolle-
re si hoc cum eis bene vive-
do et bene moriendo agatur
Ut et videntes et audien-
tes que bona sunt mala
sua respiciant et iudica-
dos se adeo pro suis malis
operibus respiciant atque ita
preveniunt dono gratie de suis
iniquitatibus confundantur
et ad bonam vitam per di-
vinam confortantur Bonos
vero a malis intra ecclesiam
catholicam duxerat con-
stitutos nunc debent operari
dissimilitudine separari ut cum
quibus divina communicat

sancta non habeant mala
opera quibus illi sunt communi
quia in fine vero seculi
bonos a malis etiam cum
corpore separandos quoniam veiet
christus habens ventilabrum
in manu sua et per mundabit
aream suam et congrega-
bit triticum in horreum suum
paleas autem comburet ig-
ne inextinguibili quoniam per
iudicium iustum segrega-
bit iustos ab iniustis Bo-
nos a malis et eos apertis
Bonos constituet a dextris
malos a sinistris Et ex eo
ore iusti eternamque iudicium
sempiterna et comburent quod
prolata sententia inique ibunt
in combustionem eternam
Iusti autem invitati eternam
inque semper a seculi cum domino
Iusti autem regnaturi
sine fine cum christo
Et in fine xl capitula
Ad reglam vere fidei
firmissime perneccia fidei
crede fortiter tene vacat
patienter defende et si quod
contraria huius dogmati
sacris agnovis tanquam
pestem fuge et tanquam
berterium abice Ita enim

ista que posui⁹ fidei catho-
lice congruit ut si quis
non solum omib⁹ sed et
singulis voluit cotinere
in eo q̄ singulis eorum
cotinaciter repugnat hñs
q̄ contraria docere non
dubitat hetic⁹ et xp̄iac
fidei i mīc⁹ atq; ex hoc
omib⁹ catholicis anathe-
mado appeat exuavis q̄
et angustis t̄pib⁹ festinat
q̄ portitoris copulit nos
aliqua q̄ pro diu⁹ h̄esib⁹
agnoscedis atq; vitadis
fiant in senda p̄teire
silencio tamen si omnia q̄
in hoc opusculo continet
recensere et uotissima
p̄suis habere no negli-
gas ex hñs potis tanta
discretio etiam de ceteris
sp̄aliter iudicāe ap̄lus
en̄ dicit q̄ sp̄ual homo
iudicat omnia exuo donc
vnusquisq; nr̄m p̄ciat
in eo q̄ ctum recipit fide-
liter perseuet Et si quis
aliter sapit hoc illi q̄
deus reuelabit Amen
Explicit liber Beati aug⁹
t̄m de fide ad petr⁹

accidit de de Salome
q̄ saluatus sit an̄d
q̄ tribus h̄domeis testibus
And⁹ Jeronimo Ambrosio
Augustino saluatus p̄batur
dicit Jeron. q̄ d̄m̄us Salom⁹
p̄tasset in egi p̄m̄am. Sc̄
h̄uit p̄bia vbi dixit No
vissime egi p̄m̄am et re-
p̄xi ut diligem disciplinam.
An̄uit ebrei h̄uit lib⁹ esse
Salom⁹ p̄m̄am agentem
Brosius in Apologia d̄
Quid de David dicam⁹
et quid de sancto Salome.
Quem q̄m vltis iudaicu
estmabat en̄ remisse p̄
ne videtur esse sup̄ h̄orem
n̄m d̄m̄o coram et dauid
stus n̄ d̄ quia ab homib⁹
stus s̄atur Salom⁹ st̄m
noiant ut nobis de p̄m̄a
sua dubitatem tollat. Aug⁹
Rūquid idēd⁹ q̄ Salom⁹
sapientissim⁹ aliquid vtili
in idolis putauit. Et p̄
delicias quib⁹ deperibat
ne iminētur dolore m̄licy
idola coluit Item Jeron.
An̄uit iudei Salom⁹m quinq; es
t̄tato fuisse p̄ plateas Jeron.
ca p̄m̄e d̄m̄i. Vtens in
templū. quod ip̄e edificauit
ad quāq; v̄ris dauid legessit
ut verberaretur ab eis / q̄m
q̄m q̄silio dixerunt. ex m̄ v̄ctu
domi manu n̄ m̄tēnt / p̄m̄
dimiss⁹ ab eis a semetip̄o depo-
sit⁹ de regno est

Αναστα

Handwritten: *Handwritten*

Hic ille audis q̄stutise valde
 quia dices est / x̄ dixit / qm̄
 difficile qui pecuniaz hnt i regn
 dei m̄bunt / ex q̄ illi qui p̄a
 sua avarie possident / diffictter
 in reḡ. celoz m̄tnt / et nūc fuit
 de illis qui tūc male res am̄i
 vunt / nūc rapiunt / nūc secudo rapta
 erunt / q̄ qm̄us dūc / nūc p̄ced
 odio heat / tūc spalit se odire ea
 p̄m̄m̄ / q̄a^o p̄o l̄p / ego dūc
 diligens iudicand et iusticiand / et
 odio hūc / rapina / q̄i spalit se
 spūc / q̄phibet p̄s rapinas nolite
 q̄cupiscere / dūc p̄ affluunt ac / q̄
 valde m̄tra mala secut^r rapinas
 possessorz p̄mo q̄ q̄t eis stant ob
 sti et iusti / Sapi^o v^o / Statut iusti
 in mag^r q̄stia adūq̄ eos qui se
 angustiant / et qui abfultunt la
 borez illoz / rōduntz p̄s lesos
 t̄stabitur t̄ore horribili / dep̄m̄oz
 lesi / exaudiet n̄ despiciet p̄cos
 pupillz n̄ viduaz si effudat / loy^o
 lam gemitu / Eccl^o xxv^o / Et spalit
 p̄phibet dūc / Rapinas viduaz et
 pupilloz ne cedant^r / p̄o xxv^o /
 Vidue et pupillo nō nocēbit
 Si lesit eos / v̄nscābitur ad me
 et e^o audia t̄lōrez eoz et iudic
 bit / furor meoz / p̄m̄m̄ nūc gl̄o^o /
 Si aut nō stat^r v̄lōm̄ fuit de eis
 in novissio aut iudico dabit eis
 p̄tatem sup̄ eis p̄s manus la
 vabunt in sanguine p̄m̄m̄ / q̄t^r rapto
 res dīna maledictio seq^r / Job
 xxviii^o / v̄lōm̄ pauperi sp̄lūm̄
 et deq̄ in v̄lōm̄ nō patit maledictio

37

Enphu

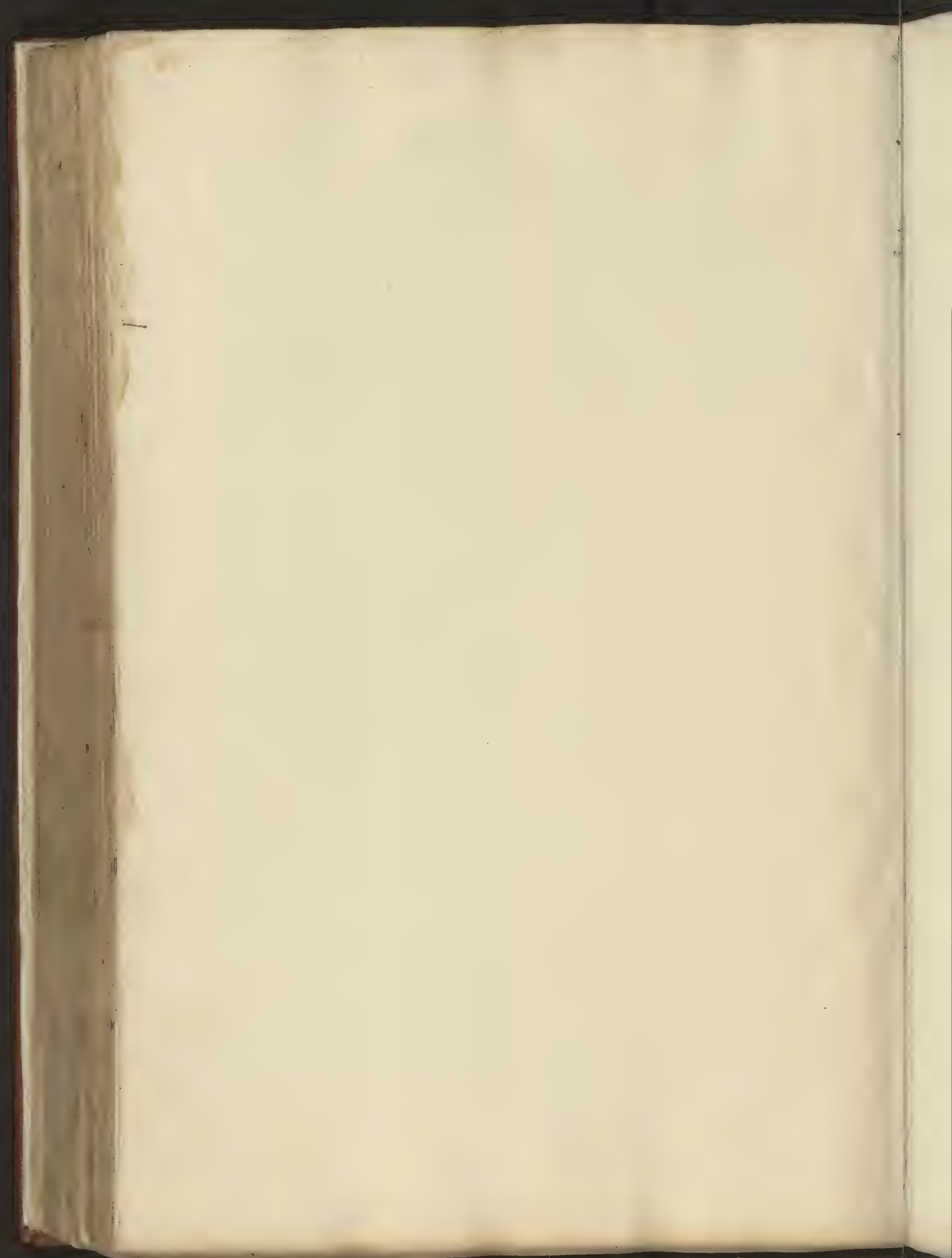
pueri ut p[er] i[er]usa[lem] in p[ro]p[ri]o q[ui]
 eleuate s[un]t filie sion. et f[er] ambu-
 labat collis exco[rd]is. mox s[un]t infert-
 i[li] p[ro]p[ri]a ad lacum om[n]i[um] orname[n]-
 to[rum] et vultu s[un]t de p[ro]p[ri]a ut p[er]
 influenti a[qua] de r[iv]o p[ro]fuit.

[illegible]

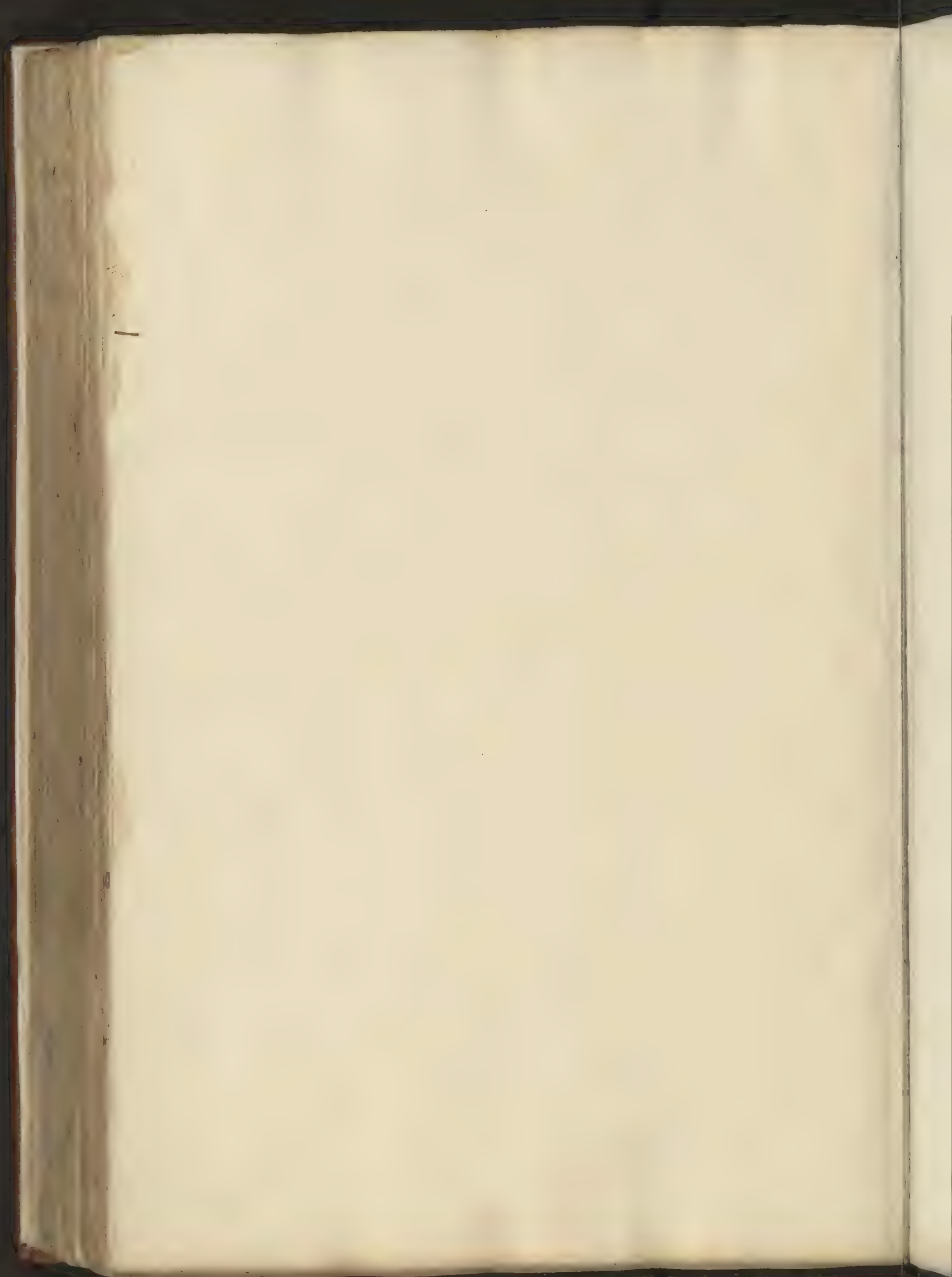
dicit qd Eua hic tuncus tol
 le pueru istu quem duxisti
 ponalit recomdat om re
 apient puer docuit en lege
 anopancam et dedit et nom
 Natanael dicit p q mltu
 qus oract deu Natanael
 dicit ei auq omia facta
 illa quo en mnt ut vi
 taret pntes et destruet ido
 lum om rapess ad pntes
 complet omia que ei auq
 madant de qusop auq
 cig addm ihm xpm qd n
 ewa iohel et ant plri de
 Natanael Etc ibi mvenia

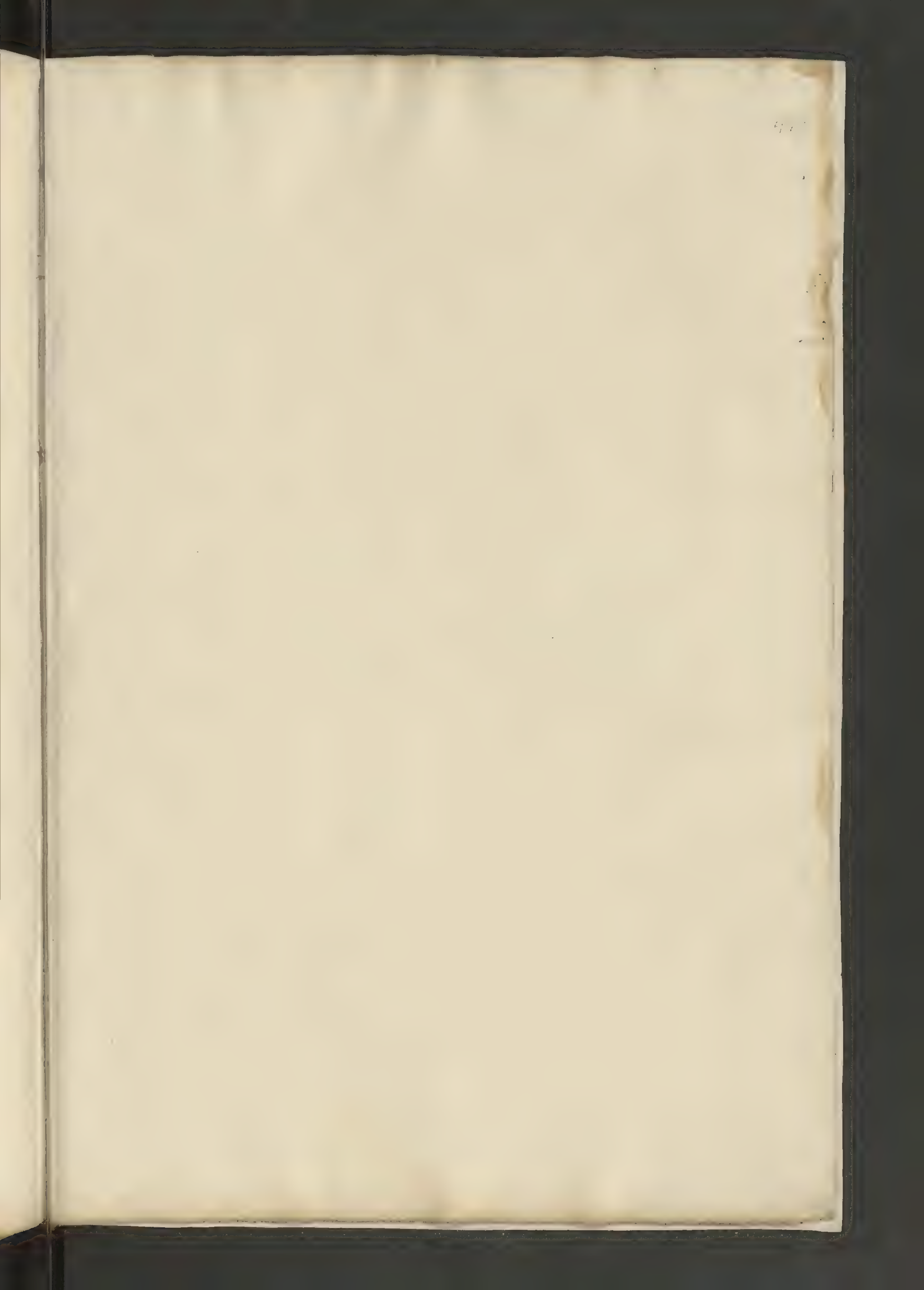
[The page contains faint, illegible markings and bleed-through from the reverse side.]

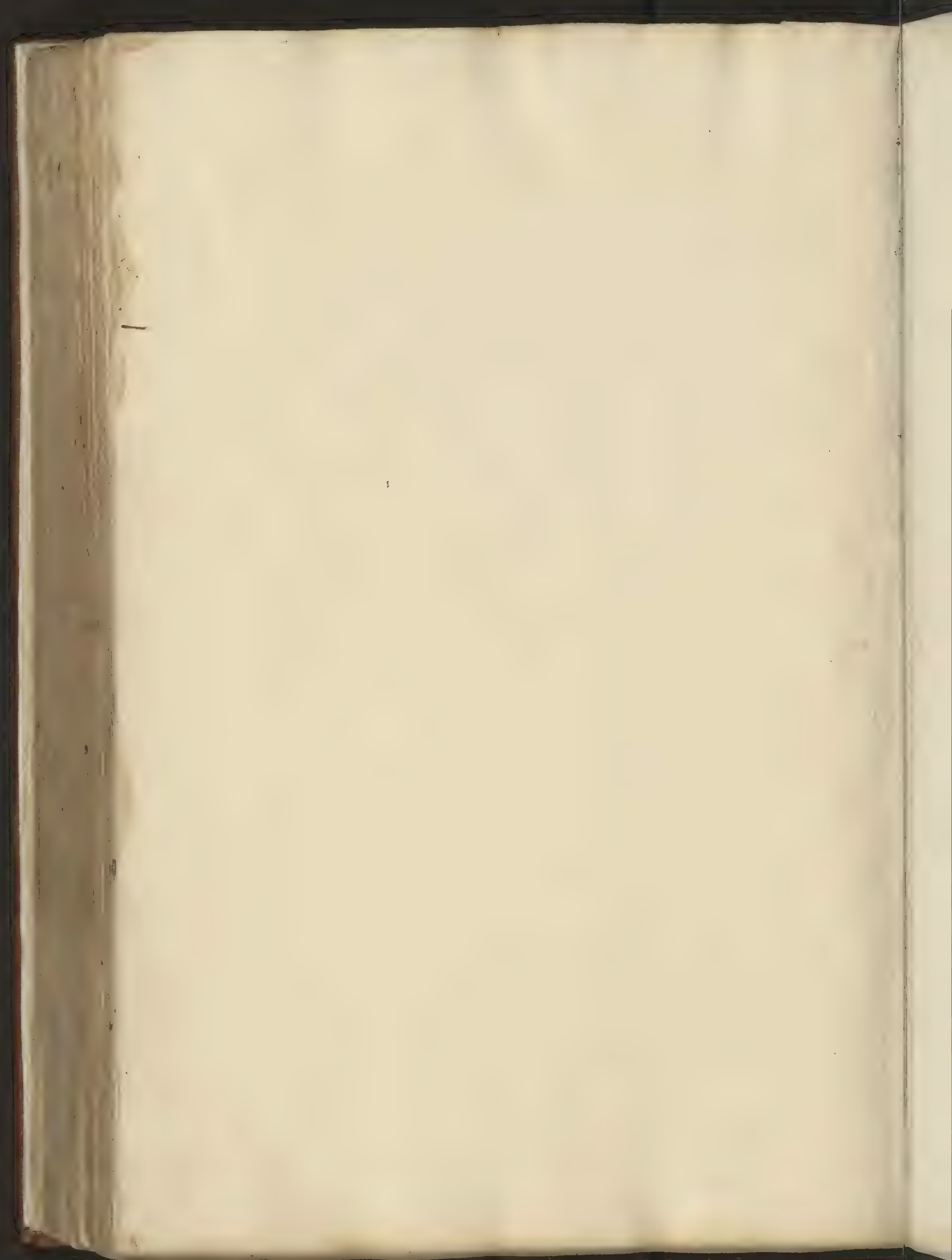

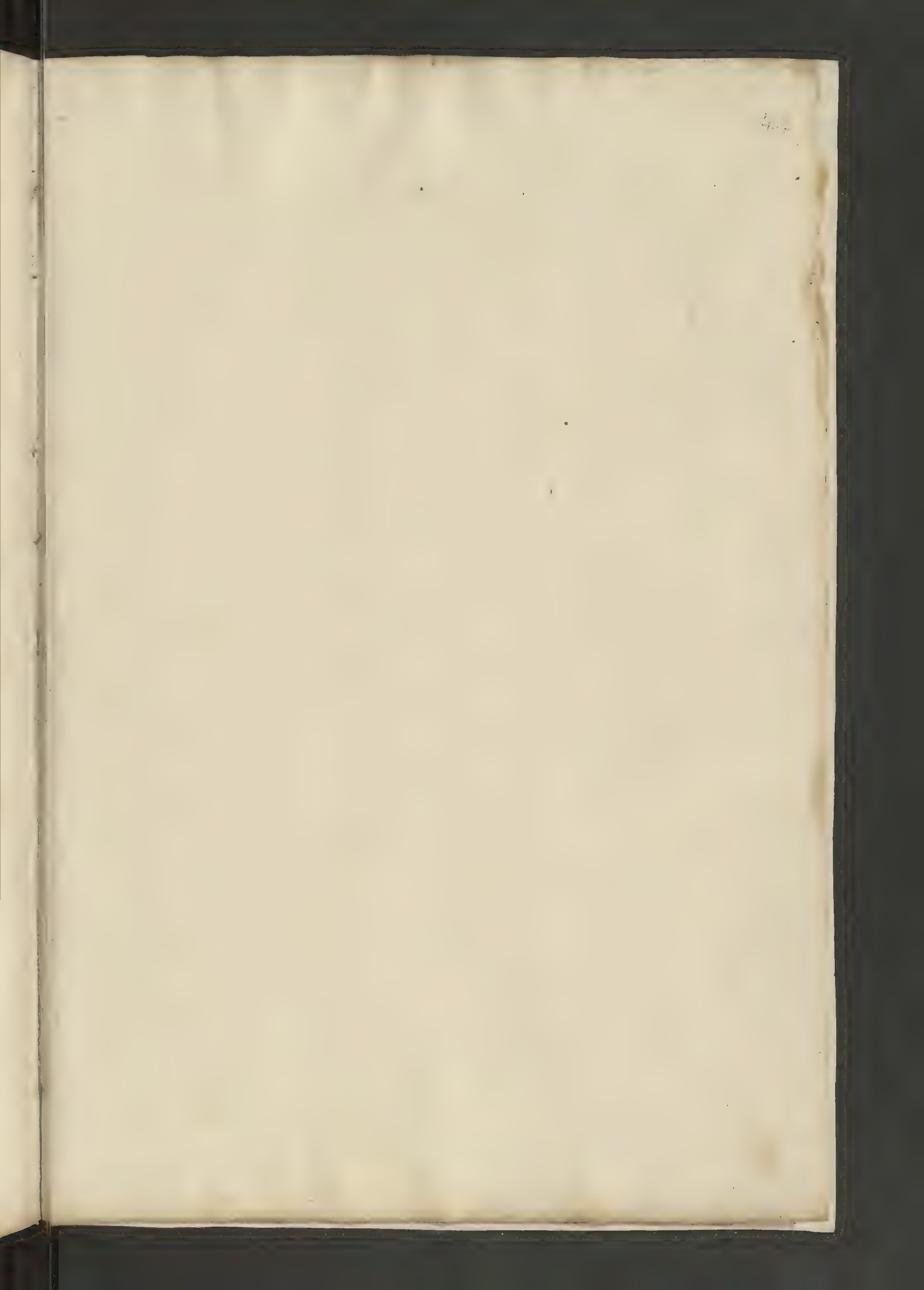

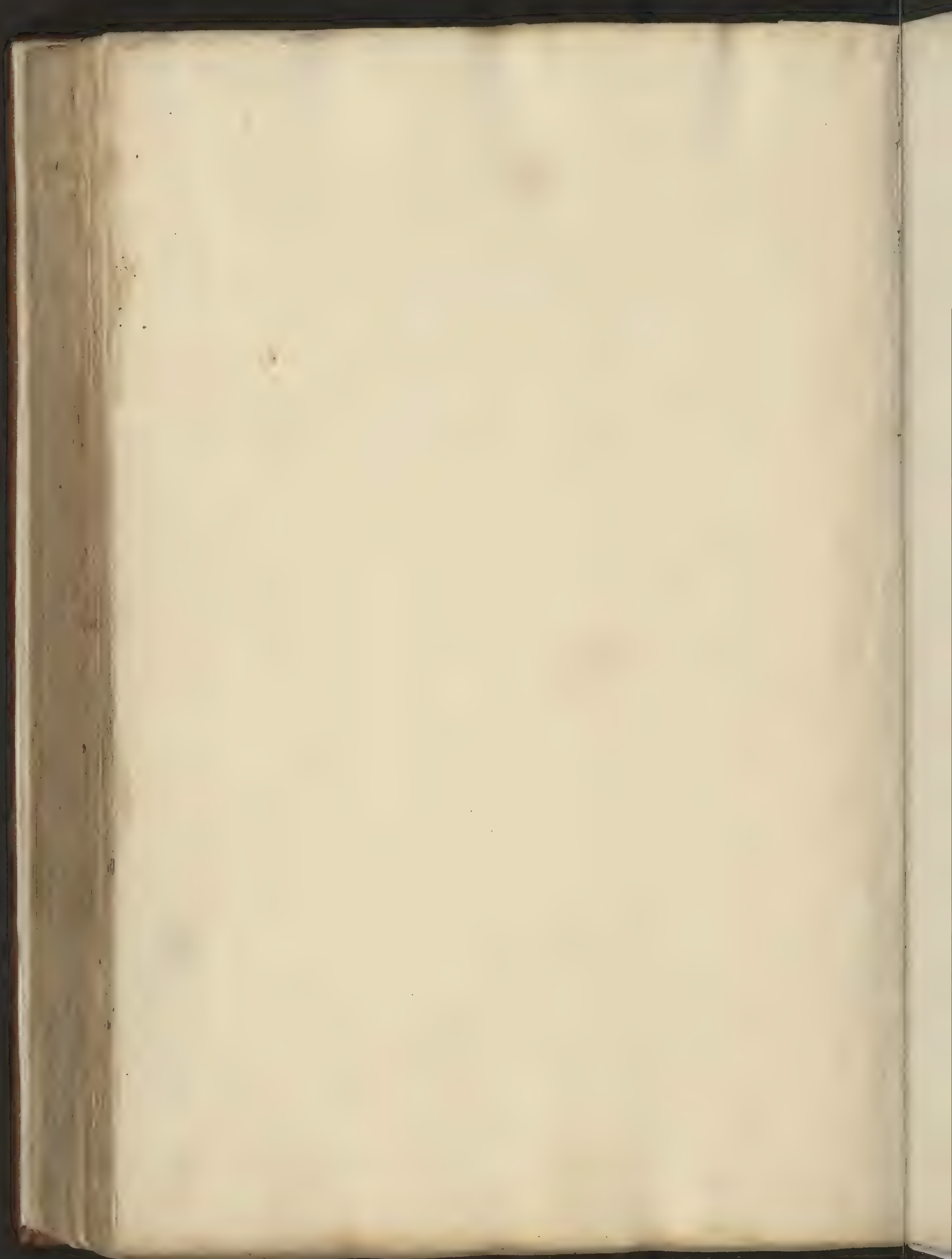
146

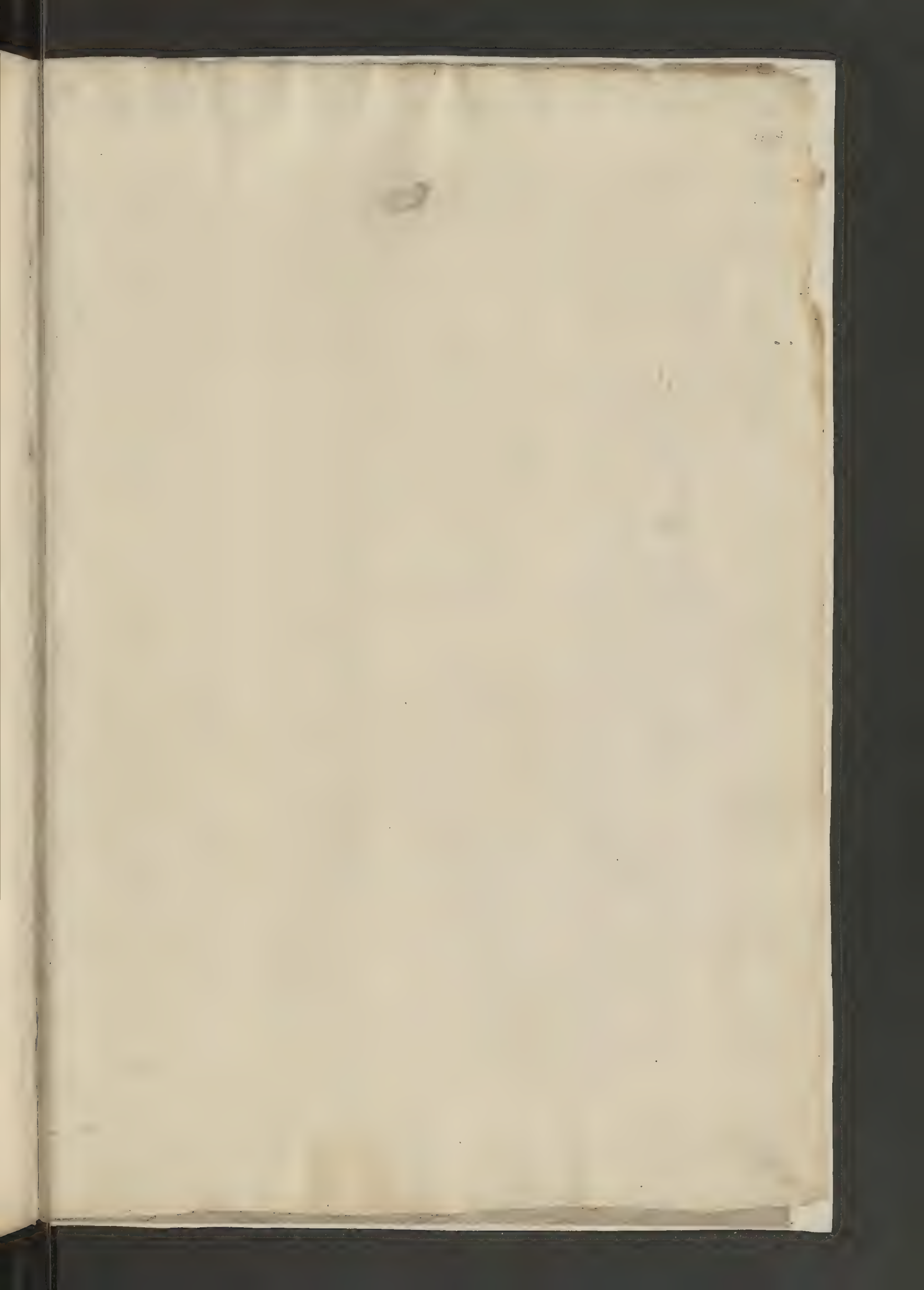

[Faint, illegible handwritten text on the left page, likely bleed-through from the reverse side.]

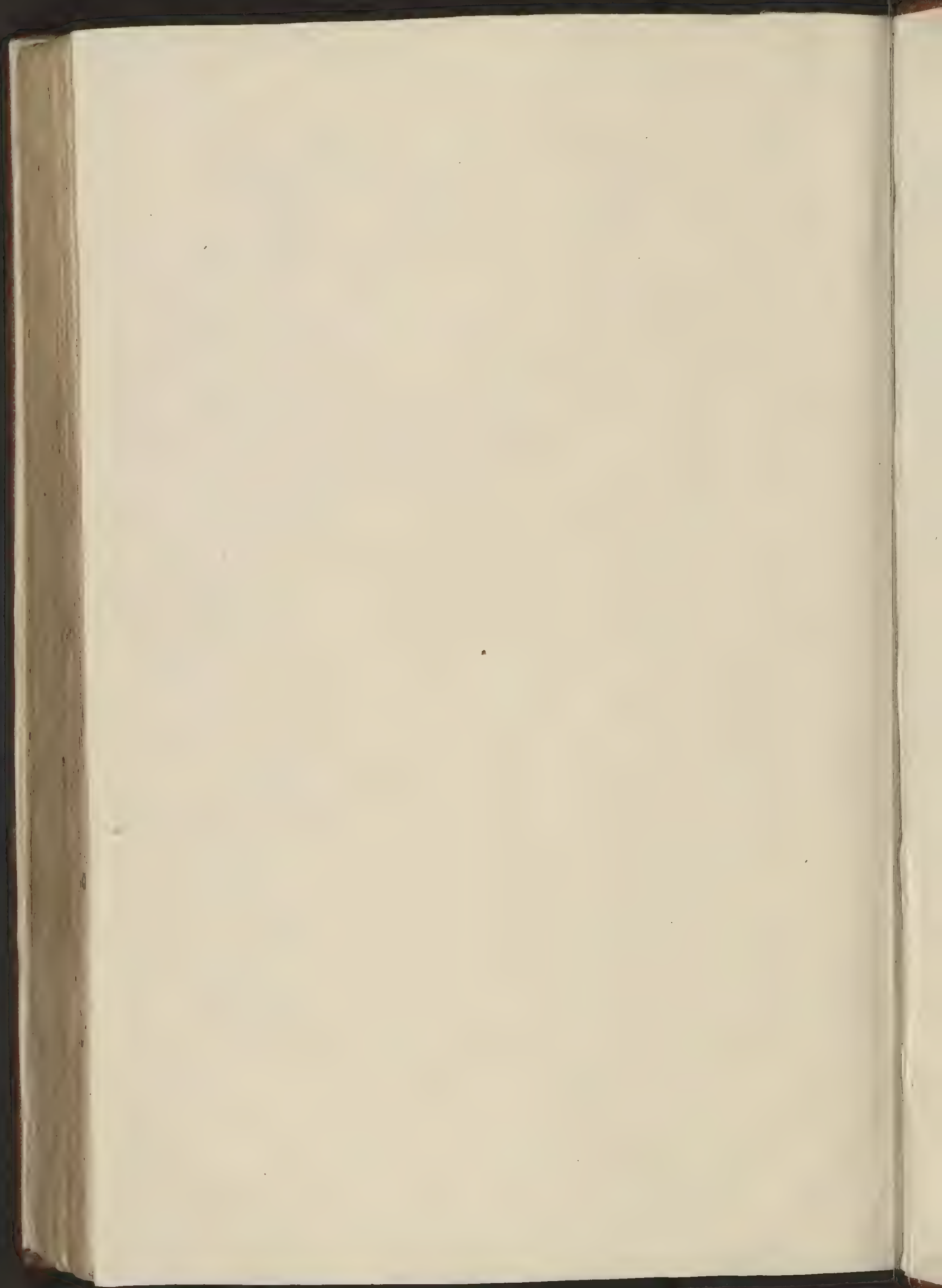
[Faint, illegible handwritten text on the right page, likely bleed-through from the reverse side.]

Handwritten text: *Handwritten text, likely a signature or name, possibly "Handwritten text" or "Handwritten text".*

1871

The image shows a page from a manuscript, likely a Latin text, with a large, ornate initial 'A' in the left margin. The text is written in a Gothic script. The page is numbered '10' in the top left corner. The text is arranged in two columns. The left column contains the main text, and the right column contains a smaller text, possibly a gloss or a commentary. The page is heavily stained and discolored, with a large, dark, irregular stain in the center. The text is mostly illegible due to the poor condition of the manuscript.

Rękopis 1212

Blok - krycie mechaniczne kartek.

Szybie - zachowano pierwotne szybie bloku, doszyto dwie oderwane składki z przodu i z tyłu bloku.

Doszyto do pierwotnych bind grube nitki lutowane, które wpuszczono do pierwotnych olesek.

Oprawa - blok oprawiono w całą
nową skórę, na którą
naklejono starą oprawę.
Starą skórę czyściono
i nasączało emulcją
do konserwacji skór.

Wykonano komplet zapisek
według odcisków na skórze
i śladów w desce.

Wykonano futerał.

Ewa Potocka

Kraków 17. XII. 37.

zapiski wykonane

Bogdan Sierpiński

To
one
ing.
is

one
re

ocka

i

